

આવશ્યક સૂચના

- ૪૭ એવિંગ્સ અને ૧૧ વિન્ટરમ ન-
પીરી તથા સામાન્ય જિનના બારસાઈ
ગ્રાન્ડીને પૂર્વોચ્ચાર્ડ રૂમિન રતવનાના
નુન્યવનિધત સ વદ ખૂન પ્રયાસ કરી
અનેક દરુનિર્માત પતાના આધારે
પાડાના સંગ્રાધનપૂર્વક નૈવાર કુટ ૧ છે
- આ પ્રથમ ભાગ પ્રકાશિત થાય છે.
બીજા ભાગનું કામ આ ૧ છે. ૬ ક
સમયમા પ્રકટ થશે.

શ્રી ચંદ્રમાનમ્વામિને નમઃ સંપાદકની વાત.....

મદામંગલકારી પતિતપાવન તરણતારણદાર શ્રી જિનશાસનમાં સધળી પ્રવૃત્તિના આદર્શ તરફ જીવનશુદ્ધિને પ્રાધાન્ય અપાયેલ છે.

આત્માની માદગિક-દુઃખિઓના અપૂરૂ મોતને રૂંધી અટકાવત કરનારી કર્મસત્તાના અવરોધને હટાડવા સિવાય જીવનશુદ્ધિ કદીકતમાં સુશક્ય નથી.

તેથી મોહના સંસ્કારોથી આમંજિત કર્મોના આવરણને ખસેડવા જરૂરી હોઈ તે માટેના શાસ્ત્રોમાં અનેક સચોટ ઉપાયો જણાવેલ છતાં તે બધામાં અનુસ્યુત અને સર્વોપરી સર્વશ્રેષ્ઠ ઉપાય શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માની ભક્તિ અનુભવ—તાનીઓએ જણાવ્યો છે.

આથી જીવનશુદ્ધિના આદર્શને યથાવત્ પામવા માટે શ્રી વીતરાગ પરમાત્માની ભક્તિ અમોઘ સાધન મનાય છે.

તે વીતરાગ-ભક્તિના પાપમાં આપણામાં સત્તામત રહેલ આત્મ-શુદ્ધિને શ્રી વીતરાગપ્રભુ તીર્થંકરદેવ પરમાત્માના ઝગદગતા આત્મ-સ્વરૂપમાં નિદાળી તેની યથાવત્ સદ્ભૂત કીર્ત્તના કરવાથી ઉપજતા વિશિષ્ટ ચુંચાનુરાગ-બળે આપણા અનંતજાનીંદિ શુદ્ધિને આવરનાર કર્મોનાં આવરણો યરમીથી ઓગળતા જરૂરની જ્ઞેમ સ્વતઃ ક્ષીણ થવા પામે છે.

આવા કોઈ અગ્રમ્ય દેવુથી જ આપણા આપ્તપુરુષોએ “જિનશુણંગાનં અનન્તપુણ્યં”. જિનશુણ્યમાન તણું નહીં માનં

આકાશતણુ નહી જિમ માન. "અનન્તગુણં દિ મ્લયનં" આદિ સુખિઓ દ્વારા શ્રી વીતરાગપ્રભુ ભગવત તીર્થંકર પરમાત્માના ગુણોના વર્ણનાત્મક સ્તવન-સ્તુતિ કાવ્યને અદ્ભુત લોકોત્તર દિગ્વ્ય સુખિવાળું વર્ણન છે.

આવા કોઈ કારણથી સંસારભાગી, ગેરાગી, જ્ઞાનનિષ્ઠ, સ્વાધ્યાયપરાયણ પણ અનેક યમભુજગતોએ સ્વ-પરકલ્યાણાર્થે સ્તવન-ચોવિંશીઓની અતિ-મનોહર પ્રાસાદિક-સૌંદર્ય રચનાઓ કરી બાળ-શ્રવેને શ્રી વીતરાગપ્રભુ પરમાત્માના ગુણગાન માટે પ્રેરિત કર્યા જણાય છે.

આને કોઈરા સાહિત્યનું પ્રકાશન મનોરંજનના દૃષ્ટિકોણથી પૂરતેટલા ફેલાઈ રહ્યું છે. પરિણામ નક્કર તત્ત્વચિંતન કે આત્મ-દર્શના સાહિત્યની માતામાં ધરખમ ધટાડો થઈ રહ્યો છે.

શ્રી વીતરાગ—પરમાત્માની ભક્તિ જીવન-શુદ્ધિનું પ્રધાન અંગ પણ આને તે બંને પણ અત્યંત-અશ્વિષ્ટ સીને-શેરનાં ઉરોજ્જ્વલ કૃતિઓએ રચનાની શૂન્યતા દાળ-સૌંદર્ય માગણું તેણે તે જ માન અમુક સંદર્ભોને જ કેરફાર કરીને સરસાં વાસનાના તત્ત્વને વિશૂન સીને પોષણનું કામ તો વીતરાગ-પરમાત્માના સ્તવન સંદિગ્ધતા નામ જલ્પ-અજ્ઞપત્તમાનકાંચે સોચનોવરપે થઈ રહ્યું છે.

પરિણામે જ્ઞાન-ભવ-અંબની વિવેચીમા ગળાદૂબ-અવગાહન કરી અંતરના પ્રકાશમા અને ભક્તિ-સાધનામાં તન્મય થયેલ પ્રાચીન પૂર્વજો આદિ મહાગુરુઓની બનાવેલ સ્તવન ચોવિંશીઓનો પ્રચાર કરતા પ. ૧૧૧, અદ્ભુત સદૃશ-સૌંદર્ય ચોવિંશીઓ સિવાય બાકીની ચોવિંશીઓ તેમ જ મહાગુરુઓનાં જ રહેલા પામી છે.

અત્યંત પ્રાચીન નાવિંશીઓ-વીંશીઓના સંગ્રહ બાધિ પેટીમાં ૧૦૨૧ નં. ૧૦૨૧ ના અ. ૧૧૧ ના અંતરે જુદા પ્રા. ૧૦-૧૦ ૫૫

પૂર્વે પ્રકાશિત પુસ્તક જેની જીજ્ઞાસુ નહોતો પણ ધણા જ્ઞાનસંકારોમાં તેમાં કરવા હતાં મળી રહી નહીં, જીવની જેમ સાચવી રાખેલ.

વર્ષોથી સુરક્ષિત જળવાયેલ આ પુસ્તક વિ. સં. ૨૦૩૨ના મહેસાણા ચાતુર્માસ દરમિયાન ધર્મપ્રેમી સુધારકોની પ્રેરણાથી સં. ૨૦૩૩ના નવા વર્ષના પ્રારંભે પ્રકાશિત કરવાના શુભ સંકલ્પ સાથે આખા પુસ્તકની પ્રેસકોપી કરાવવાની શુભ શરૂઆત થઈ.

માનકર મદિને જાપકામ અંગેની વ્યવસ્થા થઈ, પણ સંજોગ-વશ જાપકામમાં ધાર્થી કરતાં વધુ અડચણો આવવાથી અમદાવાદથી પાલિતાણા-ભાવનગર-સોનગઢના પ્રેસોમાં ચારથી પાંચ મહિના કામ રવાડે પડ્યું.

હેરટે મંગલકારી શ્રી જિનશાસનની વિલક્ષણ વિશિષ્ટતા હૃદયંગમ કરનાર પુણ્યાત્મા પં. શ્રી રતિભાઈ ચી. ડોશી તથા શ્રી લાલચંદભાઈ કે. શાહના ઉમળકાભર્યા ધર્મરનેહ મિશ્રિત ભક્તિરાગથી આ યોગિની-સંપ્રદાય સુદધુ-કાર્પ પુનઃ મ્વા અપાદ મદિને અમદાવાદમાં જ સ્થિર થયું.

વધુમાં તે ખંતે મહાતુલાવોએ ધાર્થી કરતાં વધુ અડચણો જાપકામ આદિ પ્રેસ અંગેની બધી જવાબદારી ઉઠાવી અમલ-જીવનમાં ન હટકે પણ સુદૃઢતા સીધા લાગતા આરંભદોષમાંથી બચાવવાનું મંગલકાર્ય કર્યું.

ધર્મપ્રેમીઓના ભાવ-મંજિલમાં આમલથી દરેક સ્તવનોના કદિનં રૂબોના અર્થો ટિપ્પણરૂપે આપવાનું દેવ-ચુરુકૃપાએ અનેક પ્રામાણિક મંથો, વડીલો નેમ જ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રના પ્યાન-આરાધના-બળે પ્રાપ્ત વિશિષ્ટ-સ્મૃતિ આદિના આધારે વધારાશક્તિ પ્રવર્તન કર્યો છે.

સંસ્કારમાં જોડિયો પદો આજ નિર્વાહમાં... ૨૦૩૩

સુરત (નિમુલાઈ શેઠની વાડી, ગોપીપુરા)ના ચાતુર્માસમાં કરાવેલ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધના પ્રસંગે અનેક પ્રાચીન રાત્ર-ભંડારોની ખંતભરી ૭-૮ વર્ષની ગવેણા પછી વિસરાઈ ગયેલ અનેક પ્રાચીન શાસ્ત્રીય-પરંપરાની વિગતો ૩૦-૪૦ લ. પ્રતોના આધારે સંકલિત કરી તેયાર કરેલ પુસ્તકની ત્રીજી આવૃત્તિરૂપે પ્રકટ થયેલ.

આવું જ મહત્વપૂર્ણ આ બીજું પ્રકાશન અમારી સંસ્થાના મોરવને વધારનાર કરી રહ્યા છીએ.

પરમ પૂજ્ય તપસ્વી ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજી મ.ના શિષ્ય પૂ. પં. શ્રી અભયસાગરજી મ. શ્રીએ અત્યંત મહેનતપૂર્વક અનેક હસ્તલિખિત પ્રતો સાથે પાડાંતરો મેળવી ચોક્કસાઈપૂર્વક તેયાર કરેલ આ સંગ્રહનું પ્રકાશન કરવાનો પુણ્યલાભ અમારી સંસ્થાના પ્રેરક પૂ. પં. શ્રી સુર્યોદયસાગરજી મ. શ્રીની ઉદારરૂપાથી મળ્યો છે, તે બદલ મોરવ અનુભવીએ છીએ.

આ પુસ્તકના પ્રકાશન માટે હાપકામ અંગેની ધાર્યા કરતાં વધુ સુશેલીએામાંથી પસાર થતું પડ્યું, પરિણામે કાગળ, હાપકામના ભાવો, એસ્ટીમેન્ટ કરતાં દોઢા-બમણા થઈ ગયા પામ્યા.

તેમ છતાં ભાવિયોએ અમદાવાદ, પાલિતાણા, ભાવનગર, સોનમંડ ગ્રેસોમાં ઘણી હાડમારી અનુભવી છેવટે શ્રી-હેમચંદ્રાચાર્ય જીન પાઠશાળા અમદાવાદના અધ્યાપક પં. શ્રી રતિભાઈચીઃ દોશી તથા શ્રી હાસચંદભાઈ કે. શાહ (૧૧. સત્ગુજ્ય સોસાયટી, ૧ માંગે, પાલંડી, અમદાવાદ-૭)ના ધનયત્નથી સહકાર અને ખંતમર્વા પ્રવત્તથી પ્રેસની વ્યવસ્થા અમદાવાદમાં અષાઢ મહિને ગોઠવાઈ.

ટૂંક સમયમાં ૫૦ રૂમાં વ્યવસ્થિત રીતે હાપી પ્રથમ ભાગ તેયાર કરી આપ્યો તે બદલ ઉપરનાં જાને મહાનુભાવોના ઉદાત્ત-ધર્મ-ગ્રેમની ખૂબ ખૂબ અભિનંદના કરીએ છીએ.

૫૧

પ્રેસર
કૃતવલ

ઉદારપ્રેરણ
રૂપીના ધ:

છેલ્લે
અચર્યતાવળ
મિથ્યાકૃત મ
ચપેલ ભારતંભી
જાનથી અરન-ધી
મંત્રેય અભિભાવા

કાપડ બગર
કપાવંજ (જિ. જો.
જીર નિ. સં. ૧૫૦૪
વિ. સવન-૨૦૩૪
મારદર હા ૨ સોમ
તા. ૧૨-૧૨-૭૭

ગવવાનું કામ પણ મધુનું
અમ મદારાજશ્રીના સંપાદન
વિધી છે.

કરી આપવા માટે ટ્રેનિંગેક
શિક્ષિતો પણ આ પ્રસંગે

! સેનાર મહાગુભાવૈને
રતો તેમજ સદૃશ-
ત્રે.

રવાનો પ્રયત્ન છતાં
ધ શ્રીસંધ-સમક્ષ
સંમદમાં રજૂ
રતોના મનન-
ળ મેળવે એ

નિવેદ્ય
દિનેશચંદ્ર નગીન...

અનુક્રમણિકા

ક્રમંબ્યા	કર્તા	પૃષ્ઠ સંખ્યા	ટિપ્પણ
૧	શ્રી આનંદધનજી મ.	૧-૨૭	૨૮-૩૫
૨	ઉપા. શ્રી. યશોવિજયજી મ.	૩૬-૫૩	૫૪-૬૦
૩	" "	૬૧-૭૭	૭૮-૮૨
૪	" "	૮૩-૧૦૭	૧૦૮-૧૧૧
૫	શ્રી ભાણુવિજયજી મ.	૧૧૨-૧૩૪	૧૩૫-૧૩૮
૬	શ્રી આણંદવર્ધનજી મ.	૧૩૬-૧૫૫	૧૫૬-૧૫૯
૭	શ્રી લક્ષ્મીવિમલજી મ.	૧૬૦-૧૮૬	૧૮૭-૧૯૨
૮	શ્રી ઉપા. માનવિજયજી મ.	૧૯૩-૨૧૮	૨૧૯-૨૨૪
૯	પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ મ.	૨૨૫-૨૪૫	૨૪૬-૨૫૦
૧૦	પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મ.	૨૫૧-૨૬૭	૨૬૮-૨૭૨
૧૧	પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મ.	૨૭૩-૨૯૧	૨૯૨-૨૯૬
૧૨	શ્રી દરખચંદ્રજી મ.	૨૯૭-૩૧૧	૩૧૨-૩૧૪
૧૩	શ્રી નયવિજયજી મ.	૩૧૫-૩૩૬	૩૪૦-૩૪૩
૧૪	શ્રી ઝાપભસાગરજી મ.	૩૪૪-૩૭૪	૩૭૪-૩૮૧
૧૫	શ્રી ઉદયરતનજી મ.	૩૮૨-૩૯૧	નથી.
૧૬	શ્રી જિનવિજયજી મ.	૩૯૨-૪૧૪	૪૧૫-૪૧૮
૧૭	" "	૪૧૯-૪૪૧	૪૪૨-૪૪૬
૧૮	શ્રી હંસરતનજી મ.	૪૪૭-૪૭૪	૪૭૫-૪૭૯
૧૯	શ્રી મોહનવિજયજી મ.	૪૮૦-૫૧૫	૫૧૬-૫૨૧
૨૦	શ્રી રામવિજયજી મ.	૫૨૨-૫૪૨	૫૪૩-૫૪૭
૨૧	" "	૫૪૮-૫૭૦	૫૭૧-૫૭૪

શ્રી આનંદધનજી કૃત

ચરમ-નયણ કરી મારગ ભેવતાં છે, ભૂ-ગો સમગ્ર સંસાર ।
 જેણે નયણ કરી મારગ ભેગ્યે છે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર-પં ॥૨॥
 પુરુષ-પરંપરા અનુસર ભેવતાં છે, અધો-અધ પુત્રાય ૭
 વસ્તુ વિચારે છે એ આગમ કરી છે, ચરણ-ધરણ નદી કાય-પં ૦ ॥
 તકવિચારે છે, વાદ પરંપરા છે, પાર ન પહોંચે કાય ।
 અભિમત વસ્તુ કે વસ્તુગતે કહે છે, તે વિરલા જગ ભેય-પં ૦ ॥૪॥
 વસ્તુ-વિચારે છે દિવ્ય-નયણ તાજા છે, વિરહ પડ્યો નિરધાર ૦ ।
 તરમજોગે ૧૧ છે તરતમ વાસના ૨ છે, વાસિત બોધ આધાર-પં ૦ ॥૫॥
 નિલગ્નિધી ૧૩ લહી પંથ નિહાળ્યું છે, એ આશા અવલંબ
 ૧ જન હવે જે જિનજી ભણ્યો છે,
 આનંદધન ૧૪ મત ૧૫ અંબ ૧૧-૫ં ૦

卐

૩. શ્રી સંભવનાથ-જિન રત્નવન (૧-૩)

(રાત-ગામગિ, રાતભડી રમીને કિર્કાધી આવીવારે—અ રેથી)
 સંભવદેવ તે પુર સેવો સવે છે, લહી પ્રભુ-સેવન-ભેદ ।
 સેવન-કારણ પહેલી ભૂમિકા છે, અ-ભય ૩ અ-દેવ અ-ખેદ-સં ૦ ॥૧॥

ભય અંચલતા હો એ પરિણામની છે, દેવ અ-દેવક-ભાવ ।
 ખેદ પ્રગલ્ભ હો કરતાં યાકીયે છે, હોય અ-ગ્રોધ ૪ લખાવ-સં ૦ ॥૨॥
 ચરમાવને ૫ હો ચરમ કરણ તથા છે, ભવ-પરિણતિ ૭ પરિપાક ।
 રો ૧ હો વળી દિગ્ધિ ખીલે જતી છે, પ્રાપ્તિ મત્યન-વાદ-સં ૦ ॥૩॥
 પરિચય પાતિક-યાતક આપુરું છે, અ કુરાગ-અપચય ૧૦
 મેય અધ્યાત્મ ન કરી છે પરિરીક્ષન નય-હેત ૧-સં

જે હો દારજ નીપજે રે," એહમાં દોઈ ન વાદ ।

વિષ્ણુ કારજ સાધિયે રે, એ નિજ-મત-ઉન્માદ^{૧૨}-સં ॥૫॥

ગુગમ^{૧૪} કરી" સેવન આદરે રે,

સેવન અ-ગમ^{૧૫} અનૂપ^{૧૬} ।

નાત સેવક-ચાચના રે, આનંદધન રસ-રૂપ-સં ॥૬॥

૬

૧. શ્રી અભિનંદન-સ્વામી સ્તવન (૧-૪)

ધન્યાશી-સિંધુઓ-આજ નિ જોરે દોસે નાદયો—એ દેશી)

નનજિન ! દરિસણ^૧ તરસીયે, દરિસણ દુરતમ દેવ ! ।

ત-લોદે રે જો જઈ પૂરીયે, સદુધાપે "અહમેવ"^૩-અં ॥૧॥

કરી દરિસણ દોલિતું, નિરણય^૫ સકળ વિશેષ ।

યો રે અંધો કિમ કરે ? રવિ-શશિ-રૂપ વિલેખ^૭,—અં ॥૨॥

હો હો ચિત્ત ધરી જોઈયે, અતિ-દુરગમ નય-વાદ ।

વાદે હો ગુરુ-ગમ દો નદી, એ સ્રખળો વિષવાદ-અં ॥૩॥

ગર આડા અતિથણા, તુજ દરિસણ જગનાથ ! ।

કરી મારગ સુચર, સેજું દોઈ ન સાચ-અં ॥૪॥

"દરિસણ" રટતો જો ફિર, તો રણ-રોઝ સમાન ।

પાપા હો અમૃત-પાનની, કિમ જાંજો વિષ-પાન અં ॥૫॥

ન આવે હો મરણ-જીવનતલો, સીજે જો દરિસણ દાર ।

હવેજ, સુઝમ કૃપા ધરી, આનંદધન મહારાજ-અં ॥૬॥

પ્રેરક અવસરે જિનવરુ, સખિં મોહનીય ક્ષય થાય-સખિં !
કમિત-પૂરવું-મુરતરુ, સખિં આનંદધન પ્રભુ પાય-સખિં ॥૭॥

૫

૯. શ્રી મુવિધિનાથ-જિન રતન (૧-૯)

[૧૧૪ પદ્યો - ૪૫૫ કવનો પદને પચાસે - એ દેશી]

મુવિધિજિનેસર પાય નર્મીને, મુખકરણી ઈમ કીજે રે ।
મનિપદ્યો ઉત્તર અંગ ધરીને, પ્રદ ઉઠી પૂજીજે રે-મું ॥૧॥
કબ-ભાવે શુધિભાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઈયે રે ।
દહ-નિન પાવું-અદિનમ સાચવતાં એક-મના મુરિ થઈયે રે-
મું ॥૨॥

મુન-અરુ-ર ર વ.મ-મુખાધી, જૂનાડીય મન સાખી રે ।
અનંદજ પદ્ય-કેદર મુદ્દી ઈમ, મુર-મુખ આગમ બાળી રે-
મું ॥૩॥

કે.નું રે. રે. કે. મુદ્દી જે, અનંદરૂ ને પરપર રે ।
મ રૂ-પદ્ય વિનમરુનિ, મુનિ-મુનિ મુરમંદિર રે-મું ॥૪॥
મુન-અરુ રૂ-પદ્ય-કેદર, નથ-કેવેથ-મુન-જગમગી રે ।
મ ન-અરુ પદ્ય-કેદર, મરુ વિધ, મરુ અવિદ મુખ મનિ વરી રે-
મું ॥૫॥

મ ન-અરુ પદ્ય-કેદર, મરુ-અરુ મરુ-અરુ રે ।
મ ન-અરુ પદ્ય-કેદર, મરુ-અરુ મરુ-અરુ રે-મું ॥૬॥

તુરીય^૮ ભેદ પહિવત્તીપૂજા,^૯ ઉપશમ^{૧૦}-ખીણુ^{૧૧}સયોગી રે।^{૧૨}
ચઉઠા^{૧૩} પૂજા ઇમ ઉત્તરાધ્યયને, ભાખી કેવળ^{૧૪}-લોગી રે-
સું

ઇમ પૂજા બહુભેદ સુણીને, સુખ-દાયક સુખ-કરણી રે।
ભવિકલ્પ કરસ્યે તે લહેસ્યે, આનંદધન^{૧૫}-પદ ધરણીરે-
સું

ક્ર

૧૦. શ્રી શીતળનાથ-નિન સ્તવન (૧-૧૦)

(રાત્ર-ધન્વાત્રી, ગોક-માત્રી, ચાળા ગુણક વિચાળા—એ દેશી.)

શીતળનિનપતિ લલિત^૧-ત્રિ-ભંગી^૨, વિવિધ-ભંગી^૩ મન મોહિરે
કરણા કામગતા તીક્ષ્ણ^૪ ઉદાસીનતા સોહરે-શીતળ૦ ॥

સર્વ-જંતુ-હિત-કરણી કરણા, કર્મ^૫-વિદારણ તીક્ષ્ણરે ।

હાન^૬-હાનરહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વિદ્યારે-શીતળ૦ ॥

પર^૭-દુઃખ-હેદન-ઇચ્છા કરણા, તીક્ષ્ણ પર-દુઃખ રીઝેરે ।

ઉદાસીનતા ઉભયવિલક્ષણ,^૮ એક દામે^૯ કમ સીઝેરે ?-શીતળ૦ ॥

અભયદાન તે કરણા,^{૧૦} મળક્ષય તીક્ષ્ણતા ગુણભાવે^{૧૧} રે; ।

પ્રેરક^{૧૨} વિષ્ણુતિ ઉદાસીનતા, ઇમ વિરોધ મતિ નાવે રે-શીતળ૦ ॥

શક્તિ^{૧૩} વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્મયતા સંયોગેરે ।

યોગી ભોગી વજ્રતા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગીરે-શીતળ૦ ॥

ઈત્યાદિક બહુ-ભંગ ત્રિ-ભંગી, ચમકાર ચિત્ત દેતી રે ।

અ-ચરિત્ર-મારી ચિત્ર-વિચિત્ર, આનંદધન-પદ લેતી રે-શીતળ૦ ॥

નિરાકાર અલોક-સંગ્રાહક, લોક-ગ્રાહક સાકારો રે ।

દર્શન-જ્ઞાન દુ-લોક ચેતના, વસ્તુ-ગ્રહણ-વ્યાપારો રે-વાસુ

કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરીયે રે ।

એક અનેકરૂપ નય-વાદિ,^૧ નિષ્પત્તે નય અનુસરીયે રે-વાસુ

દુઃખ-સુખ રૂપ કરમ-ફળ લલ્લો, નિશ્ચય એક આનંદો રે

“ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન” કહે જિતચંદોરે-વાસુ

પરિણામી ચેતન-પરિણામો, જ્ઞાન કરમ-ફળ ભાવી રે ।

જ્ઞાન કરમ ફળ ચેતન કહીયે, લેખ્યો તેહ મનાવી રે-વાસુ

“આતમ-જ્ઞાની” અમલ કહાવે” ખીન તો દ્રવ્યલિંગીરે ।

વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત-સંગીરે-વાસુ

૧૩. શ્રી વિમળનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૨)

(રાત્ર (પાસે)-મલ્હાર-ઈંડર જાળ્ય જાનલી રે-એ રેલી

દુઃખ-દોહડમ દૂરેં ટલ્યારે, સુખ-સપદશ્યું લેટ ।

ધીંગ^૧ ધણી માથે કિયોરે,^૨ કૃષ્ણ ગંગે નર-ખેટ ?-

વિમળજિન ! દીઠા લેખણ આજ ।

મારા સીઝયા વાંછિત કાજ-વિમળ

ચરણ-કમળ કમળા^૩ વસેરે, નિર્મળ-ચિર પદ^૪ દેખ ।

સ-મળ અ-ચિર પદ પહિંહરીરે, પંકજ^૫ પામર^૬ પેખ-વિમળ

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૧)

(સત્ ગોડી-અડો । સ્તરાલે । સાગના. એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરભામી, આતમ-રામી નામીદે ।
 અધ્યાતમ-મત પૂરણ પામી, સહજ-મુગતિ ગતિ-ગામીદે-શ્રીં ॥૧॥
 અપદ-અંશારી દ્વિદ્રિય-રામી, મુનિ-મણ આતમ-રામીદે ।
 મુખપાળે જે આતમરામી, તે કેવળ નિઃકામીદે-શ્રીં ॥૨॥
 નિઃસ્વરૂપે જે કિરિયા આધિં, તે અધ્યાતમ કહિયેદે ।
 જે કિરિયા કરી ચક્રગતિ આધિં, તેન અધ્યાતમ કહિયેદે શ્રીં ॥૩॥
 નામ-અધ્યાતમ કવણ-અધ્યાતમ, દ્રવ્ય-અધ્યાતમ છંડો દે ।
 ભાવ-અધ્યાતમ નિજ ગુણ આધિં, તે તેહથી રહ મ'ડોદે-શ્રીં ॥૪॥
 શબ્દ-અધ્યાતમ અરથ મુગ્ધિને, નિરવિકલ્પ આહરણ્યો દે ।
 શબ્દ-અધ્યાતમ ભજના ભાષી, દાન-અલ્પ મનિ ધરણ્યો દે-
 શ્રીં ॥૫॥
 અધ્યાતમી તે જે વાનુષ વિચારી, બીજા જાણ લેખાતી દે ॥
 વાનુ-મને જે વાનુ પ્રકાશે, આનંદધન-મત-વાસીદે-શ્રીં ॥૬॥

❧

૧૨. શ્રી વામુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૧૨)

(૨.૧ ને:દ-ગુરિગારિ દિખરે સો:દ-એ દેશી)

વામુપૂજ્ય-જિન ચિન્તન-સ્વામી, ધન-નામી પરિણામીદે ।
 નિઃકેદ-સ્વેદ-સ્વેદ-કરમ કરમ-ફળ-કામીદે-વામું ॥૧॥

“વચન-નિરપેક્ષ^૧ વ્યવહાર જૂઠો ” કહ્યો,

“વચન-સાપેક્ષ^૭ વ્યવહાર સાચો ।

વચન-નિરપેક્ષ-વ્યવહાર સંસાર-ફળ,

સાંભળી-આઠરી કાંઈ રાચો -ધાર૦ ॥૪॥

દેવ-શુદ્ધ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે ?

કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધાન આણો ? ।

શુદ્ધ-શ્રદ્ધાન વિષ્ણુ સર્વ-કિરિયા કહી,

છારપરિ લી‘પણું’ તેહ જાણો -ધાર૦ ॥૫॥

પાપ નહીં કોઈ ઉત્સૂન-ભાવણુ જિસો,

ધર્મ નહીં કોઈ જગ સૂત્રસરિખો ।

સૂત્ર-અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે;

તેહનો શુદ્ધ આરિત્ર પરિખો -ધાર૦ ॥૬॥

એક ઉપદેશનો સાર સંકોપથી,

જે નરા ચિત્તમે નિત્ય ધ્યાવે ।

તે નરા દિવ્ય-બહુ-કાળ સુખ અનુભવી,

નિયત^૮ આનંદધન-રાજ પાવે -ધાર૦ ॥૭॥

❧

૧૫. શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૫)

(રાત્ર ચોટી-સારંગ-દેશી રસીવાનો.)

ધર્મ-જિનેશ્વર ગાઝી રંગશુ, લગ^૧ મ પડજ્યો હો પ્રોત-

સાહિબ ! સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ-હંદાર ।
 મન-વિસરામી^{૧૦} વાલહોરે, આતમચો^{૧૧} આધાર-વિમળ ॥૪૥॥
 હરિશણુ^{૧૨} હીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ^{૧૩}
 દિનકર કર ભર પસરતાં રે, અધકાર-પ્રતિવેધ-વિમળ ॥૪૭॥
 અમીય-ભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કાચ ।
 શાંત-મુધા-રમ્મ ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય-વિમળ ॥૪૮॥
 એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો^{૧૪} જિનદેવ ।
 કૃપા કરી મુજ હીજીયેરે, આનંદધન-પદ-સેવ-વિમળ ॥૪૯॥

ક્ર

૧૪. શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૪)

(રાત્ર શમગિરિ-હડખેા. પ્રભાતી)

ધાર તણવારની સોહિલી । દોહડુલી,
 ઓઢમા જિનતણી અરણ્ય-ગેવા ।
 ધારપર નાચતા દેખ બાણગરા,^૧
 સેવના-ધારપર^૨ રહે ન દેવા-ધાર ॥ ૧ ॥
 એક કહે-“સેવીયે વિવિધ-કિરિયા કરી.”
 કૃગ અનેકાંત^૩-લોચન ન દેખે ।
 કૃગ અનેકાંત^૪-કિરિયા કરી બાપડા,
 રડવટે^૫ આર-ગતિમાંહ લેખે-ધાર ॥ ૨ ॥
 મચ્છ-એક બહુ નયણુ નિહાળતાં,
 તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાગે ।
 ઉદર-ભરણાકિ નિજ-કાચ કરતાં ચકા;
 મોહ-નિદિયા કજિકાળ-રાજે-ધાર ॥ ૩ ॥

[illegible]

११ श्री अर्जुन-उवाच ॥ १-१० ॥

Journal of Management Education

[illegible]

...and the fact that the *Journal* is a journal of the American Psychological Association, the largest and most influential organization in the field of psychology, adds to the journal's prestige and makes it a must-read for all psychologists.

સાહિબ ! સમરથ છું ધણીરે
 મન-વિસરામી ૧૦ વાલહોરે, ૨
 દરિયાજી ૧૨ દીકે જિનતણું રે, સંશય ન રહે લેધ ૧૩
 દિનકર કર ભર પસરતા રે, અધકાર-પ્રતિયેધ-વિમળ ૧૫
 અમીય-ભરી મૂર્તિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કાય ૧
 શાંત-મુખા-રસ ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય-વિમળ ૧૬
 એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો ૧૪ જિનદેવ ૧
 કૃપા કરી મુજ દીજ્યેરે, આનંદધન-પદ-સેવ-વિમળ ૧૭

卐

૧૪. શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૪)

(ગાથ શામગિરિ-કપોલ પ્રમાણી)
 ધાર તણવારની ૧ ! હોહીલી,
 ઘોદમા જિનત ૨ અરજ-મેવા ૧
 ધારપર નાથના ૩ બાજીંગા, ૧
 સેવના-ધારપર ૨ રાં દેવા ધાર ૦ ॥ ૧ ॥
 એક કહે-“મેલીયે વિવધ-કિરિયા કરી.”
 રજ અનેકાંગ ૩-લોચન ન દેખે ૧
 રજ અનેકાંગ ૪-કિરિયા કરી બાપડા,
 રંગરંગે ૫ અર-મનિમાંડ લેખે-ધાર ૦ ॥ ૨ ॥
 મગ-એક બડું નથણુ નિહાંગાં,
 નાનની વાન કરનાં ન લાગે ૧
 રંગ-ભરણુ નિજ-કાચ કરનાં થકાં;
 રંગ-રંગ કનિકાંગ-રાજે-ધાર ૦ ॥ ૩ ॥

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044

[Faint, illegible handwritten notes]

1. 凡在本行开立存款账户的客户，均可向本行申请开立定期存款账户。
 2. 定期存款账户的开立，须由客户填写《定期存款开户申请书》，并提供有效身份证件。
 3. 本行定期存款账户分为整存整付、零存整付、整存零付、零存零付四种类型。
 4. 定期存款账户的期限分为三个月、六个月、九个月、十二个月、十八个月、二十四个月、三十六个月、四十八个月、六十个月、七十二个月、八十四个月、九十六个月、一百零八个月、一百二十个月。
 5. 定期存款账户的利率按本行公布的利率表执行。

[illegible]

1. $\mathcal{L}_1$ is a linear space over $\mathbb{R}$ and $\mathcal{L}_2$ is a linear space over $\mathbb{C}$.
 2. $\mathcal{L}_1$ is a linear space over $\mathbb{C}$ and $\mathcal{L}_2$ is a linear space over $\mathbb{R}$.
 3. $\mathcal{L}_1$ is a linear space over $\mathbb{C}$ and $\mathcal{L}_2$ is a linear space over $\mathbb{C}$.
 4. $\mathcal{L}_1$ is a linear space over $\mathbb{R}$ and $\mathcal{L}_2$ is a linear space over $\mathbb{R}$.

શ્રી આનંદપદ્ય કૃત

બા

જે લે કહું તે કાન ન ધારે. અઃપ-મને રહે કાલો. ૧
 સુર-નર-પદિત-જન મમજવે, સમજે ન માલમે સાલો. ૨—દે
 મેં લાણુ એ વિંગ-નયુનક, સકળ-નરને ડેલે. ૩
 ધીણ વાતે મમરથ છે નર, એવને કેળ ન મેલે-લો. ૪ કુંયુ ૧૧.

“મન આણુ” તિલં સધળું સાધુ;” એક વાન નહિ ખાત્રી. ૫
 ઈમ કહે “સાધુ” તે નવિ માનું, એક લો વાત છે મોટી-લો. ૬
 “મનડું” ફરસાધ્ય તે વગ આણુ;” તે આગમગી મતિ આણુ. ૭
 આનંદ-ધન-પ્રભુ માલડું આણો તો “માનુ” કરી લાણુ-લો. ૮ કુંયુ ૧૮.

ક્રિ

૧૮. શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૮)

(રાત પરાજ નથા માર-સ્વમનો વંદ સજાવર—એ દેલો)
 ધરમ પરમ અરનાથનો, કિમ લાણુ બગવંત રે. ૧
 સ્વ-પર-સમય સમજાવીયે, મહિમાવંત મહંત રે-ધરમ ૧૧૧.

શુદ્ધાતમર અનુભવ સદા, સ્વ-સમય એક વિલાસ રે. ૨
 પરમ પદિધાંધરી જિહાં પડે, તે પર-સમય નિવાસ રે-ધરમ ૧૧૨.

તાશ-નક્ષત્ર એક ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ મઝાર રે. ૩
 દર્શન-સાન ચરણધરી, શક્તિ નિજાતમ ધાર રે-ધરમ ૧૧૩.

ભારી-પીગો-ચીકલો, કનક અનેક-તરંગ રે. ૪
 પયોંયદિ ન દીછયે, એક જ કનક અ-મંગ રે-ધરમ ૧૧૪.

- દર્શન-જ્ઞાન-ચરણધરી, અ-લખ સ્વરૂપ અનેક રે ।
 નિર્વિકલ્પ-રસ પીણ્યે, શુદ્ધ નિરંજન એક રે-ધરમ
 પરમાર્ય પંથ જે ઠહે, તે રંજે એક તંતરે ।
 અવદારે લખ જે રહે, તેહના બેઠ અનંત રે-ધરમ
 અવહારે^૩ લખવો દોહિલો, કાંઈ ન આવે હાથ રે ।
 શુદ્ધ-નય-આપના સેવતાં, નવિ રહે^૪ હુવિધા^૫ સાથ રે-ધરમ
 એકપખી^૬ લખ પ્રીતની, તુમ સાથે જમનાથ રે ।
 કૃપા કરીને^૭ રાખજો, ચરણ-તલે^૮ અટ્ટી હાથ રે-ધરમ
 ચક્રી ધરમની-રથતણો, તીરથ-ફળ તતસાર રે ।
 તીરથ સેવે તે સહે, આનંદપન નિરંધાર રે-ધરમ

ક્ર

૧૯. શ્રી મદિલનાથ-નિમ-સ્તવન (૧-૧૯)

(૧૫ કાશી. મુજને કિમ અવગજોએ ! દો—એ રહી)

- સેવક કિમ અવગજિયે ! હો, મદિલજિન ! એ અપ્રયોગ
 'અવર જેકને' આદર અતિ દિયે, તેકને મુલમી નિવારી હે
 મદિલ

શ્રી આનંદપત્રક કૃત

નિદ્રા મુપન જાગર જાગરતા, નુરિય? અનશ્વા આનં.
નિદ્રા-મુપનદશા રીસાળી. જાગી ન નાથ ! મનાની-દો.
મતિ

સમકિત સાથે સગાઈ દીધી, મુ-પરિવારનું ગાડી ।
મિશ્યામતિ અપરાધજી જાગી, ધરથી બાહિર કાઢી-દો ।
મસ્તિ

હાસ્ય-અરતિ-રતિ-યોગ-દુઃખ-ગુણ, બધા પામર કરસાડી ।
મો-કપાય એણી-ગજર ચડતા, પદ્માનભાગી મતિ ખાલી-દો ।
મસ્તિ

રાગ-દ્વેષ અ-વિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ-મોહના ચોપા ।
મસ્તિ
વીતરાગ-પરિણતિ પરિણમતા, છાંડી નાડા એપા-દો ।
મસ્તિ

વેદોદય-કામ-પરિણામ, કામ્ય-કરમ સુદુ ત્યાગી ।
નિઃકામી કદેણા-રસ-સાગર, અનંત-સુખ પદ પાગી-દો ।
મસ્તિ

દાન-વિધન વારી સુદુ જનને, અભય-દાન પઢાતા ।
લાભ-વિધન જગ વિધન નિવારી, પરમ લાભ-રસ-માતા-દો ।
મસ્તિ

વીર્ય વિધન પરિત વીર્યે હવેયો, પૂરતું ન યોગી
ભોજોપભોગ દોય વિધન નિવા

શ્રી આનંદધનજી કૃત

ભક્તિ-રસ

નિદ્રા સુપન ભગર જગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી ।
નિદ્રા-સુપનદયા રીસાળી, ભાગી ન નાથ । મનાવી-હો ।

મસ્તિ ૦ ૥૩૥

સમક્તિ સાથે સગાઈ કીધી, મુ-પરિવારનું ગાદી ।
મિથ્યામતિ અપરાધજી ભાગી, ધરથી બાહિર કાઢી-હો ।

મસ્તિ ૦ ।

હાસ્ય-અરતિ-રતિ-યોગ-કુમંચા, ભય પામર કરસાડી ।
નો-કપાથ શ્રેણી-ગજ અઢતા, પશ્ચાત્તાળી ગતિ આઢી-હો ।

મસ્તિ ૦ ૥૫૦

રાગ-દેવ અ-વિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ-મોહના યોધા ।
વીતરાગ-પરિણતિ પરિણમતા, ઊઠી નાહા બોધા-હો ।

મસ્તિ ૦ ૥૬૥

વેદોદય-કામ-પરિણામ, કામ્ય-કરમ સદુ ત્યાગી ।
નિઃકામી કરણ-રસ-સાગર, અનંત-ચતુષ્ પદ પાગી-હો ।

મસ્તિ ૦ ૥૭૥

દાન-વિધન વારી સદુ લાનને, અભય-દાન પદ્ધતા ।
લાભ-વિધન લાભ વિધન નિવારી, પરમ લાભ-રસ-માતા-હો ।

મસ્તિ ૦ ૥૮૥

વીર્ય વિધન પતિ વીર્ય દણેયો, પૂરણ પદવી યોગી ।
કોરોપત્યેગ દોષ વિધન નિવારી, પૂરણ લોભ મુલોગી-હો ।

મસ્તિ ૦ ૥૯૦

ઈમ અક્ષર વર્જિત લાગે, મુનિજન-નૃદે ગાયા ।
અ-વિરતિ-રૂપક-દોષ-નિરૂપણ, નિર્દોષ-મન લાપા-હો !

મહિમ ॥

ઈવં વિધિ પરખી મન વિસરામી, જિતવર-શુભ લે ગાવે ।
કીન-અંધુની મહેર નજરથી, આનંદધન-પદ પાવે-હો !

મહિમ ॥

પ્ર

૨૦. શ્રી મુનિ-મુવત-સ્વામી-જિત સ્તવન (૧-૨૦)

(ગાથા ૩૦-નાથા નામ ૫૫.૩૧ પૃષ્ઠ ૧-એ દેશી)

મુનિમુવત-જિતરાય । એક મુજ વિનવિ નિમુજો ॥

આતમત્વ કયું જાણું ? જગતમુકુ ! એક વિચાર મુજ કહીયો

“આતમત્વ જાણ્યા વિજુ નિરમલ, ચિત્તમુખાધિ

નવિ લલિયો”-મુનિ

કેળે-“અ-બધો આતમત્વ માને”, ઠિરિયા કરતો દીસે

“કિયાનકું ફજ કહો કુણ બોમવે ?” ઇમ પુણ્ય, ચિત્ત દીસે

—મુનિ

જદ-પેગલ એ આતમ એક જ ચાવર-જગમ મરિખો

કુમ-કુમ મંદરે કુણ આપે, ચિત્ત વિચારી મુજે પરખો

—મુનિ

એક કહે “નિત્ય જ આતમત્વ” આંતમ દરમજ લીધો

કુત-વિચાર અ-નૃતા-ગમ-કાણ નવિ દેખે મતિ-લીધો

—મુનિ

શ્રી આનંદધનજી કૃત

ભક્તિ

સુગત-મત-રાત્રી કહે વાદી. "કષ્ટિક એ આતમ" જાણે ।
અધ-મોક્ષ સુખ-દુઃખ ન ધટે, એક વિચાર મન આણે ।
—મુનિ ૦ ૧૧

પૂત-ચતુષ્ક-વરજિત આતમતત્ત્વ, સત્તા અસત્તી ન ધટે ।
અધ શકત એ નજરે ન દેખે, તો મું ફીરે શકટે ?
—મુનિ ૦ ૧૬

ધમ અનેક-વાદી મતિ-વિવ્રમ, મંકટ-પાડયો ન કહે ।
ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂરું, તુમ વિષ તત્ત્વ કોઈ ન કહે
—મુનિ ૦ ૧૭

વક્ત્રુ' જગ-શુદ્ધ ઇષ્ટિ પરે ભાળે; "પદ્મપાત સવિ છડી ।
હરાગ-દ્રેષ-મોહ-પખ-વરજિત, આતમ મું '૨૬ મંડી
—મુનિ ૦ ૧૮

આતમ-ધ્યાન કરે એ કાઠ, સો ફિરિ ઇષ્ટિમાં નાવે ।
૧૦વાગનાળ બીજું સદુ જાણે, એક તત્ત્વ ચિત્ત
—મુનિ ૦ ૧૯

જિણે વિવેક ધરી એ ૧૦પખ અદિયો, તે તત્ત્વજ્ઞાની ।
શ્રી મુનિસુમત કૃપા કરે તો, આનંદધન-૫૬
—મુનિ

ક્ર

૨૧. શ્રી નમિનાથ-જિન રેતાવન (૧-૨૧)

(રામ-આશાવરી-ધનધન સમતિ સાચો રાજ-એ દેશી.)

પદ્મ-દરિશણ જિન-અંગ ભણીને, ન્યાસ ૧ અડંગ ૨ ને ઝાપે રે
નમિ-જિનવરના ચરણ-ઉપાસક, પદ્મ-દરિશણ આરાધે રે-૫૬૦

મરણાં
 યજ્ઞિત-મુર-પાદપ પાથ વખાણું, સાંખ્ય-યોગ દોષ ભેદે રે ।
 આતમ-મુક્તા વિવરણ કરતા, લોકો દુઃખ-અંત અ-ખેદે રે-૫૮૦ ॥૨
 ખેદ-અભેદ મુગ્ધ-મીમાંસક, જિનવર દોષ કર ભારી રે ।
 લોકા-લોક અવગ્રંથન ભજિયે, શુરુગમથી અવધારી રે-૫૮૦ ॥૩
 લોકાપલિત દૂષ જિનવરની, અંશ વિચાર એ દીને રે ।
 તત્ત-વિચાર મુખા-રસ-ધાર, શુરુગમ વિષ્ણુ કિમ પીને રે-૫૮૦ ॥૪
 કૈન જિનેન્દર વર-ઉત્તમ-અંત, અંતરંગ-અસિરજે રે ।
 અકર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધિ પરી સંજે રે-૫૮૦ ॥૫
 જિનવરમાં સપત્તા દરિયણ છે, દર્શન જિનવર ભજના રે ।
 સાગરમાં સપત્તી પતદિની સદી, તદિની સાગર ભજના રે-૫૮૦ ॥૬
 જિનરૂપ ધર્મ જિન આરાધે, તે સદી જિનવર દોષે રે ।
 જાંઘી ઇલિકાને ચટકાવે, તે જાંઘી જગ એવે રે-૫૮૦ ॥૭
 યજ્ઞિ બાપ્ય શૂર નિયુજિ, જ્ઞાતિ પરંપર અનુભવ રે ।
 સમય-પુરુષના અંગ જ કહ્યા એ, ને હેતે તે દુરભવ રે-૫૮૦ ॥૮
 મુકા-ગીજ-ધારણા અકર, ન્યાસ અરધ-વિનિયોગે રે ।
 ને પાવે તે નવિ વંચીને, ક્રિયા અવચક એરે રે-૫૮૦ ॥૯
 અન અનુસાર વિચારી જોડું, મુચુક તથા વિધિ ન મિત્રે રે ।
 ક્રિયા કરી નથી આપી ચક્રીયે, એ વિખવાદ ચિત્ત સુપજે રે-૫૮૦ ॥૧૦
 તે માટે ક્રિયા કર એવી જિનવર આમગ કરીયે રે ।
 સમય-ચરણ-એવડ મુદિ દેખે, જિમ આનંદધન
 લલિયે રે-૫૮૦ ॥

શ્રી આનંદધનજી કૃત

મહિત-૨૨

સુગત-મત-રાગી કહે વાદી, “સૃષ્ટિક એ આતમ” નાજો ।
અંધ-મોહ સુખ-દુઃખ ન ઘટે, એક વિચાર મન આજો ।
—મુનિ

પ્રભૂત-અગુપ્ત-વરજિત આતમતત્ત્વ, સત્તા અગ્રગી ન ધ
અંધ શકટ એ નજરે ન દેખે, તો શું કીજે સકટે
—મુનિ૦

ઇમ અનેક-વાદી મનિ-વિભ્રમ, સંકટ-પાડયો ન લહે ।
ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂરું, હુમ વિષ્ણુ તત્ત્વ કોઈ ન કહે
—મુનિ૦ ॥

વસતુ' જગ-શુદ્ધ ઈષ્ટિ પરે ભાજે, “પક્ષપાત સર્વિ”
પરાગ-રૂપ-મોહ-પખ-વરજિત, આતમ શું “૨૬”
—મુનિ

આતમ-ધ્યાન કરે એ ઠાડ, સો ફિરિ “ઈષ્ટિમાં” નાવે
૧૦વાગનાજી ખીજું સદું નાથે, એક તત્ત્વ ચિત્ત “૧૧”
—મુનિ૦

જિજ્ઞે વિવેક ધરી એ ૧૦પખ અહિયે, તે તત્ત્વજ્ઞાની કહિયે ।
શ્રી મુનિમુખ કૃપા કરે તો, આનંદધન-પદ લહિયે
—મુનિ૦

ક્ર

૨૧. શ્રી નમિનાય-ગિન સ્તાવન (૧-

(૧૪-આચારી-ધનરામ સમ્રાજિ સાચો રાજ-એ ।
૫૨-દરિદ્રજી જિન-અંગ ભગીજે, ન્યાય ૧ ખટંગ ૨ એ ૩૨
નમિ-ગિનવરના અરજી-ઉપાસક, ૫૨-દરિદ્રજી આશર્ધ ૩

જનિત-મુર-પાદપ પાપ વખાણું, સાંખ્ય-યોગ દોષ ભેદે રે ।
 આતમ-સત્તા વિવરણ કરતા, લહો દુઃખ-અંગ અ-ખેદે રે-૫૮૦ ॥૨॥
 ખેદ-અલેદ મુગત-મીમાંસક, જિનવર દોષ કર ભારી રે ।
 લોકા-લોક અવલંબન ભજિયે, ગુરુગમથી અવધારી રે-૫૮૦ ॥૩॥
 લોકાયતિક કૂખ જિનવરની, અંશ વિચાર ને દીજે રે ।
 તત્ત્વ-વિચાર મુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિષુ કિમ પીજે રે-૫૮૦ ॥
 જૈન જિનેશ્વર વર-ઉત્તમ-અંગ, અંતરંગ-અહિરંગે રે ।
 અક્ષર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે-૫૮૦ ॥
 જિનવરમાં સઘળા, દરિયણ છે, દર્યાન જિનવર ભજના રે ।
 સાગરમાં સઘલી પતટિની સહી, તટિની સાગર ભજના રે-૫૮૦ ।
 જિનરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે ।
 ભૂંગી ઈલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ જોવે રે-૫૮૦
 ચૂરણિ ભાખ્ય સૂત નિયુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે
 સમય-પુરુષના અંગ જ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુરભવ રે-૫૮૦
 મુદ્રા-બીજ-ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ-વિનિયોગે રે ।
 જે ધ્યાવે તે નવિ વંચીજે, ક્રિયા અવચક બોગે રે-૫૮૦
 શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, મુગુરુ તથા વિધિ ન મિલે રે
 ક્રિયા કરી નવી સાધી શપ્રીયે, એ વિખવાદ ચિત્ત સઘળે રે-૫૮૦
 તે માટે ક્ષમા કર બોડી, જિનવર આગળ કહીયે રે
 સમય-ચંદ્ર-સેવા, શ્રુતિ દેખ્યો, જિમ આનંદધન
 લહિયે રે-૫૮૦

જાન સેવન (૧-૨૨)

(રાત-મારખી. ધજરા દોઢા-એ દેથી)

આપ-સવંતર વાલવી રે, તુ મુજ આનમરામ-મનરા વડાસા ।
મુગતિ-નારીશુ આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ-મનરા ॥

ધરિ આવો હો વાલિમ! ધરિ આવો, મારી આશાના વિસરામ-મનરા ॥
રથ દેરો હો સાજન! રથ દેરો, સાજન માહરા મનોરથ સાથ-મનરા ॥૨॥
નારી-તે પખો સ્થો નેહલો રે? સાચ કહે જગનાથ-મનરા ॥

ધમર અરધજે ધરી રે, તું મુજ આવે ન સાથ-મનરા ॥૩॥
પશુ-જનને કરુણ કરી રે, આળી હૃદય વિચાર-મનરા ॥
માણસની કરુણા નહીં રે, એ કુણુ ધર આચાર?-મનરા ॥૪॥

પ્રેમ-કલ્પતરે છેદીયો રે, ધરિયો યોગ-ધતુર-મનરા ॥
અતુરાઈશિય કુણુ કહો રે, શુઠું મિલિયો જગ-ધુર-મનરા ॥૫॥
માહડું તો એમાં કાંઈ નહીં રે, આપ વિચારો રાજ-મનરા ॥

રાજ-સભામાં બેસતાં રે, ધીસડી બધસી લાજ?-મનરા ॥
પ્રેમ કરે જગ-જન સહુ રે, નિરવાહે તે ઓર-મનરા ॥
પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહશુ આવે ન જોર-મનરા ॥૭॥

જો મનમાં એહડું હજુ રે, નિસપતિ કરત ન લાણુ-મનરા ॥
નિસપતિ કરીને છાંડતા રે, માણસ હુથે તુકસાણુ-મનરા ॥
દેતાં દાન-સંપત્તરી, સહુ લહે વહિત પોપ-મનરા ॥
સેવક વાંછિત નવિ લહે રે, તે સેવકનો દોપ-મનરા ॥૮॥

સખી કહે એ “શામળો રે”, હું કહું-૧૦ “લક્ષ્મણ સ્વેત” મનરાં ૦ ।
 “ઈલુ લક્ષ્મણે સાચી સખી રે”, આપ-વિચારે હેત-મનરાં ૦ ॥૧૦॥
 રાગીગું રાગ સહુ કહે રે, વેરાગી ર્યો રાગ-મનરાં ૦ ।
 રાગ વિના કિમ દાખવો રે, મુગતિ-મુંદરી-માગ^{૧૧}-મનરાં ૦ ॥૧૧॥
 એક સુદ્ધ ધટતું નથી રે, સધલો ચ જલે લોગ-મનરાં ૦ ।
 અનેકાંતિક લોગવો રે, જલથારી ગતયોગ-મનરાં ૦ ॥૧૨॥
 શિષ્ય^{૧૨} જોલે મુજને જોજી રે, તિલ્લ જોળે જુઓ રાજ-મનરાં ૦ ।
 એક વાર મુજને જુઓ રે, તો સીજે મુજ કાજ-મનરાં ૦ ॥૧૩॥
 મોહકશા ધરી ભાવતાં રે, ચિત્ત લહે તત્ત-વિચાર-મનરાં ૦ ।
 પીતરાગતા આદરી રે, પ્રાણનાથ ! નિરાધાર-મનરાં ૦ ॥૧૪॥
 સેવક પિલુ તે’ આદરે રે, તો રહે સેવક ૧૩મા’મ-મનરાં ૦ ।
 આશય સાચે આલીચે રે, એહિઃજ રૂડું કામ-મનરાં ૦ ॥૧૫॥
 ત્રિવિધ-યોગ ધરી આહ્યો રે, નેમનાથ ભરતાર-મનરાં ૦ ।
 ધારણ-પોષણ તારણો રે, નવસર મુગતાહાર-મનરાં ૦ ॥૧૬॥
 કારણરૂપી પ્રભુ ભજ્યો રે, ગણ્યો ન કાજ-અકાજ-મનરાં ૦ ।
 કૃપા કરી પ્રભુ હીજીયે રે, આનંદધન-પદરાજ-મનરાં ૦ ॥૧૭॥

卐

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન (૧-૨૩)

(રાગ સારંગ, રચિવાની દેશી.)

સર્વ-વ્યાપી કહે સર્વ-જાણનાર, પર-પરિણામન-સ્વરૂપ-સુતાની ! ।
 પર-રૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં, સ્વ-સત્તા ચિહ્નરૂપ-સુતાની ! મુવં ॥૨૦॥
 જ્યેષ્ઠ અનેકે હો જ્ઞાન અનેકતા, જ્ઞાન-ભાગ્ય રવિ જેમ-સુતાની ! ।
 દ્રવ્ય એક-સ્વરૂપે શુણ્ણ-એકતા, નિજ-પદ રમતાં હો જેમ

-સુતાની ! મુવં ॥૩૦॥

પર-શેત્રે ગત જેયને જાણવે, પર-શેત્રે થયું જ્ઞાન-સુતાની ! ।
 અસ્તિપણું નિજ-શેત્રે તુમે કહ્યા, નિર્મળતા શુણ્ણ માન

-સુતાની મુવં ॥૪૦॥

જેય-વિનાશી હો જ્ઞાન વિનશરૂ, કાળ-પ્રમાણે રે થાય-સુતાની ! ।
 સ્વ-કર્મે કરી સ્વ-સત્તા સદા, તે પર-રીતે ન જાય-સુતાની ! મુવં ॥૫૦॥
 પર-ભાવે કરી પર-તા પામતાં, સ્વ-સત્તા ચિર-કાલ-સુતાની ! ।
 આત્મ-અનુકમથી પરમાં નહીં, તો કિમ સદુનો રે જાણ

-સુતાની ! મુવં ॥૬૦॥

અનુરૂપ નિજ-શુણ્ણે દેખતાં, દ્રવ્ય સકળ દેખતાં-સુતાની ! ।
 સાધારણ-રૂપની સાધર્મ્યતા, હર્ષણ જગને છાંતે -
 શ્રી પારસજીન પારસ-રસ સમી, પિણ કંઈ
 પૂરતું રમીએ હો નિજ-શુણ્ણ પરમ-નો, અ

૨૪. શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન (૧-૨૪)

(૧૧-૫૫૧)

વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માંગું રે ।
 મિથ્યા-મોહ-ત્રિભિર-બધ બાંજે, છત્ર નમાવું વાંજે રે-વીર૦ ॥૧॥
 હૃદય-વીર્ય લેખા-મુજે, અભિસંધિન-મતિ અંગે રે ।
 સુમ-વદ-ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો હમંગે રે-વીર૦ ॥૨॥
 અસંખ્ય-પ્રદેશ વીર્ય-અસંખ્યે, યોગ અ-સુજિત કંખે રે ।
 પુણ્ય-ગણ તિજે લે મુ-વિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેજે રે-વીર૦ ॥૩॥
 હૃદય-વીર્ય-નિવેશે, યોગ-ક્રિયા નવિ ચેશે રે ।
 યોગતત્ત્વ મુવત્તાને લેશે, આતમ-શક્તિ ન ખેશે રે-વીર૦ ।
 કામ-વીર્ય-વંશે; જિમ ભોગી, તિમ આતમ થયો ભોગી રે ।
 શરપણે આતમ-ઉપયોગી, ધામ તેહ અ-યોગી રે-વીર૦ ।
 ૫૫ વીરપણું તે આતમ-ઠાણે, જાણું હુમ-ચી વાણે રે ।
 ખ્યાત-પવિત્રાણે શક્તિ-પ્રમાણે, નિજ મુખ-પદ પહિયાણે રે-વીર૦ ।
 આત્મજન-સાધન જે ત્યાગે, પર-પરિણતિને ભોગે રે ।
 અશુચ-દર્શન-જ્ઞાન-વૈરાગ્યે, આત્મદધન પ્રજુ બાજે રે-વીર૦ ।

પ્રસંગ ઉપરથી “ કષ્ટ આપનારા ” એવો અર્થ
 જાણે છે; ૪ શ્રેણીરૂપ હાથી પર ગડગે છે, ૫
 કુતરી જેવા (નવ નોકપાયો) ૬ વિવેકશૂન્ય. ૭
 ઈશાન-વાસનાશૂન્ય બધી પ્રવૃત્તિઓ, ૮ અનંત જ્ઞાન,
 ઈશાન, આરિત્ર, ત્રીયારૂપ આર પદાર્થને પ્રાપ્ત કરનાર

સ્તવન ૧-૨૦

બંધવાળો નથી, ૨ સુખ-દુઃખના વેદનમાં મંકરજ
 મિથ્યજી હોય ૩ કરેલા કર્મનો નાશ ૪ નહીં કરેલ
 કર્મનો વેદન રૂપે અવયાગમ-પ્રાપ્તિ ૫ આર
 જૂલ સિવાય આત્મનાત્વની હયાતી મુદ્દી નથી,
 (છઠ્ઠી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ ટોળાળ ૭ રાગદ્વેષ અને
 મોહના પક્ષથી રહિતપણે ૮ માહમુંબંધ ૯
 આ સંસારમાં ૧૦ શબ્દ જાળ ૧૧ મનને ગમે
 ૧૨ વાત

સ્તવન ૧-૨૧

૧ સ્થાપના, ૨ છ અંગમા. ૩ કર્મજો, ૪ શ્રી
 તીર્થંકર પ્રભુરૂપ કલ્પવૃક્ષના જે પગ તરીકે ૫ ભેદ
 અને અભેદનયથી બૌદ્ધ અને ગીમાંસક બંને
 પ્રભુજીના જે કર=હાથ રૂપે છે: (ત્રીજી ગાથાનો
 પૂર્વાર્ધ) ૬ મસ્તક ૭ નદી ૮ શાસ્ત્ર-સિદ્ધાન્ત
 રૂપ પુરુષના

સ્તવન ૧-૨૨

૧ આઠ ભવના સંબંધવાળો, ૨ પ્રેમ, ૩ સખી
 તરફી પ્રેમ રાખનારો ૪ મોગ રૂપ ધણેરો ૫

ચતુરાઈના ૬ કેટલી ! કેવી ! ૭ વધશે ! ૮ નલાવે
૯ સંબંધ ૧૦ લક્ષણ સંપન્ન ૧૧ મુક્તિ સખો
તરફ સંબંધ ૧૨ જે દૃષ્ટિથી ૧૩ મહિમા, શોભા.

સ્તવન ૧-૨૩

શાન્ત=મોક્ષપદમાં રમનારા ૨ પાણીના વાસણમાં
૩ આત્માના અનંત ચતુષ્ટય, ૪ સર્વ દ્રવ્યના
શુભ ધર્મનું પરિણમન પોતામાં ટકાવી રાખનાર
અશુદ્ધિ ધર્મની રીતે સઘળાં દ્રવ્યો જોતાં સર્વ,
સાધારણ શુભની સમાનતા હપણ કે પાણીના
ફાટાંતે ધરી શકે (સાતમી ગાથાનો અર્થ)

૧૪ ૧-૨૪

મિથ્યા મોહના અધિકારનો ભય ન હોય
૩ ઉપયોગ જન્ય ૪ ઉત્કૃષ્ટ થી
ધ્યાનના વિજ્ઞાનથી, ૬ પોતાના મુવન્ને

પ્રસંગ ઉપરથી "કંઈ આપનારા" એવો અર્થ
ભાસે છે; ૪ શ્રેણીરૂપ હાથી પર ચડયે છતે, ૫
કુતરી જેવા (નવ નોકવાયો) ૬ વિવેકશૂન્ય. ૭
ઈચ્છા-વાસનાજન્ય બધી પ્રવૃત્તિઓ, ૮ અનંત જ્ઞાન,
ઈશન, આદિત્ર, ત્રીયારૂપ ચાર પદાર્થને પ્રાપ્ત કરનાર

સ્તવન ૧-૨૦

બંધવાળો નથી, ૨ સુખ-દુઃખના વેદનમાં સંકરન
ભિન્ન ભોય ૩ કરેલા કર્મનો નાશ ૪ નદી કરેલ
કર્મનો વેદન કપે અજ્યાગમ-પ્રાપ્તિ ૫ ચાર
ભૂત મિથ્યા આત્મતત્ત્વની હયાતી જુદી નથી,
(છૂટી ગયાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ દોળાળુ ૭ રાગદ્વેષ અને
મોહના પક્ષથી સ્થિતપણે ૮ ગાદસંબંધ ૯
આ મ મારમા ૧૦ શબ્દ જાળ ૧૧ મનને ગમે
૧૨ વાગ

સ્તવન ૧-૨૧

૧ ત્યાપના, ૨ છ અંગમા ૩ કડીએ, ૪ શ્રી
ત્રીયારૂપ પ્રભુરૂપ કલ્પવૃક્ષના જે પગ તરીકે ૫ ભેદ
અને નર્મદનયથી બૌદ્ધ અને મીમાંસક બંને
પ્રભુજન. જે કર=દાય રૂપ છે: (ત્રીજી ગાથાનો
પૂર્વાર્ધ) ૬ મસ્તક ૭ નદી ૮ ગાત્ર-સિદ્ધાન્ત
રૂપ પુરુષના

સ્તવન ૧-૨૨

૧ માહ જવના સંબંધવાળો, ૨ પ્રેમ, ૩ મખી
તરફી પ્રેમ સખનારો ૪ ચોમ રૂપ ધતુરો ૫

અતુરાધના ૬ કેટલી ! કેવી ! ૭ વધશે । ૮ નેભાવે
૯ સંબંધ ૧૦ લક્ષણ સંપન્ન ૧૧ મુક્તિ સખી
તરફ સંબંધ ૧૨ જે દૃષ્ટિથી ૧૩ મહિમા, શોભા.

સ્તવન ૧-૨૩

શાશ્વત=મોક્ષપદમાં રમનારા ૨ પાણીના વાસણમાં
૩ આત્માના અનંત અતુષ્ટય, ૪ સર્વ દ્રવ્યના
ગુણ ધર્મનું પરિણમન પોતામાં ટકાવી રાખનારા
અગુરૂલધુ ધર્મની રીતે સઘળાં દ્રવ્યો ભેતાં સર્વ,
સાધારણ ગુણની સમાનતા હપંણુ કે પાણીના
દૃષ્ટાંતે ઘટી શકે (સાતમી ગાથાનો અર્થ)

સ્તવન ૧-૨૪

મિથ્યા મોહના અધિકારનો ભય ૨ છતતું નગારું
૩ ઉપયોગ જન્ય ૪ ઉત્કૃષ્ટ વીર્યના સ્થાને, ૫
ધ્યાનના વિજ્ઞાનથી, ૬ પોતાના કુવ=શાશ્વત=પદ=સ્થાન
મોક્ષને ૭ પર પરિણતિના ઘટાડાની સાથે આસંબન
અને સાધનને જે છોડે અને અખૂટ જ્ઞાન-દર્શન
વૈરાગ્યમાં લીન રહે તે આનંદથી ધન-સંપૂર્ણ-
આત્મરૂપ પ્રભુ ભગે-અનુભવતાગમ્ય થાય (સાતમી)
ગાથાનો અર્થ)

પૂ. કિર્તિચાપ શ્રી યથોચિત્થયજી મહારાજ

૩૧

રતન-ગોવિંદી

(૨)

(૨૧) (૨-૧) શ્રી સ્વામીદેવ-જિન રતન

મવ. વિશ્વ કીર્તિ ગોવિંદાચાર્ય - ઓ ૧૩૧૧)

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦

શુભ સ્થળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ-લાલ રે
વાચક જશ વિજયે ચુક્યો,

દેને મુખનો પોષ^{૧૦}-લાલ રે-જગ^૦ (૫)

(૨૬) (૨-૨) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન
(નિંદરડી વેરણ હોઈ રહી-એ કેશી.)

અનિતજિણુંદરયું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો બીજનો સંગ કે !
માલતી-ફૂલે મોહીયો, કિમ ભેસે હો ?

ભાવળતરૂ જુગ^૧ કે—અનિત^૦ (૧)
ગંગાજળમાં જે રમ્યા, કિમ છીલર^૨ હો રતિ^૩ પામે મરાળ^૪ કે
સરોવર^૫— જલધર^૬ જળ વિના,

નવિ આવે હો જગ આતક^૭-ભાળ કે—અનિત^૦ (૨)
કોકિલ ઠલૂજિત કરે,

પામી મંજરી^૮ હો પંજરી સહકાર^૯ ?
ઓછા^{૧૨} તરૂવર નવિ ગમે,

ગિરૂઆશું હો હોમે શુભનો પ્યાર કે—અનિત^૦ (૩)
કમલિની^{૧૩} દિનકર^{૧૪}-કર શહે,

વલી કુમુદિની^{૧૫} હો ધરે ચંદ્રયું પ્રીતકે
ગૌરી^{૧૬} ગિરીશ^{૧૭} ગિરિધર^{૧૮} વિના,

નાવિ આવે હો કમળા નિજ ચિત્ત કે—અનિત^૦ (૪)
તિમ પ્રભુરયું મુજ મન રમ્યું, બીજયું હો નવિ આવે દાય
શ્રીનયવિજય મુચુરતણો,

લાગજ જગ હો નિત-નિત શુભ ગાય કે—અનિત^૦ (૫)

(૨૭) (૨-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(મન મધુકર મોહી રહ્યો—એ દેશી.)

સંભવ જિનવર વિનતી, અવધારો ગુણ-ગાતા રે
ખામી નહિં મુજ પિજમતે,^૧

કદીય હોરયો ફળ-દાતા રે—સંભવ૦ (૧)

કરે ભેડી હોમો રહું, રાતિ-દિવસ તુમ ધ્યાને રે !

ભે મનમાં આણો નહિં, તો મું કહિયો ધ્યાને રે—સંભવ૦
ખાટ ખાળને હો નહિં, હીજે વંછિત હાનો રે

કરુણા-નિજરે પ્રણામી, વાધેં મેવક^૨-વાનો રે—સંભવ૦

મગજ-લગ્નિ નહીં મન ગણો, બાવ-લગ્નિ તુજ હાથ રે

તાપઃપુ^૩ પગ મજ-ભચ્યું, માજે મજવર-સાથે રે—સંભવ૦
દેશો નો તુમદી બતા, બીજા તો નવિ યાયું રે

વાચા જરા કરે માર્ગશું,

ફળો એ મન (મુજ) સાચું રે—સંભવ૦ (૫)

■

(૨૮) (૨-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(મુજપો પ્રભુ—એ દેશી.)

હીં હીં ! પ્રભુ ! હીં જમ-ગુરૂ ! તુજ;

મૂરતિ હો ! પ્રભુ ! મૂરતિ મોદન^૪-વેલગીજ !

મીંડી હો ! પ્રભુ ! મીંડી તાદરી વાળી;

હ ને દ. ! પ્રભુ ! હાને જેમી મેલગીજ—હીં (૧)

બાનું હો ! પ્રભુ ! બાનું જનમ કવચ,

એ દું હો ! પ્રભુ ! એ દું તુમ^૫ માથે(થ) મિલયોજ !

સુરમણિ હો ! પ્રભુ ! સુરમણિ પામ્યો હૃદય,
 આંગણે હો ! પ્રભુ આંગણે મુજ સુરતરૂપ દબોલ—દીકી
 જાગ્યા હો ! પ્રભુ ! જાગ્યા પુણ્ય અંકુર;
 માગ્યા હો ! પ્રભુ ! મહેં-માગ્યા પાસા હબ્યાલ !
 પુક્યા હો ! પ્રભુ ! પુક્યા અમીય (રસ) મેહ;
 નાકા હો ! પ્રભુ ! નાકા અશુભ શુભ-દિન વળ્યાલ-દીકી
 ભૂખ્યા હો ! પ્રભુ ! ભૂખ્યા મિથ્યા જીવપુર;
 તરસ્યાં હો ! પ્રભુ ! તરસ્યાં દિવ્ય-ઉલક મિજ્યાંલ
 ચાક્યાં હો ! પ્રભુ ! ચાક્યાં મિળી મુખપાલ,
 ચાહતાં હો ! પ્રભુ ! ચાહતાં સાજન હેજે હબ્યાલ-દીકી
 દીવો હો ! પ્રભુ ! દીવો નિશા વન મેહ,
 શાખી હો ! પ્રભુ ! શાખી* ધમે* જળ નૌ મિલિલ
 કલિયુગે હો ! પ્રભુ ! કલિયુગે દુલહો તુજ (તુજ),
 દરિસણુ હો ! પ્રભુ ! દરિસણુ લલુ* (લહી)

આચા દબીલ- દીકી

વાચકે હો ! પ્રભુ ! વાચક જરા તુમ દાસ,
 વિનવે હો ! પ્રભુ ! વિનવે અભિનંદન મુણેલ
 કહી (દી) ચે હો ! પ્રભુ ! કહી (દી) ચે* મ દેરચો છેક*
 દેને ! હો ! પ્રભુ ! દેને ! મુખ દરિયણુ-તણેલ

(૨૯) (૨-૫) શ્રી સુમતિ-જિન સ્તવન.

(અંજસીવા મુનિવરની દશા)

સુમતિનાથ ગુણગુ* મિલીલ, વાધે મુજ મન પ્રી
 તેલ-જિંદુ જિમ વિસ્તરેલ, જળમાંહી લલી રીતિ-

ઘોડો દોડે રે સાહિબ-વાજમાં, મન નાણે અસવારોણ
સગુણ ૦ (૩)

સાચી ભગતિ ભાવના^૯-રસ કહ્યો, રસ હોયે તિહાં દોય રીઝેણ
હોડો-હોડેરે બિહું^{૧૦}-રસ-રીઝથી મનના મનોરથ સીઝેણ-
સગુણ ૦ (૪)

પણ ગુણવંતારે-ગોઠે ગાણએ, મોટા^{૧૨} તે વિશ્રામોણ
વાચક જશ કહે એહજ આસરે, મુખ લહું હામો હામણ
સગુણ ૦ (૫)

卐

૩૧ (૨-૭) શ્રી સુપાર્શ્વ-જિન સ્તવન

(લાજસદે માત મલ્હાર-એ રેશી)

શ્રીમુપાસ-જિનરાજ તું ત્રિભુવન-શિર^૧-તાજ,
આજ હો ! છાજેરે-હકુરાઈ પ્રભુ ! તુજ પદ તણીણ-શ્રી ૦ (૧)

દિવ્ય-ધ્વનિ સુર^૨-ફૂલ આમર છત્ર અ-મૂલ
આજ હો ! રાજે રે લામંડલ ગાજે હંદુખિણ-શ્રી ૦ (૨)

અતિશય સહજના^૩ આર, કરમ^૪-ખચાથી ઈચાર,
આજ હો ! ક્રીધા રે જોગણીયે મુર^૫-ગુણ ભાસુરાણ^૬ શ્રી ૦ (૩)

વાણી ગુણે પાંત્રીય, પ્રાતિહારજ જગદીય,
આજ હો ! રાજેરે-દિવાજે છાજે આઠશું^૭ શ્રી ૦ (૪)

સિંહાસન અશોક બેઠા મોઢે લોક,
આજ હો ! સ્વામીરે-શિવગામી વાચક જશ મુરયોણ-શ્રી ૦

(૩૨) (૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ધજ્જા-હોજ્જાની દેશી.)

ચંદ્રપ્રભ-જિન ! આદિગા રે,

તુમ છો ચતુર-મુ-જાણ ! મનના માન્યા
મેવા જાણો હામની રે, દેશો કૃષ્ણ નિરવાળુ^૧ મનના માન્યા
આવો આવો રે ચતુર ! મુખ-ભોગી,

કીજે વાત એકાંતે અ-ભોગી;

મુખ-ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનનાં આવો (૧)

એાપું-અપિપું^૨ પણ કરે રે, આમંગાવત^૩ જોહ-મનનાં
આપે કૃષ્ણને અભુર-કવુ રે, ગિરુઓ^૪ આદિજ તેહ

મનનાં આવો (૨)

દીન^૫-પદા-વિનુ હાનથી રે, હાતાની વાધેમામ^૬-મનનાં
જાત દીવે ચાતક ખીજીરે, મેધ દુઆ તેણે રથામ મનનાં આવો
પિત્ર-પિત્ર કારી ગુમને જપું^૭ રે દુઃ ચાતક તુમે મેદ !-મનનાં
એક હંદેરમા દુખ દરે રે, વાધે ગિમણે નેદ-મનનાં આવો
માઠું-વડેતું આપતું રે, તો શી દીત કરાય ?-મનનાં
વાયક જરે કરે જગ-ધણી રે,

તુમ તુઠે મુખ ધાય-મનનાં આવો (૫)

■

(૩૩) (૨-૯) શ્રી મુવિધિ-જિન સ્તવન

(મુનેા દેશી મચનો ! રજની ન જાણે રે-એ દેશી.)

દુપું^૧ પવ દું ગુમ મન નજિ માવું રે

જન-મુક ! ગુમને દિવમા લાવું રે,

—લપુ. (૧)

પુજારીન અણમાંદી બગલિ છે જાત્રીરે, તેદ દેસીને ત' ઉમાત્રીરે
ચોગી પજુ જે વાત ન જાણે રે, ને અચરિજ કુજ પી દુલ્હો દાલેરે

—લપુ. (૨)

અથવા ચિરમાંદિ જા. ચિર ન આવેરે. મોટો મજા દરપજમાં આવેરે
જેદને તેજે પુદિ પ્રકાશી રે, તેદને દીજે એ શાખાથી રે

—લપુ. (૩)

જિવ'—મૂલ તરુવર અપ-ચાખારે, છ' દપ-પુરાણે એદવી ઉમાખારે
અચરિજ વાળે અચરિજ હોડું રે; ભગતે સેવક કારજ સીપુ' રે

—લપુ. (૪)

લાડ કરી જે બાગઝ લોલે રે, માત-પિતા મન અમીય તોલે રે
શ્રી નયવિજય વિજુધનો શીવરે,

જરા કહે એમ જાણે જગદીયરે—લપુ. (૫)

૪

(૩૪) (૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(અલિ અલિ કદિ આવેગો-એ દેશી.)

શીતલજિન! લેટીયે, કરી ભગતે' ચોખુ' ચિત્ત હો
રપુ' કહેા છાતુ' કિરપુ' ? જેદને સોંખ્યાં તન-મન વિત્ત હો

—શ્રી. (૧)

કનામેર ॥ પજા પજુ ત' સાયર તે દૃપ હો
મહુ ખજુખા તગતમે, ત' દિનકર તેજ-સ્વરૂપ હો—શ્રી.

(୧) ଧନ-ହେ ଶୁଣିବି ତୁ ମୋର ମନୋହର
'ଘୋଷିତ ଯଦି ମୋର ଦେଶ-ମାନ

ଧନ-ହେ ମୁଁ ଯଦି ହୁଏତ ଶୁଣିବି ତୁ ମୋର ଦେଶ-ମାନ
ଧନ-ହେ ଶୁଣିବି ତୁ ମୋର ଦେଶ-ମାନ
ଧନ-ହେ ଶୁଣିବି ତୁ ମୋର ଦେଶ-ମାନ

(୨) ଧନ-ହେ ଶୁଣିବି ତୁ ମୋର ଦେଶ-ମାନ
'ହେଉ ମୋର ଦେଶ-ମାନ
ହେଉ ମୋର ଦେଶ-ମାନ
(ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀମତୀ)

ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ (୨୬-୧) (୧୨)

୫

(୩) ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ
'ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

(୪) ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ
'ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ
'ଧନ-ହେ (ଧନ-ହେ) ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

(୫) ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ
'ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

(୬) ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ
'ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ ଧନ-ହେ

(૪૬) (૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તાવન
તોરણથી રથ ફેરી ગયા રે હાં,

નવ ભવ નેહ નિવારિયો રે હાં રથો જોઈ આગ્યા જો
ચંદ્રકલંકી જોહથી રે હાં, રામ ને ગીતા-વિયોગ,
તેહ કુ-રંગને વયણલે રે હાં, પનિઆવેકુલુ લોક ?-
ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં, મુગતિ ધુનારી હેત,
સિદ્ધ અનંતે ભોગથી રે હાં, તેહરથું કવલુ સકેત ?-
પ્રીત કરતાં સોહલી રે હાં, નિરવહનાં જાંભલ, મેરે
જોહવો વ્યાજજોલાવવો રે હાં, જોહથી અગનની આગ-મેરે
જો વિવાહ અવસર દિઓ રે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ, મે
દીક્ષા અવસર દીછયે રે હાં, ચિર ઉપર જગનાથ !-મેરે (૫)
ધમ વિલવતી રાગુલ ગઈ રે હાં, નેમ કનેમન લીધ, મેરે
વાચક જરા કહે પ્રભુમીયે રે હાં, જો દંપતિ દોઈ સિદ્ધ-મેરે

(૪૭) (૨-૨૩) પ
શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તાવન

વામાનંદન, જિનવર, મુનિવંશ વડો રે; કે મુનિ,
જિમ મુરમાંદિ મોહો, મુરપતિ પરવટો રે, કે મુર
જિમ ગિરિમાંદો મુરપતિ, મુગમાંદો કેસરી રે; કે મુગ,
જિમ ચંદન તરમાંદો, મુલટમાંદો મુર-અરી રે, કે મુલટ
દીયામાંદો જિમ નાંગ, અનંગ મુરપમાં રે, કે અનંગ
માંદો અરવિંદ, ભરતપતિ ભૂપમાં રે; કે ભરત

o1neE1c- 3e 12e111e 1e1e-1e 1e '3e111e 3e1 12e1 3e11e
 3e 12e1e 3e1 1e1e.111e 1e '12e111e 1e1e 1e 1e1e 1e
 o1neE1c- 3e 11e1e 1e1e-1e1e1e 3e '3e111e 3e1e1e 1e1e 1e
 : 11e11e 1e1e 1e 11e1e 1e1e '1e11e1e1e 1e1e 3e1e 1e1e
 (e) o1neE1c-

3e 1e1e 1e1e 1e1e 1e1e 1e '1e1e1e 1e1e 1e1e1e
 3e 1e1e 1e1e 1e1e 1e1e1e 1e '1e1e-1e1e 1e 1e1e1e

(e) o1neE1c-

3e 1e1e 1e1e 1e1e 1e1e-1e1e '3e111e 1e1e 1e 3e1e
 3e 1e1e 1e1e1e1e1e1e 1e '1e1e-1e1e 1e1e-1e1e 1e1e
 - 3e 1e1e 1e1e 1e1e1e 1e1e1e '3e1e 1e1e 1e1e1e 1e1e1e
 (e) o1neE1c-

3e1e1e1e1e-1e1e1e1e 1e1e '1e1e-1e1e 1e1e1e1e1e1e
 1e1e1e 1e1e-1e1e1e1e 1e1e (1e-1e) (71)

(e) o1neE1c o1neE1c 3e 1e1e 1e1e 3e1e-1e1e 1e1e1e-1e1e1e1e 1e1e
 o1neE1c o1neE1c '3e 1e1e1e1e1e 1e1e '1e1e1e1e1e1e 1e1e1e1e1e
 o1neE1c o1neE1c '3e 1e1e1e1e1e 1e1e1e-1e1e1e 3e1e1e1e1e
 o1neE1c o1neE1c '3e 1e1e1e1e1e 3e1e1e1e1e '3e1e1e 3e1e1e1e
 (e) o1neE1c o1neE1c 3e 1e1e1e1e1e 1e1e1e1e1e '1e1e1e 1e1e1e1e1e1e
 o1neE1c o1neE1c '3e 1e1e1e1e1e 3e1e1e '3e1e1e1e1e 1e1e1e1e1e

સાખી ચક્રોય, ૭. બધા ચરીર=પ્રાણીઓ સમ=સરખા
 હોઈ ચક્રતા નથી, બીજો અર્થ-રાશી=ચંદ્ર બધાને
 સરખો નથી હોતો, કોઈને બારમો પણ હોય છે,
 ૮. એક પૂજા હું:ખી થાય ૬. પ્રસન્નતાની રીતો
 જુદી છે, ૧૦. ભરત ચક્રીને પિતાજી તીર્થ કરના
 ઠેવળજ્ઞાન અને ચક્ર રત્નની પૂજા સમકાળે ચિંતાનો
 વિષય બની,

સ્તવન ૨-૨૦

૧. સુખ, આનંદનો સમૂહ, ૩. ગુણો ગુણની પરંપરા
 વાળા, ૩. પ્રભુનો અનુભવ રૂપ જે પ્રેમ તે અક્ષયપ
 આપે છે.

સ્તવન ૨-૨૧

૧. અંતરાય ૨. અવરોધો ૩. મદદથી મસ્ત ૪
 હાથી ૫. ઘોડા ૬. સારા ૭. ઈંટ વસ્તુનો સંયોગ
 ૮. ઉદ્ધવાનુષ્ટી ૬. અનિષ્ટ=અફિયકર પદાર્થો. ૧૦
 થાય, ૧૧. સ્વાભાવિક રીતે, ૧૨. દુરમનનો તા
 પૂજા છતે, ૧૩. વિશાળ લક્ષ્મી, ૧૪. ધણાં બાળકો.

સ્તવન ૨-૨૨

૧. પશુઓના માથે ૨. વિશ્વાસ કોણ કરે? ૩.
 ઉપાધિ ૪. સર્પને રમાડવો. ૫. પાસે,

સ્તવન ૨-૨૩

૧. ઈંદ્ર, ૨. ક્રેંક ૩. મેરૂપત ૪. લડવૈયો, ૫. કામદેવ
 ૬. સ્વેતકમઘ.

સ્તવન ૨-૨૪

૧. ક્રેંક, ૨. ન્હાઈને, ૩. છીછરા પાણીમાં, ૪.
 ગુણની ચચાંથી.

10. ՕՐԻՆԻՔ—ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

(Ե) ՕՐԻՆԻՔ—ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

(Զ) ՕՐԻՆԻՔ—ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

(ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ)

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

[Ը]

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

ՍԵՐԵՐ ԵՄԻՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱՆԻ ԿՈՒՆԻՍԻՍԿՈՍԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

અણ-દીઠે અવલો, ધલો, દીઠે તે વૃષ્ટિ ન હોઈ રે,
 મન તોહિ મુખ માની વિશે, વાલતા-તણું મુખ જોઈ-
 મુવિધિ.
 જિન વિરલ કદીયે નનિ દુયે, કીજિયે તેલવો સંચરે,
 કરલેથી વાચક જશ કહે, જાંલો તે બેદ-મયંચ
 મુવિધિ. (૩)

૫

(૫૮) (૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન રતવન
 [જોડુઝારે હંસા-એ દેરી]

શીતલ-જિન ! મુજ-મુજ વિચિ આંતરે,
 નિશ્ચયથી નહિ કોય;
 દંડણ-નાણ-ચરણમુખ છવને, લદુને પૂરણ હોયે,
 આંતરયામીરે ! સ્વામી સાંતજો !
 પશ્ચિ મુજ માયારે લેદી જોળવે, બાઘા દેખાદીરે વેય;
 હિયડે જૂદીરે મુખ અતિ-મીઠી, જોડવી પૂરત-વેય—
 આંતર ૦ (૨)

એહને સ્વામીરે મુજથી વેગળી, કીજે દીન-દયાળ;
 વાચક જશ કહે જિમ પુછારયું મિલી,
 લહિયે મુખ મુ-વિશાળ-આંતર ૦ (૨)

‘දිව්‍යානන්ද’

පිතූ-දිව්‍යානන්දයෙහි ‘දිව්‍යානන්ද’ නමින් සිතනු ලබන
සහ සමාන නමින් ‘දිව්‍යානන්ද’ නමින් සිතන

[ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව]

එහෙත් එම නමින් සිතනු ලබන (උදා-උ) (03)

න

(උ) ‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන

(උ) ‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන

(උ) ‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
‘ඉන්ද්‍රිය’ | ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව සිතනු ලබන
[ඉන්ද්‍රිය-සංකල්පයට අනුව]

එහෙත් එම නමින් සිතනු ලබන (උදා-උ) (04)

સાચ^૩ પદિ મુખ હોડે મુખ હોય
વિચાર્યા નવિ નિચરે ૨, તેવરયું બક કિમ હોય ૨ ?
ચતુરં (૨)

આમણ-કુમણ નવિ ટોરે, ખણ^૩ (નગ પૂરીર આસ^૩;
સેવક જશ હોડે દીગરે, નિજ પદ-કમળનો વાગરે.
ચતુરં (૩)

■

(૬૧) (૩-૧૩) શ્રી વિમલનાગ-જિન રતાન

[લલનાની લગ્ન]

વિમલનાથ મુજ મન વસે, જિમ રીતી મન રામ-લગના
પિક^૧ વંછે સદ્ધારને,^૨ પંથી^૩ મન જિમ પામ^૪-લગના
વિમલં (૧)

કુંજર^૫ ચિત્ત રેવા^૬ વસે, કમળા^૭ મન ગેવિંદ^૮—લલના,
ગારી^૯ મન ચંદર વસે, કુમુદિની^{૧૦} મન જિમ ચંદ-લલના-
વિમલં (૨)

અલિ^{૧૧} મન વિકસિત^{૧૨}-ભાવલી,
કમલિની^{૧૩} ચિત્ત દિવ્યંદ^{૧૪}-લલના
વાચક જશ ને વાલહો, તિમ શ્રીવિમલ-જિવ્યંદ-લલના-
વિમલં (૩)

કામકુંભ^{૧૧} થર આવે, કાગિદ્ર કિમ લહેર કે-કાગિદ્ર^{૧૦}
 વન વિગરે ભે મિંદ નો, ત્વીક^{૧૨} ન મજ નણી ર કે-ળીક^{૧૦}
 કમં કરે રમું ભેર ? પ્રમન્ન ભે જગપણીર કે-પ્રમન્ન^{૧૦} (૨)
 મુગુવ^{૧૩}-નિગુવનો અંતર, પ્રમ ! નવિ ગિરોં થર ર કે-પ્રમ.
 નિગુવ પન્ન ચરણાગન, જણી દિન કરે ર કે-જાણી^{૧૦}
 ચંદ્ર ત્યજે નવિ લંછન, મૂગ અનિ સામગ્રીર કે-મૂગ^{૧૦}
 જથ કહે તિમ^{૧૪} તુલ^{૧૫} જાણી, મુજ અરિ-જા^{૧૬} જો^{૧૭} ર કે-
 મુજ^{૧૦} (૩)

■

(૬૮) (૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તાવન

[મુખી પમુઆં ચાલીરે-ઝા કાત]

- જગ જન મન રંજેરે, મનમથ^૧ જગ બંજે રે,
 નવિ રાગ ન દોય, તું અજે^૨ ચિત્તરમૂંરે (૧)
 શિર છત્ર વિરાજે રે, દેવદુકુંભિ વાજે રે,
 ઠકુરાઈ ઈમ છાજે, તોહિ અકિંચનો^૩ રે (૨)
 ધિરતા^૪ પુતિ^૫ સારી રે; વરી સમતા નારી રે,
 પ્રહાચારી શિરોમણિ, તો પવ્વ તું મુવયો રે (૩)
 ન ધરે ભવ-^૬રંગોરે, નવિ દોષ-^૭ચંગોરે,
 મૂગ-લંછન ચંગો, તો પવ્વ તું સહી રે (૪)
 તુજ શુભ કુભ આખે^૮ રે, જગ કેવળી-પાખે^૯ રે,
 સેવક જથ ભાખે, અચિરા-મુત જયો રે (૫)

(6) ପ୍ରଚାରଣ

—ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ 'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ଲେଖି ଦିଅନ୍ତି
'ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ଦିଅନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ । ପ୍ରଚାରଣ

—ଏହି ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଖି 'କୋପାଳ' ଲେଖି ଦେଖି ମଧ୍ୟ
'କୋପାଳ-ପ୍ରକାଶ-ସମ୍ପାଦକ' 'କୋପାଳ' ମାତ୍ର । ମାତ୍ର

[ଚାନ୍ଦ - ପ୍ରଚାରଣ ମଧ୍ୟ]

ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ (୨୫-୧) (୩୩)

୫

(୧) ଚାନ୍ଦ-କୋପାଳ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ଲେଖି ଦେଖି ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ 'କୋପାଳ' ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ

(୨) ଚାନ୍ଦ-କୋପାଳ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ 'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

(୩) ଚାନ୍ଦ-କୋପାଳ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ 'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

(୪) ଚାନ୍ଦ-କୋପାଳ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ 'କୋପାଳ' ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

[ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ]

ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ (୩୫-୧) (୩୩)

આવાગમનજ પથિક-તણૂંલ, પ નહિં શિવ-નગર નિવેશ,
 કાગળ કુણ હાથે લિખૂંલ ? કેળુ કહે સંદેશ ?
 સોભાગી૦ (૨)

જે મેવક સંભારણોલ, અંતરયામી રે આપ
 જરા કહે તેા મુજ મનતણોલ, ટળશે સઘળો સંતાપ—
 સોભાગી૦ (૩)

ક

(૬૭) (૩-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-ગિન સ્તવ
 [હાળ રસિયાની]

મલ્લિ-જિજ્ઞેસર ! મુજને તુમ્હે મિત્યા,
 જેલમાંહિં મુખકંઠ—વારહેસર
 તે કળિયુગ અમ્હે ગિરજો લેખવું,
 નવિ બીજા મુખ-વૃંદ—વારહેસર. મલ્લિ૦
 આરો સારો રે મુજ પાંચમો,
 જિહાં તુમ્હ કરિયજી રીડ—વારહે૦
 મરૂમ્નિ પત્ર ચિતિ સુરતરૂપ—તણી,
 મેરૂ થકી દુધી ઈડ—વારહે૦ મલ્લિ૦ (૧)
 પંચમ-આરે રે તુમ્હ મેલાવટે૦,
 રૂટેલ રાખ્યો રે રંગ-વારહે૦
 ચૂક્યો આરો રે ફિરી આંખો પ્રલુ,
 પચક જરા કહે સંગ—વારહે૦ મલ્લિ૦ (૨)

(E) օտօն

-է իշխել քաղաքի քանակ 'սոյն իմ զոր դու քանակ
'է իշխել քանակ և զայն 'իշխող քանակ և քանակ և

(Է) օտօն—քանակի քանակ և 'իշխող քանակ—քանակ
'է քանակ և քանակ և քանակ 'է քանակ և քանակ և քանակ

(Ե) օտօն

'է իշխող քանակ և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ
'է իշխող քանակ և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ և քանակ
['իշխող և - քանակի քանակ և քանակ]

Ինքն իշխող-քանակի քանակ (Ե-Է) (73)

(E) օտօն—

իշխող-քանակ և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ
'իշխող քանակի և քանակ և քանակ և քանակ և քանակ

(Է) օտօն—

—իշխող քանակի և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ
'իշխող քանակի և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ և քանակ

(Ե) օտօն—

իշխող քանակի և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ
'իշխող քանակի և քանակ 'իշխող քանակ և քանակ և քանակ
['իշխող և - քանակի քանակ և քանակ]

Ինքն իշխող-քանակի քանակ (Ե-Է) (73)

(૭૦) (૩-૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

[રામ એ મિલે-એ ફેરી]
 કહા કિયો ! પુઝે કહો મેરે સાંધી !,
 ફેરિર ચલેં રય તોરણ આઈ,
 દિલભનિઃ અરે ! મેરા નાહ,
 ન ત્યજિઈ નેહ કહુ અ-ભનિપ-દિલ ॥
 અટપટાઈ ચલે ધરી કહુ રોપ,
 પશુઅનકે ચિર દે કરી દોષ-દિલ ॥
 રંગ ૭ બિચ ભયો યાથી ભંગ,
 સો તો સાચો જાનો કુ-રંગ-દિલ ॥ (૧)
 પ્રીતિ તનકમિત તોરતલ આજ,
 કિઉં નાવે મનમેં પુઝે લાજ ?-દિલ ॥ (૪)
 પુઝે બહુનાયક જાનો ન પીર ૧,
 વિરહ લાગિ જિઉં ૧૨ વૈરી કે તીર-દિલ ॥ (૫)
 હાર કાર ૧૩ ચિંગાર અંગાર ૧૪,
 અશન-વસન ન સુહાઈ ૧૫ લગાર-દિલ ॥ (૬)
 પુજ વિન લાગે સૂની સેજ, નહી તણ તેજ ન હારક ૧૬ હેજ
 -દિલ ॥ (૭)
 આઓને મંદિર વિલસો ભોગ, બૂદાપનમેં લીજે -

(Ե) օճակ-ձուլի քիմիո-քիմիո .

‘Իջև քիմիո-քիմիո քիմի քիմի
‘ձուլի քիմի-քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի

(Զ) օճակ-քիմի-քիմի քիմի .

‘քիմի-քիմի-քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի
‘քիմի-քիմի-քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի

(Ը) քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի

‘քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի
‘քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի

‘քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի
[քիմի քիմի]

Իմի քիմի քիմի քիմի քիմի (ԵԶ-Ե) (ԶԸ)

Տ

(ԵԶ) օճակ-քիմի քիմի-քիմի քիմի քիմի

‘քիմի քիմի քիմի-քիմի

(ԶԸ) օճակ քիմի-քիմի քիմի քիմի

‘քիմի քիմի քիմի քիմի

(ԸԶ) օճակ-

քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի

(ԸԸ) օճակ-քիմի քիմի

քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի քիմի

ગરજત અરતિ, કુરતિ^{૧૯}રતિ બિજુરી,^{૨૦}હોત બહુત તોફાન
લાગત ચોર કુચુરે મલખારી,^{૨૧} ધરમ-જિહાજ નિહાન—

ભવ૦ (૪)

જુરે^{૨૨}પાટિયે^{૨૩} જિહા^{૨૪} અતિ-જોરિ,^{૨૫} સહસ અઢાર શીલંગ,
ધમંજિહાજ રજતિઉ સજજ કરિ ચલવો,
જરા કહે ચિવપુરી ચંગ-ભવ૦ (૫)

ક

(૭૨) (૩-૨૪) મહાવીર-જિન સ્તવન

હુઃખ ટળિયાં મુખ હીઠે, મુજ સુખ ઉપનાં રે,
લેટયા-લેટયા વીર-જિહા^{૨૬}
હવે મુજ મન-મંદિરમાં પ્રભુ, આવી વસો રે,
પામું પામું પરમાનંદરે—હુઃખ
પીડમંધા ઈહાં કીધા સમક્તિ વચ્ચનો રે,
ઠાઠયો ઠાઠયો કચરો ને જાંતિ
ઈહાં અતિ ઉંચા સોઢે ચારિત્ર-^{૨૭}ચંદ્રુઆરે,
રૂપી રૂપી સંવર^{૨૮}-ભાતિરે—હુઃખ
કમંવિવર ગોવિંદ ઈહાં મોલી બુંબળારે,^{૨૯}
જૂલઈ જૂલઈ પી-ગુણ^{૩૦} આ
બાર ભાવના પંચાલી^{૩૧} અચરય^{૩૨} કરે રે,
કોરિ કોરિ કોરણી ઠાઠ રે—હુઃખ૦

- (୧) ଠାକୁର-ଦେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ସ୍ତ୍ରୀ ମେଲି ମେଲି ହୁଏ
 'ଦେଲିବି ମୁଁ କିଛି ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ଦେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ସ୍ତ୍ରୀ ମେଲି ମେଲି ହୁଏ
 'ଦେଲିବି ମୁଁ କିଛି ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
- (୨) ଠାକୁର-ଦେ ମୁଁ କିଛି ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ଦେଲିବି ମୁଁ କିଛି ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ଦେଲିବି ମୁଁ କିଛି ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 —ଦେଲିବି ମୁଁ କିଛି ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ

સ્તવન ૩-૧૩

૧. કાચલ ૨. આંખાને ૩. યુસાફર ૪. હાથી ૬. નમંદાનદી ૭. લક્ષ્મી ૮. શ્રી ૯. પાવંતી ૧૦. ચંદ્ર વિકાસી કમળ ૧૧. ૧૨. ખીલેલા ૧૩. સૂર્યવિકાસી કમળ ૧૪. ૨

સ્તવન ૩-૧૪

૧. મન લોભાવનાર વેલડીના મુખ સમાન સંસારના ભયરૂપ કંઠો-મળ ૩. મુખના મરકવાર ૪. શરીરનો બાહ્ય દેખાવ ૫. અત્યંત મુંઠર ૬. અણીઆળા-ગોઠક ૭. ગંગાના તરંગની જેમ ધીધળાંધ ૮. પ્રભુના મુખનું તેજ.

સ્તવન ૩-૧૫

૧. માથે હોયે છતે ૨. કમંડૂપ ચોરનું ૩. બળ ૪. એકદમ ૫. હાથીનાં આંખ મીંચામળું ૬. દુરમનનું ૭. તાકાત-સૌન્દર્ય ૮. સૂર્ય ૯. આકાશમાં ૧૦. અંધકાર ૧૧. મનમતી ચીજો આપનાર દેવાધિગિત ઘડો ૧૨. ભય ૧૩. સારા-ખોટાનો ૧૪. સમર્થ ૧૫. ઇશને-પ્રભુને ૧૬. દુરમનનું બળ તાકાત સૌન્દર્ય ૧૭ કર કરો.

સ્તવન ૩-૧૬

૧. કામદેવ ૨. આંખ નાંખે છે ૩. નિષ્પરિગ્રહી ત્યાગી ૪. સ્વભાવની દૃઢતા ૫. પરિપક્વ-ઉપસર્ગ

በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

ፊት-ፊት ይሆናል

ግንባታውን በሰላም ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

ፊት-ፊት ይሆናል

ግንባታውን በሰላም ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

ፊት-ፊት ይሆናል

ግንባታውን

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

ፊት-ፊት ይሆናል

ግንባታውን

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

ፊት-ፊት ይሆናል

ግንባታውን በሰላም ይ

አሁን እኛም በሰላምና በሰላም ስላለን ይ

સ્તવન ૩-૨૨

૧. સ્વામી ૨. પાછો વાળી ૩. દિલને બાણનારઃ
જિગરી, પ્રેમી ૪. ન તણજો (રનેહ) ૫. અન્નપ્રતાંન
ઉતાવળમાં ૬. ચૂંચવાઈને ૭. ઉદ્વાસમાં ૮. તનિકે
દાણુવારમાં ૯. તોડી રહ્યા છે ૧૦. ધણાના નાયકે
સ્વામી ૧૧. પીડા ૧૨. જેમ ૧૩. કાર=શિયાળામાં
વરસતા હિમ જેવો ૧૪. અંગારા જેવા ૧૫. ગમતા
નથી ૧૬. ખાલી ૧૭. કયાનો ૧૮. ઘેલી=ગાંડા
જેવી ૧૯. રોમાંચના ઉદ્વાસવાળા ચરીરવાળા.

સ્તવન ૩-૨૩

૧. ભવલુ સમુદ્રમાં પાણીની ભરતી ચઢાવનારા મો.
પાતાળ કળશ ૨. લૂધ્વારૂપ ૩. માનસિક અસ્થિરત
૪. મોભાં ૫. ઉત્કટ ૬. અંસાર સમુદ્ર ૭. સળગી
રહેલ છે ૮. ઉત્કટ ૯. પડી રહેલ ૧૦ શીલ=ચિયળ
રૂપ પવનના શિખરો ૧૧. દુઃખ રૂપ ૧૨. મગર
૧૩. મોટા મગ્ગ ૧૪. પાણીમાં ડુબકી મારવી
૧૫. પાણીમાંથી બહાર આવવું ૧૬. આકેતોની
અંદર ૧૭. અવળી-સવળી ૧૮. વાણી ૧૯. ચમકી
રહી છે. ૨૦. વિજળી ૨૧. અસવાર ફેરાનું
મજબૂત ૨૨. ભેડેલ ૨૩. અત્યંત મજબૂત
૨૪. તોયાર.

સ્તવન ૩-૨૪

૧. પાયો ૨. ચંદરવા ૩. ભરતકામ ૪. મોખવા
૫. ભટકતા ઝુંમખા ૬. બુદિના યુગ ૭. ૩
૮. આશ્ચર્ય ૯. ચમ્પા ૧૦. પ્રેમ

['የ-ገዢ አድጋህ ለዘመነ ዓመት 'የወን ሠላም ሰጪ
 !ዘመነዳ ገዢድድ ሠላም ለገዢዎችህ ለዘመነዳ
 ገዢ ለዘመነዳ ገዢድድ ደግሞ ደግሞ ገዢ ሰጪ
 'ዘ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ]

የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ	የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ

'የ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
 ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
 ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ ለዘመነዳ ገዢ]

የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
 የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
 የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ
 የወን ገዢ ለዘመነዳ ገዢ

પૂજ્ય મહોપાધ્યાય
 શ્રી જ્યોતિર્જયંત્ર તૃત
 યૌદ્ધ જોડની
 સ્તવન ચોવીસી

[૪]

(૭૩) (૪-૧) શ્રી રૂપભદ્ર-જિન સ્તવન

[આજ સખી સંખેસરો-એ દેશો]
 રૂપભદ્ર નિવૃત્ત વંદિયે, શિવ-સુખનો હાતા
 નાભિ-નૃપતિ જેહના પિતા. મરૂદેવી માતા.
 નયરી, વિનીતા. ઉપનો, પુત્રભ હંછન સોહે,
 સોપનવનન મુહામલો, દીકરે મન મોહો; હારે-દીકરે. (૧)
 ધનુષ પાંચસે જેહનું, કાવનું માન,
 ચાર સહસરનું મત લીયે, શુભ-રચણ નિધાન,
 ચાર ચોરાસી પૂવનું આઉપનું પાળે,

નયરી અયોધ્યા ઉપનોરે લો,

ગજ-લંછન વિખ્યાતરે -સુગુણં અનિતં (૧)

ઉંચપણું પ્રભુજીતણુંરે લો,

ધનુષ સાહસે^૨ આર રે-સુગુણં

એક સહસ્રરયું મત લીયે રે લો,

ઠરેણા-રસ ભંડાર રે-સુગુણં અનિતં (૨)

બાહોતેર લાખ પૂરવ ધરે^૩રે લો,

આઉણું સોવન વાન^૪ રે-સુગુણં

લાખ એક પ્રભુજી તણા રે લો,

મુનિ-પરિવારનું માન રે-સુગુણં અનિતં (૩)

લાખ ત્રણ બલી સંયતી^૫રે લો,

ઉપર ત્રીણ હબાર રે-સુગુણં

સમેતશબર શિવ-પદ લહી રે લો,

પાખ્યા ભવનો પાર રે-સુગુણં અનિતં (૪)

અનિતબસા શાસનમુરીરે લો,

મહાપદ્મ ઠરે સેવ રે-સુગુણં

ઠવિ જશોવિજય ઠહે સદારે લો,

ધ્યાતું એ જિન દેવ રે સુગુણં અનિતં ।

(૭૬) (૪-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન રતવન

અભિનંદન ચંદન શીતલ વચન-વિલાસ,
સંવર-સિદ્ધારથા-નંદન^૧ શુભ મણિ-વાસ;
ત્રણસેં ધનુ પ્રભુ તનુ ઉપર અધિક પંચાસ,
એક સહસ્રરથું દીક્ષા દિયેં છાંડી ભવર-પાથ. (૧)

કંચનવાન સોહેં વાનર લંછન સ્વામી,
પચાસ લાખ પૂરવ આયુ ધરે ચિત્રગામી;
વર નયરી અયોધ્યા પ્રભુજીનેા અવતાર,
સમેતશિખરગિરિ પામ્યા ભવનેા પાર. (૨)

ત્રણ લાખ મુનીન્દ્ર તપ-જપ સંયમ સાર,
ખટ લક્ષ છત્રીયા સાધ્વીનેા પરિવાર;
શાસનમુર ઈન્દ્ર સંઘનાં વિધન નિવારેં,
કાળી દુઃખ દાળી પ્રભુ-સેવકને તારેં. (૩)

તું ભવ-મય-ભંજન જન-મન-રંજનરૂપ,
મનમથ^૨-ગદ^૩-ગંજન^૪-અંજન રતિ દિત-સરૂપ;
તું જીવનેં^૧ વિદોચન^૨ મત-શોચન જગ દીસે,
તુજ લોચન-લીલા લહી સુખ નિત દીસે. (૪)

તું દોલત-દાયક જગ-નાયક જગ-ભંધુ,
જિનવાણી સાચી તે તરિયા ભવ-સિંધુ;
તું મુનિ-મન-પંકજ-ભમર અમર-નર રાય,
ઉભા તુજ સેવેં જીવજન તુજ જશ ગાય. (૫)

ત્રીસ લાખ પૂરવ ધરે'જી, આઉખું નવ^૨-રવિ વન્ન,
 ધનુષ અદીસે'કઉચ્ચતાજી, મોહે જગ-જન-મન-પદ્મ (૨)
 એક સહસ્રરયું નત લિયેજી, સમેતશિખર શિવ-કામ,
 ત્રણ લાખ ત્રીસ સહસ્ર બલાજી, પ્રભુના મુનિ ગુણધામ-પદ્મ (૩)

શીખધારિણી સંયતીજી, ચ્યાર લાખ વીસ હજાર,
 હુમુમ યક્ષ રયામા મુરીજી, પ્રભુ શાસન-હિતકાર-પદ્મ (૪)

એ પ્રભુ કામિત^૪-સુરતરૂજી^૫, ભવ-જળ-તરણુ જિહાજ
 કવિ જશોવિજય કહે ધહાંજી, સેવો એ જિનરાજ-પદ્મ (૫)

ક્ર

(૭૯) (૪-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 [નંદનકું ત્રિસલા હુલરાવે-એ દેશી]

તાત પ્રતિષ્ઠ ને પૃથવી માતા, નયર વાણારસી જાયે રે,
 સ્વસ્તિક લંછન કંચન વરણો, પરતક્ષ સુરતરૂ પાયો રે
 શ્રી સુપાસ જિન સેવા કીજો. (૧)
 એક-સહસ્રરયું દિક્ષા લીધી, જે સય ધનુષ પ્રભુ કાયારે,
 વીસ લાખ પૂરવનું જીવિત, સમેતશિખર શિવ પાયારે
 શ્રી (૨)

ત્રણ લાખ પ્રભુના મુનિ ગિરૂઆ^૧,

ચ્યાર લાખ ત્રીસ હજાર રે,

સુનિ લાખ અદી પ્રભુજીતણા, તેમ સંયમ ગુણદ્વ નિધાન
 ત્રિજ લાખ વર ચાહુણી વળી, અગ્નીઅ-મદ્દસુનું માનરે;
 કહે કવિઅજુ જસ ગુણગાનરે, જિણે જિત્યા ક્રોધ ને માનરે;
 જેણે દીધું વરગ્રીહાન રે, વરયા^૧-જળધર અનુમાનરે—
 એ૦ (૬)

સુર વિજય નામ ભૂદ્રી ગુરી, પ્રભુ-ચાચન-રખવાળ
 કવિ જશવિજય કહે સદા, એ પ્રભુમે પ્રભુ ત્રિદુ^૨ કાળરે;
 જશ પદ પ્રભુમે ભૂપાળરે, જસ અટમી યશિ સમ^૩ ભાલરે;
 જે. ટાળે ભવ-જ'લળરે—એ૦ (૫)

ક

(૮૧) (૪-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[ભાવના માલતી ગુસીએ—એ દેશી]

સુવિધિ જિનરાજ ગુજ મન રમે^૧, સવિ ગમે ભવતણો^૨ તાપરે
 પાપ પ્રભુ-ધ્યાનથી ઉપશમે, વીશમે ચિત્ત ગુભ બપ રે—
 સુવિધિ૦ (૧)

રાય મુખીવ-રામા મુતો, નયરી કાકંડી અવતાર રે,
 મમ્મ^૩ લંછન ધરે આઉણું, લાખ દોઈ પૂવ^૪ નિરધાર રે
 સુવિધિ૦ (૨)

એક ચત પનુપ તનુ ઉચ્ચતા, મત લિએ^૫ સહસ પરિવાર રે,
 સમેતશિખર શિવપદ લહે^૬, સ્ફટીક સમ કાંતિ-વિસ્તાર રે—
 સુવિધિ૦ (૩)

(A) ୦.ନିତ୍ୟାସି । ଇତ୍ୟାଦି-

ଦେଖିବୁ ପ୍ରାୟଶଃ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ
ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର-ମତେ 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ମତେ

(B) । ୦.ନିତ୍ୟାସି । ଇତ୍ୟାଦି-

ଦେଖିବୁ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ
ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ

(C) ୦.ନିତ୍ୟାସି । ଇତ୍ୟାଦି-

'ଦେଖିବୁ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର' 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ
'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ

(D) ୦.ନିତ୍ୟାସି । ଇତ୍ୟାଦି-ଦେଖିବୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଓ

। ଇତ୍ୟାଦି-ଦେଖିବୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଓ

'ଦେଖିବୁ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର' ଇତ୍ୟାଦି । ଇତ୍ୟାଦି

ଦେଖିବୁ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ
ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ

[ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର]

ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର-ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର (୦୧-୧) (୧୭)

୫

(H) ୦.ନିତ୍ୟାସି

ଦେଖିବୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ
'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ

(I) ୦.ନିତ୍ୟାସି

—ଦେଖିବୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର 'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ
'ଭଗବତ୍ ସିଦ୍ଧି ଶାସ୍ତ୍ର' ଓ

પરમપુરુષ પુરુષોત્તમોહ, તું નરસિંહ નિરીહ
 કવિઅણુ તુજ જશ ગાવતાંહ, પવિત્ર કરે નિજ હૃદયે.
 —જિનહા ! તુજશયું (૫)

(૮૩) (૪-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ—જિન સ્તવન

[નપરી અયોધ્યા જયરાત્રી રે—એ કેશી]
 સિંહપુરી નયરી બલી રે, વિષ્ણુ નૃપતિ જસ તાત
 માતા વિષ્ણુ મહાસતી રે, લીજે નામ પ્રભાતોરે—
 જિન ગુણ ગાઈયે (૧)

શ્રી શ્રેયાંસ જિનેસરૂરે, કનક વરણ મુદિત કંથ
 લાખ ચોરાશી વરખનું રે, પાળે પ્રભુ નિજ આયો રે
 —જિન૦ (૨)

એક સહસ્રશયું મત લીયે રે, અસીયર ધનુષ તનુ માન
 ખડગીઝ લાંછન શિવ લહેરે, સમેતશિખર મુખ ધ્યાન રે
 —જિન૦ (૩)

સહસ ચોરાશી મુનિવરા રે, ત્રણ સહસ લખ એક;
 પ્રભુહની વર સાહુણીરે, અદ્ભુત વિનય-વિવેક રે
 —જિન૦ (૪)

સુર મનુજેધર માનવી રે, સેવે પયર-અરવિંદ,
 શ્રીનયવિજય-સુ-શીશને રે, એ પ્રભુ સુરતરૂ-કંઠરે
 —જિન૦ (૫)

○દેહ-દીક્ષા પાઠ

ગ્રંથ પ્રકાર 'ભાગ ૬' ઉપર-સિ સ્થાન

(૬) ○દેહ

૧૮.૫-૧૮ નિર્ણય નિર્ણય 'ભાગ ૬' નિર્ણય ૧૮.૫

○દેહ-

૧૮.૬ પ્રકાર દેહાગ્રપ્રકાર 'ભાગ ૬' ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

(૭) ○દેહ—

૧૮.૬ પ્રકાર દેહાગ્રપ્રકાર 'ભાગ ૬' ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬
○દેહ-૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

(૮) 'ભાગ ૬' ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

'દેહાગ્રપ્રકાર ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

'દેહાગ્રપ્રકાર ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

૧૮.૬

(૯) ○દેહાગ્રપ્રકાર ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

'દેહાગ્રપ્રકાર ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

(૧૦) ○દેહાગ્રપ્રકાર—૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

'દેહાગ્રપ્રકાર ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

(૧૧) ○દેહાગ્રપ્રકાર—

૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

'દેહાગ્રપ્રકાર ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬ ૧૮.૬

સજની ! કંપિતપુર કૃતવર્મનો,^૩ નંદન રયામા-ભત,
 સજની ! અંક^૪ વરાહ^૫ વિરાજિતો, જોદના શુચિ^૬-અવકા
 સજની ! વિમલ૦ (૨)

સજની ! સાડ ધનુષ તનુ ઉચ્ચતા, વરણ સાડ લાખ આય,
 સજની ! એક સદસરયું મત લિયે, ઠંચન-વરણી કાય,
 સજની ! વિમલ૦ (૩)

સજની ! સમેતશિખર ચિવપદ લલું, મુની અડસડ હભર,
 સજની ! એઠલાખ પ્રભુ સાદુણી, વળી અડ સત નિરધાર.
 સજની ! વિમલ૦ (૪)

સજની ! પંજમુખ-ચિહિતા પ્રભુ તણે, શાસન ધર અધિકાર,
 સજની ! શ્રી નયવિજય વિબુધ તણા, સેવકને જયકાર,
 સજની ! વિમલ૦ (૫)

ક

(૮૬) (૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[ઈંદર આંખા આંખલી રે - એ દેશી.]

નયરી અયોધ્યા ઉપનારે, સિંહસેન કુલચંદ
 સીંચાણો લંછન ભલોરે, મુયશા માતાનો^૧ નંદ.
 ભવિક જન ! સેવો દેવ અનંત (૧)

વરણ ત્રીચ લાખ આઉંચું રે, ઉંચા ધનુષ પંચાથ,
 ઠનક-વરણ^૨ તનુ સોહતો રે, પૂરે જગ-જન-આથ.
 -ભવિક૦ (૨)

ප්‍ර-වේණික වාත

මෙම ප්‍රකාරයෙන් 'චාප' ද ඉවත්වීම-සි තවත් වෙනස්

(1) මෙසේ

1.10-10 කිසි වාතයක් 'චාප' ද ඉවත්වීම වෙනස් තවත්
මෙසේ-

10.2 ප්‍රකාරයෙන් 'චාප' ද ඉවත් වේ මෙම ප්‍රකාරයෙන්

(2) මෙසේ-

මෙම ප්‍රකාරයෙන් තවත් 'චාප' ද ඉවත්වීම කිසිවක් වෙනස්
මෙසේ-මෙසේ ද චාපයක් සිට 'චාප' ද සිතාම තවත් කිසිවක්

(3) 'චාප' ද ප්‍රකාරයෙන් තවත් 'චාප' ද වෙනස් වේ

'චාපයක් වාතයක්' 'චාප' ද ප්‍රකාරයෙන්-මෙම-ප්‍රකාරයෙන්
'චාපයක් වෙනස්-වෙනස් වාතයක්' 'චාප' ද වෙනස් වීම ප්‍රකාරයෙන්
මෙම ප්‍රකාරයෙන්-මෙම ප්‍රකාරයෙන් (10-2) (10)

3

(4) මෙම ප්‍රකාරයෙන් 'චාප' ද වෙනස් වීම වෙනස් වීම
'චාපයක් වාතයක්' 'චාප' ද වෙනස් වීම වෙනස් වීම

(5) මෙම ප්‍රකාරයෙන්-වෙනස් වීම වෙනස් වීම
'චාපයක් වෙනස් වීම වෙනස් වීම' 'චාප' ද වෙනස් වීම වෙනස් වීම

(6) මෙම ප්‍රකාරයෙන්-

මෙම ප්‍රකාරයෙන් වෙනස් වීම වෙනස් වීම
'චාපයක් වෙනස් වීම වෙනස් වීම' 'චාප' ද වෙනස් වීම වෙනස් වීම

કંઈપાં ચાસન-મુરી રે લાલ, દિનર મુર મુ-વિચાર
મેરેં (૪)

લટકાળે તુજ લોઅણે રે લાલ, મોઢા નન-નન-ચિત્ત-મેરેં
શ્રી નયવિજય વિબુધ તણે રે લાલ, સેવક સમરે નિાવ.
મેરેં (૫)

ક્ર

(૮૮) (૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન રતવન
[ત્રિભુવન તારણ તીરથ - એ કેશી]

ગજપુર^૧ નયર વિભૂષણ કૃષ્ણ ટાળતો, રે કે-કૃષ્ણ
વિદ્યસેન-નરનાહનો^૨ કુળ અગુઆળતો રે કે-કુળ
અચિરા-નંદન વંદન કીજે નેહરયુ^૩ રે કે-કીજે
શાંતિનાથ મુખ મુનિમ-ચશિ પરિ ઉદ્ધરયુ^૪ રે
કે-ચશિં (૧)

કંચન-વરણી કાયા માયા પરિહરે રે કે-માયા
લાખ વરવનું આઉણું મુગ^૫ લંછન ધરે રે કે-મુગ
એક સદસરયુ^૬ મત પ્રહે, પાતિક-વન^૭ હહેરે રે કે-પાતિક
સમેનશિખરે શુભ-ધ્યાનથી શિવ-પદવી લહેરે
કે-શિવં (૨)

આલીય પનુ તનુ રાજે ભાંજે ભય ધણુ રે કે-ભાંજે,
ભાયક સદસ મુનીયર વિલસે^૮ પ્રભુ તણારે કે-વિલસેં,
એકનક સદસ હસે^૯ વળી અધિકી સાદુળી રે કે-અધિકી
પરિચરની સંખ્યા એ સાચી મુળી રે કે-એં (૩)

ନାବ ନାବ ନାବେ ନିବ

‘ଠାରେ ଭୋଗେଇଲେ ନବେ ନବେ ନାବେ

.) ଠାବେ-ଭୋଗେଇଲେ ନବେ ନବେ ନାବେ

‘ଠାରେ ଭୋଗେ ନିବ ନାବେ ନାବେ

ଠାବେ-ଭୋଗେ ନବେ ନବେ ନାବେ

ଠାରେ ଭୋଗେ ପାବେ ନାବେ-ନାବେ

(୧) ଠାବେ ଭୋଗେ ପାବେ ନାବେ-ନାବେ

ଠାରେ ଭୋଗେ ପାବେ ନାବେ-ନାବେ

‘ଠାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

‘ଠାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

[ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ନାବେ]

ନାବେ-ନାବେ-ନାବେ-ନାବେ (ନାବେ-ନାବେ) (ନାବେ)

ନାବେ

(ନାବେ) ନାବେ-ନାବେ

ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

‘ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

‘ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

(ନାବେ) ନାବେ-ନାବେ

ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

‘ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ ନାବେ-ନାବେ

સમેતશિખર શિવ પાયાલ સાં,

સાઠ સહસ્ર મુનીન્દ્ર રાયાલ-સાહિબં (૩)

ખટ શત વળી સાઠ હજારલ સાં,

પ્રભુ સાધ્વીનો પરિવારલ-સાહિબં

ગંધર્વ-બળા અધિકારીલ સાં,

પ્રભુયાસન-સાનિધકારીલ-સાહિબં (૪)

સુખદાયક મુખને મટકેલ સાં,

લાખેલે લોચણ લટકેલ-સાહિબં

બુધ શ્રી નયવિજય મુષિંદોલ સાં,

સેવકને દિગ્ધો આણુંદોલ-સાહિબં (૫)

॥

(૯૦) (૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[સમરયા રે સાદર્શિ રે દેવ—એ દેશી]

અરજિન ગજપુર^૧ વર શિવગાર, તાત મુદર્શન દેવી

મહાર^૨-સાહિબ સેવિયે,

મેરો મનકો ખ્યારો સેવિયે

ત્રીશ ધનુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરપ સહસ્ર ચોરાથી આય^૩

-સાહિબ. (૧)

નંદાવતં વિરાજે અંક, ટાળે પ્રભુ ભવ-ભવના આતંક^૪-સાં

એક સહસ્રરયું સંયમ લીધ, કનક વરણ તનુ જગત પ્રસિદ્ધ

-સાહિબ. (૨)

સમેતશિખર ગિરિ સ^૫-બળ-ઉછાહ^૬, સિદ્ધિ-વપૂનો

કરે રે વિવાહ-સાં

(3) 02710-

ନୀଳ ଚିତ୍ତି ଧୂ.ସ୍ତ-ଧି 'ଓ.ପି.ପି. ସି. ନାମ ସହଯୋଗୀ
 'ନୀଳ ଚିତ୍ତି ଧୂ.ସ୍ତ-ଧି 'ଓ.ପି.ପି. ସି. ନାମ ସହଯୋଗୀ

(2) 022510-

‘ପ୍ରାଣ ସ୍ଥାନେ ଶ୍ରେୟଃ, ଯତଃ କ୍ଷେତ୍ରଃ ପଞ୍ଚେ ଶ୍ରେୟଃ କରଃ,
‘ପ୍ରାଣେ ଶ୍ରେୟଃ କ୍ଷେତ୍ରଃ ପଞ୍ଚେ ଶ୍ରେୟଃ କରଃ କରଃ କରଃ’

(১) ০৭৬৮-৩, পাহাৰীয়া হাট নগৰ

12.11.2019

‘ସିନିଆ ନିମ୍ନ ମାନ୍ୟତା’ ଲାଭ କରି ୧୯୭୭ ମସିହା ଫ୍ରାନ୍ସ
ସମ୍ମାନ-ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ‘ଲୋକସେବକା’ ଫ୍ରାନ୍ସ ମହାବଳୀ

[ପ୍ରଥମ ଶ୍ଳୋକର ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ]

ኮከላት ኮሎ-ክዝዮቻቸው ሆኖ (ጋራ-ጸ) (ጌጋ)

5

(h) Other

૨૧૭-૩.૧૧૮૨૬ ૨૭ '૨૧૮૨૬ ૨૭ ૧૫૭૧૨૬ ૧૬
 ૦૧૮-૨૧૭૧ ૭૧૮

2. ପ୍ରାକୃତ : ଶିଳା ଓ ଧାତୁର ସ୍ୱାଭାବିକ ରଙ୍ଗ ଓ ଗନ୍ଧ

(2) 0109J112-

ਦੇਵਰ ਨਦਰ, ਹੁਮਾਨ ਮਾਫਿਕ ਮੁਖ 'ਦੇਵਰ ਨਦਰ' ਹੁਮਾਨ ਨਦਰ ਦੇ
ਮਾਫਿਕ-ਮਾਫਿਕ ਦੇਵ ਮਾਮਲਾਫਿਕ ਮਾਫਿਕ 'ਦੇਵਰ ਨਦਰ' ਮਾਫਿਕ ਮਾਮਲਾਫਿਕ

(c) ነጻነት-ከፍተኛነት

ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਇਦ 'ਏਮਰੈਂਸ' ਸੀਟਿੰਗ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ

સમેતશિખર શિવ પાયાલ સાં,

સાઠ સહસ્ર મુનીશ્વર રાયાલ-સાહિબં (૩)

ખટ થત વળી સાઠ હબરલ સાં,

પ્રભુ સાધ્વીના પરિવારલ-સાહિબં

મધર્વ-બળા અધિકારીલ સાં,

પ્રભુશાસન-સાનિધકારીલ-સાહિબં (૪)

મુખદાયક મુખને મટકેલ સાં,

લાખેણે લોચણ લટકેલ-સાહિબં

બુધ શ્રી નયવિજય મુષિંદોલ સાં,

સેવકને દિગો આણુંદોલ-સાહિબં (૫)

॥

(૯૦) (૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[સમરપા રે સાહદિઈ રે દેવ—એ દેશી]

અરજિન ગજપુર^૧ વર શિલ્પગાર, તાત મુદર્શન દેવી

મદ્દાર^૨-સાહિબ સેવિયે,

મેરો મનકો ખારો સેવિયે

ત્રીશ પગુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરષ સહસ્ર ચોરાથી આય^૩

—સાહિબ (૧)

નંદ.વર્ત વિરલે અંકે, ટાળે પ્રભુ લવ-લવના આલંક^૪-સાં

એકે લલ્લેશ્વર^૫ સંયમે લીધ, કનક વરણ તલુ જનન પ્રસિદ્ધ

—સાહિબ (૨)

લલેશ્વરિખર રિરે સૌભગ-ઉછાહ^૬, સિદ્ધિ-પૂનો

કરે રે વિચાહ-સં

04230-

Ի՞նչ եմ ես ասում 'ՈՍԹ ԵՆ ԵՆՅԱՆՍԻՆ
 'Ի՞նչ եմ ես ասում 'ՈՍԹԵՐ ԵՆՅԱՆՍԻՆ

(c) 042J10-

‘ପ୍ରାଣେ ନିବିଡ଼ିତେ ପ୍ରାଣେ’ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଗୀତା ୧୦.୨୩

(১) ০৯৬৮-৯ খ্রিঃ অর্থ বছর

‘အကျဉ်းချုပ်’ ခေါ် ဝတ္ထု

‘ବିନୟାବଳୀ’ ପତ୍ରିକା ‘କାହାଣୀ’ ୨୨୭ ପ୍ରକାଶନ ଖାତା
 ୧୦-୩୫ ୨୫୮ ୫୫ ‘କାହାଣୀ’ ଖାତା ୧୫୫୫

(1922-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100)

ኮብረ ኮሚቴዎችና ሌሎች አካላት (ጋራ) (፩)

25

(h) Other

১৯৮৭-৮৮ খ্রিঃ '১৯৮৭-৮৮' নং নথি
 ০১২-৮৮ খ্রিঃ

১. প্রাচীন : বিষ্ণু । ২. বর্তমান : হিন্দু । ৩. ভবিষ্যৎ : শিব ।

(2) 0102112-

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਦਾ ਨਾਂ ਭੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ
ਰੂਪ-ਵਾਚਕ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ

(E) 10911R-2162Jh

ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ ਸਿਟੀ 'ਚੋਂ ਰਾਜਪੁਤਾ ਪੁਰੀ ਪੁਰੀ

સમેતશિખર શિવ પાયાલ સાં,

સાઠ સહસ્ર મુનીશ્વર રાયાલ-સાહિબં (૩)

ખટ ચત વળી સાઠ હજારલ સાં,

પ્રભુ સાધ્વીને પરિવારલ-સાહિબં

ગંધર્વ-બળા અધિકારીલ સાં,

પ્રભુશાસન-સાનિધકારીલ-સાહિબં (૪)

સુખદાયક મુખને મટકેલ સાં,

લાખેણે લોચણ લટકેલ-સાહિબં

બુધ શ્રી નયવિજય મુષિંદોલ સાં,

સેવકને દિવ્યો આણુંદોલ-સાહિબં (૫)

✽

(૯૦) (૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[સમરયા રે સાહસિંદે દેવ-એ દેશી]

અરજિન મજપુર વર શિષુમાર, તાત સુદર્શન દેવી

મહાર-સાહિબ સેવિયે,

મેરો મનકો પ્યારો સેવિયે

ત્રીય ધનુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરય સહસ્ર ચોરાશી આય

-સાહિબ. (૧)

નંદાવતી વિરાજે અંક, ટાળે પ્રભુ ભવ-ભવના આતંક-સાં

એક સહસ્રરયું સંયમ લીધ, કનક વરણ તનુ જગત પ્રસિદ્ધ

-સાહિબ. (૨)

સમેતશિખર ગિરિ સપ્ત-બળ-ઉછાહ, સિદ્ધિ-વપૂનો

કરે રે વિવાહ-સાં

(ੳ) ਓਥੇਯੋ-

ਨਾਨਕ ਨਿਰਿ ਏਮੁ.ੲ-ਏਰਿ 'ਓ.ਭਿਓ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ
'ਨਾਨਕ ਨਿਰਿ ਏਮੁ.ੲ 'ਓ.ਭਿਓ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

(ੲ) ਓਥੇਯੋ-

ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਓ.ਭਿਓ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ
'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਓ.ਭਿਓ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

(ੳ) ਓਥੇਯੋ-ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ
'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ
[ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ]

ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ (ੳ-ੲ) (ੳ-ੲ)

ੳ

(ੳ) ਓਥੇਯੋ

ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ
ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ [ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ]

(ੲ) ਓਥੇਯੋ-

ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ
ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

(ੳ) ਓਥੇਯੋ-ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ 'ਏਮੁ.ੲ ਭਾ ਮਾਯ ਏਮਾਯੁਪੁਰਿ

સહસ્ર પંચાવન સાદુણીલ, મુનિ વ્યાધીય હંભર
 વૈરાગ્યા સેવા કરેલ; યજ્ઞ કુખેર ઉદાર-ભવિક૦ (૪)
 મૂરતિ મોહન-વેલણીલ, મોહન જગ-જન જાણ;
 શ્રી નયવિજય મુ-શીયનેલ, દિવે પ્રભુ કોડિ-કલ્યાણ
 -ભવિક૦ (૫)

જ

(૯૨) (૪-૨૦) શ્રી મુનિમુવત સ્વામી છન-સ્તવન

[હાલ રસિયાની-એ કેશી]

પદ્માદેવી-નંદન ગુણનીલો^૧, રાય મુનિત્ર કુળચંદ-
 કૃપાનિધિ;

નયરી રાજગૃહી પ્રભુલ અવતર્યો, પ્રભુચં. મુર-નર વંદ.

કૃપાનિધિ ! મુનિમુવત ! જિન બાવે વંદીએ ! (૧)

કચ્છપ લંછન સાહિબ ચામળો, વીચ ધનુષ તણ માન-કૃપા૦

ત્રીચ સહસ્ર સંવત્સર આઠજૂં, બહુ-ગુણ રયણ નિધાન

કૃપા-મુનિ૦ (૨)

એક સહસ્રરયું પ્રભુલ નત પ્રહી, સમેતશિખર લહી સિદ્ધિ

સહસ્ર પંચાસ વિરાજે સાદુણી, ત્રીચ સહસ્ર મુનિ પ્રસિદ્ધિ

-કૃપા૦ મુનિ૦ (૩)

નરહતા પ્રભુ ચાસન દેવતા, વરુણ યજ્ઞ કરે સેવ-કૃપા૦

જે પ્રભુ-ભગવતિ^૨-રાતા તેહના, વિઘન હરે નિતમેવ

-કૃપા૦ મુનિ૦ (૪)

સદસ પંચાસ સાદુગીજી. મુનિ અતીતીય ૬૫૨
 રોડાયા સંતા કરેછ; નમ્ર પ્રભેર ડવાર-મનિરૂપ (૬)
 મૂરતિ મેલન-નેહીછી, મોઢે જમ-જમ મન;
 મોનમનિજમ મુ-સીગનેછી. વિશે પમ પ્રાપ્તિ-પ્રત્યાપ્ત
 -મનિરૂપ (૫)

ન

(૯૨) (૮-૨૦) શ્રી મુનિમુખત રવામી છા-રેતવન

[માત્ર રસિયાની - એ દેશો]

પદાદેવી-નંદન ગુણગીતો, શાવ મુખિત પ્રજાસંદ-
 કૃપાનિધિ;

નમરી રાજગૃહી પ્રમુજ અતયોં, પ્રભુમેં મુર-નર પૂંઠ.
 કૃપાનિધિ ! મુનિમુખત ! જિન બાવે વંદીએ ! (૧)

કાંછપ લંછન આદિજ ચામળો, વીચ મનુષ્ય તત્ત માન-કૃપા
 ત્રીચ સદસ સંવત્સર આલેખું, બહુ-ગુણ રચણ નિધાન
 કૃપા-મુનિ (૨)

એક સહસ્રરથ પ્રમુજ મત પ્રદી, સમેતશિખર લદી સિદ્ધિ
 સદસ પંચાસ વિરાજે સાદુજી, ત્રીચ સદસ મુનિ પ્રસિદ્ધિ
 -કૃપા મુનિ (૩)

નરહતા પ્રભુ ચાસન દેવતા, વરુણ યજ્ઞ કરે સેવ-કૃપા
 જે પ્રભુ-ભગતિ^૩-સાતા લેહના, વિધન હરે નિતમેવ
 -કૃપા મુનિ (૪)

હરી ભય-મરિય તિહાં આવે, જેણે નેમિજિજ્જુંદ,
 સરિજે શ્રમ-બળ પરજે, તિહાં જીતે જિનચુંદ,
 આજ રાજ જો હરરયે કરરયે અપયથ ભૂરિ,
 હરી-મન જાણી વાણી, તવ થઇ ગગને અફરિય (૨)
 અણુ પરવયે મત લેરયે, દેરયે જગ મુખ જોહ,
 હરી મન બીડે ધડે, પ્રભુરયું ધર્મ-સનેહ.
 હરી ચણુજારી નારી, તવ જળ-મજ્જન જંતિ,
 મા-યું મા-યું પરણવું, ઇમ સવિ નારી કહંતી. (૩)

શુભમણિ-પેટી બેટી, ઉમસેન નૃપ પાસ,
 તવ હરી ભયે માયે, માયે પ્રેમ વિલાસ,
 તુરુ દિવાળે ગાળે; છાજે ચામર કંતિ,
 હવે પ્રભુ આગ્યા પરણવા, નવ-નવા ઉત્સવ કંતિ.
 જોખે ચઢી મુખ દેખે, રાણમતી બર પ્રેમ,
 રાગ અમી-રસ વરયે, હરજે જેખી નેમ.
 મન જાણે જો ટાણે, જો મુજ પરણે જોહ,
 સંભારે તો રંભા, સ-બળ અચંભા તેહ.
 પશુબ-પુકાર મુણી કરી, ઈણિ અવસરે જિનરાય,
 તસ કુંખ ટાળી વાળી, રથ મત લેવા ભય.
 તબ બાળા કુંખ-જાળા, પરવસિ કરે રે વિલાપ;
 કહિયે જો હવે કું છંટી, તો દેરયો મત આપ. (૧)
 સ-પુરુષરયું સંયમ, લિયે ચામળ તનુ કંતિ,
 લઢી મત આપે, રાણમતી મુખ ચંતિ, ૧૧

(10) ԵՐԵՎԱՆ

Դժբախտ ռեժիսոր Մանուկ Բաբայանի մահի 10-րդ տարեդարձության օրը

‘Դժբախտ ռեժիսոր Մանուկ Բաբայանի մահի 10-րդ տարեդարձության օրը

(11) ԵՐԵՎԱՆ

ԽՍՀՄ-ի Կուլտուրայի նախարարության հրահանգով
‘ԽՍՀՄ-ի Կուլտուրայի նախարարության հրահանգով

(12) ԵՐԵՎԱՆ

ՀՀ Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի
‘ՀՀ Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

ԽՍՀՄ-ի Կուլտուրայի նախարարության հրահանգով (ԵԵ-Ն) (ԽՍՀՄ)

■

(13)

(14) ԵՐԵՎԱՆ

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

(15) ԵՐԵՎԱՆ

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

(16) ԵՐԵՎԱՆ

‘Երիտասարդության հարցերի կոմիտեի

ધરણરાજ પદમાવતી હો, પ્રભુ-શાસન-રખવાળ,
 રોગ-યોગ-સંકટ ટળેહો, નામ જપત જપમાળ-પરમે,
 પાસ ! આશ પૂરણ અળ મેરી, અરજ એક અવધાન
 શ્રીનયવિજય વિષુધ પદ સેવી, જરા કહે ભવજલ
 પરમેસર.

(૯૬) (૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવ
 [ધન્યાશ્રી]

આજ જિનરાજ મુજ-કાજ સીધાં સવે,
 તું કૃપાકુંભ ભો મુજ તુઠો,
 કલપતરુ કામધટ કામધેનુ નિજયો,
 અંગણે અમિય-રસા મેઠ વૃદ્ધો— આજ. (૧)
 વીર તું કુંડપુર-નયર મૂવણ હુલો,
 રાય સિદ્ધાર્થ ત્રિસસા તનુલો,
 સિંહ લંછન કનક વણુ કર-સપ્ત-તનુપ,
 તુજ સમી જગતમાં કો ન ફલો— આજ. (૨)
 સિંહપરે એકલો ધીર સંયમ ગ્રહો,
 આયુ જોહોત્તર વરણ પૂણુ પાળી,
 પુરી અપાપાયે નિઃપાપ શિવવદ્ધ વર્યો,
 તિહાંયકી પવ પ્રમટી રીવાળી— આજ. (૩)
 સહસ તુજ ચઉદ મુનિવર મહાસંયમી,
 સાદુળી સહસ છત્રીય રાજો
 મક્ષ માતંગે સિદ્ધાધિકા વર મુરી,
 સહસ તુજ ચઉદ મુનિવર મહાસંયમી,

- (୧) 'ଲୀଳା' — ଲୀଳା ଲୀଳା 'ଲୀଳା' ଲୀଳା । ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
- (୨) 'ଲୀଳା' — ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
- (୩) 'ଲୀଳା' — ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା
 'ଲୀଳା' ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା ଲୀଳା

‘ଆ ମାତ୍ର ‘ଓ ଗୋଟିଏ ମାମଲା ‘ଓ କିଛି ମାମଲା ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ
 ଗ୍ରନ୍ଥ ‘

କଥା ‘ଓ ଶ୍ରୀ ‘ମ ମାତ୍ର ‘ଆ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
 ମାତ୍ର ‘ଓ ଗୋଟିଏ ମାମଲା ‘ଓ କିଛି ମାମଲା ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

ମାତ୍ର ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ମାତ୍ର
 ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ମାତ୍ର ମାତ୍ର ମାତ୍ର ମାତ୍ର
 ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ମାତ୍ର ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

ମାତ୍ର-ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘ମାତ୍ର ‘
 ୧-୧ ମଧ୍ୟ

૫. મહોપાધ્યાય શ્રી જશવિજયભ મ. કૃત
 ૧૪ બોલની ચોવિંશી (તૃતીય)
 કઠોન શબ્દોના અર્થ
 ટિપ્પણી

સ્તવન ૪-૧

૧. અયોધ્યાનગરી ૨. સુવર્ણ વર્ણ = રંગ ૩. દ.
૪. પાપ ૫. મોક્ષમુખ

સ્તવન ૪-૨

૧. પુત્ર ૨. સાહચારસો ૩. ચરીરનો રંગ ૪. સાધ્વી

સ્તવન ૪-૩

૧. કંચનવર્ણ ૨. ચરીર ૩. સાધ્વી ૪. મોક્ષપદ

સ્તવન ૪-૪

૧. પુત્ર ૨. સંસારની બાળ ૩. કામદેવ ૪. રોગ
૫. હંકારનાર ૬. જગતમાં સૂયં સમાન
૭. ચોકવિનાના

સ્તવન ૪-૫

૧. બીજા દેવ ૨. મોક્ષ-પદવી ૩. પાંચ ૪. સાધ્વી
૫. તમારી આજ્ઞા

સ્તવન ૪-૬

૧. પિતા ૨. નવા = ઉગતા સૂયંના જેવો વર્ણ
૩. ઉચ્ચ, ચરીરની ૪. ઇચ્છિતપણું ૫. કલ્પવૃક્ષ

સ્તવન ૪-૧૫

૧. પુત્ર ૨. પિતાલીય ૩. મોક્ષરૂપ જીનો હા
અહણ કર્યો = મોક્ષપદને પામ્યા ૪. ઉત્તમ

સ્તવન ૪-૧૬

૧. હસ્તિનાપુર ૨. રાજનો ૩. પ્રેમભયું ૪. હર
૫. પાપનું વન ૬. ચંદ્રના જેવો ૭. કીર્તિ ૮
શુભોના ખળના રૂપ ૯. ત્રણ ભુવનના પ્રકાશ
૧૦. કહે

સ્તવન ૪-૧૭

૧. હસ્તિનાપુર ૨. બકરો ૩. ચળકાટથી ૪.

સ્તવન ૪-૧૮

૧. હસ્તિનાપુર ૨. પુત્ર ૩. આયુ ૪. રોગ ૫.
ધણ ૬. ઉત્સાહથી ૭. ઉભ્યાથી ૮. ભક્તિથી

સ્તવન ૪-૧૯

૧. કુળમાં સુય સમાન ૨. જમણા = ભટકનું.
૩. આયુ

સ્તવન ૪-૨૦

૧. શુભથી ભરેલ ૨. વય ૩. પ્રભુ ભક્તિમાં લીન
૪. ભવભવમાં ભટકવાનું અટકાવનાર

સ્તવન ૪-૨૧

૧. રાજ ૨. નીલકમળ ૩. ભટકવાનું ૪. માયા-
રહિત ૫. દીક્ષા ૬. પહોંચ્યા

સ્તવન ૪-૨૨

૧. એક ૨. અત્યંત બળવાળા ૩. વાસુદેવ = શ્રી
કૃષ્ણ ૪. ભયથી ભરેલ

શ્રી રત્નમલ્લ મહામિત્રે નમઃ

શ્રી ભાણુવિજયજી

૩૧

સ્તાવન-ચૌગિરી

[૫]

(૯૭) (૫-૧) શ્રીરૂપભદ્રેવ-જિન સ્તાવન
મોરાસ્વામી હો ! શ્રી પ્રથમ જિજ્ઞાસુ કે, રૂપભજિનેશ્વર,
સાંભળો !
મુજ મનની હો જે કું કું વાત કે, બેઝી મનને આંમળો
મોરાં (૧)
શુભ-ગિરિઆ હો અવસર લદી આજ કે, તુજ ચરણે
આંચો વહી,
સેવકને હો કરુણાની લહેર કે, શુઓ નો મનમાં ઉમદી^૧
મોરાં (૨)
તો હોવે હો અંગો-અંગ આલ્હાદકે, ન કહી બાએ
તે વ
દયાસિંધુ^૩ ! હો સેવકને સાથકે, અવિહત^૪ રાખે
મે

હવે સદુ થકી અધિકૃત હું થયો, જળ મેં તુમ સમ
 કાકુર લહયો,
 સેવકને નિરવહજ્યો^૫ તુમહે, એટલી વિનતી કરું છું
 અમહે-અનિત (૪)
 સઠલ સૂરીશ્વરમાં શોભતા, શ્રીવિજયપ્રભુસૂરી દીપતા,
 પંડિતોત્તમ પ્રેમવિજય તણો, તુમ દરિયણે ભાળને
 મુખ ઘણો- અનિત (૫)

ક

(૯૯) (૫-૩) શ્રીસંભવનાથ-જિના સ્તવન

[આસજરા યોગી-એ દેશી]

ત્રીન સંભવજિનની મુખદાથી, પૂરવ પુણ્યે સેવા પાવી રે
 —સાહિબ સોભાગી.
 કલ્પ કિંતમને પરચંગે, લહતાં મુખ હોએ અંગે રે-
 સાહિબ (૧)
 તો તુમ્હ જેવાની જે સેવા, તેહવું શું કહેવું દેવા !
 રે, સાહિબ
 ત્રિભુવનતારક ! તુમ્હે , અમૃતથી લાગ્યો
 પ્રલહાદે ગા. રે-સાહિબ (૨)
 તુમ ચન્દે મુજ મન, કિતિયણે કરી
 —સાહિબ
 દરિ-દર દીરથું ચિત્ત ન રાગુ, એક તુમ્હ સેવામૃત
 ચાણુ-રે-સાહિબ

(င) စာချုပ်-၆ ရှိသော ဇယားကို ပုံ ၁၂၈၈ စာချုပ်

[illegible]

• ଲେଖକ:- ଡ. ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି । ଲେଖନୀ:- ଲେଖନୀ

• **ନାହିଁ** - ଏହା ଏକ ନିଶ୍ଚୟ । ନାହିଁ ନାହିଁ

(2) ০৮- ৬ শ্রমিক প্রকৃতি করে করে ১৫৫৫ ১৫৫৫৫৫

[illegible]

•**ભાષ્ય**— ૬ વર્ષ પછી ૯ વર્ષ ૧ મહિના નોંધાય

• १०७५- २ प्रश्न ६, विषय १७१६ । १८१६ १०७५

(੬) ਨੇਪਾੜ-੬, ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦਿ ਪੁ. ੨੨, ੧੬੧੫ ਨੇਪਾੜ

• **ଲେଖନୀ:** - ଡ. ପ୍ରାଣ ପ୍ରୀତିଶ ସିଂହ । ଡି.ଏଲ୍.ଲେଖନୀ

*107JIR- 2 1116 K8 P2J2R2C1 ; 12116 1107JIR

• 1601

කපුටයා 'දැනට'මත් මරා, මරා, මරා : මරා, මරා, මරා

[୮୫୫ ୧-୬ .୭୮ .୧୨୫]

જિલ્લા નામ દેશના પ્રદેશ દેશીય / વિદેશી નામ

ዮሴፍ ሁል-ዮሴፍዝኩ 176 (2-ካ) (፬፬፭)

56

(h) okSjir-

[illegible]

०। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

(2) በጥቅም-ጥገና ስራ

[illegible]

ପ୍ରାୟ ୨ କି.ମି. ପାରିଶ୍ରମିକ ଓ ୧୫ଟି ଛାତ୍ରଙ୍କ ସହ ଯିବାକୁ ସମର୍ଥନ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

State of the State 2010

(૧૧૨) (૫-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગચુર તુજ--એ ૧૨ી]
 સાહિબ હો પ્રભુ ! તુમહે સાહિબ શાંતિજિજીંદ,
 સાંભળો હો પ્રભુ ! સાંભળો ચિતતિ માહરીલ;
 મનહું હો પ્રભુ ! મનહું રહ્યું લપટાય,
 સૂરતિર હો પ્રભુ ! સૂરતિ રેખી તાહરીલ--(૧)
 આશા હો પ્રભુ ! આશા મેરૂ સમાન,
 મનમાં હો પ્રભુ ! મનમાં હુંતી મુજ અતિ ઘણીલ;
 પૂરણ હો પ્રભુ ! પૂરણ થઈ અમ આશ,
 મૂરતિ હો પ્રભુ ! મૂરતિ દીઠે તુમ તણીલ--(૨)
 સેવક હો પ્રભુ ! સેવક જાણી, સ્વામિ !
 મુજશું હો પ્રભુ ! મુજ શું અંતર નવી રાખીએજા.
 વિલગાહો પ્રભુ ! વિલગા થરણે જેહ,
 તેહને હો પ્રભુ ! તેહને છેહ ન દાર
 ઉત્તમ હો પ્રભુ ! ઉત્તમ જનશું પ્રીત,
 કરની હો પ્રભુ ! કરવી નિશ્ચે તે ખરીલ;
 મૂરખ હો પ્રભુ ! મૂરખ શું જયવાહ,
 જાણી હો પ્રભુ ! ઈમ જાણી તુમશું મેં.
 નિરવહવી હો પ્રભુ ! નિરવહવી તુમ હાથ,
 મોટાને હો પ્રભુ ! મોટાને ભાખીએ શું ઘણુંલ;
 પંડિત હો પ્રભુ ! પંડિત પ્રેમનો ભાણ,
 આહે હો નિતુ ! આહે દરિયામુ તુમ તણુંલ--(૫)

- (h) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ପ୍ରାୟଶଃ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ମନାବିଧି ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ପ୍ରାୟଶଃ ନାହିଁ 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (g) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (f) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (e) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (d) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (c) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (b) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 (a) ॐ—ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
 'ହାତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ

મનોહર રે હસિત-વદન પ્રભુ । તાહડું રે લો; ૧
હારે કોઈની નહિ તીન જુવનમાં સુમ સમ મૂરતિ ને
એહવી મુરતિ દેખી ઉદવસ્યું મન માહરું રે લો
હારે પ્રભુ ! અંતર-પડદો ખોલી કીજે વાત ને,
હેન ૧૦ હીઆથી ૧૧ આળી મુજને જોલાવીએ રે લો;
હારે પ્રભુ ! નયન-સહુજે ૧૨ સનમુખ લેઈ એક વારને,
સેવકના ચિત્તમાંહિ આજુદ ઉપજાવીએ રે લો (૧)
હારે પ્રભુ ! કરેણાસાગર । રીનદયાળ । કૃપાળ । ને,
મહિર ધરિ મુજ ઉપર પ્રીત ધરી હીયે રે લો;
હારે પ્રભુ ! નિજબાળક પર

મુજ લેખવલયો જિનુંદ । ને,
પ્રીત સુરંગી અવિહલ મુજ મું નિવાહીએ રે લો (૪)
હારે પ્રભુ ! ખાંહ મઘાની લાજ છે મુજને સ્વામી । ને
ચરણ-સેવા મુજને દેને હેતે હસી રે લો;
હારે પ્રભુ પડિત પ્રેમવિજયનો કવિ એમ બા
પમણેરે જિન-મુરતિ મુજ દિલનાં વસી રે

૫
(૧૧૭) (૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન
[અરબીક મુનિવર આસ્થા ગાયરી—એ દેન
નમિનાથજી સાહિબ । સાંભજો,

સુમ ચરણાંખુજ ૧ લીનાલ
તેહે રૂમડો,
૧-વાસે ૩ લીનાલ—૧૦

‘ହେଁ ଗୁପ୍ତ ମିଶ୍ର ‘ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରାଚୀନ’
 (୧) ଓମନ-ଦ୍ରବ୍ୟମାନେ ଶାନ୍ତି ‘ପ୍ରାଚୀନ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି
 ‘ମହାନ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି-ଶାନ୍ତି

(୧) ଶାନ୍ତି—

‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି
 ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି-ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି
 [ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି—ଶାନ୍ତି]

ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି-ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି (୧୧-୧) (୧୧)

■

(୧) ଶାନ୍ତି—ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

(୨) ଶାନ୍ତି—ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

(୩) ଶାନ୍ତି—ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

(୪) ଶାନ୍ତି—ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

‘ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ‘ହେଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

હારે કોઈની નહિ તીન જુનમાં તુમ સમ મૂરતિ જો.
 એહવી મુરતિ દેખી ઉદ્ધરયું મન માહરું રે લો (૨)
 હારે પ્રભુ! અંતર-પડદો ખોલી કીજે વાત જો,
 હેન! હીઆથી આળી મુજને જોલાવીએ રે લો;
 હારે પ્રભુ! નયન-સહુજે સનમુખ જોઈએક વારજો,
 સેવકના ચિત્તમાંહિ આજુંદ ઉપજાવીએ રે લો (૩)
 હારે પ્રભુ! કરજાસાગર! દીનદયાળ! કૃપાળ! જો,
 મહિર ધરિ મુજ ઉપર પ્રીત ધરી હીયે રે લો;
 હારે પ્રભુ! નિજબાળક પર

મુજ લેખવજ્યો જિજ્ઞંસુ! જો,
 પ્રીત મુરંગી અવિહલ મુજ મું નિવાહીએ રે લો (૪)
 હારે પ્રભુ! ખાંહ અઘ્યાની લાજ છે તુજને સ્વામી! જો,
 ચરણ-સેવા મુજને દેજો હોતે હસી રે લો;
 હારે પ્રભુ પંડિત પ્રેમવિજયનો કવિ એમ ભાવુજો,
 પસણેરે જિન-મુરતિ મુજ જિવનાં વસી રે લો (૫)

(૧૧૭) (૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
 અરબીક મુનિવર વાલ્યા ગાયરી—એ કેરી]
 શ્રી નમિનાથજી સાહિબ! સાંભજો,
 મુજ મન-મધુરકર ગુમ ચરણાંબુજી લીનાલ;
 અતિહો રૂઅડો,
 તમ

૮—શ્રી ૦

‘ବୁଦ୍ଧି’ ‘ସ୍ବ’ ‘ମନ’ ‘ନିଶ୍ଚୟ’ ‘ପ୍ର’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’
 (୧) ଚାହୁଁ-ପ୍ରାପ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ‘ପ୍ର’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’
 ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

(୧) ଚାହୁଁ-

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’
 ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’
 [‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’]

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ (୧-୧) (୧୧)

୫

(୧) ଚାହୁଁ-ପ୍ରାପ୍ତି ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

(୧) ଚାହୁଁ-ପ୍ରାପ୍ତି ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

(୧) ଚାହୁଁ-ପ୍ରାପ୍ତି ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

(୧) ଚାହୁଁ-ପ୍ରାପ୍ତି ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’ ‘ପ୍ରାପ୍ତି’ ‘ବ’

શ્રી ભાણવિજયજી કૃત

એ શી ભાવ-રીત છે ? ને પૂરણ પાળે .

લાલચ દેઈને તુમહે, કરી નિજ નારી નિરાશ
વચન સદુનાં અવગણી, ગિરનાર કીધા વાસ

સિદ્ધ અનેકેં વિલસી ને, તેહથી કીધા પ્રેમ,
ભવ-ભવની નાર ને મુકે,

રીતિ શી છે ? તુમ એમ—નયન
ઈશુપરે વિલપતી બહુપરે, પહુંતી ગઢ ગિરનાર—
કેવળ-હરિસયુ અનુભવે, પહોતી મુગત-અ

ધન-ધન નેમ-રાજુલ જેણે, પાળી પૂરણ શ્રી
ભાણુ બણે બુધ પ્રેમનો, સાચી એ ઉત્તમ રી

(૧૧૯) (૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન ૨
[ધન ધન ધનની દેધો—એ દેધી]

માનનંદ શ્રીપાસ,
મહારી સાંભળે તુમે અરદાસ—સાહિબ-સસ
મે સેવક તુમારા, તુમહે છે સાહિબજી હમારા છે
પ્રભુ તુમ રૂપ,
જસ રીઠે હાથે—સાહિબજી

६ ६६ ६६६६ ६६ ६ '१६६' ६६६६-६६६ ६६ ६ ६
 (६) ०३.५१६--६ ६६ ६ ६ ६६ ६६६

‘ପ୍ରାଣିନ ପ୍ରାଣିନ ସମସ୍ତେ ନିଜ

(6) 03.11.86--15.11.86 15.11.86--20.11.86

‘**Հայն Էջի՛ւ Զո՛ւ Երկրէն**

[ኢ ቢሮደህ] ያከ ደቁድረክ 'ቢሮደህ' ክከደህ ክክፍህ
 ከከደህ ከከደህ-ደቁደቁህ ሆ (ጸረ-ከ) (ዐፍ)

35

(h) ဝါဒပျက်-၀၃၂ ဂဏ-၀၃၂ နှင့် ဂဏပျက်

‘အပူ’ ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

ଶାନ୍ତିପୁର-୧ରୁ, ଡିଡ଼ିଆ ୧୫ ରୁ ୧୬, ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୩

‘உதிர்பு நகர புறம் பு பு

(2) ୦୧୭୨୦୧-୧୭ ନାମ ଲେଖା-ନାମ ଓ ଡି. ଡି. ଡି.

‘ਮਾਣੇ ਖਿੱਚਣੇ ਪ੍ਰਭਾਣੇ’

စာအုပ်အား-၁၉၂၁ ခုနှစ်-မတ်လ-၁၀ ရက်

‘ရေမြစ် စင် နေပြီ’-ဟု။

(င) ဝန်ထုပ်-ဝန်သိုက် တစ်စုံတစ်ရာ အစားအသုံး ပြုစု

१. धर्मो रक्षति रक्षितः

ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲା

1941-42 100-100

(၃) ဝါဒကျောင်း-၁၉၂၁ ခုနှစ် မှစ၍ မြန်မာ့နိုင်ငံတော်

‘एड मरे एडिज मरे मरे

માણતી-કુસુમે લીના જે મધુકર,
 અવર^૧ સુરભિ ન લેવે રે-આનંદ૦ (૩)
 ચિત્ત પ્રસન્ન જિનજીની ભજના એ,
 સંભજન કહો કિમ ચૂકે રે ?
 મર આંગણ ગંગા પામીને,
 કુળ ઉવેખીને મૂકે રે-આનંદ૦ (૪)
 ભોલ રવરૂપે ધ્યાયે તુમને જે, મન વચ કાય આરાધિરે;
 પ્રેમ વિશુધ ભાણ પમજો તે નર,
 વધમાન સુખ સાધે રે-આનંદ૦ (૫)

ભાવચક્ષુ આગળથી આજે દૂર થયાં. ૨. મુ
૩. સેવક ૪. હિતચુદ્ધિ ૫. ઉમંગ.

સ્તવન ૫-૬

૧. મુંદર-મેઘ ૨. કૃપાવાળા ૩. બમણી ૪. મન
હચ્છાઓ.

સ્તવન ૫-૭

૧. ચિત્ત=દેયાની, અંતરની શુદ્ધ, ૨. હંસ.

સ્તવન ૫-૮

૧. મનની નારાજી ૨. વધારે.

સ્તવન ૫-૯

૧ ઉલટભરેલા ૨. પ્રીતિની ખ.મી ૩. હસતા
મુખે.

સ્તવન ૫-૧૦

૧. ચરણે આબેા છું ૨. સમર્પિત ૩. નભાવશેા.

સ્તવન ૫-૧૧

૧. એક શબ્દથી કે દૂંધા શબ્દોથી ૨. થી રીતે
કહું? ૩. ઘણી વિગતો ૪. નામ અરજી.

સ્તવન ૫-૧૨

૧. પરાણે વજાનું ૨. ભેદભાવ ૩. ન સમભવ
તેથી ચક્રિઓ ૪. મન ઇચ્છિત ૫. સમૃદ્ધિ.

સ્તવન ૫-૧૩

૧. નિમંજ-મુંદર કમળની પાંખડી.

ገነዘብክ 'ኔ፤ ሆኔበ ስላሰ-ሆኔ፤ 'ፌ ሆኔ
ገረፈክ 'ፌ ሆኔ ፤ 'ፋ ሆኔ ሆኔ፤ ሆኔ፤
-ፋ 'ፋ ገነዘብክ ገረፈክ 'ፋ ሆኔ-ገነዘብ ገነዘብ
-ሆኔ 'ፋ ሆኔ 'ከ ሆኔ ሆኔ 'ፋ ሆኔ፤
ገነዘብ 'ፋ ሆኔ ሆኔ፤ ሆኔ፤ 'ፋ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

ገነዘብ ሆኔ 'ፋ ሆኔ ገረፈክ
'ፋ ሆኔ 'ፋ ሆኔ 'ከ ሆኔ 'ፋ ሆኔ
'ፋ ሆኔ፤ ሆኔ ሆኔ 'ፋ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

ገነዘብ ሆኔ

ገነዘብ 'ፋ ሆኔ፤ ሆኔ፤ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

'ፋ ሆኔ ሆኔ 'ፋ ሆኔ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

ገነዘብ 'ከ

ገነዘብ 'ፋ ሆኔ፤ ሆኔ፤ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

ገነዘብ 'ፋ ሆኔ፤ ሆኔ፤ ሆኔ 'ፋ
-ገነዘብ 'ፋ ሆኔ፤ ሆኔ፤ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

'ፋ ሆኔ 'ፋ

ገነዘብ 'ፋ ሆኔ፤ ሆኔ፤ ሆኔ 'ፋ

ፋ-ከ ሆኔ

સ્તવન ૫-૨૧

૧. ચરણ-કમળ ૨. મન-પ્રમર ૩. મુગંધથી ૪. અસાનીઓ પલ સમજી ચકે તેવા બાહ્ય લક્ષણોથી અન્ય હોવો ધતૂરા જેવા છે. ૫. દુર્મતિ-કુમતિઓના સહવાસથી તે કુદેવો આજ મુખી ઉચિત લાગ્યા અને કામ સરયો, એમ ધારી માન્યા-પૂજ્યા. ૬. લૌકિક તે બધા હોવો ૭. છોડી ૮. એવા.

સ્તવન ૫-૨૨

૧. આડંબર-દેખાવ ૨. જ-મ. જ-મની. પ્રેમવાળી ૩. ધર.

સ્તવન ૫-૨૩

૧. વિનતિ ૨. કામદેવ ૩. ચંદ્ર ૪. ઉદલસે છે. ૫. કમળની પાંખડી ૬. કપાળ, ૭. જોડ, ૮. સમતા. ૯. નિર્વિકારિતા.

સ્તવન ૫-૨૪

દેવ શબ્દને ધારણ કરનારા ધણા છે, પણ દેવસ્વને ધારનારા તેઓ નથી, જેમ કોઈ નશામાં ધતૂરાને સોજાં કહે, પણ હેમ=સાચા સોનાની ગતિ=રીત નેનાથી સરતી નથી. (ખીલ ગાથાનો અર્થ) ૨. મુગંધ.

(᠘) ᠐ᠪᠢᠭᠠᠨ— 'ᠲᠡ ᠭᠤᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠨ
 'ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ
 'ᠲᠡ ᠭᠤᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ

(᠘) ᠐ᠪᠢᠭᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ
 —ᠲᠡ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ
 'ᠲᠡ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ
 [ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ]

ᠰᠢᠪᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ (᠘-᠔) (᠘᠘᠘)

[᠔]

ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨᠠᠨ

ᠰᠢᠪᠠᠨ

ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ

ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨᠠᠨ ᠰᠢᠪᠠᠨᠠᠨ

શ્રી ભાગવિજયલ ૩૮

સ્તવન ૫-૨૧

૧. ચરણ-કમળ ૨. મન-મગર ૩. સુગંધથી ૪. અરાગીએ પશુ સમલ થકે તેવા બાહ્ય લક્ષણોથી અન્ય દેવો ધતુરા જેવા છે. ૫. કુમંતિ-કુમતિઓના સદવાસથી તે કુદેવો આજ સુધી ઉચિત લા: ॥ અને કામ સરસે, એમ ધારી માન્યા-પૂજ્યા. = લૌકિક તે બધા દેવો ૭. છોડી ૮. એવા.

સ્તવન ૫-૨૨

૧. આડંબર-દેખાવ ૨. જન્મ. જન્મની. પ્રેમવાળાં ૩. ધર.

સ્તવન ૫-૨૩

૧. વિનતિ ૨. કામદેવ ૩. ચંદ્ર ૪. ઉદ્ભવે છે. ૫. કમળની પાંખડી ૬. કપાળ, ૭. ઓઠ, ૮. સમતા. ૯. નિર્વિકારિતા.

સ્તવન ૫-૨૪

દેવ શબ્દને ધારણ કરનારા ધણા છે, પણ દેવસ્વને ધારનારા તેઓ નથી, જેમ કેઈ નથામાં ધતુરાને સોડું કહે, પણ હેમ=સાચા સોનાની ગતિ=ગી-તેનાથી સરતી નથી. (બીલ ગાયનાં અર્થ સુગંધ.

୧) ଚଉଥା— ‘ଓଁ ମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

‘ପ୍ରାଣାୟାମ ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

‘ଓଁ ମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ‘ମାତା ଶ୍ରୀମାତା

(୧) ଚଉଥା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

—ଓଁ ମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ‘ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

‘ଓଁ ମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ‘ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

[ପ୍ରାଣାୟାମ ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା]

ପଞ୍ଚ ମାତା-ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା (୧-୩) (୧୧୧)

[୩]

ପଞ୍ଚ

ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା ଶ୍ରୀମାତା

હું હું સાદિબ હમ હાસ હૈ, અબ કહુ કર હૈ દિ
આનંદવર ધનકે પ્રભુ,
હમ હૈ છુઠ્ઠારી આસા રે;—બલિં

(૧૨૨) (૬-૨) શ્રી અનિલનાથ-જિન ગીત
[ચલન દેગું પાની—એ દેરી.]

અનિલ સયાને! સજની! અનિલ સયાને,
ત્રિભુવન-નાયક સજની, મોર મન માને-સજની (૧)
બદનકે સલૂણો સજની, નયન રસીલે,
વચન અમૃત રસ, લાગત સીલે —સજનીં (૨)
ભગત-વત્સલ નીકે, ત્રિભુવન સ્વામી, —સજનીં (૩)
લયકે લવન, મેરે અંતરભમી,
બલિ-બલિભઈ સજની, પ્રભુ ગુન ગાઉં,
આબુંદવરધન કહે, દરિસન પાઉં. —સજનીં (૪)

(૧૨૩) (૬-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન ગીત
[હલો અવધિ પ્રયુલનિ—એ હાલ.

હલો! મુંદર નામ સોહામણો,
હલો! અંગે ઉલટા અતિ ધણો,
સખિ! સંભવ

સખિ ! મુણતાં હુએ આલુંદ—

વાલ્હેસર ! મુજરો^૨ જિનરાય !— (૧)

છહો ! સહિજે શીતલ અંદલો,

મીઠો અમિય રસાળ.

છહો ! સેના કેરો નંદલો,

દીઠો પરમ-દયાળ—વાલ્હેસર૦ (૨)

છહો ! જિમ જિમ સનમુખ નિરખિયે,

સખિ ! નયણાં નિરમલ થાય.

છહો ! સંભવ નામે હરખિયે,

સખિ ! આલુંદ અંગ ન માય—વાલ્હેસર૦ (૩)

(૧૨૪) (૬-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન ગીત

[હઠીલા વયરીની—કેશી.]

અભિનંદન આગળ રહી રે,

કર જોડી કહું વાતરે,—વાલ્હેસર મોરા૦

પગે લાગી પ્રાણુ^૧ રે,

તુજ વિષ્ણુ કૃષ્ણ લહે ઘાત^૨ રે

—વાલ્હેસર મોરા૦ સાર^૨ કરે પ્રભુ માહરીરે,— (૧)

અંતર-ગતિ જાણે નહી રે,

દીલ કરે તે ન્યાય રે—વાલ્હેસર મોરા૦

તું તો ત્રિભુવન સાખીયો રે,

મધ્યવરતી જિનરાય રે—વાલ્હેસર મોરા૦ (૨)

લક્ષ ચક્રરાયો જીવનારે, જીવન બિરૂદ સંભાળ રે,
લક્ષ-અપરાધી આપણે રે,

આખંડ નયણે નિદાળ રે—વાલહેસર. (૩)

✽

(૧૨૫) (૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન ગીત

[દ્વિતીયે ખાન કે—એ દેશી]

સુમતિ સદા દિવમેં ધરો, છડો કુમતિ-કુસંગ, -સલૂળે
સાચે-સાહિબ થું મિત્રો, રાખો અવિહંગ-રંગ-સલૂળે
-સુમતિ૦ (૧)

પરમાનંદ પદ પાઈએ, લલિયે વાસ સુવાસ-સલૂળે
જગ અપનો કરી લીલયે, એસે સુમતિ નિવાસ-સલૂળે
-સુમતિ૦ (૨)

ઉંટે અરથ વિચારીયે, ઉંટેથું ચિત લાય-સલૂળે
ઓછે સંગ ન કીલયે, ઓછે ફિર બલ્લાય-સલૂળે
-સુમતિ૦ (૩)

રાજહંસ મોલી ચુંગે, કબહુ ન કંકર ખાય-સલૂળે
પાડ-ધની પટંતરો, આનંદ સુમતિ કહરાય-સલૂળે
-સુમતિ૦ (૪)

(૧૨૬) (૬-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન ગીત

[મન=મધુર ગોહી રહ્યો—એ હાલ]

પદ્મ! અલંકૃત વિનતિ, પદ્મપ્રભ જગનાહરે.

પુરંદર-સરીચ્છે, સાદિષ્ય મિલ્યે, તો મુજા ચિરપર ચાહ રે
—જગજીવન ! જિન વિનતિ (૧)પંદિત-સરસી ગોહી, મૂરખ શું^૧ ઝઠવાદરે,મનગમતો મીઠો લહો,^૪ કહ્યે કવલુ સવાદરે—જગં (૨)થલ^૫ રોપીને^૬ જે રહે, જે^૭ સહે સનમુખ ધાયરે.જયંતપતાકા^૮ તે લહે, શૂરા તલો સભાય રે—જગં (૩)

રવિ આગળ જિમ આગીઆ, છે બીલ્લ લખ કોહી રે.

ચરણ ન છેડું તાહરી,

કહે આણુંદ કર લેહી રે—જગં (૪)

■

(૧૨૭) (૬-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન ગીત

[ચુગ, સામેરી. મહદાર—રેશી હાંસલાની]

બે કર લેહી વીનવું, મુલ્લે સ્વામી મુપાસ રે
અલવે^૧ વીસારો રમે, પહિલી જે અરદાસરે—બેં (૧)

મોટા-સરિસી ખીતડી, બરમે મુહંજીર હોય રે,

જે સનમુખ એવે નહી, પૂરવ-કરમથી કાય રે—બેં (૨)

સાચા સાજન જોળખી, લાખ્યા તે કિમ છેડે રે.

મોતીડે^૩ પાણી. મિલ્યાં, કહો તે કવલુ વિછોડે રે—બેં (૩)

મનમાન્યાની ચક્રી, જે જમમાં જિનરાય રે,
આજીવરધન વિનવે, પુણ્ય ગરબે ગિત લાય રે-લે૦ (૫)

(૧૨૮) (૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન ગીત

[રાગ-જયંતસિરી-આજ નિહેજેરે રીસે નાહલો-૧૨
વદન! અપૂરવ ચંદ્ર પ્રભૂ તણો, લેઉં નયણાં ભેડિ,
તન-મન કેસાં રે કુંપળ! ઉલસે, પદ્મ! ચેમનમાં કોડિ

—વદન૦ (૧)

જનમ-જનમની રે તપતિગ નિવારવા, પ્રગટ્યો અમૃતપૂર
બિંબ મનોહર વિમળ! કળાનીલોપ, રીતલવાન! સનૂર!

—વદન૦ (૨)

મુખડું લેતાં પ્રભુ પોતે મિલે, ભેઈ જાણે બેઠ,
આજીવરધન પ્રેમ-પદંતરો, સહી મુધારે તેઠ

—વદન૦ (૩)

(૧૨૯) (૬-૮) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન ગીત

[રાગ-મલ્હાર, મોરારા આલિખ શ્રી રીતલનાથ કે-એ ઢેરી]
મન માન્યો હે સખી! સુવિધિજિજ્ઞંહ કે,
મિલવા મુજ અલગે! ઘણો,

સુપનંતરે હે સખી! કીજે સેવ કે,
પરતણ પિણ રહીયામણોર—મન૦ (૧)

અતિ ઝાંઝી હે સખી ! મનની વાત કે,
 એક વચનમાં કિમ કહું,
 ગયણગણે હે સખી ! તારા-કોડિ કે,
 મુંઠિમાં કહો કિમ બહું, મન૦ (૨)
 મારે મનઠે હે સખી ! એક સનેહ કે,
 રાત-દિવસ રમતો રહું,
 કહે આણંદ હે સખી ! ભગત-પ્રમાણ કે,
 ભાવે વિમ કાઈ કહું- મન૦ (૩)

■

(૧૩૦) (૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન ગીત
 [રાગ કાફી-મુરિ મુરિ અરબહિ એકુંગી-એ દેશી,]
 અબ પ્રભુ મું ધીતની કહું,
 નીકે? અપને દિલહકી વાત હો-અબ૦
 મેરે પ્રભુભા! દુશ્મન કરમ લગે રહે,
 મેરી એલર ન છોડે આઠ હો,
 આઠ કે જૂદે મતે,
 મોહિ ચેર રહે જડકાઠ^૩ હો-અબ૦ (૧)
 દુશ્મનું મિલન ન હેત હે,
 મેરે પૂરવ-કરમ વિલાસ હો,
 દુનીયાં સબ લાગતી ફીકી,
 તાતે^૪ લહરા^૫ રહત ઉદાસ હો-અબ૦

સુમહી તેં સુખ પાઈએ, સુખ સમરૂપ શીતલનુપ જે
આનંદ શું કરૂણા કરે,
નીકે આઈ મિલેં પ્રભુ-સાથ હો-અખંડ (૩)

(૧૩૧) (૬-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન ગીત.
[રાગ-હેઠારો-કુમર પુરંદ સાલસી-એ દેશી.]

શહેર બડા સંસારકા, હરવાળે જમું આર રંગીવે આતમા.
ઔશાથી લક્ષ પર વસે, અતિ મોટો વિસ્તાર-રંગીવે
ધરધર મેં નાટિક બને, મોક્ષ નચાવનહાર-રંગીવે
વેષ બને હેઈ ભાંતકે, દેખત દેખનહાર-રંગીવે
ચઉદરાજ કે ચઉકમે, નાટિક વિવિધ પ્રકાર-રંગીવે
ભમરીર હેઈ કરત તત્તુ યેઈ,
ફિરિ ફિરિ એ અધિકાર-રંગીવે (૩)
નાચત નાચ અનાદિકો, હું હાયોં નિરધાર-રંગીવે
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો, આનંદ કે આધાર-રંગીવે

(૧૩૨) (૬-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વા:
[હાજ-વીણીયાની]

હારે સખી ! સાચ વિના કેમ પાઈએ,
સખી ! જુઠું સાચા કિલે મિલે

રે સખી ! સાચેમે' સાહિજ મિલે, ગૂંઠેકા નાંહી કાંય રે;
ખી ! ચામકે' દામ ચલાઈયે,

એ, બીતરી' સાચા હોય રે.—સખી૦ (૨)

રે સખી ! મુખ મીઠે કિસ કામકે ?

બીતરિકે સાચે સાચ રે;

રે રંગ નામદારે, સાહિજકુ' પ્યારે સાચારે—સ૦ (૩)

રે દિલમું, સેવીયે, શ્રીનામપૂજ્ય જિન રાયરે

રે અંતરયાંમી જિનકે,

આનંદવરધન ગુણ ગાય રે—સ૦ (૪)

॥

(૧૩૩) (૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન ગીત

[વીરે વખાણી રાણી ચેલજાણ-એ ઢેરી.]

વેમલ'-કમલ-હલ આંખડીલ, મનોહર રાતડી' રહ

પાલડી-મધ રમિ તારિકાલ,

ચામલી હસિત સ-સનેહ—વિમલ૦ (૧)

દ્રવણાં મત રંજવીલ, લલક લેવી મુકુમાલ

ન-ધિર ચાંચલ છે અવરનીલ,

મોશ પ્રભુ તણી પરમદયાળ—વિમલ૦ (૨)

દ્રિ' ભમુક અણીયાલડીલ, પાલડી' પાંપણિ પંત

લે' અમૃત વરસવીલ,

સહિસ સોહામણિ સંત—વિમલ૦ (૩)

વિમલ મોરે મન કરી વીનવુંજી, સાંભળો વિમલવિમલ
આણંદ નયણ નિહાળવ્યોજી,
ટાળજો કુખતણા વૃંદ—વિમલ ૦ ।

(૧૩૪) (૬-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન ૦ ,

[રાગ મારૂ-ઉમિયાને રાંજી વિના ન મુહાપે-એ
મણુજી ! હું ત્રિભુવન-નાથ અનંત,
મોરા મણુ ! ત્રિભુવન-નાથ અનંત રે;
મણુજી ! મુજ અનંત મણુ તાહરા—છ રે છ

મણુજી ! પાર ન પામે કોઈ,
મોરા મણુ ! પાર ન પામે કોઈ રે;
અંતરયાત્રી હું માહરા. છ રે છ

મણુજી ! મુજ મનડાની વાત,
મોરા, મણુ ! મુજ મનડાની વાત રે
હમ વિષુ કુણ આગળ કરે ? છ રે છ

મણુજી ! હું કુખ જાણુજીહાર,
મોરા મણુ ! હું કુખ જાણુજીહાર રે
બીજો કિમ હીયડે ધરે. છ રે છ

મણુજી ! સ્વારથીઓ સંસાર,
મોરા મણુ ! સ્વારથીઓ સંસાર રે
મન-માન્યા મનમેં વસે, છ રે છ ।

અણુખિ ! કરે એક સાથી રે

(E) 01944-ද වූයේ මුහුණ දැමූ 'සුභ' 19 දවස-පවුල
ප.දළ සුදු වූයේ 'දෙ' 19 දවස 92

(E) 01944-ද පළු කිහිපයක්
'සිහි' 19 දවස 92
පසුකළේ, 19 දවස 92 'දෙ' 19 දවස 92

(6) 01944-ද වූයේ 19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92
—දෙවැනි වූයේ 19 දවස 92 'දෙ' 19 දවස 92
, 19 දවස 92 'දෙ' 19 දවස 92
[19 දවස 92-19 දවස 92]

වූයේ 19 දවස 92 (19-2) (19-2)

19

(2) 01944-ද වූයේ 19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92
01944-ද වූයේ 19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92

(E) 01944-ද වූයේ 19 දවස 92
'දෙ' 19 දවස 92-19 දවස 92

શ્રી આખંદવર્ધનજી ૧૮
 મર્મનાથ-મણુશુ રમેરે, ન મળે બીજે કામ
 આખંદવર્ધન વિનવે, સો સામે વંછિત કામ રે-મનડાવે

(૧૩૬) (૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન ગીત

[રાગ બિહાગડો-નાચે મુદ્ર આખંદશુ-એ દેશી]
 ભગત-વસલ મણુ સાંભળો, ઓલંભે અરદાસ રે
 છોકતા કિમ છુટયો,

કરયોર પાસે દિલાધરે-ભગા
 પુઠ-સરિખા સાહિબા તણી, બે સેવા નિર્દજ થાય
 લાજ કહો મણુ કહને ?

સેવકણું શું બાપ રે ?-ભગત
 શુભ દેખાડીને હેજ્યા, તે કિમ કેડો છાંડે ?
 જિહાં જલધર તિહાં બપીઓ,

પીલ-પીલ કરી મુખ માંડેરે-ભગત (૩)
 બે પોતાનો લેખવે, તે લેખે ન વિચારે રે;
 'સો-વાતે એક વાગડી.'

ભવ-જન પીડ નિવારેરે-ભગ
 પુઠ-સરિખો કોલ દાખવે, કીજે તેહની સેવરે
 આખંદવર્ધન મણુ શાંતિશુ,

અચિરા-નંદન દેવરે-ભગત

માંગત જાણક જાણેરો રે લાલ,
 દીજે અવિચલે, રાજ-જાલે.
 લાગત કામલ મીડેરો રે લાલ,
 કાને વચન અમોલ;-જાલે.
 માતા તન-મન ઉલ્લસે રે લાલ,
 યુન જાણકે જોલ.
 મહિર કરો મનમે ધરીરે લાલ,
 રાજો મોહિ હજૂર-ન
 આજ્ઞાકે પ્રભુ માનીયે રે લાલ,
 આતમરામ સ-નૂર-જા

(૧૩૯) (૬-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન
 (રાગ-ગાડી.)

મોહન! મેહેલ જનાય, મૂરતિ કનક રચીરી,
 ઉચ્ચ બરની ન જાય, યોવન રૂપ મચીરી.....(૧)
 પૂરવ-ભવકે મિત્ત, આજે છેક રાજરી,
 હયવર-ગયવર કોડ, પાયક રથ નાજરી.....(૨)
 મોહન! મૂરતિ સંગ, પ્રતિષ્ઠા નૃપતીરી,
 પૂરવ-ભવકી પ્રીતિ, તપ-સંઘાત પ્રતીરી.....(૩)
 મહત્તી મહીરી રૂપ, અંત લગે નિબહીરી...
 અજબ કરનદી રૂપ, પ્રભુલોકે નામ લિયેરી,
 ઉલસત અંગોઅંગ, પ્રભુલોકે નામ લિયેરી.....
 આનંદ વહન સુરંગ, મનકે મગન કિયેરી.....

- (੮) ੦.ਏ।ਏ-ਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ
 'ਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ' ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
 'ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ' ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 (੯) ੦.ਏ।ਏ-ਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ' ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ' ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 [ਪ੍ਰੀਤਮ-ਪੁਤ੍ਰ]

ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ-ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰ (੮-੩) (੮੨੬)

ਯ

- (੮) ੦.ਏ।ਏ-ਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰੀਯ 'ਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ' ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ-ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ 'ਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਤ੍ਰ' ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 (੯) ੦.ਪੁਤ੍ਰੀਯ-ਏ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ 'ਏ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ-ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 ਦੇ ਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ 'ਏ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ-ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 (੯) ੦.ਪੁਤ੍ਰੀਯ-ਏ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ 'ਏ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 'ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ
 [ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰੀਯ : ਪੁਤ੍ਰੀਯ]

ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ-ਪੁਤ੍ਰੀਯ ਪੁਤ੍ਰ (੮-੩) (੮੨੬)

પો આજુબાજુ નહીં
મારજ દિખાવો રે / પ્રમુ મિલવા તજોરે,
હિજો હરિયલ મહારાજ રે
ભગત ઉધારો રે આજુઠે આપજો રે,
નિમિજન ! સારો મોરો કાજ રે—મેરું (૩)

(૧૪૨) (૬-૨૨) શ્રી નેમનાથ-જિન ગીત
[રાગ-પંચામી-ઝાલિમ ગુજરી-એ દેશો]
યોવન પાદુના, ભલ ન ભાગત વાર—યોવન
અંચલ યોવન ચિર નહી રે, જા-યો નેમિ-જિન-યોવન (૧)
નીંદ ન કીજો જાગીયે રે, અંત સદી મરના—યોવન
ખાલ-સંઘાતી આપજા, દેખો !

કિલં ગયો ખાલપના—યોવન (૨)
નવલ વેષ નવ યોવનપજો રે, નવલ-નવલ રચના—યોવન
અલપ-ભરમકે કારજો,

લેજો-કીજત-ફેલ-ધના-યોવન (૩)
કુનિયાં રંગ-પતંગ-સીરે, વાહલસે-સજના-યોવન
એ સંસાર અચારકે રે, ભગતકો સુખના—યોવન (૪)
તોરન હિતે ફિરિ ચલેરે, સમુદ્રવિજય નંદના-યોવન
આજુઠેકે પ્રહે નેમજી મેરી ધરી-ધરી વંદના—યોવન (૫)

(૧૪૩) (૬-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન ગીત
[રાગ-કાફી પ્રભુ ? નરગ પદતાં રાખીયે-એ દેશો]
લયમે લાગી આસકી, ફૂંતો પલક ન છોડું પાસ રે
જાને ! ચુકાવે ચરનકા હું દાસ રે—મેરું (૧)

સ્તવન ૬-૧૪

૧ વર્ણા, કરીથી, ૨ મારો સહચારી, ૩ એક આપને
જોવાથી.

સ્તવન ૬-૧૫

૧ હે પ્રભુ! ૨ એકાગ્ર, ૩ જુદી જુદી રીતે જોડી
રહેતું મન, ૪ ભાત ભાતના રંગ=વલણ કરનારે,
૫ અંચળતાને કારણે, ૬ વૃષ્ટિ, ૭ પ્રેમનો લેકભાવ.

સ્તવન ૬-૧૬

૧ ગર્ભિત કપકા રૂપે વિનંતિ, ૨ સાચું સાન્નિધ્ય
કર્યો, ૩ સંપર્ક-પરિચય વધુ ગાઢ કર્યો. ૪ પીક,
૫ મેઘ, ૬ ચાતક, ૭ માનો, ૮ લિસાળ.

સ્તવન ૬-૧૭

૧ બધાયમાં શ્રેષ્ઠ ૨ મોક્ષરૂપ સીના માયાનો
તિલક, ૩ મસ્ત યજ્ઞ, ૪ વિશ્વાસુ યજ્ઞ નથી, ૫
ક્ષીણ યાચ છે, ૬ મનને અંતર્યુષ્ઠ બનાવવું, ૭
મારું, ૮ સૂવાનો સમય, બાગૃત કર્યા.

સ્તવન ૬-૧૮

૧ લાગણી, ૨ સાચી, ૩ મોટા પ્રભુની સેવા મોટા
અવસર-પ્રસંગ માટે નિવડે છે, ૪ ગાંડો-થેલો,
૫ મધુર ૬ કાચી ભુલિ=બાળકના, ૭ કયા, ૮ સેવામાં.

સ્તવન ૬-૧૯

જોગણીયમાં વીર્ય કર શ્રી મહિનાથ પ્રભુએ પોતાને
પરભુવા આવનાર પૂર્વભવના છ રાજાઓને પ્રતિ-
જ્ઞાપ કરવા જે યોજના કરેલ, તેનું વધુન આ
સ્તવનમાં છે.

સ્તાવન ૬-૧૪

૧ વર્ણા, ફરીથી, ૨ મારો સહચારી, ૩ એક આપ
જોવાથી.

સ્તાવન ૬-૧૫

૧ હે પ્રભુ! ૨ એકાગ્ર, ૩ જુદી જુદી રીતે દોડી
રહેતું મન, ૪ ભાત ભાતના રંગ=વલણ કરનાર,

સ્તાવન ૬-૧૬

૫ અંચળતાને કારણે, ૬ તૃપ્તિ, ૭ પ્રેમનો લેહભાવ.

૧ ગર્ભિત કપકા રૂપે વિનાંતિ, ૨ સાચું સાન્ત્વન
કર્યો, ૩ સંપર્ક-પરિચય વધુ ગાઢ કર્યો. ૪ પીક,

સ્તાવન ૬-૧૭

૫ મેધ, ૬ આતક, ૭ માનો, ૮ હિંસાબ.

૧ બધાયમાં એક ૨ મોક્ષરૂપ સીના માયાનો
તિલક, ૩ મસ્ત યયું, ૪ વિશ્વાસુ યતું નથી, ૫હીલુ યાચ છે, ૬ મનને અંતરુંખ બનાવવું, ૭
મારું, ૮ સુવાનો સમય, ભગૃત કર્યા.

સ્તાવન ૬-૧૮

૧ લાગણી, ૨ સાચી, ૩ મોટા પ્રભુની સેવા મોટા
અવસર-પ્રસંગ માટે નિવડે છે., ૪ ગાંઠો-પેલો,

૫ મધુર ૬ કાચી બુદ્ધિ=બાળકના, ૭ કથા, ૮ સેવામાં.

સ્તાવન ૬-૧૯

૧ જોગણીયામાં લીધું કરત્રી મલિનાથ પ્રભુએ પોતાને
પરજુવા આવનાર પૂર્વભવના છ રાજાઓને પ્રતિ-જોધ કરવા ને યોજના કરેલ, તેનું વર્ણન આ
સ્તાવનમાં છે.

૧ મુંદર, ૨ સોનાની, ૩. પાવડળ રીન્ધ, ૪ મુંદર
સોનાની બનાવી રાખેલ મૂર્તિ (અંદર વિવિધ
મિષ્ટાન્ન નાંખી કઢોવાટવાળી)ના લીધે, ૫ સી રૂપે.

સ્તવન ૬-૨૦

૧ યુગ, ૨ છવરૂપ હે સૂડ=પોપટ, ૩ મુંદર રંગ-
વાળો, ૪ આમ-તેમ, ૫ ચાંચ=મુખ, ૬ મહત્ત
સ્વભાવમાં.

સ્તવન ૬-૨૧

૧ તાપ, ૨ મોહથી, ૩ હંકાયેલા,

સ્તવન ૬-૨૨

૧ મહેમાન, ૨ જાળપણના મિત્ર, ૩ થોડા છવના
કારણે, ૪ જુઓ, ૫ કરે છે, ૬ તોફાન, ૭ ઘણું,
૮ હજારના ગંગા જેવી ૯ વાહન જેવી.

સ્તવન ૬-૨૩

૧ તુલ્લા પ્રેમ-રાગ, ૨ આગળ, ૩ તમારી.

સ્તવન ૬-૨૪

૧ કર્કે, ૨ ઉલ્લાસ, ૩ પ્રગટે, ૪ આદિત્ય=૧૨,
કુલગિરિ=સાત ચંદ્રમા=એક અર્થાત્ વિ. સં ૧૭૧૨
વર્ષે, ૫ દયા.

શી ભક્તીવિમલવિજય ૫૧

આવિભાવે કિમ હોવે ? — પ્રભુ,

સંસારનંદ અતિ સુખ — પ્રભુ

વાંછિત નગરી-નામથી — પ્રભુ,

સાંભળી જિમ બડચાય — પ્રભુ

વિપરીત દિશે સંચરે — પ્રભુ,

નિકટ કેવિપરે થાય ? — પ્રભુ (૩)

કોઈ કહે નિરંતર — પ્રભુ,

રહિત પરંપરા હેત — પ્રભુ

તે પણ કારજ ન વિ-છહે પ્રભુ,

આગમ (અ) ગૃહિત સંકેત — પ્રભુ (૪)

મૂખ મિટે લોજન કયે — પ્રભુ

લોજન કારણ જોય — પ્રભુ

વૃદ્ધિ-વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ

પ્રધન — અગત સંજોય — પ્રભુ (૫)

કારણતા બહુમાનથી — પ્રભુ

કારણ પ્રયોજન ભણ — પ્રભુ

વૃષિત વારિ-વારિ જ પે — પ્રભુ ઉચમ પ્રાય પ્રમાણ — પ્રભુ (૬)

મૂરતિ તાહરી દેખીને — પ્રભુ

ધરિયોઅ-મૂરતિ — ભાવ — પ્રભુ

કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ

વિરયો અનાદિ તાવ — પ્રભુ (૭)

(૧૪૭) (૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[૩૫જાજિનેસર પ્રીતમ માહરો રે-એ દેશી]

સંભવજિન ! 'સંભવ સમતાવલોરે, સકળ ભવિકને ભણ
મણુ કેખીને દેવ જ ઉપજોરે,

તે મિથ્યાત^૧-અયાણુ^૨-સંભવ૦ (૧)

વિપય^૩ વિરૂપ-વિપાક જ છંડીયે રે,

ધરીયે સદુજ-સભાવ-સંભવ૦

પર-પરિભૂતિ^૪ તે અવિ દૂરે તજોરે,

દેહલસે આતમ^૫-ભાવ-સંભવ૦ (૨)

કરૂણા મિત્રી માધ્યસ્થ મુદેના રે, ભાવન-વાસિત સાર;

અરજુ-કરજીધારા તે આચરે રે, ઉપશમ-રસ જલધાર

—સંભવ૦ (૩)

જ્ઞાપા-નિંદા એ દોએ સમ મલે રે, નહી મન રાગ ને રોપ;

મણુ^૬-શુણુ મણુતાને તે અનુભવંરે, હોયે ભાવનો પોપ-સં

અનુક્રમે કેવલનાણુ ભજો ભજો રે, મુખ-સંભવ-સમુદાય;

દીરતિવિમલ મણુને અરજે રહે રે, ચિવલચી ધર ધાય

—સંભવ૦ (૫)

અ

(૧૪૮) (૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

બીજા જિન તણો રે-એ દેશી]

જિનતણી રે, જિમ ન પઠે સંસાર;

સત કરે રે, નવિ પામે ભવ પાર;

—આણુ૦

આવિભાવે કિમ હોવે ? — પ્રભુ,

સહજનંદ અતિ મુખ — પ્રભુ (૨)

વાંછિત નગરી-નામગી — પ્રભુ,

સાંભળી જિમ બડવાય — પ્રભુ

વિપરીત દિશે સંચરે — પ્રભુ,

નિકટ કેલિપરે થાય ? — પ્રભુ (૩)

ઠાઈ ઠહે નિરંતર — પ્રભુ,

રહિનં પરંપરા દેન — પ્રભુ

તે પણ કારજ ન વિ-લહે પ્રભુ,

આગમ (અ) ગૃહિત સંકેત — પ્રભુ (૪)

બૂધ મિટે લોજન કયે — પ્રભુ

લોજન કારણ જોય — પ્રભુ

વૃદ્ધિ-૧ વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ

ઇંધણ — જગન સંજોય — પ્રભુ

કારણતા બહુમાનથી — પ્રભુ

કારણ પ્રયોજન જાણ — પ્રભુ

વૃદ્ધિ વારિ-વારિ જાય — પ્રભુ

મૂરતિ તાલરી કેળીને — પ્રભુ

ધરિયોઅ-મૂરતિ — પ્રભુ

કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ

વિરમ્યો અનાદિ :

(6) օրհան-

հան ևս լին իմ 'է Էջ Եր և լիճ Է և Եր-Եր
հան և Էր և Էր 'է Եր և Էր և Էր և Էր և Էր
[Եր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր]
Եր և Էր-Էր և Էր և Էր և Էր (Է-Է) (ԷԷ)

և

(h) օրհան-

հան ևս լին իմ 'է Էջ Էր և Էր և Էր և Էր
հան և Էր և Էր 'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր
և Էր և Էր և Էր 'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր
և Էր և Էր և Էր 'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր

(E) օրհան-

հան ևս լին իմ 'է Էջ և Էր և Էր և Էր
և Էր և Էր և Էր 'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր

(2) օրհան-և Էր և Էր և Էր

'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր

օրհան-և Էր և Էր և Էր և Էր

'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր

(3) օրհան-և Էր և Էր և Էր և Էր

'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր

և Էր և Էր և Էր 'է Էր և Էր և Էր և Էր և Էր

[Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր և Էր]

Եր և Էր-Էր և Էր և Էր և Էր (Է-Է) (ԷԷ)

આવિર્ભાવે કિમ હોવે ? — પ્રભુ૦,

સહજનંદ અતિ મુખ- પ્રભુ૦ (૨)

વાંછિત નગરી-નામધી—પ્રભુ૦,

સાંભળી લિમ બડવાય-પ્રભુ૦

વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,

નિકટ કેણિપરે થાય ? — પ્રભુ૦ (૩)

કોઈ કહે નિરંતર—પ્રભુ૦,

રહિત^૦ પરંપરા હેત-પ્રભુ૦

તે પણ કારજન નવિ-લહે પ્રભુ૦,

આગમ (અ)^૦ ગૃહિત સંકેત—પ્રભુ૦ (

બૂખ મિટે ભોજન કયે—પ્રભુ૦

ભોજન કારણ જોય-પ્રભુ૦

વૃદ્ધિ-^૧વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦

ઉપલુ^{૧૧}-અગ્રન સંજોય-પ્રભુ૦ (

કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારણ પ્રયોજન જણ-પ્રભુ૦

વૃષિત વારિ-વારિ જ^૧યે-પ્રભુ૦ ઉચમ પ્રાય પ્રમાણ-પ્રભુ૦ (

મૂરતિ તાહરી દેખીને-પ્રભુ૦

ધરિયોઅ-મૂરતિ^{૧૨}-ભાવ-પ્રભુ૦

કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦

વિરમ્યો અનાદિ તાવ-પ્રભુ૦ (૭)

- આવિભાવિ કિમ હોવે ? — પ્રભુ૦,
 સહજનંદ અતિ મુખ — પ્રભુ૦ (૨)
- વાંછિત નગરી-નામથી — પ્રભુ૦,
 સાંભળી જિમ ભડવાય-પ્રભુ૦
- વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,
 નિકટ કેલિપરે ધાય ? — પ્રભુ૦ (૩)
- કોઈ કહે નિરંતર — પ્રભુ૦,
 રહિત^૦ પરંપરા હેત-પ્રભુ૦
- તે પણ કારજ ન વિ-લહે પ્રભુ૦,
 આગમ (અ)^૦ ગૃહિત સંકેત — પ્રભુ૦ (૪)
- બૂખ મિટે ભોજન કયે — પ્રભુ૦
 ભોજન કારણ જોય-પ્રભુ૦
- વૃદ્ધિ-^૧વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦
 ઇંધણ^૧ — અગન સંજોય-પ્રભુ૦ (૫)
- કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારણ પ્રયોજન જલ્પ — પ્રભુ૦
- વૃષિત વારિ-વારિ જ'યે-પ્રભુ૦ ઉદય પ્રાય પ્રમાણ-પ્રભુ૦ (૬)
- મૂરતિ તાહરી રૂપીને-પ્રભુ૦
 પરિચોઅ-મૂરતિ^૧ — ભાવ — પ્રભુ૦
- કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦
 વિરમ્યો અનાદિ તાવ-પ્રભુ૦ (૭)

છવ^૨-રખોપૂં રે સંયમ-તપ કરે રે,

જિવં-નુંડક આઠાય^૬;

ચીતલ^૪ પાણી રે હેમરતી^૧ (ઝતુ) ગહેરે;

સાધેં યોગ-અજયાસ-આણા૦ (૨)

દેવની પૂજા ભગતિ અતિ ઘણી રે કરતા દીસે વિશેષ,
આણા-લોપી જિન-મત-સ્થાપના રે, ન લહે આતમ^૦ લેય
-આણા૦ (૩)

આણા તાહરી રે ઉભય^૮-સ્વરૂપની રે, ઉત્સર્ગ^૭ ને અપવાહ;
વ્યવહાર શોકે રે નિશ્ચય-નયચક્રી રે,

કિરિયા-જ્ઞાન સુવાહ-આણા૦ (૪)

મુંદર ભાણી રે નિજ-મતિ આચરે રે, નહિ મુંદર નિરધર;
ઉત્તમ^૯-પાસે રે^{૧૦} મનીખી^{૧૧} પાધરી રે,

જેજે અંધ-વિચાર-આણા૦ (૫)

ધન તે ઠહિએ રે નર-નારી સદા રે, આસનસિદ્ધિક ભલું;
જાતા શ્રોતા રે અનુભવી સંવરી રે,

માને જે તુમ આણુ-આણા૦ (૬)

દોય કર જોડી માંચું એટલું રે, આણા ભવ-ભવભેટ;^{૧૨}
વાચક દીએ રે કીરતિ મુચિ પ્રભુ રે,

આણા ભવ-લગિ^{૧૩}-જેટ-આણા૦ (૭)

(3) ०ପଞ୍ଚାବଳୀ-ଓ ପାଠ-ଆରମ୍ଭ । ୧୫ ୮ ଟଙ୍କା
 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ-ଧାର୍ଯ୍ୟ
 'ଓ ପାଠ-ଆରମ୍ଭ ନିମିତ୍ତ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ । ୧୫ ୮ ଟଙ୍କା

(4) ०ପଞ୍ଚାବଳୀ-ଓ ପାଠ-
 'ଆରମ୍ଭ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପୁସ୍ତକ 'ପ୍ରାକୃତିକ-ବିଜ୍ଞାନ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ
 'ଓ ପାଠ ଆରମ୍ଭ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ୧୫

(5) ०ପଞ୍ଚାବଳୀ-ଓ ପାଠ-୧୫ ଟଙ୍କା-ନିମନ୍ତ୍ରଣ
 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ
 'ଓ ପାଠ-୧୫ ଟଙ୍କା-ନିମନ୍ତ୍ରଣ 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ

(6) ०ପଞ୍ଚାବଳୀ-ଓ ପାଠ-
 'ଆରମ୍ଭ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ୧୫
 'ଓ ପାଠ-ଆରମ୍ଭ ପୁସ୍ତକ ୧୫ ଓ ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ

(7) ०ପଞ୍ଚାବଳୀ-ଓ ପାଠ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ ୧୫
 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ
 'ଓ ପାଠ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପୁସ୍ତକ ୧୫ 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ

(8) ०ପଞ୍ଚାବଳୀ
 'ଓ ପାଠ-ଆରମ୍ଭ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପୁସ୍ତକ 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ୧୫
 'ଓ ପାଠ-ଆରମ୍ଭ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ 'ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ୧୫

[ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ନିମନ୍ତ୍ରଣ]

ମୃତ୍ୟୁ ଶିଳ୍ପ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ (୧-୧) (୧୫)

શ્રી ગુમનિ-ત્રિવેસર-સેવમી, સમકિત ગુહ કરાય-લાલરે
કીર્તિવિમલ-પ્રભુની કૃપા,

ચિવ-લલિત ધર અ.ય-તાલ રે—સમકિત (૭)

જ

(૧૫૦) (૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[રાગ-ભાર. ધરજા રાજા—એ દેશી.]

પદ્મપ્રભ પુરોત્તમોરે સાનન ! નિઃકારણ તું ભાઈ,

—ચિત્તરા ચોખા;

શુદ્ધ-હેતુ^૧ હેમગુપ્તોરે^૨ સાં, જોર^૩ હમારે માઈ^૪ !

—ચિત્તરાં (૧)

હજનની કિસી ગોડડી^૫ રે ? સાં, હજન કિસો હેજ^૬ !

—ચિત્તરાં

હજનરો હકાપણ કિસો રે ? સાં, હજન દુઃખરી સેજ^૭

—ચિત્તરાં (૨)

લિંબ-સંબંધિ^૮ અંબનેરે^૯ સાં, લિંબપણું ભજે અંબ,

—ચિત્તરાં

બચુ^{૧૦} હેમપણું^{૧૧} ધરે રે, સાં, રસ-વેધિત^{૧૨} ગુઓ તંબ

—ચિત્તરાં (૩)

સંગતરો વિવરો ઇસોરે સાં, મધ્યમ-ઉત્તમ બણ,

—ચિત્તરાં

મધ્યમ સંગે મધ્યમોરે સાં, ઉત્તમ સંગે ગુણકાણ,

—ચિત્તરાં (૪)

ઉપશમ-રસ નવિ હોય, નિજ-લોચન? મીંચેરી,
 મિથ્યાત-વિષયનો ત્યાગ, જિન-વચ-અમીય સિંચેરી...(૫)
 ભક્ત-વત્સલ ભગવંત, સેવક-દુઃખ દૂલેરી,
 કીર્તિવિમલ પ્રભુ પાય, સેવા સાચ ફેરેરી. ....(૬)

જ

(૧૫૨) (૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

[હીઠી હો પ્રભુ હીઠી જગમુર તુજ-એ દેશી.]
 સાચો હો ! પ્રભુ ! સાચો તું વીતરાગ,
 નવરો હો ! પ્રભુ ! નવરો મેં નિશ્ચે કરીછી !
 કાચો હો ! પ્રભુ ! કાચો મોહ-જંતલ,
 છાટો હો ! પ્રભુ ! છાટો ને સમતા ધરીછી. (૧)
 સેવે હો ! પ્રભુ ! સેવે દેવની કોડી,
 જોડી હો ! પ્રભુ ! જોડી નિજ-કર આગલેછી
 દેવ હો ! પ્રભુ ! દેવ-ધંદ્રની નાર,
 દષ્ટિ હો ! પ્રભુ ! દ્રષ્ટે તુજ શુભ-રાગ દેછી. (૨)
 ગાવે હો ! પ્રભુ ! ગાવે કિન્નરી ગીત,
 જીભે હો ! પ્રભુ ! જીભે રાગે રસ ભરીછી
 જોલે હો ! પ્રભુ ! જોલે ખગ યશવાદ, ૩,
 બાવે હો ! પ્રભુ ! બાવે-મુનિધ્યાને ધરીછી. (૩)
 સોહે હો પ્રભુ ! સોહે અતિયય રૂપ,
 જસે હો ! પ્રભુ ! જસે કનક-સિંહાસનેછી
 ગાજે હો ! પ્રભુ ! ગાજે મધુરો નાદ,
 રાજે હો ! પ્રભુ ! રાજે સંઘ તુજ શાસને છી. (૪)

ମନ-ମୁକ୍ତି

ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

(୧) ଶୁଭ-ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

(୨) ଶୁଭ-ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

ମନ-ମୁକ୍ତି (୩-୧) (୧୫)

ମ

(୩) ଶୁଭ-ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

ଶୁଭ-ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

(୪) ଶୁଭ-ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

‘ହେଉ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ

કામ મુખ રયામ કરી દુષ્ટ દૂર ટળે,
 ઉછળે ધ્યાન તુજ નાળ-ગોળા^{૧૧},
 બાયડી^{૧૨} બાપડી શું કરે રતિ પ્રિયા,
 રાવતાં, તેહના બાઈ ડોળા^{૧૩}-તાર૦ (૪)
 નાય ! ધર ! હાય મુજ મસ્તકે પ્રેમ શું,
 એટલે મોહનું સૈન્ય ભાંજે.
 મોહથી દોળમાં રહું ચિદાનંદની,
 સાય-સુખાસન યાન બાજે-તાર૦ (૫)
 રાગ વડભાગ^{૧૪} મુજ એક છે તાહરો,
 તેહથી નિર્ભાજિ કીર્તિ વાધે
 નેહબર મેહ^{૧૫} બડી પરિ^{૧૬} વરસતા,
 આપ-પંકજ^{૧૭} દળે લગ્નથી વાધે-તાર૦ (૬)

૫

(૧૫૪) (૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિનસ્તવન

[કીસકે ચેસે કીસકે પૂત-એ દેશી.]
 શીતલનાથ ! મુજો અરદાસ, સાહિબ !
 આપો પદ-કમળ વાસ; સાંઈ ! સાંભળો
 મોહ-મદ્દીપતિ મોટો ચોર,
 નવ-નવ રૂપ ધરી કરે ભોર-સાંઈ૦ (૧)
 માત-પિતા વધુ ભગિની જાત;
 સામુ સસરો પીતરીયા અત-સાંઈ૦
 કુટુંબ વેગ કરી કિરતાર.^૨
 એહ જમાટે બહુ સંસાર-સાંઈ૦ (૨)

- મત-વૈરાગ્ય તે ફૂલડાં-હો રાજ,
 અનુભવ મુગંધ સુવાસ-સોભાગી૦ (૨)
- ક્ષાંતિ^૨ મદવર અજગર^૩ મુક્તિ^૪-હો રાજ,
 તપ-સંયમસુ^૫ સાર-સોભાગી૦
- બોધ-સત્ય-શીચપલુ^૬-હો રાજ,
 દશ યાત્રા વિસ્તાર-સોભાગી૦ (૩)
- આગમ શીતળ, છાંહડી-હો રાજ,
 મોક્ષ-ફળ નિ-યાય^૭-સોભાગી૦
- વિષય-વન્દિ આકરો-હો રાજ,
 ટાળે તેહનો તાપ-સોભાગી૦ (૪)
- જૈનવૃક્ષ સફળો ફળ્યો-હો રાજ,
 ચાહો ચેતનરાય-સોભાગી૦
- જ્ઞા-સુત^૮ જોળગ કરો-હો રાજ,
 જિમ તુજ પ્રસન્ન યાય-સોભાગી૦ (૫)
- ગયા હો હબકો લહી હો-રાજ,
 નાકાં સઘળાં દુઃખ-સોભાગી૦
- કીર્તિ^૯ વિમળ પ્રભુની કૃપા હો રાજ,
 લક્ષ્મી લહે બહુ સુખ-સોભાગી૦ (૬)

(h) 08K6J 01015-101000 000 00000
01015 0 000 000 00000
00000 000 000 000 000

(2) 08K6J 01015-0.00 0 000000
000 00000 00000
01015-0.00 0.00000 00000 00000 00000 00000

(e) 08K6J 01015-0.00.00 00000-00000
00000 00000 00000 00000
01015-0.00000 00000-00000 00000-00000 00000-00000

(c) 08K6J 01015-0000 0 000-00000
000 000 000 000 000-000
01015 000000 00000 00000 0 000 00000

(b) 08K6J-000 01015-000-000 000 0 000
000 00000-000 000 000 00000
000 01015-00000 00000
00000 00000 00000-00000

(00000 0000000 0000 000)

00000 000-0000000 000 (000-0) (0000)

આવે! તુમે વીતરાગ! હનન
 તે ન કરે પરદેશ! સરોવર બંદિ રે—સ્વામીજી
 ઠોર ધરી એક ચિત્ત કરે તુમ ચાકરી-સ્વામીજી
 માંગું નદી કિસ્થો! હામ ગળૂરી આહરી—સ્વામીજી (૧)
 છાંડી યોગના આળા ધરે હયા પાધરી—સ્વામીજી,
 ઉદ્ધવ દેવ અનાદિ મૂળથી ઉદ્ધરી-સ્વામીજી.
 દેગટ લોકની વાગ વિવાહ પરિહરે—સ્વામીજી,
 હાંમી-મરહર દેવ સવિ નાવે મન ધરે—સ્વામીજી. (૨)
 ચિત્ર નહિ મનમાંહે એ શુભ શુભલે.—સ્વામીજી;
 વાહ ધરે જિહાં પૂજ્ય તિહાં આજુદ ધણો—સ્વામીજી
 જિહાં વસે રામ તિહાં અયોધ્યા ઉદ્ધરે—સ્વામીજી,
 ઉખાણો એ લોકતણે મનમાં વસે—સ્વામીજી. (૩)
 આગળથી એવરતા હાવે બહુ બાપિત—સ્વામીજી.
 યોહામાં સંક્ષેપ કરે સાખિતા; —સ્વામીજી,
 દેખી સેવક બળી તુમે પણ ચાકરી—સ્વામીજી,
 રહેશે, કરી ચિર-હામ પરિણતિ તે મુજ ખરી
 —સ્વામીજી (૪)

અનંતગિન! પ્રતિબંધ ન હીસે તાહરે—સ્વામીજી,
 સહજે ભાંગે રાહર થાયે શુભ માહરે—સ્વામીજી.
 થાયે આખી કીર્તિ તમારી આગળી—સ્વામીજી.
 લક્ષ્મી કહે કર-લેડી મળે ન સરમણિ—સ્વામીજી. (૫)

(૧૫૯) (૭-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

[ભૂપ બણે સુણે! ચેક! કરસિણ પીયારા હો !

દોરાં ચારે આપણો-એ દેશી]

ધર્મ-જિનેસર દેવ દરસણ તાહરું હો ?

ભાગ્ય અનંતે પામીઓ,

ભાગ્યે! ધર્મ-અંકુર, અમિય^૧-મેહ વુઠા હો ;

પુણ્યે વણો ભમિઓ (૧)

ભાંગી ભવ^૨-ભય-લીત, દુરમન નાઠા હો-ચાર દિશેદિશે^૩

આદિત્ય^૪ લગે^૫લોક, વિકસિત થાવે હો-ચાર દ્વરે ખિસે (૨)

દાંકયાં ધર્મ^૬-મહાકૃપ, પિહિત^૭ ક્રીધાં હો

-ભારાં^૮ દુરમતિતણાં;

તું (તુજથી) તૃષ્ણા દ્રર; કપટ^૯-ઘટ ફૂટયો હો

-ક્રીધાં મુખ^{૧૦}-ધામણાં (૩)

કીધા સમય પય-પાન;^{૧૧} વિષય-પિપાસા હો

નાહી અનાદિની;

ભુંજ્યુ^{૧૨} ભોજન; ભૂખલડી ભાંગી હો

-કામ-પ્રમાદની (૪)

અધ્યાતમ-મણિપીક; મંદિરમા બેસી હો

જેલું^{૧૩} વત નારથું

કીર્તિ^{૧૪} લહી જગ^{૧૫}ચાર, કહે લગ્ન^{૧૬} હો

આતમ તારથું (૫)

(૧૬૨) (૭-૧૮) શ્રી અંરનાથ-જિન સ્તવન

[કરી શૃંગાર વંદાવન માલિ, રાધા રમવા ચાલી દે,
માહુરી સખી દે સહેલી-એ દેશી.]

શ્રી અરનાથ નિરાગી નિકામી, નિસનેહી શિવગામી દે;
—સ્વામી સ્વારથકારી,

રોપે ઠરીને નવી રીસાઈ,

તું નિ-સનેહી શુષ્ક ગાઈ દે. —સ્વામી૦ (૧)

બંધ-ઉદિત તીર્થ-નામ ભોગવતો,

આતમ-રસ ભેડવતો દે, સ્વામી૦

નિઃકર્મા યાવાને કાળે,

ભેસી સમોસરણે ગાળે દે-સ્વામી૦ (૨)

તો હું શું કરી તુજ રીઝવું ?,

એક ઉપાય ચિત્ત લાવું દે—સ્વામી૦

ધ્યાન તમારું નિત્યે ધરશું,

અમે પણ સ્વારથ કરશું દે—સ્વામી૦ (૩)

યાવત સ્વારથ પૂરો પાવું,

તાવત તુજને ધ્યાઈ દે—સ્વામી૦

ખૂપ સરખી પ્રભ બળો,

લોકવાત મન આણે દે—સ્વામી (૪)

ન્યાય-મારગમાં શ્રી અરનાથ,

નિરૂપાધિક શુષ્ક છાળે દે—સ્વામી૦

કોતિવિમલ પ્રભુ સેવા પામી,

લહેા લગ્ની-શિવકામી દે—સ્વામી૦ (૫)

(૧૬૩) (૭-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[દાન સુપાત્ર દીર્ઘ-એ દેશી.]

મલ્લિજિન જોવા ભણી અધિક થયો ઉછાહોરો

માર-ચોરને^૨ લેદવા, પેહરી શીલ-સખાહોરો

નામ તુમારું હો લીલ્યે. (૧)

ભવ-અટવી મોટી પડી, ધ્યાન-જપે જપમાળી રે

ઉપશમ-રસ નદી ભરી, આગમ-પંથે વાળીએ રે. -નામ૦ (૨)

સમક્ષિત ભટ સાથે લેઈ, સંયમ-ચંબળ^૪ સારો રે

પંડિત-વીર^૫ ધીરજ ધરી, ટાળી મોહ સવારો રે-નામ૦ (૩)

શુદ્ધ-બ્યવહાર નયરી ઠવે, બાહિર ચોક્ષી ચંગ રે

નિશ્ચય-નયની ભણીયે,

ચતુર ભલી અંતરંગ રે-નામ૦ (૪)

અનુભવહૃદય^૬ માંસલો,^૭ વાધે સેવક-વાનો રે

કોય ધડી મસલત^૮ કરી, યાપો આપ-સમાનોરે-નામ૦ (૫)

ગુણ કદી ન વિચારીયે, રાત-દિવસ સંભારું રે

કીર્તિ વાધી તુમ તણી, લક્ષ્મી કહે મન ધારું રે-નામ૦ (૬)

❦

(૧૬૪) (૭-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામી-જિન સ્તવ

[કાસંભીની-દેશી]

જપનો જપન માહરો, મનનો મોહન મારો

ભવનો રોધન^૧ માહરો સાહિબો,

પ્રભુ માહરા^૨ ત્રીન જુવન-સવુઆર હો;

તુમ દરસણ લક્ષ્ય વિના,

પ્રભુ ! માદરા ! અભિજ્ઞો બહુ સંસાર હો.

-જીવનો મન ભવ (૧)

ચતુર્દશ રજુ પૂરા કર્યો, પ્રભુ ! આતમ ફરતી ભણુ હો
અનાદિ નિગોઢ માંસિ વશ્યો, પ્રભુ ! કાળ અનંત પ્રમાણ હો.

-જીવ મન ભવ (૨)

ગોલા અસંખ્યાતે બર્યો, પ્રભુ ! પૂરણ લોકાકાશ હો;
ગોળા અસંખ્ય-નિગોઢથી, પ્રભુ ! તિહાં જીવ અનંતા વાસ હો.

-જીવ મન ભવ (૩)

સાસોસાસતું મૂકતું, પ્રભુ ! જનમ-મરણ સમકાળ હો;
આપ-સ્વરૂપ ભણતું નહીં, પ્રભુ ! અનુભવી જડતા-જાત હો.

-જીવ મન ભવ (૪)

બાયર-નિગોઢમાંદિ સહો, પ્રભુ ! છેદન-સેદન તાપ હો;
પુઢવી આઉ તેઉમાં, પ્રભુ ! વાયુ વણુસ્પતિ પેહો.

-જીવ મન ભવ (૫)

ખિ-તિ-ચઉરિંદિમાં રહ્યો. પ્રભુ ! સંખ્યાતા મહાકાળ હો;
તિયંચના ભવ મેં ક્રિયા, પ્રભુ.

દીપ પંચાવન ચાળ હો-જીવ, મન ભવ (૬)

સાતે નરકે હું બગ્યો, પ્રભુ ! દીપકાળ અસરાળ હો,
દુર્ભંગ-દેવની ભતિમાં,

દુઃખ સહ્યુ વિચાળ હો-જીવ મન ભવ (૭)

ત-કૃપાયત્રી, પ્રભુ ! ભાંગ્યો સખ વિષવાદ હો.

વિમત-ગુરની મહી, પ્રભુ.

ચિવ-લગી કરે સાદ, હો-જીવ મન ભવ (૮)

ਸੰਗਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪ੍ਰੀਤ

‘ਇਹਨਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੋਵੇ’

(3) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ

'የድህረ ምግብ' ናይ ዘመናዊነት

ਜਿਸਨੇ ਪੁਸਤਕ-ਮਾਲ 'ਤੇ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

(h) ०५१-२१६ १५० २,६५५

‘ကျေးဇူးတင်စွာ ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်’

(၇၈၁၆)-က ပြင်-က ပြင်၁၁၆၆ ၁၆၆၆ ၆ ၆၆၆၆-၆၆၆၆

(2) ০৫৭-৫২৩ ১৫৭-৩, ১৫-১৬

‘‘ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ੨-੨੧੧੦

1922-23-24-25 'பெரியபுத்தூர்' கல்வெட்டு

(ੳ) ਾਜ਼ਮ-ਸਾਬਜ਼ਿ ਸਮਾਦਮ

‘‘ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?’’

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅ ।

(६) ०५५-३१६६-२११११२

‘ସିନିଆରିଆ’ ଟାଙ୍କି ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର

ସିନା-କିଛି ସମ୍ପାଦକ 'ସିନା'ର ନାମ ଦେଇ ଏହି ନାମ ଦେଇ

(6) ଅନ୍ୟମାନବିକ ଓ ଅନ୍ୟମାନବିକ

‘ရှင်မိန်း၊ ရှင်မိန်း (၁)ဦးက ခံယူကြပါ’

ନାମ—(ଅନୁସନ୍ଧାନ) ୧୯୭୫ ମସିହା ୧୨ ମଇ ୧୯୭୫ ମସିହା

‘ହାରା ନିମ୍ନ କିଛି’ ଲେଖକ-ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର । ଏହି ପୁସ୍ତକଟି

[ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ-ਮਾਸਟਰਜ਼ ਇੰਨਿ ਪੀ.ਐੱਫ਼ 'ਪ੍ਰਾਮਿਸ' ਓ ਫ਼ੀ ਪੇਡਗੋਜ਼ੀਕਲ]

ዙዋሪ ዓለግ-ገዢዎች ሆኖ (ጌራ-ገ) (ከጓጌ)

કીર્તિ વાધી રે દેશ-દેશાંતરે,
લક્ષ્મી કહે જિન । સાચ-નમિં (૧)

જ

(૧૬૬) (૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવ

[આંખો મોહરીઆ-એ દેશી]

શ્રી નેમિ ! તુમને શું કહીયે, એ કહેવાનો નહિં વ્યવહાર
શુદ્ધ મોટાતું ભાંખતાં, ઉપજે મનમાં વિચાર-શ્રીં (૧)
નામ નિરાગી સહ કો કહે, બ્રહ્મચારી-શિરદાર;
રાગ રાખો છો એવડો, રાજુલ ઉપર તુમે નિરધાર-શ્રીં
એમાસે આલી ગયા, ઉગ્રસેન દરબાર;
આઠ ભવાંતર-નેહલા તુમે પાળ્યો પ્રેમ-પ્રકાર-શ્રીં (૩)
“આતમ-સુખ-વાંછા અછે, તું આવજો માહરે પાસ;
પહેતાં તુજ પછે મુજને,” સંકેત કયો શુભવાસ-શ્રીં
ઈમ કહી મન આકર્ષું, રાજુલને આપી ખાસ;
સંધમ-સાહી પેહરજો, નાજુ-દંસજુ-ચરણવિલાસ-શ્રીં (૫)
સિદ્ધિ-ચિરોમળી ઉપરે, જુજો ચિદાનંદ-ભોગ;
આપ-સમી વચા કરી, સાહિ-અનંત સંયોગ-શ્રીં (૭)
અનંત ભવ માહરે, તુમ સાથે સંબંધ;
વિસ્મૃતિ તુજને કિમ ઘટે । સંભારે નહિ તસ મંધ-શ્રીં
શું શરૂને ચરજો ધરે, હું જોહું તુમ જસવાદ;
કીર્તિ તમારી છે ઘણી, લક્ષ્મી સેવે તુમ પાદ-શ્રીં (૮)

શાસન-વાસિત-રજોષી જવિકને, તારે સપલ સંસાર,
પાવન^૪ ભાવના ભાવતી કીજે,

અમે પણ આતમ સાર રે-પ્ર૦ (૨)
નાયક લાયક છું વિજુ બીજો, નવી મળિયો આ કાળ-
તારક પારક^૫ ભવ-ભય ઠેરો, છું જગ દીનદયાળ રે-પ્ર૦ (૩)
અકલ અભાય અમલ પ્રભુ ! તાહરો, રૂપાતીત વિલાસ;
ક્યાવત લાવત અનુભવ-મંદિર,

યોગીસર શુભ ભાસરે- પ્રભુ૦ (૪)
વીર ધીર શાસનપતિ સાધો, ગાતાં કોડિ કથાણ,
કીરતિવિમલ પ્રભુ પરમ સોભાગી, સફળી વાળી પ્રમાણરે,
પ્રભુ વીર-જનેસર પાઠ્યો-પ્રભુ૦ (૫)

સ્તવન ૭-૩

૧. ઉત્પત્તિ ૨. મિથ્યાત્વી ૩. અજ્ઞાની ૪ વિપયોના
અનિષ્ટ પરિણામને ૫. પુદ્ગલભાવની પરિણતિ
૬. આત્મ સ્વરૂપ ૭. પ્રભુના શુભની પ્રભુતાને.

સ્તવન ૭-૪

૧. કરણી=ક્રિયા સત્ય=સાચી-સારી ૨. જીવરક્ષા=
જયણા ૩. ઊંચું મુખ રાખી ૪. ઉષાકામાં=પૂજામાં
૫. ઠંઠા પાણીમાં ૬. હેમંતઋતુ=શિયાળામાં ૭.
આત્માની શુદ્ધિ ૮. અનેકાંતવાદમય ૯. ઉત્તમ-
મહાપુરુષ પાસે ૧૦. બુદ્ધિયાળી ૧૧. પાધરી=સેવા
કરનાર ૧૨. મિલન, સંયોગ ૧૩. સંસારલક્ષ્મીનો
નાશ.

સ્તવન ૭-૫

૧. મોહનો અંધકાર ૨. જ્ઞાનાવરણીય-દયના-
વરણીયની ૩. વેદનીય ૪. અંતરાયની ૫. શુદ્ધ મન
રૂપી લોખંડી મઠા (હથિયાર વિશેષ) ૬. ક્ષયોપશમની
વિચિત્રતાથી ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ જ્ઞાન-ચક્રથી ૭.
સિદ્ધતા છવો જ્યાં છે તે શ્રેષ્ઠ-સરોવરનો કિનારો
૮. બૃહત્ કરૂણ ભાખ્ય ૯. મોક્ષ મુખ કેનાર.

સ્તવન ૭-૬

૧. નિઃસ્વાથી ૨. પ્રેમાળ ૩. બીજા ૪. હે મા !
૫. સોબત ૬. પ્રેમ ૭. પયારી ૮. લીમડાના સંબ
૯. આંખાને ૧૦. સાચું ૧૧. સોનાપત્તું ૧૨. સો

બનાવનારી ઔષધિઓના સિદ્ધ રસથી વીંધાયેલ.

૧૩. મેલિ=સમૂહ.

સ્તવન ૬-૭

૧. વિષય-કષાયના ઉપશમ ભાવરૂપ રસનો ધટો
બરેલો ૩. છાંટો ૪. પેબર ૫. સાકરનું પકવાન્ન
૬. અમૃત રસવાળાં દેવતાઈ વૃક્ષનાં ફળ ૭. રાખોડી
૮. પર-પરિણતિના પરિણમનના કારણભૂત ૯.
પોતાની આંખો.

સ્તવન ૭-૮

૧. શુભ્રથી રંગાયેલ ૨. પક્ષીઓ ૩. કીર્તિ ૪.
સાદા ત્રણ હાથ દૂર ૫ ખરાબ.

સ્તવન ૭-૯

૧. સેવા ૨. મોહરૂપ મહાયોદ્ધો ૩. દેવવટો ૪.
અનેક રીતે ૫. આજ્ઞા ૬. સાલિ=ચરાણે ચઢાયેલ=
અણીદાર બાણ ૭. અસી=ફેંકી ૮. બકરાની જેમ
૯. ભૂમિકા-મર્યાદા ૧૦. પર્વતની શુદ્ધામાં ૧૧.
બંદૂક-તોપના ગોળા ૧૨. બિચારી ૧૩. આંખના
ડોળા ૧૪ મોટો-ગ્રેષ્ઠ ૧૫. મેલની ઝડી ૧૬. જેમ
૧૭. આપના ચરણ કમળે.

સ્તવન ૭-૧૦

૧. વિનંતિ ૨. હે પ્રભુ! ૩. સંસારરૂપ અંધારો દૂવો
૪. આગમાનુસાર બોલનારાની બુદ્ધિ મંદ છે એમ
કહી પોતાની માન્યતા=મતના મૂળને સ્થાપે છે.
(ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ)-૫. પ્રયત્ન

સ્તવન ૭-૧૧

૧. હોંશિયારી ૨. ગુણરૂપ નદી.

સ્તવન ૭-૧૨

૧. પ્રભુ શાસનની પ્રાપ્તિરૂપ બીજ ૨. સ્વમા ૩. નમ્રતા ૪. સરળતા ૫. નિર્લોભતા ૬. ઉપભવી તે ૭. જ્યાં રાણીના પુત્ર.

સ્તવન ૭-૧૩

૧. કષ્ટપવૃક્ષ ૨. તેવા ૩. કાણા ઘડામાં ૪. પોતાની આંખો ૫. સુખેથી.

સ્તવન ૭-૧૪

૧. પરદેશ, સરોવર, બંદર ચળો લાક્ષણિક છે. કહેવાતું તાત્પર્ય એમ લાગે છે કે—હું બહાર ભટકું નહીં ૨. સ્થાન ૩. કંઈ પણ ૪. ખામોશી= અંબીરતા ૫. સીધી-સાદી ૬. આશ્ચર્ય ૭. વિવરીત= વિસ્તારથી કહેલાં ૮. પ્રેમ-સ્નેહ ૯. અધડો.

સ્તવન ૭-૧૫

૧. અમૃતના મેઘ ૨. ભવના ભયનો ડર ૩. દેશે દિશામાં ૪. સૂર્ય ૫. ઉચ્ચે હલે ૬. કમરૂપ મહા દૂતો ૭. લાંકી લીધાં=બંધ કર્યાં ૮. બારણાં ૯. કપટનો ઘટો ૧૦. સુખના વધામણાં ૧૧. દૂધડું પાન ૧૨. કથું-ખાધું ૧૩. શ્રેઠ.

સ્તવન ૭-૧૬

૧. સંસારની ૨. ચક્રવર્તી ૩. સંસારરૂપ સમુદ્ર ૪. અમૃત ૫. સમુદ્ર ૬. સુરારિ-કુબળ ૭. રાત્રિ

૮. ભમતાં ૯. રોજ ૧૦. ઘેવર ૧૧. પૃથ્વીનો
ભાર.

।ન ૭-૧૭

૧. મૂળધી ૨. ઉત્કટ ૩. શુભગ્રેણી ૪. ૪. ઉત્કટ
ભક્તિરાગ ૫. આત્મલક્ષ્મી.

।ન ૭-૧૮

૧. સ્વ=પોતાનો-આત્માનો અર્થ=કલ્યાણને કરનાર
૨. બાંધેલું જે ઉદયમાં આવેલ ૩. આત્મકલ્યાણ
૪. જ્યાં સુધી ૫. આત્મસુક્તિ ૬. ત્યાં સુધી ૭.
'યથા રાજા તથા પ્રજા'નું શુભશાલી છે.

।ન ૭-૧૯

૧. ઉત્સાહ ૨. કામરૂપી ચોરને ૩. શીયળરૂપ બખ્તર
૪. બાથું ૫. અનુભવરૂપ હવેલી ૬. સારી ૭.
મંત્રણા—વિચારણા.

।ન ૮-૨૦

૧. અટકાવનાર ૨. રાજલોક ૩. અસંખ્ય નિગોઠ
સમુદ્ર ૪. જડપણાની ભાળ ૫. અકર્મી ૬. મંદ
પુણ્યવાળા ૭- પોકાર.

।ન ૭-૨૧

૧. શુભ આત્મદયા ૨. ઐઞ ૩. મોક્ષપુરનો સાધી
૪. પોતાના જેવો ૫. પરીક્ષા ૬. મોક્ષના સુખધી
ભરેલ ૭. કાર્મણ વર્ગણના પુદ્ગલધી રહિત ૮.
કર્મબંધના કારણબૂત અધ્યવસાયોધી ૯. કર્મબંધનના

સહકારી ચરીરાદિ કારણથી હીન=રહિત ૧૦. પ્રાણમાં
ભળેલ સોનું અને માટીની રીત મુજબ ૧૧. જૂડું.

સ્તવન ૭-૨૨

૧. ખાનગી વાત ૨. હથાણે પાકી ગોડવણ
૩. સ્ત્રી ૪. જૂલી જવું.

સ્તવન ૭-૨૩

૧. પુત્ર ૨. ગમ્યા ૩. પીડા ૪. મુખ ૫. પથ-
પણાને લોગવતો ૬. મારો લેહ આંતરું.

સ્તવન ૭-૨૪

૧. ઉત્તમ લોકો ૨. શાસનથી સંસ્કારિત ૩.
જ્ઞાનથી ૪. પવિત્ર ૫. પાર કરનાર=દૂર કરનાર.

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
શ્રી માનવિજયજી

[૮]

(૧૬૯) (૮-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

[રામ-પ્રભાતી]

ઋષભ-જિણુંદા ! ઋષભ-જિણુંદા !

તુમ દરિયાણુ હુંએ પરમાણુંદા

અહ-નિશિ ધ્યાઉં તુમ હીદારા,^૧

મહિર^૨ કરીને કરજ્યો ધ્યારા પારા-ઋષભ૦ (૧)

આપણને પૂંઠે^૩ જે વળગા,

કિમ સરે ? તેહને કરતાં અળગા^૪

અળગા દીધા પણ રહે વળગા,

મેર-પીંછ પરે ન હુંએ ઉલગા^૫-ઋષભ૦ (૨)

સહકારી ચરીરાદિ કારણથી હીન=રહિત ૧૦. પ્રાણમાં
ભળેલ સોનું અને માટીની રીત મુજબ ૧૧. જૂદું.

સ્તવન ૭-૨૨

૧. ખાનગી વાત ૨. ઇચ્છારો પાકી ગોઠવણ
૩. શી ૪. મૂલી જવું.

સ્તવન ૭-૨૩

૧. પુત્ર ૨. ગમ્યા ૩. પીકા ૪. મુખ ૫. પથ
પથાને લોગવતો ૬. મારો લેહ =આંતરું.

સ્તવન ૭-૨૪

૧. ઉત્તમ લોકો ૨. ચાસનથી સંસ્કારિત ૩.
જ્ઞાનથી ૪. પવિત્ર ૫. પાર કરનાર=દ્વાર કરનાર.

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
શ્રી માનવિજયજી
- કૃત
સ્તવન-ચોવિંશી

[૮]

(૧૬૯) (૮-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવ

[રાગ-પ્રભાતી]

જેલુંદા ! ઋષભ-જિલુંદા !

તુમ દરિયાલુ હુએ પરમાલુંદા

શિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા,^૧

હિર^૨ કરીને કરજયો ખારા પારા-ઋષભ૦

પૂઠે^૩ જે વળગા,

કિમ સરે ? તેહને કરતાં અગગા^૪

કીધા પલુ રહે વળગા,

૧૨-પીંછ - પરે ન હુએ ઉભગા^૫-ઋષભ૦

તુમ્હ પળ અળગા થયેં કિમ સરયો ?
ભગતી ભલી આકરપી લેયે

ગગને ઉઠે ફરે પડાઈ,
ઢોરીબળે હાથે રહી આઈ-જપભં (૩)
મુજ મનડું છે ચપળ સ્વભાવે,
તોડે અંતમુંદૂત પ્રસ્તાવે

ઈં તો સમય-સમય બદલાયે,
ઈમ કિમ પ્રીતિ-નિહાવો યાયે ?-જપભં (૪)
તે માટે ઈં સાહિબ માહરો !
હું છું સેવક ભવો-ભવ તાહરો !

એક સંબંધમાં મ હલો ખામી,
વાચક માન કહે ચિર-તામી-જપભં (૫)

(૧૭૦) (૮-૨) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન

[આપા આમ પંચારો રાજ-એ કેરી.]
અનિત-જિણેસર ! ચરણની સેવા, હેવાયે હું હજિયો
કહિયે (કરીયે) અણુ-આખ્યો

પણ અણુભવ-રસનો દાણો મજિયો.
પ્રભુજી ! મહિર કરીને આજ, કાજ હમારાં સારો (૧)
મુકાબ્યો પિણુ હું નવિ મૂકું, ચકું એ નવિ દાણો
ભક્તિભાવ ઉઠયો જે અંતર, તે કિમ રહે ચરમાણો (૨)

ન ચાંતમુધારસ-મુજગા, મુખ મટકાણું મુખસ-
રાનો લટકો-ચટકો, અતિથય તો અતિધન-...

- પિંડ-પદ્મ-રૂપ-સ્થે લીનો, ચરણ-કમળ તુલ્ય શ્રદ્ધિયાં,
 ભમરપરે રસ-સ્વાદ આપાવે,
 વિરસો^{૧૦} કાં કરે મહિયાં-પ્રભુજી ૦ (૪)
- બાળ-કાળમાં વારં અનંતી, સામગ્રીયે હું નવિભાગ્યો,
 યૌવન-કાળે તે રસ આપ્યો,
 તું સમરથ પ્રભુ! માગ્યો-પ્રભુજી ૦ (૫)
- તું અનુભવ-રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી^{૧૧} તેહનો
 ચિત્ત-વિત્ત ને પાત્ર સંપાદ્યે,
 અજર^{૧૨} રહ્યો હવે કેહનો-પ્રભુજી ૦ (૬)
- પ્રભુની મહિરે તે રસ આપ્યો, અંતરંગ-મુખ પામ્યો,
 માનવિજય વાચક ઈમ જપે,
 હુઓ મુજ મન^{૧૩}-કામ્યો-પ્રભુજી ૦ (૭)

(૧૭૧) (૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[સુમતિ સંદા દિલમે પદ-એ દેરી.]

સંભળ! શાહિજાની વિનંતિ તું છે અતુર-મુનલુ-સનેહી
 દીધી સુર-ભણુને વિનંતિ, પ્રાપ્ત થઈ તે પ્રભાલુ-સનેહી,
 સંભવ-જિન અવધારીયે, અહિર કદી મેહરબાન-સનેહી!
 ભવ-ભય-ભાવક-ભાજણો,

ભગતિ-વત્સલ સગવાન-સનેહી! સંભવ

તું ભણે પિણુ વિનવું, તોહર મેં ન રહાય-સનેહી
 અરથી હોએ ઉતાવળો,

લણ વરસાં સો થાય-સનેહી! સંભવ

તું તો મોટિમમાં^૧ રહે, વિનવિયે^૨ પણ વિઠંબાય-સનેહ
એક ધીરો એક ઉતાવળો,

ઈમ કિમ કારજ થાય-સનેહી ! સંભવં (૧)
મન-માન્યાની વાતડી, સઘળે દીસે નેટ^૩-સનેહી
એક અંતર^૪ પેસી રહે, એક ન પામે ભેટ^૫-સનેહી ! સંભ
ભ્રમ્ય-અભ્રમ્ય જે ભેઠવા, તે અ-પૂરણુનું કામ-સનેહી
ખાઈના જળને પણ કરે,

ગંગા-જળ નિજ નામ-સનેહી ! સંભવં (૧)
કાળ ગયો બહુ વાયઢે, તે તો મેં ન ખમાય-સનેહી !
ભેગવાઈ એ ફિરિ ફિરિ,

પામવી દુર્લભ થાય-સનેહી ! સંભવં (૧)
ભેદ-ભાવ મૂકી પરો^૬, સુજશું રમો એકમેક-સનેહી !
માનવિજય-વાચક તણી, એ વિનતિ છે છેક-સનેહી ! સં

(૧૭૨) (૮-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન રતવન
[હાલ માતીકાની-એ દેશી.]

પ્રભુ ! મુજ (૧૪) દરિયન મળિયો અણવે,^૧

મન યયો હવે હળવે-હળવે,
સાદિઆ ! અભિનંદન-દેવા ! મોહના અભિનંદન
પુણ્યેશ્વર એ મોટો માહરો,

અનુચિંત્યો^૨ યયો દરિયજી તાહરો-સાદિઆં (૧)
દેખત^૩ પેર હરી મન લીધું, કામનુગારે કામનુ લીધું-સં
અનુ^૪ જ્યે નહી કોઈ પાસે,

સન-દિવસ રહે તારી પાસે-સાદિઆં (૨)

- પહિલું તો, બહુનું હુતું સોહિલું,
પણ મોટાશું હિજવું દોહિલું—સાહિબાં
- મોહિલું બહુ મનહું વળશું,
થાય નહિ હવે છીધું અળશું—સાહિબાં (૨)
- રૂપ હેખાડી હોએ અ—રૂપી,
કિમ પ્રહિવાંચે? અ—કળ સરૂપી—સાહિબાં
- તાહરી ઘાત ન બાણી બાચે,
કહો મનહાની શી ગતિ થાયે?—સાહિબાં (૪)
- પહિલાં બાણી પછે કરે કિરિયા,
તે પરમારથ મુખના હરીયા—સાહિબાં
- વસ્તુ અ—ભણ્યે મન દોહાવે,
તે તો મૂરખ બહુ પછિતાવે—સાહિબાં (૩)
- તે માટે તું રૂપીઅ—રૂપી,
તું શુદ્ધ—શુદ્ધ નેં ત્રિદ—સરૂપી—સાહિબાં
- એક સરૂપ પ્રહીલું જબ તાહરું,
તવ જામ-રહિત થયું મન માહરું—સાહિબાં (૬)
- તુજ શુભ-જ્ઞાન ધ્યાનમાં રહીયે,
ઈમ હિજવું પણ મુલલજ કહીયે—સાહિબાં
- માનવિજય-વાચક પ્રભુ-ધ્યાને,
અનુભવ-રસમાં હજિયો ઈક—સાહિબાં (૩)

(૧૭૩) (૮-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[ધારા મોહતાં ઉપર મેહ૦-એ કેશી.]

રૂપ અનૂપ^૧ સુમતિ જિન ! તાહરું-હો લાલ-સુમતિ,
છાંટી ચપળ સ્વભાવ, હયું^૨ મન માહરું-હો લાલ-હયું^૩
રૂપી^૪(૫) અરૂપ^૫ ન હોત,એ જગ તુજ દીસતું-હો લાલ-ભે
તો કુલ ઉપર મન્ન, કહો !

અમ હીંસતું^૬ -હો લાલ-કહો^૭ (૧)

હીંસ્યા^૮ વિલુ કિમ શુદ્ધ,

સ્વભાવને ઈચ્છતા ?-હો લાલ-સ્વભાવ૦,

ઈચ્છા વિલુ તુજ ભાવ,

પ્રગટ કિમ પ્રીછતા^૯ ?-હો લાલ-પ્રગટ^{૧૦}

પ્રીછ્યા વિલુ કિમ ધ્યાન-દયામાંહિ વ્યાવતા હો લાલ-

લાલ્યા વિલુ રસસ્વાદ, કહો કિમ પાવતા ?-હો લાલ-કહો^{૧૧}

ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ, હુયે^{૧૨} કોઈ ભગતને-હો લાલ-હુયે^{૧૩}

રૂપી (૫) વિના તો તેક,

હુયે કિમ વ્યગતને^{૧૪} ?-હો લાલ-હુયે^{૧૫} !

નંદવનુ વિરોધન માગ, પ્રતીપને દૂષણા-હો લાલ-પ્રતીપ,

નવ-નવ જૂથનુ ભાગ,

નિવક ચિર^{૧૬}-જૂથણા-હો લાલ-નિવક^{૧૭} (૩)

અમ અરૂ^{૧૮} પુદ્ગલને ભાને, તુમે રૂપી યથા-હો લાલ-તુમે

અનુજ-વમાણી વાણી, પરમની કહી ગયા-હો લાલ-પરમને

નેક આરતીને યવ, યજ્ઞાને જૂઝીયા-હો લાલ-યજ્ઞ

ભારી ભાવન^{૧૯} ગને, અનો પલ રંજિયા-હો લાલ-અનો

તે માટે તુલ્ય પિંડ^{૧૧}, ઘણા શુભ કારણો-હો લાભ-પણા
 સેઓ ધ્યાયો હુયે, મહાભય-વારણો-હો લાભ-મહાં !
 શાંતિવિજય યુધ્ધ શીર, કહે ભવિકા મના-હો લાભ-કહેં
 પ્રભુડું પિંડસ્થ ધ્યાન, કરો ઘર્ષ ઈકમના-હો લાભ-કરો.

(૧૭૪) (૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

વિવારી હું ગોડી-પાસછ ભય-સજન ભગવંત જિનજી !
 ઐ કેશી.]

શ્રી પદ્મપ્રભના નામને હું ભલે બલિહાર-ભવિજન !
 નામ જપંતા હીકા^૧ ગમું,

ભવ-ભય ભંજનહાર—ભવિં શ્રીં (૧)
 નામ મુલંતાં મન ઉદ્ધસે, લોચન વિકસિત હોય-ભવિં
 રોમાંચિત હુયે દેહડી, ભણે મિળિયો સો^૨ ય-ભવિં શ્રીં
 પંચમ-કાળે પામવો, હલેલ પ્રભુ-દીદાર ભવિં !
 તોહે તેહના નામનો, છે મોટો આધાર-ભવિં શ્રીં (૩)
 નામ શ્રદ્ધયે આવી મિળે, મન-લીતર ભગવાન-ભવિં
 મંત્રબળે જિન દેવતા,

વાહલો^૩ દીધો આહવાન—ભવિં શ્રી (૪)
 ધ્યાન-પદસ્થ—પ્રભાવથી, ચાખ્યો અનુભવ-સ્વાદ-ભવિં !
 માનવિજય વાચક-કહે,

મૂકો બીજો વાદ-ભવિં શ્રીં (૫)

(૧૭૬) (૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(દિનચર્યુની જૂનાં સાહિબા રે-એ દેશી.)

તું તો અ-કળ^૧સ્વરૂપી જગતમાં, મનમાં કે'ણે ન પાયો
શબદે બોલાવી ઓળખાયો, શબદાતીત ઠરાયો-
-તું હી સાહિબા રે ! મન માન્યા (૧)

રૂપ નિહાળી પરિચય કીનો, રૂપમાંહિ નહિ આયો
પ્રાતિકારજ-અતિશય-અહિનાણે^૨,
શાસ્ત્રમાં બુદ્ધે ન લખાયો-તું હીં (૨)

શબદ ન રસ ન ગંધ ન રસ નહી, ફરસ ન વરણ ન વેદ
નહી સંસાર છેદ ન ભેદ ન, હાન્ય નહી નહી ખેદ તું હીં (૩)
સુખ નહી દુઃખ નહી વળી વાંછા નહી,
નહી રોગ-યોગ ને ભોગ

નહી ગતિ નહી ધિતિ નહી રતિ-અરતિ,
નહી તુજ હરપ ને યોગ-તું હીં (૪)

પુણ્ય ન પાપ ન બંધ ન દેહ ન,
જનમ ન મરણ ન મીડાડ
રાગ ન દ્વેષ ન કલહ ન ભય નહી,

નહી સંતાપ ન કીડા-તું હીં
અલખ અગોચર અજ અવિનાશી, અવિકારી નિરૂપાધિ
પૂરણ-પ્રજ્ઞ ચિદાનંદ સાહિબ,

ધ્યાયો સહજ સમાધિ-તું હીં
જે-જે પૂજા તે-તે અંગે તું તો અંગથી દૂરે
તે માટે પૂજા ઉપચારિક, ન ઘટે ધ્યાનને પૂરે-તું હીં

ચિદાનંદનધન કેરી પૂજા, નિરવિકલ્પ-ઉપયોગ

આતમ-પરમાતમને અ-ભેદ,

નહિ કોઈ એ જડનો ભેગ-તુંડી. (૮)

રૂપાતીત-ધ્યાનમાં રહેતાં, ચંદ્રપ્રસ-જિનરાય

માનવિજય વાચક ઈમ બોલે, પ્રભુ-સરિખાઈ થાય.

તુંડી. (૯)

જ

(૧૭૭) (૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-સિંધુડા—ચિત્રાડી રાગ રે-એ દેશી]

તુજ સેવા સારી રે,

શિવ મુખની ક્યારી રે,

મુજ લાગે ખ્યારી રે;

પણ ! ન્યારી છે ? તાહરી પ્રકૃતિ સુવિધિ-જિના ર૦ (૧)

હેજે નવિ બોલે રે,

સ્તવીયો નવિ ડાલે રે,

હિયડો નવિ બોલે રે;

તુજ તોલે વણ જગમાં કો નહીં નિ-સંગીયો ર૦ (૨)

ન ગુણે જોતાને રે,

ન સીઝે સોતાને રે,

રહે એણે પોતાને રે;

જોતાને-જોતાને તો એવા લક્ષો ર૦ (૩)

નવિ તૂસે ન રૂસે રે

ન મળ્યાણે ન રૂસે રે,

નવિ આપે ન મૂસેર રે;

નવિ ભૂસે—ન માંડે રે કાઠને કઠા

૨૦ (૪)

ન જણાએ ધાતરે,

તેહશું શી વાત રે,

એહ બણું કહે વાત રે;

રહિયા તત-તોહે તુજ વિણુ આનતે

૨૦ (૫)

(૧૭૮) (૮-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(મન રંગ ધરી-એ રેશી)

તુજ મુખ-સનમુખ નિરખતાં,

મુજ લોચન અમી કરંતા હો—શીતલ જિનજી
તેહની શીતલતા વ્યાપે^૧, કિમ રહિવાયે કહે તાપે હો થીં
તુજ નામ મુશ્યું જળ કાને,

હૃદયકું આવે તર સાને^૨ હો—શીતલ

મુરછાયો^૩ આવન વાટે, જિમ સજ્જ^૪ હુયે અમૃત-

છાંટે હો—શીતલ (૨)

શુભ-ગંધેને તરતમ થોજે, આકૃષ્ટતા હૃદ્ય લોજે હો—થીં

તુજ અદ્ભુત દેહ-મુવાતે,

તેહ મિત્રી અર્ધ રહત ઉદાસે હો—શીતલ (૩)

તુજ શુભ^૫-સંસ્તવને રચના;

-છાંટે અન્ધ-હરની તુખ્યા હો—શીતલ

પૂજયે તુજ તનુ ફરસે,

ફરસન ચીતલ થઈ ઉલસે હો—ચીતલ૦ (૪)

મનની અંચલતા ભાંગી,

સવિ છંડી થયો તુજ રાગી હો—ચીતલ૦.

કવિ માન કહે તુજ સંગે,

ચીતલતા થઈ અંગે-અંગે હો—ચીતલ૦ (૫)

ક

(૮-૧૧) (૧૭૯) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(કેશી વાહાળુની-રાગ મહાર)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિજ્ઞંઠ ઘનાધન^૧ ગહગહયોરે-ધના૦,

વૃદ્ધ અયોકની છાયા મુખર^૨ છાઈ રહયો રે-મુખર૦

ભામંડળની ગલક^૩ અધુકે વિજળીરે-ગલક૦

ઉન્નત^૪ ગહ^૫-તિગ દંદ્રધનુષ શોભા મિશ્રીરે.-ધનુ૦ (૧)

દેવ હુંદુહિમો નાદ ગહિર^૬ ગાજે ઘણુરે--ગુહિર૦

ભાવિક-જનનાં નાટિક મોર-કીડા બાહુરે-મોર૦

આમર કેરી હાર અલંતી બગ^૭તતીરે-અલંતી.

દેશના સરસ મુધારસ વરસે જિનપતિરે-વરસે૦ (૨)

અમકિત આગકટુંદ વૃપતિ પામે તિહારે-વૃપતિ૦,

સકળ કપાય-દાવાનજ સાંતિ દુર્ધ હહારે-સાંતિ૦

જન-ચિત્તવૃત્તિમુ-બૂમિત્રે^૮ હાલી યઈ રહીરે,-હાલી૦

તેદી રોમાંચ અંકુર-વતી કાયા લહીરે—વતી૦ (૩)

અમલ્ય કૃષી^૯-બગ સજ્જ દુયે નવ ઉજ્જમા^{૧૦}રે-દુએ૦

ગુણુરંત જનમ નમ્ર સમારે સંયમી રે-સમા૦

સ્તવન ચોવીથી

૧૧-આધાન^{૧૧} મુ-ધાન^{૧૨} નિપાવતારે મુધાન૦,
 જો જગના લોક રહે સર્વિ જીવતા રે—રહે૦ (૪)
 ૧૨-ગિરિતટ-સંગી યર્ધ સૂત્ર ગુંથના રે-યર્ધ૦
 તેહ નદી પરવાહે હુર્ધ બહુ પાવના રે,—બહુ૦
 એહ જ મોટો આધાર વિપ્રમ કાળે લલ્લા રે, વિપ્રમ૦
 માનવિજય ઉવચાય કહે મેં સદ્દયો રે—કહે૦ (૫)

(૧૮૦) (૮-૧૨) શ્રી વામુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
 [સીતા તો રૂપ રૂપી-એ દેશી.]

વામુપૂજ્ય ! તું આહિખ સાચો,
 જેહવો હુચે હીરા^૧ ભાચો હો—મુંદર ચોભાળી
 જસ હોચે વિદાધી-વાચો,
 તેહની કરે સેવા કાચો હો—મુંદર૦ (૧)
 અહતિઓં વાત ઉપાવે, વળી ભાવ^૨ છતાને^૩
 છિપાવે હો—મુંદર૦
 કાંઈતું કાંઈ જોલે, પરની નિંદા કરી ટાલે હો—મુંદર૦ (૨)
 ઈમ અહવિહ મિથ્યા ભાખી,
 તે દેવની કુણ ભરે આખી હો—મુંદર૦
 પ્રાણીના મર્મના પાતી, હૃદયમાં મોટી કાતી^૪
 હો—મુંદર૦ (૩)
 ગુણ વિણ રહ્યા ઉંચે કાણે,
 કિમ દેવ કહસાય પ્રમાણે હો—મુંદર૦

પ્રાસાદ-ચિખર રહ્યો ઠાગ,

કિમ પામે ગરૂડ જંસ^૧ લાગ^૨ હો- મુંદર૦
કહે માનવિજય ઉવઝાય,

તું સાચો દેવ ઠરાય હો—મુંદર૦ (૫)

જ

(૧૮૧) (૮-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ મહારની-એ દેશી.]

છ હો ! વિમલ-જિનેસર મુંદર,

લાલા ! વિમલ વદન^૧ તુજ હિંકું

છ હો ! વિમલ હુએ મુજ આતમા;

લાલા ! તેણે તું અંતર^૨-પધકું

જિનેસર ! તું મુજ પ્રાણ—આધાર. (૧)

છ હો ! વિમલ રહે વિમલે યજે,^૩

લાલા ! સ^૪-મલે^૫ સ^૬-મલ રમેય;

છ હો ! માન-સરોવરમે હંસલો,

લાલા ! વાયસ^૧ ખાઈ^૨-જલે ય—જિલે૦ (૨)

છ હો તિમ મિથ્યાત્વી ચિત્તમાં,

લાલા ! તુજ કિમ હો ચે આભાસ^૩ ?

છ હો તિહાં કુદેવ રંગે રમે,

લાલા ! સમકિતી મને તુજ વાસ—જિલે૦ (૩)

છ હો હીરો કુંદન^૪ મું જડે, લાલા ! દુધ ને સાકર યો;

છ હો ઉલટ^૫-ચોગે વસ્તુનો,

લાલા ! ન હોયે^૬ શુભ^૭-આભોગ—જિલે૦ (૪)

છ હો વિમલ પુરૂષ રહેવાતલું,

લાલા ! ધાનક વિમલ કરેય

છ હો મૃદપતિને તિહાં શી વપા^{૧૨},

લાલા ! બાટક^{૧૩} ઉચિત પ્રહેય—જિણેં (૫)

છ હો તિમ તે મુજ મન નિરમજું,

લાલા ! કીપું કરતે રે વામ.

છ હો પુષ્ટિ-શુદ્ધિ બાટક પ્રહી,

લાલા ! હું મુખીયો યયો દાસ—જિણેં (૬)

છ હો વિમલ-વિમલ મિત્રી રહ્યા,

લાલા ! ભેદ-ભાવ રહ્યો નહિ

છ હો માનવિજય-ઉવગ્રામને,

લાલા અનુભવ-મુખ ધયો ત્યાંહિ—જિણેં (૭)

■

(૧૮૨) (૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[રામ માફ-વંશો-ગીત હૃદયજ્ઞાની મુજરાતી]

જ્ઞાન અનંતું તાહરે રે, દરિયન તાહરે અનંત

મુખ અનંતમય આહિયા રે, વીરજપલ્લ ઉલ્લસ્યું અનંત

અનંતજિન ! આપભેરે,

મુજ એહ અનંતા ચ્યાર—અનંત

મુજને નહી અવર શું ખ્યાર,

તુજને આપતાં શી વાર ? અનંત

એહ છે તુજ યચનો કાર, અનંતે (૧)

આપ ખજીનોર ન જોલવો રે—નહિ મિલવાની ચિંતા

માહરે પોતે^૩ છે સવેરે;

પણ વિચે આવરણની ભિંત—અનંત ૦ (૨)

તપ જપ કિરિયા મોગરે રે,^૪

ભાંછી પણ ભાંગી ન જાય,

એક તુજ આણુ લહે યકે રે,

હેલામાં^૫ પરહી^૬ યાય—અનંત ૦ (૩)

માત ભણી મરૂદેવીને^૭ રે જિન યથાજ મિજમાં દીધ

આપ-પિયાડું^૮ વિચારતાં રે,

ઈમ કિમ વીતરાગતા સિદ્ધ ? અનંત ૦ (૪)

તે માટે તસ^૯ અરથીઆરે, તુજ પ્રાથે^{૧૦} જે કોઈ લોક

તેહને આપો આંકણી રે,^{૧૧}

તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટાક^{૧૨}—અનંત (૫)

તેહને^{૧૩} તેહનું આપવું રે, તિહાં રથો ઉપજે છે ખેડ ?

પ્રાર્થના કરતે તાહરે રે,

પ્રભુતાર્થનો^{૧૪} પણ નહિ છેડ—અનંત (૬)

પામ્યા પામે પામથે રે, જ્ઞાનાદિક જેહ અનંત

તે તુજ આણાથી સવે રે,

કહે માનવિજય ઉલસંત—અનંત ૦ (૭)

✽

(૧૮૩) (૮-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(મુખને મરકલડે-એ દેશી.)

શ્રીધરમ-જિણું^૧ દયાળજી, ધરમ તણો હાતા

સવિ જંતુ તણો રખવાળજી;^૨ ધરમ તણો ત્રાતા

જસ અભિયન-સમાણી વાણીલ ધર્મં

—જેહ નિસુષે લાવે પ્રાણીલ—ધર્મં (૧)

તેહના ચિત્તનો એલ જાયલ ધર્મં

—જિમ કતકરુજે જળ ધાયલ—ધર્મં

નિરમળતા તેહ જ ધર્મંલ ધર્મં

—કહુધાઈ મેટયાનો મર્મંલ—ધર્મં (૨)

નિજ-ધરમ તો સહજ-સલાવલ ધર્મં

—તોહિ તુજ નિમિત્ત પ્રભાવલ—ધર્મં

વન-રાંજિ ફૂલ ન રાગતીલ, ધર્મં

—પણ સહુસાજે ફૂઈ વ્યગતીલ—ધર્મં (૩)

કમળાકરે કમળા વિકાસલ-ધર્મં

—સૌરભતાં કિખમી વાસલ—ધર્મં

તે કિનકર-કરણી એયલ ધર્મં

—ધર્મ ધરમ-કાચક-તુ હોય લ—ધર્મં (૪)

તે માટે ધરમના રાગીલ-ધર્મં

—તુજ પદ સેવે ખરલાગીલ—ધર્મં

કહે માનવિજય-ઉવચાયલ-ધર્મં

—નિજ અગુલવ-જાન પસાયલ—ધર્મં (૫)

(૧૮૪) (૮-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ધરે આવોલ આંખો ગારીઆ-એ દેશો)

શ્રી.શાંતિ-જિનેસર! :સાહિબા; તુજ નાકે કિમ છુટારયે?

અ' લીધી કેડ જ'વાહરી, તેહ પ્રસન્ન થયે, મૂકારયે—અ'

(૧૮૬) (૮-૧૮) શ્રી અરુનાય-જિન સ્તવન

(ઝોધવ ! માધવને કહેલે એ—દેશી.)

શ્રી અરુનાય ઉપસના, શુભ વાસના મૂળ
હરિ-હર દેવ આસાસના,^૧ કુલુ આવે શૂળ—શ્રી. (૧)
દાસના ચિત્તની કુ-વાસના, ઉદવાસના^૨ દીધ
દેવાભાસની ભાસના, વિસારી દીધ—શ્રી. (૨)
વળી મિથ્યા-વાસનતણા, વાસનારા જેહ
તે કુશુરની આસના^૩, હધિ ન ધરેહ—શ્રી. (૩)
સંસારિક આશંસના, તુચ્છ^૪ ન કરાય
ચિંતામણી દેણહારને, કિમ કાચ મંગાય. ? શ્રી. (૪)
તિમ કદિપત^૫ ગચ્છવાસના, વાસના^૬ પ્રતિબંધ
માન કહે એક જિનતણે, સાચો પ્રતિબંધ—શ્રી. (૫)

ક

(૧૮૭) (૮-૧૯) શ્રી મલ્લિનાય-જિન સ્તવન

(સાસુ પૂછે હે વડુ—એ દેશી)

મહિમા મલ્લિ-જિણંદનો, એક જીવે કશો કિમ બાય
યોગ^૧ ધરે જિન^૨ યોગ્ય^૩,
આજા^૪ પણ યોગની દેખાય—મહિમા. (૧)
વયલે^૫ સમજાવે સલા, મન^૬ સમજાવે અનુત્તર દેવ
ઔદારિક કાયા પ્રતે, દેવ-સમીપે કરાવે સેવ—મહિમા. (૨)
ભાષા પણ સવિ ઓતાને, નિજ-નિજ ભાષાયે સમજાય
હરે નિજનિજ રીઝમાં, પ્રભુ તો નિરવિકાર કહાય (૩)

યોગ અવસ્થા જિનતાણી, જ્ઞાતા હુયે તિણે સમજાય,
ચતુરની વાત ચતુર લેઈ,

(૧૮૮) મૂઠ મિત્રારા દેખી મુંઝાય—મહિમા (૪)

મૂરખ જન પામે નહિ, પ્રભુ-ગુણનો અનુભવ રસસ્વાદ
માનવિજય ઉવઝાયને,

તે રસ-સ્વાદે ગયો વિખવાદ—મહિમા (૫)

(૧૮૯) (૮-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

(૪૬૨ આંખા આંખણી રે—એ દેશી)

મુનિસુવ્રત દીજે મયા રે, મનમાંહિ ધરી મહિર
મહિર વિહુણા માનવી રે, કહિણ જણાયે કહિર
જિણેસર! તું જગનાયક! દેવ!

તુજ જગ હિત કરવા દેવ—જિણે.

... ખીલા જુએ કરતા સેવ—જિણે. (૧)

અરહંત દેશની ભૂમિકા રે, સીંચે કૃતારથ હોય
ધારાધર સધળી ધરા રે, ઉધરવા સજ્જ ભોય—જિણે. (૨)

તે માટે અથ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર
આપે આયા આશી રે, જોધવા ભર્યથ શહેર—જિણે. (૩)

અણુ-પ્રારથતા ઉધરવા રે, આપે કરીય ઉપાય
પ્રારથતા રહે વિલવેતા રે, એ કુંજ કહીયે ન્યાય—જિણે. (૪)

સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે, સ્વામી-સેવકભાવ
માન કહે હવે મહિરનો રે,

... રહ્યો અવરહ પ્રસ્તાવ—જિણે. (૫)

... નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં નહીં

(૧૮૯) (૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હોવે અતિ ઉજ્જો રે—એ કેશી)

શ્રી નમિનાથ-જિન દને રે, ચરણ-કમળ લય લાય
મૂકી આપણી અપગતા રે, તુમ્હારી-કુમુમે મત ભય રે
સુણ ! મન-મધુકર ! માહરી વાત !

ન કરો ફાકટ વિરુપાત—મુળ (૧)

વિપમમકાળ* વરવારિતુ રે, કમિ-કમિ દુઝો બ્યતીત
છેહલો*પુગલ*—પરિયટોરે, આંચો ચરક*પ્રતીતરે—મુળ (૨)
જ્ઞાનાવરણ વાદળ ફટે રે, જ્ઞાનસૂરજ પરકાથ
ધ્યાન-સરોવર વિકસિયાં રે, કેવળ-લક્ષ્મી વાસ રે—મુળ*
નામે લલચાવે કોઈ રે, કોઈક નવ-નવ રાગ
એહવી વાસના* નહીં ખીજે રે,

શુદ્ધ-અનુભવ સુ-પરાગ રે—મુળ (૪)

ભમત-ભમત કહાવિયે રે; મધુકરનો રસસ્વાદ
માનવિજય મનને કહે રે, રચ ચાખો આદહાદ રે

—મુળ (૫)

ક

(૧૯૦) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (૮-૨૨)

(અળ પ્રભુ શું ઈતની કદુ—એ કેશી.)

નેમિ-જિન દ નિરંજણો, જઈ મોહ* થણે જળકેળ રે;
મોહના ઉદભટગોપી, એકલમદલે નાંખ્યા ઠેલ રે,
સ્વામિ ! સદૃશુ-સાહિબા ! અતુલી-બળતુ* વડવીર રે (૧)

કોઈક તાકીર મૂકતી, અતિ-લીખાં કટાક્ષનાં બાણ રે,
વેધક-વયલુ બંદુક ગોળી, જે લાગે ભયે પ્રાણ રે,
—સાહિબાં (૨)

અંશુલી-કટારી ઘોચતી, ઉછાળતી વેણી-કૃપાણ રે
સિંધો ભાલા ઉગામતી, સિંગજન ભરે કોક બાણ રે
—સાહિબાં (૩)

ફૂલદહા ગોળી નાખે, જે સત્વ-ગઢે કરે ચોટ રે,
કુચ-યુગ કરિ-કુંભસ્થળે, પ્રહરતી હૃદય-કપાટ રે
—સાહિબાં (૪)

શીલ-સંભાલ ઉ-નત સળે,
અરિ-શત્ર ને ગોળા ન લાગ્યા રે,
સોર-કરી મિથ્યા સવે,
મોહ-મુભટ દહો દિશે ભાગ્યા રે—સાહિબાં (૫)
તવ નવ ભવ-ચોદો મંડયો, સજી વિવાહમંડપ કોટ રે
પ્રભુ પણ તમ સનમુખે ગયો, નીચાણે કેતો ચોટ રે
—સાહિબાં (૬)

ચાકરી મોહની ઊડવી, રાજુલને શિવપુર લીધ રે,
આપે રૈવતગિરિ સજી, ભીતર સંયમ-ગઢ લીધ રે
—સાહિબાં (૭)

શ્રમભુધરમ ચોદા લહે, સંવેગ-ખડગ પ્રતિ હાલ રે,
ભાલા કેસ ઉપાડતો, શુભ-ભાવના ગઢગઢે નાળ રે
—સાહિબાં (૮)

ધ્યાનધારા^{૧૪}-સર^{૧૫}વરપતો, હણી મોહ-યત્રો જગનાથ રે
માનવિજય વાચક વહે, મેં પ્રહરો તાહરો સાથ રે
—સાહિબ. (૬)

(૧૯૦) (૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવનં
(હેલું હેલું નણું હઠીલી-એ દેશી.)

શ્રીપાસણ પ્રગટ-પ્રભાવી,

તુજ મૂરતિ મુજ મન ભાવી રે

મનમોહનાં જિનરાયા

સુર-નર-કિન્નર શુભ ગોચા રે—મન.

જે દિનથી મૂરતિ દીડી, તે દિનથી આંખે નીડી રે—મ.(૧)
મટકાળું મુખ મુ-પ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવિ-મન્ન રે—મન.
સમતા-રસકેશં કથોળાં^૨, નથણું દીઠે રંગ-રોળાં રે—મન.
હાથે ન ધરે હથિયાર, નહીં જપ-માળાને પ્રચાર રે—મન.
ઉત્સર્ગે ન ધરે વામાય, જેહથી ઉપજે સવિ કામા રે—મ.(૩)
ન કરે ગીત-નૃત્યના આળા,

એ તો-પરતપ નટના આલા રે—મન.

ન બળવે આપે વાળાં, ન ધરે વસ્ત્ર છરણ સાજાં રે—મ.(૪)
ઈમ મૂરતિ તુજ નિરૂપાધિ,

વીતસમ—પણે કરી સાધી રે—મન.

કહે માનવિજય ઉવગાયા, મેં અવલંબ્યા તુજ પાયા રે

—મન. (૫)

નિદ્રા દોય મોહ-પટરાણી, ઘરમાંહિથી : સંહારી,
અંતરાય હરણ ને જ્ઞાના-વરણીય, લડતા મારી
—મહા• (૭)

જય-જય હુઓ ! મોહ જ મુઓ, હુઓ તું જગનાથ,
લોકલોક-પ્રકાશ થયો તવ, મોહ ચલાવે સાથ
—મહા• (૮)

છત્યો તિમ ભગતને છતાવે, મૂકાવે મૂકાવે,
તરણ-તારણ સમરથ છે તુંહી, માનવિજય નિતુ ધ્યાવે
—મહા• (૯)

સ્તવન ૮-૩

૧. સમજદારને ૨. સફળ ૩. સંસારના ભયની
જાળગળે ફર કરનાર ૪. તને ૫. મારાથી ૬.
મોટાઈમાં ૭. છેવટે ૮. અંદર ૯. મુલાકાત ૧૦. ફર.

સ્તવન ૮-૪

૧. રીતસર-પદ્ધતિપૂર્વક ૨. અચાનક ૩. ભેતાંની
સાથે જ ૪. મળવું ૫. અંદરની વાત-પદ્ધતિ.

સ્તવન ૮-૫

૧. અપૂર્વ-મુંદર ૨. મુંદર ૩. મુંદર ૪. ભક્તિ-
પૂર્વક ઉદ્ધવાસવાળું ૫. ભક્તિ-ઉદ્ધવાસ વિના ૬.
તપાસપૂર્વક પ્રાપ્તિ યાય ૭. આરાધકને ૮. મુગ્ધ
વગેરે ૯. સત્પુણના યોગે ૧૦. ભાવના જ્ઞાનથી
૧૧. સ્વૃષ્ટ શરીર.

સ્તવન ૮-૬

૧. દિવસો ૨. તે = પ્રભુ ૩. ઈશ્વર.

સ્તવન ૮-૭

૧. સાક્ષાત્ તીર્થંકર પ્રભુની અવસ્થા ૨. જ્ઞાનથી
દેખાય ૩. કામની ખીણ, ૪. પ્રભુમૂર્તિમાં.

સ્તવન ૮-૮

૧. સામાન્યથી સમજાય નહીં તેવા સ્વરૂપવાળો
૨. જોળખાણથી ૩. લક્ષણ ૪. શુદ્ધ સ્વરૂપી.

સ્તવન ૮-૯

૧. પ્રેમસંહિત ૨. લેતા નથી ૩. ચણગારતા નથી
૪. ચોભા કરતા નથી ૫. પદ્ધતિ, અંદરની વાત

સ્તવન ચોવીશી

૮-૧૦

દેહાય છે તે ૨. ઠેકાણે ૩. બે-લાલ થયેલ ૪.
પરો ૫. શુભની સ્થાવનામાં ૬. બીજા પદાર્થની.

૮-૧૧

૧. વાદળોની ઘટા ૨. સારી ભરપૂર ૩. ચોભા
અમકારો ૪. જિંઘા ૫. ત્રણ ગઠ ૬. ગણીર ૭.
બગલાની મેણી ૮. સારી ખેડાયેલ ખૂમિયા ૯.
ખેડૂત ૧૦. ઉદ્યમવાળી ૧૧. બીજની વાવણી ૧૨.
સારું અનાજ ૧૩. ગણધરૂપ પવંતના કિનારે થઈ.

સ્તવન ૮-૧૨

૧. સુંદર ૨. ન હોય તેવી ૩ પદાર્થ ૪ હોય તે
૫. કાતર, છરી ૬. જેવી ૭. ચોભા ૮. મેઠ.

સ્તવન ૮-૧૩

૧. સુખ ૨. અંદર=હૃદયમાં સ્થપાયો છે, ૩. જગ્યા
એ ૪. સ - મલે=મલિન સ્થાને ૫. સ - મલ=મલિન
વ્યક્તિ ૬. કાગડો ૭. ગટરના પાણીમાં ૮. પ્રતિ-
જિંબ ૯. સોના સાથે ૧૦. વિપરીત સંયોગે ૧૧.
શુભનો વિસ્તાર ૧૨. લગ્ન ૧૩. બાકું.

સ્તવન ૮-૧૪

૧. કરનાર ૨. ખજાનો ૩. જમે પડેલું છે ૪.
લોખંડી ગદા ૫. જલ્દી ૬. દર ૭. જરૂરવાળા :
ગરજુ ૮. આપમેળે ૯. આર્થિક ફરિયા
... માતાઈનો.

સ્તવન ૮-૧૫

૧. રક્ષણ કરનાર ૨. અમૃત જેવી ૩. કતક
(નિર્મળ) ફળના ચૂણુંથી ૪. મેલ ૫. ફર કયના
૬. તળાવમાં ૭. મુગંધપણું ૮. સૂર્યની અસર
૯. એક.

સ્તવન ૮-૧૬

૧. પીછો ૨. પ્રતિજ્ઞા ૩. પાછળ ૪. અનુકૂળતા
૫. રાખીઓ.

સ્તવન ૮-૧૭

૧. અદ્ભુત અશ્વયંવાળો ૨. ક્ષણ પળ સો વર્ષ
જેવટો, ૩. ઉપાધિ, ૪. સાથે નહીં ૫. અનુકૂળ
૬. માનસિક ઉચ્ચાટ ૭. જુદા પડતા. ૮. જમરો
૯. કેરડા ઉપર ૧૦. જંગલના દાવાનળથી ભળી
ગયેલા ૧૧. વૃક્ષો ૧૨. વિકાસ પામે. ૧૩. માનસિક
અંતાપ.

સ્તવન ૮-૧૮

૧. આશંસા ૨. ફર થઈ ગઈ ૩. અંખના ૪.
ગરબળું એકાંગી મમત્વ ૫. મોહના સંસ્કારોનો
પ્રતિબંધ.

સ્તવન ૮-૧૯

૧. મોક્ષ પ્રાપ્ત યોગ ૨. વિલક્ષણ ૩. ખીજના
યોગક સર્ગ ૪. રીઝી ૫. પાંચીસ મુળવાળી વાલ્મી
૬. વિચિત્ર દ્રવ્યમનના પ્રયોગથી.

સ્તવન ૮-૨૦

૧. મહેરબાની ૨. કરુણા ૩. કરુણા વિનાના ૪. કંઠસુ કાળમવાળા ૫. અત્યંત ખરાબ ૬. રૂંટ માત્ર એતરની ભૂમિને સીંચી સફળ થાય છે, પણ મેઘ તો આખી પૃથ્વીને ઉદ્ધારવા તૈયાર હોય છે. (ખીજી ગાથાનો અર્થ) ૭. પોતાની ગેલે ૮. ઉચિત.

સ્તવન ૮-૨૧

૧. સંચારરૂપ હલકા ફૂલ વિશે ૨. વસોપાત ૩. પંચમ આરા રૂપી ૪. છેલ્લો ૫. પુદ્ગલપરાવર્ત ૬. ચરદ્રઘ્ન ૭. મુગંધ.

સ્તવન ૮-૨૨

૧. આખી પ્રથમ ગાથાનો અર્થ—

નેમિનાથ પ્રભુ વીતરાગ છે, જેમણે મોહના સ્થળે-જળકીડા સમયે જઈ મોહના પ્રબળ અસરવાળી શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવની પટરાણીનાં વચનો રૂપ મોહ રૂપી પ્રબળ મદલને એકલા પ્રભુએ ઠેલી નાંખ્યો ૨. ધારીને. ૩. વીંધી નાખનારા=માર્મિક ૪. આંગળી રૂપ કટારી, ૫. ચોટલો=કેશપાશ રૂપ કરખાણુ=નાની તલવાર, ૬. સિંદૂરના સેંથા રૂપ ભાલાને ૭. સીંગડીમાં પાણી ૮. સત્ત્વરૂપ મહા ૫૨. ૯. દુરમનના શસ્ત્રો અને ગોળા, ૧૦. કોલાહલ, ૧૧. ફાગલ, ૧૨. દશ દિશામાં ૧૩.

છોડાવી. ૧૪. ધીરજ રૂપ, ૧૫. દયાનંદી, ઉચ્ચ
શ્રેણી, ૧૬. ગાયુ.

સ્તવન-૨૩

૧. નાઠી=ભાગી ૨. કંટારા ૩. આનંદોત્સવ ૪.
સી ૫. જૂના કે નવા.

સ્તવન-૨૪

૧. અનુપમ બળવાળા ૨. કર્મરૂપ, દુરમન
સૈન્યને ૩. ભેરહાર ૪. પગની વિશિષ્ટ ભેડી ૫.
છાવણી ૬. સેનાપતિ ૭. શુભામ.

શ્રી રત્નમ્ભરણિને નમઃ

પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી

મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોપ્રીશી

[૯]

(૧૯૩) (૯-૧) શ્રી ઋષભદેવજિન સ્તવન

(હાસ-લલનાની)

કેરણ^૧ અરિહંતજી, ઓલગડી^૨ અવધાર-લલના

નિર્ણેસર પ્રજામીએ,

વંછિત-કૂળ હાતાર-લલના-આદિ. (૧)

દારી અવનીતજે, ગુણ-અનંત ભગવાન-લલના

નાશી અણ્યકળા,

વરતે અતિશય-નિધાન-લલના-આદિ. (૨)

ચાસે પણ જોડને, અમૃત^૩-કૂળ આહાર-લલના

અમૃત^૪-કૂળને લહે,

એ યુગ તું નિરધાર-લલના-આદિ. (૩)

વંશ ઇક્ષ્વાગ છે જેહનો, ચઢતો રસ સુવિશેષ-લલના

ભરતાદિકે યથા કેવળી, (૧૮૪) (૬-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન રતવન

અનુભવ-રસ ફળ દેખ-લલના—આદિ (૪)

નાભિરાયા-કુળમંડલો, મરૂદેવી-સર-હંસ-લલના

રૂપભદેવ નિતુ વંદીયે,

જ્ઞાનવિમલ-અવતંસ-લલના—આદિ (૫)

ક્ર

(૧૮૪) (૬-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન રતવન

(પુણ્યપ્રશંસીયે—એ રસી)

અજિત-જિણુંદ ! હયા કરો, આણી અધિક પ્રમેહ

ભાણી સેવક આપણો, સુણીયે વચન-વિનોદ રે

જિનજી મેવના

ભવ-ભવ તાહરી હોભેરે ! એ મન કામના—જિન (૧)

કર્મ-શત્રુ તુમે છતીઆ. તિમ મુજને છતાડ

અજિત થાઉં દુશ્મન થકી,

એ મુજ પૂરો રૂહાડ રે—જિન (૨)

જિતશત્રુ-નૃપનંદનો, છતે વયરી જેહ,

અચિરજ ઈહાં કણી કા નહિં,

પરિણામે શુભ-જેહ રે—જિન (૩)

સકલ પદારથ પામીયે, દીઠે તુમ દીદાર

સોભાગી મહિમાનિલો, વિજયા-માત મહંદાર રે—જિન (૪)

જ્ઞાનવિમલ સુપ્રકાશથી. ભાસિત લોકલોક

શિવ-સુંદરીના વાલહાં મળમે ભવિષ્ય મોહ રે—જિન

(૧૯૬) (૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન રતવત

(રામચંદ્રે બાગ આપો આરી રૂઢોરી-અં કેશી)

અભિનંદન ! જિનરાજ ! આળી બાગ પલ્લેરી,
પ્રભુમું તુમચા પાપ, સેવક કરિ અપલ્લેરી;
બવ-બવ-આગર તાર ! આહિજ ! મુદામલ્લેરી,
સુરતરૂ બસ પ્રચન્ન, કિમ હોયે તે હુમલ્લેરી. (૧)

ભગત-વહલ જિનરાજ, ધવલે જેહ મુળ્લેરી,
તેહરયું પ્રમ-અનેહ, સદજ-મુભાવ બન્યેરી;
ઉપચમવંતે અથાહ, તોલી મોહ દવયોરી,
રતિપતિ દુધર જેહ, હુચમન તે ન ગણ્યોરી. (૨)

સંવર-નૃપનો ભત, સંવર જેહ ધરેરી,
અચરિજ શું તેહમાંહિ કુળ-આચાર કરેરી;
કીરતિકન્યા ગસ, ત્રિભુવનમાંહિ કિરેરી,
પરવાદી-મત માન, તાસુ તેહ હરેરી. (૩)

અખય લહે રૂળ તેહ, જેહયું હેજ વહેરી,
દોહગ દુરમતિ દુઃખ, હુચમન બીતિ હહેરી;
બવ-બવ સંચિત પાપ, સપ્તમાં તેહ હરેરી,
ઇમ મહિમા મહિમાંહિ, સર્વથી કેમ કહેરી ? (૪)

સાયર બલિઉં જિંદ, હોયે અખય પલ્લેરી,
તિમ વિનતી મુ-પ્રમાણ, આહિજ જેહ મુલ્લેરી;
અનુભવ-ભુવને નિવાસ, આપો હેજ પલ્લેરી,
જ્ઞાનવિમલ-મુપકાશ, પ્રભુ-શુભરાથ શુભેરી. (૫)

કુણુ તોલે કર^૧ મેર^૭ રે—વાહલે.

સર્વ નદી સિકતા—કણુ રે લાલ,

કુણુ ઓલે મૂઠી સમીર^૮ રે—વાહલે—પદ્ય. (૨)

કુણુ તારૂ ખાંહે^૯ કરી રે લાલ,

ચરમ—જલધી^{૧૦} લહે તીર^{૧૧} રે—વાહલે,

સર્વ જલ-કામના બિંદુઆ રે લાલ,

તારા-ગણિત ગંભીર રે—વાહલે—પદ્ય. (૩)

એહ^{૧૨} અસંખ્યામાંહિ^{૧૩} રહ્યા રે લાલ,

મુખ! તુમ ગુણુ છે અનંત રે—વાહલે.

સમરથ કીમ ગણવા હોઈ રે લાલ,

યદ્યપિ મોહનો અંત રે વાહલે—પદ્ય. (૪)

તેજ પ્રતાપિ આગળા રે લાલ,

ગિરૂઆ ને ગુણવંત રે—વાહલે.

શ્રી જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી રે લાલ,

તું શિવમુંદરી કંત રે—વાહલે—પદ્ય. (૫)

✽

(૧૯૯) (૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(મુણુ બેની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી)

સ્વામી! સુપાર્શ્વ-જિણુંદ!

મુ^૧-નજર કરીને નિરખો રે,

-હિયટે હેઅગુ^૨—હરખે,

સેવક મુ-પરે^૩ પરખો રે—સાહિબ. (૧)

અ કાલે ૧૧^૪ પરબવમાં, વાર અનંતી વિલમી રે,

તુજ ભગતિ જોડે નહિ ભાવે,

તો થઈ અવકર-સરસી રે—સાહિબં (૨)

મજિલ્યા અનુબંધ પ્રભાવે, જેહ થઈ ઉજમાળી રે,

અખય થએ અવગાહેના રૂપે,

જેહજ તુજ ગુણ-માળી રે—સાહિબં (૩)

તિલો હેતે કરી આપ સંમાની, એહ સંબંધે બાણું રે;

એહનો ગુણ બહુ લેખે લાગ્યો,

જો તુમ ધ્યાને આણું રે—સાહિબં (૪)

જોરથો નેહ ને કબહી, એહ ઉત્તમની વાતો રે;

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પસાયે,

કાળ ન ભણ્યો બતો રે—સાહિબં (૫)

(૨૦૦) (૯-૯) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન.

(ધણુરાહોલા—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ—સાહિબા રે,

ચંદ્ર-કિરણ સમ દેહ-મનરા માન્યા;

નિત્ય-ઉદય નિ-કલંક તું રે,

અનુપમ અચરિત એહ—મનરાં (૧)

આવો ! આવો ! હો વખાણું !

તું તો ત્રિભુવન-લાસક લાણું—મનરાં (૧)

તુજ સંભ ગણના-કારણે રે, જો રેખા પ્રથમ સુચંગ-મં

તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન-પાવનંગ-મં—મનરાં (૨)

અવર ન કો તુમ સારિખો રે, છોકરો ખટિકા-ખંડે—મનરાં

કુળુ તોલે કરી મેરડે રે—વારડે.
 સર્વ નદી સિકતા—કણા રે લાલ,
 કુળુ ઓઢે મૂડી મીરી રે—વારડે—પદ્ય (૨)
 કુળુ તારૂં બાંહેડું કરી રે લાલ,
 ચરમ-જલમી^{૧૦} લહે તીર^{૧૧} રે—વારડે,
 સર્વ જલ-હામના જિંદુઆ રે લાલ,
 તારા-ગજિન ગંભીર રે—વારડે—પદ્ય (૩)
 એહ^{૧૨} અમંખમાંડે^{૧૩} ગદ્યા રે લાલ,
 પ્રભુ! નુમ ગુન છે અનંત રે—વારડે.
 સમરથ હીમ ગળવા હોઈ રે લાલ,
 યદ્યપિ મોહનો અંત રે વારડે—પદ્ય (૪)
 તેજ પ્રતાપે આગળા રે લાલ,
 ગિરુઆ ને ગુણવંત રે—વારડે.
 શ્રી જ્ઞાનવિમલ બાવે કરી રે લાલ,
 તું શિવમુંદરી કંત રે—વારડે—પદ્ય (૫)

✽

(૧૯૯) (૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(મુળ બેની પિઠોડા પરદેશી—એ દેશી)

સાહિબ! સ્વામી! સુપાસ-જિણંદ!

સુ^૧-નજર કરીને નિરખો રે,

હિન^૨-હિયઠે હેનથુ^૩—હરખે,

સેવક સુ-પરે^૪ પરખો રે—સાહિબ (૧)

એ કાયા જાયા^૫ પરખવમાં, વાર અનંતી વિલસી રે,

તુજ ભગિનિ ભેટે નદિ ભાવે,

તો યદ્ય અવકર-સરસી^૧ રે—સાહિબ^૦ (૨)

ભક્તિજ્ઞા અનુબંધ^૨ પ્રભાવે, જેહ યદ્ય ઉજમાળી રે,

અખય યજ્ઞે અવગાદના રૂપે,

જેદજ તુજ ગુણ-માળી રે—સાહિબ^૦ (૩)

તિલો હેતે કરી આપ સંભાળી, એહ સંબંધે ભલું રે;

એદનો ગુણ બહુ લેખે^૩ લાગ્યો.

જે તુમ ધ્યાને આણું રે—સાહિબ^૦ (૪)

ભેડ્યો નેહ ન કબહી, એહ ઉત્તમની વાતો રે;

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પસાયે,

કાળ ન ભવ્યો ભતો રે—સાહિબ^૦ (૫)

■

(૨૦૦) (૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભલ-જિન સ્તવન

(પ્રભુરાદોક્તા—એ રેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ-આદિબા રે,

ચંદ્ર^૧-કિરણ સમ દેહ-મનરા માન્યા;

નિયત-ઉદય નિ-કલંક^૨ તું રે,

અનુપમ અચરિત એહ—મનરા^૦ (૧)

આવો ! આવો ! હો વખાણું !

તું તો ત્રિભુવન^૩-ભાસક ભાણું—મનરા^૦ (૧)

તુજ સંમ ગણના-કારણે રે, જે રેખા પ્રથમ સુચંગ-મં

તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન^૪-પાવનંગંજ^૫-મનરા^૦ (૨)

અવર ન કો તુમ સારિણો રે, છોકરો ખટિકા-ખંડ-મન

કુણુ તોલે કર^૧ મેર^૭ રે—વાલ્હે.
 સર્વ નદી સિકતા-કણુ રે લાલ,
 કુણુ ગહે મૂઠી સમીર^૮ રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૨)
 કુણુ તારૂ બાંહે કરી રે લાલ,
 ચરમ-જલધી^{૧૦} લહે તીર^{૧૧} રે—વાલ્હે,
 સર્વિ જલ-કામના બિંદુઆ રે લાલ,
 તારા-ગણિત ગંભીર રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૩)
 એહ^{૧૨} અમ્મખમાંહિ^{૧૩} રહ્યા રે લાલ,
 પ્રભુ! તુમ ગુણ છે અનંત રે—વાલ્હે.
 સમરથ કીમ ગણવા હોઈ રે લાલ,
 યદ્યપિ મોહનો અંત રે વાલ્હે—પદ્ય. (૪)
 તેજ પ્રતાપે આગળા રે લાલ,
 ગિર્યા ન ગુણવંત રે—વાલ્હે,
 શ્રી જ્ઞાનવિભક્ત ભાવે કરી રે લાલ,
 તું શિવસુંદરી કંત રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૫)

✽

(૧૯૯) (૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(મુળ બે'ની પિઠિડા પરદેશી—એ દેશી)

સાહિબ! સ્વામી! સુપાર્શ્વ-જિણુંદ!

મુ^૧-નજર કરીને નિરખો રે,

હિત^૨-હિયડે હેમગુ^૩—હરખે,

સેવક મુ-પરે^૪ પરખો રે—સાહિબ. (૧)

કાયા જ્વલા^૫ પરમવમાં, વાર અનંતી વિલસી રે,

તુજ ભગતિ જોડે નહિ લાવે,

તો યદ્ય અવકર-સરસી રે—સાહિબં (૨)

ભક્તિભા અનુબંધ પ્રલાવે, જોડે યદ્ય ઉજમાળી રે,

અખય યદ્ય અવગાહના રે,

જોડેજ તુજ શુભ-માળી રે—સાહિબં (૩)

તિથે હેતે કરી આપ સમાળી, જોડે સંબંધે બાલુ રે

જોડેનાં શુભ બહુ લેખે લાગ્યો,

જો તુમ ધ્યાને આણુ રે—સાહિબં (૪)

જોડ્યો નેહ ને કબહી, જોડે ઉત્તમની વાતો રે;

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પ્રસાદે,

કાળ ન બાધ્યો બતો રે—સાહિબં (૫)

ક.

(૨૦૦) (૯-૯) શ્રી ચંદ્રપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ધણસાહોજી—એ કેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ—સાહિબા રે,

ચંદ્ર-કિરણ સમ હેહ-મનરા માન્યા;

નિત્ય-ઉદય નિ-કલંક તું રે,

અનુપમ અચરિત જોડે—મનરાં (૧)

આવો ! આવો ! હો વખાણ !

તું તો ત્રિભુવન-ભાસક ભાણુ—મનરાં (૧)

તુજ સંમ ગણના-કારણે રે, જો રેખા પ્રથમ મુચંચ-મં

તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન-પાવનગંગા—મનરાં (૨)

તે કૈલાસ-રૂપા સમો રે; મહિયલમાંહે અખંડ મન
તાહરા ગુણુ તુમમાં રહ્યા રે,

એહ મિલે નહિ પરહ પાસ—મન
તેજે હેતે કરી જાણીયે રે; ત્રિભુવન તાહરો હાસ—મન
દોપાકર^{૧૦} તુમ પદ રહ્યો રે, મેવાસારે^{૧૧} પાસ—મન
દોપરહિત^{૧૨} તનુ^{૧૩} તાહરું રે જ્ઞાનવિમલ-સુ-પ્રકાશ-મન

ક

(૨૦૧) (૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(રાય કહે રાણી પ્રતે-એ કેશી)

સુવિધિ-જિજ્ઞાસુ મોહામણા—અરિહંતાણ,

સુ-વિધિતણા બંદાર—ભગવંતાણ

પ્રેમ ધરીને પ્રાદુણ્ય^{૧૦}-અરિં,

મન-મંદિર પાડે^{૧૧} ધાર—ભગ^{૧૨}

જ્ઞાન દીપક તો અજાહજે-અરિં,

સમક્ષિ તોરણ-માળ—ભગ^{૧૩}

આરિત્ર અંદ્રાદય^{૧૪} ભલો—અરિં,

ગુણુ-ગુણના આકમત્રાણ—ભગ^{૧૫}

ગૈત્રીનાથ સિંહાસને-અરિં, તકીયા પરગુણપદ—ભગ

મુહિના^{૧૬} પરમ^{૧૭} નિષાવત્સા^{૧૮}-અરિં,

ઈત્યાદિક ગુણુલક્ષ—ભગ^{૧૯}

ઈહાં આવીને બેસીયે—અરિં, તુમ અરિત્રના ગીત—ભગ

ગાવે મુજ તનુ કામિની—અરિં,

આરપી અ-વિદ્ધ પ્રીત—ભગ^{૨૦}

અંરજે મુંઝાંને આવિયા—અરિં,

સાદિય મન-ધરમાંદિ—બગ

સોનવિમણ પ્રભુતા ધણી—અરિં,

મનથી અધિક-ઉછાદિ—બગ (૫)

✽

(૨૦૨) (૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(૮ લેાના રંગી.)

છ હો શીતલ-જિન ! જગનો ધણી,

છ હો શીતલ દર્શન બસ

છ હો શીતલ અંદનની પદે,

છ હો પત્રાર્થે મુજસ-મુવાસ

મુગુલ ! નર ! સેવો શીતલનાથ,

એ તો અવિચલ શિવમુખ-સાથ—મુગુલ (૧)

છ હો વિધવ-દાવાનજ ઓલવે,

છ હો ધ્યાન તલો લવ-લેશ

છ હો ગારવ-રજ તે ઉપશયે,

છ હો ફરિ દુરિત-કલેશ—મુગુલ (૨)

છ હો મલયાચલ-ગુખ-વાસથી, છ હો કંટક હોયે મુગધ

છ હો મનજેન સહુ પલુ આદરી,

છ હો એ ઉત્તમ અગુળ-ધ—મુગુલ (૩)

છ હો રામ-રામ તનુ ઉલ્લસે, છ હો આનંદ અધિક અંધાંદ

છ હો શીતલ-વાણી મુંઝારસે, છ હો સીંચો બે-પરવાહ

—મુગુલ (૪)

છ હો શીતલતાને કારણે, છ હો આણો મમતા-ભાવ
 છ હો જ્ઞાનવિમલ-મુખમંપદા, છ હો હીવે અધિક જમાવ
 —મુગુળ૦ (૫)

જ

(૨૦૩) (૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસુનાથ-જિન સ્તવન
 (નિંદરડીની કેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસુ-જિનેશ્વર! સેવકની હો કરજો મંભાળ' તો
 રજો! વીશ્વારી મૂકતા,

હોય મોટા હો જગે દીન-દયાળ તો—શ્રી૦ (૧)
 મુજ સરિખા છે તાહરે, સેવકની હો બહુ ઠોડાઠોડ તો
 પણ સુ-નજરે નિરખીઓ,

કિમ દીજો? હો પ્રભુ તેહને છોડ! તો—શ્રી૦ (૨)
 મુજને હેજ છે અતિધણં,

પ્રભુ! તુમથી હો બાણું નિરધાર તો
 તો તું નિપટ નિરોગીઓ,

હું રાગી હો એ વચન-વિચાર તો—શ્રી૦ (૩)
 વળી ન્હાતું મન માહરું, હું તો રાખું હો તુમને તે માંહિ તો
 હું રાગી પ્રભુ! તાહરો,

એકાંગી હો બહીચે પ્રભુ-બાંહિ તે—શ્રી૦ (૪)
 નિ-ગુણો નવિ ઉવેખીએ, પોતાવટ' હો ઈમને હે સ્વામિ તો
 જ્ઞાનવિમલ-પ્રભુ! શં કયો?

૦૪) (૯-૧૨) શ્રી વામુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(ગિરિઆ ગુણ વીરજ્યે-દેશી.)

૧ વમુપૂજ્ય-નરિંદનેાજી, નંદન ગુણ^૧મજિધામ
 ૨ વમુપૂજ્ય-જિન રાજયોજી, અતિથય^૨-રત્ન-નિધાન
 પ્રભુ ! ચિત્ત ધરીને^૩ અવધારો મુજ વાત૦ (૧)
 ૩ અવલ મુજ સાંચહોજી, સ્વામી ! કરી મુપસાય
 ૪ મ ચરલે હું આવીઝોજી, મહિર^૪કરો મહારાય—પ્રભુ૦ (૨)
 ૫ મિતિ કુમંઝતિ સંબદીજી, અ-વિધિ અ-સદાચાર
 ૬ મુજને આવી મિદયાજી, અનંત અનંતીવાર—પ્રભુ૦ (૩)
 ૭ જ્યે મેં તુમને^૭ નિરખીયાજી, તવ તે નાદા દૂર
 ૮ પુણે પ્રમટે ગુણ-દયાજી, આયો તુમ હજૂર—પ્રભુ૦ (૪)
 ૯ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ! જ્ઞાનનેજી^૯, શું કહેવું બહુવાર
 ૧૦ દાસ-આય પૂરજી કરોજી, આપો સમકિત ચાર—પ્રભુ૦ (૫)

ક

(૨૦૫) (૯-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(જે જે કુનિવર વહોરજી પાંગારયાજી-એ દેશી.)

૧ વિધિ શું વંદતાં વિમલ-જિનેસરજી,
 ૨ વાધે વળી વાર^૨ ધર્મ-સનેહ રે
 ૩ આતમ-અનુભવ જ્ઞાનમાંહે મિલે જી,
 ૪ હોયે અવિનાશી અખય, અછેહ રે —વિધિ૦ (૧)
 ૫ પાણી જિમ સહજે વિષ દૂર કરેજી,
 ૬ મંત્રે વારસું હોયે અમૃત-રૂપ રે
 ૭ તિમ તુમ ધ્યાને એહ અ-બેદથીજી,
 ૮ પાથો હોયે આતમ-સિદ્ધ-સરૂપ રે —વિધિ૦ (૨)

જિમ તિલ ઊંઝવેલું શુભં-પુંસુમેં કરીછું;
 વાસ્યાં બદુ-મૂર્લા હોયે તેલ રે
 તિમ સિત^૩-પશી તુમ ગુણ^૪-વાસથીજ;
 હોયે અતિશય ગુણ^૫-પરિમલ મેલ રે —વિધિં (૩)
 આપ-સરિખો સેવકને કરેજી,
 સાહિબ સેવ્યો તે મુખમાળ રે
 મોટા સેવ્યાનો તો રયો^૬ પદંતરોજી,
 સમજે થોડે કલ્પે જે હોયે બાળ રે—વિધિં (૪)
 જ્ઞાનવિમલ-સુપ્રકાશ થકી લલ્યાજી,
 ત્રિભુવન-જન મનકેરા ભાવ રે
 તો શી જુવો છો^૭ સેવક વિનતિજી,
 આપો તુમ સેવા ભવ-જલ નાવ રે—વિધિં (૫)

ક

(૨૦૬) (૯-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવ

(એ હંગરવાડ નાથકાની—એ દેશી)

અનંત-જિણેસર! આપણો હો લાલ,
 અંતરયામી^૧ એહ રે—એ જિનજી વારે
 મેહ નિખિડ^૨ નિશ્ચય^૩ થયો રે લાલ,
 જિમ પત્થરની^૪ રેહ રે—એં અનંતં (૧)
 અંત કર્યો તેં કર્મનો હો લાલ,
 પામી દાયિકે ભાવ રે—એં
 ગુણ અનંત તેહથી લલ્યા રે લાલ,
 પ્રગટ્યો સહજ મુભાવ રે—એં અનંતં (૨)

ભેડો અનંત-પાંચમે હો લાલ,

આઠ અનંત કરી હાય રે—એ૦

નાથ નહિ હો તાહરો રે લાલ,

બાણીયે ત્રિભુવનનાથ રે—એ૦ અનંત૦ (૩)

એતા દિન નવિ બાણીઓ હો લાલ,

તાહરું અનંત-સરૂપ રે—એ૦

મુયશા માતા જોહની રે લાલ,

તાત સિંહસેન-શૂપ રે—એ૦ અનંત૦ (૪)

કાળ અનંતે રે પાગીઓ હો લાલ,

હવે કિમ છાડ્યો જાય રે?—એ૦

જાનવિમલ મુખ પોખવા રે લાલ,

અવિચલ તુંહી સહાય રે—એ૦ અનંત૦ (૫)

—જ

(૨૦૭) (૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તવન

(મેઠા ઉપર મેઢુ ઝરખે વીજલડી હો લાલ—એ દેશી)

ધર્મ-જિનેસર ! ધર્મ-ધુરંધર ! લેટીએ હો લાલ—ધુરં

અવિધિ અધર્મ ઝૂનીતિ અ-અજ્ઞન મેટીએ હો લાલ,

—અસ૦

સંભારું નિશદીસ કરી ગુણ એકઠા હો લાલ—કરી૦

પણ દેવાની વેળા દીસો હો મન-મઠા હો લાલ—દીસો૦

આજ હવે કોઈ કામ કર્યો હોયે દાસનો હો લાલ—કર્યો૦

તે દાસો લેઈ નામ હોયે નો આસનો હો લાલ—હોયે૦

દુઃખ-દુરિત ઉપદ્રવ સવિ મિટે,

ભાંજે મિથ્યા-મતિ^૨-પ્રાંતિ રે—મુણો (૨)

તું રાગ-રહિત પણ રીઝવે, સવિ સબંધન કેરાં ચિત્ત રે
નિર્દ્રાંબ્ય અને પરમેશ્વર,

વિણુ નેહે તું જગ-મિત્ત રે—મુણો (૩)

તું ચકી પણ ભવ-ચક્રનો, સંબંધ ન કોઈ કીધ રે

તું તો ભોગી ચોગી દાખિઓ,

સહજે સમતા-રસ સિદ્ધ રે—મુણો (૪)

વિણુ-તેડયો નિત્ય સહાય છે, તુજ લોકોત્તર-આચાર રે

કહે જ્ઞાનવિમલ શુણુ તાહરા,

લહિયે ગણવે કિમ પાર રે—મુણો (૫)

✽

(૨૦૯) (૯-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ જિન-સ્તવન
(માતીદાની દેશી)

કુંથુ-જિણુંદ ! સદા મન-વસીઓ,

તું તો દૂર જઈ પ્રભુ વસીઓ

સાહિબા ! રંગીલા ! હમારા, મોહના શિવ-સંગી

છકો ચકી ખટ-ખંડ સાધે,

અબ્યંતરે જિમ ખટ-રિપુ બાંધેઆ હિમ (૧)

ત્રિપદી^૪ ગંગા^૫ ઉપકઠે^૬, નવ નિધિ-ત્રિદિ ઉતકઠે આ

કોઈ અન્નય રહ્યો નહિ દેશ,

તિમ કો ન રહ્યા કમ-નિવેશ—સાહિબ (૨)

સત્તર-લેદશું સંયમ પાળી,

અત્તરમો જિન મુગતિ-અંભાળી—સાહિબ૦ (૩)

તેહને ધ્યાને ભે નિતુ રહીએ,

ભે તેહની આણા નિરવહિએ—સાહિબ૦

તો ખાઈક ભાવેં શુભ આવે,

સાહિબ-સેવક ભેદ ન પાવે—સાહિબ૦ (૪)

વારવાર સુ-પુરુષને કહેવું,

તે તો ભરિયા ઉપર વહેવું—સાહિબ૦

જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી ભેવે,

તો સેવક-મનવંછિત હોવે—સાહિબ૦ (૫)

✽

(૨૧૦) (૯-૧૮) શ્રીઅરનાથ-જિન સ્તવન

(કિસકે એસે કિસકે પૂન—એ દેશી)

શ્રી અર-જિનવર હીન-દયાળ,

મંવ. જેહની છે મુર-સાળી—માહિબ સેવિયે૦

દુનમ^૧-અમય મહા^૨-વિય-આળ,

તેહમા મેવકને મંભાળ—સાહિબ૦ (૧)

મરૂયકી મરૂનૂમિ મુહાવ,

જિહા પ્રમટી મુરનરૂવર^૩ છાંવ-સાહિબ૦

જિહા નુમ યામનની પરનીન,

તેહ જ ભલો સમજિન—રીન-સાહિબ૦ (૨)

અનનિ મકં. જેમ અગરને^૪ અંધ,

અનરે દહદિજિ પરિમલ^૫-અંધ-સાહિબ૦

અરણ્ય

સ્તવન ચોવીથી

૨૪૧

કષપાપાણે^૭ ઠનક^૮-સલાવ;

પરખીને પરીક્ષકને ભાવ—સાહિબ^૦ (૩)

તિમ કલિયુગ છે શુભને હેત;જો તુજ યાસન શુદ્ધ-સકેત-
જિમ નિસિ દીપક જલધિમાં દીપ;

જિમ મરૂમાં દેવાજલ^૯-નીપ-સાહિબ^૦ (૪)

તિમ કળિમાં તુમ પદ-કજ સેવ;

ફલેલ પામાં પુરયે હેવ—સાહિબ^૦

પાનવિમલ તેજે કરી જોય;

જાં^{૧૦} ન શકે દુજાન કાવ—સાહિબ^૦ (૫)

■

(૨૧૧) (૯-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(ઈંદર આંખા આંખલી દે—એ દેશી)

મલ્લિ-જિનેસર વંદીયે દે;^૧ પ્રહ-ઉગમતે સર;

મસ્તી-^૨કુમ્ભ પર વિન્તરયો દે; મહિમા અતિય હનૂર

ચતુર નર ! સેવો શ્રી જિનરાય;

કુમરી રૂપે યાય—ચતુર^૦ (૧)

કુંભ-યકીર જે ઉપનોરે; જે મુનિવર કહેવાય;

તે ભવ-જલનિધિ શોષવેરે; અચરિજ એહ કહાય-ચ^૦

લંછન મિસિ^૩ સેવે મદા દે, પૂર્ણ-કલથ તુમ પાય;

તે તારક-શુભ કુંભમાં દે; આજ લગે કહેવાય-ચ^૦ (૩)

માંગવિકમાં તે ભણી દે; થાયે કલથ મંગાણુ;

II જિન-સેવાથી હોયે દે; આયતિ^૪ કોઠિ-કાવ

પરમાત્મ સુખ આગરૂં રે આગર ગુણનો એક;
જગ જયવંતા જાણીએ રે; જ્ઞાનવિમલ કહે તેહ-ચ૦ (૫)

(૨૧૨) (૯-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન
(આજનહેલે-એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન વીશમા; વિશમીયા^૧ મનમાંહિજ;
કોઈક શુભ-મદુરત આવી વસ્ત્યા;

વીસ વચ્ચા ઉછાંહજી શ્રી૦ (૧)

અનુભવ જાગ્યો જ્ઞાન-દયા તણો; પર-પરિણતિ ગર્ભ દ્વરજી
વિષ^૨ સમ વિષયતણાં ફળ જાણીયાં,

થઢા^૩-પરિમલ પૂરજી-શ્રી૦ (૨)

ઇત્યાદિક શુભ પ્રગટે પ્રભુ થકી; અવર ન આવે દાવજી;
ચંપકતરૂ-તળે જે રતિ પામ્યા;

આકલ^૪ તમ ન મુકાયજી-શ્રી૦ (૩)

જે મુ-શુભગું મનડું વેંચુ, વન કરે નિશુભ-સંગજી
હંસા છીલર^૫ સર નવિ આદરે, છોડી ગંગ-તરંગજી-શ્રી૦
જગ જણ સાથે પ્રીત કરે ઘણી, તે કોઈ નાવે દાવજી
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-પામ્યાથી હોવે, સેવક-વંછિત થાયજી
—શ્રી૦ (૫)

(૨૧૩) (૯-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(રંગીફ આત્મા-એ દેશી.)

નેહ કરે નમિનાથગું, જે છે ચતુર મુક્તજી

અર્થ અરે રથો તેદથી નિર્ગુણ નહિં ગુણ^૧-ભાણ મુ. (૧)
 રાગી દોષી^૨ દેવતા, તે કિમ આવે જોડ ?—મુરંગાં
 એ તો દેવનો દેવ છે, વીતરાગ ગુણ કોડ—મુરંગાં (૨)
 કિહાં આપર કિહાં છીલડ કિહાં દિનકર^૩ ખંધોત^૪ મુ.
 કિહાં પુતપુર^૫ ને કુસકા !^૬ કિહાં મૃગપતિ^૭ ! મૃગપોત !^૮
 —મુરંગાં (૩)

કિહાં નારાપતિ^૯ તારિકા^{૧૦} કિહાં ચિંતામણી કાચ—મુ
 કિહાં ચંદન કિહાં આકટો કિહાં કક્કર^{૧૧} કિહાં પાચ^{૧૨} મુ. (૪)
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ-અપદા, અંયુત જો ભગવાન—મુરંગાં
 અવર કહો કિમ દેવતા, આવે જોડ ઉપમાન ?^{૧૩} મુ. (૫)

ક

(૨૧૪) (૯-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(આંધ્યા આમ પધારો પૂજ્ય-એ દેશી.)

નેમિ નિરંજન ! નાથ ! હમારો, અંજન^૧-વજ્ર^૨ શરીર
 પલ્લ અ-જ્ઞાન^૩-તિમિરને ટાળે, છત્યો મનમથ^૪-વીર
 પ્રભુમો ! પ્રેમ ધરીને પાચ,—પામો પરમાનંદા.
 ચક્ર-કુંડ-ચંદાં રાય ! માત શિવાદે-નંદા; (૧)
 રાહમતી ગું પૂરવ-ભવંની, પ્રીત લલી પરે પાળી
 પાણિમહંલુ^૫-અદેતે આવી, તોરણથી રથ વાલી—પ્રભુમો.
 અ-ભંગા આથે નેહ નં જોડયો, તે પલ્લ ધન્ય કહાણી
 એક-રસે જિહું પ્રીત ધર્મતો, કીરતિ કોડ ગવાણી—પ્રભુમો.
 ચંદનં પરિમલ^૬ જિમ, જિમ પ્રીરે,
 ઘટ એકે ઉપ નવિ અલંગાં^૭

ઈમ જે પ્રીત નિવાસહિં અહ-નિય

તે ધન ગુણ મુ-વિલગાં—પ્રભુમેા (૪)

ઈમ એકંગીજ જે નર કરશે, તે ભવ-સાયર તરશે

જ્ઞાનવિમલ લીલા તે ધરશે, શિવ-મુંદરી તમ વરશે

—પ્રભુમેા (૫)

ક

(૨૧૫) (૯-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસ ચિંતામણિ રે કે-એ રેશી.)
પુરિઆદાણી પાસ કે આશ મુકુળ કરો રે કે—આશ
દામ્ભતળી અરદામ્ભ સદા દિલમે ધરો રે—સદા
ભપર્થએ? જિમ જલધર? વિષુ ભયે નહિ રે કે—વિષુ
તિમ તુમ વિષુ હું એર ન ભયું એ સહીરે કે—ભયું (૧)
તુમ ઉપર એકે—તારિ કરીને હું રહ્યો રે કે—કરી
સાદિભ! તું મુજ એક મેં અવર ન સંઘણો રે કે—અવર
મેવાની પજુ મુક કદા પડતી નથી રે કે—કદા
શિદ્ધિ અનંત ખજાને, ખોટ પજુ કેા નથી રે કે—ખોટ (૨)
ભવિન્યના પત્રુ ભવ્ય અછે પ્રભુ! માદરી રે કે—અછે
તે ભલું નિરધાર કૃપા લહી તાદરી રે કે—કૃપા
ભવચિતિને પરિપાકે વિલંબ વિચે કરે રે કે—વિલંબ
સંધવણાદિકે દોષ તણેા અંતર ધરે રે કે—તણેા (૩)
પત્રુ તે ભાવે કામ એ વાનની વાત છે રે કે—વાત
મેરક કિમ દોયે દૂર જે ખાના ભલિ છે રે કે—ખાના
બેભલીયા નરિ ભય કે જે તુમ્હે યિખ્યા રે કે—બે
પદિલ. દેજ? દેખાતી બેહને દેખ્યા રે કે—બેહને (૪)

તે અલગ કિમ જાય ? નજર ધરો તેહની રે કે—નજર
વંછિત આપી આશ સૂઝળ કરો તેહની રે કે—સૂઝળ
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ચરણ-સેવા નિતુ દીછયે રે કે—સેવા
સહજે ઉદય બહુમાન અધિક હવે દીછયે રે—અધિક (૫)

(૨૧૬) (૯-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

(આદર છવ ખિમાગુણ આદર-એ કેરી.)

વધ્ધમાન-જિનવરને ધ્યાને, વધ્ધમાન-સમ યાવેછ
વધ્ધમાન-વિદ્યા-મુખચાચે, વધ્ધમાન-મુખ યાવેછ-વદ્ધ
તું ગતિ મતિ છછવી ધિતિ છે,

માહરો છવન પ્રાણ આધારછ,

જયવંતું જગમાં જમ સાસન, કરતું બહુ ઉપકારછ વ૦ (૨)
જે અજ્ઞાની તુમ મતેશ્વરીખો પરમતને દરી જાણેછ
કહો કુંજ અમૃતને વિષ સરીખું, મંદમતિ વિણ જાણેછ વ૦ (૩)
જે તુમ આગમસરસ મુધારસે, સીંચ્યો શીતલ યાયછ,
તાસ જનમ મુદૃતારથ જાણો, સુરનર તસ ગુણ ગાયછ, વ૦ (૪)
સાહિબ તુમ પદપંકજ સેવા, નિત નિત એહજ યાચુંછ;
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીસર જાણે, પ્રભુને ધ્યાને આચુંછ વ૦ (૫)

પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

કઠિન રાખઢોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૬-૧

૧. અવગણિની કાળના ત્રીજા આરાના ડિંડે ધમ
બવકાળી આરિ કનકાશ ૨. મેવા ૩. કમ્પવજના
કા ૪ અવગામર-ગાથન મિશ્રગત રૂપ કાળને.

સ્તવન ૬-૨

૧. અર્જ ૨. કમ્પ ૩. પેલી-દુઃખન.

સ્તવન ૬-૩

૧. અવગામર ૨. કાળ ૩. અવગામર ૪. મુદિ-
કાળ ૫. અવગામર ૬. અર્જ.

સ્તવન ૬-૪

૧. કાળ ૨. કાળ ૩. અર્જ ૪. અવગામર ૫. કાળ
૬. કાળ ૭. કાળ ૮. કાળ ૯. કાળ ૧૦. કાળ
૧૧. કાળ ૧૨. કાળ ૧૩. કાળ ૧૪. કાળ ૧૫. કાળ

સ્તવન ૯-૫ . .

૧. સ્વરૂપ ૨. મોહ અંધકારને ૩. મોક્ષગતિનો.

સ્તવન ૯-૬

૧. લાલ કમળ જેવી ૨. કાંતિ ૩. આકાશ ૪. આપી શકે ૫. આંગળથી ૬. હાથથી ૭. મેરૂપર્વત ૮. રેતીના કણીયા ૯. પવન ૧૦. સ્વયંભૂરમણ. સમુદ્ર ૧૧. કિનારો ૧૨. મેરૂ, રેતી, પવન વગેરે ૧૩. અસંખ્યાત પ્રદેશ ૧૪. શિવ = મોક્ષરૂપ સ્ત્રીના ધણી.

સ્તવન ૯-૭

૧. સારી દૃષ્ટિ ૨. હેત ભરેલા ઢેચે ૩. ઉત્કૃષ્ટ હૃદયથી ૪. સારીરીતે ૫. સ્ત્રી ૬. ઉકરણ જેવી ૭. પરંપરાના ૮. સફળ થયો.

સ્તવન ૯-૮

૧. ચંદ્રના કિરણ જેવું શરીર ૨. હંમેશા ઉદયવાળું ૩. કલંક રહિત ૪. શ્રેષ્ઠ ૫. ત્રણ-ભુવનને પ્રકાશિત કરનાર ૬. સૂર્ય ૭. ત્રણ-ભુવનને પવિત્ર કરનારી ૮. ગંગાનદી, બીજા પાસે ૧૦. ચંદ્ર ૧૧. કદે છે ૧૨. દોષ વગરનું ૧૩. શરીર.

સ્તવન ૯-૯

૧. મહેમાન ૨. વધારો ૩. ચંદ્રવો ૪. પ્રમોદ-ભાવના ૫. શ્રેષ્ઠ ૬. જાજમ.

સ્તવન ૯-૧૦

૧. સારા યશની સુગંધ ૨. વિષયવાચના રૂપ

૨૪૮ ૫. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મ. કૃત
જંગલી અગ્નિનો ૩. ત્રણ ગારવની પૂજા ૪. પ
કલેશ.

સ્તાવન ૯-૧૧

૧. સારવાર ૨. વહેતાપણું.

સ્તાવન ૯-૧૨

૧. શુભરૂપ મણિના ઘર ૨. અતિથય રૂપ રાનોન
ખજાના રૂપ ૩. ધ્યાનમાં સંગ ૪. ખમો = માફ
કરો ૫. દયા ૬. સમગુને-

સ્તાવન ૯-૧૩

૧. સારો ૨. આત્માનો અનુભવ જ્ઞાનમાં મળે તે
જ્ઞાન અવિનાશી, અક્ષય અને અનંત યાચ (પ્રથમ
ગાથાના ઉત્તરાધીનો અર્થ) ૩. શુકલપક્ષી છવ
૪. શુભ-સુગંધથી ૫. શુભ—સુગંધ ૬. ભેદભાવ.

સ્તાવન ૯-૧૪

૧. મનોગત ભાવોને બાલુનાર, સર્વજ્ઞ ૨. ગાઠ
૩. નક્કી ૪. પત્થરની રેખાની જેમ ૫. પોષણ કરવા.

સ્તાવન ૯-૧૫

૧. ધર્મના નાયક ૨. કંડણ મનના ૩. બનાવો
૪. છાપેલ કપડાની ૫. રંગીન છાપ ૬. પ્રેમવશ.

સ્તાવન ૯-૧૬

૧. વિના કારણે તથા ભુવનના બંધુ ૨. મિથ્યા
બુદ્ધિની પ્રમણા.

સ્તવન યોનીથી

૨૪૬

સ્તવન ૯-૧૭

૧. શિવ = મોક્ષના કાયમી યોગવાળા ૨. અંદરના
૩. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, મત્સર = ઇર્ષ્યા
એ ૭ દુશ્મનો ૪. ત્રિપદીરૂપ ૫. ગંગાનદી ૬.
કિનારે.

સ્તવન ૯-૧૮

૧. અત્યંત સુંદર ૨. પાંચમો આરો ૩. ભયંકર
ઝેરની ભજ જેવો ૪. કટપટ્વક્ત્રની મેઘ ૫. ગુરુ-
ધૂપનો ૬. સુગંધની ઘટા ૭. કસોટીના પત્થરે ૮.
સોનાની પરીક્ષા ૯. નર્મદાજળનો ભેટ ૧૦. પરા-
ભવ ન કરી શકે.

સ્તવન ૯-૧૯

૧. સુવાદે ૨. મોગરાના ફૂલની જેમ ૩. પ્રભુલના
પિતાશુનું નામ છે ૪. બહાનાથી ૫. ભવિષ્યમાં.

સ્તવન ૯-૨૦

૧. વિસામો લીધો ૨. ઝેર જેવા ૩. શ્રદ્ધાની
સુગંધના સમૂહથી ૪. અનુકૂળ ૫. આવળ નામે
ઝાંડ ૬. છીછરા પાણીના ખાજોથીયા.

સ્તવન ૯-૨૧

૧. સુલુની કદર ન કરનાર ૨. દેવવાળા ૩. સૂય
૪. આગીયો ૫. ઘેવર ૬. ફાતરા ૭. સિંહ ૮.
હરણનું બચ્ચું ૯. ચંદ્ર ૧૦. સારો (નાનો) ૧૧.
કાંકરા ૧૨. મેઘ મણિ ૧૩. હરોળો.

વંશ વર ઈક્ષાગ દિનકર, ગુરંગ તંછન સાર રે
 વ્યારસે ધનુ માન સોવન-વાન ઢેહ ઉદાર રે—જ્યો ૦ (૨)
 નયરી આવતથી-નરેસર, દુઃખ-દાવાનગ મેહ રે
 સાઠ પૂરવ લાખ છવિતપ, લોગવે જિન જોહ રે—જ્યો ૦
 ત્રિમુખ મુર દુરિતારી દેવી, ભક્ષ યાસન-દેવ રે
 વિષન દાજે સંધ કેરા, કરે પ્રભુની સેવ રે—જ્યો ૦ (૪)
 ભવ-મહોદધિ તરણ-તારણ, અળગ વહાણુ સમાન રે
 ભાવમુનિ શુભ-ભાવ આણી, કરે તમ શુણુ-ગાન રે—જ્યો ૦

(૨૨૯) (૧૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(રાગ પરજયો—મનોહર હારજી-એ દેશી.)
 શ્રી અભિનંદનો રે, ચોથો જિનવર નમીયે
 સિદ્ધારથાનો નંદન શુભતાં, સકળ દુઃખ નિગમીયે,
 હાં હો સિદ્ધિપુરીમાં રમીયે—શ્રી અભિનંદનો રે ૦ (૧)
 વંશઈક્ષાગર-પયોનિધિ-સચાધર, નયરી વિનીતા ભૂપે
 સંવર—મુત વર સંવરદાઈ. પ્રભુજી આદ્યુત-રૂપો—શ્રી ૦
 ધનુષ અડઠ—શત ઉન્નત મનોહર, કંચનવાન શરીરે
 કપિલંછિત-મન-વંછિત-પૂરણ, દુર મતરેણુ સમીરો—શ્રી ૦
 યાચનમુર યક્ષ નાયક નામે, કાળી દેવી રાજે
 પૂરવ લાખ પંચાસ આઉણુ, લોગબુ જે જિનરાજે—શ્રી ૦
 પરમ-પુરૂષ પુરોત્તમ તે પ્રભુ, કરમ-બંધ સર્વિ છોડો
 ભાવવિજય મુનિ પલણે મુજને,

શિવ-મુખ સાથે જોડો—શ્રી ૦ (૫)

(૨૧૮) (૧૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(રાગ દેશરો-ઘરિંગી લાલ લાલ હો-એ દેશી)

મન-મંદિર માંહિ વસો, શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સૂર^૧
 ફરે જાયે તિહાં થકી, જિન મોહ-તિમિરનું^૨ પૂર-મન૦
 મનોહર લાલ લાલ હો, જોહનું^૩ જમ અધિકું-^૪નૂર-મનો૦
 જેણે મોહ કર્યો ચકચૂર મન૦ (૧)

વંથ-ઈલાગ શિરોમણિ, વાસુપૂજ્ય નરેસર ધન
 ધન-ધન તસ રાણી જયા, જસ ઉદરે પ્રભુ ઉત્પન્ન-મન૦
 ચંપાનધરીએ અવતર્યો, વર-વિદુમઝ સુંદર અંગ
 રંછન મેહિય મનોહરું, પ્રભુ સિતારિય ધનુષ ઉત્તંગ-મન૦
 શાખે બહોત્તર વરવનું. જસ જીવિત જસલંકાર^૧
 થંહા શાસનદેવતા, જસ સેવે થક્ક કુમાર-મન૦ (૪)
 સેવક-જનને દાખતો, લવ-સાધર^૨ કેશ પાર
 માવ હો જિન બારમો, દેખાડે શિરપુર ગાર-મન૦

(૨૨૯) (૧૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ વેણાઉલ-જયો ઘરિ હીરજી ઘરિ આવે-એ દેશી)

વિમલ-જિનેશ્વરશાયો, તેરસમા સ્વામિ મુદાયા-

વંથ^૧-ઈલાગ-રોહણગિરિ-સુરમણિ,

નરમણિર પ્રભુમે^૨ પાયા-વિમલ (૧)

કંપિતપુર કૃતશ્રદ્ધ^૩ નરેસર, સ્યામાસણી-જયા^૪.

ધનુષ તનુ માને વાને, કંચનરીત^૫ છાયા^૬-વિમલ૦

મિસિ અહનિશિ જસ સેવે, આવી વરાહ મુદાયા

દેહ-વાન જેહનો અતિ મનોહર, કનકરીલને છપે રે
એક લાખ પૂરવ જસ છવિત,

શ્રી વત્સ-લંછન દીપે—શીતલ ૦ (૨)

નેહ ધનુષ-માન તનુ સોહે, જેહનું નિરુપમ રૂપો રે
જે દેખીને રૂપતણો મદ, છટે મુરના ભૂષો—શીતલ ૦
ભદ્રિકાપુરનો રાજા રાજે, આદિવંશ-અવતંત્રો રે .
મમ-માનસ માનસ-અરે હંસો,

મુર-નર-રચિત પ્રગંસો—શીતલ ૦ (૪)

બ્રહ્મામુર વર દેવી અરોહા જસ ચામનમુર રાજે રે
ભાવ કહે એ દશમો જિનવર, સેવક-વૃંદ નિવાજે—શીતલ ૦
ક

(૨૨૭) (૧૦-૨૦) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ કેદારો-હારીર હિતારે હો ભવપાર-એ રશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિન ગુણ-ગાન;

કરો ભવિયત્ ! ધ્યાન ગુણ ધરી, મન કરી એક તાન-શ્રી ૦

વિષ્ણુ બૂપનિ-નાત માતા, વિષ્ણુદેવી પ્રધાન

ત્રિહંસપુરના નાથ સર્વે, સખલ મિંદ સુમાન—શ્રી ૦ (૨)

લંછન ખડગી-જીવ અર્ધશ્રી, ધનુષ સર્-તનુ-માન

નરપત્-કુલ-માન સરોવર-હંસ પુણ્યનિધાન—શ્રી ૦ (૩)

યસ મક્ષેત્રરે મુરી વળી, માનવી અભિધાન

જસ ચામનદેવ મોહે, ચક્ર-ત્રિહિનિધાન—શ્રી ૦ (૪)

લાખ અંતરાસી વરસ છવિત, દેહ અંપકવાન

ભાવ કહે હંચારનો જિન, દિગ્ધો મુજ વરદાન—શ્રી ૦ (૫)

(૨૧૮) (૧૦-૧૨) શ્રી વલ્લભજી-જિન રતન
(રાગ કેસરી-ઝૂંઝૂં હાથ દો-ત્રી કેરી)

મન-મોહર માંહિ રહે, શ્રી વલ્લભજી-જિન મહાર
દૂરે બધે તિહાં ચકી, જિન મોહર મોહર મોહર
મનોહર લાલ લાલ હો, જેલો જાગ જાગ જાગ જાગ
જેલો મોહર મોહર મોહર મોહર (૧)

વંશ-ધક્ષાગ શિરોમણિ, વલ્લભજી-જિન મહાર
ધન-ધન તસ રાણી બધી, જાગ જાગ જાગ જાગ
ચંપાનધરીએ આવતયે, વલ્લભજી-જિન મહાર
લંછન મહિય મનોહર, મોહર મોહર મોહર મોહર
લાખ બહોતર વરપતું, જાગ જાગ જાગ જાગ
ચંડા શાસનદેવતા, જાગ જાગ જાગ જાગ
સેવક-જનને હાખતો, જાગ જાગ જાગ જાગ
લાલ હો જિન બારી, જાગ જાગ જાગ જાગ

(૨૨૮) (૧૦-૧૩) શ્રી વલ્લભજી-જિન રતન
(રાગ વેલાહિસ-શરદા શ્રી દેવદાસ)
વિમલ-જિનેશ્વરજી, જાગ જાગ જાગ જાગ
વંશ-ધક્ષાગ-રાદરજી, જાગ જાગ જાગ જાગ

સુર પાતાલ અંકુશાદેવી, ચરણ-કમલ જસ રમલિ^૧કરંત
ભાવમુનિ મનમાંહિ ધ્યાવે,
તે જિનનું અભિધાન સુમંત—સેવો (૫)

ક

(૨૩૧) (૧૦-૧૧) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ સારંગ-ઉદધિમુત સુંદર વદન મુહાયા—એ દેશી.)
ધરમજિન ! ધરમતણો હાતાર !
પન્નરમો જિન મન મો^૧ મોરે,

મગંલ^૨તરૂ જલધાર—ધરમ (૧)

પેલ-વંશ-મુક્તામણિ મનોહર, હીરે તેજે સાર
હાત મુદતા ભાનું નરેસર, નંદન પ્રાણ-આધાર—ધરમ
ભુતાલીય ધનુષ તનુ ઉન્નત, રચણુપુરી અવતાર
હામુદેવ^૩-ચીવરને છપે, જસ તનુ-વરણ ઉદાર—ધરમ
દંછન વજ્ર ધરંત હરંતો, પાતક-વૈરિ-વિકાર
જસ દસ લાખ વરસ વર-અવિત,

મુકૂતવણો ભંડાર—ધરમ (૪)

કિન્નર સુર પદ્મણી દેવી, જસ સેવે મુખકાર
ભાવ કહે તે પ્રભુ મુજ દેલો, ભવ-સાયરનો પાર—ધરમ

ક

(૨૩૨) (૧૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન
(રાગ સામેરી-વીર તેરી ગતિ થું નઈ એ-દેશી.)

શાંતિપ્રભુ ! સોહે પરમ-દયાલા
સોલસમો જિન પંચમ ચક્રી ગણ આવે સુર^૧-બાલા-શાંતિ

પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૦-૧

૧. ઇંદવસ્તુ ૨. કદમ્બવૃક્ષ ૩. બળદ ૪. સ્વર્ણ

સ્તવન ૧૦-૨

૧. લક્ષ્મીરૂપ ચેલડીના મૂળ ૨. મેરૂપર્વતના શિખર
૩. પચાસ અધિક ચારસો-સાઠાચારસો

સ્તવન ૧૦-૩

૧. સુખને ઉત્પન્ન કરનાર અથવા ભગવાન, ૨.
ઉપભવેલ છે જગતને આનંદ જેમણે, ૩. ઘોઠો
૪. કાંતિ ૫. આયુષ્ય ૬. શ્રેષ્ઠ વહાણ જેવા

સ્તવન ૧૦-૪

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૨. ઈશ્વાકુવંશરૂપ
સમુદ્રમાં ચંદ્ર સમાન, ૩. પ્રભુજીના પિતાનું નામ
૪. સાદા ત્રણસો ૫. કુમતરૂપ ધૂળને હઠાવવા
પવન સમાન.

સ્તાવન ૧૦-૫

૧. રાગરૂપ અધિકારે શમાવવાને=શાંત કરવા માટે
૨. અયોધ્યાનગરી ૩. સેવકની જેમ,

સ્તાવન ૧૦-૬

૧. જાપભદ્રેવ પ્રભુના કુલ=ઈશ્વાકુરૂપ કમળમાં રાજહંસ
૨. ધર નામના ધરાધર=રાજાના ૩. મહા=મોટા
- ધરણિધર=પર્વત=મેરૂ પર્વત તેની જેમ ધીર ૪.
- મુનિઓના મનરૂપ વૃક્ષના કીર=પોપટ જેવા ૫,
- ઉગતા સૂર્યના બિંબને ૬. આયુષ્ય.

સ્તાવન ૧૦-૭

૧. નશ્વકમાં ૨. સેવા કરે ૩. પ્રતિઠરાજ (પ્રભુજીનાં
- પિતાનું નામ) ૪. પૃથ્વીરાણીના પુત્ર ૫. સોનાનો
- ગર્વ, ૬. જાપભદ્રેવ પ્રભુના વંશરૂપ સમુદ્રમાં ચિંતા-
- મણિ સમા.

સ્તાવન ૧૦-૮

૧. શ્રેષ્ઠપુત્ર ૨. પુત્ર ૩. ચંદ્ર જેવા મુખવાળા ૪.
- શરીરની કાંતિથી ૫. ચંદ્ર ૬. જાપભદ્રેવ પ્રભુના
- વંશમાં સૂર્ય જેવા ૭. સુંદર.

સ્તાવન ૧૦-૯

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૨. સુંદર ૩. ઈશ્વાકુ-
- વંશરૂપ મેરૂ પર્વત પર કદમ્બવૃક્ષ જેવા હિતકાર
- (બીજી ગાથાના પૂર્વાર્દનો અર્થ)

સ્તાવન ૧૦-૧૦

૧. દહરથ રાજાના કુળરૂપ પૂર્વ દિશા

પર્વત ઉપર સૂર્યસમાન (પ્રથમ ગાથાના પૂર્વાદ્વંતો અર્થ) ૨. નંદા દેવીના પુત્ર

સ્તવન ૧૦-૧૧

૧. એંશી, ૨. પોતાના શરીરનું પ્રમાણ ૩. કપલ-
દેવ પ્રભુના કુળરૂપ માનસરોવર હંસ સમા.

સ્તવન ૧૦-૧૨

૧. સૂર્ય, ૨. અંધકાર, ૩. તેજ ૪. પરવાળા ૫. સ્ત્રીતોર
૬. યશનો ભંડાર ૭. સંસાર સમુદ્ર નો,

સ્તવન ૧૦-૧૩

૧. ઈશ્વાકુવંશ રૂપ શેહલુગિરિ પર્વતમાંથી
પ્રગટેલ દેવતાઈ મણિ જેવા ૨. રાક્ષસો ૩. પ્રભુજીના
પિતાજીનું નામ ૪. રાક્ષ ૫. પુત્ર ૬. મેરૂપર્વત
૭. કાંતિ ૮. જીતે, ૯. હંદયા છે કુમતિઓને જેણે
૧૦. ફર કયાં છે, પાપના ઉપાયો જેણે.

સ્તવન ૧૦-૧૪

૧. મુખનો ખજાનો-મુખને કરનાર ૨. જન્મ આપ્યો
૩. બૃહસ્પતિનો અથવા મુર દેવોમાં શુદ્ધ=શ્રેષ્ઠ
ઈન્દ્રનો ૪. શોભે ૫. ફીલા.

સ્તવન ૧૦-૧૫

૧. સ્થિર થાઓ ૨ મંગળરૂપ વૃક્ષ માટે પાણીની
ધારા જેવા, ૩ વામુદેવના ચીવર=વસ્ત્ર=પીતાંબર
તેને ૪. પાપરૂપ ખરાબ વિકારોને

સ્તવન ૧૦-૧૬

૧. અપ્સરા ૨. ઈશ્વાકુવંશ રૂપ ધરના શ્રેષ્ઠ દીપક
૩. અગ્નિની ૪. ભંડાર ૫. પ્રમાણ-પ્રમાણ

સ્તવન ૧૦-૧૭

૧. દુપલુરદિત ૨. જીત્યો છે સૂર્ય જેણે ૩. ઐરાવલ્લ-
હાથી જેવી ગતિવાળા ૪. શ્રી માતાના પુત્ર એવા
મધુ ૫. હસ્તિનાપુરનો, ૬ પાંત્રીસ,

સ્તવન ૧૦-૧૮

૧. અપ્સરાઓ પછી ૨ કમળના મધ્યભાગની જેમ
ગો=શરીરની રસ=કાંતિ-છાયાની, ગૌરવ=શ્રેષ્ઠતા (ત્રીજી
ગાથાના ત્રીજા પાદનો અર્થ) ૩ જણાવે.

સ્તવન ૧૦-૧૯

૧. શરીરની ૨ છાયાથી ૩. અપૂર્વરૂપથી શોભતા

સ્તવન ૧૦-૨૦

૧. શ્રી હરિવંશના મોટા રાજાઓના મસ્તકને
શોભવનાર રતનના મણિ જેવા (૧લી ગાથાના
પૂર્વાર્દનો અર્થ) ૨. ઇષ્ટ વસ્તુ ૩. ચિંતામણિ ૪.
અપ્સરાઓ ૫. નવા=આપાદી મેઘ જેવા વલ્લુ-
વાળી ૬. કાચબાની જેમ ૭. ગોપવેલ ઇન્દ્રિયોવાળા
૮. સૂર્ય

સ્તવન ૧૦-૨૧

૧. સોભતી ૨. મોહરૂપ શત્રુના વિજયને શ્રેષ્ઠ રીતે
કરનાર ૩. પુત્ર.

સ્તવન ૧૦-૨૨

૧. વિશ્રામ કરો=વસો=ટકો ૨ શ્રી હરિવંશ રૂપ
મેરૂપર્વતની શોભારૂપ નંદનવન જેવા યદુવંશ

જે પ્રભુ કદપવૃક્ષ જેવા થયા અને દેવો તથા મનુષ્યો એ
 જેમની પ્રશંસા કરી છે. તેવા (પ્રથમ ગાથાનો અર્થ)
 ૩. શરીર ૪. ભિંચું ૫. શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવનો ૬. તોડી
 ૭. કામદેવ.

સ્તવન ૧૦-૨૩

૧. કુળના શણગારસમા ૨. ઉદયાચલ પર્વત ૩.
 સૂર્ય ૪. અંધારૂં ૫. ફર કરે

સ્તવન ૧૦-૨૪

૧. જીતનાર ૨. શરીરનો રંગ ૩. પુત્ર.

પૃ. શ્રી વિનયવિજયલ મહારાજ
કૃત
સ્તવન ચૌવિશી

[૧૧.]

(૨૪૧) (૧૧-૧) શ્રી ક્ષયભદ્રેવ-જિન સ્તવન
(છબીસે જ્ઞાતન—એ દેશી)

શેત્રુંભી^૧ શિરચેહર, દુખહર આદિ જિજુંદ-સોભાગી સુંદર
મરુદેવીનો નંદન, મુખ^૨મુશતરૂનો કંદ-રમો મનમંદિર (૧)
સકળ કળા જિજે સીખવી, વર્તાવ્યો વ્યવહાર—સો
સુગલા-ધર્મ નિવારીઆ, દેખાડ્યો આચાર-સો (૨)
નમિ-વિનમિ નિવાળયા, કીધા વિદ્યાવંત—સો
ખાદુળળી પ્રતિબુજવ્યો, તું મોટો ભગવંત—સો (૩)

સેવા કરતાં સ્વામીની, લલ્લીયે' મુગતિ નિવાસ—સો ૦

કીરતિવિજય ઉવજાયનો, વિનય કરે અરદાસ—સો ૦ (૪)

ક

(૨૪૨) (૧૧-૨) શ્રી અજિતનાથ—જિન સ્તવ

(રાગ માહૃષી-સાધુ શિરોમણિ સદ્ગુરુ વંદીયે રે—એ દેશી

વિજય સમોષે' (સમપે') મુત વિજય તણે રે,

હરખ ઘણે જન્મ નામ

અજિત-જિનેસર ! બુવન-દિણેમરુ રે,

ગુણ-મંડલ અભિરામ—વિજય ૦ (૧)

ગજપતિ-લંછન ગજગતિ આલનો રે,

ગજવર-પતિ સમરથ

મોહ-મહીરૂઢ-મૂળ ઉખેળવા રે,

વટહથવાહે-હૃથ—વિજય ૦ (૨)

મન-મંદિરમાં આવી મુજ રમો રે,

વિનય કહે મોરા નાથ

રાત-દિવસ હું તુમ સેવા કરું રે,

નહિ છંડું તુમ સાથ—વિજય ૦ (૩)

ક

(૨૪૩) (૧૧-૩) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવ

(રાગ—સિંધુઓ)

એના-નંદન-નંદનવન જિરયો, સંભવ મુખદાતાર તારિ રે

શરણે આવ્યો હું સમરથ લણી રે,

મહારી હરગતિ દેરે નિવાર વારિ રે

સેના-નંદન નંદનવન જિરયો રે—(૧)

મોવન-૨૫૫ વાને માદામલો દે,
 સરમ અલ્લો^૦ દેદ બેદને દે
 નેદ થયો મુજ^૦ સરલો બેદવા,
 દેવજા-કમજા બેદ બેદન દે-મેના^૦ (૨)
 દયવર લાંબન કુંભર જિતાવરિનો દે,
 કામિન-મુરવર ચેલિ લેલિન^૦ દે
 વિનય કદે કર બેટી વિનની દે,
 ભવ-આયરની રેલિ^૦ લેલિન^૦ દે-મેના^૦ (૩)

જ

(૨૪૮) (૧૧-૮) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 રામ-આમાડરી-આજ આજી^૦ બેયો તપમઅપમાં એ-દેશી)
 સંવર^૦-નંદન થી અભિનંદન, સંદન શીતલ વાળી દે
 દેશર અગર કપૂર પુલે,
 ભાવ-ભગત મન આજી દે-સંવર^૦ (૧)
 દેવ નિવારો ! રામ મ ધારો ! એ છે દુઃખની આજી દે
 વીનશામતા ચરણ આશરો,^૨
 પાર લડો જિમ પ્રાણી દે-સંવર^૦ (૨)
 સિદ્ધારથા^૨-કુંભરની સેવા, મુગતિ લેત ઈમ આજી દે
 તન મન વચન વિમલ કદી વડો,
 વિનય વડે ઈમ વાળી દે-સંવર^૦ (૩)

જ

(૨૪૫) (૧૧-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(ગિરુઆ ગુણ વીરજી-એ દેશી.)

વંદ' જિનવર પાંચમોજી, વિરતિ^૧-વપૂ ભરતાર
મુગતિ-પંચ દેખાડવાજી, જિલે ત્રીધા અવતાર^૨
પૂલે રે ! ભવિજન ! સુમતિ સુમતિ-હાતાર—(૧)

ધન ધન માતા મંગલાજી^૩, જસ સુત જગ આધાર
કરુણા સાયર મુંદરજી, પરમ^૪-લતા જગધાર—પૂલે. (૨)
મેઘ^૫ મહીપતિ મુગતિલોજી મુખ^૬-જિત પૂનિમયંદ
શરણ હલે ! મુજ તાહરજી, વિનય ભલે આનંદ—પૂલે.

ક

(૨૪૬) (૧૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ - મહાર)

પદ્મપ્રભની સેવા કરતાં, લહીયે મુખની કોટી રે લાલ
પુત્ર કલત્ર^૧ પરિવાર વિરાજે,

અવિહંડ બંધવ ભેટી રે લાલ—પદ્મ. (૧)

રાગ વિયોગ સયલ ભય નાસે, અંગે ન આવે' ખોડિ^૨ રે લાલ
માત સુસીમા નંદન નમતાં,

સંપદા આવે દોટી રે લાલ—પદ્મ. (૨)

મુણ રે પ્રાણી ! હિતુર્ધ^૩વાણી, કર્મ તણા મદ મોટી રે લાલ
વિનય કહે ધર^૪-ભૂપર^૫ કુંઅર,

વે ભેટી રે લાલ—પદ્મ. (૩)

(૨૪૭)[અ](૧૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન
(હાલ-પનાની)

છ રે મહારે સમરૂં સ્વામી સુપાસ,
પૃથ્વી માતા ઉદરે ધરયોરે—છ રે છ
છ રે મહારે પૃથ્વી નરેસર કુળતિલો,
સુગતિ વધૂયે સાંઈ વધૂયો—છ રે છ (૧)
છ રે મહારે સોભાગી સુખ સાગર,
ગુણ-મણિનો આવાસઠોરે—છ રે છ
છ રે મહારે સુર નર કિન્નર સુંદરી,
હરયે ગાયે રાસઠો રે—છ રે છ (૨)
છ રે મહારે હરિશ્ચંદ્ર પ્રભુનું દેખતાં,
નયણાં અમીયે આંજિયે—છ રે છ
છ રે મહારે કીર્તિવિજય વાયક તણા,
વિનય તણું મન રંછયે—છ રે છ (૩)

❦

(૨૪૭)[આ](૧૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
[મેઘ મનિ ચિંતવે—એ દેશી]

સમરથ સ્વામી સાતમેરે, સ્વસ્તિક લાંછન પાથ,
પૃથ્વી નરેસર કુળ-તિલોરે, પૃથ્વી ધનધન માયોરે—દેવ સુપાસછ
નામે લીલવિલાસરે, પુણ્ય-પ્રકાશછ (૧)
પરમેસર પગલાં કવે, કંચનકમળે સાર,
ધર્મસકળ નાસે તિહાં, જિહાં પ્રભુ કરે એ વિહારે રે—દેવ૦

તસ વારે' માનુ' દુઃખ પરાં^૩, નાસે' જિન સૂકાં પાનો રે-રે^૧
 ડીતિ' વિજય ઉવઝાયનો, વિનયવિજય ગુણ ગાય,
 ભવે-ભવે ભગતિ તુમહારડી, હિયઠે અધિડી મુહાય રે-રે^૧
 જ

(૨૪૮) (૧૧-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
 ચાલો સખી રે! પ્રભુને' પૂજવા રે,

ચંદ્રપ્રભ જિનરાય—મોરાં લાલ રે
 ચંદ્ર તણી પરે નિરમલી રે, ચંદ્ર મુકોમલ કાય
 —મોરાં લાલ રે (૧)

વદન પૂનમનો ચાંદલો રે, ચાંદો લંછણ પાય-મોરાં લાલ રે
 ચંદ્ર તણી પરે મહમહે^૧ રે, શ્યામ-ઉશ્યામ મુહાય
 —મોરાં લાલ રે. (૨)

ચંદ્ર-ચકોર તણી પરેર, વિંધ્યાચલ^૧ જિમ નાગ^૨—મોરાં લાલ રે
 વિનય કહે તિમ મુજ હજો રે, ભવે-ભવે તુમરધુ^૩ રામ
 —મોરાં લાલ રે. (૩)

જ

(૨૪૯) (૧૧-૯) શ્રી મુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
 મુવિધિજિન નાથ નામથીએ,

પરમલ^૧ મંગળ-માળ તો-ભાવે પૂજા કરે' એ
 કેમર ચંદન મૃગમહે^૨એ, તિલક ડીએ' પ્રભુ ભાલતો^૩—અ^૪
 માલા બદુ^૫-વણ^૬ની ફૂલનીએ, મોહીએ^૭ ઉજલે^૮ અંગતો-ભાવે^૯
 રજત^{૧૦}-ગિરિ ચિખર ઉપર થયાએ,^{૧૧}

સુરપતિ^{૧૨}-ધનુષનો રંગનો—ભાવે (૨)
 પુષ્પદંતાભિધ^{૧૩} જિનવરૂએ, મુગીર ગાય કુળ-ચંદ તો-ભાવે

અરણ્ય

સ્તવન દિપણી

૨૭૯

વિનય કરતાં પ્રભુથી લહુંએ, પરમ-પદ પરમ આનંદ તો
—ભાવે૦ (૩)

ક

(૨૫૦) (૧૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(આઠમો માસ વસંત-એ દેશી.)

શીતલ મરોવર^૧-તિલક નીર^૨ નદી તણું રે,
 શીતલ સાર^૩ કપૂરણું પૂર સોહામણું રે,
 શીતલ સજ્જન મન કે વન નંદન ધણું રે,
 શીતલ કમલ-કદંબ કે સજ્જન ચેષણું રે. (૧)
 શીતલ જનની^૪-હોતજ કે તેજ મયંકણું રે,
 પીતલ અંજી વિલેપન ચંદન-પંકજું એ
 શીતલ જલધર છાંહ કે બાંહ વાલિમનીએ^૫, (૨)
 શીતલ સરસ ઉઠાર કે વાડી રંભની^૬ રે,
 એહથી શીતલ સંત કે શીતલ દેવના રે,
 ચરણ-કમલરથું પ્રોતિ કે ભાવે સેવના રે
 પાપ તણા સંતાપ કે જેહથી ઉઃશમે રે,
 વિનયવિજય કરએડી કે પ્રભુ ચરણે નમે રે (૩)

ક

(૨૫૧) (૧૧-૧૧) શ્રી ઐયાંસનાથ-જિન સ્તવન

વડું જિન ઐયાંસ, હંસ તણી પરિ^૧,
 મુનિજન-મનકમલે રમેએ (૧).
 મુજ મન તરુઅર^૨ છાંહ, સ્વામી અનુસરો,
 જનમ સદ્ગુણ માહરો કરોએ. (૨)

વિષ્ણુ નરેસર વંશ, ધજા તણી પરે,
 જેણે કીધો જગે ગાજતોએ. (૩)
 નિસુણો ! વયણ મુજ તાત, દુઃ બમીયો ઘણું,
 ભવ-સાયરના પૂરમાંએ. (૪)
 હવે નિજ પાસે રાખો, હાખો ગુભમતિ,
 વિનય દરે ઈમ વિનતિ એ. (૫)

ક

(૨૫૮) (૧૧-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિનસ્તવ

(પરવ પશુમણ આવીયા રે-એ દેશી.)

શ્રી વાસુપૂજ્ય નરેસર રે, નંદા જયા જસ માય
 શ્રી વાસુપૂજ્યને પૂજનાં રે, મંદિર રિદ્ધિ ભરાય
 ભવિક-જન ! પૂજે એ જિનરાય,
 જિમ ભવ-જલધિ તરાય—ભવિક૦
 મુગતિનો એક ઉપાય ભવિક૦ (૧)
 સોલે મોવન-મિંદામનેરે, કુકુમ-વરણી કાય
 જિન કંથનગિરિ ઉપરે રે, નૂતન-લાલુ મુદાય—ભવિક૦ (૨)
 લંછન મિશ્રિ વિનતિ કરે રે, મદ્ધિધીમુત જસ પા
 લોકે દુઃ મંતાપીઓ રે, હુકુમ તુલ્ય પસાય—ભવિક૦ (૩)
 મન રંજે એ રાનદો રે, એ તો જુગનો ન્યાય
 પત્ર જે ઉજાવણ મન કરે રે,
 તે તો અચરજ સાય—ભવિક૦ (૪)
 ભાર ઉપાટે મુગતિના રે, બારનમો જિનરાય
 કાંઈનિવિજય ઉવત્રાયનો રે,
 વિનયવિજય ગુન ગાય—ભવિક૦ (૫)

ક

(૨૫૩) (૧૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(બહિની! જોહને જોહસ્થુ રંગ-એ દેશી,)

રમણ કરે મન-મંદિરે રે, વિમલ-કમલ ગુણ દેવ
વિમલ જનમ કરવા બણી રે, મુર-નર સારે સેવ રે
સવિજન! સેવો! વિમલજિણંદ,

ભવ-સંકટ-રચણી દિણંદ-ભવિં

જન-ત્રોચન શારદથંદ રે..... ભવિં (૧)

વેમલ ચરણ નખ સોહીયે રે, અણુવરણ જિમ ચોળખ
માતું દશ દિશિ નારીના રે, રચણ-અરિસા ચોળખ રે-ભવિં
વિમલ ચરણ નખ-દરપણે રે, જે જોયે નિજ રૂપ
મંગળ-માળા તસ મિળે રે,

મંદિર સિદ્ધિ અનૂપ રે-ભવિં (૩)

વેમલ વચન રસ વરસતો રે, વિમલ નથણ અદ્ભુત
પીપાવે કુળ આપણું રે, શ્રી કૃતવરમા-પૂત રે-ભવિં
મામારાણીએ જનમીયો રે, કંચન-વિમલ-શરીર
વેનય વસે તુમ પાઉલે રે,

જિમ સહકારે કીર-કીર-ભવિં (૫)

જ

(૨૫૪) (૧૧-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ઝવમલ અમકું તારે રે-એ દેશી)

ગુણ અનંત-અરિહંતના રે, જિનપતિ તેજ અનંત

ગુણ અનંત સહજે દીયે રે, સેવતાં ભગવંત—

અનંતજી! આવો અધિક ઉછાહ,

મુજ મન-મંદિર માંહિ—અનંતજી (૧)

મુખ અનંત જો મુજ હોયેં રે. મુખે મુખે જીવ અનંત
શુભ અનંતના જોલતાં રે,

તોલે ન આવે અંત—અનંતજી ૦ (૨)

જ્ઞાન અનંત મુજ દીઓ રે, દરિયાજી રિદિ અનંત
વિનય ભજે તુમહથી હજો રે,

મુજનેં પુણ્ય અનંત—અનંતજી ૦ (૩)

ક

(૨૫૫) (૧૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(હાસ—ધૂઆરિનો)

ધર્મનાથનેં સેવતાં રે, હોયે ધર્મ અપાર
ધર્મધદી મુખ પામીયેં રે રે, એદ છે વાત નિરધાર
અખિ ! આવો જિનવર પૂજીએ રે !
અખિ ! કેસર અંદન લાવ અખિ !

ફૂલનાં મૂલ કરાવિયેં હો—અખિ ૦ (૧)

પન્તરમે જિન પૂજવા રે, મુર-નર-કિન્નર કોડિ
આયેં ગાયેં પ્રભુ તણી રે, કીરતિ જો કર જોડી—અખિ ૦ (૨)
ધન ધન માતા મુવત્તા રે, જોળિ જાયો એ પૂત
સોભાગી મુખદાયકો રે, હોલત અતિ અદ્ભુત—અખિ ૦
ભાનુ રાય કુળ પુષ્કરે રે, મેરો પ્રભુ વાણુ સમાન
પ્રથમ દાન વરગ્રી દીડ રે, હવે દીયેં અમકિ દાન—અખિ ૦
કીરતિવિજય ઉવત્રાયનાં રે, વિનય નમે તુમહ પાવ
જોધિગ્રીજ દેજો સદા રે, માંગે છે એદ પમાય—અખિ ૦

(૨૫૬) (૧૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન^૧

(ઋષભનો વંશ રચણાયરો—એ દેશી)

શાંતિજિનેસર સોળમો, પાચમો ચકવર્તિ બાણો રે

ચોત્તક સહસ્ર વધૂ^૧ધણી,

પ્રભુમો ખટ ખંડ રાણો રે—શાંતિ૦ (૧)

દ્યોર વિધન ધન^૨ અંકરે, જિમ પરચંડ^૩ સમીર^૪ રે;

હુઃખઠાવાનળ ઓદહવેં,

જિમ નવ^૫ જલધર^૬ નીર રે—શાંતિ૦ (૨)

દીર્ઘિવિજય ઉવઆયનો, વિનય વહેં ઈમ વાણી રે

શાંતિજિનેસર સેવના, અવિહંડ-પુણ્યની ખાણી રે—શાંતિ૦

(૨૫૭) (૧૧-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઉત્તર દખિણ દુર્ગતિ હરણાસિ—એ દેશી)

કુંથુજિનેસર વંદીએ, સખિ! સત્તરમો દેવ રે

સખિ! દેવની સેવ કરો, મન—રંગશુ^૧ એ (૧)

પુરરાય મુત મુંદર, શ્રીરાણીનો નંદ રે

સખિ! નંદને અંદ જિરમું, મુખ શોભીયેંએ (૨)

નવ-નિધિ ચઉદ રચણ તણી, જેણે અપદા છાંડી રે

સખિ! છાંડીને માંડી પ્રીતિ, વિરતી સમીએ (૩)

નામ જપતાં જિન તણું, સખિ! પાતક બાયેં રે

સખિ! બાયેં ને થાયેં વંછિત મન તણુંએ (૪)

દીર્ઘિવિજય ઉવઆયનો, સખિ! સેવક બોલે રે

સખિ! બોલેં ઈમ નહીં કો તોલે પ્રભુ તણે એ (૫)

(૨૬૧) (૧૧-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(તે તરીયા ભાઈ ! તે તરીયા—એ દેશી)

શ્રીનમિનાથને ચરણે નમતાં, મન-ગમતાં મુખ હસીયે' રે
ભવ-જલમાં ભમતાં રહીએ, ૧

કર્મનિકાયિત દહીએ' રે—શ્રીં (૧)

સમક્ષિ-શિવપુરમાંહિ પોહોવાઠે, સમક્ષિત ધરમ-આધાર રે
શ્રીજિનવરની પૂજા કરીયે, એ સમક્ષિતનું સાર' રે—શ્રીં (૪)
જે સમક્ષિથી હોયે ઉપરાંડાજ, તે મુખ જાયે નાડાં રે
જે કહે જિન-પૂજા નહી કીજે,

તેહનું નામ નહી લીજે રે—શ્રીં (૩)

વપ્રા રાણીનો મુન પૂજો, જિમ સંસારે ન મુજો રે
ભવ-જલ તારક કંઠ-નિવારક,

નહી કોઈ એહવો દૂજો રે—શ્રીં (૪)

શ્રી કીર્તિવિજય-ઉપગ્રામનો સેવક,

વિનય કહે પ્રભુ ગેવો રે

શ્રવ્ય તત્વ મનમાંહી અવધારી, વંદો અરિહંત-દેવો રે—શ્રીં

(૨૬૨)(અ)(૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ રામગિરી-રામ કહે રાણી પ્રતે-મુજો કામિની એ-દેશી)

મહેર' કરો મનમોહન-દુઃખ-વારણશ્ચ,

આવો આણી' એહ-ચિત્ત-હારણશ્ચ

રોષ ન કીજે રાણ્યા-દુઃખં આણો હર્ષ ઠે નેહ—ચિત્તં
કાળ જયે કહાણી' ચહેરો-દુઃખ, જગ વિરતરયે વાત-ચિત્તં

કોઈ મુજને નરતી^૧ કહ્યો—દુઃખ૦

કોઈ વળી લુભને કુભાત^૨—ચિત્ત (૨)

પહિલી^૩ વાત વિમાચીયે^૪—દુઃખ૦,

તો ન હોય ઉપહાસ^૫—ચિત્ત૦

એ હોયે^૬ ઘરઁ આપવા—દુઃખ૦,

તોહિજ દીને^૭ આશ—ચિત્ત૦ (૩)

વિજુ તરૂઅર વન-વેલીને^૮.. દુઃખ૦,

કુણ રાખે ? નિમ છાંદિ—ચિત્ત૦

કંત વિના તેમ નારીને—દુઃખ૦

કુણ અવસાંબે ? બાંહી^૯—ચિત્ત૦ (૪)

નેહ નથી મુજ કારમો^{૧૦}—દુઃખ૦

નિશ્ચે જાણે નાય—ચિત્ત૦

રેહ તણી જિમ છાંદી—દુઃખ૦,

નહીં છાંદું તિમ આધ—ચિત્ત૦ (૫)

દુઃખીયાના દુઃખ ટાળવા—દુઃખ૦,

શું શું ન કરે સંત ?—ચિત્ત૦

તો મુજ આપ ઉત્તમ ઘર—દુઃખ૦,

કાં ઉવેખો ! કંત—ચિત્ત૦ (૬)

ઈમ કહેની રાહમતી—દુઃખ૦,

પોહતી ગદ-ગિરનાર—ચિત્ત૦

વિનય હરે જઈ મુખતિમાં—દુઃખ૦,

લેટ્યો નિજ, સરવાર—ચિત્ત૦ (૭)

.....

(૨૬૨)[આ](૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન રતન

(રાગ રામગિરિ છાંન્ના રે છપીને કંતા ! કિદાં રહ્યો રે-ઝરેશી)

રહો રે ! રહો ! રથ ફરવો રે.

આવો ! આવો ! આજિઆવાસ રે

ભેરે રે ધનુ' ઈમ ભવવુ' રે,

કાંઈ નો કરાવી ? એવડી આશરે-રહો (૧)

પીરમીને બોજન-થાળ ન તાણીયે' રે,

સીંચીને' ન ખાણીએ' મૂળ રે

ખાધે ગદાવી બૂંધ ન નાંખીયે' રે,

પોઈ ને ન ભરીએ પૂળ રે—રહો (૨)

ગ્રિકટપાંવળ તગવુ' કિરયુ' રે ? આદિ વિના કિયો છેલ રે

પરણ્યા વિણ વેધવ કિરયુ' રે ?

રોસ કિરયો ! વિણ નેહ રે—રહો (૩)

પાણી વિણ પરવાલડી' રે, કહો કેલીપરે વિંધાય રે ?

ભીંજ્યા વિણ કહો લુગડાં રે, તાપે' કેમ દેવાય રે ? રહો

આદિ વિના લાછા નહી રે, જુઓની વિચારી આપ રે

પ્રેમમુધા વિણ ચાખવે રે, રયો કરો એવડો સંતાપ રે ? રહો

દીઠે' બૂખ ન ભાજીયે' રે, લૂખાં ન હોયે' લાડ રે

આવી ગયે ન પળે' પ્રીતડી રે,

મીંચ્યા વિણ જિમ જાડ રે—રહો (૬)

એડવે' રાગુલ -જોલડે રે, જસ ન ચાક્યું મન રેખ રે

વિનય ભણે પ્રભુ નેમણ રે,

નારીને દો નિજ વેપ રે—રહો (૭)

(૨૬૨) [ઈ] (૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
શામળીયા નેમજી, પાતળીયા નેમજી,

સોભાગી નેમજી, રંગીલા નેમજી,

નેમ ! હિયેરે વિમામો^૧, કાંઈ પટે રે વરાસો^૨

અગકે^૩રયુ^૪ નાસો, મુજ પટે રે તરાસો^૫—શામંપાતં

સોભાગીં રંગીલાં (૧)

નેમ ! હું તોરી દાહી, જુલો વાન વિમામી

ઈમ જાતાં હો નાસી, જમ યાગે હો હાંમી—શામં (૨)

એકવાર વધારો, વિનંતી અવધારો

મુજ મામ^૧ વધારો, પછે વેહલા સિધારો—શામં (૩)

શિવનારી ધૂતારી સાધારણ નારી

મુજ કીધી શું વારિ, નેમિ લીધો ઉઠારી—શામં (૪)

કહેની ઈમ વાળી, રાગુલ જીભળી

લેટયો નેમનાળી, પહોતાં નિશવાળી^૧— શામં (૫)

કીર્તિવિજય ઉવઝાયા, લહી તાચ પઝાયા

નેમજી શુભ ગાયા, વિનયે^૨ મુખ પાયા—શામં (૬)

(૨૬૩) (અ) (૧૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(મુલો: મેરી સજની ! રજની ન જાવે રે—એ દેશી.)

પાસ—જિણેસર ! પૂજો બહેની રે,

જગમાં કીરતિ સબળી જેહની રે

કેસર-ચંદન અગર-કપૂર રે, પૂજતાં સુવિ આશા-પૂર રે

—પ્રાસં, (૧)

ત્રેવીશમે સર્વ કષ્ટ નિવારે રે; સંકટથી સેવકને તારે રે
નામ જિજ્ઞાસુ તણું મન ધારે રે,

તે પોતાની મા'મ વધારે રે— પાસ૦ (૨)
સબળ સોભાગી શુભ-લંકાર રે, વામાનંદન જગ આધાર રે
મુગતિપંથ દેખાડણ હાર રે,

મુગતિ-રમણ કઠે વર-હાર રે—પાસ૦ (૩)
સુર-નર નાયક સેવે પાય રે, ભાવ-સહિત પ્રભુના શુભ ગાય રે
વિનય કરી સેવક મન ધ્યાય રે,

માગે સમક્ષિત ચરણ—પસાય રે—પાસ૦ (૪)

(૨૬૩)(આ)(૧૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(પૂજુરે પૂજુ' પાસ ચિંતામણી એ-દેશી.)

આશ પૂરે મદા પાસ પરમેશ્વર,

દાસ પરિ' જાત્ર મુર સેવ સારે

ભીમ' ભવસાગર ઘેર ભય' આગર,

પાસણ પર લોકના થોક તારે—આશ૦ (૧)

માત વામાસતી, પુત્ર દુલરાવતી; નવ નવાં હાલરે ગીત ગાવે

રૂપ અદ્ભુત નિજ પુત્રનું દેખતાં આનંદ-ઉલટ'—અંત્ર આવે

—આશ૦ (૨)

પાસ સુર દેવી પદ્મમાવતી શુભવતી,

ભગતજન વાંછિત સર્વે આપે

દીપ્તિવિજય ઉવચાયનો સેવક,

વિનય નિજ ચિત્ત પ્રભુ પાસ યાપે—આશ૦ (૩)

(૨૬૪) (૧૧-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવન
(ભોહુદારે દ'યા-એ દેયો)

સિદ્ધારથનારે નંદન વિનયુ, વિનયત્રી અવધાર
અવ-મંદપમાં રે નાટક નાચીએ, દરે મુજ દાન દેવાર
—સિદ્ધાં (૧)

ત્રણ રતન રે મુજ આપો નાતજી, જિમ નારે રે મંતાપ
દાન દેપંતાં વજિ કૌસ રે કિયો, આપો પદવી રે આપ
—સિદ્ધાં (૨)

ચરણ-અંશુદટે નેરૂ કંપાવીએ, મુરતુ મોહયુગે માન
કર્મ નાનું તેરે ઝગડા જિતીયા રીધું વરસી રે દાન—સિદ્ધાં
શાસન-નાયક સુવિ મુખદાયક, ત્રિશતા-કુખે રતન
સિદ્ધારથનો રે વંશ રીખાવિએ, આદર્શ તું પત્ર ધન
—સિદ્ધાં (૪)

વાચક ગ્રેખર કીર્તિવિજય ગુરૂ, પામી નાચ પસાય
ધર્મ તણે રસે જિન ચોવીયના, વિનયવિજય ગુણે ગાય
સિદ્ધાં (૫)

૫. શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીગી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૧-૧

૧. શિખરરૂપ મસ્તકના મુકુટસમા ૨. મુખરૂપ કણ
વૃક્ષના ૩. નવાબ્યા=સત્કાર્યા ૪. વિનતિ

સ્તવન ૧૧-૨

૧. સમર્પે=આપે ૨. જગતમાં સૂર્યસમા ૩. ગુણના
સમૂહથી મુંઢર ૪. ઐંડ હાથી ૫. હાથીની ચાલ ૬.
ઐંડ હાથીઓના માલિક ૭. મોહરૂપી જાડના
મૂળીયાં ૮. ઉખેડી નાંખવા ૯. દેશીશબ્દ પ્રયોગ છે.
પ્રાયઃ આનો અર્થ એમ જણાય છે ■ વડ=મોટા.
હથવાહે=પાણીના પ્રવાહમાં તણાતા માટે પકડી રાખ-
નાર હાથ સમાન.

સ્તવન ૧૧-૩

૧. ત્રીજા તીર્થંકરની માતાનું નામ છે ૨. પુત્ર

૩. સુંદર ૪. મને ૫. વિસ્તારનાર ૬, ભરતી ૭.
અટકાવો.

સ્તવન ૧૧-૪

૧. ચોથા તીર્થ કરના પિતાનું નામ છે ૨. આરાધી
૩. ચોથા તીર્થ કરની માતાનું નામ છે.

સ્તવન ૧૧-૫

૧. વિરતિરૂપ સ્ત્રી ૨. જન્મ ૩. પાંચમા તીર્થ કરની
માતાનું નામ છે, ૪. ધર્મરૂપ વેલ્લડી માટે પાણીની
ધાર જેવા ૫. પાંચમી તીર્થ કરના પિતાનું નામ
૬. મુખથી ઇલ્યો છે પૂનમનો ચંદ્ર જેણે

સ્તવન ૧૧-૬

૧. સ્ત્રી ૨. ન દૂટે તેવી ૩. ખામી ૪. હિતકારી
૫. પર = શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીના પિતાનું નામ
૬. રાજા.

સ્તવન ૧૧-૭ અ

૧. સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના પિતાનું નામ
છે. ૨. શુક્તિરૂપ સ્ત્રીએ ૩. પ્રભુજીને સ્વામી તરીકે
૪. સ્વીકાર્યા ૫. સ્થાન ૬. મુખ અથવા આંખો.

સ્તવન ૧૧-૭ આ

૧. ઉપદ્રવ ૨. ચોલે છે ૩. દૂર

સ્તવન ૧૧-૮

૧. અત્યંત ચોલે છે ૨. વિંધ્યાચલ પર્વતના જંગલો
અને નર્મદા નદીનો કિનારો એ હાથીઓનું મૂળ
રહેઠાણ ગણાય છે ૩. હાથી

સ્તવન ૧૧-૨૨ (આ)

૧. આ જાણુ ૨. જો આવી રીતે જવું હોય
(ઉત્તરાધની પ્રથમ લીટીનો અર્થ) ૩. પાણી પાક
મોટું થયાં પછી ૪. ખોલીએ નહીં ૫. તેણે
પ્રવાહ=ખોલી

સ્તવન ૧૧-૨૨ છં

૧. વિચારો ૨. મુરકેલી ૩. જગજગતની જેમ જલે
૪. ત્રાસ ૫. મહિમા ૬. મોક્ષે

સ્તવન ૧૧-૨૩ (આ)

૧. ની જેમ ૨. કરે ૩. ભયંકર ૪. ભયની ખાળ
૫. અમૂલ્ય ૬. ઉમંગ.

સ્તવન ૧૧-૨૪

૧. અપાવ ૨. જ્ઞાન, દયાન, ચારિત્ર ૪. કૌશલ
હાંશિયારી ૪. ફરે થયું.

શ્રી હરખચંદ છ મ.

૩૧

સ્તવન-ચૌવિંશી

(૨૬૫) (૧૨-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(રાગ બેર)

ઉત્ત પ્રભાત નામ, જિનજીકે ગાઈયેં
નાભિજીકે નંદકે, ચરન ચિત લાઈયેં
આનંદકે કંદંબજીકે, પૂજત મુરિંદવંદ
ઐસો જિનરાજ ઉઠ, જોરકું ન ધ્યાઈયેં—ઉત્તમ (૧)
જનમ અજોદ્ધામ હામ, માતા મરૂદેવા નામ,
લંછન વૃષભ જાકે ચરન મુહાઈયે
પાંચસેં ધનુષ માન, હીપત કનકચાન,
ચોરાશી પૂરવ લાખ, આયુ ત્રિયતિ પાઈયેં—ઉત્તમ (૨)
આદિનાથ આદિદેવ, મુર-નર સારેં સેવ,
દેવનકે દેવ પ્રભુ, ચિવમુખ હાઈયેં
પ્રભુકે પાદારવિંદ, પૂજત હરખચંદ
મેટો દુખડંદ, મુખ ઋષભતિ જહાઈયેં—ઉત્તમ (૩)

મેઘનૃપતિ કે નંદ આનંદન, માતા સુમંગલા બયો
 લાંછન કીંચ અયોધ્યા ઉપજત, કનકખરન તનુ^૪ છાયો
 —નિરખ૦ (૨)

ધનુષ તીનસત માન બિરાજત, જસુ જસ ત્રિહુ^૫ જગ છાયો
 ચાલીસ લાખ પૂરવ વત્સરકો, આયુ પ્રમાન બતાયો
 —નિરખ૦ (૩)

પંચમજ્જિન પંચમગતિ પામી, પરમપુરુષ જિન ઇયાયો
 હરખચંદ્રકે ચિતમે^૬ તુમ જિન, અવર દેવ નહી આયો
 —નિરખ૦ (૪)

જ

(૨૭૦) (૧૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 (રાગ-અત્રિધૌ વેણાઉત્ત.)

ચરણ-કમલમે^૭ ચિત્ત હીયોરી

પદમપ્રભકે મુખ કી ચોભા, દેખત ચિત્ત આનંદ બયોરી
 —ચરણ૦ (૧)

શ્રીધર પિતા મુસીમ માતા, કોસ^૮બીપુર જનમ હીયોરી
 ધનુષ અહીમે^૯ હી ચી કાયા, લાંછન પંકજ^{૧૦}ચરણ બયોરી
 ચરણ૦ (૨)

ભીમ લાખ પૂરવ દિયનિ^{૧૧}બાગી, અડનખરન માનુ^{૧૨}રધિ^{૧૩} ઉદયોરી^{૧૪}
 દેવલ જ્ઞાન પ્રકાશક પ્રમુખ, ભીન લોક અકો^{૧૫}શીગ^{૧૬}નયોરી^{૧૭}
 —ચરણ૦ (૩)

નામ લેત નવ નિધ પાયો, હરશન દેખત દુરિત^{૧૮} ગયોરી
 હરખચંદ્રકે આદિત માયો, જગજીવન જિનરાજ જયોરી
 —ચરણ૦ (૪)

(૨૭૧) (૧૨-૭) શ્રી સુપાર્થનાથ-જિન સ્તવન (સન-આચાર્યરી)

આજ મેં દેખ્યોરી સુખમંદા....આજ૦

શ્રી સુપાર્થજિનેમરુઝ, દેખન ધિત્ત આનંદા—આજ૦ (૧)

જનમ બનારેચી પૂજરી માતા, પિતા પ્રતિષ્ઠ નરિંદા

ઉંછન સસ્તિક વીધ પનુપ નનુ, કંગનજરન દીપંદા

—આજ૦ (૨)

વીમ લાખ ૪૨૧ ધિનિ બડી, પુલ દરવાગનરિંદા

મડુજુગ રૂપ બેનાપમ મદિમા, ૪ગિત ૫૬^૧ સુરતૂંદા

—આજ૦ (૩)

કેવલ જ્ઞાન અનંત મુગ્ધાકર, સંશય તિમિર^૧ દરંદા

જેમે આદિજકે ૫૬^૨-૩૪૩, હરખચાંદ પ્રભુ બંદા

—આજ૦ (૪)

(૨૭૨) (૧૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન (રામ-રામકલી.)

રહન નવન લક્ષ્મ્યાને રસપુ

ચંદ્રપ્રભકે સુખરી ચોખા, દેખન નાદિ અપાને

બકે તનકી^૧ આટૂનિ^૨, જાને, કોઈ દિનંદ^૩ દુરાને

—રસપુ રહત૦ (૧)

મહસેન પિતા લલમના માતા, ચાંદી લંછન ઠહરાને

દશ લાખ ૪૨૧ આયુ દેહસી, પનુપ શરીર પ્રમાને

—રસપુ રહત૦ (૨)

ચંદ્રપુરી અવતાર લીંગો જિન, કુલ ઈશ્વાગ કદાને
 ઉજવલ વરન તરન અરૂ તારન, જગન-જંતુ દિન કાને
 —હરગકું ૨૫૧૦ (૩)

દ્વપન સદિન દેવ દે જો તે, મેરે મન નદી માને
 હરખચંદ્રકે સાદિળ તુમદિ, દમ તુમ દાય ભિકાને
 —હરગકું ૨૫૧૦ (૪)

(૨૭૭) (૧૨-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ-જયનત્રી)

મુખદાયક મુખકંદ દયાનિધિ..... —મુખ૦

સાદિળ ! મુવિધિ જાણુંદ..... —દયા૦

કાકંદીપુર રાજ્યો હો, પિતા મુઝીવનરિંદ

ધનુષ રાગ માન મગર વર લ છન, રામા-રાનીનંદ—દયા૦

હોય લાખ પૂરવ આઉયો હો, કુલ ઈશ્વાગનરિંદ

ઉજવલ બરન તરન અખંડિત મદિમા, પજન પદ મુરદંદ

—દયા૦ (૨)

હરસન દેખત મુખ બયો હો, મિટ્ટે દુરિન દુખદંદ

મુખકે ચરન-કમલકી સેવા, આદત મુનિ હપ્ચંદ—દયા૦

(૨૭૮) (૧૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ-ગાંધારી-ગા—ગ્રજાકરી)

અટકયો ચિત્ત જમારેરી, જિન ચરણ કમલમે; અટકયાં

શીતલનાથ, જિજ્ઞેશ્વર, સાદિળ ! જીવન-પ્રાણ આધારેરી

(૧) ૦૫૧૦ ૧૧-૧૨ —જિન૦ (૧)

માતા નંદાદેવીકા નંદન, દહરથ-નૃપકો ખ્યારોરી
 શ્રીવત્સ લંછન જનમ ભદિલપુર, કુલ ઈશ્વાગ ઉજવાલોરી
 —જિન૦ (૨)

નેઉ ધનુષ શરીર સુશોભિત, કનકજરન અનુકારોરી
 એક લાખ પરવ ચિતિ કહિયત, નામ ત્રિયાં નિચતારોરી
 —જિન૦ (૩)

દીનદયાલ જગત-પ્રતિપાલક, અખ મોહે પાર ઉતારોરી
 હરખથદકે આહિન આથે, હું તો દાસ તુમારોરી—જિન૦

જ

(૨૭૫) (૧૨-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ-ગૌડ માહાર.)

અખ તો ઉધાર્યો^૧ મોહિર ચહિયે^૨ જિનંદરાય—અખ૦

રાખો^૩ મેં જરોમેં^૪ રાવરે^૫ ચરનકો—અખ૦

સુનહો શ્રેયાંસનાથ ! સાચો શિવપુર સાથ

મિરદ તુમારો પ્રભુ ! તારન-તરનકો—અખ૦ (૧)

સિંહપુરી જન્મે કાંમ, વિધણ્યેન પિતા નાંમ

વપારાની કુખે જાયો, કેયંત જરનકો—અખ૦ (૨)

વરસ ચોરાશી લાખ, આયુ પ્રમાન લાખ

લંછન ચરન ખડ્ગી, સુખકે કરનકો—અખ૦ (૩)

હું તો હું અ-નાથ ! તુમ નાથ ! પ્રભુ

તુમ જિન ઔર નાંહિ; દસરો ચરનકો—અખ૦ (૪)

પ્રભુકે પાદારવિંદ, પૂજત હપથદ

રીઠ્યે શિવ, હુખ મેટિયે મરનકો—અખ૦ (૫)

(૨૭૬) (૧૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજારવામી-જિન સ્તવન
(રાગ-દિગ્ગજ)

શ્રીવાસુપૂજા તારમા જિનંદ,

જિન મુખે દાવડ આનંદ પંદ
ભાગી જનમ નગરી ગદ્યા વિખ્યાન,

ઈન્દ્રાગ વગ વસુપૂજા તાત
રાનીશી જ્યારેલી પ્રનિદ માન.

પદ મદિય લાંબન વિદમ્યાન-શ્રીન (૧)
દશ-ગાઠ ધનુષ કાયા માન, જાદુલગ્નગ્રામ વરમાયુ માન
સુર-નર માન જસુ આન, કામિનપરનકરૂનાનિધાન-શ્રી૦
જગજીવન જગનાથક જિનંદ,

મિધ્યામતિ^૪ તિમિર હરન દિનંદ
પ્રભુ ! દર કરે દુખ દુરિતદંદ,

નિત ઘરન નમત મુનિ હરખચંદ-શ્રી૦ (૩)

(૨૭૮) (૧૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-આઘના.)

તુમસો^૧ લાગો નેહ વિમલજિન-તુમ૦

કૃતશ્રદ્ધાનૃપ શામાદેવાનંદન, મુન સાદિગ ગુણગેહ
—વિમલ૦ (૧)

કુલ ઈન્દ્રાગ કંપિલપુર જનમે, સાઠ ધનુષ રે દેહ
સાઠ લાખ પૂરવ મિત આયુ, સૂકર લંછન રેહર-વિમલ૦
જ્યો^૨ ચક્રેર શશિદી નિત આહે, જ્યો^૩ ચાતક મન મેહ

ત્યુંહી નિશદિન તુમકું અમરું, મુજ મન રટના એહ
—વિમલ૦ (૩)

દ્રપણ સહિત દેવ હે જેતે, દિલહી નાવે તેહ
હરખચંદ હિત૩તુમસેં કીનો, રખે દિખાવે છેહ
—વિમલ૦ (૩)

ક

(૨૭૮) (૧૨-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—ધ્રુવરીયા મહાર)

ચરન શરન મેં તકે આયો તેરી પ્રભુ
હું તો દીન અધીન અધમ નર, તું જગજંધુ કહાયો
—તેરી૦ (૧)

સિંહસેન નરપતિકે નંદન, મુજસા માતા મહારો
લંછન સીંચાણો અગ્નેધ્યા ઉપજે, કંચનભરન મુકાયો
—તેરી૦ (૨)

તીશ લાખ વરપ પ્રભુ-આયુ, તનુ ધનુષ પચામ બનાયો
કુલ ઈશ્વર મુગટ સોભાગી, શિવરમની ચિત લાયો—તેરી૦
અનંતનાથ અતુલ-ખલ સાહિબ,
તુમ જયતિહું જગ ણાયો
હરખચંદકું દેહી અખય મુખ, ભવદુઃખ બહોત મતાયો
—તેરી૦ (૪)

ક

(૨૭૯) (૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-શૃંગારની સારંગ)

જળ મેં મૂરનાદેખી પ્રભુ । તેરી, તબદી પુણ્યદશા મેરી ભગી
જનમ જનમ કે દુરિતર ગમે સગ,

કુમનિ કુટિલતા દુરમતિ ભાગી—જખ૦ (૧)
ધર્મરાય શ્રીભાનુરાય સુન, સુમતા માતા ઠે બડભાગી
લંછન વજ રતનપુર જનમે,

દશ લાખ વરષ આયુસ્થિતિ વાગી —જખ૦ (૨)
પંચ અધિક નાદીમ ધનુષ તનુ, કાયા કંચનખરન મોભાગી
કુલ ઈશ્વાગ વિભૂષન માહિજ, મદિમાવંત અનુરાગી જખ૦
સંજમ લે પંચમપદ સાધ્યો, રાજપ-રમણી મમતા મળ ત્યાગી
હરખચંદ માહિજ મુખદાયક, મેરી તગત પ્રભુજીમેં લાગી
જખ૦ (૪)

૫

(૨૮૦) (૧૨-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-સારંગ)

ચિત્ત ચાહત સેવા ચરનનકી—ચિત્ત૦
વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા, શાંતિનાથ મુખકરનનકી
—ચિત્ત૦ (૧)

જનમ નગર હથિનાપુર બકો, લંછન રેષા હિરનનકી
તીસ અધિક દશ ધનુષ પ્રમાને, કાયા કંચનખરનનકી
—ચિત્ત૦ (૨)

કુરૂવંશકુલ લાખ વરસ ચિતિ, શોભા સંજ્ઞામ ધરનનકી
 કેવલજ્ઞાન અનંત-ગુણાકાર, કીરત તારન-તરનકી-ચિત્ત૦(૩)
 તુમ જિન દેવ અવર નહીં ધ્યાઈ, મેં અપને મન પરનનકી
 હરપચંદ હાથક પ્રભુ શિવમુખ-ભીતિ મિટાવો મરનનકી
 —ચિત્ત૦ (૪)

(૨૮૧) (૧૨-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 [રાગ-ખિહાગ]

દે મન^૧-મધુકર! ચિત્ત હમારે! કુંથુનાથકે ચરન-કમલતે,
 નેકરે ન હોજિ^૨ તું ન્યારે—દે મન૦ (૧)
 પદકજ^૩ સહજ-સુગંધ મુકોમલ, શીયુત^૪ મુખ મુખકારે,
 રાગ-દોષ કંટક નહીં યાકે, પાપ-પંકજે^૫ ન્યારે—દે મન૦ (૨)
 વિકસિત રહત સદા નિય-વાસર^૬, અનિ અદ્ભુત અવિકારે,
 મિસે પદપંકજ તણ ઇત-ઉત^૭, રોસન^૮ મૂલ! કાહારે^૯ !—દે૦
 માતા શ્રી શ્રીમતીકે^{૧૦} નંદન, સૂરનૃપતિકે^{૧૧} ન્યારે,
 ગજપુરે જનમ હાગ વર લંહન, કુરૂવંશ કુલ ઉજવાલે—દે૦
 સહજ પંચાલુ બરસ આસુ તનુ, ધનુ પૈંતીમ માહારે,
 હરપચંદકે સાદિગ જિનવર, જગત-જંતુ હિતકારે—દે૦(૫)

(૨૮૨) (૧૨-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
 [રાગ-યમન]

શ્રી અરનાથ-જિનંદ, રહત મન મેરે—શ્રી અર૦
 ગજપુરે નમર મુદરસાંન નૃપમુત, શ્રીદેવીશુકો નંદ—રહન૦
 સહજ ચૌરેથી વરસ આસુચિતિ, નીમ ધનુષ તનુ દીપવર્તિન^૧

લંછન નંદાવતં સુચોલિત, કુલ ઈષ્ઠ્યાગ નરિંદ-રહૃત (૨)
 કંચન ધરન મુકોમલ કાયા, મુખવૃત્તિરેદીપત રાકાચંદ^૩,
 જગતજંતુ પ્રતિપાલક પ્રભુજી, સેવત ચોચક ઇંદ -રહૃત (૩)
 તુમ તો સાહિબ ચિવમુખદાયક, હું સેવક મતિમંદ^૪,
 હરખચંદકી રાખો લજ્યા, ફર હરો દુઃખહંદ-રહૃત (૪)
 ઝ

(૨૮૩) (૧૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-નર]

મન માની રે મેરે મન માની, મલ્લિનાથકી મૂરતી^૧ મન
 કુંભનૃપનિકે નંદ આનંદન, માત પ્રભાવતી રાની-મન (૧)
 ધનુષ પચીસ ઉંચપને કાયા, નીલધરન ગુણમણિખાની,
 લંછન કલશ જનમ હથિનાપુર, તારે કરુણાનિધિ કેવલરાની મ
 પચપન મદસ પ્રમાણ વર્ષ ચિતિ, તારે બહુત ભવિકજન પ્રાની
 જૈનધરમ પ્રકાશ કીયો પ્રભુ, દુરગતિ દુઃખ ફર ભગાની-મન
 ઓર દેવ દિલમાદી ન ધ્યાઉં મેં, અપને જીવ ઇંદ^૩ રાની^૨,
 હરખચંદ સેવકકી લજ્યા, રાખો પ્રભુ અપનો જાની-મન (૪)
 ઝ

(૨૮૪) (૧૨-૨૦) શ્રી મુનિમુન્નત-જિન સ્તવન

[રાગ-નાયકી]

મુંદર મુખકી શાબા, નિન^૧ દેખએ કીજે,
 મુનિમુન્નતજીકો દરમન^૨ દેખન, દરિન^૩ દુઃખ છીજે - મું
 પિત્ત મુખિત્ર નગરી રાજગૃહી, પદમાવનીકી બહી^૪ છીજે
 વીંચ ધનુષ તમુ ફરમ^૫ લંછન,

હરિવંશ કુલ અવતાર લક્ષ્મીજે-મુંદર (૨)

વારૂંદોટિ^{૧૦} કામકી મૂરત, ઔર કહાકી^{૧૧} જોપમ દીજે-સુ૦
જળ દેખું તળ અતિ મુખ ઉપજે,

જિન દેખ્યે મેરો મન ન પતીજે^{૧૨}

હરખચંદકે પ્રભુકી મૂરત, દેખત નૈન^{૧૩} અમૃત-રસ પીજે-સુ૦

ક

(૨૮૫) (૧૨-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-જયદેવવંતી]

પ્રભુસોં, પ્રીત કરી, બાઈ મેં તો પ્રભુ૦

શ્રી નમિનાથ જિનેસરજીસોં, લાગી લગન ખરી—મેં૦ (૧)

માતા વખા વિજયનૃપતિસુત, મિથિલા જનમપુરી;

પણદશ^૧ ધનુષ શરીર ઠનકે જુતિ^૨ સેવત ચરણ હરી^૪-મેં૦

દશ હજાર વરપકો આયુ, મહિમા જગત ભરી,

દોષ અદાર રહિત કિતકારણ, સાધી શિવનગરી—મેં૦ (૩)

જળ મેં ચરણકમલ ચિત દીનો, તળહિ વિપત ડરી,

હરખચંદ ચિત આનંદ પામે, મનકી આશ ફક્કી—મેં૦ (૪)

(૨૮૬) [અ] (૧૨-૨૨) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-કેદારી)

ચરણ રહી ચિત લલચાય

નેમિનાથ જિનંજી કે, ઔર^૧ કિતહું^૨ ન જાય—ચરણ૦

સમુદ્ર વિજય-નરિંદ નંદન, સંખ લંછન શિવાદેવી માય,

દશ ધનુષ તણુ, સહસ વત્સર^૩ આય^૪—ચરણ૦ (૨)

શ્રી હરખચંદ્ર કૃત

શ્યામ સુંદર સુભગ મૂરત, દેખ મદન દુરાય
 દીનબંધુ દયાલ જગસુર, જગપતિ યદુરાય—ચર
 સુપનપ સોવતઃ ગોસૃજ ભગતઁ ઓર કહુ ન મુ
 હરખચંદ પ્રભુ માધુરીમૂરત, હૃદયે બસી આય—

(૨૮૬)[આ](૧૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ
 (રાગ—સોરઠ)

નેમણ ! થે' કાંઈ હડ માંડયો રાજ, નેમ
 રાજુલ ભલી વીનવેણ, મેરી અરજ સુણો માહારાજ—નેમ
 સસુદ્રવિજેણકે લાડલેણુ પુમ, યાદવકુલ શિલુગાર
 નાયક તીવ્ર લોકકેણ, હું સબ શુભનિધિ ગરીબનિવાજ
 —નેમ ૦ (૨)

પુમ ભત્રી ભરાતર બળામકે, આયે વ્યાહન કાજ
 તોરણસેય રથ ફેરકેણ પુમ, ફિરત ન આઈ ધાનેપલાજ
 —નેમ ૦ (૩)

આયો ઉલટા પર આપણેણ, હડ છોટો નભદરા વીર
 પુમ બિન થે સંસારમેણ, કવણ મિટાવે પીર ?—નેમ
 પુમ પશુખન પર કરણા કરીણ, મો, પર કીનો રાસ
 દીનદયાલ કહાયકેણ, પુમને નિપટ લગેગો દોસ—નેમ
 પ્રીત પુરાણી બાણીકે, પુમ રાજુલ રાખો પાસ
 હરખચંદ પ્રભુ ! રાજુલ વિનવે,
 થો માંને મુગતિનો વાસ—નેમ ૦ (૧)

(૨૮૭) (૧૨-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-સોરઠ)

ભાણકે નંદ, અરજ સુનો—વામા૦

પદ્મસેનકે લાડલે હો, શ્રીજી પાસ જિણુંદ—અરજ૦

નમ પુરી બનારસી હો, લંછન ચરન ફરિંદ

। વરસકો આઉખો હો, કુલ ઈષ્ઠભાગ નરિંદ—અરજ૦

લિખરન નવ હાથકો હો, દીપત દેહ દિનંદ

રેક ક્યાન પ્રભુકો જપું હો, મનધરી અધિક આનંદ

—અરજ૦ (૩)

। સેવક હું તિહારો હો, તું સાહિબ ! મુખકંદ

જે સેવા ચરનકી હો, ચાહે નિત હરખચંદ—અરજ૦

(૨૮૮) (૧૨-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(રાગ—પરજયાલ.)

ન માન્યો મહાવીર મેરો—મન૦

સેધારથ નૃપ કુલતિલો હો, પ્રભુ ત્રિશાલાનંદન વીર

—મેરો મન૦ (૧)

પ્રતીકુંઠ પ્રભુ જનમીયો હો, મુશગિરિવર સમ ધીર

। રસ બહુતર આઉખો હો, લંછન પગ સોંઘીર—મેરો૦

પ્રાત હાથ તનુ દીપતો હો, કચેન બરન શરીર

। રચપકુલ ઉજવાલકે હો, પ્રભુ પુહતા ભવજલંતીર

મેરો૦ (૩)

શાસનનાયક સમરીયો હો, બંને ભવભય લીર

હરખચંદકે સાહિબા હો, તુમ દૂર હરો દુઃખ પીર—મેરો૦

૭. રાતદિવસ ૮. આમતેમ ૯. ભડકે ૧૦
શા માટે ।

સ્તવન ૧૨-૧૮

૧. સૂર્ય ૨. કાંતિ ૩. પુનમનો ચંદ્ર ૪. ૫

સ્તવન ૧૨-૧૯

૧. સ્વરૂપ ચહેરો ૨. અદીનમુખમાં ૩. નિયત કરે

સ્તવન ૧૨-૨૦

૧ નોવા કરીએ ૨ આંખ-ચહેરો ૩. પાપનું દુઃ
૪. દર થાય ૫. જોવારખાં ૬. કાચજો ૭ વપ

૮. ખમર પટે ૯. મુંદર ૧૦. કાંડ કામદેવની ૧૧.
ચોની ૧૨. ખાત્રી થાય. ૧૩. આંખો

સ્તવન ૧૨-૨૧

૧. મુખથી ૨. પંદર ૩. કાંતિ ૪. ઈંદ્ર.

સ્તવન ૧૨-૨૨ આ

૧. બીજો ૨. કયાંય ૩. વર્ષ ૪ આયુ ૫. સ્વપ્નામાં
૬. સૂતાં ૭. સવારે ૮. ભગતાં ૯. મુંદર ૧૦. ચહેરો

સ્તવન ૧૨-૨૨ આ

૧. લાડીલા-ખાસા ૨. પરજુવા માટે જાન ૩.
પરજુવા ૪. માંડવેથી ૫. તમને ૬. પાછાં ફરી
૭. પીડા ૮. મારા ઉપર ૯. નક્કર

સ્તવન ૧૨-૨૪

બોતિર ૨. સિંહ ૩. અજવાળીને ૪. કિનારો

શ્રી નયવિજયલ મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૧૩]

(૨૮૯) (૧૩-૧) શ્રી રૂપલદેવ-જિન સ્તવન

(ભાષ્યકહે માન મહાર-એ દેશી.)

પ્રણમું આદિજિણંદ, જગલુવન જિણચંદ

આજ હો-સ્વામી રે શિવગાંધી પામ્યો પુણ્યમીલ. (૧)

હરખ્યા નયનચકોર, મેહ દેખી જિમ મોર

આજ હો માયે રે સુખ-સાચે રાચે રંગશુંલ. (૨)

સુર નર નારી કોડિ, પ્રણમેઃએ કર ભેડી

આજ હો નિરખે રે ચિત્ત હરખે પરખે પ્રેમશુંલ. (૩)

ગાયે મધુરી ભાસ, ખેલે જિનશુભરાસ

આજ હો માને રે જિનધ્યાને તાને મેળવેલ. (૪)

એ આદિજની સેવના, તે તો જવજલ પાર—સાગ્ગન૦ (૫) .
 ભવ-ભવમય બેઢે યદા, છેડે પાપ સ-મૂલ—સાગ્ગન૦
 શિવસંપદ સહજે હીયે, એ આદિજ અનુકૂલ—સાગ્ગન૦ (૬)
 ઈમ લાઘી જે સેવયો, લહયો તે મુખ સાર—સાગ્ગન૦
 નયવિજય પ્રભુ પ્રભુમતાં નિતુનિતુ જય જયકાર—સાગ્ગન૦

૩

(૨૯૧) (૧૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(એ શાખિ અમીય રસાક્ષ કે ગદો વિપ ઝરેરે એ દેશી.) .
 શ્રી સંભવજિનસાય કે, મુજ મનમાં વસ્યો રે કે—મુજ૦
 દેખી પ્રભુ-મુખનર કે, હીયટો હસ્તસ્યો રે કે—હિયટો .
 પામ્યો હર્ષ અપાર કે, મનવંછિત ફળયો રે કે—મન .
 જગજીવન જિતસાય કે, જો અચને મિલ્યો રે કે—જો (૧)
 પામ્યો આનંદ પૂર કે, દુઃખ ફરે ગયારે કે—દુઃખ૦
 બેટયો શ્રી જિનસાય કે, વંછિત સર્વિ લક્ષ્ય રે કે—વંછિત .
 પામ્યો ભવજલ પાર કે, સાર એ દિન ગલુ રે કે—સાર .
 હીકું જો મુખકાર કે હરિમલુ જિનવલુ રે કે—હરિ૦ (૨) .
 ફળિએ મુરવડુ બારે કે સાર એ દિન થયોરે કે—સાર .
 પ્રગટયો પુણ્ય પંદુર કે પાતિક સર્વિ ગયો રે કે—પાતિક .
 ગ્રીધ્યાં વંછિત ઠાજ કે આજ એ દિન ભલો રે કે—આજ .
 ભગતવત્સલ ભગવંત કે હીકો ગુણનીસો રે કે—હીકો (૩)
 આજુ થયો મુકયત્ય કે જનમ એ માહરો રે કે—જનમ .
 પરમ પાવન દિદાર કે હીકો તાહરો રે કે—હીકો .

પામી નવે નિહિ સિદ્ધિ કે સિદ્ધિ સવે મિલિ રે કે—સિદ્ધિ
 દીઠે પ્રભુ દિદાર કે આરથા સવિ ફળી રે કે—આરથા (૪)
 નાઠા માઠા ઠર કે હુસમન ને હતારે કે—હુસમન
 ફિરિય ન આવે તેહ કે તોહ વળી છતારે કે—તોહ
 ગયાં સવિ કમ કે શમ આવી મળ્યું રે કે—શમ
 ભેટયે શ્રી ભગવંત કે વંછિત સવિ ફળ્યું રે કે—વંછિત (૫)
 મહિર કરી મહાશય કે ચરણે રાખિયે રે કે—ચરણ
 સેવક પું મુજ એમ કે પ્રવચન ભાખિયે રે કે—પ્રવચન
 હોયે વંછિત સિદ્ધિ કે પ્રવચન સાખિયે રે કે—પ્રવચન
 અવસર પામી સ્વામી કે દરિયાવ દાખિયે રે કે—દરિયાવ (૬)
 પુઠ્ઠ સેવાથી સ્વામી કે શિવમુખ આખીયે રે કે—શિવ
 એટલે કાઠિ કઢ્યાવ કે ધણુ શું ભાખીયે રે કે—ધણુ
 જ્ઞાનવિજય ચરણિય કે પ્રભુ મેં લગી લગી રે કે—પ્રભુ
 પુઠ્ઠ ચરણાણુ સેવ કે હોજો વળી વળી રે કે—હોજો (૭)

૬

(૨૯૨) (૧૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 [નિંદાની વેરણ હોઈ રહી એ દેશી]

અભિનંદન અરિહંતજી, અવધારો હો નેવક અરદાસ તે,
 દાસ બળી મુજ દીછયે, મનવંછિત હો મુખલીલ વિલાસ
 કે—અભિ. (૧)
 પૂરવ પૂરવે પામીઓ, મુખકારણ હો જગતારણ કેવ કે,
 નેવક બળી સાહિબા, હવે સફળી હો કીજો મુજ સેવ કે—અભિ. ૨

સેવક-જનની સેવના, પ્રભુ બણો હો મન નાણો કેમ કે,
 ધૂઝો પણ રીઝો નહિ, એકાંગી હો કિમ હોયે ? પ્રેમ કે—અં ૩
 સામાન્ય જનની ચાકરી, સહી સફળી હો હોયે વિસવાસવીય
 કે; પ્રભુસરિખાની સેવના,
 કિમ થાયે હો વિશ્વની ? જગદીશ કે—અભિં ૪)
 સેવક જે સેવે અદા, તે પામે હો એ વંછિત કામ કે,
 સેવક મુખીએ પ્રભુ તણી, સહી વાધે હો જગમાંહિ મામં કે—અં ૫
 સાહિબ તે સાચો સહી, જે સેવક હો કરે આપ-સમાન કે;
 લોગી ભગતે રીઝીને, જે આપે હો મન વંછિત દાન કે—અં ૬
 ઈશ બહુ ભગતે વિનબો, જગજીવન હો અસિનંદન દેવ કે;
 નયવિજય કહે સાહિબા,
 મુજ હોજયો હો ભવ-ભવ તુજ સેવ કે—અભિં ૭

જ

(૨૯૩) (૧૩-૫) શ્રી મુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 દેશી નજીસની-સાહિબ ! બાહુ જિનેસર વિનતિ-એ દેશી]
 આજન ! મુમતિ સદા નિત ધારયે, વારીયે કુમતિ-પ્રસંગ હો;
 આજન ! કલિમલ્લરૂપે હારીયે, તારીયે, આપ સુરંગ હો—સાં ૧)
 સાં મુમતિતણી જે સેવના, તે સાચો શિવને પંથ હો,
 સાં પરિચય એહસ્થું જેહને, તે કહિયે નિર્ઘંય હો—સાં ૨)
 સાં મુમતિ પ્રસંગે જે રહે, તે લહે આનંદ પૂર હો,
 સાં રહે સદા સહી તેહથી, કુમતિ કદાચહ દૂર હો—સાં ૩)
 સાં જે જગે મુમતિ મતિ હોયે, લહે તે વંછિત કોહિ હો,
 સાં સુરવર કિનર નરવરા, સેવે છે કર બોધી હો—સાં ૪)

પામી નવે નિહિ સિદ્ધિ કે રિદ્ધિ એવે મિલિ રે કે—રિદ્ધિ
 દીઠે પ્રભુ દિદાર કે આશયા સુવિ ફળી રે કે—આશયા (૧)
 નાહા માહાઈ દર કે દુઃખમન જે હુતારે કે—દુઃખમન
 ફિરિય ન આવેં તેહ કે તેહ વળી છતારે કે—તેહ
 ગયાં સુવિ કમ કે શમ આવી મળ્યું રે કે—શમ
 ભેટયે શ્રી ભગવંત કે વંછિત સુવિ ફળ્યું રે કે—વંછિત (૧)
 મહિર કરી મહારાજ કે ચરણે રાખિયેં રે કે—ચરણે
 મેવક તું મુજ એમ કે સુવચન બાખિયે રે કે—પ્રવચન
 લોયે વંછિત સિદ્ધિ કે પ્રવચન સાખિયે રે કે—પ્રવચન
 બનમર પામી સ્વામી કે હરિશબ્દ દાખિયે રે કે—હરિશબ્દ (૧)
 ગુરુ મેવાળી સ્વામી કે શિવમુખ આપીયે રે કે—શિવ
 મેવલે કોટિ કથાબુ કે ધણું મું બાખીયે રે કે—ધણું
 જ્ઞાનવિજય ગુરુગિર્ય કે પ્રભુમેં લગી લગી રે કે—પ્રભુમેં
 ગુરુ ચરણાબુજ સેવ કે લોભે વળી વળી રે કે—લોભે (૨)

૫

(૨૯૨) (૧૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

‘નિંદાતી ચરણ લેઈ રહી . એ કેરી’]

અભિનંદન અરિદંતજી, અવધારો હો મેવક અરદામ તે.
 રામ બાપી મુજ રીજયે, મનવંછિત હો મુખલીલ વિજાન
 કે—અભિ. (૧)

પરવ પુણ્યે પામીઆ, મુખકારણ હો જગતારણદેવ કે.
 મેવક બાપી આદિઆ, હવે સફળી હો કીજે મુજ મેવ કે—અ.પ્રિ.

સ્તવન ચોથી

૨૫૧

સેવક-જનની સેવના, પ્રભુ ભવો હો મન નાવો કેમ કે,
 ખૂંટો પણ રીઝો નહિં, એકાંતી હો કિમ હોયે? પ્રેમ કે—અં ૩
 સામાન્ય જનની આકરી, સહી સહજી હો હોયે વિસવાસીય
 કે; પ્રભુસરિખાની સેવના,
 કિમ યાયે હો વિદ્વંસી જગદીય કે—અભિં ૪
 સેવક જે મંચે સદા, તે પામે હો જે વંછિત કામ કે,
 સેવક મુખીએ પ્રભુ તણી, સદી વાપે હો જગમાંદિ મામરું—અં ૫
 આદિય તે સાચો મહી, જે સેવક હો કરે આપ-સમાન કે;
 ભોગી ભગને રીઝીને, જે આયે હો મન વંછિત દન કે—અં ૬
 ઈશ બહુ ભગતે વિનમ્યો, જગજીવન હો અભિનંદન દેવ કે;
 નયવિજય કહે આદિમા,
 મુગ હોજ્યો હો ભવ-ભવ મુગ મેવ કે—અભિં

જ

(૨૯૩) (૧૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 [દેશી નવજાતની-સાદિય! બાહુ જિનેસર વિનતિ-એ દેશી]
 આજન! સુમતિ મદા ચિત ધારયે, વારીયે કુમતિ-પ્રસંગ હો;
 આજન! કલિમલ્લરૂપે ઝરીયે, તારીયે, આપ મુરંગ હો—સાં ૧
 સાં સુમતિતણી જે સેવના, તે સાચો યિવને પંચ હો,
 આં પરિચય એહરુપું જેહને, તે કહિયે નિર્ઘંય હો—સાં ૨
 આં સુમતિ પ્રસંગે જે રહે, તે લહે આનંદ પૂર હો,
 આં રહે સદા સહી તેહથી, કુમતિ કલમલ્લરૂપ હો—સાં ૩
 સાં જે જગે સુમતિ મતિ હોયે, લહે તે વંછિત કાંડિ હો,
 આં અમરક કિનર નરવરા, સેવે છે કર જોડી હો—સાં ૪

સા. સેવે જે નિતુ મુમતિને, તસ વાધે અતુપમ નૂર હો,
સા. મુમતિ મુરગતિ ચિવગતિ,

તસ હોયે સહજે પૂર હો—સા. (૫)
સા. કીરતિકમળા તે વરે, તે તરે ભવજળ પાર હો,
સા. સદ્ગ વંછિત સદ્ગા ફળે,

જસ મળે મુમતિ વિચાર હો—સા. ૬
સા. ઈમ જાણી નિતુ મેવિયે, મુમતિ મુમતિ-દાતાર હો,
સા. નયવિજય પ્રભુ પ્રભુમતાં, નિતનિત જયકાર હો—સા. ૭

(૨૯૪) (૧૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
[અસીઅસી કમહી આવેગા—એ દેશી]

પદ્મપ્રભજિન સેવના, મેં પામી પ્રવ પુણ્ય હો,
જનમ સદ્ગ એ માકરો, હું માનું એ દિન ધન્ય હો—પદ્મ ૧
વિનતિ નિજ સેવકતણી, અવધારો દીન દયાળ હો,
સેવક જાણી આપણો, હવે મહેર કરો મયાળ હો—પદ્મ ૨
હુ:પ'મારે ને પ્રભુ મિજ્યો, તો ફળ્યો વંછિત કાજ હો,
માનું તરતાં જલનિધિ, મેં પામ્યું સદ્કીરજાઝ હો—પદ્મ ૩
જયહોઈ-પદ્મહાકાંનારમાં, હું બમીયો વાર અપાર હો,
પરચુ-ચરણ હવે આવીઓ, તાર તાર કિરતાર હો—પદ્મ ૪
વના દેવના દેવની, ને પામી મેં કૃતપુણ્ય હો,
જનમ હું એ ગણું, ગણું અવિત હું ધન્ય ધન્ય હો—પદ્મ ૫
ય દિવસ ! ધન્ય તં ધરી, ધન્ય ધન્ય એ વેળા મુજ હો,
વચન-કાયાએ કરી, ને સેવા કરીએ મુજ હો—પદ્મ ૬

મહિર કરી પ્રભુ ! માહરી, પૂરને વંછિત આશ હો,
જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ્યને, દેને તુલ્ય ચરણે વાસ હો—પદ્ય ૦ (૬)

(૨૯૫) (૧૩-૭) શ્રી સુપાર્થનાથ-જિન સ્તવન
[કલાસતી-તેં મારો રાજેંદ્ર મોહિઓ હો લાલ-એ દેશી]
સુપાસણ ! સાહિબ ! મુજરો માનને હો લાલ,
જગવલ્લભ જગમંધુ,

સુપાસણ ! સેવક જાણી કીજીયે હો ખાત,
કરૂણા કરૂણાસિંધુ—સુપાસણ ! સાહિબ ૦ (૧)
મુ. સાત રાજ અલગ રદ્યા હો લાલ, પણ પ્રભુ શું બહુ નેહ,
મુ. ચંદ-ચકોરતણી પરે હો લાલ,

જિમ બપધ્યા^૧ મેહ—સુપાસણ ! સાહિબ ૦ (૨)
મુ. મત જાણો પ્રભુ વિસરો હો લાલ, વસીયે ને પણ દૂર,
મુ. ધ્યાન-સંધાને^૨ ચિર ક્યાં હો લાલ,

હો અમ ચિત હજૂર—સુપાસણ ૦ સાહિબ ૦ (૩)
મુ. પ્રભુશુભ ને અમ ચિતમાં હો લાલ, વસીયા છે મહમૂર^૩,
મુ. હોહ-લિખિત ચિત્રામજ્યુ^૪ હો લાલ,

તેહ નહિ હોયે દૂર—સુપાસણ ! સાહિબ ૦ (૪)
મુ. રસના^૫ તુલ્ય ગુણસગિણી હો લાલ, મનમાંહિ પ્રભુધ્યાન
મુ. વાંછે નયન દિદારને હો લાલ, મુણી ગુણ હરખે કાન
—સુપાસણ ! સાહિબ ૦ (૫)

મુ. ઈમ મન વચન કાયા કરી હો લાલ, સમર્પું હું નિશ-દીસ
મુ. ને સેવક કરી લેખવો હો લાલ, તો પૂરો મનહ જગીસ
—સુપાસણ ! સાહિબ ૦ (૭)

સું કેતી કીજે વિનતી હો લાલ, જિનનુ ! ચતુર મુન
 સું નય કહે હરખે નિરખીયે હો લાલ,
 એતલે કોડિ-કથ્યાણુ—મુપાગણુ । સાહિબ ॥ (૭)

(૨૯૬) (૧૩-૮) શ્રી ચંદ્રમબ-જિન સ્તવન
 (છકર આંખા આંખલી રે-એ કેશી.)

ચંદ્રમબ જિન ચંદ્રમારે, ઉઠયો સહજ સૌ-નૂર
 પાપ તાપ કરે મીટયો રે, પ્રગટયો આનંદપૂર
 ભવિકજન । પ્રભુમે એ જિનચંદ, હરિયાણુ પરમાનંદ ભ૦(૧)
 ચતુર ચકોરા હરપીયા રે, પસર્યો પુણ્યપ્રકાશ
 જ્ઞાન-જલનિધિયે ઉત્તરયો રે, ઉપશમર-હરિવિલાસ

—ભવિક૦ (૨)

ચારિત્ર-ચંદ્રિકા ॥ ચિહુંદિશે રે પસરી નિરમલ નૂર
 કરમચ-ભરમ રાહુ ગયો રે, નાસી જોડથી કર-ભવિક૦
 સમક્રિતપ કેરવ કાનને રે, પ્રગટયો પરમ-વિકાસ
 મિથ્યામતિ કમલાકરે રે, પાગ્યો મુદ્રાવાસ ॥—ભવિક૦
 કરુણા ને મધ્યસ્થતા રે, મુદિના મૈત્રી ચંડ
 ચાર દિશે જસ ઉઠયથી રે, વાહ્યો અતિ ઉછરગ-ભવિક૦
 શુદ્ધ ક્રિયા સવિ ઓપધી ॥ રે, પામી રૂચિ-પીયૂષ
 મુગતિક્ષણ સફળી રૂખે રે, સરગકુસુમ ॥—સટૂપ ૧૧—ભવિક૦ (૧)
 અ-કલંકી ઉઠયો જયો રે, અનુપમ એ જિનચંદ
 નયવિનય પ્રભુ પ્રભુમતાં રે, નિવૃત્તિ પરમાનંદ—ભવિક૦

(૨૯૭) (૧૩-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(પ્રથમ ગોવાલાતથે ભવે-એ દેશી.)

જાની-શિર જૂઠામણીજી, જગજીવન જિનચંદ
મળીઓ હું પ્રભુ એ સમેજી, ફળીઓ સુરતરૂકંદ
સુવિધિજિન ! તુમ્હશું અવિહંડ નેહ,

જિમ બપઈયા એહ—સુવિધિ. (૧)

માનું મેં મરૂમંડલેજી, પામ્યો સુરતરૂ સાર
જૂખ્યાને સોજન ભણુંજી, તરસ્યાં અમૃતવારિ—સુવિધિ. ૨

કુપમં કપમારૂ-કાળમાંજી, પૂરવ પુણ્ય પ્રમાણ
હું સાહિબ ને મુજ મિળ્યોજી, પ્રગટ્યો આજ વિહાણુ—સુ. ૩

સમરણ પલ પ્રભુજીતણુંજી, જે કરે તે કૃતપુણ્ય
દરિયાજી જે એ અવસરેજી, પામે તે ધન્ય ધન્ય—સુવિધિ. ૪

ધન્ય દિવસ ધન્ય એ ઘડીજી, ધન્ય મુજ વેહારે એહ,
જગજીવન જગવાલહોજી, સેટ્યો હું સ-સનેહ—સુવિધિ. ૫

આજ ભડી ભગી દયાજી, ભાંગી ભાવં દૂર,
પામી વાંછત કામનાજી, પ્રગટ્યો સહજ-સનૂર—સુવિધિ. ૬

અંગીકૃત નિજ-દાસનીજી, આશા પૂરો રૂ દેવ,
નયવિન્ય કહે તો સહીજી, મુગુજી-સાહિબની સેવ—સુવિધિ. ૭

(૨૯૮) (૧૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(સીતા હો સખિ ! સીતા—એ દેશી.)

સેવો હે ! સખી ! સેવો શીતલનાથ,
સાથ જ હે ! સખી ! સાથ જ એ શિવપુરતથોજી,
મહમહે હે ! સખી ! મહમહે બસ અનૂપ,

મહિમા હે ! સખી ! મહિમા મહિમાંહે ધજોજી,
 ગોટો હે ! સખી ! ગોટો એ જગનીય,
 જગમાં હે ! સખી ! જગમાંહે પ્રભુ જાળીયે,
 અવર ન હે ! સખી ! અવર ન કોઈ ઈશ,
 એહની હે ! સખી ! એહની આપમા આજી,
 પ્રભુતા હે ! સખી ! પ્રભુતાનો નહિ પાર,
 સાયર હે ! સખી ! સાયર પરે શુભમણિ-ભરણ
 મૂરતિ હે ! સખી ! મૂરતિ મોહનગાર,
 હરિપરિ હે ! સખી ! હરિપરિ શિવ-કમળા
 તારક હે ! સખી ! તારક જહાજ જયું એહ,
 આપે હે ! સખી ! આપે ભવજ-જલ નિસ્તર્યોજી
 સુરમણિ હે ! સખી ! સુરમણિ તેમ સદૈવ,
 સંપદ હે ! સખી ! સંપદ સવિ અલંકર્યોજી (૨)
 એ સમ હે ! સખી ! એ સમ અવર ન દેવ,
 સેવા હે ! સખી ! સેવા એહની કીજીયેજી,
 કીજે હો ! સખી ! કીજે જનમ કયસ્ય,
 માનવ હે ! સખી ! માનવ ભવ-રૂળ લીજીયેજી
 પૂરે હે ! સખી ! પૂરે વંછિત-આશ,
 રૂરે હે ! સખી ! રૂરે ભવજય-આપદાજી,
 સુરતરૂ હે ! સખી ! સુરતરૂ જેમ સદૈવ,
 આપે હે ! સખી ! આપે શિવસુખ-સંપદાજી (૩)
 ધન હે ! સખી ! ધન ધન તસ અવતાર,
 હે ! સખી ! જેણે પુ' પ્રા' બેટિઓજી

પાતક હે ! સખી ! પાતક તસ ગયાં દૂર,
 ભવબંધ હે સખિ ! ભવબંધ તેજે મેટીએલ
 પામી હે ! સખી ! પામી તેજે નવનિદિ,
 સિદ્ધિ જ હે ! સખી ! સિદ્ધિ જ સઘળી વસ કરીલ,
 દુરગતિ હે ! સખી ! દુરગતિ વારી દૂર,
 કેવળ હે ! સખી ! કેવળ-કમળા તિજે વરીલ (૪)
 સેવી હે ! સખી ! સેવી સાહિબ એક,
 હરિ-હર ! હે ! સખી ! હરિ-હરને કહોં કુળ નમેલ
 ચાખી હે ! સખી ! ચાખી અમૃત-સ્વાદ,
 બાકસ હે ! સખી ! બાકસ-શુકસ કુળ નમેલ
 પામી હે ! સખી ! પામી સુરતરૂ ચાર,
 બાઉલ હે ! સખી ! બાઉલ-વનમાં કુળ બમેલ
 લેઈ હે ! સખી ! લેઈ ભૂગમદ-વાસ,
 પાસે હે ! સખી ! પાસે લલણને કુળ રમેલ (૫)
 ભળી હે ! સખી ! ભળી અંતર એમ,
 એહશુ હે ! સખી ! એહશુ પ્રેમજ રાખીયેલ,
 લહિયે હે ! સખી ! લહિયે કામિત-કામ,
 શિવસુખ હે ! સખી ! શિવસુખ સહેજે ચાખીયેલ,
 નયવિજય હે ! સખી ! નયવિજય કહે ધન્ય તેહ,
 અહનિશિ હે ! સખી ! અહનિશિ જે સેવા કરેલ,
 પામે હે ! સખી ! પામે નવનિધિ સિદ્ધિ,
 સંપદ હે ! સખી ! સંપદ સઘળી તે વરેલ (૬)

જગત સકળ તણ મહિમાયે-સં, તનમયતાયે લખાવ-ગુણં
અ-વિહારંગ ને પ્રભુતલો-મં, બેઠો અમ મન આપ-ગુણં
દીરમજ રંગતણી પર-સં, જૂનો કિમલિ ન ધાવ-ગુણં ૩
પ્રભુ ગુણરંગ સુરંગ ગુ-સં, રંગુને અમ મન-ગુણં
તે રંગ કિમલિ ન લિતરે-સં, કોઠિ કરે પ્રયતન-ગુણં
રંગ સુરંગ એ પ્રભુતલો-સં, અમ મનઅતિલિ મુહાવ-ગુણં
હરખ ગુ નિતુ નિરખતાં-સં, આનંદ અંગ ન માવ-ગુણં ૫
ભવભવ અમદ એ હોવ ને-સં,

પ્રભુ ! તુમ ગુણ ગુ રંગ-ગુણં
વંછિત દાયક દાય છે-સં, અમદ એ રંગ અ-ભંગ-ગુણં ૬
મહિર કરી મહારાજ-સં બાણી સેવક ચંગ-ગુણં
નયવિજય કહે આપને-સં, પ્રભુગુણ-રંગ અ-ભંગ-ગુણં ૮

(૩૦૧) (૧૩-૧૩) શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તવન
(માહરી સહી રે સમાજી-એ રેશી.)
વિમલ જિજ્ઞેસર ગુજ પરમેસર, અલ્લવેસર ઉપગારી રે
જગજીવન જિનરાજ જયકર, ગુણ સાહિબ ! સાચા.

ગુજને તુજ સુરતિ ખારી રે-ગુણં (૧)
હિર કરી ને વંછિત દીને, સેવક ચિત્ત ધરીને રે-ગુણં
બાણી શિવમુખ-પાણી,

ભક્તિ સહિનાણી દીને રે-ગુણં (૨)
કુંભ ને સુરતરૂપી પણ, પ્રભુ ! ભગતી ગુજ ખારી રે-ગુણં
એ ખિલ એક લગે સેવી, શિવમુખની દાતારી રે-ગુણં

અર્થાત્-મુશામના પામે પામિયા, જે સોમે અનિ-માત્રી રે-મુજ
 સુમુશા ગિદાન હપદો, તે હરિયે મદને નાળી રે-મુજ
 પ્રમુ ' તમ અનિ નાળી અનિ મોની,

ગાજા જે જગમા બાપે રે-મુજ
 એવાર પગ માપે માત્રી, ગિદાન હપદ બાપે રે-મુજ (૫)
 પૂરવ પૂરવ પૂરવ પગા, એ ગુરુ અગત્રી મેં પામી રે
 નો દુ દુલ્લખ મગદરિયો, પરીઓ મદને બામી રે-મુજ
 માદમ ' મગજ અત્રી પડો, નેજા મુનજ રે ભેભે રે-મુજ
 નમરિયજ કહે ભા ભા જનજી!

ગુરુ અગત્રી મુજ બાભે રે - મુજ (૭)

■

(૩૦૨)(૧૩-૧૮) શ્રી અનંતનાથ જિન-સ્તવન

(સાધકો પરચા કૃષ્ણોરેલો-એ રેલી.)

સદજ સનેદી અંધિયે રે લો,

સાદિજ ' અનંત જિજ્ઞ હ રે-મુજ નર!

સેવ્યા સ પદ પામીયે રે લો,

હરિયજ પરમાન હ રે-મુજ ૦ સદજ ૦ (૧)

કળ ગુજે કરી ચોભતા રે લો,

જનજીવન જિનચંદ રે-મુજ

યા વંછિત સવિ દીયે રે લો,

સાયો મુરતકુ કંદ રે-મુજ ૦ સદજ ૦ (૨)

ગમાંહિ ભેયતાં રે લો, એ સમ નહિ

ખિલુ, એક સેઓ સહિઓ રે લો,

આપે સુખ અપાર રે—સુગુણં સહજ (૩)

સકળ સુરાસુર બેહને રે લો, સેવે બે કર બેડ રે—સુગુણં,
ભગતિલાવ આણી ઘણો રે લો,

પ્રભુમે હોડાહોડ રે—સુગુણં સહજં (૪)

છ ઇવકાપ રક્ષા કરે રે લો, દુહવે નહીં તિલમાત રે—સુગુણં
કીધાકિકથી વેગજો રે લો,

અરિહંત તેહ વિખ્યાત રે—સુગુણં સહજં (૫)

રિદ્ધિ અનંતી પ્રભુતણી રે લો, કહેતાં ન આવે પાર રે—સુ
તોહિ પણ અ-પરિમહી રે લો,

કહિયે એ કિરતાર રે—સુગુણં સહજં (૬)

શક્તિ અનંતી પ્રભુતણી રે લો,

કુણ કહી પામે પાર રે—સુગુણં (૬)

નયવિજય પ્રભુ પ્રભુમતાં રે લો,

નિતુનિતુ જય જયકાર રે—સુગુણં સહજં (૭)

ક

(૩૦૩) (૧૩-૧૫) શ્રી. ધર્મજિન નાથ—સ્તવન :

(દેસી-વજ્રહારાની) .

વાંછિત ફળ કાતાર ભવિ ! સેવો રે,

શિવ સુખકારક ધર્મને—ભવિં,

જિમ લહો સુખ-શ્રીકાર-ભવિં,

પામે વળી શિવધર્મને—ભવિં (૧)

જિમ લહો, નવનિધિસિદ્ધિ—ભવિં

રિદ્ધિ સકળ, આવી મિળે—ભવિં,

પુરય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ ૧—સખિં ૫
 શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની બેઠ રે
 પામીને આરાધયે, શિવસુખ લહયે તેહ ૧—સખિં (૧)
 ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોંહયે વંછિત દોડિ રે
 જ્ઞાનવિજય ભુધરાયને ઈમ શિખ કહેં કર જોડિ રે—સખિં

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 (દાળ-નાદણીયે વિહુદી ઓઝાંબો દિઈ રે-એ દેશી.)
 કુંથુજિનેસર! સાહિબ ચિનતિ રે,

તે નિરવહિયે^૧ સંત—કુંથું (૧)

મહિમંદલમાં દેવ જાહે ધણા રે, હું ન કરું તસ સેવ
 તુજ વિણ અવર ન કહીયે^૨ ઓલગું^૩ રે,

હું મુજ એક જ દેવ—કુંથું (૨)

અવર ન સેવું^૪ કહીએ, દેવતા રે તુમ વિણ દીનદયાળ
 જલધર-જલ વિણ અવર ન આદરે રે,

જિમ જગે આતકખાલ—કુંથુ (૩)

અંગીકૃતકે^૫ જો નિરવાહો^૬ પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
 દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાખાશ—કુંથું ૪
 નિશદિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
 તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,

કુણ કરશે વિચવાસ—કુંથું (૫)

મેટા નિમે આશા પૂરવે રે, જો સેવે પરી નેહ
 જુઓ! એ જગમાં આતક-ખાલની રે, પૂરે આશ મેહ
 —કુંથું (૬)

વાધે ગહુલી વૃદ્ધિ-ભવિં ભુદિ સવે સફળી ફળે-ભવિં(૨)
 સકળ ફળે મન આશ-ભવિં સજ્જન-જન-મેજો મજે-ભવિં
 નાવે દોહગ^૨ પાસ^૩-ભવિં રોગ યોગ દરે ટળે-ભવિં(૩)
 સુરતરૂ સુરમણિ જિમ-ભવિં પૂરે કામિતકામના^૪-ભવિં,
 રાખો નિતુ એકતાર^૫-ભવિં મત હોજો મન દુમના^૬-ભવિં ૪
 પૂરવ-પુણ્યપસાય-ભવિં પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિં
 કુશુર કુદેવ કુધર્મ-ભવિં કુમતિ કદામહ પરિહરે-ભવિં ૫
 નિતનિત મંગળ ચ્યાર-ભવિં એ સેવતાં પામીએ-ભવિં
 પામી એવો નાથ-ભવિં અવર નાથ કિમ કાર્મીએ-ભવિં ૬
 એ સમ અવર ન કોઈ-ભવિં જોઈ જોઈ જોયતાં-ભવિં
 નયવિજય કહે નવ નિદિ-ભવિં

હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં-ભવિં (૭)

જા

(૭૦૪) (૧૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તાવન

(હાજ દેશી વિંછીયાની.)

સખિ! મેવો શાંતિજિલુંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
 એ પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે-સખિં ૧
 સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
 એ જગમાંહિં જોવતાં, અવર ન જોહવો દેવ રે-સખિં ૨
 ભગતિભાવ આણી ધણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
 સફળ સકળ મનકામના, તે પામે વિસવાવિસરે-સખિં ૩
 ખિંજુ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત^૧ કામ રે
 માનું ત્રિભુવન^૨-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે-સખિં ૪
 જનમ સફળ જગ તેહનો, જે પામ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુર્ય સકળ તસ પ્રમટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ ૨—સપિં ૫
 શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવતા દેવની જોઈ રે :
 પામીને આરાધ્યો, શિવસુખ લલ્યો તેહ ૨—સપિં (૧)
 ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોંહયે વંછિત ઠોડિ રે
 જ્ઞાનવિજય બુધરાવને ઈમ શિખ્ય કહે કર જોડિ રે—સપિં

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંધુનાથ-જિન સ્તવન
 (દાળ-નાદસીયે વિઘ્નહી આશ્રમે દિઈ રે-એ દેશી.)
 કુંધુજિનેશ્વર! સાહિબ વિનતિ રે,

તે નિરવહિયે 'સંત—કુંધું (૧)
 મહિમંદલમાં દેવ અછે ધણા રે, હું ન કરું તસ સેવ
 તુમ વિણ અવર ન કરીયે' જોલણુ' રે,

તું મુજ જોક જ દેવ—કુંધું (૨)
 અવર ન સેવું કરીએ, દેવતા રે તુમ વિણ દીનદયાળ
 જલધર-જલ વિણ અવર ન આદરે રે,

જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંધુ (૩)
 અંગીકૃતક જો નિરવાહો પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
 હાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાખાય—કુંધું ૪
 નિશ્ચિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. એ નહી પૂરો આશ,
 તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણે રે,

કુંજ કર્યો વિસવાસ—કુંધું (૫)
 મોટા નિમે આશા પૂરવે રે, એ સેવે ધરી, નેહ
 જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેહ.
 —કુંધું (૬)

વાપે બહુલી વૃદ્ધિ-ભવિં બુદ્ધિ સવે સદ્ગી કહે-ભવિં(૨)
 સકળ કહે મન આશ-ભવિં સજ્જન-જન-મેળો મળે-ભવિં
 નાવે દોહગ^૨ પાસ^૨-ભવિં રોગ રોગ દૂરે ટળે-ભવિં(૩)
 સુરતરૂ સુરમણિ જિમ-ભવિં પૂરે કામિતકામના^૪-ભવિં,
 રાખો નિતુ એકતાર^૫-ભવિં મત હોલો મન દુમના^૬-ભવિં
 પૂરવ-પુરવપસાય-ભવિં પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિં
 કુશુર કુદેવ કુધર્મ-ભવિં કુમતિ કદાચક પરિહરે-ભવિં
 નિતનિત મંગળ ચ્યાર-ભવિં એ સેવતાં પામીએ-ભવિં
 પામી એવો નાથ-ભવિં અવર નાથ કિમ કામીએ-ભવિં
 એ સમ અવર ન દોષ-ભવિં ભેષ ભેષ ભેષતાં-ભવિં
 નયવિજય કહે નવ નિદ્ધિ-ભવિં

હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં-ભવિં (૭)

અ

(૩૦૪) (૧૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(હાજી દેશી વિંછીયાની.)

સખિ! મેલો શાંતિજિલ્લુંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
 એ પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે-સખિં
 સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
 એ જગમાંહિં ભેવતાં, અવર ન એહવો દેવ રે-સખિં
 ભગતિભાવ આણી ઘણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
 સદ્ગ સકળ મનકામના, તે પામે વિસવાવિસરે-સખિં
 ખિંલુ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત^૧ કામ રે
 માનું ત્રિશુવન^૨-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે-સખિં
 જનમ સદ્ગ જગ તેહનો, જે પાચ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુણ્ય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ ૨—સખિં ૫
 શિવ મુખ-દાઘક સેવના, એ દેવના દેવની બેઠ રે
 પામીને આરાપશે, શિવમુખ લહશે તેહ ૨—સખિં (૧)
 ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોંહયે વંછિત કોડિ રે
 જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ઈમ શિખ્ય કહેં કર બોડિ રે—સખિં

જ

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 (દાળ-નાહક્રીષે વિદ્યુદ્ધી ઓઝંબો દિઈ રે-એ દેશી.)
 કુંથુજિનેસર! સાહિબ ચિનતિ રે,

તે નિરવહિયે^૧ સંત—કુંથું (૧)

મહિમંદલમાં દેવ અઢે પ્રણા રે, હું ન કરું તસ સેવ
 તુજ વિણ અવર ન કદીયે^૨ ઓલગુ^૩ રે,

હું સુજ એક જ દેવ—કુંથું (૨)

અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિણ દીનકયાળ
 જલધર-જલ વિણ અવર ન આદરે રે,

જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)

અંગીકૃતઃ જો નિરવાહોજ પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
 દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાખાથ—કુંથું ૪
 નિયદિન બાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
 તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,

કુણ કરશે વિગ્રવાસ—કુંથું (૫)

મોટા નિમે આશા પૂરવે રે, જો સેવે ધરી નેહ
 જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ બેહ
—કુંથું (૬)

વાધે બહુલી વૃદ્ધિ-ભવિં બુદ્ધિ સવે સદ્ગી રૂપે-ભવિં(૨)
 સકળ રૂપે મન આશ-ભવિં સન્નન-જન-મેળો મળે-ભવિં
 નાવે દોહગરપાસ-ભવિં શેગ શેગ દૂરે ટળે-ભવિં(૩)
 સુરતરૂ સુરમજી જિમ-ભવિં પૂરે કામિતકામના-ભવિં,
 રાખો નિતુ એકતાર-ભવિં મત હોજો મન દુમના-ભવિં ૪
 પૂરવ-પુણ્યપસાય-ભવિં પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિં
 કુશુરુ કુદેવ કુધર્મ-ભવિં કુમતિ કહામહ પરિહરે-ભવિં ૫
 નિતનિત મંગળ વ્યાર-ભવિં એ સેવતાં પામીએ-ભવિં
 પામી એવો નાથ-ભવિં અવર નાથ કિમ કામીએ-ભવિં ૬
 એ સમ અવર ન કોઈ-ભવિં જોઈ જોઈ જોયતાં-ભવિં
 નયવિજય કહે નવ નિદ્ધિ-ભવિં

હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં-ભવિં (૭)

જા

(૩૦૪) (૧૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(દાળ દેશી વિંછીયાની.)

સખિ! ગેવો શાંતિજિણંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
 એ પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે-સખિં ૧
 સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
 એ જગમાંહિં જોયતાં, અવર ન જોહવો દેવ રે-સખિં ૨
 ભગતિભાવ આણી ધણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
 સદ્ગ સકળ મનકામના, તે પામે વિગવાવિસરે-સખિં ૩
 ખિંજુ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત કામ રે
 માનું ત્રિભુવન-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે-સખિં ૪
 જનમ સદ્ગ જગ તેહનો, જે પામ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુરુષ સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ ૨—સખિં ૫
 શિવ મુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની જોડે ૨
 પામીને આસપથે, શિવમુખ લહ્યે તેહ ૨—સખિં (૧)
 ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોંહયે વંછિત કોડિ ૨
 જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ઈમ શિખ્ય કહેં કર જોડિ ૨—સખિં

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 (હાજ-નાદસીયે વિષ્ણુદી ઓક્ષાઓ દિઈ ૨-એ દેશી.)
 કુંથુજિનેસર! સાહિબ ચિનતિ ૨,

તે નિરવહિયે સંત—કુંથું (૧)
 મહિમંદલમાં દેવ અછે ધણા ૨, હું ન કરું તથ સેવ
 તુજ વિણ અવર ન કહીયેં ઓલસું ૨,

હું મુજ એક જ દેવ—કુંથું (૨)
 અવર ન સેવું કહીએ, દેવતા ૨ તુમ વિણ દીનદયાળ
 જલધર-જલ વિણ અવર ન આદર ૨,

જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)
 અંગીકૃતઃ જો નિરવાહોજ પ્રભુ ૨, તો પૂરો મન આશ,
 દાસવણી એ આશા પૂરતાં ૨ સાહિબને શાબાશ—કુંથું ૪
 નિચદન ભાવે સાહિબ સેવતાં ૨. જો નહી પૂરો આશ,
 તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો ૨,

કુણ કર્યે વિગવાસ—કુંથું (૫)
 મોટા નિષે આશા પૂરવે ૨, જો સેવે ધરી નેહ
 જુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની ૨, પૂરે આશ મેહ
 —કુંથું (૬)

ઈમ જાણીને સાહિજ / પૂરવી રે, નિજ-સેવકની આય
 નયવિજય કહે તુમ્હ ચરણાંબુજે રે,
 દેભે અ-વિજય વાસ—કુશું (૩)

(૩૦૬) (૧૩-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
 (દાળ-દેસી નવજલની.)

પ્રભુમે પ્રેમે પ્રહસમે^૧, જિનવર શ્રી અરનાથ-ભવિજ
 એ જગમાંહિ ભેયતાં, સાચો શિવપુર સય-ભવિ^૦ પ્રભુમે^૦ ૧
 સુખદાયક સાહિજ મિલ્યો, તો રૂપ્યો સુરતરૂ બાર^૧-ભવિ^૦
 દેખી પ્રભુ દેહારને, પામી જે ભવપાર-ભવિ^૦ પ્રભુમે^૦ ૨
 નામથી નવનિધિ પામીયે, દરિયજી દુરિત^૧ પલાય-ભવિ^૦
 પ્રહસમે પ્રેમે પ્રભુમતાં, ભવભવ પતિક ભય-ભવિ^૦ ૩
 સુરતિ એ જિનવરતણી, સાચી સુરતરૂવેલ-ભવિ^૦
 નિરંખતાં નિતુ નયજીગું, ઉમમે આનંદ^૧ રેલ-ભવિ^૦ ૪
 શાંતસુધારસથું ભરી, એ મૂરતિ મનોહાર-ભવિ^૦
 પ્રભુમે જે નિતુ પ્રેમથું, ધન ધન તસ અવતાર-ભવિ^૦ ૫
 પુણ્ય હશે તે પામશે, એ જિનની નિતુ સેવ-ભવિ^૦
 સકળ શુભે કરી ચોખતો, અવર ન એહયો દેવ-ભવિ^૦ ૬
 ચરણ-કમળ એ પ્રભુતણા, સેવતાં નિશદીસ-ભવિ^૦
 નયવિજય કહે સંપદા, પામીયે વિસવાવિશ-ભવિ-પ્રભુમે^૦

(૩૦૭) (૧૩-૧૮) શ્રી મલિનાથ જિન સ્તવન
 (દાળ-મુજ લાજ વધારો રે-એ દેસી)

શ્રીમલ્લિસ્વામીરે, પ્રભુમું ચિરનામીરે,
 મેં પુણ્યે પામી, સેવા તુમ્હતણીરે (૧)

- પ્રગટયાં મુજ પુણ્ય રે હું માનું ધન્યરે,
 જો મેં કૃતપુણ્ય^૧ તું સાહિબ પાત્રીઓ રે (૨)
- પામ્યો મુખ પૂરે, ગયા દુશ્મન દર રે,
 સહજ-સનૂર^૨ તું મેં ભેટિઓ રે (૩)
- નિરખી પ્રભુ નિતારે^૩ હરખે મુજ ચિત્તરે,
 જેમ મિત્રે^૪ પંકજવન હસે રે, (૪)
- પ્રભુ શું બહુ નેહારે, જિમ ઓરા મેહારે,
 સાહિબ સસનેહારે કેતુ^૫ તે કહું રે, (૫)
- જાણી નિજ દાસરે પૂરા મુજ આશરે,
 આપો મુવિલાસ જો બોધિનીજનો રે, (૬)
- જ્ઞાનવિજય છુપ રીસરે, વિનવે જગદીશ રે,
 હોજો પ્રભુ ઈર્ષ્ય તું ભવભવ માહરો રે, (૭)

(૩૦૮) (૧૩-૨૦) શ્રી મુનિમુવ્રત જિન સ્તવન
 (દેશી ગોલીશી)

સાહિબ ! શ્રીમુનિમુવ્રતસ્વામી, કહું વિનતિ ચરણે શિરનામી,
 સાહિબ ? વિનતિ અવધારો....

- જીવન^૧ તુજ દરિયાવુ ખ્યારો,
 મોહના ! મનમોહન ગારો....સાહિબ૦ (૧)
- હૃત્તર^૨ જો ભવ-સાયર તારો—સાહિબ૦ (૨)
- સેવક કોડી ગમે તુજ જોઈ,
 કિંકર હું પણ ગણવો તોઈ—સાહિબ૦ (૩)
- ભગતવત્સલ જો બિરૂદ ધરીજો,
 તો મુજ મનવંછિત મુખ દીજો—સાહિબ૦ (૪)

નો પણ હું ન વિગુણચરણે,
 તો પણ હું આંચો સુખ શરણે—સાહિબ (૫)
 ગુણ-અવગુણ મુજ કેમ વિચારો,
 પતિત-પાવન બિરૂદ સંભાળો—સાહિબ (૬)
 નો પણ હું બહુ અવગુણ-ભરીઓ,
 તો પણ મેં પ્રભુજી અણસરીઓ—સાહિબ (૭)
 અવગુણ પણ ગુણ કરીને બીજે,
 અંગીકૃતક-નિરવાહ કરિજે—સાહિબ (૮)
 ધણી શી વિનતિ સ્વામી કીજે,
 નમવિજય કહે બોધિગીજ દીજે—સાહિબ (૯)

ક

(૩૦૯) (૧૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી-ચંદ્રાધારી)

શ્રી નમિનાથ-જિનજી રે લાલ,
 સેવક જાણી આપણો રે લાલ, દીજે મુખ અનંત-જિનશ્યા
 સેવું હું નિશ્ચલ-મને રે લાલ, નિશાદન બે-કર-બેડ-જિન
 તો પણ નો રીઝો નદી રે લાલ,
 તો શી ખિજમતે જોડ ? જિન-શ્રી (૨)
 વકસદુ સરિખા ગણે રે લાલ, જે હોયે ચિત્ત મહંત-જિન
 ચિત્-ઉદય સાયર વધે રે લાલ,
 કેરવક પણ વિકસંત—
 તિ કુમુમે વાસિયે રે લાલ

તિમ ઉત્તમની સેવના રે લાલ,

સહુશું સરિખી હોય—જિનં શ્રીં (૪)

પાંતિ^૧—પટંતર નવિ કરે રે લાલ, જે હોયે દાતાર—જિનં

ખેતર—ઓખર^૨ નવિ ગણે રે લાલ,

વરસતો જલધાર—જિનં શ્રીં (૫)

ઈમ જાણી મન આણીયે^૩ રે લાલ, પૂરણ પ્રેમવિલાસ—જિનં

સહજ—સનેહી સાહિબા રે લાલ,

પૂરે વંછિત—આશ—જિનં શ્રીં (૬)

દેખે ચરણની સેવના રે લાલ, મહિર કરો જગદીશ—જિનં

નયવિજય ઈમ વિનવે રે લાલ,

સાનવિજય ગુરુશિષ્ય—જિનં શ્રીં (૭)

■

(૩૧૦) (૧૩-૨૨) શ્રી નેમિનાથ—જિન સ્તવન

(ધન ખિંદસી મને લાગો—એ દેશી.)

ભવિઆણ ! વંદો ભાવશું, સાહિજ નેમિજિણુંદ મોરાલાલ,

ભાવશું નિત વંદતાં, લહિયે પરમાણુંદ—મોરાં ભવિં ૧

પ્રણયારી—ચૂડામણ સાચો એ વડવીર—મોરાં

મહન^૧ મતંગજ કે સરી, મેરૂમહીધર—ધીર—મોરાં ભવિં ૨

રૂપ અનંતું જિનતણું, સોહે સહજ^૨—સનૂર—મોરાં

હરખે નયણે નિરખતાં, પસરે પ્રેમપંદૂર^૩—મોરાં ભવિં ૩

શુણ અનંતા પ્રભુતણા, કહેતાં નં આવે પાર—મોરાં

નિરૂપમ શુણયણ મણિ તણે, માનું એ જાંડાર—મોરાં ૪

૧. વદન^૪ અનોપમ જિનતણું, એ મુજ નયણ અકોર—મોરાં

નિરખી હરખે ગિતમાં, ઉમડ્યો આનંદ ભેર—મેરાં ૫
 અતુલિત-બળ અરિહંતજી, ભય-ભંજન ભગવંત—મેરાં
 કામિન—પરજી મુરતરુ, કેવળ-કમળા કંત—મેરાં ભવિં
 રાજમતિ-મનવાતહો, યાદવ-કુલ શત્રુગાર—મેરાં
 નયવિજય પ્રભુ વંદનાં, નિર્ગુનનુ જયજયકાર—મેરાં

૪

(૩૧૧) (૧૩-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(આ અશુઆળી રાતડી રે—એ કેરી.)

પ્રબળ-પ્રભાવે પરગઢો રે, પુરિસાદાળી પામ—ભવિઅણ વંદો
 કામગવી મુરમણી પરે રે, પૂરે વંછિત આશ—ભવિં
 વંદો વંદો રે સુભાળ, ભવિઅણ ! વંદો
 વંદો વંદો શ્રી જિનપાસ, ભવિઅણ ! વંદો. ભવિં (૧)
 નીલકમલ-દળ પરિ ભક્ષો રે, દીપે તનુ-પરકાશ—ભવિં
 હરખે નયણે નિરખતાં રે, ઉપજે અધિક ઉલ્લાસ—ભવિં ૨
 નિરખી-નિરખી હરખીયે રે, સાહિબ સહજ-સનૂર—ભવિં
 તેજ જળામળ બળહળે રે, બાણે ઉગ્યો સૂર—ભવિં (૩)
 રતનજડિત વિરાજતા રે, કુંડળ સોહે સનૂર—ભવિં
 માનું હોયે સેવા કરે રે, શશિ-રવિ આપી હજૂર—ભવિં ૪
 મણિમય મુકુટ મનોહર રે, સોહે શિર ધર્યો સાર—ભવિં
 માનું તારા પરવર્યો રે, થંદ એ સેવાગાર—ભવિં (૫)
 સુંદર શિવ-રમણી વર્યો રે, પરવર્યો જ્ઞાન અનંત—ભવિં
 ચિદાનંદ ચિનમૂરતિ રે, અ-કલંકી અરિહંત—ભવિં (૬)

કામિતા-કામિત પૂરવો રે, પાપતિમિર-ભર ભાણુ-ભવિ.
નયવિજય પ્રભુ દરિયાવે રે,
નિતુનિતુ કોડિ કથ્યાણુ-ભવિ. (૭)

ક

(૩૧૨)(૧૩-૧૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
(દશો-પંચીકાની)

સુશુણ ! સ-સનેહા ! વીરજી વિનતિ રે,
અવધારે શ્રી જિનશય રે
દરિયાજી દીકે પ્રભુજી તુમતણે રે,
અમ્હ મન હરખ ઘણેરો સાય રે—સુશુણ (૧)
નિરમજી તુજ શુણ-ગંગાજળે રે,
ગ્રીલે અહનિશિ મુજ મન હંસ રે;
નિરમજી હોયે કલિ-મલ નાશથી રે,
પીલે કરમભરમ-ભર અંશ રે—સુશુણ (૨)
કેવળ-કમળા કંત મનોહર રે, ભેલી ભાવે તું ભગવંત રે
માતું માનવ-ભવ સફળો સહી રે,
પામું વંછિત મુખ અનંત રે—સુશુણ (૩)
દેવ દયાકર ! હાકુર ભે મિળ્યો રે,
તો કળ્યો સકળ મનોરમ આજ રે
સેવક-સેવા આણી ચિત્તમાં રે,
પૂરો મુજ મન-વંછિત કાજ રે સુશુણ (૪)

પ્રભુજી ! તુજ મનમાં સેવા થકી રે,
 હું વધુ એ તો મોટી વા
 પણ હું યાચું મુજ ચિત્તમાં રે,
 જિનજી ! વસન્તે દિન ને રાત રે—મુચુજી
 પ્રભુજી ! તુજ ગરબાંજી સેવના રે,
 સર્વજી વરન્તે ભવભવ રેવ
 હોલે મુજ તુજ શાસન-વાસના રે,
 વળી તુજ ચરણ-કમળની સેવ રે—મુચુજી (૧)
 ચરમ-જિજ્ઞેસુર ભુવન-દિગ્ગેસુ રે, પૂરન્તે એવક વંછિત આશ રે
 જ્ઞાનવિજય ભુધ-શિષ્ય ઈમ વીનવે રે,
 નયવિજય આળી મન ઉદ્દામ રે—મુચુ

■

કલશ

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

ગાયો ગાયો ભવિષ્યઉવિશે જિનરાય,
 ઈશ્વિપરે જિનવરના શુભગાતા, મનવંછિત મુખ ।
 શુભ અનંતા જિનવર કેરા, મુજથી કેમ કહાય,
 તોહિ પણ નિજ-શક્તિ ભગતિ, કીધો સ્તુતિ ઉપા
 જિનવર-શુભ ગાતાં અતિ-નિરમળ, વરતે અધ્યવ
 પામે ભોધિબીજ સ્તુતિથી, ઈમ પ્રવચન સહાય—ગા

નવ-નિદિ રિદિ સિદિ સ્વયંવરલક્ષ્મી,

સદગે વરે જયુંઆય—ગાયો ૦ (૪)

સંપ્રતિ ગોયમ-સામિ સરિખા, થી વિજયપ્રભાસૂરિરાય
તે શુર-ચરણકમળ-સેવાથી, પામી અધિક પસાય—ગાયો ૦ ૫

સત્તર ઉતાળે ઠાતિંક માસે, શુદી તેરસ મુખદાય

ઉન્નતપુરમાં જિનચોવિસે ગાયા ધરી ઉછાય—ગાયો ૦ ૬

સકળ-પંડિત-ધિર-મુકુટનગીને, શ્રીજ્ઞાનવિજય મુખદાય

તે શુરચરણ પસાયે જિનના, નયવિજય શુભગાય—ગાયો ૦

સ્તવન ૧૩-૧૩

૧. મોક્ષનું મુખ જેમના હાથમાં છે (કળામાં છે)
૨. દુઃખે ઠરીને તરાય એવો ૩. કથ્યાનુકાર
- સારી-દૃષ્ટિથી

સ્તવન ૧૩-૧૪

૧. દુભવણું=દુઃખ પહોંચાડણું ૨. જરાપણ

સ્તવન ૧૩-૧૫

૧. મોક્ષના મુખને ૨. દુર્ભાગ્ય=અશુભ=કર્મો ૩.
- નશ્વર ૪. ઈન્દ્રિય વિચારધારા ૫. એકાધાર
૬. દુઃખી.

સ્તવન ૧૩-૧૬

૧. ઈંદ્રિય ધારણા ૨. ત્રણ જગતની સંપત્તિની ખાણ

સ્તવન ૧૩-૧૭

૧. નિભાવો ૨. સેવા કરું ૩. સ્વીકારેલું ૪. નિભાવો

સ્તવન ૧૩-૧૮

૧. સવારના સમયે ૨. ભારણામાં ૩. પાંપ દૂર
૪. આનંદની ભરતી

સ્તવન ૧૩-૧૯

૧. ઉત્તમ ૨. સાહજિક મુંદર ૩. નેત્ર=આંખ
- સૂચક ૫. કેટલું

સ્તવન ૧૩-૨૦

૧. અંતરની શક્તિઓના આધાર ૨. દુઃખે ઠરી
- તરાય તેવો ૩. સારો ૪. સ્વીકાર્યો ૫. નશ

સ્તવન ૧૩-૨૧

૧. સેવામાં ૨. ઉદાર ચિત્તવાળા મહાપુરુષો ૩.
ચંદ્રના ઉદયે ૪. ચંદ્ર વિકાસી કમળ ૫. સાચી
રીતે ૬. સેવાવ ૭. ઉપર-ખારવાળી ભૂમિ

સ્તવન ૧૩-૨૨

૧. કામરૂપ હાથીનો નાચ કરવા સિંહસભા ૨.
સ્વભાવથી ૩. નિર્મળ પ્રેમ ૪. મુખ ૫. ઉભરાયો
૬. ઈચ્છાને પૂરવા કમ્પવૃક્ષસભા

સ્તવન ૧૩-૨૩

૧. મકટ સાક્ષાત ૨. કામધેનુ ૩. ચિંતામણિ ૪.
પાંદડાં ૫. સેવા કરનાર ૬. ઈચ્છેલ સવળી ઈચ્છા-
ઓને પૂરનાર ૭. પાપરૂપ અંધકારના સમૂહ માટે
સૂર્યસમાન

સ્તવન ૧૩-૨૪

૧. પાપમળ ૨. કેવળ જ્ઞાનની લક્ષ્મીના ધણી

શ્રી જગન્નાથસાગર

કૃત

સ્તાવન-ત્રૌપિશી

[૧૪]

(૩૧૩) (૧૪-૧) શ્રી જગન્નાથદેવ-જિન સ્તાવન

કાંઈ રિસડેસર મઠા પાચો હો રાજિ-જિનનાયકલ
કાંઈ ઈંદ્ર-ચંદ્ર નાજિંદ બલા થે પાયા હો-યુગલાયકલ (૧)

કાંઈ પરસનર દરસન સુમથે
ત્રિભુવન ખ્યાસી હો રાજિ-સુખલાયકલ

હું નામ જપુ નિસદીસ ઈસી
સુમ આસી હો-આજિ-મનલાયકલ (૨)

કાંઈ બિરુદ ગરીબનવાજ
બલા થે પાયા હો રાજિ-જગનાયકલ

કાંઈ દેવ ન સેવુ ન દુલે કરી
ઈલુ કાયા હો

કાંઈ કડુલાકર^૩ તું વચકુંડા તુમે રાજિ—સગલાયકલ

કાંઈ ઈવુ વિધિ તુંદી અચિંતિત

અવરાં તુમે હો આજિ—મનલાયકલ (૪)

કાંઈ દીનાનાથ ! તું બાયાં દે ઘણી હો—રાજિ—દુખયાયકલ

કાંઈ અલસાણા^૪ અલવેગર અરિહંત

મો ભટ્ટી—હો રાજિ—જ સલાયકલ (૫)

કાંઈ જપમનાથ જગનાથ તે

સનાથ તો હું થયો હો—રાજિ—શુભગાયકલ

કાંઈ તીરંથ તું પ્રિયમેલક પરગટ

જગિ જયો—હો રાજિ—પ્રેમપાયકલ (૬)

કાંઈ ઈવુ સંસાર મેં અચાર,

આર તો તુંદી હો રાજિ—મનલાયકલ

કાંઈ રાખજો નયન મું રંગ કે

હું હુકમી^૫ હો—આજિ—શુભ ગાયકલ

(૩૧૪) (૧૪-૨) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન

અનિત-જિનેસર ! ઈકમંતા,^૧

મેં કીધી હો ! તુમસું ઈકસ્તાર કે

ત્રિવિધ^૨ કરી તુજને અહો મંઈ,

યા હી હો ! સંસારમે સારકે—અનિત (૧)

મોટારી મહીનતિ^૩ કિયાં સહી,

હોવે હો ! કાંઈ મોટી મોજા—કાંઈ

કારણુ^૧ સપલા મેલાયા, કારિજ પરિમાણ ચલાયા
 કીજ્યો મતિ અપસી^૨ કાંઈ, કુલ^૩ બાલકની ભોલાઈ^૪ (૪)
 પહલી^{૧૦} તેા પ્રીતિ વધાવઈ, પછઈ દુરિ રહઈ મન^{૧૧} ભાવઈ
 મુખિ^{૧૨} આગઈ માહરે^{૧૩} કઈ, ચિત્ત^{૧૪} માહે વાહે કેઈ (૫)
 રુપુ^{૧૫} કહિઈ તે વલિ હેજ, જુડિયાં દિલ કીધી જેજ
 આંખ્યાંમું અલગો યાગે, મન પાછા મું ફિરિ ભવઈ (૬)
 તુમહીને^{૧૬} મિલવા આવે, લેઈને મુંહ મલકાવઈ
 કહિયુમ મઈ એહવી પ્રીતિ, જુડિયાં દિલકી કહીને પીતિ (૭)
 અરિહંતલ ! ઈમ મતિ ખાલો,

દિન દિન પ્રીતિ અધિકી ભલો
 હું આંખો છું તુમ પાસ, સાદિબ ! દેખયો સ્વાભાસ^{૧૭} (૮)
 સફલી હુગે ભવ^{૧૮} ફરી, મુરતિ દીડી પ્રભુ ! તેરી
 મનમાંહિ મનોરથ મોટા, પિણુ કરમ કાકિયા મોટા (૯)
 ફલ તેા કર્મમાંયત્ત^{૧૯} સાડુ, વાલેસરલ છે વાડુ,
 પિણુ^{૨૦} દિસંઈ^{૨૧} હસા મુજ ભગી, પ્રભુ પાયો તેા સે(ભાગી (૧૦)
 મોટો અરિહંત ! અંતરાય, એ આવું પ્રભુ ! જિનઈ દાય
 દેવ ! અવરમું ભાણું સાખ, તોરા^{૨૨} વલીઅણુ^{૨૩} છે લાખ (૧૧)
 મુગલાંરી^{૨૪} એહ જ સાખ, રાખઈ મુખ મુખ ન દાખ
 માહરે ઊ અવિહલ નેહ, પ્રભુ ! રખે ! દિખાવો નેહ. (૧૨)
 પ્રભુલ ! નઈ મોસા^{૨૫} લખ, માહરે પ્રભુલને પંખ^{૨૬}
 કીજ્યો મતિ કાંઈ કાચો, વાચા માને જ્યો સાચો (૧૩)
 સંધલી પ્રભુલનેઈ સરખ, કહિવાનો એ છઈ પ્રમા^{૨૭}
 અંતરગતિ પાંમેા ચામી, તિણુ ભણુ અંતરબમી (૧૪)

ધાંહરે નહી કમણી^{૧૪} કિલુ^{૧૫} વાતે—ઐયાંસણ,
એમ વિમાસો ઉર^{૧૬} પરી

મોહક^{૧૭} એાદન આંખ્યા દેખ્યાં—ઐયાંસણ,
ગરજ તિથી નવિ ક્યાસરી—માહરી૦ (૮)

મન પરસન કેરી મોસુ—ઐયાંસણ,
વિશદ^{૧૮} વહેલ્યો બાંહરી

ચારો વિષુકલુ^{૧૯} પલ^{૨૦} ન સુહાવે—ઐયાંસણ,
વાત કહું છું પાપરી^{૨૧}—માહરી૦ (૯)

ધારી ભાવ-ભગતિ પૂજા આવે—ઐયાંસણ,
રાંમગિરી આસાઉરી

નિરૂલી તો ન હુવે સેવા—ઐયાંસણ,
ભવસમુદ્ર તારણ તરી^{૨૨}—માહરી૦ (૧૦)

ઋદ્ધિસાગર ધરઈ પડવી—ઐયાંસણ,
મવર પંડિતરાય પૂજરી

થેં તો ઋપણ તણી ઈચ્છા પૂરો—ઐયાંસણ,
કાચ મનો વલિ વાચરી—માહરી૦ (૧૧)

(૭૨૪) (૧૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
વાલેસર ! વાસુપૂજ્ય ! પૂજ્યશ્રી વસુપૂજ્યરો,
મહારખાંન મહારાજ, અધિક અછો સહુ ઉપરી (૧)
જગત પ્રીતિ એહ રીતિ, ધરતાં સું સહુ કો ધરઈ,
પિલુ તોસુ^{૨૩} પરમેસ ! ખ્યાર કહો કિલુ પરઈ ? (૨)
તું તો નિપટ^{૨૪} નિરાગ, સગી ચિત કિલુવિધિ રંજઈ,
એકલુ^{૨૫} કર કિરતારી તાલર કહો કિલુ વિધિ બજઈ૦ (૩)

જિનજીના ગુણ ગદગદે—હો મનડા માહરા,
 તિમ તિમ આગે ચિતિ, ડિલ ડિલ અંતરઈ હોલ,
 એહવો કોઈ દીસો નહી—હો મનડા માહરા,
 કિલ મું બાંધું પ્રીતિ, એહ અશ્વંતરઈ—હોલ૦ (૪)
 સેવક ગજતી વિષય લેખી લેખવલ્યો—હો મનડા માહરા,
 ચિતરંજન ચિતારઈને હોલ, નાંમ તણી નિરવાહલ્યો,
 મું કહિનપલો રમું આદર્યો—હો મનડા માહરા,
 બઈકાં વિચારી નઈ હોલ, દિલમું દિલ લેખવલ્યો (૫)
 નિસમિહી કું હોય રહ્યા—મનડા માહરા,
 બાંહ બાંહ દુમચી વડાઈ ઈમ કિમ લેઈને હોલ,
 ગરજ અછઈ અમરોઈ ઘણી હો મનડા માહરા,
 સો સો ભાંતિ મુણાઈ, દુખદંદ યોઈ ને હોલ૦ (૬)
 જિન દરસલુ જમ દેખસ્યાં—હો મનડા માહરા,
 લેખી^૧ પડસો તેહ, તે પલ તે ઘડી હોલ,
 ઐ આલોચ^૧ અંતરજામીમું અઈ હો મનડા માહરા,
 મધમસ્યગર સ-સનેહ વિનવો વીનતડી હોલ૦ (૭)

(૩૨૬) (૧૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ—જિન સ્તવન
 અનંત! અનંતી વાતના, ગુણદરીયાલ,
 ભરિયા મેં ભરપૂર, દીઠાં દિલ કરીઆલ (૧)
 કિરિયા સઘલી ભાંતિરા, દરસીઆલ,
 વસિઆ દુજ ચરિત, મુગતિના રસિયાલ (૨)
 લસીઆ^૧ વિષુ—ભૂપલુ લલો, દિલ વસીઆલ,
 ખિસિઆ^૨ અશુભ કરમ ભરમ સદુ ભિસિઆલ^૩ (૩)

- સૌ સુખ સંસ્થા દેસનં સુધી રે,
 દાખુ^{૧૭} નહી અબ કિલુ હી સુ દીન^{૧૮} રે,
 અરજ કરીસ તે તો અવધારસી રે,
 'સરસી કારિજ વિસવાવીસ' રે (૩)
- રીસ ન કરસી કોઈ ગુનહો પડયાં રે,
 કરસી પરસન^{૧૯} યદ્ય નઈ બગસીસ રે (૪)
- અવગુણ ગુણ કરી સમલા બાણસી રે,
 આંણસી થોડી ભગતિ સંતોષ રે
 પ્રેમ પરી નઈ પ્રભુજીને પૂજસ્થુ^{૨૦} રે,
 દુરિ કરસ્થુ^{૨૧} સમલા તનરા કોપ રે
 આપ^{૨૨} તણો ધનં મુજનઈ આપસી રે
 કાપસી^{૨૩} કોટિક બદ્ધ કિલેસ રે (૫)
- ઘોર તણી પરવાહ ન આંણસ્થુ^{૨૪} રે,
 સુધરા^{૨૫} સુખરા^{૨૬} સુખ વેલસેસિ^{૨૭} રે
 વે તો સાહિબ કદિય ન સેવિય રે
 જેહનૈ ખલિ^{૨૮} -ગુલ ઐકલુ^{૨૯} રીતિ રે (૬)
- સેવા કરતાં મન સાંસો ધરે રે,
 તેહનઈ રીઝ ન જુઝ ન પ્રીતિ રે
 ધરમ જિનેસર છેહ ન દાખસી રે,
 ઈલુ મી નહિ કોઈ મીન એખ રે (૭)
- ઝપલસાંગર કહ જિનજી તણને,
 અવરસુ^{૩૦} અવરસુ^{૩૧} જોડતાં રે
 કનક^{૩૨} કચીર ન હજી ઈક રેખ રે,
 માંદરા મનનો સાંસો સમલો મિટયો રે (૮)

તતવિરિયાં હસિ કરિ દે સટકા,

વાતાંરી વાતર તાલ્યાંરા પટકા (૭)

સુરરાયજી—સુત ! તુમહી ન ટરણા,એ તો મધ કીધી આચરણા
ધાર્યા સો હુમ તુમ ચિત્ત ધરણા,

એ તે પરિ ઈતના કયા કરણા ? (૮)

ઈતણા દિન તે વચન ભલાઈ, કુંથુનાથ કરી મુજ કાંઈ
પોતાની લાજ વડાઈ દે, અવિચલ પદવી અપ્પલ મનાઈ (૯)

ક

(૩૩૦) (૧૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

સકલ શોભાધર સુંદર મહિર, ત્રિભુવન મહિમા ધનીને :

મૈં બલિહારી દરસન દીન્યો

સાનિધ^૨કાતા સેવક સાંઈ, અતીસમૃદ્ધીસી અતીને

—મૈં બલિં (૧)

તુજ બાગુ વિના નાં સરઈ સુરિજન,

મહર કરી મુજ દીન્યો—મૈં

તુજ દીકાંથી દોલતિ હોઈ,દુઃખકી રાસિ દહીન્યો મૈં બલિં

તુજ મન ભરમ ભગૈ ભર^૨નેદે,તો કાથ કમલ કુસમીન્યો મૈં

મહિર^૨ નજરિ ને છે મુજ ઉપરિ,

ઓઝિજ્ઞમૈં નિરવહન્યો—મૈં બલિં (૩)

આડી આઘૈ લાજ ધણેરી,કહિ ન ચકુ^૨ કણુ હી ન્યો—મૈં

અરિહંત ! આપ વિચારી અવસર,

તોરોં બાંહ ગહીન્યો—મૈં બલિં (૪)

સંત સનેહી સાચો રાચ્યો,એક તુંહી ચિતં હી ન્યો—મૈં

પ્રભુજી ! કુવું કહે હાથીને ફરિ આવ

વાલાં સરસં મોરં પ્રીતડીં (૪)

પ્રભુજી ! ખિજમલી કીવાં ને દિવેં,

પ્રભુજી ! ઈવું મેં રથો ઉપગાર વાલાં

પ્રભુજી ! યાદ કરી નહિ આપસું,^૧

પ્રભુજી ! દેવે સો દાતાર

વાલાં સરસં મોરં પ્રીતડીં (૫)

પ્રભુજી ! મુપનંતરમે આચતા,

પ્રભુજી ! મિકો અઠો મહારાજ—વાલાં

પ્રભુજી ! તો પિલુ આયો ઉમદી, પ્રભુજી ! સેવા કાજ—

વાલાં સરસં મોરં પ્રીતડીં (૬)

પ્રભુજી ! ભે^૭ અપભ્રાંયત જાંલુરથો,

પ્રભુજી ! તો પૂરવશ્યો^૮ આચ^૯—વાલાં

પ્રભુજી ! દેહિ^{૧૦} લાગા ને કેમ રહે, પ્રભુજી ! દીર્ઘી^{૧૧}

વિગરિ દિલાસ-વાલાં રચં મોરં પ્રીતડીં (૭)

પ્રભુજી ! ભે તુખતો મદિલનાથજી,

પ્રભુજી ! ભે કરશ્યો ધરિ પ્યાર—વાલાં

પ્રભુજી ! કપલસાગર નવિ ભૂલસી,

પ્રભુજી ! ભે તુમથો ઉપગાર—

વાલાં રચં મોરં પ્રીતડીં (૮)

(૩૩૨) (૧૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામીનું સ્તવન

મુનિસુવ્રત-મહારાજ હો ! તું તો ગરીબ-નિવાજ હો,

આજ ન હો ! આજન તો સો ઈલુ સુગે,

સ્થામ મૂરતિ સુખકાર હો,

ઋષભસાગર કહે તુમ હો ! યમ્મ જ હો !

યમ્મ તુમ્મે સેવક કરી (૯)

ક

(૩૩૩) (૧૪-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

પરતિખા પ્રભુજી મું મિથ્યાં, કેઈ મુધરજી કાજ હો

જિનવરજી જાણિનઈ વારુ

મુંદેસો જોલમ્મ ન હોઈ વારુ,

મુખદાયક ચિરનાજ હો—જિન૦ (૧)

અન ધન નીર ન થયો કરો—વારુ,

દાખ લમિ ન હોઈ તોપ હો—જિન૦ (૨)

પ્રભુ ! કહો કિમ પર કર થકી-વારુ, નખિસી જાવઈ ખાજિ હો

વિજયા—મુન તુમ વિનવું—વારુ,

માંની જઈ જિનરાજ હો—જિન૦ (૩)

ઈમ જાણીનઈ આવીયો—વારુ,

કરિવા તુઝ પાપ સેવ હો—જિન૦

અતુલીમલ્લ ભલ દોસ્તી-વારુ, દેજ્યો મુઝને દેવ હો—જિન૦

તેહને કદિ સમજાઈયો—વારુ,

જે હોઈ નિષ્ઠા—અજાય હો—જિન૦

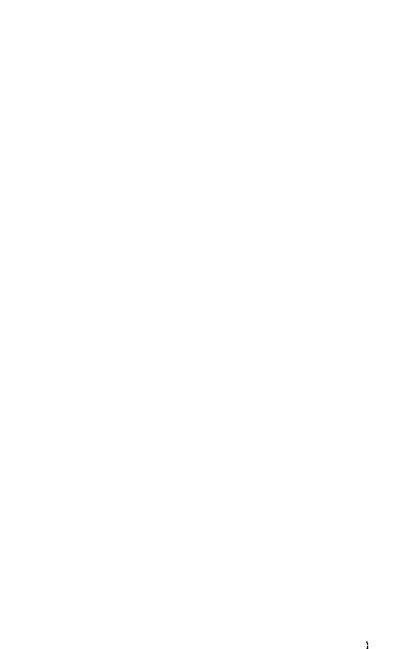
પ્રભુરયું કિમુંજી કિપાઈયો—વારુ,

જાણે નામ પ્રમાણ હો—જિન૦ (૫)

વહો વારુ, વાલદા-વારુ, કીજઈ છંદ કમુલ હો—જિન૦

ને અખિયા ઈત ઉતરજી—વારુ,

આનમના આધાર હો—જિન૦ (૬)

આલ જાલચારી તો ને—હો સાંવલીયા,
 કહિયેં કિમ સરદહિયેં—હો રાજિ,
 ત્રિભુવન પ્રભુતા લોગીયો—હો સાંવલીયા,
 તોહી જોગીસર કહીયે હો રાજિ યદું નેમં પ્રભું ઈમં
 પ્રભુજી ! નવનવલી નવનવલી ભગતિ હું આપું—હો રાજિ,
 પ્રભુજી ! નિજ સુખ સુખ લવ ઈક આપું—હો રાજિ,
 ભગવંત તાહરઈ બહુ લંગઈ—હો સાંવલીયાં

અંગઈ રાગ ઉમંગે હો રાજિ,

કથન ન માને મૂલથી—હો સાંવલીયાં
 આપ મતી એક રંગી—હો રાજિ, યદું નેમં પ્રભું ઈમં, (૪)
 તું દાતાર-શિરોમણિ—હો સાંવલીયા
 નવિ દીપી જાય કોડિ હો રાજિ
 પારી પિણુ રાખી નહી—હો સાંવલીયા
 ગતિ મતિ તાહરી ઉંડી—હો રાજિ, યદું નેમં પ્રભું ઈમં
 તોને કોધ નહી સુખનંતરઈ—હો સાંવલીયા
 તો કયું કરી અરિ-દલ દલી-દલિયા હો રાજિ
 અભિમાની સિર સેહરો—હો સાંવલીયા
 તું તારઈ ભવોદધિ કલિયા—હો રાજિ યદું નેમં પ્રભું ઈમં
 દસા હું દેખું દેખું હો રાજિ,

તાહરી પરિ છાજે તો ને—હો સાંવલીયાં
 ન લહે અવર છ મારી—હો રાજિ;

કમલ મનોરથ પૂરવો—હો સાંવલીયાં
 ચોલો તાહરઈ તમારો હો રાજિ;

યદું નેમં પ્રભું ઈમં (૭)

આપણે હાસ નિવાજતાં-વાડુ, અલવેસર ઈણ વાર હો-જિન
તું કયાવર મતિ જાણુ જો-વાડુ,

વિશ્વતણા આધાર હો—જિન૦ (૭)

નમિ ! કિવણાઈ^૧ મત કરો-વાડુ,

પૂરો મનના લાડ હો—જિન૦

મનદી જાતાં સદુ કરી-વાડુ,

નવિ રાખી કાંઈ આડ હો—જિન૦ (૮)

ઋષભસાગરજી મુખ ઉપનો-વાડુ,

વાર્યો કુમતિ કુસંગ હો—જિન૦

અંતરજામી આપસૂ-વાડુ,

વરણો પરમાનંદ હો—જિન૦ (૯)

૩

(૩૩૪) (૧૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિત સ્તવન

જાણું છું જિન ! ગુણ જ્યાં હો । સાંવત્રીયા સ્વામી,

તોણું^૧ કયું પતિ આવું હો રાજિ,

સાધત્રી પરિ જાણે તોને^૨ હો-સાંવત્રીયા સ્વામી,

હખિદખિ^૩ કાંઈ કિખાવું-હો રાજિ,

ચદુપતિ જુગુર્ષ જુગુર્ષ જુગતિ તું જાણો-હો રાજિ,

નેમજી ! નવનવલી નવનવત્રી નિજરિમીં આણીં-હો રાજિ,

પ્રજુજી ! મારા ઈમ કિમ મનડા માણીં હો રાજિ (૧)

જગજન મન તું રંજવે-હો સાંવત્રીયા,

અને નિરંજન કહાણે-હો રાજિ,

સોવન પરિ નિગ્રથ તું-હો સાંવત્રીયા,

યા મનમો અતિ આણે હો રાજિ ચદુ૦ નેમ૦ પ્રજુ૦ ઈ૦(૩)

જાલ જલચારી તો નૈ—હો સાંવલીયા,
 કહિયેં કિમ સરહિજે—હો રાજિ,
 ત્રિભુવન પ્રભુતા ભોગીયો—હો સાંવલીયા,
 તોહી ભોગીસર કહીને હો રાજિ ચદું નેમિં પ્રભું ઈમં
 પ્રભુજી! નવનવલી નવનવલી ભગતિ હું ભાખું—હો રાજિ,
 પ્રભુજી! નિજ સુખ સુખ લવ ઈક આખું—હો રાજિ,
 ભગવંત તાહરઈ જહું અંગઈ—હો સાંવલીયાં

અંગઈ રાગ ઉમંગે—હો રાજિ,

કથન ન માને મૂલધી—હો સાંવલીયાં
 આપ મતી એક રંગી—હો રાજિ, ચદું નેમં પ્રભું ઈમં. (૪)
 તું દાતાર—શિરોમણિ—હો સાંવલીયા
 નવિ દીધી જાય ઠોડિ હો રાજિ
 પાસે પિણુ રાખે નહી—હો સાંવલીયા
 ગતિ મતિ તાહરી ઉઠી—હો રાજિ, ચદું નેમં પ્રભું ઈમં
 તોને કોથ નહી સુપનંતરઈ—હો સાંવલીયા
 તો કયું કરી અરિ—દલ દલી—દલિયા હો રાજિ
 અલિમાંની સિર સેહરો—હો સાંવલીયા
 તું તારઈ ભવોદધિ કલિયા—હો રાજિ ચદું નેમં પ્રભું ઈમં
 દસા હું દેખું દેખું હો રાજિ,

તાહરી પરિ છાજે તો નૈ—હો સાંવલીયાં

ન લહે અવર છ માસે—હો રાજિ;

ઋષભ મનોરથ પૂરવો—હો સાંવલીયાં

મોક્ષો તાહરઈ તમાસે હો રાજિ;

ચદું નેમં પ્રભું ઈમં

(૩૩૫) (૧૪-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
તારકે જિન તેવીસમા,

પ્રભુ મારા ! તો મું અનંત મુખ પાડેલ
અવલંબ્યો મન આપમું, પ્રભુ મારા ! કહી કહી કાંઈ બતડાવું
તારણ-તરણ, હું ખ હરણ આસપાસે,

પ્રભુ મારા ! આતમના આધારે (૧)
એક દેવ તું માહરે, પ્રભુ મારા ! ચિત્ત મે અવર ન ચાહું
અખ હું તુમારો કહાયને, પ્રભુ મારા ! કૌણ તણે કહવાડે
સકલ સંકટ ભાળે, છવિ તો અનેક છાળે પાસે પ્રભુ (૨)
અવર દેવર-ધરિ ધરિ ફિરિ, પ્રભુ મારા ! તુજને કેમ ભગડે
શે સીસ નમાવી થાં પ્રતી, પ્રભુ મારા ! અવર ન કેમ નમાવું
સરણાસરણ કાંઈ, કરુણાકરણ પ્રભુ પાસે !

પ્રભુ મારા ! સરણાર્થ સાધારે,
પ્રભુ મારા ! આતમના આધારે પ્રભુ આતમ (૩)
કુમકુની મજન કરી, પ્રભુ મારા ! કાદવ કયું મુખ લાવું
ધથી,

! વેસર અઢિ કયું ધાવું આતમ
લિહ હરણ અસ પાસે,

પ્રભુ મારા ! આતમ (૪)

નિ હે,

ભુ મારા ! સ્થાને જગત હસાડે,

ભુ મારા ! ઘરની અજાણી વાસાડે

તરણ પ્રભુ આતમના આધારે (૫)

વખત સંયોગે તું મિલ્યો,

પ્રભુ મારા ! ભાવ ભગતિ મનિ ભાવું છું
ઋષભસાગર કહે જિદ્દિ મિશે, પ્રભુ મારા ! શુભ તો
અહનિસિ ગાવું છું તારણું (૬)

(૩૩૬) (૧૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

ચિદ્દિ ચિરોમણિ સુરતિ મુંદર, સેવર્ષ સુર સુરરાય
શુભ સમુદ્ર મહિમા અતિ મોટો, જયવંતો જગદીશ
—વસંત વધાવો વીર છું હો. (૧)

અમણિ તેલ દુલેલ સરસ અતિ, ભાવ ગુલાબ અમીર
વધરાગ રૂપે વિસતર્યો હો, ઉપસમ રસ તે નીર—વસંત (૨)
મન પિયકારી ક્રિયા કુમકુમા, સુરતિ અખંડિત ધાર
જ્ઞાન પાટલી જાળી હો, કીજે કીજે અશુભ કરમ વેમાર
—વસંત (૩)

અષ્ટપ્રકારી પુલ રચાવો, આંખી આણુંદ પૂર
સંસાર તણા સંતાપ મિટાવો, દેખિકે પ્રભુ મુખ મૂર—વસંત (૪)
કદે જાંઝ પખાવજ આવજ, વાવજે તાલે કંસાલ
નૃત્ય કરી જે નવ નેવો હો, તરે છે તરે છે તારે રસાલ
—વસંત (૫)

વિસજ્ઞાનંદન ત્રિહુ જગવંદન, આનંદકારી એનું જાન
સાચો સિધારય સેવજ્યો હો,
નિરખિત નિરખિત નિર્મલ નેન—વસંત

સંકલ્પ સમગ્રી લેઈ ઈલું પરિ, મિલજ્યો સારો ભાવ,
ઋદ્ધિસાગર સિસંઋષભ કહે, જો હું જો અવિચલ પડનો આવ
—વસંત (૭)

શ્રી જગન્નાથગરુ કૃત
સ્તવન-ચોવીશી
કલિન શાન્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૪-૧

૧. મેં ૨. તુમએ=તમારા, પ્રમુન્ન=આનંદકારી
દર્શન માટે તમે ભુવન ધ્યાત્રી=તરત્યા ઉત્કંઠાવાળા
છે, (બીજી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૩. કડુભાના
ભંડાર ૪. ઉત્તમ સ્વર્ગ ૫. આજત્રી મધા=રીસાભા
૬. જગતના નાયથી ૭. આસાંકિત સેવક.

સ્તવન ૧૪-૨

૧. એક મનથી ૨. એકાગ્રપણે ૩. મન-વચન-કાયાથી
૪. આજ ૫. સેવા ૬. આનંદ ૭. આમ ૮. વિના
૯. ઈશ્વર ૧૦. ભોધ રહે.

૧૫-૩

પ્રથમ ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ=જિનરાજ છે તે
મેં ભણ્યું, તમારી રાજકવિદિ શ્રેષ્ઠ છે.

૧. શ્રેષ્ઠ, ૨. સાધક ૩. સાધ્ય ૪. વાત ૫. ખોટી
૬. બધાં કારણો એક બાજુ મુક્યા અને કાર્યને
પ્રમાણ-કરી આજ્યા (ચોથી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૭.

એવી ૮. એવું જ ૬. ભોળપણ ૧૦. પહેલાં તે
 પ્રીતિ વધારે પછી ફરે રહે (પાંચમી ગાથાનો
 પૂર્વાધ) ૧૧. મનપસંદ ૧૨. મારા મોં આગળ=
 સામે ધણા છે ૧૩. ચિત્તમાં ધણા ચાહે છે ૧૪.
 શું તે હેજ=પ્રેમ કહેવાય કે એ મળે એટલે
 ગમત કરે અને આંખથી અગમા=ફરે જાય એટલે
 મન પાછું ફરી આવે ૧૫. વળી પાછા તમને
 મળવા આવે, જોઈને મ્હોં મલકાવે આવી પ્રીતિ
 હોય છે, જોઈએલા દિલની આ વીતક=કથા છે
 (૭મી ગાથાનો અર્થ) ૧૬. ધન્યવાદ ૧૭. જવનું
 જમણું ૧૮. કર્મધીન ૧૯. પણ મારી દયા=જામ્ય
 દયા જામી લાગે ન કે મુંદર એવા પ્રભુ મને મળ્યા
 (૬મી ગાથાનો ઉત્તરાધ) ૨૦. તમારા ૨૧.
 ઉપાસક=સેવક ૨૨. સુલવાન પુરુષોની એ જ સાખ
 હોય કે તેઓ સેવકને સુખમાં રાખે પણ સુખથી
 ન દાખે (૧૨મી ગાથાનો પૂર્વાધ) ૨૩. ગુહું ૨૪.
 શબ ૨૫. ઝડીને લાલચ કેટલી કરવી શી સંભવ-
 નાય પ્રભુની સેવા કરે. (૧૬ મી ગાથાનો ઉત્તરાધ)

સ્તવન ૧૪-૪

૧. મને ૨. જોવા ૩. કે ૪. માડું ૫. પ્રભુજીની
 કાયા ૬. ચહેરા ૭. પ્રભુજીમાં લાગેલું ૮. ખીજે
 જાય નહીં ૯. ધતુરાથી ૧૦. મનાવણા=ચીસ ફર
 કરવા કરાવવા પ્રયત્નો ૧૧. કેના ૧૨. જોયા વિના
 અકાંક્ષામંત્રુ થાય ૧૪. જોએથી ૧૫. શકે ૧૬. વિના

૧૭. શરમાયેલ ૧૮. લાવવય = કાંતિ ૧૯. શાસ
૨૦. પરમેવો ૨૧. મુગધવાળો ૨૨. ઉમંગભરી
૨૩. ઉચિત થાય.

સ્તવન ૧૪-૫

૧. તમારે ૨. સેવામાં ૩. આશરે ૪. આપણે
પોતાનો ૫. વિયોગ ૬. આપે ૭. આનંદમંગલ

સ્તવન ૧૪ ૬

૧. ભેગા થઈ ૨. ભેદભાવ ૩. રાખું છું ૪. પ્રાર્થના
કર્યેથી ૫. ભેદરક્ષાર ૬. આરી ૭. અંદરના ૮.
પોતાનું જેવું નામ છે કે પદ્મપ્રભ = એટલે પદ્મની
કાંતિ જેવી = રંગેલી = સુપૂર્ણ પ્રીતિ રાખે છે જ
(ખીજી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ) ૯. શરીરની
કાંતિ ૧૦. અમૃત ૧૧. ઉપજેલા ૧૨. તે અમૃત
ભર્યા મુખમાંથી ૧૩. ભૂલી જવાય છે ૧૪. હૃદયને
૧૫. લઈને ૧૬. પ્રેમાળ ૧૭. વર્તન કરે ૧૮.
ફરી ભય ૧૯. વદનની = મોંઢાની ૨૦. રાત-પદ્ધતિ
૨૧. જમ = ધમના વારા = અવસર = મૃત્યુ ૨૨.
મુધી ૨૩. નાથ ન પામે તેવો. ૨૪-૨૫. છૂટી
તીર્થ કર પ્રભુના માતા તથા પિતાનું નામ છે ૨૬. તે
પ્રભુની શરીરના વળું = લાલ રંગ જેવી રીત છે
એટલે કે રાગ કરે તેની સાથે રંગાયેલા રહે જેમ
ઠાકવ-પાણી સાથે એકમેક હોય છે તેમ (છૂટી
ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૨૭. અંદરમહાપ્રતિ-
ભાસમાંના સિંહાસનના રૂપક તરીકે કમળનું આસન
અહીં જણાવ્યું લાગે છે.

સ્તવન ૧૪-૭

૧. કદળ કર્યો ૨. ઉમંગ ખૂબ થયો ૩. મને ૪. મનાવો = સજી કરો ૫. કરો ૬. દયા ૭. સંપૂર્ણ ૮-૯. નેહમદકે = સ્નેહ-નજરથી ૧૦. સૂતાં ૧૧. સ્વપ્નમાં ૧૨. આવા ૧૩. પ્રમુગ્ધ ૧૪. પૂર્વે ૧૫. પામીને ૧૬. સેવક.

સ્તવન ૧૪-૮

૧. મુખ ૨. ચંદ્રની જેમ ૩. ચંદ્રની કાંતિ ૪. હોશિયારીથી મનમાં વિચારનાં ગુણનો પાર પામી શકતો નથી. (પ્રથમ ગાથાની બીજી લીટીનો અર્થ) ૫. નિર્મલ કમલની પાંખડીની જેમ મુગંધી અને કામલ જેમના દાથ છે ૬. કેળવવા પાંદડા જેવો ૭. ભાષા મનમાં તમારી સેવામાં રહેવાની હોંશ ધણી છે. ૮. ચંદ્રવિકાસી કમળ ૯. ચંદ્રવિકાસી કમળને ૧૦. આચ્છિ છે. ૧૧. વારંવાર ૧૨. કહેવું.

સ્તવન ૧૪-૯

૧. ધણી ધણી રીતે ૨. તમે ૩. દૂર થાય ૪. પાપ ૫. નવ ચરાવણમાં ૬. ગોરસ = દૂધમાં ૭. મોરના ૮. માનસ સરોવર ૯. કિંચમાં ૧૦. દસતાં ૧૧. માછડું ૧૨. પાણી ૧૩. ચહેવાક ૧૪. સૂર્ય ૧૫. વિપ્લુ ૧૬. લક્ષ્મીને ૧૭-૧૮. આ બન્ને યજ્ઞો દેરી લાંબે છે. ૧૫-૧૬ અર્થ. સમંજસો નથી. પણ પ્રાચીન “પરબારુ” બેરકારીથી કાંદી નહીં થકાય.”

સ્તવન ૧૪-૧૦

૧. હાથ ૨. પકડયો ૩-૪. દયમા પ્રભુજીની
માતાજીનું પિતાજીનું નામ છે ૫. મહામોટા ૬.
જાત જાતના લોક સાથે ૭. મનપસંદ ૮. મૂળ
કિનારો ૯. નર્મદા નદી ૧૦. તમારા ૧૧. વિના
૧૨ મીઠા મેવા ખાધા પછી નીંબોળી કોણ સામે ?
(૬ મી ગાથાના ઉત્તરાધારોનો અર્થ)

સ્તવન ૧૪-૧૧

૧. ઉત્કંઠા ૨. તમારા નેત્રોની સારી ગતિ કરીને
તમે પ્રેમ ભરી નજરે નિહાળો-જુઓ ૩. તમારા
૪. ચઢીયાતા ૫. સોનાથી ૬. શોભા ૭. કરોડો
ચંદ્રને ઓવારી નાંખુ (પાંચમી ગાથાની બીજી
લીટીનો ભાવાર્થ) ૮. એવી શોભા છે ૯. દુર્લભ
૧૦. ચહેરા ૧૧. ઓવારી જાય ૧૨. સીઓ ૧૩.
એક ઘડી ૧૪. ખામી ૧૫. કોઈ ૧૬. હૃદયમાં ૧૭.
સારા આનંદદાયી ૧૮. સારી રીતે ૧૯. જુદા પડવાની
૨૦. સમય ૨૧. સીધી-સાદી ૨૨. નાવ.

સ્તવન ૧૪-૧૨

૧. તમારી સાથે ૨. સર્વથા ૩. એક હાથે ૪.
તાલી ૫. દોડીને ૬. અવાજ ૭. ધ્યાન ૮. તડકી-
તડકીને ૯. નર્મદા.

સ્તવન ૧૪-૧૩

૧. હિતકારી ૨. ગુણનો સમૂહ-ઉપકાર. ૩. ધન
૪. હિતકારી, ૫. મોટો યોગ્ય ૬. તમારો ખાસ

૭. દયા ૮. બેઠેલા=તમારા ચરણોમાં-ને કેમ/બૂલી
ગયા ૯. અમને ૧૦. સફલ ૧૧. વિચાર

સ્તવન ૧૪-૧૪

૧. ચોખતા ૨. ખસ્યા=ફર ચલા ૩. ફર મથા ૪.
સ્પર્શ મથો ૫. મિશ્રિત.

સ્તવન ૧૪-૧૫

૧. મંશય ૨. બધો ૩. સારા ૪. જ્ઞાની ૫. બીજો
બીજો ઠેકાણે ૬. સૂચ ૭. કર ૮. વિનંતિ ૯. ખુશી
૧૧. પોતાનું ધન મને આપશે (પાંચમી ગાથાની
ત્રીજી લીટીનો અર્થ) ૧૨. બાંધેલા કીટો કલેશ
કાપશે (પાંચમી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ) ૧૩.
મેઘ ૧૪. અતિમુંઠર ૧૫. વિલાસ કરીશ ૧૬.
ગોળ અને ગોળ ૧૭. એક સરખા ૧૮. શંકા
નથી ૧૯. સોનું અને, કથીર

સ્તવન ૧૪-૧૬

૧. ઇચ્છાને પૂરનાર ૨. મેલમેલ ૩. ઝઠોર ૪.
મેલના પાણીની જેમ નીતિવાળા, ૫. સોશંભાળ
૬. કરે ૭. પ્રથમ તમે વગર ગુણ ગાયે પ્રકટ થતા
અને લાખ વાતે રીઝતા (પાંચમી ગાથાના પૂર્વાર્દનો
અર્થ) ૮. રીવ ૯. દેખાણી ૧૦. વાચરો લાગ્યો કે
૧૧. શી ભૂલ થઈ છે? ૧૨. ફડકપટવાળા ધૂતોને
૧૩. તમે તાર્યા તો અમને કેમ વિચાર્યા? (આઠમી
ગાથાના પૂર્વાર્દનો અર્થ) ૧૪. તુલના

સ્તવન ૧૪-૧૭

૧. મારા ૨. વિદ્યાસ યાવં ૩. તમારી ૪. મારા
 ૫. રહ=ગાહ=પ્રીતિ ૬. ધરાવે ૭. જગમાં તે કાળ
 ન કહેવાય જે દેવાનું કહી નિશ્ચિંતપણે ઈન્કાર
 કરી દે ૮. વારંવાર શું કહેવું ૯. કુંથુનાથ પ્રભુજીના
 પિતાજીનું નામ

સ્તવન ૧૪-૧૮

૧. ધણી=વધારે, સહાયકારી ૩. અંતિશય ૪. ધણ
 ૫. રનેહભરપૂર ૬. કડુણાદષ્ટિ ૭. ઠેક મુખી

સ્તવન ૧૪-૧૯

૧. ભેટ ૨. ધણું ૩. મોડું ૪. અમારી ૫. વખત
 ૬. પોતાની મેળે ૭. પોતાનો ૮. પૂર્ણ કરશે
 ૯. આશાઓ ૧૦. પાછળ પડેલા ૧૧. આબ્યા વગ

સ્તવન ૧૪-૨૦

૧. માંગવા માટે ૨. ગમતો ૩. વિદ્યાસ ૪. ઉપભવે
 ૫. તમારા ૬. વિના ૭. યશ વધારનાર ૮. મંગળ
 સમયે ૯. હરેક રીતે ૧૦. પૃથ્વીના ૧૧. હજસમાન
 ૧૨. ભોવાથી ૧૩. સંશય

સ્તવન ૧૪-૨૧

૧. સાક્ષાત ૨. સંદેશાથી ૩. સેવા ૪. વાહજા ૫.
 માણી ૬. વાત ૭. કચેથી ૮. હે પ્રભુ ! બીજના
 હાથથી પણ સંગત રીતે શી રીતે દૂર થાય, (ત્રીજી
 ગાથાના પૂર્વાધિનો અર્થ) ૯. શ્રી નમિનાથજીની
 માતાજીનું નામ ૧૦. સર્વથા ૧૧. કંચુસાઈ

સ્તવન ૧૪-૨૨

૧. તમારી સાથે ૨. તમને ૩. વારંવાર ૪. ઘણી રીતે

સ્તવન ૧૪-૨૩

૧. ખીજ ૨. દેવોના ઘરે ૩. કેશરથી ૪. ખચ્ચર ૫. કામધેનુ=ગાય ૬. બકરીને

સ્તવન ૧૪-૨૪

૧. ચહેરો ૨. વિશિષ્ટ ગીતો ૩. નાચ ૪. અતિશય= ઘણા ૫. ઉમંગ=ઉત્કંઠા

શ્રી ઉદયરત્નજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૧૫]

(૩૩૭) (૧૫-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(વાર વાર રે વીઠલ વંશ મુને તો ગમે રે—એ દેશી.)

મરૂદેવીનોનંદ માહરો, સ્વામી સાચો રે

શિવ-વધૂની ચાહ કરો તો, એહને યાચો રે—મૃ૦ (૧)

કેવલ કાચના કુંપા બેહવો, પિંડ કાચો રે

સત્ય સરૂપી સાહિબો એહને રંગે રાચો રે—મૃ૦ (૨)

યમરાજના મુખડા ઉપર, દેઈ તમાચો રે

અમર યઈ ઉદયરત્ન, પ્રભુ શું, મિલ્લી માચો રે—મૃ૦

(૩૩૮) (૧૫-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
વિષયને વિસારી, વિજયાનંદ વંદો રે
આનંદ-પદનો એ અધિકારી, સુખનો કંદો રે—વિષય ૦ (૧)
નામ લેતાં જે નિશ્ચે ફેડે, ભવનો કંદો રે
જનમ-મરણ-જરાને ટાળી, દુખનો કંદો રે—વિષય ૦ (૨)
જગજીવન જે જગજીવકારી, જગતી અંદો રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ પર-ઉપગારી, પરમાનંદો રે—વિષય ૦ (૩)

(૩૩૯) (૧૫-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
દીન-દયાકર દેવ, સંભવનાથ દીઠો રે
સાકરને સુધાયકી પણ, લાગે મીઠો રે—દીન ૦ (૧)
ક્રોધ રહ્યો અંધાળની પરે, દૂર ધીઠો રે
અસાનરૂપ અંધકારનો હવે, વેગ નીકો રે—દીન ૦ (૨)
ભલી પરે ભગવંતી મુને, ભગતે તૂઠો રે
ઉદય ઠહે માહરે, આજ દૂધે મેહ વૂઠો રે—દીન ૦ (૩)

(૩૪૦) (૧૫-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
સિદ્ધારથના મુતના પ્રેમે, પાપ પૂએ રે
દુનિયામાંહિ એહ સરિખો, દેવ ન દુખે રે—સિદ્ધાં ૦ (૧)
મોહરાયની ફોજ દેખી, કાં તુમે ધૂએ રે ?
અભિનંદન એઠે રહીને, જોરે ચૂંઓ રે—સિદ્ધાં ૦ (૨)
મરણાગતનો એ અધિકાર, જૂઓ જૂઓ રે
ઉદય પ્રભુશું મળી મનની, કરીએ ગુઓ રે—સિદ્ધાં ૦ (૩)

(૩૪૧) (૧૫-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 સુમતિકારી સુમતિ વારૂ, સુમતિ સેવો રે
 સુમતિનું જે મૂલ કાપે, દેવ-દેવો રે—સુમતિં (૧)
 ભવ જંજીરના જાંપ દે ભાંગી, દેખતાં ખેવો રે
 દરસન તેહનું દેખવા મુહને, લાગી દેવો રે—સુમતિં (૨)
 કોડિ સુમંગલકારી, સુમંગલા-ગુન ખેલવો રે
 ઉદય-પ્રભુ એ મુજરો મ્હારો, માની લેવો રે—સુમતિં

(૩૪૨) (૧૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 લાલ ભાસૂના ફૂલસો વારૂ, વાન દેહનો રે
 ભુવન-મોહન પદ્મપ્રભ નામ નેહનો રે—લાલં (૧)
 જોધિબીજ વધારવા જેમ, શુભ મેહનો રે
 મન-વચન-કાયા કરી હું, દાસ તેહનો રે—લાલં (૨)
 ચંદ ચકોરપરે તુજને ચાહું, બાંધ્યો નેહનો રે
 ઉદય કહે પ્રભુ ! તુમ વિણ નહી,
 આધીન કેહનો રે—લાલં (૩)

(૩૪૩) (૧૫-૭) શ્રી સુપાર્થનાથ-જિન સ્તવન
 સુપાસજી તાહડું મુખડું જોતાં, રંગ લીનો રે
 ભણે પંકજની પાળડી ઉપર, જમર લીનો રે—સુપાસં
 હેત ધરી મેં તાહરે હાથે, દિલ્લ દીનો રે
 મનડીમાંહિ આવ ! તું મોહન ! મેહલી કીનો રે—સુપાસં

ખીજી હું કો ન દેખુ, તુજ સમીનો રે
ઉદયરત્ન કહે મુજ પ્રભુ એ છે નગીનો રે—મુપાસ૦ (૩)

ક

(૩૪૪) (૧૫-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
ચંદ્રપ્રભના મુખની સોહે, કાંતિ સારી રે,
કાંડિ ચંદ્રમા નાખું વારી, હું ભલિકારી રે—ચંદ્ર૦ (૧)
પ્રવેત રજતસ્રી બ્યોતિ બિરાજે; તનની તાહરી રે,
આસક ચર્ધ તે ઉપર ભમે, આંખડી માહરી રે—ચંદ્ર (૨)
ભાવ ધરી તુજને ભેટે, જે નર ને નારી રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પાર ઉતારે, ભવજલ તારી રે—ચંદ્ર૦ (૩)

ક

(૩૪૫) (૧૫-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
સુવિધિ-સાહિબ શું મન્ન માહરું, યયું મગત રે,
જિહાં ભેડં તિહાં તુજને દેખુ, લાગી લગન રે—મુ૦ (૧)
મનડામાં જિમ મોર ધરિછે, ને ગાજે ગગન રે
ચિતડામાં જિમ કોઈલ ચાહે, માસ ફગન રે—સુવિધ૦ (૨)
એહવી તુજશું આસકી મુને, લડું ડગન રે,
ભેર નસ ફાગનો તું, એક ડગન રે—સુવિધિ૦ (૩)
પંચ ઇંદ્ર રૂપ પ્રચુનો જે, કરીય નગન રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ મિલી તે શું, ખાસ સોગન રે—સુવિધિ (૪)

(૩૨)

સુમતિ

કુમતિ

ભવ

દરસ

કોટિ

ઉદય

(૩૨૨) (૧૫ ૧૦) શ્રી રામચરિતમાસ

શ્રીરામ શ્રીરામજીએ એવા મન મારી રે

જાત મનમન વાચવામાં, દેવમાત્ર મન

મનમાં રૂપી રાજ ભૂતિ, આનંદ મનમાં

મનમાં રૂપી મનમાં પદા, દેવ મનમાં

મનમાં મનમાં કામમાં મનમાં, રામને મનમાં

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં, નિત દિવાળી મનમાં

જ

(૩૩)

ભાલ

ભુવન

બોધિ

મનન

ચંદ્ર

ઉદય

(૩૩૩) (૧૫ ૧૧) શ્રી રામચરિતમાસ

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં

મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં

જ

(૩૪૩)

સુપામણ

બલે રામચરિતમાસ

દેવ પરી મન

મનમાં મનમાં આ

શ્રી રામચરિતમાસ

શ્રી રામચરિતમાસ

શ્રી રામચરિતમાસ

શ્રી રામચરિતમાસ

શ્રી રામચરિતમાસ

શ્રીવામુપજ્યને વાંદતા, અઘણાં દુઃખ દહયા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ મઘાં રે—જ્યોત્સનાં (૩)

ક્ર
(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
વિમલ ! તાહરું રૂપ જ્ઞેતાં, રહિ લાગી રે
દુખરાં ગયાં વીમરીને, બૂખડી ભાગી રે—વિમલ ૦ (૧)
કુમનિએ માહરી કેડ તણ, મુમતી બાગી રે
કીધ માન માયા લોભે, ધોળ માગી રે—વિમલ ૦ (૨)
પંચ વિપય-વિકારનો હવે, થયો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલ ૦

ક્ર
(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
અનંત ! તાહરો મુખડા ઉપર વારી બાઉં રે
મુગતની મુને મોજ દીએ, શુભ ગાઉં રે—અનંત ૦ (૧)
એકરમો હું તત્તમું તુંને, ધ્યાન ધ્યાઉં રે
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, દાસ થાઉં રે—અનંત ૦
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં આહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેડો સાહું રે—અનંત ૦

ક્ર
(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
વારૂ રે વાહલા ! વારૂ હું તો, મેં દિલ વાહી રે
પ્રભુને મોહ લગાડ્યો પોતે, બે-પરવાહી રે—વારૂ ૦ (૧)

(૩૪૬) (૧૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવ

શીતલ શીતલનાથ મેવો ગવં માળી રે,
ભવ દાવાનળ ભંજવાને, મેઘમાર્ગો રે—શીતલ૦ (૧)
આશ્રય રૂપી એક જુદિ, આમન વાળી રે,
શ્યામ એડનું મનમાં પદો, લેઈ તાળી રે—શીતલ૦ (૨)
કામને બાળી કાંધને ટાળી, રાગને રાખી રે,
ઉદય-પ્રભુનું ધ્યાન ધરનાં, નિત દિવાળી રે—શીતલ૦ (૩)

॥

(૩૪૭) (૧૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ

મૂરતિ જોતાં શ્રેયાંસની, માહરૂં મનહું મોહયું રે,
ભાવે ભેટતાં ભવના દુઃખનું, ખાંપણુ ખોયું રે—મૂરતિ (૧)
નાથજી ! માહરી નેહની નિજરે, સાહમું જોયું રે,
મહિર લહિ મહારાજની મેં તો પાપ ધોયું રે—મૂરતિ (૨)
શુદ્ધ સમક્ષિ રૂપ સમક્ષિ રૂપ શિવનું, બીજ ખોડ્યું રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પામતાં, ભાગ્ય અધિક સોહયું રે—મૂરતિ (૩)

॥

(૩૪૮) (૧૫-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવ

જૂઓ જૂઓ રે જયા-નંદ જાતાં હયં થયો રે
મુરગુરૂ પણ પાર ન પામે, ન જાય કદા રે—જૂઓ (૧)
ભવ-અટવીમાં ભમતાં જહુ કાળ ગયો રે,
કોઈ પુણ્ય-કલોલથી અવસર મેં, આજ લહ્યો રે
જૂઓ (૨)

શ્રીવામુપૂજ્યને વાંદવા, અધર્માં દુઃખ દહયા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ મહા રે—શૂઆ૦(૩)

(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
વિમલ ! તાહરે રૂપ ભેતાં, રહિ લાગી રે
દુખડાં ગયાં ચીસરીને, બૂખડી લાગી રે—વિમલ૦ (૧)
કુમનિએ માહરી કેડ તણ, મુમતી ભગી રે
કીધ માન માયા લોભે, શોખ માગી રે—વિમલ૦ (૨)
પંચ વિપય-વિકારનો હવે, યથો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલ૦

(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
અનંત ! તાહરો મુખડા ઉપર વારી ભડિં રે
મુગતની મુને મોજ દીજો, મુલુ ગાડિ રે—અનંત૦ (૧)
એકરસો હું તણમું તુંને, ધ્યાન ધ્યાડિ રે
તુજ મિત્રવાને કારણ તાહરો, દાસ ધાડિ રે—અનંત૦
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં ચાહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ ભે મિત્રે તો, હેડો સાહું રે—અનંત૦

(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
ધરે વાહવા ! વારૂ તું તો, મેં દિલ વાહી રે
જને મોહ લગાડ્યો પોતે, બે-પરવાહી રે—ધર્મ૦ (૧)
મેં હું હડ લેઈ બેડો, ચરણ સાહી રે
પરે મહેલાવયો ! કહોને, ઘો ભતાર્થ રે—ધર્મ૦

(૩૪૬) (૧૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવ

શીતલ શીતલનાથ મેવો ગવં ગાળી રે,
ભવ દાવાનળ લંઝવાને, મેઘમાળાં રે—શીતલ૦ (૧)
આશય રૂંધી એક જુદિ, આસન વાળી રે.
સ્થાન એહનું મનમાં ધરેા, લેઈ તાળી રે—શીતલ૦ (૨)
કામને બાળી કાંધને ટાળી, રાગને રાખી રે,
ઉદય-પ્રભુનું ધ્યાન ધરતાં, નિત દિવાળી રે—શીતલ૦ (૩)

ક

(૩૪૭) (૧૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ

મૂરતિ જોતાં શ્રેયાંસની, માહરૂં મનહું મોહયું રે,
ભાવે લેટતાં ભવના હુઃખનું, ખાંપણ જોયું રે—મૂરતિ (૧)
નાથજી ! માહરી નેહની નિજરે, સાહમું જોયું રે,
મહિર લહિ મહારાજની મેં તો પાપ ધોયું રે—મૂરતિ (૨)
શુદ્ધ સમક્ષિ રૂપ સમક્ષિ રૂપ શિવનું, બીજ જોયું રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પામતાં, લાગ્ય અધિક મોહયું રે—મૂરતિ (૩)

ક

(૩૪૮) (૧૫-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવ

જૂઓ જૂઓ રે જયા-નંદ જતાં હવં થયો રે
સુરશર પલ પાર ન પામે, ન જાય કદા રે—જૂઓ (૧)
ભવ-અટવીમાં ભમતાં બહુ કાળ ગયો રે,
કોઈ પુણ્ય-કલોલથી અવસર મેં, આજ લહ્યો રે
જૂઓ (૨)

શ્રીવામુપૂજ્યને વાંદતા, સુધગાં દુઃખ દહયા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ મલ્લો રે—નૂઓં (૩)

(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
વિમલ ! તાહરું રૂપ જોતાં, રહિ ભાગી રે
દુખદાં ગયાં વીસરીને, નૂખડી ભાગી રે—વિમલં (૧)
કુમતિએ માહરી કેડ તણ, સુમતી જાગી રે
શીઘ માન માયા લોભે, શીખ માગી રે—વિમલં (૨)
પંચ વિપદ-વિકારનો હવે, યયો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલં

(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
અનંત ! તાહરા મુખડા ઉપર વારી ભાંડ રે
સુગતની મુને મોજ હીજે, શુભ ગાંડ રે—અનંતં (૧)
એકરમો હું તણસું તુંને, ધ્યાન-ધ્યાઈ રે
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, ઘસ યાઈ રે—અનંતં
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં આહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેડો સાહું રે—અનંતં

(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
વારૂ રે વાહલા ! વારૂ તું તો, ચેં દિલ વાહી રે
મુજને મોહ લગાડ્યો પોતે, જે-પરવાહી રે—વારૂં (૧)
હવે હું હક લેઈ બેઠી, ચરણ સાહી રે
કેલીપેરે મહેલાવયો ? કહેને, ઘો બતાઈ રે—વારૂં (૨)

કોડ ગમે જો તુજજમું, ૧૩ ગદિતા
તો પણ તું પ્રભુ ધર્મ ધારી, ૨૦ નિવ
તું તાહરા અધિકાર માલમું, જોને
ઉદય પ્રભુ ગુણવીનને તારતા, છે વડ

(૩૫૨) (૧૫-૧૬) શ્રી શાંતિન

પોસહમાં પારેવટો રાખ્યો, શરણ
તન માટે છવાડ્યો અભય-દાન દેઈ ૨—વાર્ધ
અનાથ છવનો નાથ કહારે, ગુણનો ગેહી રે
તો મુજને પ્રભુ ! તારતાં કહો, જો વાત કેહિ રે ? શાં
ગરીબ-નિવાજ ! તું ગિરજો સાહિબ, શાંતિ સનેહી રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ ! તુજશું બાંધી, પ્રીત અ-છેલી રે—વાર્ધ

(૩૫૩) (૧૫-૧૭) શ્રી કૃષ્ણનાથ-જિન સ્તવ

વાઈવાઈ રે અમરો વીણ વાજે, મુદંગ રણકે રે
ઠમક પાય વિધુવા ઠમકે, લેરી બણકે રે—વાર્ધ (૧)
ધમધમધમ ધુધરી ધમકે; ઝાંઝરી ઝમકે રે
ગત્ય કરતી દેવાંગના, બણે દામિની ઠમકે રે—વાર્ધ (૨)
દોઢો કિંદો દુંદબિ વાજે, ચૂડી ખલકે રે
ફૂડી લેતાં ફૂમતી ફરકે, ઝાલ ઝળૂકે રે—વાર્ધ (૩)
કુંથુ આગે ધમિ નાચ નાચે, ચાલને ચમકે રે
ઉદય-પ્રભુ બોધિણીજી આપો, દોલને ઠમકે રે—વાર્ધ (૪)

(૩૯૪) (૧૫-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

અરનાથ ! તાહરી આંખડીયે, મુજ કામલ કીધું રે
એક હાંડળમાં મનહું માહરું, હરી લીધું રે—અરં (૧)

ગુજ નયણે વચણે માહરે, અમૃત પીધું રે
જન્મ-જરાનું નેર ભાગ્યું, કાજ સીધું રે રે—અરં (૨)

હરગતિનાં મરવે દુઃખનું હવે, દાર લીધું રે
ઉદયદલ્ન-પ્રભુ ! શિવપંથનું મેં, સંબળ લીધું રે—અરં

(૩૫૫) (૧૫-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

ગુજ સરીખો પ્રભુ ! ગુજ દીસે, નેતાં ઘરમાં રે
અવર દેવ કુણુ એહવો બળીયો, હરિ હરમાં રે—ગુજં (૧)

તાહરા અંગનો છડકો મડકો, નારી નરમાં રે
મહીમંદલમાં ઠોઈ નાવે, માહરા હરમાં રે—ગુજં (૨)

મલ્લિજિન આપીને માહરા, મનમંદિરમાં રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ આપી વસો, તું નિજરમાં રે—ગુજં (૩)

(૩૫૬) (૧૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

મુનિસુવ્રત-મહારાજ માહરા, મનનો વાસી રે
આથા દાસી કરીને થયો, તું ઉદાસી રે—મુનિં (૧)

મુગતિ-વિલાસી તું અ-વિનાસી, સંવની કાંસી રે
ભાંજીને ભગવંત થયો તું ! સંહુજ વિલાસી રે—મુનિં (૨)

ચૌદ રાજ-પ્રમાણુ લોકલોક-પ્રકાસી રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંતરભામી, જ્યોતિ વિકાસી રે—મુનિં

(૩૫૭) (૧૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવ
 નમિ નિરંજન નાથ નિર્મલ, ધરું ધ્યાને રે
 મુંઠર જોડનું રૂપ સોહો, સોવન વાને રે—નમિ૦ ।
 વેળ તાહરા હું મુજવા રસીયો, એક તાને રે
 નેળ માહરા રહ્યા છે તરસી નિરખવાને—નમિ૦
 એક પલક ને રહસ્ય પામું, કોઈક યાને રે
 હું તું અંતરમે હળીમળું, અલેહસાને રે—નમિ૦
 આઠ પહોર હું તુજ આરાધું, ગાણું ગાને રે
 ઉદયરત્ન પ્રભુ! નિહાલ કીજે, બોધિદાને રે—

(૩૫૮) (૧૫-૨૨) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવ
 જોલ જોલ રે પ્રીતમ! મુજગું, જોલ! ગ્લેલ આંટો રે
 પગલે પગલે પીટે મુજને, પ્રેમનો કાંટો રે—જોલ૦ (૧)
 રાજમતી કહે છોડ છળીલા! મનનો ગાંઠો રે
 જિહા ગાઠો તિહા રસ નહિં જિન, ચેલડી માંડા રે—જો
 નવ-ભવનો મુને આપને નેમજી! નેહનો આટો રે
 ધાયો કિમ ધોવાય? બાદવજી! પ્રીતનો છાંટો રે—જો
 નેમ-રાજુલ જે મુગતિ પોહતાં, વિરલ નાકો રે
 ઉદયરત્ન કહે આપ ને સ્વામી,
 ભવનો ગાઠો રે—જોલ૦ (૨)

(૩૫૯) (૧૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવ
 ચાલ ચાલ રે કુંઝર! ચાલ તાહરી, ચાલ ગમે રે
 તુજ હીડા વિના મીડા માહરા, પ્રાણ બમે રે—ચ

મોળામાંહિ પડતું ચેહલે, રીસે હમે રે
 માવડી વિના આવડું શું છું હુણુ જમે રે ? —ચાલ૦ (૨)
 માતા વામા કહે મુખડું જોતાં, દુખડાં યમે રે
 હંજીલજી ઉદયરત્ન પ્રભુ ! તુજને નમે રે—ચાલ૦ (૩);
 (૩૬૦)(૧૫-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
 આવ ! આવ રે ! માહરા મનહ માંહે, તું છે પ્યારો રે
 હરિ-હરાદિક દેવહૂંતી, હું છું ન્યારો રે—આવ૦ (૧)
 અહો મહાવીર ! ગંજીર તું તો, નાથ માહરો રે
 હું નમું તુને જમે મુને, સાથ તાહરો રે—આવ૦ (૨)
 સાહી સાહી રે યીકડા હાથ માહરા, વૈરી વારો રે
 યે યેરે હશું દેવ ! મુને, લેને લારો રે—આવ૦ (૩)
 તું વિના ત્રિલોક મેં કેહુંનો, નથી ચારો રે
 સંસાર-પારાવારનો સ્વામી, આપને આરો રે—આવ૦ (૪)
 ઉદયરત્ન પ્રભુ જમને જોતાં તું છે તારો રે
 તાર તાર રે મુને તાર તું, સંસાર સારો રે—આવ૦ (૫)

શ્રી સર્વમાન સ્વર્ગને નમઃ

શ્રી જિનવિજયજી

કૃત

સ્તવન-ચોવીસી

[૧૬]

(૩૬૧) (૧૬-૧) શ્રીકૃષ્ણદેવ જિન સ્તવન

(દેશી વારી રંગ-દોસળા)

નાર્મ-નરેશર-નંદના હો ! રાજ !, ચંદન શીતલ વાળી-
વારી મારા માલિકા !

દેવ દાનવ વિશાધરા હો ! રાજ, મેં જે પાણી-વારી

શુદ્ધાનમજન-માગરે ! હો ! રાજ !

માલ-મલન કરી પાન-વા

રાજ લીધો તે આપણો હો ! રાજ !

પરમાનંદ વિજય

ધર્મચાર વિચરે છતાં ! હો ! રાજ !

કનક કમળ

ભેપલુ ચવાસો મ'ડળે' હો ! રાજ !

રોગાદિક નવી ઘાય-વાંરી૦ (૩)

ચરણ-નૃપતિની નાદિની' હો ! રાજ !

કેવગ-કમગા નાર-વારી૦

સીતરાંગતા-મહેવમાં હો ! રાજ ! વિલસે જગદાધાર-વારી૦

ઈમ ચડે અતિથય અલંકર હો ! રાજ !

આદ્ય જગ-સુલતાન-વારી૦

ખિમાવિજય કવિ જિન કહે ! હો ! રાજ !

દીને સમક્ષિ-દાન-વારી૦ (૫)

■

(૩૬૨) (૧૬-૨) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવ

અનિત જિનેશ્વર ! વાલ હાં રે હાં.

અવર ન આવે દાયા-નીકે' -સાદિબા
પંચામૃત ભોજન લદી રે હાં, કહો ! કુલુ કુલસ' ખાય ? નીકે૦
મધુકર મોહયો માલતી રે હાં, કલહી કરીર' ન ભાય-નીકે૦
રાજ' મરાલ-મોતી યુગે રે હાં, કંકર ચંચુ ન ખાય-નીકે૦
ગંગાજળ કીડા કરે રે હાં, ધીલરજળ' કિમ ન્હાય ? નીકે૦
સતી નિજ નાહને' ઊઠીને રે હાં,

પરંજન હૃદય ન ધ્યાય-નીકે૦ (૩)

કદપતરૂ ઠાયા તેણે રે હાં, કુલુ બાયે બાવળ છાય ? નીકે૦
નયણ-ચિંતામણી કર છતાં રે હાં,

કાચન' વાસુ સુહાય-નીકે૦ (૪)

તિમ પ્રભુ-પદકજ છોડીને રે હાં, હરિ-હર નામું ન રીય-નીકે
પાંડિત ક્ષમાવિજય તણે રે હાં,
કહે જિનવિજય મુશીવ-નીકે (૫)

(૩૬૩) (૧૬-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તાવન
(કંઠણે માસ લીધો—એ કેરી)

સંભવ ભવ-ભયભંજણે રે—જિનજી !

માંહી^૧ નો મહનવિકાર-દિલડે વસી રહ્યો
જનમ થકી પણ જેહનાં રે—જિનજીં

અનોખમ અતિશય વ્યાર—દિલં (૧)
પ્રત્યેક^૨ ન હોયે કદા રે—જિનજીં,

અદ્ભુત રૂપ સુ-વાસ—દિલં
કાયા જેહનીં એહવી રે—જિનજીં,

રોગ ન આવે પાસ—દિલં (૨)
આહાર કેા દેખે નહીં રે—જિનજીં,

રુધિર^૩ ગોરખીર સમાન—દિલં
શ્વસોત્પાસ મુખે લહે રે—જિનજીં,

કમળ મુગંધી પ્રધાન—દિલં (૩)
આક કરમના નાશથી રે—જિનજીં,

પામી અકગુણ ચિદ્ધિ—દિલં
સાદિ-અનંતે ભોગવે રે—જિનજીં,

કેવળ-કમળા રિદ્ધિ—દિલં (૪)
જિતપરિ-નૃપનંદનો રે—જિનજીં,

અંતર-અરિ કરે ધાંત—દિલં

તેહમાં કે અચરિત નહિ, રે—જિનજી૦,
 ઉત્તમ કુળ અવદાત—દિલ૦ (૫)
 સુપનમાંડી પશુ સાંભરે રે—જિનજી૦,
 સાહિબરો^૧ દીદાર^૨—દિલ૦
 પંડિત સમાવિજયતણે રે—જિનજી૦,
 કહે જિન દીલ આધાર—દિલ૦ (૬)

(૩૬૪) (૧૬-૪) શ્રી અભિનંદન સ્વામી—જિન સ્તવન
 (દેશી-હમીરીયાની)

અભિનંદન જિનવર મુઘો, ઝોલંલે અરદાસ—સનેહી
 છાંડતાં દિમ છુટયો, કરયો નેહ^૩ દિલાસ^૪—સનેહી
 અભિનંદન ! અવધારિયે
 ઈમ દિન કેતા ચાલરયે, મીન કર્યે 'મહેરબાન—સનેહી
 હજે^૫ હસીઅ બોલાવીયે, જિમ અમ વાધે વાન^૬
 —સનેહી અભિ૦ (૨)

તારક જિઝઃ પરાવરયો, તેં તારયા મુપસિદ્ધ—સનેહી
 તો પ્રભુ ! હુ^૭ કિમ વીસરયો, એથવાં તિલે કાંઈ દીધ^૮
 —સનેહી અભિ૦ (૩)

લોક-સ્વભાવે દેખતાં, ઈમ ન સરે મુજ કાજ—સનેહી
 દાસત્વભાવે જોગિણો, એતલે પામું રાજ—સનેહી અભિ૦
 કરૂણાનિધિ કંહીર્યે જિરૂં^૯, નલ્યે મનોગત ભાવ—સનેહી
 ખિમાવિજય^{૧૦} કવિ જિન^{૧૧} કહે, પ્રીત્યે^{૧૨} મુગુણ-નમાવ
 —સનેહી અભિ૦ (૪)

(૩૬૫) (૧૬-૫) શ્રી સુમતિનાગ-જિન
(મજ્જે કોને જલિમ જાદણી-એ દેશી.)

સુમતિ-જિલેગર ! માંખગ વિનતિ, રાખો આપ
સુગુણ માલિખ ! રમું જીવીએ ધણું. દુશમન ક'
સુમતિ-જિલેગર ! સાલિખ ! સાંભલે
પુણ્ય પરાગે' હો પામીએ, માલિખ ! તુમ સરીખા-
હવે ન છોડું તુમયા પાઉજા,

કાજ સરયા નિજ દેવ—સુમતિ (૨)
આશ ધરીને અહ-નિશિ જોતગુ', આગળ ઉભો ભેટી કાઢ
તેહને નિપટપ જ નાકારો' કરો, બલો નેહ જગનાથ
—સુમતિ (૩)

જેહ પોતાનો કરી સેખવે. તેહનું મિલિયે' હો ધાય
તેહ સાજન હો રયા કામના ? કામ પડ્યે જાડાય
—સુમતિ (૪)

જન-મનવંછિત-પૂરણ સુરમણિ. સમરય હું જિનરાય
પંડિત શ્રી શુરે ક્ષમાવિજયતણો, જિનવિજય શુભગાય
—સુમતિ (૫)

(૩૬૬) (૧૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(અંદપ્રભની ચાકરી. રે-એ દેશી.)
પદ્મપ્રભ આગળ રહી રે, સાલિખ ! કહિયે નિજ વીતક'
અવદાત-જિનેસર સાંભળો રે,

નવિરતિ શું રંગે રમ્યોરે સાં સેવ્યા પાંચ મિથ્યાત-જિં
 મૂંડપણે નવિ પારખીરે, સાં મુગુર-દેવ-ધર્મની સેવ-જિ,
 નિગુણ ગુણી-મરહર પછેરે, સાંન દલી પરનિંદની ટેવ-જિં
 પાંચ આશવ આદ્યાંરે, સાં કીધા ચ્યાર કપાયનો પોષ, જિં
 વિકથાને ગારવ વસેરે, સાં ન ધર્યો સંતાને સંતોષ-જિં
 કપટે કિરિયા આચરીરે, સાં ન દિયાં મુનિવર દાન-જિને
 ધર્મકથા મન રંજવારે, સાં જગ પદે કીધાં ધ્યાન-જિનં
 વાદ નિમિત્ત વિદ્યા બળીરે, સાં ચાખ્યાં ધર્મ વિરોધ-જિને
 કુમતિ કુનારી સંગતેરે, સાં ન કરી આતમ ચોધ-જિનં
 મુજ કરણી જો જોયર્યો રે, સાં તો કિમ ચાસ્યે કામ ?
 ઉત્તમ જગપદ આરિખારે, સાં ન ગણે કામ-કુકામ-જિનં
 પરકુપગારિ-શિરોમણી રે, સાંતુમ સમ કુલ જગમાંહી-જિં
 ક્ષમાવિજય ગુરુરાધનો રે,
 સાં સેવક જિન શ્રદ્ધો ભાંડિ—જિનં (૭)

(૩૬૭) (૧૬-૭) શ્રી મુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (હંબખડાની—એ દેશી)

શ્રીમુપાસ-જિન સ્વામીજી,

મુજ હો સેવક વાત—મૂલે સાહિબા
 તુમ ગુણ રંજ જકોળમે, રંગાણી હમ ઘાત—સં(૧)
 હમ મધુકર તુમ માલતી, હમ ચકોર તુમ અંદ—સં
 હમ ચકવા તુમ દિનપતિ, હમ પ્રજ તુમ મુનરિંદ—સં
 હમ મયૂર તુમ જલધર, હમ મરહા તુમ નીર—સં
 તુમ ચાસન શુભ ભાગમે, જેવે હમ મન દીર

હમ એરાવળુ હમ મુરધણી, હમ ખગપતિ^૫ તુમ કાહાન^૧—૩૦
 સમરી સમરી તુમ નામકાં, હમ ગાયન કરે માન—૩૦
 એચી હમ તુમ પ્રીતહી, ચિર નહો યુગ કોડિ—૩૦
 પંડિત સમાવિજયનજો, કવિ જિન કહે કર જોડી—૩૦

(૩૬૮) (૧૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તાવન

(યોવનીયાનો લટકો દાદડા ચાર લે.એ રેશી.)

હારે ! મારે ! ચંદ્રવદન જિન ચંદ્રપ્રભ જગનાહ લે,
 દીકો મીકા ઇચ્છોર જિનવર આઠમો રે લો—હારે
 મનકાનો માનીતો યાજુ—આધાર લે,
 જગ-મુખદાયક જંગમ-મુરથાખો^૨ સમારે લો—હારે (૧)
 શુભ આશય ઉદયાચળ સમક્ષિ સૂર લે,
 વિમલકથા પૂરવદિશે ઉચ્ચો દીપતોરે લો—હારે
 ગૈત્રી મુદિના કરણા ને માધ્યસ્થ લે
 વિનય વિવેક મુલ છન કમળ વિદ્યામતો રે લો—હારે (૨)
 સદહાજા અનુમોહ પરિમલ પૂર લે,
 પરછાયો^૩ મન-માનસમર અનુભવ—વાયરે રે લો—હારે
 ચેમન ચકવા ઉપશમ સરવર નીર લે,
 શુભમતિ ચકવી સંગે રંગ-રમણ કરે રે લો—હારે (૩)
 જ્ઞાનપ્રકાશે નયણહતાં મુજ દોયલે,
 જાણેરે ખટ દ્રવ્ય સ્વભાવે યાપણે રે લો—હારે
 જડ-ચેતન ભિન્નાભિન્ન નિત્યાનિત્ય લે,
 રૂપી-અરૂપી આદિસ્વરૂપ આપાપણે રે લો—હારે (૪)

હાથ ગુણદાયક હાથમણી^૧-રાણી નંદ બે,
ચરણ^૨સરોરૂડ સેવા મેવા સારિણી રે લો—હારેં
પંડિત શ્રીગુરુ હાથાવિજય સુપસાયબે,
સુનિજિન જ^૩પે જગમાં બેતાં પારણી રે લો—હારેં (૫)

ક

(૩૬૯) (૧૬-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્વતન

(હો મિત્ત ! જાણ્યા મર્મ^૧ તુમારા—એ દેશી.)

સુવિધિ-જિન ત્રિગટે છાજે, મુરદુંડહી ગયણે ગાજે
શિર ઉપર છત્ર વિરાજે હો

દેવ ! ખ્યારા ! દરીય તુમારે જાચું (૧)

સમ પંચ વણું ફૂલ. દેવ વરસાવે બહુ મૂલ

પામે સમકિત અનુકૂલ હો—દેવં (૨)

પુંઠે^૧ભામંડળ ઝલકે, દુગ^૨પાસે ચામર લલકે;

સ્વર ઝોસો હુધરી રણકે હો—દેવં (૩)

સિંહાસન રૂંપ અચોકક, દળ^૩-ફળની શી કહું શોક^૪

મોઢે દાનવ માનવ ચોક^૫હો—દેવં (૪)

દ્રુધ સાકર મેવા દ્રાખ, પાકી સંહકારનો સાખ

તેહથી મીઠી તુમહ બાખ હો—દેવં (૫)

ભવ-ભવના તાપ શમાવે, એકે વચને મહુ સમજાવે—

વળી બીજ ધર્મનું વાવે હો—દેવં (૬)

સુણી બાર પરખદા હરણે, સંયમ સંમતા મુખ ફરસે,

સેવક જિન તેહને તરસે^૬ હો—દેવં (૭)

ક

(૩૭૦) (૧૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
 (ગરબો કેલે ને કેરાબો કે નંદજીના લાલા રે—એ કેશી)
 સેવો શીતલ-જિન ! નામી કે—સહુ સુખદાય રે,
 જેહો છે તીન ભુવનનો સ્વામી કે—મુર ગુણ ગાય રે
 જેહો પરમ^૧-મજુતા પામી કે—હણી અંતરાય રે
 જેહો છે સિદ્ધિ વધુ સુખકામી કે—જય જિનરાય રે (૧)
 ચાસઠ ઇન્દ્ર રહ્યા કર જોડી કે—મોડી માન રે
 જેહના પાય નમે કર જોડી કે—નિરૂપમ જ્ઞાન રે
 અમરી^૨ લમરી^૩-પરી લોક^૪ કે સુખ^૫ કે જ વાસ રે,
 અપરછરા લાલ અનંતો બાણી કે,—ગાયે^૬ રાસ રે૦ (૨)
 વીણા તાલ રખાજ^૭ સુણાવે કે—હી કરતાલ રે,
 ધપ-મપ મૃદંગ બજાવે કે, રાગ રસાલ રે,
 તનન તથેઈ થેઈ તાન મિલાવે કે, સરીખે સાદ રે,
 રાગણી રાગે ગીત મહાવાવે કે—મધુરે નાદ રે૦ (૩)
 નાદક જગીશનદ હેખાવે કે—નવ-નવ છંદ રે,
 લટકે લણી લગી શીશ નમાવે કે—વિનય અ-મંદ રે,
 તારકા ત્રણ રતન અમ આપો કે—હીનદયાળ રે,
 જગ-ગુરુ ! જનમ-જરા દુઃખ કાપો કે—ભિરૂક સંભાળ રે,
 નિરમોહો પણ જન-મન મોહો કે—અ-ગમ અ-રૂપ રે,
 રાગ-રહિત ભવિ પડિગોહો કે—અકળ-સ્વરૂપ રે,
 માન વિના નિજ આણુ મનાવે કે—અચરિત ઠામ રે,
 પંડિત ક્ષમાવિજય-જિન પ્યાવે કે, શિવ સુખ ધામ રે૦

(૩૭૧) (૧૬-૧૧) શ્રી ત્રેયાંમનાથ-જિન સ્તવન
 [ભારી લાલનંદનના ચીરા દો, રસીના નવ ઐરી નાદસીયા]
 તું તો વિપ્લુ નરેશ્વરનંદનો દો, જિં ભાગ્ય વિપ્લુ ઉર ધર્યો,
 તું તો જગ-જ'તુ દિનકાજ દો,
 જિં બારમા સ્વર્ગથી અવતર્યો (૧)

તું તો ત્રિભવન-ત્રિગુણ-સમાન દો.

જિં સમતામુંદરી નાદસીઓ,
 થયો ત્રિન ભુવન ઉદ્યોત દો, જિંદિયકુમરી દુલરાથીઓ.
 ખડગી'લંછન કંચન વાન દો, જિં અનિયમ ચ્યાર અલંકર્યો,
 ત્રણ જ્ઞાન સંદાન ભગવાન દો, જિં
 જન્મોચ્છવ મુરવર કર્યો (૩)

તું તો કમ્પાળાંકુર-કંદ દો, જિં વંશ ઈલાચ સોહાવીઓ
 શુભનિષ્કલ્પ શુભધામ દો, જિં દ્રવ્યસં નામ ઈરાવીઓ.
 તું તો વરસી વરસીદાન દો, જિં રાજ્ય તણ સંયમ ધર્યો
 તે'તો જીતી પરિચદ દેશ દો, જિં કેવળ કમગા બહુ વર્યો.
 બેગ્રી ત્રિગુણ ત્રિભોવન-નાથ દો, શિવપુર સાથ ચલાવીઓ
 એક ભેયળ મરીએ આદ દો, જિં ઉપદેશનાદ વખાવીઓ.
 ભવમહવી' તમકર દોય દો-જિંતેહનો મરમ બતાવીઓ
 કામાવિજય ગુરુરાય દો-જિં સેવક જિન શુભ ગાવીઓ

(३७२)(१६-१२) श्री वासुपूज्यस्वामी—जिन स्त-

(केसर वरवो छोडे छोड़ी कसुंवे। भारासात—ये देखी)

अंनरलभी छो के शिवगति गाभी—भूदारा लाव

मुज मन भंदिर छो के, यथो विसराभी—भूदारा लाव

मु-दिशा लगी छो के लावठर लागी—भूदारा लाव

प्रभु-शुषु-रागी छो के दुज्यो वटलागी—भूदारा लाव

मिथ्या संकट छो के कर निवारी—भूदारा लाव

अमक्ति-भूमि छो के मु-पर सभारी—भूदारा लाव

कटुला शुचि-जग छो के निहां छंटकावी—भूदारा लाव

राम-दम कुसुमनी छो के शोभा जनावी—भूदारा लाव

महके गुल-दुखि छो के परिभल पूरी—भूदारा लाव

ज्ञान सुदीपक छो के ज्योति स-नूरी—भूदारा लाव

धूपधटी तिहा छो के लावना केरी, भूदारा लाव

मुमनि उपतीनी छो के रचना बलेरी—भूदारा लाव

सवर भिछाजा छो के तप-जप तकिया—भूदारा लाव

ध्यान सुभासन छो के तिहा प्रभु वसिया—भूदारा लाव

मुमति सहैली छो के समता सजे—भूदारा लाव

सादिक भिविया छो के अनुभव रजे—भूदारा लाव

याता ध्ये छो के प्रीत बंधाणी—भूदारा लाव

भारमा जिनरयुं छो के मनुसंजे आणी—भूदारा लाव

भावियय पुष छो के मुनि जिन लाये भूदारा लाव

द अवतंजने छो के सवि सुभ पासे—भूदारा लाव

(૨૭૨) (૧૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(૬૬ખાની કેશી.)

સત્ત્વ ગુણગુણ વિમલ! નુબ્ધ દરિયને,

આગમારામ મુખ સદજ પાવે

મુળગ મુખેથી નિર્વેદી અનુકંપના,

શુદ્ધ સરધાન દેહી મગાવે—સકળ (૧)

અરણ્યનિધિયર ચરે મોહ-રિપુને તટે,

જ્ઞાન પરધાન^૧ અજ રાહ^૨ બનાવે

ઘેર^૩ વરવીર^૪ રણધંબ દાપી પ્રજા,

પરમ ગૌરામ મન્નાદ બનાવે—સકળ (૨)

આજ અરિદાનની હાલ આગળ ધરે,

ધ્યાન એકગાન સમગ્રેર લાવે

દારૂય રતિ અરતિ બધ ગ્રામ દુર્ગંધ ખટ,

ઝપટ દે મદન અરિ દૂર દટાવે—સકળ (૩)

મન વચ્ચ ઠાપ નિરમાય^૫ જંદુક બરી,

મુખતિ ઓર ગુપની ગોલી ચલાવે

મારી મોહમદલ-મુત રામ ઓર રોમકું,

જગતમાં જીત વાળ^૬ બનાવે—સકળ (૪)

મોહને કાપ કદે વિજયલક્ષ્મી વરે,

અગર અચળ અમર નયરી સિધાવે

શ્રી ક્ષમાવિજય શુરુ-અરણ્ય કજ સેવતાં,

નિત્ય આજુ'ંદ જિન રાજ પાવે—સકળ (૫)

(૩૭૨)(૧૬-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી—જિન સ્તવ
 (કેસર વરણા હોકે કાઠી કમ્બો ભારાલાલ—એ દેશી)
 અંતરભામી હો કે શિવગતિ ગામી—મહારા લાલ
 મુજ મન મંદિર હો કે, યયો વિસરામી—મહારા લાલ
 સુ-દિશા ભગી હો કે ભાવડ^૨ ભાગી—મહારા લાલ
 પ્રથુ-ગુણ-રાગી હો કે દુઝો વટભાગી—મહારા લાલ (૧)
 મિથ્યા સંકટ હો કે દર નિવારી—મહારા લાલ
 સમક્ષિ-ભૂમિ હો કે મુ^૩-પરે સમારી—મહારા લાલ
 કરુણા શુચિ^૪-જળ હો કે નિહાં છંટકાવી—મહારા લાલ
 શમ-દમ કુસુમની હો કે શોભા બનાવી—મહારા લાલ (૨)
 મહકે શુભ^૫-રુચિ હો કે પરિમલ^૬ પૂરી—મહારા લાલ
 રાન સુદીપક હો કે જ્યોતિ સ-નૂરી^૭—મહારા લાલ
 ધૂપધટી તિહા હો કે ભાવના કેરી, મહારા લાલ.
 મુમતિ શુપતીની હો કે રચના બલેરી—મહારા લાલ (૩)
 સંવર બિછાળા^૮ હો કે તપ-જપ તકિયા—મહારા લાલ
 ધ્યાન સુખામન હો કે તિહા પ્રભુ વસિયા—મહારા લાલ
 મુમતિ સહેલી હો કે સમતા સંગે—મહારા લાલ,
 સાદબ મિલિયા હો કે અનુભવ રંગે—મહારા લાલ (૪)
 ધ્યાતા ધ્યેયે હો કે પ્રીત બંધાળી—મહારા લાલ,
 બારમા જિનરયુ^૯ હો કે મનુસંગે આળી—મહારા લાલ
 દામાવિજય બુધ હો કે મુનિ જિન ભાયે મહારા લાલ.
 એહ અવસંબને હો કે સવિ સુખ પાસે—મહારા લાલ (૫)

૩૭૩) (૧૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન (કઠખાની કેશી.)

પ્રકળ શુભગણ વિમલ ! તુમ્હ દરિયને,

આતમારામ મુખ સહજ પાવે

સુખગ સંયેગી નિવેંદી અનુકંપતો,

શુદ્ધ સરધાન ઘેળી મચાવે—સકળ ૦ (૧)

ચરણ^૧ ગાયવર ચઢે મોહ-રિપુસે^૨ લડે,

જ્ઞાન પરધાન^૩ મુખ રાહ^૪ બતાવે

દૈય^૫ વરવીય^૬ રણધંભ દોષી પ્રબળ,

પરમ ગૈરાગ સન્નાહ બનાવે—સકળ ૦ (૨)

આણુ અરિહંતની હાલ આગળ ધરે,

ધ્યાન એકતાન સમશેર લાવે

હોત્ય રતિ અરતિ ભય રોગ દુગંધ ખટ,

અપદ દે મદન અરિ દૂર હટાવે—સકળ ૦ (૩)

મન વચ કાય નિરમાય^૭ બંદુક બરી,

સુમતિ ઓર શુપતી ગોલી ચલાવે

મારી મોહમદલ-મુત રાગ ઓર દોષકું,

જગતમાં છૂત વાળાં બનાવે—સકળ ૦ (૪)

મોહને ક્ષય કરે વિજયલચ્છી વરે,

અચર અચગ અમર નવરી સિધાવે

શ્રી હમાવિજય શુરુ-ચરણ કજ સેવતાં,

નિત્ય આણુંદ જિન રાજ પાવે—સકળ ૦ (૫)

સાહિબ ! શુભનિધિ ! ગરીબનીવાજ !

બવદવ પાર ઉતારો (૧)

બટુ શુભવંતા જેઠ તેં તાર્યા, તે નહીં પાડ તુમારો
શુભ ચરીખો પત્યર ને તારો,

તો તુમચી બલિદારો—પ્રભુ (૨)

હું નિશુંબ પળ તાહરી સંગતિ, શુભ લટું તેહ મદમાન
નિંબાદિહ પળ ચંદન સંગે,

ચંદન-સમ લહે તાન—પ્રભુ (૩)

નિશુંબ બળી છેહ મ દેશો, નેવો આપ વિચારી
ચંદ્ર કલંકિત પળ નિજ ચિરથી,

ન તને મંગાધારી—પ્રભુ (૪)

સુમતાનંદન^૧ સુમતાદાયક, નાયક જિન પદવીને
પાયક^૨ બસ મુરામુર કિન્નર, ધાયક^૩ મોહ-રિપુને—પ્રભુ
તારક તુરુહ સમ અવર ન ઘીઠો, લાયક નાય દમારો
થી શુકુ સમાવિજય-પયસેવી,

કહે જિન બગજલ તારો—પ્રભુ (૫)

(૩૭૬) (૧૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(વીરમાતા પ્રોતિ કારિબી -એ દેશો)

શાંતિ-જિન લરણકજ-સેવના, પાવના પરમ-શુભ ધામ દે
પાવના તાપ શમાવવા, બાવનાચંદન-દામ દે—શાંતિ (૧)

જિગિદી-તિમ નિન્નિ મદસિયા,

જુલા-નિમ ત્રિવિધ મળાય કે

અજાનનો લેશ નહીં, અપરાધીશ્યું પછુ નવી રીસેરી-જગ૦

અયલે પછુ અલિકૃ ન લાસે,

ધરી મત્સર મરમ ન હાખેરી-જગ૦ (૨)

મહ માન માયા રતિ-લોભા,

નહી રાગ અરતિ રોક ખેભારી-જગ૦

હિંસા નિંદ્રા કીડા ચેરી,

ત્રાડી દુષિધ પ્રસંગની દોરીરી- જગ (૩)

ઈમ દોષ અહારે નાહા, જેહ કાળ અનાદિના કાહારી-જગ૦

ચેત્રિય અતિથય શુભખાણી,

વિચરે પ્રભુ કેવળનાણીરી-જગ૦ (૪)

ગણધર વાણી-શુભસરીખા, સાહ સહસ મુનિ મુપરિખારી^૧

શ્રી ક્ષમાધિજય શુર નામે,

સેવક જિન સંપદ પામેરી-જગ૦ (૫)

(૩૭૮) (૧૬-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(મેં તો ન્યાસ રહિયાંછ એ-દેશી)

મહેં તો આણ વહેરયાંછ,^૧

મહારા દે, સાહિબરી મહેં તો આણ વહેરયાંછ

આણ વહેરયાં ભજિત કહેરયાં, રહસ્યાં નયણ^૨-હંશુર.

અરજિન આગળ અરજ કરવાં,

લહરયાં મુખ મહમૂર^૩-મહેં૦ (૧)

એકનેજ છંડી બેને^૪ ખંડી, તીનરયુ^૫ તોડી નેહ

ચાર^૬ જણા શિર ચોટ^૭ કરેશ્યું,

એ ત્રીજી પુત્ર તું બાળીયે રે, કરસ્યું શુભનો પાવ રે- શુભ૦
લંબન^૫ મિત્રી તુમહ પદ-કજેરે,

કામ કળશ રહ્યો પ-ચરે-મન૦

તારક શક્તિ તિલે ચર્ચે, જોડને પ્રભુ મુખસન્નરે-શુભ૦
અજગો તું બપ-ચિપ્રચરે, તારો ભવિજન વૃંદરે-મન૦
રાગદિક શત્રુ હજો રે, તોયે સમતર-કંદરે-શુભ૦ (૫)
માગશિર મુદી એકાદશી રે, પાવન ત્રિજ કથ્યાણ રે-મન૦
પણ મય સાધવી-સાધુચરે,

સુમેતશિખર નિરવાણરે -શુભ૦ (૬)

દૂર થકી પણ પ્રીતડીરે, જલ પંકજ નભ ભાલ રે-મન૦
સમાવિજય ગુરુ નામધી રે, કવિજન ઠોડી કથ્યાણરે-શુભ૦

✽

(૩૪૦) (૧૬-૨૦) શ્રી મુનિમુક્ત-જિન સ્તવન
(ભિરાવર હાથા એ રશી)

મુનિમુક્તજિન રેવરે, જગજીવન-સ્વામી;

ત્રિભુવન-અભિરામ, પ્રભુમું ધિર નામી,

મેં પુણ્યે પામી, મીઠડી-હાથે રે; સેવા તાહરી રે. (૧)

સહસ્ર અધિક વહી આઠ રે,

લક્ષણ અ^૧-અવિરોધે કર^૨-પદ માહે સોહે

ભવિયલ મનમાંહે, શુભ- સંતતિ રોહે,

મીઠડી મૂર્તિ તાહરી રે (૨)

ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ ચેરૂ રે,

શુભ-લેઈ પડીઓ, અવશુભ નવિ અડિઓ.

શુભદાએ ચડીઓ, સ્ત્રી પાસ ન પડીઓ,

નિરૂપમ-અંગ અનંગ હરાવતા રે (૩)

ભૂમિકા કાગદઠામ રે, લેખણ વનરાઈ, જલનિધિ જલ સ્પર્શી
મુરશુર ચિત લાઈ, તુમ શુભ ન લિખાઈ,

અલખ-નિરંજન પ્રભુજી ! તું જ્યો રે (૪)

જાળે કેવળી સત રે, શુભ ગણી ન શકાયે યોગીસર પદરે
તન મન લય લાયે, પરમાનંદ પદ પાયે,

અગમ અરૂપ અનંત શુભે ભર્યો રે (૫)

જગપાવન તુમ નામ રે, મુજ મનમાં આવે, એકાંગી થાયે
શુભ ધ્યાન બનાવે, સમક્તિ દીપાવે,

મુગતિનું મોઢું કારણ એ સદી રે (૬)

કમાવિજય શુરશિપ રે, સેવક જિન આગે કર જોડી મારે
લખી પાયે લાગે, અનુભવ-રસ જાગે,

ભવ-ભવ ચરણ-ચરણ શુભને હજ્યો રે (૭)

ક

(૩૮૧) (૧૬-૨૧) શ્રી નર્મિનાથ-જિન સ્તવન
(યોગીસર ચેલાની દેશી.)

વમાનંદા વધારજ્યો રે, નિજ સેવકની લાજ રે,
જિનેસર ! ઔચ નજરે સ્હામું જુઓ હો લોક

એકાંગી કરી ઓળંગેરે, તે કિમ આવે
જિનેસર ! કાજ વિચારી જે કરે

યોગી દોષી દેવ જો રે, દીઠા નાવે દાય :
જિને૦ મુખ મીઠા ધીઠા હ

ટપટ કરી લખ લોકને રે, લલચાવે ધરી માયા રે—જિને
 મન ન રૂચે તિહાં માહરૂં હો લાલ (૨)
 ખાગમમાંહિ સાંભળ્યું રે, પતિતપાવન તુમ નામ રે—જિને
 કરૂણાવંત શિરોમણિ હો લાલ
 તો મુજને એક તારતાં રે, રૂચું લાગે છે દામ રે—જિને
 જગ જશ વિસ્તરશે ઘણો હો લાલ (૩)
 તુમ હરિશન તન ઉલ્લસે રે, જલધર જેમ કદંબરે—જિને
 કોકિલ અંબજ અલીપ માલતી હો લાલ
 મોઢો વહિલો મનાવરશે રે, એવડો તો રશે વિલંબ રે—જિને
 ખોટ ખજને કો નહી હો લાલ (૪)
 આખર આશા પૂરકશે રે, મુજને સબળ વિશ્વાસ રે—જિને
 એવડી આદિમ કાં કરો હો લાલ,
 કામાવિજય કવિ શિખની રે, સાંભળીએ અરદાસ રે—જિને
 પરમાનંદ પદ લીછયે હો લાલ (૫)

■

(૩૮૨) (૧૬-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 (જો હરિ નહી મિલે રે, જોરે મારા પાપી પ્રાણ-એ રેશી.)

નિરૂપમ નેમણ રે વાલમ ! મુકી કાં જાવો
 તોરણ આવીને રે, ઈમ કાંઈ પિરહ જગાવો. (૧)
 કરૂણા પશુ તણી રે, કરતાં અજળા ઉવેજો
 દુર્જન વયલુથી રે, એ નહિ સાનન લેજો.

ત્રીન ભુવનમે' આણુ મનાયા, દશ દોયજ છત્ર ધરાયા રે
રૂપ-કનક મણિ ગઢ વિરચાયા,

નિર્મલ નામ ધરાયા રે—વંદો (૧)

રચણ સિંહાસન બેસણ ઠાયા. હુંહુહિ નાદ બજાયા રે

દાનવ-માનવ વાસ વસાયા, બકતે શીશ નમાયા રે—વંદો

પ્રભુ ગુણ-ગણ ગંગાજળ નાદ્યા, પાવન તેહની ઠાયા રે

ચંદિત ક્ષમાવિજય મુપસાયા,

સેવક જિન મુખદાયા રે—વંદો (૨)

શ્રી જિનવિજય મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૬-૧

૧. હાથ ૨. ગદા વડે ૩. ચોમેર ફરતા, ફેરમાં
૪. આરિત્રરૂપ રાજાની ૫. છોકરી.

સ્તવન ૧૬-૨

૧. અનુકુળ ૨. સારા ૩. ફાવરાં ૪. ઠેરઠો ૫.
હંસ ૬. છીછરાં પાણી ૭. નાથ-સ્વામીને.

સ્તવન ૧૬-૩

૧. અંકર નથી ૨. પરસેવો ૩. લોહી ૪. ગાયના
રૂપ ૫. પ્રભુનો ૬. ચહેરો.

સ્તવન ૧૬-૪

૧. કપકરૂપ ૨. વિનવિ ૩. છેવટે ૪. માનસિક
શાંતિ ૫. પ્રેમથી ૬. ઉમંગ

સ્તવન ૧૬-૫

૧. સેવામાં ૨. તમારા ૩. પગ ૪. સેવા કરું, ૫.
સ્પર્શ ૬. નિરોધ ૭. દોડીને.

સ્તવન ૧૬-૬

૧. અનુભવેલ ૨. બાળતો ૩. હું નયુંલુ છું
 ચુલુચાન પર ઈર્ષ્યાભાવવાળો (બીજી ગાથાની
 ત્રીજી લીટીનો અર્થ) ૪. મેઘ જેવા.

સ્તવન ૧૬-૭

૧. ધારામાં ૨. અંતર ૩. સૂર્ય ૪. પોપટ ૫.
 મરડ ૬. શ્રીકૃષ્ણ.

સ્તવન ૧૬-૮

૧. મનગમતો ૨. કંઈપણ ૩. ઉદ્ભવ્યો ૪.
 મલુછની માતાનું નામ ૫. ચરણક્રમગ,

સ્તવન ૧૬-૯

૧. મસ્તક પાછળ ૨. જે બાજુ ૩. વૃક્ષ ૪. પાંદડું
 ૫. સમૂહ

સ્તવન ૧૬-૧૦

૧. વિચિત્ર ૨. દેવીઓ ૩. ભમરીની ૪. જેમ
 ૫. મુખરૂપ ક્રમગ ૬. સંગીત પદ્ધતિ

સ્તવન ૧૬-૧૧

૧. નાથ ૨. જેઠો ૩. કલ્યાણરૂપ અંકુરના મૂળ
 તમા ૪. સંસાર-જંગલ , જે રસ્તાઓ

સ્તવન ૧૬-૧૨

૧. ની દિશા ૩. ભવની
 ૫. આદી
 ૮. પાથર

૧૬૨

૫

સ્તવન ૧૧-૧૪

૧. સમૂહ ૨. આંખો ૩. સોનું ૪. પર્વત

સ્તવન ૧૬-૧૫

૧. મારવાડમાં ૨. કંઈપણ ૩. મંગલ છે ૪. હીંબડા વગેરે ૫. સ્વરૂપ ૬. ચંકર ૭. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૮. સેવા કરનાર ૯. નાશ કરનાર

સ્તવન ૧૬-૧

૧. મનરૂપ જમરા માટે કમળ જેવા ૨. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૩. પુત્ર ૪. મોડું ૫. વાણીના ગુણ-પાંત્રીય, એટલે પાંત્રીય જણાવશે છે ૬. સારી પર્વટ છે.

સ્તવન ૧૬-૧૮

૧. ધારશું ૨. આંખોની આમે-સંવામાં ૩. અત્યંત ઘણું ૪. અવિરતિને ૫. સગ-દેવને ૬. ત્રણદંડ ૭. ચાર કપાય ૮. પ્રહાર ૯. પાંચ કિયાનો ૧૦. અંત ૧૧. છઠાયની હિંસા ૧૨. સાત બય ૧૩. આઠ મઠ ૧૪. નવ પ્રકારનું અજ્ઞાન ૧૫. દશપ્રકારનો અસંયમ ૧૬ અગ્યાર પ્રતિમા (આવકની) ૧૭. બાર પ્રતિમા (સાધુની) ૧૮. તેર કિયા સ્થાનો ૧૯. પાંચ મહા-વ્રત ૨૦. આઠ પ્રવચન માતા ૨૧. નવ બ્રહ્મચર્ય ગુપ્તિ ૨૨. દશ પ્રકારે શ્રમણ ધર્મ ૨૩. સત્તર પ્રકારે અંયમ ૨૪. સાધુના સત્તાવીસ ગુણો ૨૫. પાંચ મહાવ્રતની પચ્ચીસ ભાવનાઓ ૨૬. ચાર ભાવશબ્દો ૨૬. સૂત્રોચ્ચારના જત્રીય દોષ ૨૮. ગુરુની તેત્રીસ આશાતના ૨૯. ચિનાલયની ચૌરાશી

સ્તવન ૧૧-૧૪

૧. સમૂહ ૨. આંખો ૩. સોનું ૪. પર્વત

સ્તવન ૧૬-૧૫

૧. મારવાડમાં ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. સંગત છે ૪.
લીંબડા વગેરે ૫. સ્વરૂપ ૬. શંકર ૭. પ્રભુજીની
માતાનું નામ ૮. સેવા કરનાર ૯. નાશ કરનાર

સ્તવન ૧૬-૧૬

૧. મનરૂપ જમરા માટે કમળ જેવા ૨. પ્રભુજીના
પિતાનું નામ ૩. પુત્ર ૪. મોડું ૫. વાણીના ગુણ-
પાંત્રીશ, એટલે પાંત્રીશ ગણધરો છે ૬. સારી
પર્વડા છે.

સ્તવન ૧૬-૧૮

૧. ધારશું ૨. આંખોની આમે=સેવામાં ૩. અત્યંત
ધણું ૪. અવિરતિને ૫. રાગ-દેવને ૬. ત્રણદંડ
૭. ચાર કથાય ૮. પ્રહાર ૯. પાંચ કિયાનો ૧૦. અંત
૧૧. છ કાવની હિંસા ૧૨. સાત ભય ૧૩. આઠ મઠ
૧૪. નવ પ્રકારનું અગ્રહ ૧૫. દશ પ્રકારનો અસંયમ
૧૬ અગ્યાર પ્રતિમા (ભાવકની) ૧૭. બાર પ્રતિમા
(સાધુની) ૧૮. તેર કિયા સ્થાનો ૧૯. પાંચ મહા-
મત ૨૦. આઠ પ્રવચન માતા ૨૧. નવ બ્રહ્મચર્ય
ગુપ્તિ ૨૨. દશ પ્રકારે અમલુ ધર્મ ૨૩. સત્તર
પ્રકારે અંયમ ૨૪. સાધુના સત્તાવીશ ગુણો ૨૫.
પાંચ મહામતની પચ્ચીશ ભાવનાઓ ૨૬. ચાર
ભાવચર્યા ૨૬. સૂત્રોચ્ચારનાં બત્રીશ દોષ ૨૮.
ગુરુની તેત્રીશ આચારના ૨૯. જિનાલયની ચોરાશી

આગામના ૩૦ કાઉન્સિલના યોગજીશ દોષ ૩૧-
નિયંત્રના બેઠ અડતાલીમ ૩૨. સોનના એકાવન
બેઠ ૩૩ ત્રીમ ધ્યાનક ૩૪. બાવીશ પરિષદો ૩૫
પાગ ઇન્દ્રિયના ત્રીણ વિષયો

સ્તવન ૧૬-૧૮

૧ મુક્ત પદનો ૨. ચંદ્રની કળા ૩. સોનું બનાવ
નાર રમણી ૪ માનું ૫. બદાને

સ્તવન ૧૬-૨૦

૧. વિશેષ વિનામરણી રીતે ૨. લાય-પગમાં ૩.
આના દેહમાં

સ્તવન ૧૬-૨૧

૧. શ્રી વપ્રા-માતાના પુત્ર ૨. સેવા કરે ૩. અનુભવ
૪ આખો ૫ જમર ૬. પકડ-ખેંચ

સ્તવન ૧૬-૨૨

૧ મારાથી વાચક-લોકો પુણ્યથી પ્રજાગ કહી યાગ
કે જેઓએ સવન્નરી દાનમાં મન ધારણ
પદાથો આપની પાસેથી મેળવ્યા (છટ્ટી ગાયત્રી
અર્થ)

સ્તવન ૧૬-૨૩

૧. સ્વયં ૨. બધંકર ભવસમુદ્ર ૩. તરવા માટે ના
સમાન ૪. દર કર્યા ૫. મન-વચન ૬
વ્યાપારો ૬ લક્ષ્ય.

સ્તવન ૧૬-૨૪

૧. સિંહ ૨. મેરુપર્વત ૩. જીનેન્દ્ર નામનું ૪. ૧
અને બે=બાર, એક બાગુ ત્રણ છત્ર, એ રીતે અ
દિશાના ત્રણ ત્રણ મલીને બાર

શ્રી જિનવિજયભ મ.

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

[૧૭]

(૩૮૫) (૧૭-૧) શ્રી કૃષ્ણદેવ-જિન સ્તવન
(દારસો દારો-એ દેસો.)

પ્રથમ-જિલેસર પૂજવા, સહીયર મહારી !

અંગ ઉલટ^૧ ધરી આવા હો

કેસર ચંદન મૃગમદે^૨ સહીં મુંદર આંગી બનાવ ! હો
સહજ મહોજો^૩ મહારો, ચમ-મુખલીનો મહારો

જ્ઞાનમાં બીનો મહારો સાહિબો,

સહીયર મહારી ! જયો ! જયો પ્રથમ-જિલુંદ ! હો (૧)

ચન્દ મહાદેવી કૃષ્ણને સહીં વારી બાઈ વાર દબાર હો
સ્વર્ગ શિરોમણિને તણ,

સહીં જિહાં પ્રભુ લીએ અવતાર હો—સહજં (૨)

દાયક-નાયક જન્મથી, સહીં લાજ્યો મુરતડ^૪ વુંદ

યુગલા-ધરમ-નિવારણો, સહીં જે યયો પ્રથમ-નરિંદ

—સહજં

આશાતના ૩૦.

તિર્થચના બેઠ

લેઠ ૩૩ વીસ

પાંચ ઇન્દ્રિયના

સ્તવન ૧૬-૧૯

૧. શુકલ પદ્મને

નાર રસથી ૪

સ્તવન ૧૬-૨૦

૧. વિરોધ વિન

શ્રીના કુંદામાં

સ્તવન ૧૬-૨૧

૧. શ્રી વપ્રા-મા-

૪. આંખો ૫. ૭

સ્તવન ૧૬-૨૨

૧ મારાથી યાચ

કે જેઓએ સંવ-

પદાર્થો આપની

અર્થ).

સ્તવન ૧૬-૨૩

૧. સૂયં ૨. બયં

સમાન ૪. દૂર કં

વ્યાપારો ૬. લક્ષ-

સ્તવન ૧૬-૨૪

૧. સિંહ મેઢુ

અને ૬. ૩૦

દિશા

સ-રસ-મુ-કોમળ સુરતરૂ પામી, કંટક બાઉળ માંગે
 એશવત^૧ આટે કુલુ મૂરખ ? રાસભ^૨ પુટે લાગે—છવડાં
 ઘોર^૩ પહાડ ઉબડ^૪ ઉલ્લંઘી, આબો સમક્ષિ માંગે
 તુલ્યાએ સમતા-રસ ભિગડે, કુંભ ઉલ્ક જિમ લાગે—છવડાં
 જિમ કોઈક નર જન લેઈને, આબો કન્યા^૫-રાગે
 સરસ-આહાર નિંદ્રાભર પોદયો,

કરયો વિપયા નાગે—છવડાં (૪)

વિજયા^૧-નંદન વયલ-મુધારસ, પીતાં મુલમતિ જાગે
 પાંચે ઇન્દ્રિય ચપલ-ગુરંગમ, વશ કરી જ્ઞાન મુ^૨-વાગે
 —છવડાં (૫)

સમાવિજય-જિન-ગુલુ-કુસુમાવલી, ચોભિત ભક્તિ-પરાગે
 કંઠ આશીષી વિરતિ-વનિજા, વરી કેસરીએ ધાગે—છવડાં

■

(૩૮૭) (૧૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
 (દેસી-દ'સજાની)

મુખધારક હો શ્રીસંભવનાથ કે આય મહો મેં તાહરો
 સિદ્ધપુરનો^૧ હો પ્રભુ ! આરથવાહ કે.

ભવ અટવીનો ભવદરો (૧)

હું ભમિયો હો મોહવશ મહારાજ કે,

મદન અનાદિ—નિગોદમાં

કીધાં પુદ્ગલ દો પરાવત્તે જનંત કે,

મહા-મૂલતા-નિંદમાં (૨)

તિરિ-મધમાં દો ! અસન્નિ એજિંદિ કે, વેદ નપુંસક નેંવનાં

લોકનીનિ સદુ શીખવી, સહીં દાખવા મુખિનો રાહો
રાજ્ય બગાવી પુત્રને, સહીં પામ્યો ધર્મ-પ્રવાહ છે
—સહજાં (૪)

સંયમ લેઈ અંચયો, સહીં વરસ તમે વિજ આહાર છે
શેલડી રસ સાટેડીઓ, સહીં ક્યાંસને મુખ સારહો
—સહજાં (૫)

મોટા મહંતની આકરી, સહીં નિશ્ફળ કરી ધન થાય છે
મુનિપણે નમિ-વિનતિ કયાં, સહીં ખિણમાં ખેચર-સાધ છે
—સહજાં (૬)

જનનીન કીઓ ભેટણો, સહીં કેવળ-રત્ન અનૂપદો
પહિલી માતા મોકલી, સહીં ભેવા શિવ-વદ્ધ-રૂપ છે
—સહજાં (૭)

પુત્ર નવાણું પરિવર્યો, સહીં બરતના નંદન આડ છે
આઠ કરમ અષ્ટપદો, સહીં યોગ-નિરોધે તાડ હો
—સહજાં (૮)

તેહના બિંબ સિદ્ધાયલો, સહીં પૂલે પાવન-અંગ હો
ક્ષમાવિજય-જિન નિરખતાં, સહીં ઉછળે હરખ-નરંગ હો
—સહજાં (૯)

(૩૮૬) (૧૭-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(પ્રિયુષા ! જિન ચરણારી સેવા પ્યારી મુને સાગે-એ દેસી)
છવડા ! વિષમ^૪ વિષયની^૫ હેવા^૩,

હુજ કાંઈ બગે ! હુજ કાંઈ બગે !

છવડા ! અ-કજ-સરૂપ અજિત-જિન નિરખ્યો,

પરખ્યો^૪ પૂરણ^૫-સાગે-છવડાં (૧)

રસ-સુ-કોમલ સુરતર પામી, કંટક બાહ્ય માંગે
રાવત ત્રાટે કુલ મૂરખ ? રાસબળુ ઢાંગે—છવડાં
પડાડ ઉગાડે ઉલ્લંઘી, આબ્યો સમક્ષિ માંગે
પૂજાએ સમતા-રસ જિગડે, કુંલ ઉડક જિમ કાંગે—છવડાં
જેમ કોઈકે નર જન લેઈને, આબ્યો કન્યા—રાંગે
અરસ-આહાર નિંદ્રાભર પોહ્યો,
કરડ્યો વિપયા નાંગે—છવડાં (૪)

વિજયા—નંદન વયલ-સુધારસ. પીતાં શુભમતિ ભંગે
પાંચે ઇન્દ્રિય ચપલ-ગુરંગમ, વશ કરી જ્ઞાન મુર-વાંગે
—છવડાં (૫)

ક્ષમાવિજય-નિન-શુભ-કુમુભાવલી, શોભિત ભક્તિ-પરાંગે
કંઠ આરોપી વિરતિ-વનિતા, વહી કેસરીએ પાંગે—છવડાં

■

(૩૮૭) (૧૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-નિન સ્તવન
દેશી-દંત્રાની.

સુખકારક હો શ્રીસંભવનાથ કે સાચ મલ્લો મેં તાહરો
સિદ્ધપુરનો હો પ્રભુ ! આરથવાહ કે.
ભવ અટવીનો ભયહરો (૧)

હું ભમિયો હો મોહવશ મહારાજ કે,
મહન અનાદિ—નિગોદમાં

કીધાં પુદ્ગલ હો પરાવર્ત અનંત કે,
મહા-મૂઢતા-નિંદમાં (૨)

તિરિ-મધમાં હો ! અસન્નિ એજિંદિ કે, વેદ તપુસક નેવનાં

આવડીના દો ! અગંખ્ય મેં ભાગ કે,

મમ પુગલ પરાવર્તના. (૩)

મૂપમમાં દો ! મામાન્ને સ્વામી કે,

ભૂ-જડ-જડન-પરત-વને

ઉન્નિપિંળી દો ! અગંખ્યાના લોગ કે,

નભ-પરદેશ ગ્રમા મિમે (૪)

ઓપે બાહર દો ! બાહર-વનમાંદિ કે,

અંગુલ અગંખ્ય-ભાગે મિત્ર

અવસરિપંળી હો ! મુદુમ-ધતર અનંત કે,

અહી પુગલ-પરિઅત્તા. (૫)

હવે બાહર દો પુઠવી^૫ ને નીરકે^૬,

અનત્ર^૭ અનિત્ર^૮ પરીવત્ર^૯.

નિગોદમા હો ! મુળી તારક દેવ કે,

નિતોર કોડકોડિ સાગર. (૬)

વિગલેદિ હો ! માંદિ અંખ્યાત કે, અહસ વરસ જવન રૂપો

પંચેદ્રિ હો ! તિરિનર ભવ આઠ કે, આઠ કરમ કચરે^{૧૦} કચે^{૧૧}

નારક મુર હો ! એક ભવ અરિહંત કે, વિજ અંતર સાંભર^{૧૨}વે

કહું કેતી હો ! જાલો જગદીશ કે, કમ^{૧૩} કદ્યંત જવને^{૧૪}

ચઉદ ભોદ હો ! ચઉદરાજ મઝાર કે. ચોરાચી લખ-ભેનિમાં

જમ^{૧૫}-રસીઓ હો ! વસીઓ બહુ બેશ કે,

ભવપરિણતિ—તતિગહનમાં (૭)

અશુદ્ધતા હો ! થઈ અશુદ્ધ—નિમિત્ત કે, શુદ્ધ નિમિત્તો તે^{૧૬}કે,

તે માટે હો ! સર્વજ્ઞ અ-મોહ કે, તુમ્હ સંજો ચેતન હિલે^{૧૭}

(૩૮૮) (૧૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન રતવન
 (મહાવિરહ જેત્ર સોહામલો-એ દેશી)
 અભિનંદન આણુંદમાં અતિથય લીલ અનંત-લાલ ર
 કંવર-રાધનો જેટકો, સંવર-મુખ વિલસંત-લાલ ર,
 અભિનંદન આણુંદમાં (૧)

સિદ્ધારથનો લાડલો, સિદ્ધારથ ભગવાન-લાલ ર
 એ ગુગડું જગતી તમે, વિચરે મહિમા, નિધાન-લાલ ર અભિ
 ચાલે ગજ ગતિ જેલરથું, કામ-કેશરી કરે નાચ-લાલ ર
 હીપે દિનકર તેજથી, શીતલ સહજ-વિલાસ-લાલ ર-અભિ
 વરસે વાણી ગ્રેહ ન્યું વૃણા તટિની-ચોપ-લાલ ર
 આતમ-સંપદ વેલડી, કાયિક-ભાવે-પોષ-લાલ ર-અભિ
 ખાંડયું ભાવના-સાંકળે, સુજથી અંચળ ભયત-લાલ ર
 લાંછન મિશ ચરણે રહ્યો, પાનરકરે વિનીત-લાલ ર અભિ
 તિરિ ગઈ અપલાર્ધપણું, વારો આપ વિવેક-લાલ ર
 સમ્પાવિજય-જિન ચાકરી,
 ન તનું ત્રિવિધે દેક-લાલ ર-અભિ

(૩૮૯) (૧૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવ
(રાગ-રામકલી તથા આરંગ મહાર-અંબર દેહ મારા
ગુરુ હો પર-ઉપગારી ! સુમતિ જિન !

ગુરુ હો જગ-ઉપગારી
પંચમ જિન પંચમા-ગતિ હાયક, પંચ-મહાત્મન ધારી
પંચ પ્રમાદ મતંગજી^૨ ભેદન,

પંચાનન^૩ અનુકારી-સુમતિ^૦ (૧)
પંચ-વિષય-વિષધર^૪-તતિ^૫-ખગપતિ,^૬

પંચ^૭-શર મદન વિહારી
આશ્રવ પંચ તિમિર-ભરદ-દિનકર,^૮

કિરીયા પંચ નિવારી-સુમતિ^૦ (૨)
પંચાચાર સુ-કાનન-જલધર, પંચમાંહિ અધિકારી
આગમ-પંચ અમૃત રસ વરમ્બી,

હરિત-હાવાનલ ધારી-સુમતિ^૦ (૩)
મેનારજી^{૧૧} અપરાધી વિહંગમ, ચરણે રાખ્યો શિરધારી
પરખદમાંહિ આપ વખાણો, કીંચત્વરા મુરનારી-સુમતિ^૦
મેધ-નૃપતિ કુળ મુકેટ નગીનો, મંગલો ઉર અવગારી
સમાવિજય ભુધ શિખ્ય કહે જિન,

ગરબથી સુમતિ વધારી-સુમતિ^૦ (૪)

(૩૯૦) (૧૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(આઉણાણની-એ દેશી)

પદ્મ^૧-ચરણ જિનરાય, બાલ^૨-અરણ-સમ કાય;
જનતાલ ! ઉદયો ધર^૩-નૃપ કુળ-તિલોજી^૦ (૧)

મોહાદિક અંતરંગ, અરીયજુઝ આઠ અભંગ
 હવનલાલ ! મારવા માનુ' સતો યથોલ (૨)
 ચઢી સંયમ-ગજરાય, ઉપશમ-નૃલ બનાય
 હવનલાલ ! તપમિંદુરે અલંકારયોલ (૩)
 પાપર ભાવના ચ્યાર, મુમનિ-મુપતિ ચિલમાર
 હવનલાલ ! આધ્યાતમ-અંબાડીયોલ (૪)
 પંડિત-વીર કબાન, ધર્મ-ધ્યાન ગુલ બાલ
 હવનલાલ ! કપકમેલિ સેના વળીલ (૫)
 શુકલધ્યાન મુમચેર, કમ-કટકા ક્રિયો નેર
 હવનલાલ ! સમાવિજય જિન-રાજવીલ (૬)

(૩૯૧) (૧૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (સમખ્યાની રસો.)

દેહ-ગેહ સોહાવિએ, મન-દેહરાસર ખાસ-સોભાગીસાજના
 નિજ-ગુણ-રૂચિ ત્રિંદામને, સાપે દેવ મુપાસ-સો (૧)
 સમક્ષિત-ગારલે બાંધીએ, તોરલુ મેત્રીભાવ-સો
 શુભીજન ગુણ-અનુમોહના, મરસ મુવાસનાય-સો (૨)
 કંડુલા સીતળ-જગજરે, સંવર-ધૂમિ સમાર-સો (૩)
 મધ્યસ્થ-ભાવના મંડપે, રચના ભાવના ગાર-સો (૩)
 અંદ્રોદય ધર્મ ધ્યાનનો, પંચાચાર ચિત્રામ-સો
 ઉત્તરગુણ આરાધના, જનકે મોતી-રામ-સો (૪)
 જોરમીએ અપ્રમતતા, અનુભવ કેસર ઘોળ-સો
 અપકમેલી-આરોહણ, પૂજના લક્ષિતની યોગ સો (૫)
 શુકલધ્યાનાનલ ધૂપીએ, ચારિત્રમોહની ચૂરી-સો
 પ્રજટ અનંત ચક્રાટી જિમાવિજય જિન સૂરી-સો

(૩૯૨) (૧૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવ
 (રામ રામગિરિ-તુંગીયા ગિરિ શિખર શોભે-એ દેશી)
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે, વિશ્વ-પાવન નાથ દે
 નામ—કવળા—દ્રવ્ય—ભાવે, કરત લોક સ્વ-નાથદે
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે—(૧)
 નયરી ચંદ્રાનના નામે, મહાસેન મહીકંતરે.
 રાણી લખમણા માત જાયો, નામ ચંદ્રપ્રભખ્યાતરે—શ્રી.
 નામ જાંચલીરે —મંત્ર જાપે, પાપ-વિપદરે નામ દે
 થાપના ત્રિહુ લોકમાંદી પૂજતાં મુખ-વાસરે—શ્રી (૩)
 પાછલે જવે પદ્મરાજ, યુગધર મુનિ પાસ દે
 શ્રદ્ધી સંયમ યોગ સાધી, લૌજયંત—નિવાસ દે—શ્રી (૪)
 તીન અધિકા તીશ સાગર, પાળો પુરણ આપ દે
 પૌપ માસે કૃષ્ણ બારસ, જનમીયા જિનરાય દે—શ્રી (૫)
 ગેહવાસી પળ ઉદાસી ભોગવી વર રાજ દે
 દાન વરસાં દેઈ છડ તપ, લહે મત-સામ્રાજ્ય દે—શ્રી (૬)
 ધાનીયાં દળાં ચ્યાર ચૂરી, ચ્યાર મહામત દૌન્ય દે
 સમોસરલે બાવ-જિનવર, યયા તિલ્લ-વરેણ્ય દે—શ્રી (૭)
 સર્વક્ષેત્રે સર્વ કાળે, જગત-વત્સલ-રૂપ દે
 કમ્ભાવિજય જિનરાજ મહિમા, પ્રગટ પુણ્ય-સરૂપ દે—શ્રી

જ

(૩૯૩) (૧૭-૮) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવ
 (વીરે વખાળી ગળી ચેત્તજાજી-એ દેશી.)
 સુવિધિ-જિન ! વળી વળી વિનનીજી, મીનની ડેરી મી

જગજુર ! મોટીમમાં રહેાછ, આતુર—જન અકાચ
—ગુવિધિ (૧)

નાયક નવર માટે નહીછ, પાયક કરે અરદાસ
જેદની પુઠે જે સરછપાછ, તેદને તેદની આગ—ગુવિધિ
આપ અનંત મુખ ભોગવોછ, તેદનો અંશ થો મુજ
મીઠું સદુ જલે લીકુંછ, ખવર મું ભાખીએ તુજ
—ગુવિધિ (૩)

રવજ એક દેન રવજાયરેછ, ઉવિમા કાંઈ ન થાય
દાથીના મુખથી લાજો પડેછ,
દીપ્તિનું કુંડલ વસ્તાય—ગુવિધિ (૪)
ચંદ્રની ચંદ્રિકા વિસ્તરેછ, અમૃતમાં નહિ લાજ
સમાવિજય-ગિન લહેરથીછ,
જગ-જન લદન કકયાલુ—ગુવિધિ (૫)

(૩૯૪) (૧૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-ગિન સ્તવન
(હોરછ ગર વંદા—એ રેસી)

શીતલ-ગિન સદ્ભાનંદી, ધયો મોહની કર્મ નિકંદી
પરભાઈ જુદિ નિવાસી, પારિજામિક ભાવ સમાસી
મનોહર મિત્ર ! એ પ્રભુ સેવો, કુનિઆમાંહિ દેવ ન એવો (૧)
વર કેવલનાલુ વિભાસી, અજાન તિમિર-ભર નાસી
જ્યો લોકલોક પ્રકાસી,

ગુણપ્રજ્જ્વલ વસ્તુ-વિલાસી—મનોહર (૨)
અશ્વયથિતિ અગ્યાબાધ, લાનાદિક લગ્નિ અગાધ
જેહ શાશ્વત-મુખનો સ્વામી,

જડ ઇદ્રિય ભોગ-વિરામી—મનોહર (૩)

(૩૯૨) (૧૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્ત

(રામ રામગિરિ-તુંગીયા ગિરિ શિખર સોલે-એ દેશી.)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે, વિશ્વ-પાવન નાથ દે

નામ—ઠવળા—દ્રવ્ય—ભાવે, કરત લોક મ-નાથદે

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે—

નયરી ચંદ્રાનના નામે, મહામેન મટીકંતરે!

રાણી લખમણા માત જાયો, નામ ચંદ્રપ્રભખ્યાતરે—શ્રી

નામ જાંઘરી—મંત્ર જાપે, પાપ-વિપદરે નામ દે

થાપના ત્રિલુ લોકમાંદી પૂજતાં મુખ-વાસરે—શ્રી

પાછલે ભવે પદ્મરાજ, યુગંધર મુનિ પાસ દે

શહી સંયમ યોગ આધી, લૌજ્યંત—નિવાસ દે—શ્રી

તીન અધિકા તીથ સાગર, પાળો પુરણ આય દે

પૌષ માસે કૃષ્ણ બારસ, જનમીયા જિનરાય દે—શ્રી

ગેહવાસી પણ ઉઠાસી ભોગવી વર રાજ દે

દાન વરસાં દેઈ છઠ તપ, લહે મત-સામ્રાજ્ય દે—શ્રી

ધાતીયા દગ્ધ ચ્યાર ચૂરી, ચ્યાર મહામત દૌન્ય દે

સમોસરણે ભાવ-જિનવર, થયા સિદ્ધ-વરદાય દે—શ્રી

સર્વશેત્રે સર્વ કાળે, જગત-વતસલ-રૂપ દે

દશમાવિજય જિનરાજ મહિમા, પ્રગટ પુણ્ય-સરૂપ દે—શ્રી

ક્ર

(૩૯૩) (૧૭-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્ત

(વીરે વખાણી ગણી ચૈત્રણાજી-એ દેશી.)

સુવિધિ-જિન ! વળી વળી વિનતીજી, મીનની પેની કસ

શુર ! મોટીમમાં રહેાણ, આતુર^૩-જન અકળાય
—સુવિધિં (૧)

પક^૪ નજર મોઢે નહીણ, પાયક^૫ કરે અરદાસ
કુની પુંઢે જે સરણયાણ, તેહને તેહની આસ—સુવિધિં
પ અનંત સુખ ભોગવોણ, તેહનો અંશ હો મુજ
કડું સહુ જણે દીકડુંણ, અવર શું ભાખીએ તુજ
—સુવિધિં (૩)

વણ એક દેત રમણાયરેણ, ઉણિમઝ કંઈ ન યાય
ધીના સુખધી દાણો પડેણ,
દીકીડું કડુંણ વરતાય—સુવિધિં (૪)
દંદ્રની ચંદ્રિકા વિસ્તરેણ, અમૃતમાં નહિ હણ
માવિજય-જિન લહેરથીણ,
જમ-જન લહન કમ્યાણ—સુવિધિં (૫)

૩૯૪) (૧૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(હીરણ ગુર વંદે—એ દેશી)
શીતલ-જિન સહજાનંદી, યયો મોહની કમં નિકંદી
પરજાપર બુદ્ધિ નિવારી, પારિણામિક^૩ ભાવ સમારી
મનોહર મિત્ર ! એ પ્રભુ સેવો, દુનિઆમાંહિ દેવ ન એવો (૧)
વર કેવલનાણ વિભાસી, અજાન તિમિર^૪-ભર^૫ નાચી
એા લોકલોક પ્રકાશી,
મુણપજાવ વસ્તુ-વિલાસી—મનોહરં (૨)
અસપયિતિ અવ્યાબાધ, દાનાદિક લખિ અગાધ
જેહ શાશ્વત-સુખનો સ્વામી,
જહ ઇન્દ્રિય ભોગ-વિશમી—મનોહરં (૩)

જેવું દેવનો દેવ કદાચે, ગોગીશર જેહને ધ્યાવે
જમુ આજી મુરનરુ વેતી,

મુનિદ્વંદય-આશમે દેતી—મનોહર ૧

જેવની શીનતતા મંગે, મુખ પ્રગટે અંગોઅંગે
કોપાદિક નાપ સમાવે, જિનવિજયાજી સમાવે-મનો
જ

(૩૯૫) (૧૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ
(નાન્દો નાહલો રે—એ દેશો)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિજ્ઞંસની રે,

સૂરનિ^૧ મુંદર દેખી—લાગી મોહની^૧

મધુકર^૨ માચો માતની રે, બીજાં^૩ કુખ^૩ ઉવેખી-લાગી^૩
આવજા-દૂલ જયું^૪ કુટણરે,^૪

નદી^૫ ગુલુ પરિમજા^૫ લેશ—લાગી^૫

વેશ બનાવે દેવનો રે, તિહાં રયો પ્રેમ-નિવેશ-લાગી^૬

બેપરવાહી પરમાત્મને રે, મુખ શશિ સહજ-પ્રસન્ન-લાગી^૭

નયન પીયૂષ^૮-કચોલકા રે, વિગત^૯-વિકાર પ્રસન્ન-લાગી^૯

રાગ-દ્વેષ વિષ્ણુ એકલો રે, ખડગી-શંગ ઉપમાન-લાગી^{૧૦}

વિષ્ણુ પિતા વિષ્ણુ માવડી રે, વિશ્વમાં બ્યાપી જ્ઞાન-લાગી^{૧૧}

સૂતાં ભગતાં ઉડતાં રે, ચાલતાં કરતાં કામ—લાગી^{૧૨}

ખોલતાં બેસતાં સાંભરે રે, ક્ષમાવિજય-જિન નામ—લાગી^{૧૩}

જ

(૩૯૬) (૧૭-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવ

(શ્રી રૂપભાનન ગુણનીલો-એ દેશો.)

આવો આવો મુજ મનમંદિરે,

સમરાણું સમકિત વાસ^૧ હો—મુલ્કી^૧

વાચાર ગિછાવણા, પંચરંગી રચના તામ હો
—મુળીંદ—આવો. (૧)

જાનત ગેત્રીલાવના, ગુણગુણિના તજાઈઆમ હો—મુળીંદ.
પશ્યમ ઉત્તરછદજન્યો તિહાં, કૃષ્ણ કુમુદ-મુ-વામ હો
—મુળીંદ—આવો. (૨)

ધેરતા આસન આપરયું,
તપ-તકિયા નિજ ગુણ-ભોગ હો—મુળીંદ.
ગુણિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોગ મુદંગ હો
—મુળીંદ—આવો. (૩)

ખાંતિ ચમર વીંજશે, વગી મૂઢતા ઢોળે વાય હો—મુળીંદ.
ધરે રમુતા સખિ ! નિર્દોભ ઓળાસે પાય હો
—મુળીંદ—આવો. (૪)

ત્ય ગચિવને સોંપરયું, સેવા વિવેક-સંમુત હો—મુળીંદ.
તાતમ સત્તા મુદ્દચેનના, પરજાણું આજ મુદ્દત હો
—મુળીંદ—આવો. (૫)

ખરજ મુળીને આવિયા.
જમા-નંદન નિરૂપમ રેહ હો—મુળીંદ.
ઝોણવ રંગ-વધામણાં, ધવા રમાવિજય-જિત ગેહ હો
—મુળીંદ—આવો. (૬)

(૩૯૭) (૧૭-૧૭) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તાવન
(મુંદકો કરે મુર-આગને એ રણી.)

વિમલારિ તદસ, દેવાયે હો ! કિમ ભોજન દહ

જેડ દેવનો દેવ જવાને, ગોગીશર જેડને ધ્યાને
જગ આજા: સુરનરુ નેની.

મુનિનૃદય-આશમે દેલી—મનોદર ૧૬
જેડની શીતજના મંગે, મુખ પ્રગટે અંગેઅંગે
કોપાદિ તાપ મમાને, જિનવિજયાનું સમાવે-મંદો

(૩૯૫) (૧૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તા.
(નાન્દો નાદસો રે—એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિનની રે,

સૂરનિ^૧ મુંદર દેખી—તાગી મોહની^૧
મપુકર^૨ માચો માતની રે, બીજાં^૩ રૂપ^૪ ઉવેખી-શ્રી
આવગ-દૂત જયું કુદડા રે,^૫

નદી^૬ મુખ પરિમગ^૭ લેશ—શ્રી
વેશ બનાવે દેવનો રે, તિદાં રથો પ્રેમ-નિવેશ—શ્રી
જેપરવાલી પદમાસને રે, મુખ યથિ સદજ-પ્રસન્ન-શ્રી
નયન પીમૂપા-કચોલગ રે, વિગત^૮ વિકાર પ્રસન્ન-શ્રી
રાગ-દ્રવ વિજ એકલો રે, ખડગી-શુંગ ઉપમાન-શ્રી
વિષ્ણુ પિતા વિષ્ણુ માવડી રે, વિશ્વમાં વ્યાપી જ્ઞાન-શ્રી
સ્ત્રીતાં જાગતાં ઉડતાં રે, ચાલતાં કરતાં કામ—શ્રી
જોલતાં બેસતાં સાંબરે રે, સમાવિજય-જિન નામ—શ્રી

(૩૯૬) (૧૭-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તા.
(શ્રી રૂપલાનન ગુણનીસો—એ દેશી.)

આવો આવો મુજ મનમંદિરે,
સમરાણું સમકિત વાસ^૧ હો—મુલક^૨

આચાર બિછાવણા, પંચરંગી રચના તાસ હો

—મુણીંદ—આવો૦ (૧)

સેવન મૈત્રીલાવના, ગુણમુદિતા તજાઈઆસ હો—મુણીંદ૦

કૃપશમ ઉત્તરછદ૦જ-યો તિહાં, કદૃષ્ટા કુસુમ-સુ-વાસ હો

—મુણીંદ—આવો૦ (૨)

ધરતા આસન આપસ્યું,

તપ-તકિયા નિજ ગુણ-લોગ હો—મુણીંદ૦

મુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુલવ તંજોગ મુરંગ હો

—મુણીંદ—આવો૦ (૩)

ખાંતિ ચમર વીંજયે, વળી મૃદુતા ઢોળે વાય હો—મુણીંદ૦

ત્ર ધરે રૂપતા સર્જિ । નિર્દોલ જોળાંસે પાય હો

—મુણીંદ—આવો૦ (૪)

કલ્પ સચિવને સોંપસ્યું, સેવા વિવેક-સંચુત હો—મુણીંદ૦

આતમ સત્તા શુદ્ધચેતના, પરણાવું આજ મુદ્દત હો

—મુણીંદ—આવો૦ (૫)

અરજ મુણીને આવિયા,

જયા-નંદન નિરૂપમ રેહ હો—મુણીંદ૦

જોછવ રંગ-વધામણાં, યથા ક્રમાવિજય-જિન ગેહ હો

—મુણીંદ—આવો૦ (૬)

ક

(૩૯૭) (૧૭-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવ

(ગુંહકી કરો ગુર-આગળે એ દેશી.)

વિમલ । વિમલ ગુણ તાહરા, કહેવાયે હો । કિમ એકલ

(૩૯૮) (૧૭-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસ ચિંતામણિ—એ દેશી)

અનંત-જિણુંદ ! મુજિંદ ઘનાઘન^૧ ઉમ્મયો રે—ઘનાઘન૦
સફળ અથોકની છાંદિ સરે—ભરે—છાંદી રહ્યો રે—અભર૦
છત્રત્રથી ચઉ પાસ ચલંતા વાડળા રે—ચલંતા૦

ચંચળ ચોવીશ આમર બગપરે ઉજળા રે—બગ૦ (૧)

ભામંડલની જ્યોતિ ઝમૂકે વીજળી રે—ઝમૂકે૦
રતન-સિંહાસન ઇંદ્રધનુષ યોભા મિટી રે—ધનુષ૦
ગહિરો^૨ દુંદુહિ નાદ આકાશે પૂરનો રે—આકાશે૦

ચઉપિહ દેવનિકાય-મયૂર નચાવનો રે—મયૂર૦ (૨)

બહુ-વિધિ દૂલ અ-મૂલ મુગંધી વિજનરે રે—મુગંધી૦
ભારે પરખદા નયન સરસીવા કરે રે—સરસીયા૦

મુજ્યા-નંદન વધાનુ મુધાન્ન વરસનો રે—મુધા૦

ભાષિકદ્વદય ભૂ-પીઠ રોમાંચ અંતરેતો રે—રોમાંચ૦ (૩)

ગણધર ગિરિવર-શૃંગથી પમરો મુરમરી રે—પમરી૦
નય-ગમ ભંગ-મમાલુ તરંગે પરવરી રે—તરંગે૦

ક્રોધ-દાવાનલ યાંતિથી ચીતલ મુખ વહે રે—ચીતલ૦

અગુભ-કરમ-પન-ધામ સમાધિ મુખ લહે રે—સમાધિ.

વિકસિત સંયમ-એળિ વિચિત્ર વનાવળી રે—વિચિત્ર૦

આયવ પંચ જવાય કે મૂળ-સંતતિ બગી રે—મૂળ૦

પસર્યો મુચ મુગલ દુકાલે ગયો દળી રે—દુકાળ૦

સમાવિજય-જિન સંપદ વરવા-રૂઠુ રૂજિ રે—વરવા૦ (૪)

ઉદયિક પલુ અરિહંતનો, ન ધર વિષય વિકાર

—લલનાં કર્ણાં ૧

અસંખ્ય પ્રદેશે પરિભ્રમે, અવ્યાબાધ અનંત—૩૩૮
વાનગી અવની-મંડલે, વિહારે ઇતિ સમનંત

—લલનાં કર્ણાં ૧

જગજંતુ જિનવરતણે, યરણે સિદ્ધિ લહંત—લલનાં
ક્ષમાવિજય-જિનદેશના, જલધરપરે વરમંત

—લલનાં કર્ણાં ૧

(૪૦૨) (૧૭-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવ
(ધારે માથે પચરગી પાઘ સોનારો છાગસો માણ-એ રોશી
અર-જિનવર નમીએ નિજ દર રમીએ જીવના-માદિજ
પર પરિભ્રુનિ દમીએ નવી લમીએ ભરગદનમાં
—માદિજ ૧

ગયો કાલ અનંતો પ્રભુ અલુલ્લસતો નિંદમાં—માદિજ ૧
મિથ્યામતિનીટા કીટા વિષયા—લીંદમાં—માદિજ ૧
વર રમણી રૂપે લીનો લીનો મેગુને—માદિજ ૧
આશ્રવ ભર ભારી પાપ અંધારી પેગુને—માદિજ ૧
ધયો લાખ ઘોરાશી યોનિ વામી મોહ વમે—માદિજ ૧
વયો વૃજા દામી, પુકગલ આસી ભદુ ધમે—માદિજ ૧
વેધાનર રાતો માને માતો કુકો—માદિજ ૧
માયા વિષવેલી કરનો કેલી વાનરો—માદિજ ૧
લોભાનસ દાધો આધો મમતા માપિળી—માદિજ ૧
લકિણી પર અગગી ન રહે વગગી પાપિળી—માદિજ ૧

કોદર^૧—દ્રંગે અરિયણ સંગે હેજાંયો—સાહિબજી
 વિતંબતા અમરી સમરી નરબવ મેજાંયો—સાહિબજી
 વિ કીજે ખામી અવસર પામી પુણ્યથી—સાહિબજી
 ધાનાવરણાદિ કમ્મં અમ્મં યિતિનું નથી—સાહિબજી (૮)
 અમ્યકત્વ મુદ્દાગણુ ગુણગણુ આગમ પામીને—સાહિબજી
 હે ચેતના નારી પ્યારી આતમરામને—સાહિબજી (૯)
 કેમ તજીએ ભજીએ સુમાવિજય-જિન નામને—સાહિબજી
 જે વાંછો અનોપમ અક્ષય લીલાં-ધામને—સાહિબજી

૪

(૪૦૩) (૧૭-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(મુજી બેહેની પિઠો પરદેશી—જે દેશી.)

મલ્લિ-જિનેસર ! ધર્મ તુમ્હારો, સાહિ-અનંત સ્વભાવજી
 લોકલોક^૧-વિશેષાભાસણુ, જ્ઞાનાવરણી અભાવજી-મલ્લિ
 એક નિત્યને સઘજે વ્યાપી, અવયવ વિજી સામાન્યજી
 મીયાવરણુ^૨ અભાવે દેખે, ઉપયોગાંતર માન્યજી-મલ્લિ
 આતમ એક અસંખ્ય મહેશી, અવ્યાખ્યાય અનંતજી
 વેદની-વિનાશે માયે, લોકે દ્રવ્ય મહંતજી—મલ્લિ (૩)
 મોહનીય-સુયથી સાધિકસમકિત, યથાખ્યાત ચારિત્રજી
 ચીતરાગતા રમણો આયુ-સુય અક્ષય-ચિતિ નિત્યજી-મં
 પંચ દેહ અવગાહના આકૃતિ, નામ વિભાવ અનૂપજી
 વણું ગંધ રસ કાસે વર્ણિત, અતીન્દ્રિય-સરૂપજી-મં (૫)
 અશુરલપુ ગુણ ગોત્ર-અભાવે, નહીં હલુવા નહીં ભારજી
 અંતરાય-વિજયથી દાનાદિક-લખિય લંકારજી—મં (૬)

કામ-સનેહ-દૃષ્ટિરાગને છોડી, ગુણરાગે રદમંડી હો-૧૫
પ્રાણ તજે પણ પ્રીત ન છોડે,

તેહની કીર્તિ અખંડી હો-વપ્રાં સુરં મોહનં (૩)
ક્ષેત્ર-કાળાદિક કારણ દાખી, મુજને શુ' લોખવો હો-૧૬
પ્રભુતિ મહારી મહાય તુમહારી,

અવસર એહ બનાવો હો-વપ્રાં સુરં મોહનં (૪)
ભૂ-જળ યોગે અંકુર સક્રિત,

મગટે એહ નહિ છાનો હો-૧૭

સમાવિજય-જિન કરૂણા લહરી,

અક્ષય લીલ ખખનો હો-વપ્રાં સુરં મોહનં (૫)

જ

(૪૦૬) (૧૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવ

(અંતરથી અમહને આજ ગરવે ગિરધારી-એ કેશી)

તોરણ આવી કંત^૧, પાછા વળીયારે,

રકે દાહિણુર અંગ, તિણે અટકળીયા રં (૧)

!ી નેયા નેશ ? મુમલ^૨ કુણ મિળીયા રે,

!ગુણ લીડા ? આજ, જિણથી ટળીયા રં (૨)

તઓ રે સહિરો દૂર, રયાને છોડો રે,

મે ચામળવાન, વાલિમ તેડો રં (૩)

ળ-તિલક સમાન, એમ ન કીજે રે,

મુ^૪ બીજી દાણી, કેમ ખમીજે રં (૪)

મે અંજ^૫ સમીર^૬, વીજળી અમકે રે,

પીડ પુકારે, ક્રિયડું અમકે રં (૫)

હરપાવે હાદુર^૫ ચોર^૬, નહીઓ માલી રે,
 ધન ગળારવને ભેર, ફાટે છાલી રેં (૧)
 હરિતાંશુક^{૧૦} પહિરયાં ભૂમિ, નવ રસ રંગે રે,
 ભાવલીયા નવરસ હાર, પ્રીતમ સંગે રેં (૭)
 મેં પૂરવ દીધાં પાપ, તાપે હાધી રે,
 પડે આંધુ ધાર વિષાદ^{૧૧}, વેણી વાધી રેં (૮)
 મુને ચઢાવી મેરૂ શીથ, પાડી હેઠી રે,
 કિમ સહવાયે ? મહારામ, વિરહ અંગીઠી^{૧૨} રેં (૯)
 મુને પરણી પ્રાણ-આધાર, સંયમ લેજયો રે,
 હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથી વસેજયો રેં (૧૦)
 એમ આઠ ભવોરી પ્રીત, પ્રિહા પગશે રે,
 મુજ મનહ મનોરમ નાથ, પૂરજ ફળશે રેં (૧૧)
 હિવે ચ્યાર મહામત સાર, ચંદ્રી હીધી રે,
 રંગીલી રાજુલ-નારી, પ્રેમે લીધી રેં (૧૨)
 મૈત્રયાદિક ભાવના ચ્યાર, ચોરી બાંધી રે,
 હી ધ્યાનાનળ સળગાયા, કમ્મ ઉપાધિ રેં (૧૩)
 યયો રત્નત્રયી કંસાર, એકાલાવે રે,
 આરોગે^{૧૩} વર ને નારી, શુદ્ધ સ્વભાવે રેં (૧૪)
 તજ સંચળ તાંત્રિકચોમ, દંપતિ મિળિયા રે,
 શ્રી હમાવિજય-જિન નેમ, અનુભવ કળિયા રેં (૧૫)

કામ-સનેહ-દૃષ્ટિરાગને છોડી, ગુણરાગે રદમંડી હો-વપ્રા
પ્રાણ તજે પણ પ્રીત ન છડે,

તેહની કીર્તિ અખંડી હો—વપ્રાં સુરં મોહનં (૩)
ક્ષેત્ર-કાળાદિક કારણ દાખી, મુજને શું લોગવો હો-વપ્રા
પ્રભુતિ મહારી સહાય તુમહારી,

અવસર એહ બનાવો હો—વપ્રાં સુરં મોહનં (૪)
ભૂ-જળ યોગે અંકુર સજ્જિત,

પ્રગટે એહ નહિ છાનો હો—વપ્રાં

સમાવિજય-જિન કરૂણા લહરી,

અક્ષય લીલ ખળનો હો—વપ્રાં સુરં મોહનં (૫)

જ

(૪૦૬) (૧૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવ

(અંતરથી અમહને આજ ગરવે ગિરધારી-એ રેશી)

તોરણ આવી કંત^૧, પાછા વળીયારે,

મુજ કુરકે દાહિણુર અંગ, તિણે અટકળીયા રેં (૧)

કુણ નેશી નેયા નેશ ? મુગલ^૨ કુણ મિળીયા રે,

કુણ અવગુણ હીડા ? આજ, જિણથી ટળીયા રેં (૨)

ભાઓ ભાઓ રે સહિરો દૂર, રમાને છોડો રે,

ખાતળીઓ સામળવાન, વાલિમ તેડો રેં (૩)

યાદવ-કુળ-તિલક સમાન, એમ ન કીજે રે,

એક દાંમુ^૪ બીજી દાણી, કેમ ખમીજે રેં (૪)

ઈહાં વાયે જંજ^૫ મમીર^૬, વીજળી જમકે રે,

આપેઓ પીઠ પુકારે, દિયડું ચમકે રેં (૫)

કરપાવે દાદુર^૭ શોરડ, નદીઓ માતી રે,
 ઘન ગર્જનરવને જોર, ફાટે છાતી રે૦ (૧)
 હરિતાંશુક^૮ પહિરયાં ભૂમિ, નવ રસ રંગે રે,
 ભાવહીયા નવરસ હાર, પ્રીતમ સંગે રે૦ (૭)
 મેં પૂરવ હીધાં પાપ, તાપે દાધી રે,
 પડે આંસુ ધાર વિપાદ^{૧૧}, વેલડી વાધી રે૦ (૮)
 મુને ચઢાવી મેરૂ શીથ, પાડી હેડી રે,
 કિમ સહવાયે ? મહારાય, વિરહ અંગીડી^{૧૨} રે૦ (૯)
 મુને પરણી પ્રાણ-આધાર, સંયમ લેજ્યો રે,
 હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાચી વસેજ્યો રે૦ (૧૦)
 એમ આઠ જવોરી પ્રીત, પ્રિહડા પળશે રે,
 મુજ મનહ મનોરથ નાથ, પૂરણ ફળશે રે૦ (૧૧)
 હિવે આર મહામત સાર, ચુંદડી હીધી રે,
 રંગીલી રાજુલ-નારી, પ્રેમે લીધી રે૦ (૧૨)
 મૈત્ર્યાદિક ભાવના આર, જોરી ભાંધી રે,
 હહી ધ્યાનાનળ સળગાયા, કર્મ ઉપાધિ રે૦ (૧૩)
 યથો રત્નત્રયી કંસાર, જોડાભાવે રે,
 આરોગે^{૧૩} વર ને નારી, શુદ્ધ સ્વભાવે રે૦ (૧૪)
 તણ ચંચળ તાંત્રિકયોગ, દંપતિ મિજિયા રે,
 શ્રી હમવિજય-જિન નેમ, અનુભવ કજિયા રે૦

(૪૦૭) (૧૭-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવ

(ઘોડી આઈ યાગ દેશમાં મારજી—એ દેશી)

પરમ-પુરુષ પરમાતમા આહિનજી, પુરીસાદાણી પામ છે
શિવસુખરા ભમર !, યાંસે વિનતી સાહિનજી,
અવસર પામી ઝોળગુ^૧, સાં સફળ કરો અરદાસહીરશિ
દોય નંદન મોહમૂપરા, સાં તણે કરયો જગધંધાગ^૨ છે,
દ્રેષ કરિ^૩ રાગ કેહરીપ, સાં તેહના રાણા સોળ હો-શિ
મિથ્યા મુહેતો^૪ આગજો, સાંકામ કટક^૫ મિરદાર હો-શિ
તણુ રૂપધરી તેહ રમે, સાં હાસ્યાદિક પરિવાર હો-શિ
મોહમહીપરા ભેરથી, સાંજગ સધજો થયો ભેર હો-શિ
હરિહર સુર નર સહુ નમ્યા, સાં જકડી કમની ઘેર હો-શિ
ભવથિતિ ચઉગતિ ચોકમાં, સાં લોક કર પોકાર હો-શિ
આપ ઉદાસી થઈ રક્ષા, સાંઈમ કીમ રહેરયે કાર હો-શિ
સયકમેણીરી ગજઘટા, સાં હલકારો^૬ અરિહંત હો-શિ
નાણખડગ મુજ કર દિયો, સાં સણમાં કર અરી^૭ હંત હો-શિ
કરણા નયણ કટાક્ષથી, સાં રિપુદળ હોએ વિસરાજ^૮ રહે-શિ
ક્ષમાવિજય-જિન સંપદા, સાં પ્રગટે^૯ ઝાકઝમાળ હો-શિ

ક

(૪૦૮) (૧૭-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવ

(ઇમ ધન્નો ધણને પરચાવે—એ દેશી)

વીર-જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યાધામ^૧ નિવારીજી,
દેશના અમૃત-ધારા વરસી, પર-પરિણતિ સંવિ વારીજી-
પંચમ આરે જેહનું શાસન, દોય હજારને ચ્યારજી,
યુગપ્રધાન સરીસર વહશે, સુવિહિત મુનિ આધારજી-વીર

ઉત્તમ આચારજી મુનિ અબજી, આવકે શ્રાવિકા અગળજી,
 લવળ-જલધિમાંત્રી મીડું જલ, પીવે જુગી-મચળજી-વીરજી,
 હથ અરછેરે^૫ દ્રવિત બરતે, બદુ મતમેદ કરાળજી,
 જિનજી-કેવળી-પૂરવધર વિરહે, ફળીસમ પંચમ કાળજી-વીરજી,
 તેહનું ઝેર નિવારણ મળિ સુમ તુમ આગમ તુમ જિંબજી,
 નિચિ દીપક પ્રવહળજી નિમ દરીએ, મર્યામાં^{૧૦} મુરતરે^{૧૧} હુંબજી,
 જેનાગમ વફતા ને સોતા, સ્યાદવાદ શુચિ જોખજી,
 કળિકાળે પળ પ્રભુ ! તુમકે આસન, વરતે છે અ-વિરોધજી,
 ગદારે તો મુખમાંથી^{૧૨} દુઃખમાં^{૧૩}, અવસર પુરય-નિદાનજી,
 સમાવિજય-જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધ-નિદાનજી

૫

[ઇતિ શ્રી જિનવિજયજી કૃત ચૌવીસી ર સમાપ્ત]

શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થો

સ્તવન ૧૭-૧

૧. હર્ષ-આનંદ ૨. કરતુરીથી ૩. સુંદર-પ્રેમ ૪.
દાતાઓના નાયક ૫. કષ્ટપ્રવૃક્તિનો સમૂહ ૬. માર્ગ
૭. વાદલામાં ૮. ઉત્તમ ૯. અદ્ભુત-અપૂર્વ.

સ્તવન ૧૭-૨

૧. અનર્થકારી ૨. ભોગોની ૩. લાલસા ૪.
ઓળખ્યો ૫. પૂરા સારા ભાગ્યથી ૬. ઈંદ્રનો હાથી
૭. ગધેડો ૮. વિકટ-મોટા ૯. ભયંકર જંગલ ૧૦.
છોકરી પરણવાના ઉમંગથી ૧૧. પ્રભુજીની માતા
છતુ નામ ૧૨. ચારી લગામથી

સ્તવન ૧૮-૩

૧. સહારો ૨. મોક્ષ નગરનો ૩. આવહીના
અસંખ્યાતમા ભાગના જેટલા સમય તેટલા પુનઃ
ગલ પરાવર્ત હું ભટક્યો (ત્રીજી ગાથાનો

ઉત્તરાધ' ૪. લોકાકાસના પ્રદેશ જેટલી અસંખ્યાવી
ઉત્સર્પિણી (ચોથી ગાથાનો ઉત્તરાધ' ૫. પૃથ્વીકાય
૧. અપકાય ૭. તેઉકાય ૮. વાયુકાય ૯. પ્રત્યેક
વનસ્પતિકાય ૧૦. ખુંચો ૧૧. પીડા, ૧૨,
જમણા-અજાન દયાનો રસીયો, ૧૩. સંસારનો
પરિવૃત્તિના વિસ્તાર રૂપ જંગલમાં, ૧૪. હે!
પારગામી, ૧૫. કારણ રૂપે.

સ્તવન ૧૭-૪

૧. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ, ૨. પ્રભુજીની
માતાજીનું નામ, ૩. નદી, ૪. જહાનાથી.

સ્તવન ૧૮-૫

૧. મોક્ષ ગતિ આપનાર ૨. હાથી ૩. સિંહ ૪.
સૂર્ય ૫. સમૂહ ૬. ગરૂક ૭. પાંચ બાણવાળા
કામને દૂર કરનાર, (જીજી ગાથાની જીજી લીટીનો
અર્થ) ૮. અધકાર ૯. સમૂહ ૧૦ સૂર્ય ૧૧.
મેતારજ ખુનિને થયેલ ઉપસર્ગમાં કારણરૂપ પક્ષી-
ફીંશનું (ચોથી ગાથાની પ્રથમ લીટીનો અર્થ)

સ્તવન ૧૯-૬

૧. પદની જેવા કૌભાજી પત્રવાળા અથવા પદના લાંછન-
વાળા ૩. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ ૪. દુરમનો
૫. પ્રબળ ૬. બાણે કે ૭. લાલ ચર્ચના ૮. ધનુષ્ય
૯. તલવાર ૧૦. સૈન્ય ૧૧. નિર્મળ

સ્તવન ૧૭-૭

૧. શરીર રૂપ ઘરમાં ૨. સુગંધમય ૩. પાણીના
સમૂહથી ૪. સાફસૂફ કરેલ ૫. માલા ૬. મેઘ

સ્તવન ૧૭-૮

૧. રાજા ૨. ગારૂડી ૩. ડ. સમૂહ

સ્તવન ૧૭-૯

૧. આજીજી ૨. મોટાર્થ ૩. અર્થી=ગરજવાન સેવક
૪. માલિક ૫. સેવક ૬. આછાચ

સ્તવન ૧૭-૧૦

૧. ઉખેડી=દૂર કરી ૨. પુદ્ગલ તરફ જતી ૩.
સ્વાભાવિક=મૂળમૂલ સ્વરૂપ ૪. અંધારૂં ૫. સમૂહ

સ્તવન ૧૭-૧૧

૧. ચહેરો ૨. જામર ૩. વૃક્ષ=જાડ ૪. મુંદર ૫.
સુગંધ ૬. અમૃત ૭. આશ્રયો ગયો છે વિકાર જેમાંથી

સ્તવન ૧૭-૧૨

૧. મકાન ૨. પલંગ ૩. ગાદી ૪. આછાડ ૫.
૫. દબાવે=પંખાળે

સ્તવન ૧૭-૧૩

૧. છબ ૨. દિવસ ૩. સમુદ્ર ૪. ધરતી ૫. કલ્પ
૬. કહી શકાય, તેવા ૭. ન કહી શકાય તેવા ૮.
પર્યાય સમૂહ ૯. સધળા દેવોનું મુખ ૧૦. ભેટું
કરી ૧૧. ગુણાકાર ૧૨. ખીડા રહિત

સ્તવન ૧૭-૧૪

૧. ગાઢ વાદળો ૨. મુંદર ૩. ગંભીર ૪. પ્રભુજીની
માનાજીનું નામ ૫. અશુભ કર્મની ગાઢ માંથી

સ્તવન ૧૭-૧૫

૧. દેખાવ=મુદ્રા ૨. ગંધૂજ ૩. ચહેરાના ૪. આંખના
દંચારે ૫. ધવેલો

સ્તવન ૧૭-૧૬

૧. અખંડ=સંપૂર્ણ ૨. વેદના ઉદય વિનાના ૩. ન કહી શકાય તેવા ૪. પાશ=કંઠા રહિત

સ્તવન ૧૭-૧૭

૧. અજવાળું ૨. છ કાયને, ૩. અપૂર્વ ૪. બોકડો ૫. દ્વર ૬. ઉપદ્રવ

સ્તવન ૧૭-૧૮

૧. ધોતાના સ્વભાવરૂપ ઘરમાં, (આ પદનો સંબંધ ગાથાના છેડે રહેલ “જીવ”ના સાથે છે.) ૨. પૌંડ-મલિક ભાવેની વિચારણા ૩. કાળમાં લઈએ ૪. સંસાર રૂપ જંગલમાં ૫. ન મેલવતો ૬. પાસે ૭. વિષમવાસના રૂપ લીંઠ=ગોળરમાં ૮. ક્રોધ રૂપી અગ્નિ ૯. મદોન્મત્ત ૧૦. ફૂકડો અગર ફૂલરો

સ્તવન ૧૭-૧૯

૧. લોકલોકને વિશેષથી જોનાર ૨. બીજા દર્શનાવરણીયતા ૩. મલેથી ૪. અવરાયો=મેલો થયેલ

સ્તવન ૧૭-૨૦

૧. રાનાવરણીય-૫, દર્શનાવરણીય-૬, ચોહનીય-૨૮ અંતરાય-૫ મળીને=૪૭, ૨. સિદ્ધતા ગુણ ૩. ખગુઆ ૪. વહાણ ૫. પ્રથમથી ૬. જન્મના=સ્વાભાવિક

સ્તવન ૧૭-૨૧

૧. સેવક ૨. પડખું ૩. પ્રભુજની માતાજનું નામ ૪. કૃપા ૫. આશ્વાસન ૬. હિચાજમાં ૭. ઓર્ધ્ધીય=ચંદ્ર ૮. લય=ધૂન ૯. નમસ્કાર=સેવા

અગવન ૧૦૨૨

૧ રાગાઈ ૨. જમણું ૩ ચાત્રીગોર ૪. પ્રજાન
ગોરાની ૬. વચન ૭. રેડો ૮. કોવાડગ ૯. માંડ્રી
૧૦ નીપા ૧૧ ૧૧. બેડ ૧૨. બડમડની મચ્છી
૧૩ પાપ ૧૪.

અગવન ૧૦૨૩

૧ મયા ૨ ૨ વિનનિ ૩. ગોશન ૪. રાધી ૫.
રેશી નિગ ૬ મોનોનમુખ્ય કારભારી ૭. નૈય
મરકર ૮ પાંચી નામનું ૯. ભપું-જવામદારી
કોવાડનાર ૧૦ કુમન ૧૧. મારી નાંખુ ૧૨. વિષે
નાનું ભપ

અગવન ૧૦૨૪

૧ મગવાળીગોના પામનેજને, અગવા મિથ્યાત્વની
પામનગરમી ૨. નાખી ૩. મારા ૪. રોડિનનામે
વિચાર, માછળું ૫. આરોગેશી ૬. ભયંકર ૭.
નીયંકર ૮. આપ ૯. વડાત્વ ૧૦. મારવાડમાં
૧૧. કચપટ્ટ ૧૨. ચામે આરો ૧૩. પાંચમે આરો.

શ્રી ચર્દ્દમાનસ્યામીને નમઃ

શ્રી હંસરત્નજી

કૃત

સ્તવન-ચૌવીસી

[૧૮]

(૪૦૯) (૧૮-૧) શ્રી કમ્પભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(અમ્મજી રંગાવો સાહેબા ચૂનકી-એ દેશી.)

સકળ વંછિત મુખ આપવા, જંગમ^૧ મુરતરૂ^૨ જેહ છિ દિદારૂ,
નાભિ-નરિંદ કુળકેસરી^૩, ત્રિવિધે સેવો તેહ છિ દિદારૂ,
જે મરૂદેવીનો. ભત, છિં જે ભરત-બ્રાહ્મીનો તાત—છિં
જે વિશ્વમાંહે વિખ્યાત, છિં પૂરવ પુરવે મેં લલો,
ભાગી ભવની જાંતર છિં પૂરવં (૧)

ગુગલાધર્મ જેહો ઉદ્ધર્યો, પ્રથમ જેહ રામાન—છિં
વિશ્વ-રચના સધગી દાખીને, ટાંચુ^૪ જિહો અજ્ઞાન છિં જે
પ્રગટ કરીને સહુને ચિખ્યા, સકળ સંસાર-સૂત્ર—છિં
ભરત પ્રમુખ યાખ્યા રાજવી, સો દેશે સો પુત્ર—છિં જે

દાન દેઈને દીક્ષા આદરી, ત્રિભુવન-જન હિતકાજ—છિં
 ધમંતીર્થ—ચકી એહવું, ગિરૂદ ધયું માહારાજ—છિં જે
 ઇંદ્ર ચોસઠ ઉભા ઓળંગે, પુગલે નેટી પાણી—છિં
 સમવસરણે સહુ કેા સાંભણે, દેશના મધુરી વાણી—છિં જે
 લાખચોરાચી પૂરવ અનુક્રમે, પાળીને પરમાય—છિં
 જન્મ-મરણ બંધન ત્રોડીને, પાચ્યા પંચમ^૫દાય^૬—છિં જે
 હંસરત્ન કર નેહિ કહે, સાહિજ નડપણ—ગિલુંદ—છિં
 ચરણ-યુગલ સેવા ભવોભવે,

આપો અધિક આજુંદ—છિં નેં (૭)

અ

(૪૧૦) (૧૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સત્વન
 (ઈંદ્ર આંખા આંખણી રે—એ દેશી.)

શુભ વેળા શુભ અવસરે રે, લાગ્યો પ્રભુ મું નેહ
 વાધે મુજ મન વાસણો^૧ રે, દિન દિન ગિમણો નેહ—
 અજિત-જિન ! વીનતડી અવધાર,
 મન માહરું લાગી રણું રે તુજ ચરણે એકતાર—અજિન^૨
 દ્વિયકું મુજ હેઅજણવું^૩ રે, કરી ઉમાહો^૪ અપાર
 પડીપડીને અંતરે રે, ચાહે તુજ દીહાર^૫—અજિન (૨)
 મીડો અમૃતની પરે રે, સાહેબ ! તાવરે રે સંગ
 નયણે નયણ નિહાળનાં રે, સીનજ યાય અંગ—અજિન^૬
 અવરયપણે^૭ એક પડી રે, ભરે તુજ વિજ નેહ
 વૃષ્ટાં સો સમ^૮સાહિબા રે ! મુજ મન લાગે તેહ—અજિન^૯
 તે તો મુજ ઉપરે રે, નેહ ન આવે કાંપ

॥ પિલુ મુજ મન લાલચી રે,

ખિલુ અળગો નવિ થાય—અનિત૦ (૫)

આસંગાયત^૦ આયલો રે, જાણીને જિનરાય

દરશણ દીજે દીન પ્રતે રે, હંસરત્ન મુખ થાય—અનિત૦

❧

(૪૧૧) (૧૮-૭) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવન

(લાવજયો લાવજયોને રાજ ! મહારાજ ! થારો માતી)

સેવો સંભવનાથ જુગતે જો કર ભેડી

ચોસઠ મુરપતિ પદયુગ^૧ જોડના, પ્રજામે હોડાહોડિ

સમવસરણ મન-રંગે સેવે, મુર નર કોડાકોડિ—સેવો૦ (૧)

દેશના વચન સુધારસ આપે, ભવિજન મત્સર મોડી^૨

નયણાનંદી પ્રભુ-મુખ નિરખે, મિથ્યાગ્રભમ વિછોડી^૩—સેવો૦

અજર અમર સમતારસ ભાવી, મમતા-જંધન છોડી

પ્રભુ-સેવાથી શિવ-પદ પામી,

જોડમાં નહિ કોઈ ખોડિ—સેવો૦ (૩)

માનવ-ભવનો લાહો લેવો સુમતિ કરી સંધોડી^૪

જોક-મના ભવિ જિન આરાધો,

દેવ દયાકર દોડી—સેવો૦ (૪)

હંસના સાહેબ પાસે હેજે, ઈમ માગું કર ભેડી

પદ-પંકજની સેવા દીજે, ભવ-ભવનાં દુખ ત્રોડી—સેવો૦

❧

દાન દેઈને દીક્ષા આદરી, ત્રિભુવન-જન હિતકાજ—છિં
 ધર્મ-તીર્થ—ચક્રી એહવું, ગિરૂદ ધર્મ માહારાજ—છિં જે
 ઇંદ્ર એસઠ ઉભા એળગે, જુગતે ભેડી પાણી—છિં
 સમવસરણે સહુ કેા સાંભલે, દેશના મધુરી વાણી—છિં જે
 લાખચોરાશી પૂરવ અનુક્રમે, પાળીને પરમાય—છિં
 જન્મ-મરણ બંધન ત્રોડીને, પામ્યા પંચમ^૧કાય—છિં જે
 હંસરતન કર ભેડિ કહે, આહિળ નકપભ—નિહાંદ—છિં
 ચરણ-યુગલ સેવા ભવોભવે,

આપો અધિક આણંદ—છિં જે (૩)

卐

(૪૧૦) (૧૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવ

(ઈંદ્ર આંખા આંખડી રે—એ દેશી.)

શુભ વેળા શુભ અવસરે રે, લાગ્યો પ્રભુ શું નેહ
 વાધે મુજ મન વાલહો^૧ રે, દિન દિન બિમલો નેહ—

અજિત-જિન ! વીનતડી અવધાર,

મન માહરૂં લાગી રણું રે તુજ ચરણે એકતાર—અજિત^૧

હિયડું મુજ હેઅળવું^૨ રે, કરી ઉમાહો^૩ અપાર

પડીપડીને અંતરે રે, ચાહે તુજ દીદાર^૪—અજિત (૨)

મીઠા અમૃતની પરે રે, આહિળ ! તાહરો રે સંગ

નયણે નયણ નિહાળતાં રે, ચીતજ યાય અંગ—અજિત^૧

અવરણપણે^૫ એક પડી રે, ભયે તુજ વિણ નેહ

પરમાં સો સમ^૬સાહિમા રે ! મુજ મન લાગે તેહ—અજિત^૧

ને તો મુજ ઉપરે રે, નેહ ન આવે કાંય

૪૧૩) (૧૮-૬) શ્રી સુમતિનાય-જિન સ્તવન

(હું ભરી પાઈ રે પીઈ રે પ્યાસોઁએ ડેરી.)

આજ સુમતિ-જિન સાહેબ ભેટયો,
કાઈ ભવ-ભવનો ભવં હુખ મેટયો રે સલ્લો સાહિબો.
મહુ શુભ-પરો રે, મુજને અતિ પ્યારો

મતિ કદામહ મમતા ભાગી
ઈ સુમતિ કયા સુમતિ હવે ભાગી રે—સલ્લો ૦ (૧)

રતિરે સાહિબની અતિ મીઠી,
ઈ બહુ પુરયે, બહું આજ મેં લીધી રે, સલ્લો ૦

નમોહન મુજ સ્વામી મળીઓ,
કુ દિનનો, બહું અલજોઁ ટળીઓ રે—સલ્લો ૦ (૨)

૧ પ્રભુ સાથે રહું મન મંડી,
આરાધું, આરાધું આજમ છંડી રે—સલ્લો ૦

૧ ભરજુ તુજથી જોઈ-દિલ ન ધાઈ
ત શું કાંઈ, ખીઆં ચિત ન લાઈ રે—સલ્લો ૦ (૩)

-દિવસ લાઈરા શુભ ગાઈ,
લય લાઈ, લયં મનમાં ધ્યાઈ રે—સલ્લો ૦

રી મોજ સવાઈ પાઈ રે,
અંતરપટ, અંતરં દૂરે-ખમાઈ રે—સલ્લો ૦ (૪)

૨ -રસિયો,

(૪૧૨) (૧૮-૪) શ્રી અભિનંદન-ગિત
(સાહેબ માતીડા અમારો-એ કેશી.)

તુજ ગુણ-કમળ-પરાગ મુગંધી,
મુજ મન^૧-મધુપ રહ્યો મન
સાહેબા ! મુજ અરજ મુણીજે,
જીવના ! કાંઈ મેહેર કરીજે, મોહના !
અમૂલ^૨બદુલ^૩-પરિમલનો લોભી,
થઈ એકચિત્તે રહ્યા ચિર યોભી—સાદિખા
નીંબ^૪ કણયર^૫ અમાન ઘણેરા,
છંડી દેવ અનેક અનેરા—મા
વિકસિત-^૬પંકજ^૭ સરસ^૮-પરાગે,
કરે ઝંકારી અદા મનરાગે^૯—માદિખા
અધિક સૌરભ^{૧૦} દેખાડી સૂધો,
અપગ બમર મુજમન વસ કીધો—મા
લેવા ગુણ-મકરંડનો^{૧૧} લાલો, બાઠે પહોર ધરી
—માદિખા
ટેક ધરી મન મોટી આગે.
મુજરો કરી માંતુ^{૧૨} પ્રભુ પામે—મા
ગુણ^{૧૩}-પંકજ-મંજરી કિત આણી,
પ્રમુખ આપો પેનાનો જાણી—માદિખા
પામી ત્રિભુવન-નાથ નગીનો,
લેદ નજ રદુ^{૧૪} અદા નિગિ બીનો—મા
સાદિખ અભિનંદન યોબાગી,
હંસરત્ન મને એ લવ લાગી—સાદિખા

૮૧૩) (૧૮-૬) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(હું ભરી પાઉં રે પીઉં રે ખ્યાલો-એ દેસો)

આજ સુમતિ-જિન સાહેબ બેઠયો,

કાંઈ ભવ-ભવનો ભવં દુખ મેટયો રે સલ્લો! સાહિબો

બહુ ગુણ-પૂરો રે, મુજને અતિ ખ્યારો

સુમતિ કદામહ મમતા ભાગી

કાંઈ સુમતિ દશા સુમતિ હવે ભાગી રે—સલ્લો! (૧)

સૂરતિર સાહિબની અતિ મીઠી,

કાંઈ બહુ પુણ્યે, બહું આજ મેં લીધી રે, સલ્લો!

મનમોહન મુજ સ્વામી મળીઓ,

બહુ દિનનો, બહું અલભેઃ લગીઓ રે—સલ્લો! (૨)

હવે પ્રભુ સાથે રહું મન મંડી,

કાંઈ આરાધું, આરાધું આજસ ઇંડી રે—સલ્લો!

દિલભર્યુ તુજથી ભેપ-દિલ ન યાઉં

બીજા મું કાંઈ, બીજાં ચિત્ત ન લાઉં રે—સલ્લો! (૩)

સત-દિવસ તાહરા ગુણ ગાઉં,

કાંઈ લય લાઉં, લયં મનમાં ધ્યાઉં રે—સલ્લો!

તાહરી ગોજ સવાઈ પાઉં રે,

કાંઈ અંતરપટ, અંતરં દૂરેં ગમાઉં રે—સલ્લો! (૪)

તું સાહેબ! સુમતારસ-રસિયો,

કાંઈ મુજ મનમાં, મુજં વાસે વસીઓ રે—સલ્લો!

હંસરત્ન કહે સિર નામી,

કાંઈ તું છવન, તુંં તું અંતરંભી રે—સલ્લો!

(૪૧૪) (૧૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 (બેડલે બાર ઘણો છે રાજ, વાતો કેમ કરો છો-એ રેણી)
 પદ્મપ્રભ અભિનવ પદ્માકર^૧-જાંધુ સમે પ્રતિભાસે
 અરુણ^૨-તરણી ઉપમ^૩ તનુ^૪ જેહનું, પ્રતપે તેજ પ્રગટે
 —એહવો સહજ^૫ સલણો સ્વામી,
 મુજ મન લાગો તેહનું. (૧)
 પૂરવ દિશે પ્રગટે જિમ દિનકર^૬, તિમ સુમીમાની^૭ રૂપે
 નિજકુળ-ઉદયાચલ-શિર ગોઠે,
 રંજન રક્ત-મયૂએ^૮—એહવો. (૨)
 બોધદિવસ દેખી પાખંડી, ઘૂક^૯ પલાયે ફરે
 ભવિજન^{૧૦}-મનપંકજ-વનમંજરી,
 વિકસે પ્રેમ પંદૂરે—એહવો. (૩)
 શ્રહ-ગણની પરે હરિહર દેવા, દીસે સહજે દીના
 મુમતિ-વધૂનો સંગ લહીને,
 મુનિ-ચકવા^{૧૧} રહે લીના—એહવો. (૪)
 કુમતિ^{૧૨}-કહાશ્રહ હિમ-પરિસરને, પ્રબલ પ્રતાપે ચેરે
 કમંચોર તે પ્રભુમુખ દેખી,
 રહે અજગા^{૧૩} અતિ રાપે.—એહવો. (૫)
 દિનકરને^{૧૪} વાદળ રૂંધે, વળી તે^{૧૫} અંગે અપૂરો
 મુજ પ્રભુ અપ્રતિહત^{૧૬}-પ્રકાસી,
 સકળ^{૧૭} પદારથ પૂરો—એહવો. (૬)
 અંબરમણિ^{૧૮} અંબરતલ^{૧૯} મારગ, આઠે પહોરે ભમતે
 અચળ-વિલાસી એ મુજ સાહેબ,
 ચિવ-વધૂસંગે રમતો—એહવો. (૭)

ખિલ્લમાં કાંતિ કરે અતિ ખીણી, રાહુ સદા દિનકરની
તે પછુ પદ-પંઠજ-રજ કરસી,

જયકામે જિન વરની—એહવો ૦ (૮)

ત્રિભુવન-મેહ^{૨૩}-તિમિર ને ટાળે, જ્ઞાન-કિરણને તેજે
ભવિજન ભાવ પરીને લેટા.

હંસરતન પ્રભુ હેજે—એહવો ૦ (૯)

(૪૧૫) (૧૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(નવો પછેવડા રે —એ દેશી)

અવસર આજ મળ્યો ભલો રે,

ફળીયા મનોરથ માળ રે:- નમો સુપાસણ રે
સુપાસણ ત્રિભુવન ભાણ,

શુભમણિ ખાણુ છવન પ્રાણુ—રમિયો સાહેબો રે.
સુખકારી જિન સાતમો રે દીઠો દેવ દયાળ રે—

નમો સુપાસણ ૦ (૧)

પઈઠા-નરેશને કુજેરે, ઉપજે અવતંસ^૨ રે-નમો સુપાસણ
પૃથવીની^૩ કુખે ઉપજોરે, નિમ માનસરે હંસરે—

નમો સુપાસણ ૦ (૨)

સોહે સ્વસ્તિક-લંછને રે, કુંદન^૪-સમંતનુ^૫ કાંતિ^૬ રે-નમો ૦
હિત વંચક ત્રિહુ^૭ લોકનો રે; ભગત-વત્સલ ભગવંતરે—

નમો સુપાસણ ૦ (૩)

આયુ પુરવ વીસ લાખનું^૮ રે, પાંચુ^૯ જિણે પરધાન રે-નમો ૦
પંચમ^{૧૦} પદ પામ્યા પ્રભુ રે; સમેત શિખર શુભ ધાનરે—

નમો સુપાસણ ૦ (૪)

-મુધારમ ચાખવા, અધિક ધરી જાણુંદ-મહારાજ !
કહે ભવિ સેવનો ! ચંદ્રમલ—જિનચંદ-મહારાજ !

૪

૭) (૧૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(સાહેબ મુંદર મુરતિ સોહે-એ રેશી)

૧૫સરજી ત્રિભુવનપતિ સોહે, મુર-નરનાં મન મોહે હો;
હેમ મુવિધિ-જિણુંદા ! રામા^૧-રાણીના નંદા !

શ્રીવ^૨-નૃપ કુલચંદા, દરશન દોલત^૩-કંદા

ભવિયા ! તે પ્રભુ વંદો (૧)

૧૮ મહાપ્રતિહાર્યં બિરાજે, છબી^૪ અનોપમ છાજે હો

૧૯ પ્રભુ-ચિર ઉપર, તરૂંદો અશોક તરૂંવર

મુમલુષ્ટિ મનોહર, મહાજે વરસાવે મુરવર—ભ૦ (૨)

૨-વિરચિત મધુર દેવનિ છાજે,

મગનમંડલ તિલે^૫ ગાજે હો

૩૦ જી વિભુધ^૬ બિહું પાસે, ચામર વીંજે ઉલાસે

૩૧ તામંડલ પ્રતિભાસે, દિનકર^૭-કોડી પ્રકાશે—ભ૦ (૩)

૩૨ નક-મણિમય સિંહાસન વારુ, દેવ રથે દીદારુ હો

૩૩ પ્રીતે^૮ પ્રણુ છત્ર ધારે, લેદીને ભણુકારે

૩૪ મુરપતિ સેવા હો સારે, ઈમ અષ્ટ મહા પ્રતિહારે—ભ૦ (૪)

૩૫ હંસરત્ન સાહેબ ઈમ જાણી, ઉલસ્યો એણે સહિનાણી હો

૩૬ ઉપશમ સહિજ સનૂરે, પ્રતાપે પ્રબલ-પંદુરે

સેવ્યો સંકટ સૂરે, વેગે વંછિત પૂરે—ભ૦ (૫)

૫

(૪૧૮) (૧૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવ
(રાગ-રામગરી-દેશી-આખ્યાનની)

(ઢાળ)

સકળ મુરમુર-સેવિત પાયજી,

સાહેબ શ્રી શીતલ-જિનરાવડ

જગજીવન જગ-આધારજી, તું ઉતારે ભવ-ઝંતારજી!

(ઉપસૌ)

કાનારે ચિહ્નું દિશી મહા-ભીષણ, ચતુરગતિ સંસાર
ભવ-ગર્હન ગર્હવર અતિ-ભયંકર, ભોતાં ન દીસે જા
જિહાં વિવિધ ચિંતા રૂપ બહુલી, ત્રંસે અંખરબગ
જગજીવ જૂલા ભમરે હેતા, ભમિય તેહ વિચાળ (૧)

(ઢાળ)

વૃષ્ટાતટિની પૂર અથાહજી, લોભ-કલણકાદવ તે મરેદ
અજગરરૂપી જિહાં અભિમાનજી,

અહવા કાજે ધસે તિજી થાનડ

(ઉપસૌ)

તેણે થાને મહામિશ્યાત-પવંત, પ્રીદ અપરંપાર
રતિ-અરતિ તિહા વળી કંદરા, મહામૂદતા અપમાર
નવિ લહે નિરમળ જ્ઞાન-દિનકર, કિરણપણે સંચાર
વિકરાળ મોહ-પિશાસ વિરૂપે, કરી રઘો હુંકાર (૨)

(ઢાળ)

વિષય-વનચર મહા ભડવાયજી,
વસી છુટડીયો જા તે ભણે હા
પાદાદિક જેહનો સમુદાયજી, જગમાં કેણે જીત્યો ન ભવડ

(ઉપસૌ)

છવેં ન અર એક અંતિમ, ૧૦ જે રોડી થાઈ
 અવ-અમલ કાળે છવેં, વિષમણે ૧૧ પાડીવાઈ
 એ મુન-મંત્રણે ૧૨ જે ઉઠાગી, ૧૩ નાથે કેદનો તામ
 મિત્રાન તિરિય-ઝડતનો, જિલ્લે તાપી મદામિયામી ૧૪

(રાગ)

૧૫-સાવાનલ વિદુરિયે રીમેંછ,
 કીય-મુજાન પમેં અતિ રીમેંછ
 અવ-અટીમાં ઈંછીપરે છવેંછ,
 અમનો રેખી દુખ અતીવ છ

(ઉપસૌ)

અતીવ કાગળમે ઈંછી પરે, ભોગવનાં દુખભોગ
 મેઈ પુણના મંજેગી, મુકનલો પામી વોમ
 તિમૂદ મેઈ વન રેખનાં, જિમ પંથ રેખાટે કાય
 નિમ મુકનલો ઉપરેય મે, પંથ થાતે સોય ૦ (૪)

(રાગ)

પુણે પામી મિદાસયછ, આવી વગજે તાદરી ભાંદછ
 રું ઘિરપુરનો સારથવાદછ, પાર જિતારે પરી ઉઠાદછ
 (ઉપસૌ)

ઉઠાદ આલી નાય બાલી, કરું જોક અરદામ
 ત્રિભુવનતાપક મુગનિસાયક પૂરે મનની આશ
 ઉજ ચરણ-મેવા રેવરેવા, આપી મદાસાજ
 કહે હંસ ઈંછી પરે મુજ મુખકર, સારે વાંછત કાજ

(૪૧૯) (૧૮-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ
(કનાકજી : તે મોઢે મન મોહીયો હો લાલ-એ દેશી)
આલેખ શ્રી શ્રેયાંસજી ! આંખલો હો લાલ,

મુજ મન અચરજ એહ-મુજ આલેખાં
હું શુભરાગી તાહરો હો લાલ,

હું કિમ નાભે નેહ-મુજ
પ્રીત ભળી પ્રભુ તાહરી હો લાલ (૧)

હું આહું તુજ આકરી હો લાલ,
હું તિમતિમ રહે દર-મુજ

રથે શુન્દે રાખો નહી હો લાલ,
મુજને આપ-હજૂર-મુજ પ્રીત (૨)

હજ દેખાડી હજાઓ હો લાલ,
મુજને તેં માહારાજ-મુજ

હરે મન અંતર રાખવો હો લાલ,
ન ધરે ગરીબ-નિવાજ ! મુજ પ્રીત (૩)

હુંગરા કેરા વાહુલા હો લાલ, વળી આછાંના નેહ-મુજ
વહેતા વહે ઉતાવલા હો લાલ

અખત દેખાડે છેહ-મુજ પ્રીત (૪)

ઉત્તમ નર જે આદરે હો લાલ,
તે પૂરો નિરવહે પ્રેમ-મુજ

કાટે પળ ફીટે નદી હો લાલ,
રંગ કરારી જેમ-મુજ પ્રીત (૫)

પરોષોત્તમ પ્રભુ ! હું મહી હો લાલ,
અહરે જગ આધાર-મુજ

મુજને મનથી ઉતારતાં હો લાલ,

કિમ રહેશે ? તુજ કાર—સુલું પ્રીતં (૬)

હંસરતનની વિનતિ હો લાલ, મુક્ત કરો જગલાલુ-મુલું

શું કહીએ તુજને ઘણું હો લાલ,

તું છે મુગુલ મુલુલુ—સુલું પ્રીતં (૭)

(૪૨૦) (૧૮-૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(સહેર ભલો પણ સાંકો રે—એ દેથી)

શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિલુંદર રે,

મુજ મન એહવી ખાંત—સસનેહી

પ્રકાશું પ્રભુ આગળે હો લાલ, અવધારો અરીહંત

—સાંભળો સાહેબ ! વિનતિ હો રાજ ! (૧)

મુજ મનમંદિર પ્રાહુણારે, જો આવો એક વાર—સં

તો રાખું પાલવ^૩ જાલીને હો લાલ,

ઘણી ય કરી મનોહાર—સં સાંભળો (૨)

તુમ વસવાને ચોખ્ય છે રે, મનોહર મુજ મનગેહ—સં

ચિત્રશાળી જિહાં ચિહું દિશે હો લાલ,

સજિ^૪ અનુભવદેહ—સં સાંભળો (૩)

સુમતિ અટારી ચોખવી રે, મંડપ જિહાં સુવિવેક—સસનેહી !

મોહ-તિમિર ટાળ્યા વળી હો લાલ !

જાન-પદીપે છેક—સસનેહી ! સાંભળો (૪)

રાગ-રૂપ આદિ જિહાં રે, કંટક કીધા દૂર—સસનેહી !

ટાળ્યો જિહાં કરૂણા-જળે હો લાલ,

પ્રાતિક^૫-પંક પંદૂર—સસનેહી ! સાંભળો (૫)

સાત રાજને આંતરે, જે જોડો જઈ દૂર રે,
તે આપે શી પર કરી, મળીયે પ્રેમ પંદુર રે—વિમલ
ગેલુ^૧—ગેલુ મેળ્યા પછે કિમ ભાંગે મન—ખાંતો રે,
અજાને^૨ ન દળે અંગનો, લેટયા વિણ ભગવતો રે—વિ
હંસ કહે હવે આજમી, ભગતિ કરું હવે ભાંતિરે,
આવીને મનમાં વસે. મુજ સાહેબ મન ખાંતિરે—વિમલ

✽

(૪૨૨) (૧૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ—જિન સ્તવન

(નજાસ ચૂકીયો વન જલ રહ્યો—એ દેશો)

સાહેબ એકલો સેવીયે, જે શુભનો ભંડાર—ભવિયાં,
જિજ ધરણામત ભણીને, નિરવહી લે નિરધાર—ભવિયાં,
પરખી કીજે પારખું (૧)

અવશુભ મન આવે નહી, છટકી ન દાખે છેલ^૧—ભવિયાં,
ફળ આપે સેવાતણું, આપો સાહેબ તેલ—ભવિયાં । પરખી
દેવ અવરને સેવતાં, લાભ નહી નિરવાણુ^૨—ભવિયાં,
આખર કિમ ઓછાતણી^૩.

ખીંતી થડે । પરમાણુ—ભવિયાં । પરખી

ધુમાડાને બાચકે, ગરજ સરે નહિ કાંચ—ભવિયાં,
રંગ પતંગી^૪ કારમો, દેખત હી મિટ ભય—ભવિયાં । પ
પોતે પણ પૂરા નહિ, શું ફળ આપે તેહી—ભવિયાં,
આપ સરિખો તો કરે,

જે આપે હોએ શુભગેહ—ભવિયાં । પરખી

જોતાં પ્રભુ મુજને મળ્યો, અનંતનાથ અરિહંત—ભવિયાં ।

સુરસુર પણ પામે નહિ,

જેહના ગુણનો અંત-ભવિયાં ! પરખો
પુણ્ય સંભેજે પામીને, મુગુણી પ્રભુનો સંગ-ભવિયાં,
હંસ કહે હવે તેહનું, રાખો અવિહત રંગ-ભવિયાં ! પરખો

અ

(૪૨૩) (૧૮-૧૯) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવ
(દેશી-ખેલીલીની મન લાગે)

સુણો સાહિજ ધર્મ-જિનુંદા ! તુમ દીઠે અધિક આજંદા હો,
સાહેબ ! અરજ સુણો,

મોહન મૂરતિ તાહરી, મુજ મન લાગે ખ્યારી હો સાધિત,
જાહુ દિવસે મેં તુમ દીઠો, મુજ મન લાગે મીઠો હો-મા
પુણ્યે પામી એ વેળા, મળીયા છે દુરલભ મેળા હો-મા
લક્ષી અવસર હું તુજ પાસે, આવ્યો છું મોટી આસે હો-મા
જાણે જે અવસર જેહવો, ફરી પાછો નાવે તેહવો હો-મા
અવસર ઉપર મુજ કાજ, હું સારે નદીં મુજ આજ હો-મા
હું રયાનો છું મુજ સ્વામી, એ વાતે તુજને ખામી હો-મા
તકવિણ ફળ ફેળે નીકાર, તોપણ તે લાગે ફીકો હો-મા
અવસર શક્યો જિમ મેહ, રથે કામે આવે તેહ હો-મા
મેવા તો કરતાં નેટક, આખર દેશે સદી ભેટ હો, શું
હું હવણાં આપે તેહ, જિમ વાપે અધિક સસનેહો-મા
કહું છું આસંગો જાણી, પ્રભુ ! સફળ કરો મુજ વાણી હો-મા
દયાન ફળ ધો ! જિનસય, જિમ હંસરતન મુજ માથ હો-મા

અ

(૪૨૪) (૧૮-૧૯) શ્રી શાંતિનાય-જિન સ્તવન
(મુખ્યાની દેશો)

શ્રીશાંતિ-જિભેનર સોજભોરે,

હાંછ ! માહેજ શરભામત આધાર-તે રૂઢો.

શુભનો આવાસ-તે રૂઢો ! ઉપમારી ખામ-તેં

ભવભય તાપ નિવારવારે,

હાંછ ! જગમાં જગમને જલધાર-તેં શુભ. (૧)

એધરથ રાખને ભવે રે,

હાંછ ! દહ અમલિ દેખી મુરસાજા-તેં શુભ. (૨)

કરે પ્રથાંઆ જોહની રે,

હાંછ ! મુરઆખી મળમી શુભઆજ-તેં શુભ. (૨)

ઈદ્ર-વચન અજુમાનતો રે,

હાંછ ! એક અમર આબ્યો તેણે કામ-તેં શુભ.

રથેન^૩ પારાપનિને^૪ હજે રે,

હાંછ ! પારખવા નૃપનો પરિણામ-તેં શુભ. (૩)

ચોઆમાં પારેવડો રે, હાંછ ! તન આટે રાખે તે તામ-તેં શુભ.

તીર્થ^૫ કર-અકીતણી રે,

હાંછ ! પંથવી હોય જોખી અભિરામ-તેં શુભ. (૪)

પ્રગટ થઈ તે દેવતા રે,

હાંછ ! પાપ પ્રભુમી પોહોતો નિજ કામ-તેં શુભ.

તિહાંથી પ્રભુજી ત્રીજે ભવે રે,

અચિરા ઉરે લીધો અવતાર-તેં શુભ. (૫)

પાલીને સકીપલું રે,

હાંછ ! ખટખંડ પૃથ્વીરાજ્ય પંદુર-તેં શુભ.

દાન દેઈ દીક્ષા શ્રદ્ધીરે,

હાંજી ! પામ્યા કેવળનાજી મનર-તે. ગુણં

કીધી અંધની થાપના રે,

હાંજી શાંતિસર સાહેબ મુખદાય—તે. ગુ

પંચમગતિ પામ્યા પ્રભુ રે,

હાંજી ! હંસરતન હરખીગુણ ગાય—તે. ગુણં (

ક

(૪૨૫) (૧૮-૧૭) શ્રી કુંથુનાય-જિન સ્તવ

(ફલહો ફલહો કુમર કુમરી ફલહજીજી-એ દેશી.)

ફલહો^૧ મેળો^૨ શ્રી જિનરાજનોજી, જોતાં એ જગમાંહિ !
પ્રાપતિ^૩ વિણ કિમ પામીએજી ?

મુગુણ^૪-સાહિબની બાંહિ રે—ફલહો. (૧)

નાટિક વિવેધ પદે નાચતોજી, પ્રાણી અંગારને અંગ રે
મોહિ^૫ રે મૃગપૂજા પદેજી,

રાચે નવ નવ રંગ રે—ફલહો. (૨)

મનકુંથપગ ચિદુંદિશ બમેજી, ખિલુ ચિરતા નવિ શય રે
કમકમ વિટંબન વિચમાંહિ નદેજી,

પ્રમુગુ^૬ કિમ મગાય રે ?—ફલહો.

જિદાં સગેર કારણ સકળ મળે નવીંજી,

નિદાં સગે ન મળે દો કાજ રે

નિર્મળ ધ્યાન પાએ શો પદે મળેજી ?

જગ વકલમ જિનરાજ રે—ફલહો. (૩)

જાગ્યા રેં મુજ મન જાગમીજ, નિંભય તેહ અત્યંત રે.
સાહિબ કુંથુ-જિણેસર લેટવાજ,
અધિક ઘર્ષ મન ખંતરે—દુલહોં (૫)

હવે હું ભગતીતણે ભેરે કરીજ, અંતર ટાળું ફર રે
હંસરત્ન કહે પ્રભુ હેજમીજ, નિમ લહુ મુખ ભરપર રે
—દુલહોં (૬)

■

(૪૨૬) (૧૮-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
માદલી અરણી રાજિ રંભા કરતી એક અચંભા-એ રેશી)
અરજિનપતિકે આગલેજ, સરીખા સરખે સંગ
અલવેશુ^૧ સુરાંગનાજ, નાચે નવ નવ રંગ કે—
કુંદન^૨ વરણી રાજિ^૩ રંભા, કરતી એક અચંભાં. (૧)
નેરહરને રજકે કરીજ, કમકે કવંતી પાય
રેતી ધિ તંગે કુંદીજ, વિધવિધ ભાવ બણાય કે-કુંદન૦
માદલને^૪ ધૌઝરશુંજ, વાફ વિણા નાદ,
શુભ ગાયે ટોળે મળીજ, સુરવધુ ઝીણે સાદ કે-કુંદન૦ (૩)
લલકે કટિલંકિ કરીજ, કનકલતાસી કાય.
ભોધિ બીજ લેવા બણીજ, નમતી અંગ નમાય કે-કુંદન૦ (૪).
સુરપતિ સેવે જેહનેજ, શિવ^૫ સુંદરી-હરહાર,
હંસરત્નનો સાહિબોજ, ત્રિભુવનનો આધાર કે-કુંદન૦ (૫).

(૪૨૭) (૧૯-૧૯) શ્રીમદ્વિનાય-જિન સ્તવન
(સર આવોજી આંખો મોરીયો-એ ૧૯૧)

જિન અભિનવ આંખો મોરીયો,

જેહની શીતલ ત્રિભુવન છાંકિ,

હાંજી ! અમરધનજ જય જેહનો, પરિમત મહેકે જગમોહિં

એ તે અભિનવ આંખો મોરીયો (૧)

હાંજી ! સદિજ વગંત વામે વશ્યો,

શુભ પડગવ ગદિર મંધીર

હાંજી ! મનિર લદિર શીતલ જિહાં,

વાએ અતિ મુરબિ મમીર-એ૦ (૨)

હાંજી ! પ્રેમાં પરિમતને બળે, મુર નર મપુકર અલુકર

હાંજી ! મંજરી મકરંદે મોલિયા,

ગિદુ પામે કરે અંકાર-એ૦ (૩)

હાંજી ! દદ પીરજ જડ જેહની, અગમિત શાખા સમુદાય

હાંજી વળી કોફીલ પાર કતકલ કરે,

ગળધર ગળુ તેણે કાય-એ૦ (૪)

હાંજી ! ભવ દુઃખ તાથે તાપવ્યા, કરવા શીતલ નિજ અંગ

હાંજી ! આવીને અવલંબિયા,

ભવિજન જિહાં વિવિધ વિકંગ-એ૦ (૫)

હાંજી ! નવ કિસલય દગ સારિખી, છળી જેહની નીલવાન

હાંજી ! મદિજિનેસર મુજ મને,

જંગમ સુરવૃક્ષ સમાન-એ૦ (૬)

દાંછ અજર અમર ફળે કરી, તું સફળ કૃષ્ણો ફળવાન,
કહે હંમેસરત્ન હવે સાદિયા, મુજ આપો દમિછતદાન-એ૦

■

(૪૨૮) (૧૮-૨૦) શ્રી મુનિસુત્રત-જિન સ્તવન

(પ્રસોભદ્ર ચિર જમ કરખી છવ-એ દેશી)

જૈન^૧ અમ્રાઠો ઉમરગોજી, ત્રિભુવનને ક્ષિતકાર,

જિનવર ઉલટયો એ જલધાર,

વરમે વરસે વચન મુખાજલ ભેર રે,

નિરખી હરખે પરખદા જન-મન મેર રે,

અમર^૨-વિમાને છાયો ગમન ધનધોર રે,

જળિદે ઉલટયો વાદગદગ ચિદુંઓર^૩-જિન૦ (૧)

સ્થામ સુરીરે ઓપે નખ ઉમ્રસરે,

જલધતામાં જળો વીજ પ્રંકાસરે,

મુરદુદલિના ઉઠયો શબ્દ અખંડ રે,

ગભરવ શું ગાજી રહ્યો બલેંડ-જિન૦ (૨)

અમંધજા જિહાં ઇદ્રધનુષ અભિશમ રે,

દિગ્ગજની પરે ઓપે ઇદ્ર ઉદામ રે

પવન ફરકે ફરવા લહેર મુરબિ રે,

નાંદા દરે હુખ-હુકલને દંભ-જિન૦ (૩)

ઝરમર ઝરમર ઝડિમડી વરચંત રે,

આતકની પ્રેરે અતુરપુરુષ હરખંત રે

શર્ધ શેમાંચિત શીતળ મહુની કેહ રે,

આતકની પ્રેરે અતુરપુરુષ નેહ રે-જિન૦ (૪)

આવે જિન^૪ વંદન ખેચરપતિ મન ખંત^૫ રે
ઉલટી-જાણે ગગને બહાદકપંત^૬ રે

ભવ-દાવાનળ દાહ શમ્યો વળી તામ રે,
ઉલર્યો વેગે ત્રિભુવન-આરામ-નિત^૭ (

પ્રમુદિત મુનિવર^૮ દાહરે હકે જ્યાંહિ રે,
જિનમુણુ રાતા ભવિક મમોલા^૯ ત્યાંહિ રે

આંચો વેગે દુરિતજવાસકો અંતરે,
ગિરિવરની પેરે હરીઆ^{૧૦} થયા ગુણવંત-નિત^{૧૧} (

ધર્મ નવ પલ્લવ સત શાખા મુખવેલ રે,
ચિહ્ન દિશે પૂરે આલી મુકૂત રેલ રે,

પ્રવચન રચના સદોવર લહિર તરંગ રે,
સૂધો જિન સારમ ખેલે અધિક ઉમંગ-નિત^{૧૨} (

ચરણ મુગલ યો વિકસિત કુમુદ કદંબ રે,
અવિલંબ્યા તિહાં અમર-ભમર અ-વિલંબ રે,

પસયાં પોહોવે સમક્ષિત બીજ અંકુર રે,
જીવદયા જહાં નીલા હરીનુ^{૧૩} પૂર-નિત^{૧૪} (

ઈલ પરે ગાયો જાલદ આલી ઉર રે,
શ્રી મુનિમુવન વખાં ભાવે સદર રે,

આજ સફળ દિન હંસ કહે કર જોડ રે,
તજ ગુણનીરે સેચ્યો સમક્ષિત છેલ-નિત^{૧૫} (

(૪૨૬) (૧૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(મદિયારો ઘણ ન દોષ મે ગોવાસીયા-એ રહી)
 શ્રી નેમિજિન । તુજમું સદિરે, મેં કરી અ-વિહારીત,
 તું નિઃક્રમેદી મર્પ રહ્યો, પ્રભુ ! એ નહી ઉત્તમ-રીત રે-
 સવળા । મન જોણી સામું નુઓ ! મારા વાહલા,
 નુઓરે નુઓરે મારા વાહલા । મન જોણી (૧)
 એટલા દિન મેં ગ્રેયી' રે, પ્રભુજી તાહરી લાજ,
 આજથી જમટો માંડ્યું,

જે નહિં આરે મુજ ઠાજરે—સવળા । મન (૨)
 આજગથી મન માહરે' રે, તેં કીધું નિજ હાથ,
 હવે અજગો થઈને રહ્યો,

તે ઘવો છે તુમ સાથ રે—સવળા । મન (૩)
 કહિન હદય સહી તાહરે' રે, વજ્રયત્રી પજુ મિજરે,
 નિશુભ-શુભે રાધે નહી,

તિલ્લ-માત્ર નહિ તુજ હેજ રે—સવળા । મન (૪)
 મેં એકતારી' આંદરી રે, તાવે તુજ મન નેહ,
 છેડંતા કિમ છટ્યો,

આવી પાલંવ વિલંબ્યા જેહે રે—સવળા । મન (૫)
 સો વાતે એક વાત છે રે, હંડ આલોચી' નેય,
 આપેલુને ને આંદર્યો,

ઈમ જાણે જગ સદુ કાયરે—સવળા । મન (૬)
 જો રાખી સહી તાહરે' રે, જમત-વતસલ અભિધાન,
 હંસરતનને તો સહી, દીજે મન

(૪૩૩) (૧૮-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(થે' કાનિ નાવો માહરા મોહનમા હો રાજિ-એ રશી)
તોરજીયી રથ ફેરીને હો રાજ !

છટકી ઈમ કિમ હીજે છે'હરે,
હું વારી માહરા મોહના,
આઠ ભવાતર પ્રીતડી હો રાજ !

તેહનો નાખ્યો તુમ મન નેહ રે-હું'ં (૧)
તેહને તે કિમ છરછોડિયો' હો ! રાજ,

પહેલે પાલવ' વલગા જોહરે-હું' !
ખાંહિ અઘ્યાની લાજ છે હો ! રાજ !

વાહલા ! રથે ન વિમાસો તેહ રે-હું'ં (૨)
પ્રીત બઢી પંખેરૂઆ હો ! રાજ !

ભઉં હું બાલીહારી તાસ રે-હું'ં
પ્રીત-દિવસ રહે જોકાં હો ! રાજ !

એક પલક ન છોડે પાસ રે-હું'ં (૩)
વેસાર્યો તે ન વિસરે હો રાજ !

સહિજે એક ઘડીનો સંજ રે-હું'ં
કિમ દાખ્યો નવિ દળે હો રાજ !

જેહ શું સજડ જડયો મનુ રંગ રે-હું'ં
નખાંતર વિહરે નહિ હો રાજ !

જે કીધી મુશળ સાથે પ્રીત રે-હું'ં
શ્રી તે નિરવહે હો રાજ !

જગમાં એ જ ઉત્તમ-નીત રે-હું'ં

શિવાદેવી—મુત નેમને હો રાજ !

કહે રાજેમતી કર બેઠ રે—હું

વાલકા ! વેગે રથ વાળીને હો રાજ !

આવી પૂરે ! મુજ મન કોઠ રે—હું (૬)

નેમ-રાજુસ મુગતે મળ્યા હો રાજ !

પ્રભુએ પાળ્યો પૂરવ પ્રેમ રે—હું

ચરણ-ચરણ દીજે સાહેબા ! હો રાજ !

હેજે હંસરત્ન કહે ઈમરે—હું (૭)

(૪૩૧) (૧૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(દાસી હો ! દાસી રામ ! તુમારી—એ કેશી)

મુણે પાસ-જિણેસર ! સામી, અલવેસર^૧ અંતરનમી
હું તો અરજ કહું ચિરનામી, પ્રભુ સાથે અવસર પામી

સ્વામી ! તારો ! તારો ! પ્રભુજી

મુજને લવસાગર તારો, ચિહુંગતિના ફેરા વારો

કરુણા કરી પાર ઉતારો,

એ વિનતિ મનમાં પારો હો—સ્વામી (૨)

સંસારે સાર ન કાંઈ, સાચો એક તુંહી સખાઈ
તે માટે કરી ચિરતાઈ,

મેં તુજ ચરણે લય લાઈ હો—સ્વામી

તારક તું જગતપ્રસિદ્ધો, પહેલે પણ તેં જય લીધો

સેવકને શિવ-સુખ દીધો,

એક મુજંચું અંતર^૨ કીધો હો—સ્વામી

ઈમ અંતર તે ન કરેવો, સેવકને શિવસુખ દેવો

અવગુણ પણ ગુણ કરી લેવો,

હેતુ આણી બાંહે શહેવો હો ! સ્વામીં (૫)
 સેવક ચૂકે દોઈ ટાણે, પણ આંહજ મનમાં નાણે
 નિજઅંગીકૃત પરમાણે, પોતાનો કરીને જાણે હો ! સ્વામીં
 તું ત્રિલોચનનાથ કહેવાયે, ઈમ જાણીને જિનરાય
 ધો ! ચરણ-સેવા સુપ્રસાદ,

જિમ હંસરતન સુખ યાય હો ! સ્વામીં (૭)

જ.

(૩૩૨) (૧૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
 (આજ અપારો ઉમદયોજીએ કેસી)

સકળ કૃપ્યા સહી માહરાજી, મનના મનોરથ આજ,
 વીર-જિનેસર ! તું મળ્યોજી,

હવે ત્રીધાં હો હવે ત્રીધાં વંછિત કાજ
 પ્રભુજી ! અરજ મુણીજે માંહકી^૧ અરજ મુણીજે !

માંહકો^૨ મુજરો લ્યો માહારાજ-પ્રભુજીં (૧)
 દિન એતા બસોજ બમ્યોજી, તુજ દરિયાણુ વિણુ દેવ
 હવે મનમંહી ટકગુજી, તુમ સેવા હો કિમ કરૂં નીત મેવ પ્ર
 તુજ હઠિ આવે નહીંજી, દેવ અવર કોય દાય
 સુરતરૂ સાખા છોડીનેજી, કુંળુ ભેસે હો કુણું બાઉત પાંહે
 —પ્રભુજીં (૩)

ગુણ અવગુણ અપયા પગેજી, મન ન રહે એકતાર
 પદંતર દેખીનેજી, કુણુ સેવે હો કુણું વસ્તુ અસાર
 —પ્રભુજીં (૪)

તું અતિ, મતિ તું સાદિબોલ, તું મુજ ટવન પ્રાણ
નિરવહીયે (શર ઉપરેછ, બવોબવ હો જવો) તુમચી આણ
—પ્રભુજી (૫)

નિતું, તુમ સેરા બજેછ, કુમતિ કદામદ્દ હોજ
નિત્ર નિત્ર નવલી તાદરીજ, મન-મચિછત હો મનપામુમોજ
—પ્રભુજી (૬)

નાથ ! વસો મુજ ચિત્તમાંજ, આજ અધિક મુખપૂર
હંસરેતન ઠહે માદરીજ, હવે પ્રગટયો હો સ્નેહં પુવ્વપદ્મ
—પ્રભુજી (૭)

કલશી

(હીઠા હીઠા રે વામાઠો નંદન હીઠા-એ રેશી.)

એ' માધારે ઈમ જિન ચોવિશે ગાયા
શ્રી જિનગુણ' ૯૯ ગુંદ હરીને,
ટોટર' અજબ બનાયા રે—ઈમં (૧)

સરસ સુવાસ' મુવૃત્ત' મનોહર, વરણ કુમુમ સમુદાયા
નવ-નવ પદરચના બદુભેગી,
સુ'-લલિતબંધ સોહાયા રે—ઈમં (૨)

દિનદિન પ્રતે પુહવીતલે પસરે, પરિમલ બસ સવાયા
ભવિજન-મધુષ રહે જિહાં અહનિચિ,
રસલોભી લપટાયા રે—ઈમં (૩)

શિવગુંદરી વરવા અતિ સુંદર, એ વરમાલ કહાયા
જે નર કંઠે પરિ તેણે મુખ સરે,
કરતળે વાસ વસાયા રે—ઈમં

સંવત સત્તર પંચાવન વરણે, અધિક ઉમંગ જઠાયા
માધ અસિત તૃતીયાક કુજ-વાસ રે,

ઉદ્યમ સિદ્ધ થઠાયા રે—ઈમં (૫)

તપ ગણ ગગન-વિભાસન-દિનકર, શ્રીરાજવિજયસૂરિશ્યા
શિષ્યલેસ તમુ અન્વય ગણિવર,

જ્ઞાનરત્ન મન લાયા રે—ઈમં (૬)

તસ અનુચર મુનિહંસ કહે ઈમ, આજ અધિક મુખ પાયા,
જિનશુભ્રજાને યોધે ગાવે, લાભ અનંત ઉપાયા રે—ઈમં

૫. શ્રી હંસરત્ન

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

હિન્-શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૮-૧

૧. ચાકતા, ૨. કાપટલ, ૩. ચિંહ, ૪. જમણા, ૫.
મેવા કરે, ૬. કાચ, ૭. પાંચમી, ૮. મતિ.

સ્તવન ૧૮-૨

૧. હેં નહાણા, ૨. પ્રેમસંકુ, ૩. ઉમંગ, ૪.
મંદરોન્દર્યન, ૫. પરાધીનપણે, ૬. જેવી, ૭.
અત્યંત રાગવાળો.

સ્તવન ૧૮-૩

૧. બે ચરણ, ૨. છાત્રી, ૩. ખોટો જમ, ૪. છાત્રી,
૫. સદચારી, ૬.

સ્તવન ૧૮-૪

૧. મનરૂપ ભમરો, ૨. મન બાંધી=સ્થિરપણે, ૩.
પ્રેમ, ૪. ઘણા, ૫. અટકી=રહ્યો, ૬. લીખડા, ૭.

કળેર, ૮. ખીલેલ, ૯. કમલ, ૧૦. મુંદર, ૧૧. મુગંધથી, ૧૨. ૬૬ આમ્રજિતિ ગાયે, ૧૩. મુગંધ, ૧૪. કમલની પરાગ, ૧૫. ગુણરૂપ કમલનો મુગંધ-મય માંજર.

સ્તવન ૧૮-૫

૧. ધણા ગુણથી ભરેલ, ૨. આકૃતિ, ૩. ઉત્કૃષ્ટ ધરણ, ૪. હૈયાના ઉમંગથી, ૫. વિપરીત મનવાળો, ૬. બેહભાવ.

સ્તવન ૧૮-૬

૧. પદ્માકર=કમલનો સમૂહ, તેના બંધુ=સૂર્ય જેવા, ૨. ઉગતા સૂર્ય, ૩. જેવું, ૪. શરીર, ૫. સ્વાભાવિક કાંતિવાળા, ૬. સૂર્ય, ૭. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૮. પોતાના કુળ રૂપ ઉદયગિરિપર્વતનાં શિખરે, ૯. લાખ, ૧૦. કિરણોથી, ૧૧. ધ્રુવડ ૧૨. ભગ્ય લોક રૂપ કમલનું જે વન તેની મંજરી=ફૂલ પરાગ સમૂહ, ૧૩. બરપૂર, ૧૪. મુનિરૂપ ચક્રવાક પક્ષી, ૧૫. કુમતના કદાચહ રૂપ બરફના સમૂહને, ૧૬. દર ૧૬. સૂર્યને ૧૮. લોકોક્તિ-પુરાણ કથાના આધારે સૂર્યનો સારથિ અરુણ પાંગલો છે. જે વાતને અદી મૂંથી લાગે છે ૧૯. અખંડ પ્રકાશવાળો ૨૦. બધાં ગુણોથી ભરપૂર (છટ્ટી ગાથાના ચોથા પાદનો અર્થ) : ૨૧. સૂર્ય ૨૨. આકાશમાર્ગે ૨૩. અધકાર.

૧. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૨. મુકુટ સમાન ૩.
પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૪. સોનું ૫. શરીર ૬.
૭. વર્ગ-રંગ ૭. મોક્ષ ૮. મુગંધ ૯. સંસારના ભયના
મૂળ કારણ.

સ્તવન ૧૮-૮

૧. નવા ૨. શરીરની ૩. અદારો ૪. સ્નેહપૂર્ણ
૫. નયનથી ૬. ચંદ્રના લાંછનવાળા ૭. જગતના
પૃથ્વીને ૮. ચંદ્રની ૯. સુર્યના ૧૦. ચંદ્ર ૧૧.
અમૃત ઝરનાર ૧૨. નેત્રથી ૧૩. પ્રેમ-રાત્ર ૧૪.
અંધારા પખવાડિયામાં ૧૫. કલાથી ભરેલ ૧૬.
તેજ ૧૫. વાદળાથી ૧૮. લાંછન.

સ્તવન ૧૮-૯

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૨. પ્રભુજીના પિતાનું
નામ ૩. મુખનું કારણ ૪. દેખાવ ૫. દોષો છે.
૬. નેથી ૭. દેવ ૮. સુધં ૯. દર્યાનીવ.

સ્તવન ૧૮-૧૦

૧. જંગલ ૨. જંગલ ૩. જન્મરૂપ સ્વદન શ્રાવ્યો
૪. જમણાના ૫. ભદ્રી રથો છે ૬. નદી ૭.
પુષ્પો બધ લેયો ૮. ગુણ ૯. ભયોર ૧૦. જંગલો
૧૧. છંદો ૧૨ ભયોર ૧૩. રમ્ભો ૧૪. વચ્ચે ૧૫.
૧૫. જડ ૧૬. છંદો ૧૭. પ્રેમીજડો.

સ્તવન ૧૮-૧૧

૧. વહેળુ=ઝરણાં ૨. ચોલ-મજુકનો ૩. મર્યાદા.

સ્તવન ૧૮-૧૨

૧. તીવ્રતમ-ના ૨. મહેમાન ૩. ઉઠા ૪. ચોસે છે
૫. પાપનો કીચડ ૬. ઘણો ૭. ચંદરવો ૮. દેશી
શબ્દ લાગે છે, પણ “અમકઅમાલ” અર્થ ભેગે છે.

સ્તવન ૧૮-૧૩

૧. ખ્યારો ૨. ઉત્કટ ઇચ્છા ૩. મનની એકાકારતા
૪. ઉમંગ ધરાવું ૫. નજરોનજર ૬. ઉત્સુકતા

સ્તવન ૧૮-૧૪

૧. અંત ૨. ઉદ્દેશ ૩. અધુરાની ૪. હળદરનો

સ્તવન ૧૮-૧૫

૧. શાળો=હોંશિયાર ૨. સરસ ૩. છેવટે ૪. ગાઢપ્રેમ

સ્તવન ૧૮-૧૬

૧. ઇદ્ર ૨. દેવોની સમક્ષ ૩. સ્ત્રીઆણો ૪. કબૂતર

સ્તવન ૧૮-૧૭

૧. મુરકેલ ૨. સંયોગ ૩. ભાગ્ય=શુભકર્મ ૪. સારા
ગુણીયલ ૫. મોહથી ૬. વિના

સ્તવન ૧૮-૧૮

૧. ઉમંગ સાથે ૨. કંચન ૩. રાજો છે=ચોસે છે
૪. ઝાંઝરના ૫. મોહુ દેશી વાંજિત

સ્તવન ૧૮-૧૯

૧. કલ્યાણ ૨. નિર્મળ ૩. સુગંધ ૪. ભૂડાં ૫.

કરુણા ૬. બમરા ૭. જેવા ૮. પશી ૯. કેમલ
પાંદલો

સ્તવન ૧૮-૨૦

૧. ખરેખર ૨. દેવોના વિગ્નનથી ૩. ચારે બાજુ
૪. પ્રભુને વાંદવા ૫. મનના ઉમંગથી ૬. મુનિશ્રવ
દેખાઓ ૭. પાણીના છવો ૮. પાપરૂપ જવાસા
વનસ્પતિનો ૯. લીલાછમ

સ્તવન ૧૮-૨૧

૧. ગાદ ૨. શમ વિનાનો ૩. રાખી ૪. વધુ ૫.
એકમેકપણે ૬. ઊંઠે ૭. વિચારી

સ્તવન ૧૮-૨૨

૧. વિયોગ ૨. તરછાડીએ ૩. જાય

સ્તવન ૧૮-૨૩

૧. અફભુત આમર્થવાળા ૨. જોડણાવ ૩. અંતરનો
પ્રેમ ૪. જૂલો

સ્તવન ૧૮-૨૪

૧. મારી ૨. માથો ૩. આટલા ૪. બંધે ૫. સ્થિર
૬. નિર્મલ

કલસ :

૧. પ્રભુના શુભની દહં શુભથી ૨. ફુલનો ગજરો
૩. શુભથીવાળા ૪. ચારા ગોળ તથા સારા છંદ-
વાળા ૫. મુંદર શુભથીવાળા ૬. પાક ૭. અમંગલ
૮. વંશમાં.

મો વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી મોહનવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીસી

[૧૯]

(૪૩૩)[અ] (૧૯-૧) શ્રી ક્ષયભદ્રેવ-જિન સ્તવન
પ્રભુજી ! જ્યોત્સ્નકે મત ખીજે

બાલપણે આપણ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેચે
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્ધ અમે તો સંસારનિવેશે હો
—પ્રભુજી (૧)

તે તુમ ક્યાતાં શિવમુખ લહીયે, તો તુમને કેઈ ક્યાયે
પણ ભવનિયતિ-પરિપાક થયા વિણ,

કેઈ ન મુગતે જાયે હો—પ્રભુજી (૨)
સિદ્ધનિવામ તહે ભવિષ્ય-સિદ્ધિ, તેહમાં રથો પાડ-તુમારો
પમાર તુમારો વદીએ, અભવ-સિદ્ધને તારો હો
—પ્રભુજી (૩)

પાણુરયણ પામી એકાંતે, યદ્ય એકા મેવાથી
 હે તણે એક અંશ ને આપે, તે વાતે શાખાથી
 —પ્રભુજી૦

અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા^૧ નવિ થાય
 શેવપદ દેવા ને સમરથ છે, તો જય લેતાં રથુ^૨ નાય
 —પ્રભુજી૦

સેવા શુભ રંજયો ભવિજનને, ને તુમે કરે વડલાઈ
 તો તુમે સ્વામી ! કેમ કહાવો ? નિરમમ ને નિરાગી
 —પ્રભુજી૦

નાભિનંદન જગવંદન પ્યારો, જગગુરુ જગ હિતકાર
 રૂપ-વિભુધનો મોહન પલણે, વૃપલ-લંછન બલિહાર
 —પ્રભુજી૦

ક

(૪૩૩)[આ](૧૯-૧) શ્રી ઋષભદેવ-ગિત ર
 (આંજ હજારી હોસો પ્રાહુણે—એ દેશી.)

પ્રથમ-તીર્થ^૧કર-સેવના, સાહિબા !

ઉદિત^૨ હૃદય મસનેહ^૩-નિષ્કંદ મો

પ્રીત પુરાતન^૪ સાંભરે, સાહિબા ! ચેમાંચિત શુચિ
 —નિલંદ૦

અ-ગમ અ-લોકિત સાહિબા,

સાહિબા ! કાગળ પલ ન લખાય—નિ

અંતરગતની^૫ જે વાતડી, સાહિબા ! જલ્પ^૬-જલ ને ન
 —નિલંદ૦

કોડિ ટકાની હો આકરી,

આહિળા ! આપતિ વિણ ન લહાય—નિર્ણંદો
મનદોણ મળવાને ઉમઘો, આહિળા ! કિમ કરી મેળો થાય ?
—નિર્ણંદો (૩)

આહિળા ! દ્વરથકાં પણ સાજળા,

આહિળા ! આંખરે નવરંગ રીત—નિર્ણંદો
પૂરવ-પુરવે પામીયે, આહિળા !
પરમ-પુરુષરસુ' પ્રીત—નિર્ણંદો (૪)

મતિ મત નયકે—નયકકથના,

આહિળા ! ઇતર ઇતર પરિમાણ—નિર્ણંદો
રૂપ ય-ગોચર નવિ લહે,
આહિળા ! વિવાહ એ મટીઆણ—નિર્ણંદો (૫)

શમ હમ શુદ્ધ સ્વભાવમાં, આહિળા !

પ્રભુ ! તુમ રૂપ અખંડ—નિર્ણંદો
ભગતિ વહિત અંતીનતા, આહિળા !
એથી પ્રગટ પ્રચંડ—નિર્ણંદો (૬)

કરુણારસ-અંજોગથી, આહિળા !

દીકો નવલ-દિદાર—નિર્ણંદો
રૂપ-વિબુધ કવિરાજનો, આહિળા !
મોહન જય-જયકાર—નિર્ણંદો (૭)

(૪૩૪)(૧૯-૨[અ]) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન
(કાપુલરો પાણી લાગણો-એ દેશી.)

ઓળગ! અનિત-જિણુંદની, માહરે મન માની
માલતી-મધુકરની^૨ પરે, બની પ્રીત અ^૩-છાની
વારી હું જિતરાતુ-મુતવણા મુખડાને મટકે (૧)
અવર કાંઈ જાયું નહી, વિણ સ્વામી મુરંગા,
ચાતક જિમ જલધર વિના, નવિ સેવે ગંગા-વારી^૦ (૨)
એ શુભ પ્રભુ! કિમ વીસરે, મુણી અન્ય પ્રશંસા,
છીલર છીણવિધ^૪ રનિ ધરે, માન સરના હંઝા-વારી^૦ (૩)
શિવ એક ચંદ્ર-કળા ઘટ્ટી, લહી ઈશ્વરતાઈ^૫,
અનંત-કળાધર મેં ધરયો, મુજ અધિક પુવયાઈ-વારી^૦ (૪)
તું ધન તું મન તન તુંહી, સસનેહા સ્વામી,
મોહન કહે કવિ રૂપનો, જિન અંતરબામી-વારી^૦ (૫)

(૪૩૪)(૧૯-૨[આ]) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન
(મોતિડાની-દેશી)

અનિત-જિન અંતરબામી,
અરજ કરે હું પ્રભુ! ચિર નામી,
સાહિબા! સસનેહી સુચુણી, વાતડી કહું કેહી.
આપણુ બાળપણના સ્વદેશી,
તો હવે કિમે યાઓ છો વિદેશી—સાહિબા^૦
પુવય અધિક તુમે હુઆ જિણુંદા,
આદિ અનાદિ અમે તો જાંદા—સાહિબા^૦ (૧)

તાલરે આજ મળ્યાં છે સ્થાની,
 તુલિજ સીતાવંત તું જાની—સાક્ષિભા.
 તુજ વિજ અ-યને કાં નથી ધ્યાતા,
 તો જો તું છે લોક વિખ્યાતા—સાક્ષિભા. (૨)
 એકને આદર એકને અનાદર,
 ઈમ કિમ ઘટે તુજને કહ્નુકર—સાક્ષિભા.
 દક્ષિણ-વામ નયન જિહ્વ મરખી,
 કુળ જોણી કુળ અધિકી પરખી—સાક્ષિભા. (૩)
 સ્વાન્યતા મુજથી ન રાજો સ્વામી,
 શી મેવકમાં રાજો છે ખામી?—સાક્ષિભા.
 જો ન લહે સનમાન સ્વામીનો,
 તો તેહને કરે મહુકો કમીનો—સાક્ષિભા. (૪)
 રૂપાની જો મુજથી યારયો,
 ધ્યાનું રૂપ કરી કિદાં જારયો—સાક્ષિભા.
 જડ પરમાણુ અરૂપી કહાયે,
 ગદગ સંજોને રૂપું રૂપી ન યાયે—સાક્ષિભા. (૫)
 ધન જો જોગમે કિમપિ ન હોયે,
 જો દિનમણિ કનકાયત મેયે—સાક્ષિભા.
 એહુ જાતી તુજને મેયું.
 તલરે દાસ છે રૂઝનું દેયું—સાક્ષિભા. (૬)
 પદ પંકજ મુજ મન વગાયું,
 જાયે કિદાં છંદીને જગમું—સાક્ષિભા.
 મધુર મધનજ મધથી રાજે.
 મુજે જા અર્થ—સાક્ષિભા. (૭)

તારક ગિરુદ કહાવો છે મોટા,

તો મુજથી કિમ થાશે જોટા—આહિબાં

રૂપ-વિભુધનો મોહન ભાજે,

અનુભવરસ આણુંદ્યુ' થાજે—આહિબાં (૮)

(૪૩૫) (૧૯-૩) શ્રી સંભવનાથ-ગિન સ્તવન
(આપા આમ પધારો-એ દેશી.)

સમકિતદાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીકું
છતિ વસ્તુ દેતાં રસુ' ચોચો, મીકું જે સદુએ દીકું
ખ્યારા પ્રાણુધકી છે રાજ ! સંભવ-જનજી ! મુજને,
ઈમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાખું મું લેવું
પણ પરમારથ પ્રીછી આપે તેહ જ કહીયેં દેવું—ખ્યારાં
અર્થીક હું છું અર્થ—સમર્પક, ઈમ મન કરજ્યો હાંસું,
પ્રગટ હવું છુંજને પણ પહિલાં, એ હાંસાનું પામું

—ખ્યારાં (૩)

પરમ પુરૂષ છું પ્રથમ બળને, પામ્યા ઈમ પ્રભુતાઈ
તેજે રૂપે છુંમને એ બળયેં, તિજે છુંમ હાથ વડાઈ

—ખ્યારાં (૩)

છુંમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજ રે સ્વામી નિવાજે
નહિ તો હક માંધી માંગતાં કિમુવિધ સેવક લાજે—ખ્યારાં
જેતેજે જોતિ મિજે મન પ્રીછો, કેવું લલસે ? કેવું બજ્યે ?
સાચી ભક્તિ તે હંસતણી પરે, ખીર નીર નય કર્યો—ખ્યાં
જોગમ' કીધી જે લેજે' જાવી, ચરણ-ભેટ પ્રભુ દીધી
રૂપ-વિભુધનો મોહન પાલણે, રસના પાવન દીધી—ખ્યારાં

(૪૩૬) (૧૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(આછે લાલની દેશી.)

અકળ^૧-કળા અ^૨-વિરૂદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબૂધ

આછે લાલ ! અભિનંદન જિન-ચંદનાજી
રામાંચિન ધર્મ દેહ, પ્રગટયો પૂરણ-નેહ,

આછે લાલ ! ચંદ્ર જ્યુ' વન અરવિંદનાજી^૧ (૧)
એકો ખીણ મનરંગ, પરમ-પુરુષને સંગ,

આછે લાલ ! પ્રાપ્તિ^૨ હોવે સો પામીયે'જી
મુગુણ^૩-મલ્લુગી ગોઠ, જિમ સાકર-ભરી પોઠ,
આછે લાલ ! વિણ હામે વિવસાર્થયે'જી (૨)

સ્વામી શુભ-મળી તુજ. નિવસો મનડે મુજ
આછે લાલ ! પળ કહિયે ખટકે નવીજી
જિમ રજ નયણે વિલંગ, નીર ઝરે નિરવંગ^૪

આછે લાલ ! પળ પ્રતિજિંબ રહે સંસદીજી^૫ (૩)
મે' જામ્યા કેઈ લક્ષ, તારક બોળે પ્રત્યક્ષ.

આછે લાલ ! પળ કેા સાથ નાખ્યો વગેજી^૬
મુજ બહુ મિત્રી રેખ, પ્રભુ ! કાં મૂકો ! ઉવેખ,
આછે લાલ ! આતુર^૭-જન બહુ ઓળંગેજી^૮ (૪)

જગ ભેતાં જગનાથ ! જિમ તિમ આખ્યા હો દાથ.
આછે લાલ ! પળ હવે રજે કુ^૯-મયા કરીજી
બીમ ન્વારથી દેવ. તું પરમારથ હેવ.

આછે લાલ ! પામ્યો હવે હું પદંતરોજી^{૧૦} (૫)
તે' નાથાં કેઈ કોડ, તો મુજથી ગ્રી દોડ

મુજ અરદાસ અનંત, બવની છે ભગવંત,
આ છે લાલ ! ભણને શું કહેવું ? ધણું છ (૧)
સેવાદાસ થો આજ, ભોગવો કા ? મદારાજ,
આ છે લાલ ! બૂખ ન ભાંગે ભામલે છા
રૂપ-વિભુષ મુ-પદ્માવ, મોહન એ જિનરાવ,
આ છે લાલ ! ચૂપચો ઉમાલે ધણે છ (૭)

(૪૩૭) (૧૯-૫) શ્રી મુખતિનાય-જિન સ્તવન
(વારી હું ઉઘાપુર નભે-અં દેશી)

મુખુદગ્રાં બાંધી પ્રીતી, અં નાં છવન જમદાધાર-અનેદી
સાચા ને સાહેબ નાંભરે, ખીજમાલે કાલિક વાર-અનેદી
વારી હું મુખતિ-જિજ્ઞંસને (૧)

મુખુ દાસા....બોલો ને નિપુરુ ધણા,
એને કાજ અનન કરનાર-અનેદી

બોજામી એદની જેવડી,
રજ તેદયો નમ દેનાર-અનેદી ! વારી (૨)

મુખુ અનિ ધીરો કાજે દેવો,
જિમ સિમસે, મુદ્દનમલ-અનેદી

જિમ મુદ્દાન્દ કંટેશમા,
મુ-નિપાકો કરે નિદાક-અનેદી ! વારી (૩)

મુ મવતિધન પાકે અખને
મોહી દોરે રોન ? દે પાન-અનેદી

ન નિમ. કલિ કિમ નરુવરે,
રૂપ પાકોને મુદ્દર દેવ-અનેદી ! વારી (૪)

અતિ ભૂખ્તો પણ શુ' કરે,

કાંઈ બિહુ' હાથે ન જમાય—મનેદી૦

દામતાણી ઉતાવળે, પ્રભુ !

કિણ વિધ રીઝયો જાય ?—સનેદી ! વારી૦ (૫)

પ્રભુ તખિન' હોયે' તો લાભીયે',

મનમાન્યાને માહારાજ—મનેદી૦

ફળ તો સેવાથી સંપન્ને,

વિણ ખયણ' ન ભાજે ખાજ—મનેદી ! વારી૦ (૬)

પ્રભુ વીસાર્યા નવિ વીસરે,

સાહસુ' અધિક હોવે છે નેહ—સનેદી૦

મોહન કહે કવિ-રૂપનો,

સુજ બહાલો છે જિનવર એહ—સનેદી ! વારી૦ (૭)

‡

(૪૩૮) (૧૯-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(દોસા મારુ' ઘડી એક કરહો ઝીકાર હો—એ દેશી)

પરમ^૧-રસભીનો માહરો, નિપુણ નગીનો^૨ માહરો સાહેબો

પ્રભુ મોશ પદ્મપ્રભ પ્રાણાધાર હો,

જ્યોતીરમા^૩ આલિંગીને પ્રભુ૦ અછક^૪ છકયો દિન રાત હી

ઝોળગ^૫ પણ નવિ સાંભરે પ્રભુ૦ તો શી દરશણ વાત ! હી

પરમ૦ નિપુણ૦ (૧)

નિરભય પદ પામ્યા પછે પ્રભુ૦ જાણીયે' ન હોવે તેહ હી

તો નેહ જાણે આગળે પ્રભુ૦ અજગા તે નિસનેહ હી

પરમ૦ નિપુણ૦ (૨)

૫૬ લેહતાં તો લઘા વિભુ પ્રભુ.

પણ નિજ નિજ દ્રવ્ય કહાય હો

અમે સુ-દ્રવ્ય સુ-ગુણ ધણું, પ્રભુ.

સહી તો તિલે ધરમાય હો—પરમં નિપુણં (૩)

તિહાં રહ્યા કરુણા-નયણથી, પ્રભુ જેતાં શું ઓછું થાય હો

જિહાં તિહાં જિન લાવણ્યતા, પ્રભુ.

દેહલી-દીપક ન્યાય હો—પરમં નિપુણં (૪)

જે પ્રભુતા અમે પામતા, પ્રભુ કેહવું ન પડે તો એમ હો

જે દેશે તો જાણું અમે, પ્રભુ.

દરિયણુ દરિદ્રતા કેમ હો—પરમં નિપુણં (૫)

હાથે તો નાવી શકે, પ્રભુ ન કરો કોઈનો વિશ્વાસ હો

પણ ભોળવીયેં જો ભણિથી, પ્રભુ.

કહેજ્યો તો રથાભાગ હો—પરમં નિપુણં (૬)

કમલલંછન કીધી મયા, પ્રભુ શુનહ કરી જગશીથ હો

રૂપ-વિભુધના મોહન ભણી, પ્રભુ.

પૂરજો સકલ જગીથ હો—પરમં નિપુણં (૭)

(૪૩૯) (૧૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઝીણામાણની કરહસડી—એ દેશી.)

વાસ્કા^૧ મેહ બપીયડા, અહિકુજને મૂગકુળને,

તિમ વળી નાદે વાહ્યો હો રાજ.

મધુકરને^૨ નવમલ્લિકા^૩ તિમ મુજને ઘણી વાહલી,

સાતમા-જિનની સેવા હો રાજ (૧)

અન્ય^૪—મૂઢિક સુર છે ઘણા, પણ મુજ મનડું તેહથી

નાવે એકલ રાગે હા રાજ, યમે હું રૂપાનીતથી.
 કારણ મન માન્યાનું રયું, કાંઈ આપો હાથે હો રાજ (૨)
 મૂળની^૫ બકતે રીઝશે, નહિ તો અવરની રીત,
 ક્યારે પણ નવી ખીજે હો રાજ, ઝાગઝડી મેંધી ધરશે;
 કંઠાળ હોવે ભારી, જિમ જિમ જગમી બીંજે હો રાજ (૩)
 મનથી નિવાજસ નહિ કરે, જો કર થયીને ક્ષીજે,
 આવશે તે લેજો હા રાજ, મોટાને ઠેકવું કિરયું;
 પગ^૬ ઢોડી અનુચરની, અંતરજાતી દેજો હો રાજ (૪)
 એહથી રયું અધિકો અછે, આવી મનડે વસીઓ;
 સાહામો સુશુભ સનેહી હો રાજ, જે વરય હોરશે આપણે
 તેહને માગ્યું દેતાં, અજર^૭ રહે કહો કેહી હો રાજ. (૫)
 અતિ પરશે ત્રિરચે નહી, નિત નિત નવસો નવસો,
 પ્રભુજી મુજથી ભાસે હો રાજ, એ પ્રભુતા એ નિપુણતા,
 પરમપુરુષ જે જેહવી, કિહાંથી કોઈ પામે હો રાજ (૬)
 બીનો પરમ મહારસે, માહરો નાથ નગીનો

કેને તે કુણ નિંદે હો રાજ, સમક્ષિ દહતા કારણે,
 ૧-વિભુધનો મોહન, સ્વામી સુપાસને વંદે હો રાજ (૭)

॥

૪૪૦) (૧૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તાવન
 (નંદસહુજા નંદનારેણો - એ દેશી)

ચંકર ચંદ્રપ્રભ રે લો, તું ધ્યાતા જગનો વિભુરે લો
 લો હું ઝાગગે^૧ આવીઓરે લો,

તુમે પણ મુજને મયાર કિયો રે લો. (૧)

દીપી ચરણની ચાકરી રે લો, હું સેવું કરખે કરી રે લો,
સાક્ષિ બ્રહ્મનું નિદાલન્યો રે, ભવસમુદ્રથી તારન્યો રે લો.
અગણિત ગુણ ગણવા તણી રે લો,

મુજ મન હોંશ ધરે ધણી રે લો;
નિમ નશને પામવા પેખી રે લો,
દાખે બાલક કરથી લખી રે લો. (૩)

ભે નિન હું જી પાંચરો રે લો,
કરમ તણો રયો આસરો રે લો,
ભે તુમે રાખશે ગોદમાં રે લો,
તો કિમ ભગુ' નિગોદમાં રે લો. (૪)

જળ તાહરી કડુણા ધર્મ રે લો,
કુમતિ કુમતિ દ્વરે ગર્મ રે લો
આધ્યાતમ રવિ ઉગીયો રે લો,
પાપ-તિમિર કિહાં પૂગીઓ રે લો. (૫)

તુજ મૂરતી માયા જિસી રે લો,
ઉવંશી ધર્મ ઉચરે વસી રે લો,
રખે પ્રભુ દાખો એક થી રે લો,
નિજર વાદળ છાંહડી રે લો. (૬)

તાહરી ભક્તિ ભસી બની રે લો,
જિમ ઔપધિ સંજવની રે લો,
તવ મન આલુદ ઉપનો રે લો,
કહે મોહન કવિ-રૂપનો રે લો. (૭)

(૪૪૧) (૧૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન
(મોતીકાની દેશી.)

અરજ મુણે! એક સુવિધિ-જિણેસર,

પરમ-દૃપાનિધિ તુમે

સાહિબા ! સુઝાની ! જોવો તો વાત છે માન્યાની

ઠહેવાઓ પંચમ—ચરણના ધારી,

કિમ આહરી અન્યની અમ્મવારી—સાહિબ

છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો,

હંદરથસુત રથે કિમ જોસો છો—મા

આંગી પ્રમુખ પરિમહમાં પડ્યો,

હરિ-હરહિકને કીજી વિધ નહર્યો—સાહિબ

ધુરથી સકળ સંચાર નિવાર્યો,

કિમ ફરી દેવ-દ્રવ્યાદિક ધાર્યો—મા

તજી સંજમને પાર્યો ગૃહવાસી.

કુણ આશાતના તજશે ચોરાશી—સાહિબ

સમકિત-મિથ્યા મનમે નિરંતર.

ઈમ કિમ ભાંજશે પ્રભુજી અંતર—મા

સોક તો દેખશે તેહવું કહેર્યે.

ઈમ જિનતા તુમ કિજી વિધ રહર્યે—સાહિબ

પણ હવે શાસ્ત્રગતે મતિ પોંદચી,

તેહથી મેં જોયું બિડું આલોચી—સાહિ

ઈમ કીધે પ્રભુનાઈ ન ઘટે, આંહમું ઈમ અનુભવ ગુજ

—સાહિબ

હય-મય યદપિ તું આરોપાએ,

તો પણ સિદ્ધપણું ન લોપાએ—સાહિબાં

જિમ મુગટાદિક ભૂષણ કહેવાએ.

પણ કંચનની કંચનતા ન બાએ—સાહિબાં (૬)

લક્ષ્મી કરણી દોષ ન તુમને,

અઘટિત કેહવું અશુદ્ધ તે અમને—સાહિબાં

લોપાએ નહિ તું કોઈથી સ્વામી,

મોહનવિજય કહે શિરનામી—સાહિબાં (૭)

ક

(૪૪૨) (૧૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(પોડી તો આઈ ચારા દેશમાં—એ દેશો.)

શીતલજિનવર સેવના, સાહેબજી,

શીતલ જિમ યશી^૧ બિંબ હો

સસનેહી ! મૂરતિ માહરે મન વસી સાં

સાપુરિ^૨ પાંશુ^૩ ગોઠડી, સાં મોટો તે આલાહુ^૪ંબ હો મૃં (૧)

ખીણ એક મુજને નવિ વીસરે—સાં

તુમ મુણ પરમ અનંત હો—સં

દેવ અવરને રથું કરું, સાં ભેટ થઈ ભગવંત હો—સં (૨)

તુમે છો મુગટ ત્રિહું લોકના, સાં

હું તુમ પગની ખેહ^૫ હો—મં

તુમ છો સઘન રૂપ મેહુલો, સાં

હું પશ્ચિમ દિશિ ત્રેહ હો—મં (૩)

નિરાગી પ્રભુ રીઝવું સાં તે મુણ નહિ મુજ માંહિ હો—સં

મુરતિ મુરતિ પાડેયુ મુરતિ, નાન

મુરતિ લે મરે નાંકિ દે

સાગર પાણી ને પાણી, નાન પેલુ પીયુ વિષ પાન

આપ પો વિષ પીજાડે નાન

૧૬૬ રહિ આ મુખાવ દે

જનમુદુ જનમુ પીજાડે નાન

ન ૧૦૦ આપાર વિપાર પો

મજન મજન નાજગો, નાન

૧૬૭ વારુ વારુ કો

મોમન નમુનન માણી, નાન

આપી કાડે મુખાડે કો—

મોમન ૩૦ કોડે કુપનો નાન

મોમન ૩૦ જનપાડે કો—

ન

(૧૬૩) (૧૮-૧૧) શ્રી કૃષ્ણારામ-જિન

(૧૬૪) દેશી

કૃષ્ણ-જિન મુખા નાદે, આ રે,

જિન ૩૦ દાન તમો અરવાન-દિગડે વમી રે
દર રથા જાડું નહિ રે; મુખ મુખારે પાન—દિગડે
કારે! મુખને જમુ મુખ આપાપ, દિગડે

કારમે પીછ કાપ,

જન થન મહિયલ જોવાં રે, જિન

ચિંતામણિ ચદમો કાય:

ઉણમર શી હવે માહરે રે, જિં

નિરખ્યો નયણે નાય. દિલ૦ (૨)

ચરણે તેહને વિલગિયે^૩ રે, જિં બેહથી સીજે કામ; દિલ૦
દોકટ શું દેરો તિહાં રે જિં

પૂછે નહિ પિણ નામ—દિલ૦ (૩)

ફૂટા કલિયુગ છોડીને રે, જિં આપ રહ્યા એકાંત—દિલ૦
આપોપુ^૪ રાખે ધણા રે, જિં

પર^૫રાખે તે સંત—દિલ૦ (૪)

દેવ ધણા મેં દેખિયા રે, જિં આડંબર પટરાય—દિલ૦
નિગય^૬ નહિ પણ સોડથી^૭ રે, જિં

આઘા પસારે થાય—દિલ૦ (૫)

સેવકને જો નિવાળ્યે^૮ રે, જિં તો તિહાં સ્થાને^૯ નાય—દિલ૦
નિપટ^{૧૦} નિરાગી હોવતાં રે, જિં

સ્વામીપણું કિમ થાય—દિલ૦ (૬)

મેં તો તુજને આદર્યો રે, જિં

ભાવેં તું બલુ મ બલુ—દિલ૦

રૂપવિજય કવિરાયનો રે, જિં

મોહન વચન પ્રમાણુ—દિલ૦ (૭)

ક

(૪૪૪) (૧૯-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(ચુનડી તો ભોજે હો સાહિબાણ! રેમની-એ દેશી.)

પ્રભુજીયું લાગી હો પૂરણ પ્રીતડી, જીવન પ્રાણ આધાર
ગિર્યા જિનજી હો રાજ, સાહેબ મુલુજ્યો હો માહરી વિનંતી

દરિયાળું દેજ્યો દિલભરી રયામણ,

અહો ! જયગુરૂ મિરદાર—સાહિબાં (૧)

આદીને હીજે હો ચરબોની આકરી,

ધો અનુભવ અમ આજ; ગિરૂઆં

ઇમ નવિ કીજે હો સાહેબાણ ! આમજો,

કાંઈ સેવકને શિવરાજ—ગિરૂઆં સાહિબાં (૨)

ચૂપચૂપ છાના હો માદીઆ ન જોમીયે,

કોઈ શોભા ન લહેચ્યો કોઈ—ગિં

દામ ઉધારો હો માહેબાણ ! આપજો,

જયું હોવે મુજશ મવાય—ગિં સાં (૩)

અરુણે જો ઉગે હો સાહેબાણ અંબરે,

નાસે તિમિરે અંધાર—ગિં

અવર દેવ હો માહિબાણ કિંકરા,

મિલિયો તું દેવ મુને સાર—ગિં સાં (૪)

અવર ન આહ હો સાહિબાણ તુમ છતે,

જિમ આતુક જલધાર—ગિં

ખટપટ લીને હો સાહેબાણ પ્રેમચૂં,

તિમ હું હૃદય મજાર—ગિં સાં (૫)

સાતરાજને હો સાહિબાણ અંતે જઈ વસ્યા,

શું કરિયે તુમ પ્રીત—ગિં

નિપટ નિરાગી હો જિનવર તું સદી,

એ તુમ ખોટી રીત—ગિં સાં (૬)

દિલની જે વાતાં હો કિલને દાખલું,

શ્રી વામુપૂજ્ય જિનરાય—ગિં

ખીલુ એક આવી હો! પટેલ સાંભળો,

કાંઈ મોહન આવે દાયકા—ગિ. સા. (૭)

(૪૪૫) (૧૯-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(તેતરીયાભાર્ષ તેતરીયા—એ દેશી.)

વિમલજિલ્લંદ્રુ સ્નાનવિનોદી, મુખા છબિ સચી અવીહેલેં
મુરવર નિરખી રૂપ અનોપમ, હજીયે નિમેષ ન મેળેં
વિષ્ણુ વરાહ યર્ધ ધરે વસુધા, એહવું કોઈક કહે છે
તો વરાહ લાંછન મિશેં પ્રભુને, ચરણે ચરણ રહે છે વિ.
લીલા અદ્વૈત લલિત પુરુષોત્તમ, સિદ્ધિ વધુ રસ ભીનો
વેધક સ્વામીથી મિલવું સોહિયું, જે કોઈ ટાળે કીનો
—વિમલ. (૩)

પ્રસન્ન યર્ધ જગનાથ પધાર્યા, મનમંદિર મુજ મુધર્યો
હું નટ નવલ વિવિધ ગતિ જાણું,

ખીલુ એક તો હ્યો મુજરો—વિમલ. (૪)

ચોરાશીલખ વેપ હું આણું, કર્મ પ્રતીત પ્રમાણે
જેપ અનુભવ-દાન ગમે તો, ના રૂચે તો કહેા મ આણે
—વિમલ. (૫)

જે પ્રભુલક્ષિત વિમુખ નર જગમે, તે જમ ભૂલ્યો ભટકે
સંગત તેહ ન વિગત લહીયે, પૂજાદિકથી ચિટકે
કીજે પ્રસાદ ઉચિત હકુરાર્ધ. સ્વામી ! અખય ખળનો
રૂપ-વિષ્ણુનો મોહન પલણે, સેવક વિનિત માનો
વિ.

(૪૪૬) (૧૯-૧૪ [અ]) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ

(વીર ગુણો મારી વિનતી—એ દેશી.)

અનંતજિણુંદર્યું વિનતિ, મેં તો કીધી હો ત્રિકશણથી
મિલતાં નિજ સાહેબ બાળી, કુળ આણે દો મૂરખ મન
—અનંત*

ગુખ-પંકજ મન-મધુકરૂ, રહ્યા હુખ્યા હો ગુણજાને
હરિ-હર આવળ-ફૂલ જ્યોં,

ને દેખ્યા હો કિમ ચિત્ત કોવે પ્રીણ^૫—અનંત*
ભવ^૧ ફરીયો ફરીયો^૭ તર્યો,

પણ કોઈ હો અણુસરીઓ^૮ ન દી
હવે મન-પ્રવહણ માહરૂં, તુમ પદ ભેટે હો મેં રાખ્યું^૯
—અનંત*

અંતરજામી મિટ્યે ચક્રે, ફેડે^{૧૧} માહરોહો સહી કરીને બ
હવે વહિ^{૧૨} જાવા તણી, નથી પ્રમુચ્છ હો કોઈ ઇંહા
—અનંત*

પટલવ^{૧૩} અહિ ૨૬^{૧૪} લેયશું, નહી મેળો હો જ્યારે તુમે મે
આતમ^{૧૫} અંબરે ને ચર્ધ, કીમ ઉવટે હો કરારી છીંટ-
નાયક નિજ નિવાસ્યેં, હવે લાગ્યેં હો કરતા રસ
અધ્યાતમ પદ આપવા, કાંઈ નહી પડે હો ખાતને ખૂટ-
જિમ તુમે તર્યા તિમ તારજ્યો, શું બેસે હો તુમને કાંઈ દા
નહી તારો તો મુજને, તો કિમ તુમ હો તારકે કહેયો નામ
—અનંત* (૭)

હું તો જિન રૂપસ્થથી^{૧૬}, રહું કોઈ હો અહનિશ અગ્રી^{૧૭}

ચરણ તણ વળિયેં કીકાં ? હૈ માહરી હો વાતવડીનો મૂલ
—અનંતં (૮)

અપ્પાપદ^{૧૦}પદ મ કરે, અન્ય તીરથ હો જાશે જિમ હેડ
મોહન કહે કવિ-રૂપનો, વિના ઉપશમ હો નવિ મૂકું કેડ
—અનંતં (૯)

ક

(૪૪૬) (૧૯-૧૪[આ]) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(આદિ પુરુષ એ આદ્ય-એ દેશી.)

અનંત-જિજ્ઞંસ ! અવધારીયેં, સેવકની અરદાસ !—જિનજી
અનંત અનંત શુભ તુમતણા, આંભરે આસોઆસ—જિં અં
મુરમજિ-મમ તુમ મેવના, પામીયેં પુણ્ય-પંડૂર ?—જિનં
કિમ પ્રમાદ તણે વશે, મુકું અધખિજી દર ?—જિં અં (૨)
ભગતિ જુગતિ મનમેં વસો, મનરંજન મહારાજ—જિનજી
મેવકની તુમનં આછે, બાંદા ગ્રહાની લાજ—જિં અં (૩)
શ્યું મીઠા^૩ ખીઠા^૪ દિયેં, તેહનો નાહે હું દાસ—જિનં
સાથે સેવક સંભવી^૫, કીજે જ્ઞાન પ્રકાશ—જિં અં (૪)
જાણને શ્યું કહેવું ધણું ? એકે વચન મેલાપ—જિનં
મોહન કહે કવિ-રૂપનો, ભકિત મધુર જિમ દ્રાખ—જિં અં

ક

(૪૪૭) (૧૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(હારે મારે જોખનીયાનો લટકે દહાડા ચાર જો—એ દેશી)
હારે ! મારે ! ધર્મ જિજ્ઞંસું લાગી પૂરણ પ્રીત જો,
જીવડલો લલચાણો જિનજીની ઝોળમે^૧ રે લો .. !

હાંરે ! મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન ને;
વાતહલી માહારી રે સવિ થાશે વગેરે લો ૦ (૧)

હાંરે ! પ્રભુ ! દુરજનનો ભંભેરયો માહારો નાથને,
ઓળવશે નહીં ક્યારે કીધી આકરી રે લો
હાંરે ! મારા સ્વામી સરખો કુણ છે ? દુનિયાં માંહિ ને,
જઈયેં રે જીમ તેહને ઘર આરથા કરી રે લો ૦ (૨)

હાંરે ! જસ સેવાસેંતી^૩ સ્વારથની નહી સિદ્ધ ને,
ઠાલીરે^૪ શી કરવી તેહથી ગોઠડી^૫ રે લો
હાંરે ! કાંઈ જૂઠું ખાય તે મીઠાઈને માટે ને,
કાંઈ રે ! પરમારથ વિષુ નહી પ્રીતડી રે લો ૦ (૩)

હાંરે ! મારે ! અંતરજામી જીવનપ્રાણ-આધાર ને,
વાયો રે નવિ જાણ્યો કળિયુગ-વાયરો રે લો
હાંરે ! મારે ! લાયક નાયક ભગતવહણ ભગવંત ને,
વાડુ રે ગુણ કેરો સાહિબ સાયડુ રે લો ૦ (૪)

હાંરે ! મારે ! લાગી મુજને તાહરી માયા^૬ ભેર^૭ ને.
અળગા રે રહ્યાથી હોય ઓસંગળે^૮ ને
હાંરે ! કુણ જાણે અંતરગતની ? દિવંદારાજ ને,
દેજે રે હસી જોલો છાંડી અંતર^૯ રે લો ૦ (૫)

૧ તારે મુખને મટકે ૨. ૨ મન ને,

અણીયાળી કામણ લો

નયણાં ભંપટ

૧૧-૩૫ રહે

તો પછી

૩. ૪. ૫. ને,

તાદરીરે બલીદારી હું બડું વારવું^{૧૨} રે લો
દારે ! હવે રૂપ-વિષુપનો મોહન કરે અરદાસ ને;
ગિરજામી મન આણી ઉતટ અતિ ધવું રે લો (૭)

ક

(૪૪૮) (૧૬-૧૬[અ]) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
(છણે સરવરીઆરી પાળ--એ દેશી)

મોળમા શ્રી જિનરાજ જોગગમુણે અમ-તણી—લલનાં
ભગતથી એવડી કેમ કરે છે ? જોગામણી—લલનાં
ચરવું વગથો જેહ આવીને યર્ધ ખરે—લલનાં
નિપટ^૧ જ તેહથી કોણ રાખે ? રસ આંતરે—લ૦ (૧)
મેં તુજ કારણ સ્વામી ! હવેખ્યા મુર ધણા—લલનાં
માદરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મળા^૨—લલનાં
તો તુમે તુજથી કેમ અપુકા^૩ યર્ધ રહો—લલનાં
ચૂક^૪ હોવે જો કોય મુખે મુખથી કહો—લલનાં (૨)
તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતી તણે—લલનાં
જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાંગી જઈ મળે—લલનાં
દીજે દરશન વાર ધણી ન લગાવીએ—લલનાં
વાતલડી અતિ મીઠી તે કિમ વિરમાવીએ ? લલનાં (૩)
તું જો જળ તો હું કમળ, કમળ તો હું વાસના^૫—લ૦
વાસના તો હું ભર ન ચૂકું આમના^૬—લલનાં
તું ઊઠે પણ હું કેમ ઊડું ? તુજ લણી—લલનાં
લોકોતર કોઈ પ્રીત આવી તુજથી જની—લલનાં (૪)
ધુરથી^૭ રપાને સમઠિત દર્ધને જોળવ્યો—લલનાં

કુમયા^૫ કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂલ

—સાહિબાં પરમં (૬)

ભાગી હવે અનુભવ દિશા, લાગી પ્રભુ શું પ્રીત—સાહિબાં

રૂપવિજય કાંવરાયનો, કહે મોહન રસ-રીત—સાં ૫૦

ક

(૪૪૯)(૧૯-૧૭[આ]) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ભદ્રવપતિ તોરણ આગ્યા—એ દેશી.)

મુજ અરજ સુણો મુજ ખ્યારા !

સાચી ભગતિથી કિમ રહી ન્યારા ?

સનેહી મોરા, કુંથુનિજાંદ ! કરો કરુણા (૧)

હું તો તુમ દરિદ્રાણો અરથી^૧,

ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે—સનેહીં

યઈ ગિરૂઆ એમ જે વિમાયો,

તે તો મુજને હો અછે તમાસો રે—સનેહીં (૨)

લલચાવીને જે કિજે કિમ દાસને ચિત પતીજે રે—સનેહીં

૫૬ મોટે કહાવો મોટા, જિજ્ઞાસુ વાતે ન હુઓ ખોટા રે

—સનેહીં (૩)

મુજ ભાવમહેલમે આવો, ઉપશમ-રસ-ખ્યાલો ચખાવો રે અં

સેવકનો તો મન રીઝે, જે સેવકનું કારજ સીઝે^૧ રે—સનેહીં

મનમેળુ યઈ મન મેળો, ગ્રહે આવી મગ^૩અવહેલો^૪ રે અં

તુમે જાણો છો એ કરૂં લીલા, પણ^૫અરથી સરદહે કરી સીલા રે

—સનેહીં (૪)

તો કહેને રવાણાથી હો પ્રભુ ! જાત્રી જાણી સેવના,
 કાંઈ એ અમરોત એક તાર—અર૦ (૫)
 પાછીનીરને મેલે હો કિલુ ખેલે એકંત હોયે રહું;
 કાંઈ નહિ રે મિલજનો ભોગ
 જો પ્રભુ દેખું નયને હાં દલી વયળાં અમળણું મહી;
 કાંઈ તે ન મિલે અંભે—અર૦ (૬)
 મનેમેળુ કિમ રીઝે હો રમું કીજે અંતરાય એવડો,
 કાંઈ નિપટું નહેતું નાથ
 સાતરાજને અંતે હો કિલુ પાખે તે આવીને મિલું ?
 કાંઈ વિકટું તુમરોત સાથ—અર૦ (૭)
 જોળગું એ અનુભવની હા મુજ મનની વાતો સાંભળી,
 કાંઈ કીજે આજ નિવાજ
 રૂપ-વિભુધને મોહન હો મનમોહન સાંભળી વિનતિ,
 કાંઈ દીજે શીવપુર રાજ—અર૦ (૮)

✽

(૪૫૧) (૧૯-૧૯) શ્રી મલિનાથ-જિન સ્તવન

(ધારા મોહ લાઉ—એ દેશી)

મુગુર મુળી ઉપદેશ, ધ્યાયો દિવમેં ધરી હો લાલ-ક્યાં
 કીધી ભગતિ અનંત, ચવીર ચવી ચાતુરી હો લાલ, ચવીં
 સિંચો રે વિષ્ણુવાળીય, ઉલટ ધરી ઉલટ્યો હો લાલ-ઉં
 દીઠો નવિ દિદાર, કાન કિલુડી લગ્યો હો લાલ-કાન૦(૧)
 પરમેસર શું પ્રીત, કહો કીમ કીજ્યેં હો લાલ—કહોં
 નિમેષ ન મેળે મીટ, દોષ કીલુ દીજ્યે હો લાલ-દોષ૦

- હો ! પ્રભુ• બકત-વહન બગવંત ને,
 તપ વસો મનમંદિર આદિજ માહરે રે લો• (૧)
- હો ! પ્રભુ• ખીલ ન વીચારું તુજ ને,
 જોતીના પતનની પરે ફેરનો રે લો
 હો ! પ્રભુ• લાગી મુને માયા જેર ને,
 દિલપરવાથી મુસાદિજ તુમને હેરતો રે લો• (૨)
- હો ! પ્રભુ• તું નિમનેદી જિનરાય ને,
 એકપખી પ્રીતવટી હીલપરે રાખીયે રે લો
 હો ! પ્રભુ• અંતરગતની મહારાજ ને,
 વાતવટી વિલ આદિજ કહેને દાખીયે રે ? લો• (૩)
- હો પ્રભુ• અલખ-રૂપ ચર્ચ આપ ને,
 તપ વસો શિવમંદિર મંદિર તું જાણે લો
 હો ! પ્રભુ• લાધ્યો તુમારો ભેદ ને,
 સત્ર-સિદ્ધાંત મતિને આદિજ તુમ લહીરે લો• (૪)
- હો ! પ્રભુ• જગજીવન જિનરાય ને,
 મુનિમુક્ત જિન મુજરો માનવ્યો માહરો રે લો
 હો ! પ્રભુ• પય પ્રભુગી જિનરાય ને,
 ભવભવ ચરણ આદિજ ! સ્વામી ! તાહરું રે લો• (૫)
- હો ! પ્રભુ• રાખશું દૃઢ મઝાર ને,
 આપો શામગીયા ! ઘો પદવી તાહરી રે લો,
 હો ! પ્રભુ• રૂપવિજયને શિવ ને,
 મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે લો• (૬)

રાય નિવારો ! હો ! રાજ, મહેલ પધારો હો ! રાજ,
 કાંઈ વિચારો રે, વાહલા ! ડાહુ-જીમણું (૪)
 એસી હાંમી હો ? રાજ, હોએ વિકાસી હો ! રાજ,
 જુએ વિભાસીરે, અતિહી રાય ન કીજયે,
 આ ચિત્રશાળી હો ! રાજ, સેજ મુઆળી હો ! રાજ,
 વાત હેતાળી રે, વહાલા ! મહારત્ર પીજયે (૫)
 શુગતિ વનિતા હો ! રાજ, આમાન્ય વનિતા હો ! રાજ,
 તજ પરિણીતારે, વાહલા ! કાં તુમે આદરો,
 તુમને જે ભાવે હો ! રાજ, કુણુ મ્રમજયે ? હો ! રાજ,
 કિમ કરી આવે રે ? તાણ્યો^૧ કુંજર^૨ પાધરો (૬)
 વચને ન લીનો હો ! રાજ, નેમ-નગીનો હો ! રાજ,
 પરમ ખજનો રે, વાહલા ! નાણુ અનુપનો^૩,
 મત શવિ સ્વામી હો ! રાજ, રાજુલ પામી હો ! રાજ,
 કહે હિતકામી રે, મોહન જુધ રૂપનો (૭)

૫

(૪૫૪) (૧૯-૨૨[આ]) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 (અંબરીઆને ગાજે હો ભટ્ટિયાળીરાળી મુએ એ-દેશી)
 રાજુલ કહે રમવાળો ! હો, નજદીરા વીરા ! હક તમે,
 કાંઈ પાળો પૂરવ-મીત, મૂકો કિમ વિણુ—ગુનહે હો ?
 ભરા વીરા ! વિલપતાં, કાંઈ એ શી શીખ્યા રીત ?
 રાજુલ (૧)

તો તુમ ચરણારી દો, નજદીરા વીરા ! મોજડી,
 કાંઈ સાંભળો ! આતમસમ, તો મુજને^૨ ઉવેજો દો,

નણદીરા વીરા ! રથાઠે વતી, નહીં એ સુગુણાંદો કામ-રાં
 પશુઆંને કરી કરુણા હો, નણદીરા વીરા ! મૂકીયા,
 તો મેં થી ચોરી કીધી, પશુઆંથી રથું હીણી હો !
 નણદીરા વીરા ! ત્રેવડી, જે મુજને વિછોડો દીધ-રાં (૩)
 એહવું ને મન ખોટું હો, નણદીરા વીરા ! ને હવું,
 તો પાડી કાં નેહને ફંદ, ઉગજું તે નવી સુગઝેહો,
 નણદીરા વીરા ! મનહું, કાંઈ કોટિ મિજે ને ઈદ્ર-રાં (૪)
 મેં તો કહો કિણ વાતેહાં. નણદીરા વીરા ! દુહ્યા ?
 શ્યાને રાખે છો રાખ ? માહરે તો તુમ સાથે હો;
 નણદીરા વીરા ! અલેહણું, તો કેહને દાખું રે દોષ ?-રાં (૫)
 તાંત'ત્રુટયાની પદેહો, નણદીરા વીરા ! નેહીએ;
 કાંઈ કતુઆરીના જેમ, ઠેલીજે નાંહ પાખે હો.
 નણદીરા વીરા ! વજગતાં. કાંઈ નેહ ન ચાલે એમ- રાં
 ઈમ કહેતી મત લેવીહો, નણદીરા વીરા ? નેમજી
 કાંઈ શિવ પહિલે કીઆ વાસ, ધનધન તે જગમાંહે હો,
 નણદીરા વીરા ! પ્રીતડી, કાંઈ મોહન કહે શ્યાળાથ-રાં

■

(૪૫૫) (૧૯-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(કાનુડો વેણુ વખવે રે કાલીનદીને કાંઠે એ-દેશી)

વામાનંદ હો ! પ્રાણધકી છો પ્યારા,

નાંહી કીજે હો નવણધકી પિણુ પ્યારા;

પુરસાદાણી શામજ-વરણો, શુદ્ધ સમકિતને જા

શુદ્ધ' પુંજ જિજ્ઞે કીધો તેહને, ઉજવળ વરણ પ્રકાશે-
વામા૦ (૧)

તુમ ચરણે વિપધરરપિણ નિરવિધ, કદંશ્વરેયથાએબિડોશી,
જોતા અમ શુદ્ધ સ્વભાવ કાં ન હુવે,

એહ અમે મદ્યા હો—વામા૦ (૨)

કમકરાય મદ કિણુ ગિણુતિમાં, મોહ તણો મદ જોનો,
તાહરી શકતી અનંતી આગળ, કેઈ કેઈ મર ગયા જોતાં-
વામા૦ (૩)

તેં જિમ તાર્યાં તિમ કુણુ તારે ? કુણુ તારક ? કહું એહવો,
સાધરમાન' તે સાધર સરીખો, તિમ તું પિણુ તું જેહવો-
વામા૦ (૪)

કિમપિ ન બેસો કરૂણાકર તે, પિણુ મુજ પ્રાર્તિ અનંતી,
જેમ પટે કણુ કુંજર-મુખથી, કીડી બહુ ધનવંતી—વામા૦
એક આવે એક મોક્ષ પાવે, એક કરે ઓગગડી,
નિજ-ગુણ-અનુભવ દેવા આગળ,

પડખે નહીં તું બે ધડી—વામા૦ (૧)

જેહવી તુમથી માહરી માયા, તેહવી તુમે પિણુ ધરજો,
મોહનવિજય કહે કવિ રૂપનો, પરતક્ષ કરૂણા કરજો—વામા૦

૫

(૪૫૬) (૧૯-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવન

(પહેલાની-દેશી)

‘લંબ ભવ લહી દોહલો રે, કહો તરીયે કેણુ ઉપાવ રે,
—પ્રભુજીને વિનવું રે

સમક્ષિ સાચા^૨સાચવું રે, તે કરણી કિમ યાય રે? —પ્રભુ
અશુભ મોહ જો મેલીયે રે, કાંઈ શુભ પ્રભુને જાય રે—પ્રભુ
નિરાગે^૩ પ્રભુ ધ્યાઈયે રે, કાંઈ તો વિષ્ણુ રાગ કહાય રે
—પ્રભુ (૨)

નામ ક્યાતા જો ધ્યાઈયે રે, કાંઈ પ્રેમ વિના નવિ તાન, પ્રભુ
મોહ—વિકાર જિહાં તિહાં રે, કાંઈ કીમ તરીયે ? શુભધામે રે
—પ્રભુ (૩)

મોહ—બંધ જ બંધિઓ રે,
કાંઈ બંધ જિહાં નહીં સોય રે—પ્રભુ,
કર્મબંધન કીજીયે રે, કર્મબંધન ગયે જોય રે—પ્રભુ (૪)
તેહમાંશો પાઠ ચઢાવીયે રે ? કાંઈ તુમે શ્રી મહારાજ રે—પ્રભુ,
વિષ્ણુ કરણી જો તારશો રે, કાંઈ સાચા શ્રી જિનરાજ રે—પ્રભુ
પ્રેમ મગનની ભાવના રે, કાંઈ ભાવ તિહાં ભવ નાસરે—પ્રભુ,
ભાવ તિહાં ભગવંત છે રે, કાંઈ હિરેરે આતમ આરે—પ્રભુ
પૂરણઘટા^૪અઘ્યંતર ભર્યો રે, કાંઈ અનુભવ અનુહાર^૫રે—પ્રભુ,
આતમ ધ્યાને ઓલખી રે, કાંઈ લહરિયું ભવનો પાર રે
—પ્રભુ (૭)

વર્ણમાન મુજ વિનતિ રે, કાંઈ માનજો નિશદીશ રે—પ્રભુ
મોહન કહે મનમંદિર રે, કાંઈ વસીયો તું વિસવાવીશ રે
—પ્રભુ (૮)

શ્રી મોહનવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થો

સ્તવન ૧૬-૧ (અ)

૧. મીઠા ઠપકા ૨. પ્રેમવાળા ૩. મોટાઈ ૪. ચાર
ગતિ રૂપ ૫. ગામમાં ૬. મોટા ૭. બધા છ
૮. ઉપકાર-એહઆન ૯. ઠાકોર ૧૦. સકાચ

સ્તવન ૧૬-૧ (આ)

૧. પ્રગટ થઈ છે ૨. સ્નેહપૂર્વક અંતરના રાગથી
૩. જૂની ૪. અંદરની ૫. બ્યાં-ત્યાં ૬. ફરેલી
જુદી જુદી બુદ્ધિએ ૭. નય અને તેના પેટાનયની
કરપના ૮. જુદી જુદી રીતે

સ્તવન ૧૬-૨ (અ)

૧. સેવા ૨. ભમરા ૩. બહિર ૪. કેવી રીતે ૫
મોટાઈ

૧૬-૨ (આ)

૧. ખામી ૨. સ્વ-પોતાથી અન્યના સ્નેહભાવ ૩.

હલકો ૪. જમરો ૫. હાથી ૬. ખાંભી મોટે ૭.
બાલક ૮. રાજી થાય

૧૫૧ ૧૬-૩

૧. વિધમાન ૨. ઝોળખાવી આપે ૩. ચાચક ૪.
વસ્તુને આપનાર ૫. મોટાર્થ ૬. પ્રસન્ન થાય ૭.
જ્યોતિમાં જ્યોતિ મળ્યે થકે ૮. સેવા ૯. સફળ

૧૫૨ ૧૬-૪

૧. ન સમજાય તેવું ૨. વિરોધાભાસ રહિત ૩.
અંદ્ર વિકાશી કમળના ૪. ભાગ્યવતું નિર્માણ ૫.
સારા ગુણવાનની સુંદર સોજત ૬. એકધારું ૭.
૬૫૪ ૮. સફળ ૯. ગરજવાન ૧૦ સેવા કરે ૧૧.
અકૃપા ૧૨. ભેદભાવ ૧૩. શુદ્ધો ૧૪. બનાવવાથી

૧૫૩ ૧૬-૫

૧. સેવા ૨. સારી રીતે પ્રસન્ન થાય ૩. કર્યો ૪.
ભાગ્યમાં બન્ધું હોય ૫. ખરૂંથા

૧૫૪ ૧૬-૬

૧. શ્રેષ્ઠ=શાંત ૨. શ્રેષ્ઠ ૩. જ્ઞાન પ્રકાશ ૪. લક્ષ્મી
મેળવીને ૫. હલકાય નહીં તે રીતે ગુંથીર ૬.
સેવા ૭. દયા

૧૫૫ ૧૬-૭

૧. મેધ અને ચાતકને જે પ્રેમ, અહિંસાપના કુલને
અને હરણને જેમનાદ્વચંગીતનો પ્રેમ (૧ લી
ગાથાની બે લીટીનો અર્થ) ૨. જમરો ૩. માલતીની
તાજી ખીસેલી વેલ ૪. અન્ય દર્શનના ૫. સાચી=

વાની રીત ગમે તો. અનુભવદાન = આત્માનુભવ
આપો, અને જો ન ગમે તો મને કહો કે હવે
પછી આવા વેપ લાવીશ નહીં એટલે સરવાળે મારે
આ સંસારનું જામણું બંધ થઈ જાય (પાંચમી
ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૬. સોવન ૭, સ્પષ્ટપણે

સ્તવન ૧૬-૧૪ (અ)

૧. મન-વચન-કાયાથી ૨. કમલ ૩. ભમરો ૪.
તુરછ વનસ્પતિનું નામ છે, જેને ફળ પણ લાગતાં
નથી ૫. ખુશ=પ્રસન્ન ૬. સંસારનો ભટકથો ૭.
મોટો સંસાર સમુદ્ર તર્યો ૮. મળ્યો નહીં ૯.
આશરા જેવું સ્થળ ૧૦. છુપાવીને ઠેક નહીં ૧૧.
ધરે છે ૧૨. છટકી ૧૩. છેડો ૧૪. આગ્રહ ૧૫.
આખા ઉત્તરાર્ધનો અર્થ સંગત રીતે જોસતો નથી,
કંઈક શબ્દ જૂટતો લાગે છે ૧૬. સમવસરણાકારે
૧૭. આખા પૂર્વાર્ધનો અર્થ જલકદાર-વિશિષ્ટ લાગે
છે. પણ શબ્દોનો અંગત સંબંધ સમજાતો નથી.

સ્તવન ૧૬-૧૪ (આ)

૧. વિનતિ ૨. નિર્મળ-ધણ ૩. મધુરા ૪. આશા-
સનો ૫. સંભાળી

સ્તવન ૧૬-૧૫

૧. સેવાએ ૨. સફળ ૩. સેવાથી ૪. ફાગટ ૫.
વાત ૬. પ્રીતિ ૭. વધુ ૮. પ્રેમમાં અંતરાય ૯.
મનની દીલ ૧૦. આસક્ત ૧૧. આપના રૂપમાં
૧૨. જોવારી જાઉં

સ્તવન ૧૬-૧૬ (અ)

૧. વિનતિ ૨. ખરેખર ૩. ખામી ૪. અબોલા ૫.
બૂલ ૬. મુગંધ ૭. અક્ષિ ૮. પહેલેથી

સ્તવન ૧૬-૧૬ (આ)

૧. દમ્ભુષ ૨. સુંદર ૩. અમૃતની ૪. વાટકી ૫.
સોનાની ૬. પત્તકારા વિનાની આંખો ૭. ન સમજાય
તેથી કલા-ગીત

સ્તવન ૧૬-૧૬ (ઈ)

૧. ઉપદ્રવ ૨. નવી=ઉત્તમ ૩. જિગ્મે ૪. મનરૂપ
આવાસમાં

સ્તવન ૧૬-૧૭ (અ)

૧. ન સમજાય તેવા ૨. ન દેખાય તેવા ૩. નજર
૪. છેડો ૫. અકૃપા

સ્તવન ૧૬-૧૭ (આ)

૧. ઇંચક ૨. થાય ૩. પાછળથી ૪. તરછોડો તો
પણ ૫. પણ ગરજવાનને તો તે શિક્ષા=પરચર જેવું
લાગે ૬. બાગ્ય પ્રમાણે

સ્તવન ૧૬-૧૮

૧. ચોમ્બ ૨. ન દેખાય તેવા ૩. મારી જ્ઞાનશક્તિના
અવિયય ૪. અહેરો ૫. આક્ષાત્ર ૬. મનની નેહથી
પહોંચ ૭. તેમાં પણ ૭. આ રીતે ૮. અમારો ૯.
સર્વંથા ૧૦ હેજ=હેત વિનાના ૧૧. મુરકેલ ૧૨. મેવા

સ્તવન ૧૬-૧૯

૧. દેશી શબ્દ છે, સંદર્ભ ગતિથી "કરી કરીને"
અર્થ લાગે છે ૨. પત્તકારો ૩. દિગ્ધી ૪. ગુન્હો

૫. સ્તો ૬. તે ૭. ચંદ્રનો પ્રકાશ ૮. ચંદ્ર વિકાસી
કમલ-કુમુદ

સ્તવન ૧૯-૨૦

૧. સેવા કરનારાને ૨. આધાર ૩. પાનવાળો, જેમ
પાનને ઘડીએ ઘડીએ ફેરવ્યા કરે તેમ હું આપને
ઘડીએ ઘડીએ યાદ કરું છું (ખીજી ગાયત્રી ખીજી
લીટીનો અર્થ) ૪. પ્રીતિ ૫. વધુ

સ્તવન ૧૯-૨૧

૧. મીઠી નજર ૨. સર્પ ૩. મહાદેવ ૪. છાતીએ
૫. કલિયુગમાં ૬. ગાઢ પ્રેમના કારણે

સ્તવન ૧૯-૨૨ (અ)

૧. તિલક ૨. ઉમંગથી ૩. પ્રેમને ૪. સ્ત્રી ૫.
ત્રાંબાનો ૬. રણકો ૭. વાગ્યો ૮. આક્રમણ ૯.
વેશ્યા ૧૦. એવેથી ૧૧. હાથી ૧૨. સીધો ૧૩.
અદ્ભુત

સ્તવન ૧૯-૨૨ (આ)

૧. વગર અપરાધે ૨. અવગણ્યા હો ! ૩. શા માટે ?
૪. ગણી ૫. દુભવ્યા ૬. લેણું નથી ૭. ત્રાક અગર
તાર ૮. કાંતનારી

સ્તવન ૧૯-૨૩

૧. દર્શન મોહનીયના ત્રણ પુંજમાંથી શુદ્ધ પુંજની
અહીં વાત જણાય છે ૨. સાપ ૩. ઝેર વિનાનો
શાંત ૪. દર્શનથી ૫. ઈંદ્ર ૬. સાગરનું માપ

સ્તવન ૧૯-૨૪

૧. કયા ૨. સારી રીતે ૩. રાગ વગર ૪. અંદરથી
સંપૂર્ણ છટાથી ૫. અનુસાર

શ્રી વર્વમાનસ્વામીને નમઃ
શ્રી રામવિજયજી મ.
કૃત
સ્તવન-ચોવીસી

[૨૦]

(૪૫૭) (૨૦-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન
(હારે મહારે ધોવનીયાનો લટકો દહાડા અપાર જો-એ રેશો)
હારે ! આજ મળિઓ મુજને તીન ભુવનનો નાથ જો,
ઉદયો^૧ મુખ-મુરતર મુજ પટ^૨ પર આંગળે રે જો
હારે ! આજ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવી માહરે હાથ જો,
નાકા^૩ માકા દહાડા હરિમળ પ્રભુનજો રે જો (૧)
હારે ! મહારે કિયડે ઉવયો^૪ ઉજવટરમનીય રાશિ જો,
નેહ^૫-સવળી નગર નિહાળી તાહરી રે જો
હારે ! હું તો જાણું નિશ્ચિન બેસી રહું તુજ પામ જો,
તાહરે નેહ બેસી મી^૬જી માહરી રે જો (૨)

હારે ! મહારી પૂર્ણ પૂરણ રીતે, મનની હુંથ ને,
 દુરજનિયાં તે દુખલયા આવટયે પડ્યા રે ને
 હારે ! પ્રભુ ! તું તો સુરતરૂ ખીનો જાણ્યા તૂંચ^{૧૦} ને,
 તુજ ગુણદીરો મુજ હિયઠા ઘાટે જડયો રે ને (૩)

હારે ! પ્રભુ ! તુજશું મહારે ચોળ-મણઠો રંગ ને,
 લાગ્યો એહવો તે છે કુળ ટાળી થકે રે ને,
 હારે ! પ્રભુ ! પલટે તે તો ઠાયો રંગ પતંગ ને,
 લાગ ન લાગે દુરજનનો ઠો મુજ થકે રે ને (૪)

હારે ! પ્રભુ ! તાહરી મુદ્રા આચી મોહનવેલ ને,
 મોહ્યા તીન-ભુવનજન દાસ થઈ રહ્યા રે ને
 હારે^{૧૧} ! પ્રભુ ! જે નધિ રંભ્યા તે સુરતરૂને ઠેલી ને,
 દુઃખ-વિષવેલી આદર કરવા ઉમઘ્યા રે ને (૫)

હારે ! પ્રભુ ! તાહરી ભક્તિ બીનું માહરૂં ચિત્ત ને,
 તલ^{૧૨} નિમ તેલે તેલે^{૧૩} જેમ સુવાસનાં રે ને

હારે ! પ્રભુ ! તાહરી દીઠી જગમેં મોટી રીત ને;
 મુદ્દળ રૂખ્યા અરદાસ^{૧૪} વચન મુજ દાસના રે ને (૬)

હારે ! મહારે પ્રથમ પ્રભુજી ! પૂરણ ગુણનો ધરિ ને,
 ગાતાં રૂપભજિણેઅર હુંસે મનતણી રે ને,
 હારે ! મહારે વિમલવિજયં પર પાંચકને શુભ શિખ્ય ને,
 રામે પાંખો દિન દિન દોલત અતિ ઘણી રે ને (૭)

(૪૫૮) (૨૦-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
 (યશોદાજી ! કાનો તુમારો રોકી રહે ધમુનાનો આરો-એ દેશી)
 દીઠો નંદનવિજયનો, નહિ લેજો^૧ હરપ ધયાનો,
 પ્રભુ ! કીધો મન્નર મયાનો, બોલત પાળ્યો બાંધ્ય શ્રદ્ધાનો (૧)
 મુજને પ્રભુપદ સેવાનો, લાગ્યો છે અવિદુડ તાનો,
 મુજ વાહલો તે હિયડાનો, જે રમિયો નાથ-કયાનો (૨)
 ન ગમે સંગ મુજ બીજનો, ને કેળવે કોડિ કવાનો^૨,
 જિજ્ઞે આપ્યો સ્વાદ ચિનાનો^૩, તેહને ભાવે ધંતુરો રયાનો ?
 પ્રભુ સાથે લાડ કરયાનો, માહરે આસંગ^૪ સદાનો,
 પ્રભુનો^૫ ગુણ ચિત્ત હયાનો, કહિયે મુજ નહિ વિમયાનો
 નદી^૬ છે માહરે વિન્યાનો, પ્રભુજીથી શું છે છાનો ?
 શિષ્ય વાચક વિમલવિજયનો, લહેરામ મુખોલ વિજયનો (૫)

૩૩

(૪૫૯) (૨૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(મુજરો લેએ જાસિમ જાડડી-એ દેશી)

મુજરો જ્યોને માહરો, સાદિત્ર ગિરૂઆ ગરીબનિવાજ^૧,
 અવમર પામીજી એહવો, અજર^૨ ન કર્યોજી આજ-મુ^૩
 તરૂ આપે ફગડૂલડાં જાગ આપે જલધાર,
 આપ^૪-મવારથે કો નદી, કેવળ પરઉપગાર-મુજ^૫
 નિમ પ્રભુ જમજન નારવા, તેં સીધા અવનાર,
 માહરી વેળાજી એવટો, એ છે કવળું વિચાર-મુજ^૬
 પિજમનગાર^૭ દું તાહરો, આમી ન કરુંજી કોઈ
 ૧૬ સંભાગી આપણો, દિનની નજરેજી ભેઈ-૧

સંભવ આહિજ ! માહરા, તું મુજ મળિઓજ ઈથ,
વાચક વિમલ્લવિજય તણો, રામ કહે ગુણ શિશ્ય-મુઠ
ક

(૪૬૦) (૨૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(નંદ સલ્લુજાનંદના રે લો-એ દેશી)

સંવર રાયના નંદનારે^૧ લો, ત્રિભુવનજન-આનંદનારે લો,
મૂર્તિ મોહન ગારીછેરે લો, તન-ધન જીવન પારિયેરે^૨ લો-સં
મુજરો લીજે માહરોરે લો, હું સેવક તાહરોરે લો,
જગતારક નહી વિસરોરે લો,

તો મુજને કિમ વીચરોરે લો-સંવર૦ (૨)

જે જેહના તે તેહનારે લો, સેવું પાસાં કેહનારે લો.
અપજસ^૩ જગ જે દેવનારે લો,

ન કહું તેહની સેવનારે લો-સંવર૦ (૩)

જે કૃણ આજ્યાં કાગડેરે લો, તે હસો કિમ આભડેરે^૪ લો,
આપ વિચારી દેખ્યોરે લો,

તો મુજ કેમ ઉવેખર્યોરે લો-સંવર૦ (૪)

અભિનંદનજિન ભેટિયોરે લો, ભવસાધર ભય મેટિઓરે લો,
વાચક વિમલ્લવિજય તણોરે લો,

રામ લહે આણુંદ ઘણો રે લો-સંવર૦ (૫)

(૪૬૧) (૨૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(અરજ અરજ મુણોને રૂઢા રાજિયાહોજ-એ દેશી)

સુમતિ સુમતિ સલ્લુ^૧ મહારા આહિયાહોજ,

જગજીવન જિનચંદ,

ધન ધન માતા મંગલાહોજી, જિજ્ઞેષું બચો રે નંદ^૧-મુ^૦
ગિર્યા ગિર્યાઈ^૨ પ્રભુ ! તાલરી હોજી, લીકી ભેતાંરે ભેર,
તુમ ગુણ ગણ જે નવિ રંગિઆહોજી,

તે માણસ નદી^૩ પણ દોર-મુખતિ^૦
અમને અમને તુમારો આયજો^૪ હોજી, ભે પણ દાખો ન
અધિકુ^૫ અધિકુ^૬ જોતી દાખવેહોજી,

તે તો જોછારે મેળ^૭-મુ^૦
દેખી દેખી તુમ મુખચંદ્રમાહોજી, જે મુખ પામે રેઃ
તે મન મન બાણે માહરું^૮ હોજી, પણ ન કહાયે રે વેળ-
એકણ એકણ તુમ મેલાવડેહો^૯જી, સરળ હુઓ અવ-
વિમલ-વિમલવિજય ઉવગ્રાયનોહોજી,

રામ લહે જયકાર-મુ^૦

ક્ર
(૪૬૨) ૨૦-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(નથ ગઈ રે મેરી નથ ગઈ-એ દેશી)

અજળ બની રે મેરે અજળ બની,

અજળ બની પ્રભુ સાથે પ્રીતિ,

તો મુજ દુરગતિની શી ભીતિ ? મે
દેખી પ્રભુની મોટી રીતિ પામી પૂરણ રીતિ પ્રતીતિ-
જે દુનિયામે^૧ દુરલભ નેહ^૨, તે મે^૩ પામી પ્રભુની ભેટ^૪-
આલમુને ઘેર આવી ગંગ, પાચો પંચી અખર^૫ પુરંગ-
તિરસે^૬ પાયો માનસતીર, વાહ કરતાં વાધી ભીર-મેરે^૭
ચિતચોરયા સાજનનો અંગ,

અભુચિંત્યો મિલયો ચઢતે રંગ-મેરે^૮ (

જિમ જિમ નિરખું પ્રભુ-મુખ-નૂર,

તિમ તિમ પાઉં જ્ઞાનંદપૂર-મેરેં

મુણતાં જનમુખ પ્રભુની વાત, હરખે માહરા સાતે પ્ધાત-મેરેં

પદમપ્રભુ જિનને ગુણગાન,

લહીયે શિવપદવી અ-સમાન-મેરેં

વિમલવિજય વાચકનો શિષ્ય,

રામે પાયો પરમ જગદીશ-મેરેં (૫)

॥

(૪૬૩) (૨૦-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(માહરે જય સહિયરનો સાથ, કાંબલી મેલોને કાનજી રે
—એ દેશી)

દીસે અ-કળ અરૂપરે, સ્વામી મુખમુજી તાહરે રે

લોકવિહિતી વાત, રાગ ન દોઅ હિયે ધરે રે—દીસેં

જેહને વશ માહારેવ, ઉમયા નારી નચાવિયા રે

વૃંદાવનમાં કાન્હ, ગોપી રાસ રમાવિયા રે—દીસેં (૨)

ખટ્ટા પાઉયો કુંદ, સાવિત્રી નિજ દીકરી રે

તે તે મદનપિશાચ, હલતાં કડ્ડા કિસી કરી રે—દીસેં

ક્રોધ સરીખા ચોધ, તે નો ખિલમાંહિ મારીઆરે

જે વળી જાણ્યા બાંહિ, તે તો હેજીયું તારિયા રે—દીસેં

કહીયે કેતો એમ, તુજ અવદાત અહે ઘણો રે

રામ કહે શુભ શિષ્ય, વાચક વિમલવિજય તણો રે—દીસેં

॥

(૪૬૪) (૨૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવ
 (માં પરિ પાગિ મારા માલિયા, કાચુવ મન ગાતો-એ રેશી)
 ચંદ્રપ્રભની ગાતરી, મુને લાગી મીડી
 જગમા ભેટી જોડની^૧, પિલા દીસે ન દીડી—ચંદ્ર૦ (૧)
 પ્રભુને ગરબે માલકરું, મનડું લલચાવું
 કુલુ છે જીભે જગે ? જિલે ભેગે પલટાવું^૨—ચંદ્ર૦ (૨)
 કોડિ કરી પાન બવર કો, મુજ દિયડે નાવે
 મુરતરૂકી^૩ મોલિગો, કિમ આક^૪ સોલાવે—ચંદ્ર૦ (૩)
 મુજ પ્રભુ મોલનવેલડી, કડ્ડલામું ભરીઓ
 પ્રભુતા પૂરી ત્રિભુવને, ગુલ-મળિનાં દરઓ—ચંદ્ર૦ (૪)
 જિમ જિમ નિરખું નયણડે, તિમ દિયડું હુલસે^૫
 એક ઘડીને અતરે, મુજ મનડું તલસે^૬—ચંદ્ર૦ (૫)
 સહજ^૭-સલંગો સાલિઓ, મિલ્યા શિવનો માથી
 સહજે છુત્યો જગતમે, પ્રભુની સેવાથી—ચંદ્ર૦ (૬)
 વિમળવિજય ગુરૂ શિષ્યનો, શિષ્ય કહે કર ભેટી
 રામવિજય પ્રભુ નામથી, લહે સંપદ કોડિ—ચંદ્ર૦ (૭)

^ક
 (૪૬૫) (૨૦-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવ
 (મુરલી વાઈ છે રે રસાણ, મુરલી સાંભળવા જઈયે-એ રેશી)
 પ્રભુની વાણી ભેર રસાણ, મનડું સાંભળવા તલસે
 સ^૧-જલ-જલદ જિમ ગાજતો,
 બલ્લું વરસે અમૃતધાર—મનડું^૦
 માંભળતાં લાગે નહી, ખિલુ બૂખને તરસ લગાર
 —મનડું^૦ (૧)

નિરયંચ મનુષ્યને દેવતા મુહુ,

સમજે નિજ નિજ વાણી—મનડું ૦

યોજન^૧—ખેત્રે વિસ્તરે, નય—ઉપનય રતનની ખાણ—મનડું ૦

એસે હરિ^૨—મૃગ એકડા, છિંદર—માંબરના^૩ બાળ—મનડું ૦

મોઘ્યા પ્રભુની વાણીયે, કોન કરે કેહની આજ^૪—મનડું ૦

મહાસ વરસ ભે નિમમે^૫, તોહે વૃષ્ટિ ન પામે મન્ન—મનડું ૦

શાતાયે મુહુ જીવના, રોમાંચિત દુવે તન્ન—મનડું ૦ (૪)

વાણી મુવિધિ—નિજાંદની, ચિવરમણીની હાતાર—મનડું ૦

વિમળવિજય ઉવગ્રાયનો, શિષ્ય રામ લહે જયકાર

—મનડું ૦ (૫)

ક

(૪૬૬) (૨૦-૧૦) શ્રી શીતલનાથ—જિન સ્તવન

(અબકો ચામાસો ખાહરા પૂજી રહોને—એ દેશી.)

ભગતિનો બીનો^૧ મારો મુજરો થેં દ્યોને

નેહવં^૨ સવૃણો^૩ ચારો^૪ દરમણ ઘોને,

મોરા દિલમે^૫ આવી રહોને,

શીતલજિન ત્રિભુવન ધણી રે, પ્રભુ ! સેવકને ચિત્ત લહોને

દાન કહાયો આપ ચારે, પ્રભુ ! તેહની લાજ વહોને

—ભગતિ ૦ (૧)

ભણપણું મેં તાહરું રે, પ્રભુ ! તે નવિ દીકું કયાંહિને

મોહન—મુદ્રા દેખીને રે, પ્રભુ ! વસી મુજ હિયડાં માંહિને

—ભગતિ ૦ (૨)

રાત-દિવસ ગુણ જુગુ' રે, પ્રભુ ! બીજુ' કાંઈ ન મુકાયને
જિમ જાણો તિમ રાખજો રે, પ્રભુ ! હુ' વળગ્યો તુમ પાયને
—ભગતિ ૦ (૩)

નરક-નિગોદતણા ધણી રે, પ્રભુ ! જે તે' જાણ્યા બાંધિને
તેહ થયા તુજ આરિખા રે, પ્રભુ ! સેવક કેમ ન ચાહીને
—ભગતિ ૦ (૪)

તુમ દીઠે દુખ અવિ વિસર્વા રે, પ્રભુ ! વાઘ્યો વધતો વાન રે
વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, પ્રભુ રામ કહે ગુણગાનને
—ભગતિ ૦ (૫)

(૪૬૭) (૨૦-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(પ્રભુજીની ચાકરી રે—એ દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસની સેવના રે, આહિખા ! મુજને વાત્સી' ભેર'
પ્રભુને સેવીયેરે ? પ્રભુ દેખી હરખુ' હિયેરે :

આહિખા ! જિમ ધન' દેખી મોર—પ્રભુ ૦ (૧)

અણીયાળી' પ્રભુ આખડી રે, સાં મુખ પુનમનો અંદ-મં

અહનિયે જિભા જોગ'ગે' ૧, સાં જેહને ચોમડ ઈંદ-મં

કુલપગર' દીંચણસમા રે, સાં લલકે દક્ષ અશો'—પ્રભુ

દિંચધનિ પ્રભુ દેશના રે, સાં મોહિ ત્રિભુવન જોક—પ્રભુ

ચામર છત્ર સોહામણા રે, સાં ભામંડલ મનોહાર—પ્રભુ

વાજે દેવની હુંડલિ રે, સાં સિંહાસન મુખકાર—પ્રભુ

આપો શિવમુખ સંપદા રે, સાં પ્રભુશું પૂરણ પ્રેમ—

વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, સાં રામવિજય કહે

—પ્રભુ ૦ ।

૪૬૮) (૨૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન
 (ઉંચો ગઢ ગિરનારકો રે, મનમોહના નેમ—એ દેશી.)
 શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિણુંદણ રે, દિલરંજના હો લાલ
 મુજ મન વાધ્યો રંગ હો, દુઃખ લંજના હો લાલ
 ચાહું ન્હાઉં નિશદિને રે, દિ૦ તુજ ગુણ-ગંગતરંગ હો
 —દુઃખ૦ (૧)

જે સંગી જગ૧-સંગના રે, દિ૦ તેહશું કેહો સંગ હો—દુઃખ૦
 ત્રિભુવનહેમની૨ મુંદ્રડી૩ રે, દિ૦

તું તો અમુલખ૪ નંગ હો—દુઃખ૦ (૨)
 માંહ ઘડી મુજ ખાળને રે, દિ૦ રાખો નિજ ઉછંગ૫હો—દુઃખ૦
 મોહ સરોખા રાજવી રે, દિ૦ જેમ ન મંડે જંગ૬ હો
 —દુઃખ૦ (૩)

વાતડીઆં સમજાવિઓ રે, દિ૦ સમજે કિમ એકંગહો—દુઃખ૦
 અટક્યો તે નવિ ઉલગેરે, દિ૦ માનસ૭ધવલ૮-વિહંગહો
 —દુઃખ (૪)

અગતવિશે લેશું અમે રે, દિ૦ પ્રભુ તુમપદવી ઘંગહો, દુઃખ,
 વાચક વિમળને રામના રે, દિ૦ પ્રભુશું પ્રેમ અલંગ હો
 —દુઃખ૦ (૫)

■

૪૬૯) (૨૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
 નિત નવીનિત નવીનિત નવી, કાજળવાળી ગારી નિત
 નવીરે—એ દેશી)

મનવસી મનવસી મનવસીરે,
 પ્રભુજીની મૂરતિ :

દેખી સવિશેષી વાપી દિલચાઈ માહરી રે લો-પ્રમુખ૦
 તુમ પાખેડે બીજશું તો દિલ ગોઠે નહિરે લો-પ્રમુખ૦
 મુરતરેને ઊડી બાવળ સેવે કુળ કહિરે લો-પ્રમુખ૦ (૨)
 ભેવા તુજ હરિયજ ખિજ ખિજ તરસે આંખડી રે લો-પ્ર૦,
 દુ' ધ્યાડ' ઊડી આડ' પાડ' પાંખડી રે લો-પ્રમુખ૦
 મેવકગુજ ભેયો પરમન હોયો તો સદીરે લો- પ્રમુખ૦
 પામીને અવસર મુજને વિમરયો નહિ રે લો-પ્રમુખ૦(૩)
 જગજનને તાણે બિરૂદ તુમારા મે ખસે રે લો-પ્રમુખ૦
 તો માહરી વેળા આનાકાની કિમ કરે રે લો, પ્રમુખ૦
 મેવક સંભાળો વાચા પાળો આપણી રે લો, પ્રમુખ૦
 તું જમનો નાયક પાંચો મેં ધણી રે લો-પ્રમુખ૦ (૪)
 શિવનારી સારી મેળો તમ મેળાવડો રે લો-પ્રમુખ૦
 અવિગત પરમેશ્વર અનંત જિનેશ્વર તું વઢોરે લો-પ્ર૦,
 વિમળવિજય વાચકનો બાજક ધમ બજેરે લો-પ્રમુખ૦
 રામવિજય બદુ દોલત નામે તુમતજેરે લો-પ્ર૦ (૫)

✽

(૪૭૧) (૨૦-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
 (રેશી-ગ્રાંતીકાની)

ધર્મ-જિણુદ ! તુમે લાયક સ્વામી,
 મુજ સેવકમાં પણ નહિ ખામી.
 ગ્રાહિજ રંગીલા હમારા, મોહના રંગીલા,
 જુગતિ ભેડી મળી છે સારી,
 ભેજ્યો દિયડે આપ વિચારી—ગ્રાહિજા૦ (૧)

ભગતવત્સણ એ બિરુદ તુમારો,
ભગતિ તણો ગુણ અચળ અમારો—સાં
તેહમાં કેા વિવરો^૧ કરી કળશે,^૨
તો મુજ અવશ્યમાં ભળશે—સાં (૨)

મૂળ ગુણ તું નિરાગ કહાવે,
તે કિમ રાગ-ભુવનમાં આવે—સાં
વળી છોટપટ્ટા મોટો ન માવે,
તે મેં આવ્યો સહજસભાવે—સાં (૩)

અનુપમ અનુભવ રચના લીધી,
હિમ શાળાસી જગમાં લીધી—સાં
અધિકું ઓછું અતિ આસંગે,^૫
ભોલ્યું ખમજ્યો પ્રેમ પ્રસંગે—સાં (૪)

અમથી હોડ હુવે કિમ ભારી ?
આશ ધરું અમ નેટા તુમારી—સાં
હું સેવક તું જગવિસરામ,
વાચક વિમળતણો કહે રામ—સાં (૫)

(૪૭૨) (૨૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન રતવ
(બેડસે ભાર ઘણો છે રાજ ! વાતાં કમ કરો છે - એ રાજ
માફરો મુજરો થોને ! રાજ ! સાદિન શાંતિ મુજવ
અચિરાજના નંદન તો ર, દરયાન હોને આગ્યો
સમજિ રીતર કરોને સ્વામી, ભગનિ ભેટણુ લાગ્યો-મ
કુખમંજન છે બિરુદ તુમારું, અમને આશ તુમારી
નમે નિરાગી યજને છરો, સી ગતિ હુવે અમારી ?

કલેયે લોક ન તાણી^૩ કલેવું, એવડું સ્વામી આગે
પણ બાળક ને બોલી ન બાળે, તો કિમ વાલસો લાગે ? માં
માલદે તો તું સમરથ આદિજ, તો કિમ બોણું માનું ?
ચિંતામણિ જિલે ગઠે બાંધ્યું, તેલને કામ કિરયાનું ? માં
અધ્યાતમ^૪-રવિ ઉચ્ચો મુજ^૫ પદ,

भा.६-तिभिर ह्यु' जुगते

विभक्तविशेषं वाचकः। सेवकः,

રામ હે શુભ ભગતે—માહરો.

5

(૪૭૩) (૨૦-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
(ધારે કેસરીયે કેસરીયે, વાગે કું* પ્રાહરીયે ખાશ્વ-એ કેશી)

જાજ મુદ્રા મુંદર રૂપ પુરંદર^૧ મોહિયા—સાહિબજી

ત્રજ અંગે ઠાકિમને બુબુગિર્યા^૧ સોહિયા—સાં૦

તુજ અભિપ્રયકો પણ લાગે મીઠી વાણી રે—સાં

વિદ્યુત્ હોરી સાંકળી લીધું મનકું તાણી રે—સા.૦ (૧)

जिज्ञ जिज्ञ गुण गाढं पाढं तो आराम रे—सा०

તુમ હરિચળ પાએ ન ગમે બીજા કામ રે—સાં

भुज हृदयकभग विद्य वसियुं ताहउं नाम रे—सा०

तुम्हें भुरति उपर वाङ्' तन मन हाभ^३ रे—स्य० (२)

૪૨ નેડી નિયતિન બેબો રહું તુજ આગ રે—સાં.

તુજ મુખડું જોતાં જૂખ ને તરસ ન લાગે રે—સા૦

મે' ક્યાંહિ - તીતી જગ્યાવાં માતની રીતે કે ...

વિમલવિજય ઉવજાય પસાએ,

રામ કહે મુખ પાસ્યાંજી—મન. (૫)

卐

(૪૭૪) (૨૦-૧૮[આ]) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી હંબખડાની)

અનુપમ શ્રી અરનાથનોરે,

પાયો મેં હીદારે સાહિજ મનમાં વસ્યો,

ચંદ્ર જિસ્યો મુખ ઉજળોરે, ઉજળગુણે નવી પાર-માં
જગજનનાં દિલ રીઝવેરે, તારે આણી હેત—સાહિજ.

કો કહશે વીતરાગને રે, રાગતણાં એ હેત—સાહિજ. (૨)

તે તો તત્ત્વમતિ નહિ રે, ક્રોડ પાયે ખેદ—સાહિજ.

ગિરુઆ સહેજે શુભ કરે રે, તે નવિ જાણે બેદ—માં (૩)

તાપહરે જિમ ચંદ્રમારે, સ્ત્રીત હરે જિમ સૂરજ—સાહિજ.

ચિંતામણી દાહિદ્ર હરે રે, આપે વાસજ કપર—સાહિજ. (૪)

તિમ પ્રભુનો શુભ સહજનો રે, જાણે જે શુભગેદ—માં

વિમલવિજય ઉવજાયનોરે, રામ કહે ધરી નેહ—માં (૫)

卐

(૪૭૫) (૨૦-૧૯) શ્રી મહિતનાથ-જિન સ્તવન

(મેં જાળી તુમારી પ્રીતિ પરપંચ ગાતારે-એ દેશી)

હવે જાળી મહિતજિણુંદ મેં આપાં તુમારી રે

તુમે કહવાએ નિરાગ, જુઓ વિચારી રે. (૧)

પ્રપ્ત તેહમું તારી વાત, જે રહે તુજ વશમારે

તે મૂલ ન પામે ધાત, જે હોવે અગમારે. (૨)

કરે ચંદન નિજ સારિજો, સાં જિમ તરુઅરનો ખેતહો^૯

—શામં (૪)

જાનદશા પરગટ થઈ, સાં મુજઘટ મિલિયો ધંધહો^{૧૦}—શાં

વિમલુવિજય ઉવઝાયનો, સાં રામ કહે મુલ શિખ્યહો

—શામં (૫)

(૪૭૭) (૨૦-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(લંકાનો રાજા-એ દેશી.)

શ્રી નમિનાથ મુજ મન વસ્યો રે, ગિરુઓ ગુણની ખાણ રે

—ત્રિભુવનનો રાજા હીપેરે જસ ચડત^૧ દિવાળ,

ચઉદરાજને છેહડે રે, ઉંચો જોહનો ઠાણ રે—ત્રિભું (૧)

મુજરો કો પાવે નહીં રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ રે—ત્રિભું

રાગે નજર ન મેળવે રે, તો કુલુ જાણે છંદ^૨ રે ?—ત્રિં

તેહશું મેં કરતાં કરી રે, અચરજવાળી વાત રે—ત્રિભું

ભગતિ અપૂરવ દોરીયે રે, આકર્ષો ધણુ ભાત રે—ત્રિં

ઉરમંદિર^૩ આવી કર્યો રે, અવિચલ વાસો તેલુ^૪ રે—ત્રિં

મનમેળું કીધા ખરો રે, જે નવિ હોવે કેલુ^૫ રે—ત્રિં

ભવજલનો ભય મેટીયો રે, વાક્યો અધિક ઉમંગ રે—ત્રિં

વિમલુવિજય ઉવઝાયનો રે, રામ કહે મન રંગ રે—ત્રિં

ક્ર

(૪૭૮) (૨૦-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(પરજવાથી માહરે પાડાસી મુજણુ જો, જાતાં ને વળાં

મનકું રીઝવેજો—એ દેશી)

સહિયાં^૧ મોરી ! સાહિજો નેમ મનાવો જો,

દિલકું તે દાઝેર પીઉ વિલુ^૨ જી.

(૪૮૦) (૨૦-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવત
(ભરતનૃપ ભાવગુંઝે-ઝે દેશી)

આજ સફળ દિન માફરોઝે, ભેટયો વીરજિણુ'ંદ કે,
ત્રિભુવનનો ધણીઝે

ત્રિશલારાણીનો નંદકે; જગચિંતામણીઝે
હુઃખ ઢોહગ દૂરે ટળ્યાંઝે, પેખી પ્રભુ-મુખ ચંદકે-ત્રિભુ
રિદ્ધિ-વૃદ્ધિ મુખ-સંપદાઝે, ઉદ્ધટા'અંગે ન માયકે-ત્રિભુ
આવી મુજ આંગણેઝે, સુરગવીર હેજ સવાયકે—ત્રિભુ
ચિંતામણિ મુજ ઠર અડધુ'ં ઝે, પાયો ત્રિભુવનરાજકે-ત્રિભુ
મુ'ંદ' માગ્યા પાસા હજ્યાઝે, ત્રિધ્યાં વંછિતકાજકે-ત્રિભુ
ચિત' આહ્યા આજન મિજ્યાઝે,

દુરજન ઉડયા વાય કે—ત્રિભુ

મીઝ નજર પ્રમુની લહીઝે, જેહવી મુરતકે છાંય કે—ત્રિભુ
તેજ ઝસામલ' દીપતોઝે, હગ્યો સમક્તિસૂર' કે—ત્રિભુ
વિમલવિજય ઉવઝાયનોઝે, રામ લહે મુખ પૂર કે—ત્રિભુ

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૦-૧

૧. ઉગ્યો ૨. અંતરાયના ઘરના ૩. અગ્રુભ ૪. ઉભરાઈ ૫. અપૂર્વ આનંદ રમુની ૬. રનેહભરી ૭. ભેદાર્થ = તરબોળ થઈ ૮. હાટકાની અંદરની મિંજ એટલે હાટોહાડ ૯. અથડ સે ૧૦. ફાંતરા ૧૧. હે પ્રભુ ! જે તમારાથી રંભવા નદી તેઓ મુરતરૂ = કદપવૃક્ષને ઠેલી દુઃખરૂપ ચિયવેલડીને આદરના તૈયાર થયા છે (પાંચમી ગાથાના ઉત્તરાદનો અર્થ) ૧૧. તલ જે રીતે તૈલથી વ્યાપ્ત હોય ૧૩. તૈલમાં જેમ મુગંધ વ્યાપ્ત હોય ૧૪. મરજીનાં વચનો

સ્તવન ૨૦-૨

૧. પ્રમાણ ૨. મન=દિલ, મયાનો=દયાનું ૩. વચન ૪. પ્રયત્ન ૫. સાકરનો ૬. અંતરનો પ્રેમ ૭.

(૪૮૦) (૨૦-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
(ભરતનૃપ ભાવગુંએ-એ દેસી)

આજ સફળ દિન માહરોએ, ભેટ્યો વીરજિણુંદ કે,
ત્રિભુવનનો ધણીએ

ત્રિશલારાણીનો નંદકે; જગચિંતામણીએ

દુઃખ દોહંગ દૂરે દળ્યાએ, પેળી પ્રભુ-મુખ ચંદકે-ત્રિભુ

રિદ્ધિ-વૃદ્ધિ મુખ-મંપદાએ, ઉદ્ધટ્ટાંગે ન માયકે-ત્રિભુ

આવી મુજ આંગણેએ, સુરગવીર દેજમવાયકે—ત્રિભુ

ચિંતામણિ મુજ કર ચંદયું એ, પાયો ત્રિભુવનરાજકે-ત્રિભુ

મુંદપ માગ્યા પામ્યા દળ્યાએ, સિંધ્યાં વંછિતકાજકે-ત્રિભુ

ચિત્ર વાઘા સાજન મિજ્યાએ,

દુરજન ઉડ્યા વાય કે—ત્રિભુ

મીઝ નજર પ્રભુની લહીએ, જેહવી સુરતરૂ છાંય કે—ત્રિભુ

તેજ સત્તામત્ત દીપતોએ, હગ્યો અમહિસૂર કે—ત્રિભુ

વિમલવિજય ઉવઝાયનોએ, રામ લહે મુખ પૂર કે—ત્રિભુ

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૦-૧

૧. ઉગ્યો ૨. અંતરાયના ઘરના ૩. અશુભ ૪. ઉલટાર્થ ૫. અપૂર્વ આનંદ રમ્મની ૬. સ્નેહભરી ૭. ભેદાર્થ = તરબોળ થર્થ ૮. હાડકાની અંદરની મિંજ એટલે હાડોહાડ ૯. અયડાશે ૧૦. ફાંતરા ૧૧. હે પ્રભુ ! જે તમારાથી રંબ્યા નહીં તેઓ સુરતરૂ=રૂપવૃક્ષને ઠેલી દુઃખરૂપ વિષવેલડીને આહ-રના તૈયાર થયા છે (પાંચમી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૧૧. તલ જે રીતે તૈલથી વ્યાપ્ત હોય ૧૩. તૈલમાં જેમ મુગંધ વ્યાપ્ત હોય ૧૪. મરજીનાં વચનો

સ્તવન ૨૦-૨

૧. પ્રમાણ ૨. મન=દિલ, મયાનો=દયાનું ૩. વચન ૪. પ્રયત્ન ૫. સાકરનો ૬. અંતરનો પ્રેમ ૭.

વિનકયાનો મનનો મનુ જ્યારે ૧ હું નહીં જુએ
 ૨. ની માથાનો વિનકયા ૩. મારે હવે ૪.
 ૫. વિનકયા નથી.

સ્તવન ૨૦-૩

૧. મનીષાને મંજાતનારા ૨. વિનકયા ૩. પોતાના
 ૪. મારે નહીં ૫. મેં

સ્તવન ૨૦-૪

૧. પુત્ર ૨. જાતારીલુદને ૩. જગતમાં જે દેવતા
 ૪. અપજીતી ૫. (ત્રીજી માથાની ત્રીજી લીટીનો અર્થ)
 ૬. બહે

સ્તવન ૨૦-૫

૧. મેં ૨. પુત્ર ૩. મોટાઈ ૪. બહુમો ૫. નિશાની
 ૬. મનસામી

સ્તવન ૨૦-૬

૧. ધનુ ૨. મેળાપ ૩. મેં ૪. ઘોડો ૫. તર-
 ૬. આખા શરીરમાં ગળગળાટી

સ્તવન ૨૦-૭

૧. ન સમજાય તેવું ૨. સ્વરૂપ ૩. જગભર ૪.
 ૫. કામદેવને ૬. ચંદ્ર ૭. પાવંતી ૮. કંઠેયાનું
 ૯. કામરૂપ પિશાચ ૧૦. ચરિત્ર-વૃત્તાંત

સ્તવન ૨૦-૮

૧. જે પ્રભુની ૨. ફરી શકે ૩. કોઈ પ્રયત્ન ૪.
 ૫. બીજા કોઈ ૬. કલ્પવૃક્ષના ફળથી ૭. આકો ૮
 ૯. ઉમંગલોર પ્રસન્ન થાય ૧૦. અંખના કરે ૧૧. સ્વા-
 ભાવિક રીતે મુંઢર

સ્તવન ૨૦-૨૧

૧. ચઢતી કળા ૨. અભિપ્રાય ૩. મનમંદિરે ૪.
તે પ્રમુખએ

સ્તવન ૨૦-૨૨

૧. યો ! સખીઓ ! ૨. વિરહઅગ્નિથી બળે
૩. વગર જોયે ૪. સંજાંધ કરીને ૫. રીત ૬. હુઝે
૭. પ્રખ્યાત

સ્તવન ૨૦-૨૩

૧. સુંદર ૨. આકર્ષક ૩. સુંદર ૪. આંખની પ.
મોદક ૬. ધરણેન્દ્ર ૭. તેના ઉપર

સ્તવન ૨૦-૨૪

૧. હરખ ૨. કામધેનુ ૩. અંતરનો પ્રેમ ૪. વધુ
૫. મનમાન્યા ૬. મનગમતા ૭. અળહજતો ૮.
સમકિલ રૂપ સૂધ

૧૫૪૧૧ ૧૫૪૧૨

૧ ૫૫

૧૫૫૧૧

૧૫૫૧૨ ૧૫૫૧૩

૧ ૫૫

૧૫૫૧૨

૧૫૫૧૩ ૧૫૫૧૪

૧ ૫૫

૧૫૫૧૫ ૧૫૫૧૬

૧ ૫૫

૪ ૫૫

૪ ૫૫

૫૫૫૧૫

૫૫૫૧૬

૫૫૫૧૭

૧૫૫૧૮ ૧૫૫૧૯

૧ ૫૫

૧૫૫૨૦ ૧૫૫૨૧

૧. ૫૫૫૨૧ ૨. ૫૫૫૨૨ ૩. ૫૫

૫ ૫

૪ ૫૫૫૨૩ ૫૫૫૨૪ ૫૫૫૨૫

૧૫૫૨૬ ૧૫૫૨૭

૧. ૧૫૫૨૭-૧૫૫૨૮ ૨. ૫૫૫૨૯

૬. ૫

૧૫૫૨૯ ૫. ૧૫૫૨૯ નવી ૬. ૫૫૫૨૯ ૭. ૫૫

૧૫૫૨૯ ૮. ૫૫૨૦ ૯. ૫૫૨૦-૫૫૨૦

પ્રભુ રાયજિતારિ^૫—નંદ નયણે દીઠો રે
 સાવશથીપુર—થણગાર, લાગે યુને મીઠો રે (૪)
 પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવાન, નામ સુણાવે રે,
 પણ મુગતિવધૂ વશી—મંત્ર, પાઠ લણાવે રે (૫)
 મુજ રહ^૧ લાગી મનમાંહે, તુજ ગુણ કેરીરે
 નહિ તુજ મૂરતિને તોલ^૭, સૂરત^૮ ભલેરી^૯ રે (૬)
 જિન ! મહેર કરી ભગવાન,વાન^{૧૦} વધારો રે
 શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ-શિષ્ય, કિલમાં ધારો રે (૭)

॥

(૪૮૪) (૨૧-૪) શ્રી અભિનંદન—જિન સ્તવન
 ધમધમ ધમકે ધુધરા રે, ધુધરે હીરની હીર કે ધમ એ દેશી)
 શ્રી અભિનંદન—સ્વામીને રે, સેવે મુરખમરીની કોઠ કે—
 પ્રભુની આકરી રે
 મુખ મટકે મોહી રહી રે, ઉભી આગળ બે કરબોડ કે પ્ર૦
 સ્વર ઝીણે આલાપતી રે, ગાતી જિનગુણ—ગીત
 રસાળ કે—પ્રભુ૦
 તાળ મૃદંગ બલાવતી રે, દેતી અમરી^૧ભમરી^૨—ખાળકે—
 પ્રભુ૦ (૨)
 ધમધમ ધમકે ધુધરી રે, રખજકે કટિમેખલ^૩સાર કે—પ્રભુ૦
 નાટક નવનવા નાયની રે, બોલે પ્રભુ—ગુણગીત રસાળ કે—
 પ્રભુ૦ (૩)
 પુત્ર સિદ્ધારથ માતનો રે,
 સંવર—ભૂપતિ-કુળ—સિલગાર—પ્રભુ૦

અવગુણ ગણતાં માહરા રે લો,

નહિ આવે પ્રમુજી ! પાર—મ

પણ જિન પ્રવહણની^૩ પરે રે લો,

તુમે છો તારણહાર—મારાં હવે.

નયરી અયોધ્યાનો ધણીરે લો,

વિજયા ઉચર^૪—મર—હંમ—મ

જિતરાત્રુરાયનો નંદલો રે લો,

ધન ઇક્વાગનો વંશ—મારાં હવે.

ધનુમય માહાચારની રે લો, દેહડી રંગ^૫—મનૂર—મ

બહોતોર પૂરવ લાખનું^૬ રે લો,

આયુ અધિક મુખ—પૂર—મારાં હવે.

માયમે આરે તું^૭—મજ્યો^૮ રે લો,

પ્રગટયાં છે પુણ્યનિધાન—મા

સુમનિ ગુરુ—પદ સેવતાં રે લો,

રામ અધિક તનુ—વાન—મારાં હવે.

(૮૮૩) (૨૧-૩) શ્રી સંભવનાથ—જિન રે

(તુમે માહુસ બોલાવે કાન ! આજિંદ મારી રે—અ રે

મુને સંભાજ જિનશયુ^૧ પ્રીત, અવિદડી ભાગી રે

કાઈ દેખત પ્રમુ મુખ—મંદ, બાવડી ભાગી રે

જિન મેંના—નવન^૨ દેવ, દિવટે વગીયો રે

સનુ—અરજી નહિ કર મંદ, અનુભવ—રમીયો રે

ને તનુ—નય—નયાર પ્રમ.જી, પ્રેમી ભાગ

મનમંદન કંનનવાન, વાલી લેરી મયા રે

પ્રભુ રાયજિતારિ^૫—નંદ નયણે હીઠા રે

સાવધથીપુર-શણગાર, લાગે મુને મીઠો રે (૪)

પ્રભુ શ્રદ્ધચારી ભગવાન, નામ મુણાવે રે,

પણ મુગતિવધૂ વશી-મંત્ર, પાઠ લણાવે રે (૫)

મુજ રદ^૧ લાગી મનમાંહે, તુજ ગુણ કેરીરે

નહિ તુજ મૂરતિને તોલ^૭, સુરત^૮ લલેરી^૯ રે (૬)

જિન ! મહેર કરી ભગવાન,વાન^{૧૦} વધારે રે

શ્રી મુખતિવિજય ગુરુ-શિષ્ય, દિલમાં ધારે રે (૭)

ક

(૪૮૪) (૨૧-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(ધમધમ ધમકે ધુધરા રે, ધુધરે હીરની હોર કે ધમ એ દેશી)

શ્રી અભિનંદન-સ્વામીને રે, સેવે મુરકુમરીની કોડ કે—

પ્રભુની આકરી રે

મુખ મટકે મોહી રહી રે, ઉભી આગળ બે કરતોડ કે પ્ર૦

સ્વર ઝીણે આલાપતી રે, ગાતી જિનગુણ—ગીત

રસાળ કે—પ્રભુ૦

તાળ મૃદંગ બજાવતી રે, કેતી અમરી^૧લમરી^૨-ગાળકે—

પ્રભુ૦ (૨)

ધમધમ ધમકે ધુધરી રે, કળાળકે કટિમેખલ^૪સાર કે—પ્રભુ૦

નાટક નવનવા નાચની રે, બોલે પ્રભુ-ગુણગીત રસાળ કે—

પ્રભુ૦ (૩)

સુન સિદ્ધારથ માતનો રે,

સંવર-ભપતિ-કળ-શિલગાર—પ્રભુ૦

- ભરિય કચોલી^૧ કુંકુમેર, માંહે મૃગમદ^૩ ઘોળી
 પૂને પ્રભુ નવ અંગ રે, લાલ સહિયર^૪-ટોળી (૨)
 કેસરની આંગી રચી, માંહે હીરા દીપે
 ભેર બન્ધો જિનરાજ રે, તેજે લાલ સૂરજ છપે (૩)
 મુગટ ધર્યો શિર ચોભતો, મણિ રચણ બિરાજે
 જલકે^૫ કુંડળ ભેડ રે, હર્ષડે હાર નિર્મળ છાજે (૪)
 કરી પૂજ મન ભાવશું, પ્રભુ હર્ષડે ધરતી
 ધરતી ઉઠવતી પામ રે, જોવે લાલ જિનમુખ ફરતી (૫)
 કાકંદી નયરી ધણી, શત ધનુષની કાયા
 લાખપૂરવતું આયુ રે, નવમો લાલ એ જિનરાયા (૬)
 શ્રી સુમતિવિજય પ્રભુ-નામધી, નિત મંગલિક માળા
 રામવિજય જયકાર રે, જપતાં લાલ જિન ગુણમાળા (૭)

❦

(૪૯૦) (૨૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(પાટણની પટોળી રાજદા ! લાવજો રે લો-એ કેશી)

- શ્રી ભદ્રિયપુર વાસી રે આહિજ માહરા રે,
 શ્રવણે^૧ મેં સુણિયા રે ગુણ બહુ તાહરા રે
 ગુણો મોરા મીઠા ! શ્રી લગવંત ! કેવળ^૨-કમજાના હો કંત;
 સેવક નિજ ચરણે રે રાજદા^૩ ! રાખજો રે (૧)
 ચાતેને^૪ વળી રાજ રે, રાજદા ! અળગા વસો રે,
 તિહાંકણને^૫ આવણને^૬ રે મનહું ઉલ્લસે રે
 મુળ મોરા આહિજ ! લાલ ગુલાલ, સેવકને નયણે નિહાજ;
 નયણની લીલા રે તારી તારણે રે (૨)

હરખે હું તુમ શરણે આબ્યો કે, મુજને રાખને રે લો,
ચોરદા ચ્યાર ચુગલ^૧ બે ભુંડા કે, તેહ દે નાખને રે લો,
પ્રભુજી ! પાંચતણી^૨ પરથ^૩ સા કે, રૂડી થાપને રે લો,
મોહન ! મહેર કરીને દરશણ, મુજને આપને રે લો,
તારક ! તુમ પાલવ^૪ મેં આલ્યો કે, હવે મુને તારને રે લો,
કુતરી કુમતિ થઈ છે કેડ^૫ કે, તેહને વારને રે લો,
સેંદરી^૬ મુમતિ સોહાગળ આરી કે, પ્યારી છે ઘણી રે લો,
તાતજી ! તે વિણુ જીવેં ચીઠ, ભુવન કહું આંગણુ^૭ રે લો,
લખ ગુણ લખમણા^૮ રાણીએં નાચો કે,

મુજ મન આવને રે લો,

અનુભવ અનોપમ અમૃત મીઠો કે,

મુખડી લાવજ્યો રે લો (૩)

હીપતી દોહસો ધનુષ પ્રમાણ કે, પ્રભુજીની દેહડી રે લો,
દેવની દશ પૂરવ લખ માનકે, આઉખું વેલડી રે લો,
નિરશુણ નિરાગી પણ હું રાગી કે, મનમાંહે રહો રે લો,
શુભ શુદ્ધ મુમતિવિજય મુપસાય કે,

સમેં મુખ લલ્યો રે લો (૪)

જ

(૪૮૯) (૨૧-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવ

(સોવન સોદા જગે બધા કુંડાલી દોરી, ર્યાં ર્યાં દાનજી રેસ^૧

સંજો રામ સોને દોરી—એ દેરી)

મવિધિ-જિલેસર । ભગતો- મનમોહન સ્વામી

- ભરિય કચોલી^૧ કુંકુમેર, માંહે મૃગમદ્દ^૨ ઘોળી
 પૂજે પ્રભુ નવ અંગ રે, લાલ સહિયર^૪-ટોળી (૨)
 કેસરની આંગી રચી, માંહે હીરા દીપે
 ભેર બન્ધો જિનરાજ રે, તેજે લાલ સૂરજ અપે (૩)
 મુગટ ધર્યો શિર ચોલતો, મણિ રચણ બિરાજે
 ઝલકે કુંડળ ભેડ રે, હર્ષડે હાર નિર્મળ છાજે (૪)
 કરી પૂજા મન ભાવશું, પ્રભુ હર્ષડે ધરતી
 ધરતી ઉઠવતી પાપ રે, ભેવે લાલ જિનમુખ ફરતી (૫)
 કાકેંદી નયરી ધણી, શત ધનુષની કાયા
 લાખપૂરવતું આયુ રે, નવમો લાલ એ જિનરાયા (૬)
 શ્રી સુભતિવિજય પ્રભુ-નામધી, નિત મંગલિક માળા
 રામવિજય જયકાર રે, જપતાં લાલ જિન ગુણમાળા (૭)

ક

- (૪૯૦) (૨૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
 (પાટણની પટોળી રાજંદ ! લાવજો રે લો-એ દેશી)
 શ્રી ભદ્રિકપુર વાસી રે આહિજ માહરા રે,
 ધ્રુવણે^૧ મેં સુણિયા રે ગુણ બહુ તાહરા રે
 મુણે મોરા મીઠડા ! શ્રી ભગવંત ! કેવળ^૨-કમળાતા હો કંત;
 સેવક નિજ ચરણે રે રાજંદ^૩ ! રાખજો રે (૧)
 સાતેને^૪ વળી રાજ રે, રાજંદ ! અગગા વસો રે,
 તિહાંકણને^૫ આવણને^૬ મનડું ઉઘસે રે
 મુણ મોરા આહિજ ! લાલ ગુલાલ, સેવકને નયણે
 નયણની લીલા રે તારી તારણે રે

શ્રી શ્રીલક્ષ્મિન ! મુજ મનમાં
 શિવરમણીના રસિયા દિલમાં લાવજો કે
 પ્રભુજી મોરા ! તારું અકળ સ્વરૂપ,
 તુજથી અગમ નદી મન રૂપ;

જીવડો લલચાણો પ્રભુજીની મૂરને કે (૧)
 નેત્રું ધનુષ પ્રમાણે કે નંદમાતનો કે,
 શ્રી વસ્ત્રલંબન કે દંડરથ તાતનો કે
 પ્રભુ મોરા અવધાને ગુણગેહ, જિનજી તુજમું મુજ મન ને
 નેહલડાની વાતું કે રાજંદ ! દોડલી કે (૨)
 વિનવડી આંખગીને કે રૂદામું બાગચયો કે,
 મવમવના પાતક કે અગગા દાગચયો કે
 પ્રભુ મોરા ! તુમે છો ગરીબનિવાસ,

શ્રીગુરુ મુમની વિજય કવિરાજ
 બાગક સેવકને લેખે આજુચયો કે (૫)

(૪૯૧) (૨૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવ
 (વીજલ બોલાયા હું મહં કાંઈ ઉભી ધરી વીચ
 વીજલ વાલમા-એ કેસી)

ભારક બિરહ મુછી કરી, હું આવી ઉત્તો દરબાર

—શ્રી શ્રેયાંસ આદિજ

પ્રજ્ઞા ધારી તારું ન કીજીએ, મુજ ઉપાને પાર—શ્રી
 કાગારિક દ્રવજુ દાખનાં, દાનારપત્રું કિમ માય ?—શ્રી
 એ વિજુ અવલંબન તારીએ,

તો જગ મધજો જગ માય—ધી. (૨)

કને સમજવવા, કહેયો લોખામણી વાત—શ્રી૦
 હઠ કીધો મૂકીય નહી, વિલુ તાર્યે ત્રિશુવનતાત—શ્રી૦
 મન તારણનું^૩ અછે, તો દીલ તણું શું કામ—શ્રી૦
 ક^૪ નીર મુખ-ફખણે, ઘઈ મેઘઘટા જગ રયામ—શ્રી૦
 દરશણથી તાહરો, દુ^૫ કહેવાણો જગમાં હે—શ્રી૦
 મુજ કુલુ લોપી શકે, બળિયાની ઝાલી બાંહે—શ્રી૦ (૫)
 કુમર વાલેસર, પ્રભુ સિંહપુરીનો રાય—શ્રી૦
 ચોરાસી વરવનું પ્રભુ પાજનું પૂરણ આય—શ્રી૦ (૬)
 ચોરી તનુ ચોલનું, ખડગી લાંછન જગદીશ—શ્રી૦,
 ધરીને વિનવું, શ્રીમુમતિવિગય કવિચોસ—શ્રી૦ (૭)

ક

(૪૯૨) (૨૧-૧૨) વામુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(નંદન ગોત્રાલીધાની—દેશી)

વામુપૂજનરિંદના, નંદન જિન નયભૂનંદ,
 જિન વાલહા, પ્રભુ ? કિમ આણું તુમ ઉજગે,
 ફો^૧-પુટાંબનો ફંદ-શ્રીજિન । સાંભળો૦ (૧)
 પી^૨-રમણી મોહનંદિની^૩, મુજ કેડ ન મૂકે તેહ-શ્રી.
 મજ્યો તે લોલીઓ, લાગો તેહનું બદુ નેહ-શ્રી૦ (૨)
 શ^૪ મજ્યા પૂતારડા, તેહના વગીનવ નવા રંગ-શ્રી.
 નિશ તેણે દુ^૫ લોખાઓ, ન ધર્યો પ્રભુ સાયે રંગ-શ્રી૦
 દરશણ તલસે ધણું, જિન મુજ મનકું દિનરાત-શ્રી.
 પન્નર^૬ આડ રહે, જે નીચ ધણું
 કળીયુગ આજનો, બદુ ગારરિયો

કરું રૂપ ન જોળજે, નહિ શુદ્ધ ધર્મની ગાહ—૨
 મુ-દગિગાળુ વિજુ જીવડા, કરના લીસે વિવહાર—શ્રી
 મુ જામે મૂલ્યા ધણા, પ્રભુ દોહિલો લોકાગાર—શ્રી
 સ મિતેર લખ આડિયું, તોડું મિતેર ધનુષ તનુ સાર—શ્રી
 મ વિજય કરજોડીને, કહે ઉતારો ભવપાર—શ્રી૦

૪

૬૩) (૨૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્ત

(કુસાખાલી આખાલીયા શું કરો—એ દેશી)

ન ! વિમલ-વદન રજિયામણું, બણે કનકાકમળનો રા
 વિમલ નિભુંદજી

ન ! અધર અમીરસ ભૂમિનો,

પ્રતિબિંબિત બિંબ મુહાયરે—વિ૦ (૧)

ન ! અનુરૂપની રૂપમાં, નવિ આવે સુરના ઈંદરે—વિ.

ન ! મુખ ટીકો નીકોઝ બન્યો,

માનું ઉઝ્યો ઉજલ ચંદરે—વિ૦ (૨)

ન ! દાડમ કળી જોપતી, અતિ હીપે દાંતની જોલરે—વિ

અરુણ અધર છબિથી મળ્યા,

માનું મુગતાફળ સમતોલ રે—વિ૦ (૩)

ન ! અકળ અરૂપી રૂપ છે, પલુ સફળ સરૂપી જાણે રે—વિ

ન ! અગણિત શુભના દોરથી,

મનમાંકડું બાંધ્યું તાણરે—વિ૦ (૪)

ન ! શિવ મુખદાયક સાંભળી,

હું હરજ્યો હૃદય માંહિરે—વિ૦

મોરી તુજશું કરી,

જિમ ચંદ ચકોરી થાય રે—વિ० (૫)

વિમાચળ શું કરે,

નદિ ખોટ ખજાને તુજજરે—વિ०

ગાદમું મુઝેા.

તો વંછિત રૂઝે મુજજરે- વિ० (૬)

શ્યામા તળેા,

સાક લાખ ધનુષ તનુ આધરે—વિ०

જય કવિરાજનો,

ઈમ રામવિજય શુભ ગાયરે—વિ० (૭)

ક

૧-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(મતી આવી છે ભરપુર જો એ દેશી)

ન^૧ જગ^૧-આનંદન દેવજો,

નેહ રે નવરંગે^૨ નિત નિત ભેટીયે^૩ રે,

થાયે^૪ મોરી સોઅરોજ,

વ-ભવનાં પાતિકડાં અજગાં ભેટીયે^૫ રે, (૧)

પહેરી ચરણ ચીર રે

આવો રે ચોવટટે જિનશુભ ગાઈયે^૬ રે,

યે^૭ શું થાયે^૮ મોરી બેની રે,

પરભવરે સુરપદવી સુંદર પામીયે^૯ રે० (૨)

તી લોગી પરિધન^{૧૦} ભાવે રે,

ગાવે રે શુભવંતી હૃદયે ગહગહી રે,

જગજ્ય-નાયક શિવ-મુખદાયક દેવરે,
 લાવક રે તુજ સરિજો જગમાં કો નહી
 પરમ નિરંજન નિર્જિત ભગવંત રે,
 પાવનરે પરમાત્મ શવણે^૧ સાંભળે
 પામી હવે મેં તુજ શાસન પરતીત રે,
 ધ્યાને રે એક તાને પ્રભુ આવી મળ્યો
 ઉંચપણે પચાશ ધનુષનો માનરે,
 પાળ્યું રે વળી આડખું લાખ લીશનું^૨ ।
 શ્રીગુરુ મુમતિવિજય કવિરાય પમાય રે,
 અદનિશરે દિલ ધ્યાન વચે જગતીશનું^૩ રે

(૪૮૫) (૨૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન^૪ રે
 (બાઈ રે ગરબડો એ-કેરી)

ધરમ જિજેસર મેનિયે રે,
 ભાનુ નરેસરનંદ^૫—બાઈ રે જિન^૬ રે
 જિન-ધ્યાને હુખવિસરે રે,

હું પામી પરમાણંદ—બાઈ
 રતનજડિત મિધાનને રે, જેમે શ્રી ભગવાન—બાઈ
 મુખ આગળ નાથ મુરી રે, છંદ કરે મુનુમાન—
 પ્રભુ વરમે નિદા દેદના રે, જેમ અ.વાડો બેદ
 તાપ દગે તનનો પરો રે, વાદિ બમણો નેદ
 અનુવાયાક ગઅણે પુરે રે, વાજીર કોડકોડ—
 તથા ચેઈ નાથ કિંનરી રે, લીટ માણ^૭ માણ—
 આપુ હથ લાખ વરતનું રે, ધનુષ વિમનાલીંગ

૫ પ્રભુ નામથી રૂ,

લક્ષ્મીયે' નવ નિધાન-બાઈ૦ (૫)

ક

(૨૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(અંબા બિરાજે છે એ દેશી)

તિ જિજ્ઞંસની, છત્રી' રાજે છે,

પ્રભુ ગંગાજલ-ગંભીર, કીરતિ ગાજે છે૦ (૧)

ધર સોદામણું, ઘણું દીપે છે

નરિંદના નંદ', કંદપ' ગુપે છે૦ (૨)

માતાયે' ઉરે ધર્યો, મન રંજે છે

કંચનવાન, બાવક બંજે છે૦ (૩)

મ પરમ યોગે બાજે, મન લીધું છે

બા કેવલજ્ઞાન, કારજ મીધું છે૦ (૪)

તીરની રેડરી તનુ મોટે છે

નાર્વાન વરમંત, ભવિ પરિગોરે છે૦ (૫)

કલ પ્રભુતા ભણી, જન તારે છે

નવજલ માલિ, પાર ઉતારે છે૦ (૬)

તિવિજય ગુરૂ નામથી, દુખ નાસે છે

મવિજય જિનધ્યાન, નવ નિધિ પામે છે૦ (૭)

ઙ

૧) (૨૧-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(રસીવાની-દેશી)

! કુંથુજિલેખર ! કેલર'બીની રેડરી રે હો

—મારા નામજી રે હો

રસીયા ! મનવંછિત વર પૂરણ, મુર .

રસીયા ! અંજન^૩-રહિત નિરંજન,

નામ હીચેં ધરો રે લો—માર^૧

રસીયા ! મુગન કરી મન ભગતે, પ્રમુ-પ્રભ કરો રે લો—માર^૨

રસીયા ! શ્રીનંદન^૪ આનંદન, ચંદનથી મિરે રે લો—માર^૩

રસીયા ! તાપ-નિચારણ તારણ-તરણ તરી^૫પરે રે લો—માર^૪

રસીયા ! મનમોહન જગસોહન, કોહ^૬નદી કિરયો રે લો—માર^૫

રસીયા ! ફૂલ^૭ કમિયુગ માહી, અવર ન કો ઈરયો રે લો—માર^૬

રસીયા ! ગુણ અંબારી જાડે, બલિહારી નાથને રે લો—માર^૭

રસીયા ! કોણ પ્રમાદે છાંટે, શિવપુર સાથને રે લો—માર^૮

રસીયા ! કાચ નણે કોણ કારણ, નાંખે મુશમલિ^૯ રે લો—માર^૯

રસીયા ! કોણ આખે વિષદાન, મેવા અવગતી રે લો—માર^{૧૦}

રસીયા ! મુર^{૧૦}-નરપતિ મુત કાવો,

ચાવો^{૧૦} ચઉદિગે ૩ લો—માર^{૧૦}

રસીયા ! વરમ મહમ પંચાણ,

જિન પૃથવી વસે રે લો—માર^{૧૦}

રસીયા ! ત્રીશ ધનુષ પજ^{૧૧} ઉપર,

ઉંચપણે પ્રમુ રે લો—માર^{૧૦}

રસીયા ! ત્રણ ભુવનનો નાથ કે,

યર્ધ બેડો વિભુ રે લો—માર^{૧૦}

રસીયા ! અજ^{૧૨} લંછન ગતલંછન,^{૧૩}

કંચનવાન^{૧૪} હે રે લો—માર^{૧૦}

રસીયા ! રિદિ પૂરે દુઃખ ચૂરે, જોડના ધ્યાનથી

રસીયા ! બુધ શ્રી મુમતિચિજ્ય કવિ,

પ દશ દીપતી—ગુણ* પ્રભુ બ્રહ્મચારી બગવંત—હેં
વર મને વાલહો—ગુણ* રામવિજય જયવંત—હેં

ક

(૨૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(પારખુના ગીતની દેશી છે.)

વિજન જિન ત્રેવીશમો, હાંછન નાન' વિખ્યાત,
સુંદર પ્રભુછની દેહડી,

વામા રાણીનાં જાનર—સેવો* (૧)

યોર ઘટા ધનશુ' મળ્યો, કમઠે' રચ્યો જલધાર
પારે જલ વરસે ધણુ',

જલ-ચક્કનો ન લહુ' પાર—સેવો* (૨)

જલ બહાસો કાઉસગ રહ્યો, મેરૂ તણી પેરે ધીર,
તણી પારા વાપે તિહાં,

ચડીયાં કંચાં છ નીર—સેવો* (૩)

ન ચગીયો પ્રભુછ માદગે, પામ્યો કેવળનાથ,
પરજ મુર કોડ મળ્યા તિહાં,

વાળ્યા છન નિશાન—સેવો (૪)

કંચપહો પ્રભુ ચોખવા, અશ્વમેન રામનો નંદ,
પરચા પરજ પાસછ, હોરે હોવે પરમાણંદ—સેવો*
ત વરસનું આઉણું ભોગવી, પામ્યા અવિચળ રિદ,
મતિવિજય સુર નામથી,

રામ લહે વર ચિદ—સેવો* (૬)

ક

નમિનાથ નમો ગુણખાળી લાલ, અક્ષય વગી અવિના
તેણે વાત સકળ એ જાળી લાલ જેહને આશા દાસી છે
શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ નામે લાલ, અવિચળ લીલા લા
કહે રામવિજય જિત ધ્યાને લાલ,

કીરતિ કમળા વાધી છે

ક

(૫૦૨) (૨૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિત સ્તવન

(૬મે તમારા છોરડાના ગુણ માનો કે ના —એ કેમો
રાજુલ કહે પીઠ નેમજી, ગુણ માનો છે કે ના.
કિમ છોડી આલ્યા નિરધાર ? હે ગુણ જાણો છો કે ન
પુરપ અનંતે ભોગવી-ગુણ- પીઠ સુખ મોહ્યા તિજુ ન
—હે ગુણ (૧)

કોડીગમે જેહને આલે—ગુણ ૦ રથો તે નારીથી રંગ—હે
પણ જગ ઉખાંણોર કલ્પો-ગુણ ૦

હોવે સરીસા સરસો મંગ—હે ગુણ (૧)
હું ગુણવંતી ગોરડી-ગુણ ૦ તે નિગુણ મન—હે નાર—હે
હું મેવક છું રાવળી-ગુણ ૦ તે સ્હામું ન જુવે લગાર—હે
જગમાં તે ગુણ આગળી-ગુણ ૦ જેણે વશ કીધો ભરતાર—હે
મન ઘેરાગે વાળીયો-ગુણ ૦ લીએ રાજુલ સંયમભાર—હે
જેહનીને મગવા ભણી-ગુણ ૦ પીઠ પેહલી તે જાય—હે
સંગ લહી તે નારીનો-ગુણ ૦ રહી અનુભવશું લય લાય—હે
સસુદ્રવિજય કુળ અંદલો-ગુણ ૦ શિવાદેવી માત મહાર—હે
વરસ સહસ એક આઉશું-ગુણ ૦

શૌરીપુર ચિત્રગાર—હે ગુણ (૧)

પ દશ દીપતી-ગુણ- પ્રમુખદશચારી અગવંત-—૨૦
 વર મને વાહરો-ગુણ- રામવિષ્ણુ અગવંત-—૨૦

✽

(૨૧-૨૩) શ્રી પાર્થનાથ-જિન સ્તવન

(પાદજના ગીતની રેથી ઉ.)

ન વજન જિન ત્રિશીઘ્રમો, કાંઈન નાન' અપ્યાન,
 મુંદર પ્રમુખની રેદન,

વામા રાહીના જાગ-—મેયો- (૧)

પોર પદા યનનું મન્યો, કમરે રહેયો જલધાર
 પોરે જલ વરમે પાડું,

જલ-ચરનો ન ભડું પાર-—મેયો- (૨)

જલ બહો મડિન્ય રવે, મેરૂ નળી પે પીર,
 નળી પાશ વાપે નિહા,

ઘડીયા કંઠા છ નંદ-—મેયો- (૩)

ન ઘડીયો પ્રમુખ મદો, પામેયો કેવળનાથ,
 મરખ મુર કે.ક મળા નિહા,

વાજવા છુન નિમ્ન ન-—મેયો (૪)

ક કંઠપણે પ્રમુખે, જાગત, અશ્વમેધ રાવને, નંદ,
 પાશ પાસ છુ, હો રે, પે અમર ન-—મેયો-
 ન વરસનું મડિન્યું જોડયો અમર અવિચલ રિદ,
 અનિવિષ્ણુ છુ નામથી,

રામ તરે વર નિદ-—મેયો- (૫)

(૫૦૪)(૨૧-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
(ગરબી પૂછે રે મારા ગરબડા રે--એ દેશી.)

ચરણ નમી જિનરાજના રે, માગું એક પસાય,

મારા લાખેળા સ્વામી રે તુને વિનવું રે,

મેહોર કને મારા નાથજી રે, દામ ધરે દિલ માંહે—મારાં (૧)

પતીત ઘણા તેં ઉધયાં રે, બિરૂદ ગરીબનિવાજ—મારાં

એક મુજને વિચારતાં રે, રથે નાવે પ્રભુ ! લાજ ?—મારાં (૨)

ઉત્તમ જન ધન ? ચારોખો રે, નાંવ જોવે ઠામ-કુડામ—મારાં

પ્રભુ સુ-નજર કરૂણાધકી રે, લક્ષીયે અવિચળ ધામ—મારાં

મુત સિદ્ધારથરાધનો રે, ત્રિશક્તિનંદન વીર—મારાં

વરસ બહુતેર આઉપું રે, કંચનવાન શરીર—મારાં (૪)

મુખ દેખી પ્રભુ ! તાહરું રે, પામ્યો પરમાલુંદ—મારાં

હૃદયકમળનો હંસલો રે, મુનિજન ? કૈરવચંદ—મારાં (૫)

તું સમરથ શિર નાહતો રે, તો વાધે જશ પૂર—મારાં

જીત નિશાળના નાદથી રે, નાડા હુશમન દૂર—મારાં (૬)

શ્રી સુમતિ સુચરૂપદ સેવના રે, કલપતરૂની છાંહ—મારાં

રામ પ્રભુ જિન વીરજી રે, છે અવલંબન બાંહ—મારાં (૭)

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચૌવીસી

કહિન રાખેના અર્થ

૧-૧

સેવા ૨. ઉમંગ ૩. સમાનતા ૪. વહાણ પુત્ર
નાથ ૬. અવરોધ

૧-૨

સેવા ૨. ધારી દષ્ટિ ૩. વદાણ ૪. પેટ-કુસિરૂપ
વેરના હંસ સમાનપુત્ર ૫. તેજથી દીપતી

૧-૩

ન જાય તેથી ૨, લગ્નવાનું ૩. પુત્ર ૪. ચારસો
પ્રમાણ ૫. પુત્ર ૬. ગાદ પ્રીતિ ૭. જેથી
ચહેરો ૮. મુંદર ૧૦. ઉત્પાદ

૧-૪

દેરકુદરી ૨. અપ્સરાઓ ૩. ખળખળ યાય ૪
નો કંઠોનો ૫. આદા ત્રણસેં ધનુષ્યની

સ્તવન ૨૧-૫

૧. કોઠ ૨. સૂર્ય ૩. અંધારી રાતે ૪. કાચખી
૫. ધુતારામંડળની જેમ

સ્તવન ૨૧-૬

૧. કમળની પાંખડી જેવી ૨. બુકુટિ ૩. ધનુ
જેવી ૪. વાંકી ૫. સરળ ૬. વચનનો રસ ૭
શેલડી જેવો ૮. સખીઓ ૯. સરખેસરખી ૧૦.
નૃત્યનો પ્રકાર ૧૧. હાથના કંકણનો ૧૨. અવાજ
૧૩. કમળ જેવા મુખવાળી ૧૪. ગૌર વર્ણની

સ્તવન ૨૧-૭

૧. વાટેલી મજા ૨. ઘણા ૩. ઉમંગથી

સ્તવન ૨૧-૮

૧. બહુમાથ ૨. પાંચ પરમેષ્ઠિની ૩. છેડો ૪.
પાછળ ૫. સુંદર ૬. પ્રયુજની માતાનું નામ છે

સ્તવન ૨૧-૯

૧. વાટકી ૨. કેશરથી ૩. કસ્તૂરી ૪. સખીઓની
ટોળી

સ્તવન ૨૧-૧૦

૧. કાનથી ૨. કેવળજ્ઞાન રૂપ લક્ષ્મીના ૩. રાજ્યોના
ધન્ધા=મહારાજ ૪. ત્યાં ૫. આવવા ૬. ફર

સ્તવન ૨૧-૧૧

૧. આશ્લુ=ખેંચાખેંચ ૨. બહાના ૩. તારવા માટેનું
૪. ચાતકને પાણી માટે મુખ=મોં દુઃખી આંખ
એટલે જ વાહજાની ઘટા સ્થાપ મર્ધ (ચોથી ગાથાના
ઉત્તરાધનો અર્થ)

૧૧-૧૨

૧. મેવાયા ૨. ખોટા ૩. કુમનિ શ્રી ૪. મોદની
૫. પાંચ દ્વિવના ત્રીચ વિષયો

૧૧-૧૩

૧. મોનાના મમનુ ૨. જોડ ૩. લાખ ફૂલ જેવા
૪. મુંદર ૫. દલિ

૧૧-૧૪

૧. પુત્ર ૨. જમનને આનંદ આપનાર ૩. જવનવા
૪. મોદથી ૫. મખાંચો ૫. ઘણા ૬. કાનાથી

૧૧-૧૫

૧. પુત્ર ૨. દૂર ૩. વગર વગાડ્યા ૪. મુંજે છે
૫. ઉમંગથી

૧૧-૧૬

૧. કાનિ ૨. પુત્ર ૩. કામદેવ

૧૧-૧૭

૧. કેથર જેવી મુમંથી ૨. કમ્પનુક્ષની વેલ ૩.
દૂપલ વિનાના ૪. શ્રી માતાના પુત્ર ૫. નાવ ૬.
કીપ ૭. વિષમ ૮. ચિંતામળી ૯. પ્રદુષ્ટના પિતા
સુસુદાના પુત્ર ૧૦. પ્રખ્યાત ૧૧. પાંચ ૧૨. બકરો
૧૩. દૂપલ વિનાના ૧૪. કાંતિ

૧૧-૧૮

૧. મોટા ૨. અત્યંત પ્રેમાળ ૩. ધ્યાન કરમે ૪.
લીલની ૫. દેવી માતાના પુત્ર ૬. પ્રદુષ્ટના પિતા ૭.
૭. મુક્ત થાય ૮. શ્રી અરનાથ પ્રભુના ચરણકમળ
૯. દંડા

સ્તવન ૨૧-૨૯

૧. પૂર્વજન્મની માતાના કારણે ૨. પરચીથ ૩.

સ્તવન ૨૧-૨૦

૧. અવસર ૨. પ્રયુજની માતાનું નામ ૩. પ્રયુજ
પિતાનું નામ ૪. તિલક ૫. કાચબો ૬.

૭. ઇન્દ્રની

સ્તવન ૨૧-૨૧

૧. પ્રયુજના પિતાનું નામ ૨. પ્રયુજની માતા
નામ ૩. નીલકમલ ૪. કંચન જેવી કાંતિ ૫. કાં
૬. સ્થાનમાં

સ્તવન ૨૧-૨૨

૧. કોટોજણા ૨. ~~વ~~ ૩. શુ ૪. હે
અંદરનો પ્રેમ,

સ્તવન ૨૧-૨૩

શ્રી વર્ધમાનરામ-જે નમઃ

શ્રી હાંતિવિજયજી

કૃત

સ્તવન-ચોવીસી

[૨૨]

૫૦૫) (૨૨-૧) શ્રી સપ્તમદંવ-જિન સ્તવન
(અરજ અરજ મુખોને રૂઠા રાટલોડોલ-એ રેસી)

મુજ (૨) મોખાગી માયો માલિંગો દોલ,
મીટો^૨ આદિ જિલંદ,

હત (૨) સૂતી^૨ કૂલી રોખલાં દોલ,
વાર્ષ ૫૧૫ ખાજંદ—મુજ (૧)

૬૧ (૨) જિન જિતરે ચટખા દોલ, રોસ ૫૬૬^૨ ઠાપ

૪૩ (૨) તન મનનો ધયો દોલ,

કુતારો વિમ અથ ૧—મુજ (૨)

૪ કુજ (૨) કીચા મુજ દમવી દોલ, રાત્રી રતિ ર૬—

સ્તવન ૨૧-૧૯

૧. પૂર્વજન્મની માતાના કારણે ૨. પરચીશ ૩. ૨

સ્તવન ૨૧-૨૦

૧. અવસર ૨. પ્રજુજની માનાનું નામ ૩. પ્રજુજ
પિતાનું નામ ૪. તિલક ૫. કાચબો ૬. ૨
૭. ઇન્દ્રની

સ્તવન ૨૧-૨૧

૧. પ્રજુજના પિતાનું નામ ૨. પ્રજુજની માતા
નામ ૩. નીલકમલ ૪. કંચન જેવી કાંતિ ૫. કાકે
૬. સ્થાનમાં

સ્તવન ૨૧-૨૨

૧ કાંટોજાળ ૨. કહેવત ૩. શુભ વિનાની ૪. હે
અંદરનો પ્રેમ, નહેજી=પ્રેમ વિનાની

સ્તવન ૨૧-૨૩

૧. સપ્ત ૨. મેઘ ૩. પુત્ર ૪. હાથ

સ્તવન ૨૧-૨૪

૧. મેઘ ૨. મુનિરૂપી અંદ્રવિકાસી કમળને અંદ્ર :

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી કાંતિવિજયજી

કૃત

સ્તવન—ચૌવીસી

[૨૨]

૫) (૨૨-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(૧જ અરજ મુલોને રૂઠા રાજ્યાડોજી—એ રેશી)

(૨) સોભાગી સાચો આહિઓ હોજી,
મીઠડો^૧ આદિ જિભંદ,

(૨) સૂરની^૨ રૂઠી દેખતાં હોજી,
વાધે પરમ આભંદ—મુઝ (૧)

(૨) જિન ચિતહે ચડ્યો હોજી, ચોકમ્ ૫૬૬^૩ ઠરાય

(૨) તન મનનો યચો હોજી,

ઉતારયો કિમ બચ ?—મુઝ (૨)

૫જી (૨) કહીવા મુજ ઇભડી હોજી, રાવી રંગે

અનંત (૨) નાની જે વાનડી હોય,

તે મુખે આવી ચડત—મુ. (૩)

કામળ (૨) ગારા પ્યારો પ્રાણથી હોય, બેટળ ઉજમ^૪ અંમ

ચંદન (૨) થી અનિર્ગાનલો હોય, જગમાં ઉત્તમ સંગ-મુ.

ત્રિકરણ (૨) મુ તુજથી કર્યો હોય, નવલો પ્રેમ પ્રકાશ

દિલભરી (૨) કાંતિવિજય તણા હોય,

પૂરો પ્રેમ-પ્રકાશ—મુ. (૫)

જ

(૫૦૬) (૨૨-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(પછેડાની—એ દેશી)

ખીમ અજિત-જિનુંદણ રે,

ફરી અરજ મુલો અરિહંત રે-રમીયા રાજવી રે
હરપનયણે^૪ હેમગુઆં રે, હવે લાગી લગન અનંત રે-૨૦
રાજવી તું જિનનાથ રે, મેળેરમુગતિનો સાથ રે રમીયા૦
જેહથી તન-મન વેધીઉ^૩ રે,

કહો તે વિણ કેમ મુહાય રે ?—રમિયા૦
લાખીણા^૪ લખ^૫ ને હવે રે,

પણ તે કોઈ ન આવે દાય^૬ રે—૨૦ (૨)
કારજ આરે આપણા રે, પ્રશુ !

મૂઝીયે^૭ કિમ તસ કેડિ રે—૨૦
કરણા નયણ નિહાજનાં રે,

તું તો નાંખે કુગતિ ઉખેડી રે—૨૦ (૩)

માહરે મન એકે તું વસ્યો રે,

વાહડા ! બાવિ જાણુ મજાણુ રે—રસિયા૦ (૪)

ચિત-હારણુ જગજીવનો રે, રૂઢા વિજય્યા રાણીના નંદ રે—ર૦

સફળ હોજ્યો અમ વિનતિ રે,

આછા જિતરાજુનૃપ-કુળચંદ રે—રસિયા૦ (૫)

આશ ધરી મેં તો તાહરી રે,

તું તો મન ઝોછું કરેશ રે—રસિયા૦

સળગા તુજ સોભાગથી રે,

વારી હું તો સહજે તરેશ રે—રસિયા૦ (૬)

સેવક કહીને બોલાવતાં રે, વાહડા દીધી સંપદ કોડી રે—ર૦

પ્રેમ વિબુધ મુપસાવથી રે, ઈમ કાંતિ કહે કર નેડી રે—ર૦

ક

(૫૦૭) (૨૨-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(હારે કાંઈ ચોવનિયાનો લાકો દહાડા ચાર જો-એ દેશી)

હારે ! પ્રભુ ! સંભવસ્વામી ત્રીજા શ્રી જગનાથ જો,

લાગી રે તુજથી દદ ધર્મની પ્રીતડી રે લો,

હારે ! પ્રભુ ! સુરસ મુકોમળ સુરતરુ દીધી બાધજો,

જાણુ રે સે જૂએ લીધી મુખડી રે લો૦ (૧)

હારે ! પ્રભુ ! સફળ ગુણે કરી ગિરજો તુંહી જ એકજો,

દીઠો રે મન-મીઠો ઈઠો રાણજો રે લો,

હારે ! પ્રભુ ! તુજશ્યું મિલતાં સાચો મુજશ્યું વિવેકજો,

હું તો રે ધણીઆતો ચર્ધને ગાણજો રે લો૦ (૨)

શ્રી કાંતિવિજય ૬૮

હારે ! પ્રભુ ! નહિ છે માહર હવે કેહની પરવ
 નેતાં રે સાહીર મુજ હેજે બાંહડી રે
 હારે ! પ્રભુ ! પુજ પાસેથી અગગો ન રહું નાહને
 દોડેરે કુળ તાવડરે છાંડી છાંહડીરે લો
 હારે ! પ્રભુ ! ભાગ્યે લડીયે પુજ સરીખાનો મંગલો
 આજે રે જમવારે ફિરીફિરી દોહિલો રે લો
 હારે ! પ્રભુ ! નેતિ મનોહર ચિંતામણીનો નંગલો
 નેતાં રે કિમે નહી જગમાં સોહિલો રે લો
 હારે ! પ્રભુ ! ઉતારો મત ચિતડાથી નિજ દાસલો
 ચિંતા રે જૂરતાં પ્રભુ ! ન કરો ગર્હરે લો
 હારે ! પ્રભુ ! પ્રેમ વધારણ કાંતિ તણી અરદાસો
 ગણતાં રે પોતાનો સવિ લેજે યજ્ઞ રે લો

ક

(૫૦૮) (૨૨-૪) શ્રી અભિનંદન-ગિન સ્તવ

(મન મધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશો)

રાગ ઉદયગિરિ ઉગીઓ, શ્રી અભિનંદન સૂર રે.
 વિમળદિશા પરવ દિશે, અનુભવ-કિરણ
 મોહનિર્મર ફરે છાપે, કંપે ચોર વિભ
 કુમતિ નિશા નાશે ભુરી, વિકસે પદમ
 નિજગુણ પરિમલ મહમલે, બોધ-બમર
 પરપરિણતિગ્રધન મિટ્ટે, વિષમ વિષયરજ
 રાહુ થલે નવિ રાગ તે, અગુચિ ધટા ના
 વિજય-વિકટ તારિકા, અનિયયરૂપથી ર

સૂયં અપૂરવ આદિના, અનુપમ એ પ્રભુ આપ રે
કાંતિ સુકળ નિજ તેજથી, યોગે કાઢિમ પાપ રે—રા૦(૫)

(૫૦૯) (૨૨-૫) શ્રી સુભતિનાથ-જિન સ્તવન
(પિંડણ જિનચરણારી સેવા, ખ્યારિ મૂને લાગે—એ દેશી)
હવડા ! [તુજ] તજ વિષયાંરી^૧ હેવા,^૨

હિયે^૩ કયું ન [કરી] ભગે ?
અકળ^૪ સરૂપ સુભતિ-જિન નિરખ્યો,

અવર રયું દિલ કિમ લાગે ?—હવડા૦
જનમ-મરણ દુખ કાંઈ વિચારી,

પડિઓ દુરગતિ કાગે^૫—હવડા૦
મોહ મહામહ ધારી સૂનો, ચિ^૬ પરિ ચારયે આગે—હ૦
સુકળ પદારથ છોડી એકાકી વાઈય તું તન નાગે^૭—હ૦
પ્રભુ ગુણ સુગતાક્ષ મનમોદે, ચુંથી ભગતિને ધાગે^૮—હ૦
પ્રેમ પ્રકાશન પંચમ જિનની, કાંતિ સેવા નિવ માગે—હ૦

(૫૧૦) (૨૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(હિંચે રે^૧ એ દેશી રે—એ દેશી)

શ્રી પદ્મપ્રભરાજીએ રે, અભિનવ શોભાવંત;
મોહન તાજ તેજથી, ખ્યારો મુજ દિવડે ભાવંત^૨
જગતગુરૂ ! લખાં^૩ ઝૂળાં રાજ !

આછો લાગે એ જિનરાજ દીપે ત્રિભુવનનો ચિરતાજ
—જગત૦
નિરખત મટકો મુખ તણો રે, અમર^૪ ધૂણાવે શીશ

ચિર છંદા ઈમ દેવકુમુ, ધંદાણી છે આશીસ—જગત
 લગીલગી લખ કરિ લુંછણાં રે, લગન લોભાણા લાખ
 રૂપતણી મીઠામમા, હું તો વારૂં સાકર દ્રાખ—જગત
 બાહિર-અંતર ગુણ ભરયો રે, આવગુણનો નહિ લવલેય
 મુખકે જની મહારાજની, એ આગે છે જીજી પેશ—જગત
 પ્રેમ પ્રગન પ્રમુ લીડે રે, હાય ન આવે અન્ય,
 કાંતિ કહે મુજ આજથી, જિહું નેજી હુઆં ધન્ય ધન્ય—જગત

ક
 (૫૧૧) શ્રી સુપાર્થનાથ-જિન સ્તવન
 (જ્યખખગની કેશી)

સકળ સમીક્ષિત મુરતરે,

આતમા સ્વામી સુપાસ—જિલેસર સાંભળો
 ભગવ વચન નિહોરડે રે, ઉભો કરૂં અરદાસ—જિલે
 રાત-દિવસ ભરી ઓળખું રે, એકતાળી લય લાખ—જિલે
 નાયક નામ ધરાવીને રે, ખખર ન લેતું કાંય—જિલે
 પોતાવટ કિમ બાળિયે રે, જો ન બાળે કાંઈ વાત—જિલે
 નિપટ નિરાગી થઈ રહ્યા રે,

એ શી તાહરી ધાત ?—જિલે (૩)
 જો પૂઠ જો સરજીઆરે, તેહને તેહની લાજ—જિલે
 છાંડતા કિમ છૂટિયે રે, બાણો છે મહારાજ—જિલે (૪)
 પ્રેમ પ્રકાશે આપણે રે, તો રાજો નિજ પાસ—જિ
 કાંતિવિજય લહેરયો ધણી રે, લોકોમાં રયાનાય—જિ

(૫૧૨) (૨૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(નાનો નાહલોરે—એ દેશો)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચિત્તધીરે, ન રહે અજગો નાહ^૧,

—સ્વામી આડમો રે

તો પણ પ્રત્યક્ષ લેટવા^૨ રે, ન મિટે ચિતની ચાહ^૪

—સ્વામી૦ (૧)

રંગ^૫-તરંગ ઉમંગના^૬ રે, લખ આવે લખ ભય—સ્વામી૦

મિલન મનોરથ પંખીઓ રે,

ચૂકી ચૂકી ઝોલા ખાય—સ્વામી૦ (૨)

લિખતાં ન ચટે લેખમાં રે, નાચે વચન વિચાર—સ્વામી૦

જેહ માથે^૭ તું તે લહેરે, લગનતણે વિવદાર—સ્વામી૦ (૩)

મિલધું મોટા લોકધી રે, તે આખ^૮ભરપી ખાય—સ્વામી૦

આલંબન^૯ યે દુખવારે, નિપટ ભલા તે નાય—સ્વામી૦ (૪)

ચંદ્ર-લંછન જિનની આકરી રે,

પોહતી પ્રેમ પ્રમાણ—સ્વામી૦

કાંતિવિજય વાંદતાં રે, વાળ્યાં ગદ્દિર^{૧૦}-નિસાન—સ્વામી૦

ક્ર

(૫૧૩) (૨૨-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(માણા ક્યાં છે રે—એ દેશો)

તાહારી અજબ^૧ શી જોગની મુદ્રા રે, લાગે મુને મીઠી રે

એ તો ટાળે મોહની નિદ્રા રે, પરતક્ષ હીડી રે

લોકોત્તર શી જોગની મુદ્રા,વાઙ્હા મારા-નિરૂપમ આસન સોહે

અરસ રચિત શુકલધ્યાનની પારે,

મુર-નરનાં મન મોહે રે—લાગે૦ (૧)

ત્રિગડામાં રતન સિંદાસન જેમી વાદ્યાં
ચિહ્નં દિશે

અરિહંતપદ પ્રમુતાનો ભોગી,
તો પણ ભોગી કહાવે રે—

અમૃત ઝરણી મીઠી તુજ વાણી વાદ્યાં. જેમ
કાનમારગ થઈ લિયડે જેમી, રાંદેહ મનના ભ
કોડિગમે ઉભા દરબારે વાદ્યાં જયમંગળ મુર
તણ ભુવનની રિદ્ધિ તુજ આગે,

હીસે ઈમ વળુ તોલે રે—લાગે
લેહ લડું નહિં ભોગજીવનનો વાદ્યાં
મુવિધિ જિવુંદ / બતાવે

પ્રેમ શું કાંતિ કહે કરી કરણા,
મુજ મન-મંદિર આવો રે—લાગે

(૫૧૪) (૨૨-૧૦) શ્રી ગીતલનાથ-જિન સ્તવ
(જેડલે ભાર ધણો છે રાજ—એ દેશી)

રામાનંદન પાપ-નિકંદન, શીતલ ગીતલ-વાણી
બાલહારી ક્યો મોહન / તાહરી, ભાવભગતિ ચિત આંખી
મીઠડા મુજ લાગો છે રાજ / તુમ સેવામાં રહેશું,
ખાંતે ખિજમતિ કરતાં ખાગી, જે કહિયો તે સહેશું મી
મહિમાસાગર દેવ દયાકર, રાજ ! રૂંધો છે અમને
વકટીરૂંદે કરશે તોડિ, છોડીશું નહિ તુમને-મીઃ
દલરંજન ખિળ દિલમાં આવી, ફર રહે

નાચન રમભરી લાજ વિશને,

હોડા કિળપરે ધુપટકી ?—મીઠડાં (૪)

આલિયમ^૩ રૂપયકી તું ન્યારો, માથ્યમા જવસાગરનો,

આલિમ રહિત મહીનમો નાયક,

જાલિમ મુગતિ—નગરનો—મીઠડાં (૫)

છેદે દુરિત^૫ ભર-ભય ભેરે, તુચ દરજ્જાનો અંથ

ત્રેમ સરોવરમાં ઈમ ઝીલે, કાંતિ પવલ ગુણ હંસ. મીં

✽

(૫૧૫) (૨૨-૧૧) શ્રી ત્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(ગદડામે જૂલે સહિયાં હાથળિ એ-દેથી)

મનડું તે સહિયાં ! મોર મોહિયું,

દેખીને જિનવર શ્રી દ્રયાંસ,

મહારે આંગળે^૧ ઈંદિ સહિયાં ! આંભો મોરિએ

બાવડ ભાગી સહિયાં ! મોરડી,

મગડયાં છે પુણ્યના રૂડા અંથ—મહારેં (૧)

ફપે તે વૃક્ષ સહિયાં ! મેદુલા,

ફસી છે આંગળે મોહનવેલ—મહારેં

અમિયશ્યુર સેત્રયા સહિયાં ! નયલુલાં,

વધતી છે અમથે^૩ ઘર રંગ રેલ—મહારેં (૨)

સાચો એ સાહિજ સહિયાં ! સેવતાં,

મનહાના દેરમે રૂડા કોલ—મહારેં

જેતાં ન દીસે સહિયાં ! એહવો,

ખીંજે નહી જગમાં ઈહની જોડ—મહારેં (૩)

રાણી શીનિખાનુ મલિયાં ! જનમિજો,

રાજા શીનિખાનુનણો કુળ બાળુ—અદારે

તજન ને ખડગીર મલિયાં ! જેદને,

ગામ્હે તે જિનવર જગનો બાળુ—અદારે (૧)

તાગી હે મલિયાં ! પૂરજુ પ્રીતડી,

મુખડાગી ને નો ન કહેવાય—અદારે

શંભે હે મલિયા ! જિનને ગાંડનાં,

પ્રેમે હે કાંનિચિત્ત્ય મુખ થાય—અદારે

✽

(૫૧૬)(૨૨-૧૨) શ્રી વામુપૂજ્યસ્વામી—જિન રત

(ચિત્રાસેળ ખાડ—એ કેશી)

મોદનજી હો ! ગુણ બહુતા બુધા થોડતી હો સ્થિત
કિમ કરી કરું રે પ્રકાશ—

રાય નીકારેલું અદારા બુજબજ તરવા માયરૂરે સા,

માંડયો મં એલયો પ્રયામ—રાય (૧)

અંદ્રકિરણ કરશુ અલીરે સા, આહું હું ચહળ આકાશ-સા
સુરગિરિ તોલણ ગાજૂયે હો, સા

બાધ્યો એ બાળવિલાસ-રાય (૧)

થોડાહિ તુજ ગુણ બાખતાં હો સા,

મુજ મનવંછિત થાય—રાય

ગજભોજનના અંશથી હો સા,

કીડીના ઉદર બરાય—રાય

ગાગડી ગિર્યા તણી હો સા, નિબૂળ કદી હી ન થાય-

વજગ્યા જે મેરૂને હો સા તે પણ કનક કહાય—૨

પ્રેમમગન મન માહરું હો—સાં,

શ્રીવશુપૂજ્ય સુત ધ્યાન —રાય૦

કાંતિ વટે કીધો ઘણો હો સાં, ભગતિ મુધારસ પાન—રાય૦

ક

(૫૧૭) (૨૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિત સ્તવન

(ઉપાશ્ર કહીસો બહુરિ-એ દેશી)

પ્રભુશ્ર ! મુજ અવગુણ મન દેખો !

રાગ—દયાથી તું રહે ન્યારો, હું મન રાગે વાહું,

દ્વેષરહિત તું સમતાલીનો, દ્વેષમારગ હું ચાહું—પ્રભુશ્ર૦

મોહ લેથ ફરથો નહિ તુમહિ, મોહલગન મુજ ખ્યારી

તું અકલંકી કલંકિત હું તો, એ પણ રહિણી ન્યારી—પ્ર૦

તુંહિ નિરાશ-ભાવ પદ સાધે, હું આશા સંગ વિહુધો,

તું નિશ્ચલ હું ચલ તું સૂધો, હું આવરણે ઉંધો—પ્ર૦

તુજ સ્વભાવથી અવગા માહરા, ચરિત્ર અકળ જગેં જાણ્યા

ભારેખમાં પ્રભુને તે કહેતાં, ન ઘટે મુંહડે આણ્યા—પ્ર૦

પ્રેમ નવલ ને હોયેં સવાઈ, વિમલનાથ મુખ આગે

કાંતિ કહે ભવશન ઉતરતાં, તો વેળા નવિ લાગે—પ્ર૦

ક

(૫૧૮) (૨૨-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિત સ્તવન

(ઉંબરીઓને ગાજો હો ભદ્રીઆણી રાણી વડ ચૂએ-એ દેશી)

ઓળગડી ચિત આંણો હો મત બણો સેવક પારકા,

ચાહો ન કાં ચિત ચાલ હોવે વહી કાંઈ કિણો હો,

મન ઝીણો પીણો ને મોહ રે, તો નેવો નયણ નિહાળ-ઓં

કરિ તો શું એકતારી હો બલિહારી તુજ પારિ રહું

સાગી શ્રીનિખળ મલિયાં ! જનમિઓ,

સાજ શ્રીનિખળનહો કુળ બાળ—મ્હારે

સાજ ને ખડગી સલિયાં ! જોડને,

વાગ્દે તે જિનતર જગનો બાળ—મ્હારે (૧)

સાગી જે મલિયાં ! પૂરણ પ્રીતડી,

મુખડાગી તે તે ન કહેવાય—મ્હારે

શંગે જે મલિયા ! જિનને વાંદનાં,

પ્રેમે જે કાંતિચિન્મય ગુણ શાય—મ્હારે (૨)

મ

(૫૧૬)(૨૨-૧૨) શ્રી વામુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવ

(વિઠાસેણ ખાડ-એ દેશી)

મોહનજી હો ! ગુણ બહુલા બુધા મોહતી હો માલિક
કિમ કરી કરે ર પ્રકારા—

સાય નીકારેસેણમ્હારા બુજબજ તરવા માયરે સા,

ખાંડ્યો મેં એહયો પ્રયાસ—સાય (૧)

અંદરકરણ કરસું શરીરે સા, આહું હું ચહણ આકાશ-સાય

મુરગિરિ તોલણ ગાજુએ હો, સા

ખાંડ્યો એ બાળવિલાસ—સાય (૨)

મોહાહિ તુજ ગુણ બાળતાં હો સા,

મુજ મનવંછિત શાય—સાય

ગજબોજનના અંશથી હો સા,

કીડીના ઉદર ભરાય—સાય (૩)

ગોળગડી ગિર્યા તણી હો સા, નિરૂણ કદી હી ન શાય-સાય

! વળગ્યા જે મેરને હો સા તે પણ કનક કહાય—સાય

પ્રેમમગન મન માહરું હો—સાં,

શ્રીવમુપૂજ્ય સુત ધ્યાન —રાય૦

કાંતિ વદે કીધો ઘણો હો સાં, ભગતિ મુધારસ પાન—રાય૦

ક

(૫૧૭) (૨૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ—જિત સ્તવન

(ઉપાજી કહીસો બહુરિ-એ દેશી)

મુજ અવશુલ મન દેખો !

રાગ—દયાથી તું રહે ન્યારો, હું મન રાગે વાણું,

દેવરહિત તું સમતાભીનો, દેવમારગ હું ચાલું—મુજી૦

મોહ લેશ ફરશે નહિ તુમહિ, મોહલગન મુજ પ્યારી

તું અઠલંકી કલંકિત હું તો, એ પલ રહિણી ન્યારી—મ૦

તુંહિ નિરાશ-ભાવ પદ સાધે, હું આશ સંગ વિહુધો,

તું નિશ્ચલ હું ચલ તું સૂધો, હું આચરણે ઉંધો—મ૦

તુજ સ્વભાવથી અવળા માહસ, ચરિત્ર મકળ જગેં જાણ્યા

ભારેખમાં પ્રમુને તે કહેતાં, ન ઘટે મુંહડે આદ્યા—મ૦

પ્રેમ નવલ ને હોયેં સ્વાર્થ, વિમલનાથ મુખ આગે

કાંતિ કહે ભવશન ઉતરતાં, તો વેળા નવિ લાગે—મ૦

ક

(૫૧૮) (૨૨-૧૪) શ્રી અનંતનાથ—જિન સ્તવન

(ઉંબરીએને ગાજે હો ભાઈઆણી રાણી વડ ચૂએ-એ દેશી)

ઓળગડી ચિત આંણો હો મત જાણો સેવક પારકા,

ચાહો ન કાં ચિત ચાલ હોવે વલી કાંઈ કિણો હો,

મન જીણો પીણો ને મોહ રે, તો નેવો નયણ નિહાળ-ઓ૦

કરિ તો શું એકતારી હો બલિહારી તુજ પારિ રુ

રાજી શ્રીનિશ્ચય મદિયાં ! જનમિત્તો,

રાજા શ્રીનિશ્ચયનલો કુળ ભાણુ—૨૬૩

તજન ને ખડગીય મદિયાં ! જોડને,

ગાળો તે જિનવર જગનો ભાણુ—૨૬૪

તાગી હે મદિયાં ! પૂરણ પ્રીતી,

મુખડાગી તે તો ન કહેવાય—૨૬૫

કંગે હે મદિયાં ! જિનને ગાંધતાં,

પ્રેમે જે કાંતિચિત્ત મુખ થાય—૨૬૬ (

જ

(૫૧૬)(૨૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તો

(વિચારણા માર્ગ—એ રેસી)

મોદનજી હો ! ગુણ બહુતા બુધા યોડતી હી સાર્થિક
કિમ કરી કરું રે પ્રકાશ—

રાય નીકારેજી મારા બુજબજ તરવા આયરૂરે સા,

માંડયો મેં એહયો પ્રયામ—રાય૦ (૧)

ચંદ્રકિરણ કરચુ અહીરે સા, ચાહું હું ચહણ આકાશ-રાય
મુરગિરિ તોલણ ગાજૂયે હો, સા૦

બાધ્યો એ બાળવિલાસ-રાય૦ (૨)

યોહાહિ તુજ ગુણ ભાખતાં હો સા૦,

મુજ મનવહિત થાય—રાય૦

ગજસોજનના અંશથી હો સા૦,

કીડીના ઉદર ભરાય—રાય૦ (૩)

એળગરી ગિર્યા તણી હો સા૦, નિઃશૂળ કદી હી ન થાય-રાય

જુ વળગ્યા જે મેરૂને હો સા૦ તે પણ કનક કહાય—રાય૦

તાગ^૧ ન દીસેરે જિહાં ખગમગગનોરેર,

આગળ તિહાં કિમ લાગે લાગ—કાગળ૦

અંજન નાહીરે જોહના રૂપમાં રે. તે અંજમાં આવે કેમ
વ્યંજન તોહીરે વ્યંજન વર્ણમાં રે,

ન ચહે નિરવ્યંજન યર્ષ તેમ—કાગળ૦

ઉગતિ^૨ ઉપાર્ષ રે ગુહ મુલાવની રે, રીઝવરથુ^૩ દૂરાંથી નાથ
જોહથી જમાવે રે તે હની સાધના રે,

રૂઠે તે વિધિ કરીયેં હાય—કાગળ૦

અરજિન જાણો રે પ્રેમ જો સાચીલો રે,

તો મુજને મૂકો ન વિસાર

કાંતિ પનોતેરે સેવક સ્વામીનો, વારૂ જગ સાચો વ્યવહાર—કા૦

ક

(૫૨૩) (૨૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(કાંત સિધાવો જૃંદાવનકો-એ દેશો)

સંજમ લેવા મદિસ ઉમાલો, મિત્ર મિત્ર્યા ખટ આપ
પૂરવપ્રીતિ સંભાળોજી

તારો અમને સ્વામી; કરુણાનવલુ નિહાળોજી—તા૦
કુમતિ પડતાં પાળોજી, તારો સેવાથી મત ટાળોજી તારો.
આયુ સિધાવે પલ પલ પ્રમુજી,

યૌવન દોડયો જાય પૂરવ૦ કુમતિ૦ સેવા૦ (૧)
અધિર કુટંગ એ મુપન સરીજો, જાતાં નહીં કોઈ વાર
જનમ-મરજીથી ઈલુ સંસારે,

નહિ કોઈ રાખણહાર—પૂરવ૦ કુમતિ૦ સેવા૦ (૨)

ભગતવણ તું કરૂણાગ્રિધુ,
 ભક્તોની ભક્તિ મુગંગ છે જી રાજ—મેરાં (૩)
 જગતજનેતા ચરણે રાખો,
 જિમ રાખ્યો ચરણે કુરંગ છે જી રાજ—મેરાં
 પ્રેમ પ્રસન્ન પ્રજા કાંતિ કહે મેં,
 શીશ ધર્યો એ ઉછંગ છે જી રાજ—મેરાં (

✽

(૫૨૧) (૨૨-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવ
 (કઠિન વચનકી પ્રીત—એ દેશી)

કઠિન ભગતકી પ્રીત, હેરિયો ? કરિ સોઈ ભણે—કઠિન
 લાખ જંભળ ભગતિ કરનમેં, આછી ન આવે ચિત્ત-હેરીને
 છિન છિન ખબર પડે નહિ ઘટકી, તાસેં રહે ચિત્ત લીતા હે
 ભગતીલગન મોં મનમાં બેઠી, જયું રાઘવમન સીતા—હે
 જૈસી તૈસી મેરી ભગતિ ઉગનકું, માનિ લે મોહન મિત્ત-હે
 પ્રેમશુ કાંતિ કલાકું જગાવે, કુંથુભગતિ રસપ્રીત—હે

✽

(૫૨૨) (૨૨-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવ

(તર જમુનાનો રે આતિ રણીઆમણો રે—એ દેશી
 કાગળ ટુનેરે કીમ કરી મોકલું રે,
 લીખતાં કિમહી ન આવે ।

અગન-મુલાવે રે વરતે ભેગને રે,

ત્રિણ ગુણ ગુહિર ન કળિયો ભય—કાગળ
 નિમુવન માંહેરે નહી કો ઉપમારે, જોહથી ભેડું તુજ ચોલા

(૫૨૬) (૨૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 (સાહિબા રે માહુરા રાજિંદ કબ ધરિ આવે રે-એ દેશી)
 કાળી ને પીળી વાદળો રાજિંદ ! વરસે મહેલા શર લાગ
 રાજુલ બીજે નેહલે રાજિંદ ! પિઉ ભીજે વેરાગ-બા.
 મારો પ્રીતમ ચિત્ત ચઢી આવે રે, મોઠે શું બોલિ-બા.
 જલધર^૧ પીઉને સંગમે રાજિંદ ! વીજ^૨ ઝંકેલા ખાપ
 ધણુ રીત મારો સાહિબો રાજિંદ ! મુજને છોડી જાય-બા.
 મોહલ ચુવે નહિયાં વહે, રાં મોર કરે કલસાટ
 ભર પાઉસમાં^૩ પદ્મિની^૪ રાં જોવે જોવે પિઉની વાટ-બા.
 અવશુજ^૫ વિણ નાહેં ક્યોં રાં, અળગા માથે રોસ
 તોરણથી પાછા વળ્યા રાં પશુઆં ચઢાવી દોષ-બા.
 મૂળ^૬ ઘડી જો બાણતી રાં, પિઉ લૂખો મન માંહિ
 લાજ તણને રાખતી રાં, પ્રીતમનો કર સાંહી^૭-બા.
 નાહ અલૂણો ભોળબો રાં, મુગતિ પૂતારી નાર
 હીરી પાછો જોવેં નહિ રાં,
 મૂકી મુજને વિસાર-બાપીડારેં
 રાજુલ રાતી પ્રેમશું રાં, પોહતી ગઢ ગિરનાર
 સંયમ લેઈ મુગતે ગર્ધ રાં
 કાંતિ નમે વારંવાર-બાપીડારેં (૭)

જનમ-જરાની પીડનાં હે ! સ્વામી !

તેહથી ન બીડું કાંઈ હે—શિવ૦ ભવો૦

સમક્ષિ ત્રિશી ગુળડી હે ! સ્વામી !

તે પિણુ નાવે દાયક હે—શિવ૦ ભવો૦ (૩)

પરમ મુધાની નાજિકાં હે ! સ્વામી !

આગમ તે ન મુલાય હે—શિવ૦ ભવો૦

વિકલ્પ-ભાવની દ્રવ્યના હે ! સ્વામી !

તો પણ દૂરે ન જાય હે—શિવ૦ ભવો૦ (૪)

ઢંગ જોંસા માહારા હે ! સ્વામી !

આવે કહેતાં લાજ હે—શિવ૦ ભવો૦

નામ ધરાવું તાહડું હે ! સ્વામી !

આ એતકું તે મુજ સાજ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૫)

સેવક જાણી આપણો હે ! સ્વામી !

તારીશ તુહિજ એક હે—શિવ૦ ભવો૦

અવગુણ ન જુએ આદિથી હે ! સ્વામી !

ઝોટાની ઝોટી ટેક હે—શિવ૦ ભવો૦ (૬)

પ્રેમ પ્રમાણે પાળજ્યો હે ! સ્વામી !

જાણીને ખાસા દાસ હે—શિવ૦ ભવો૦

ક્રાંતિ કહે નમિનાથજી હે ! સ્વામી !

હોજ્યો તુમ પદ વાસ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૭)

વીરજી ! રાજેસર રાણા, આણા તાહરી ચીર ધડું રે લો
—માહરાં (૧)

વીરજી ! મીઠલડે વયલે નયલે,
ધણ રાચી રહું રે લો—માહરાં

વીરજી ! વાતો મનરૂપની સુખની,
તુજ આગે કહું રે લો—માહરાં (૨)

વીરજી ! પિતૃ પરસોકે ગયા,
તિલુ સોકે હીડા' ગમું રે લો—માહરાં

વીરજી ! ચિંતાતુર નિત મો ચિત્તમાં,
જિમ સૂનો લમું રે લો—માહરાં (૩)

વીરજી ! તુજ વિરદે મોટિકાં, વળી દેહ દેઈ રે લો—માહરાં

વીરજી ! સંજમ જો લેશો દેશો,
શુંબઠ ખાર તેઈ રે લો—માહરાં (૪)

વીરજી ! ભોજન નપિ ભાવે યાવે,
અતિ આસંગજો રે લો—માહરાં

વીરજી ! નિંદરડી નાવે ખાવે,
મન ઉધાંધસોરે લો—માહરાં (૫)

વીરજી ! છાતીમાં ધાતીફાતીફ, જોલે સારનીરે લો—માહરાં

વીરજી ! ખીડા વિલુ વાગે લાગે,
ગોટી મારનીરે લો—માહરાં (૬)

વીરજી ! વેદન નપિ બાણે ટાણે,
આણે કઠીન હિયોરે લો—માહરાં

વીરજી ! યાચો કરુણાના વાલ્હા,
મત ના મૂકી દિયોરે લો—માહરાં (૭)

(૫૨૭) (૨૨-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવ
(કાંઈ પાળ્યો પાળ્યો રે ગુમાઈ માને લુંબીનો રામ રહ
પાળ્યો-ઝે દેશી)

કાંઈ ભેળ્યો ! કાંઈ ભેળ્યો રે, સ્વામી મુને નેહબર ભેળ્યો
મુજરો જ્યો કે પાત્ર-જિલુંદા, લાગીજે ભગદેરો રે
—સ્વામીં (૧)

મોહન મોહરમે લતગાળ્યો.

ભયું મુગ રાગરમું^૧ યેયોં રે—સ્વામીં (૨)
ગાગી સેવા રવારંગી^૨, આગો ભયું ગજ નેહો^૩ રે
—સ્વામીં (૩)

મેં મન હીષો હાથ તિહાં રે,

મે નલિ દિત પ્રભુ કેરો રે—સ્વામીં (૪)
છવન સૂરની દેખી રંગીતી, મન હરમિત હોઈ મેરો રે
—સ્વામીં (૫)

આઠે કરમકી ગાંડ છિનકમેં, ચુપેચતુર ઉઠવેરો રે
—સ્વામીં (૬)

ત્રેમ વિભુધનો કાંતિ કરે હું, ભવ ભવ સેવક તેરો રે
—સ્વામીં (૭)

ક

(૫૨૮) (૨૨-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવ
(હાલ સાણ્ણાની-ઝે દેશી)

વીરજી ! ઉભો મહ મોહી, બે કર ભોડી અરજ કરે દો
માહારા વીર પીઆરા રે દો

વીરજી ! રાજેસર રાણા, આણા તાહરી થીર ધરું રે લો
—માહરાં (૧)

વીરજી ! મીઠલડે વયલે નયલે,
ઈલ રાચી રહું રે લો—માહરાં

વીરજી ! વાતો મનરૂપની સુખની,
તુજ આગે કહું રે લો—માહરાં (૨)

વીરજી ! પિર પરલોકે ગયા,
તિલુ શોકે દીહાર ગમું રે લો—માહરાં

વીરજી ! ચિંતાતુર નિત મો ચિત્તમાં,
જિમ સૂનો લમું રે લો—માહરાં (૩)

વીરજી ! તુજ વિરહે મોટિકાં, વળી છેલ્લે દેઈ રે લો—માહરાં

વીરજી ! સંજમ લે લેશે દેશ્યો,
શુંબડ ખાર તેઈ રે લો—માહરાં (૪)

વીરજી ! ભોજન નવિ ભાવે ધાવે,
અતિ આમંગળો રે લો—માહરાં

વીરજી ! નિંદરડી નાવે ધાવે,
મન ઉધાંધલોરે લો—માહરાં (૫)

વીરજી ! છાતીમાં ધાતીકાતીઝ, જેલે સારનીરે લો—માહરાં

વીરજી ! પીઠ વિણ વાગે લાગે,
મોટી મારનીરે લો—માહરાં (૬)

વીરજી ! વેદન નવિ બલે ટાલે,
આલે કડીન કિયોરે

વીરજી ! યાચો કરૂણાના વાલ્હા,
મત ના મૂકી દિયોરે

ખીજી લીટીનો અર્થ) ૪. ન સુમળય તેવું
રસ્તે ૬. શી રીતે ૭. વસ્તુ રહિતપણે ૮. તાંત્રી
દોરાથી

સ્તવન ૨૨-૬

૧. સારો લાગે ૨. દેશી ચળદ છે ભાવાર્થ
લાગે છે કે- તમારા તરફ ખેંચાઈને ૩. કેવો
વારંવાર ઝૂકી ઝૂકીને લાખ લૂંછણું કરું છું. વર્ત
લગન=વૃત્તથી લાખો લોભાયા છે. (ત્રીજી ગાથા
પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૫. અત્યંત પ્રેમી

સ્તવન ૨૨-૭

૧. છાંટ ૨. કટપવૃક્ષ ૩. કાલાવાલાથી ૪. વિનનિ
૫. મેવા કરું ૬. આપણાપણું ૭. સાવ ૮. રીત

સ્તવન ૨૨-૮

૧. નાથ-સ્વામી ૨. રૂબરૂ ૩. મળવા ૪. હાંસી
૫. જાતજાતના વિકરપો ૬. હર્ષના ૭. આકાશ સાથે
૮. હુણલાને જે આલંબન કે-આપે, તે જ ખરેખર
માથા નાથ કહેવાય, (ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો
અર્થ) ૯. ગંભીર=ભેરદાર

સ્તવન ૨૨-૯

૧. અપૂર્વ ૨. યોગની રીતિ=નીતિનો

૨૨-૧૦

૧. ખંતપૂર્વક ૨. આપત્તિ ૩. જગતના ૪. વડાજીને

સ્તવન ૨૨-૧૧

૧. અહીં ૨. અમૃતથી ૩. અમારા ૪.

સ્તવન ૨૨-૧૨

૧. ભુદ્ધિ ૨. સારા ૩. સજ્જન

સ્તવન ૨૨-૧૩

૧. “એવા અવશુભ મુજ અભિભારી” આવાં પાઠ
પણ મળે ॥

સ્તવન ૨૨-૧૪

૧. વૃષાતુર ૨. ઠેકાણે ૩. લીધી

સ્તવન ૨૨-૧૫

૧. હજારનો ૨. મજાઠ (વાટેલી)નો ૩. સાથી

સ્તવન ૨૨-૧૬

૧. ન લખી શકાય ૨. ન લીધી શકાય ૩. પત-
ગિયાની જેવા

સ્તવન ૨૨-૧૭

૧. ખરેખર

સ્તવન ૨૨-૧૮

૧. છેડો ૨. આકાશમાર્ગનો ૩. સુક્ષ્મ

સ્તવન ૨૨-૧૯

૧. કહકાર્ધ ૨. ગુદાપણાથી ૩. નજર ૪. છેવટે

સ્તવન ૨૨-૨૦

૧. મોટાઈવાળા ૨. માંગણું ન પડે તેવા

સ્તવન ૨૨-૨૧

૧. ખરાબ ૨. અગ્નિથી ૩. ખ્યારી ૪. પીડા ૫
અનુરૂપ ૬. નાળ

સ્તવન ૨૨-૨૨

૧. મેઘ ૨. વીજળી ૩ વરસાદમાં ૪. ઉત્તમ શ્રી
૫. દોષ=વાંક ૬. પહેલેથી

સ્તવન ૨૨-૨૩

૧. કરતુરીના રાગથી ૨. રેવા નદીનો ઉત્ક
૩. પાસે ૪. કાપે

સ્તવન ૨૨-૨૪

૧. દિવસ ૨. નાંખી ૩. કદાર

ધ્યાન મુગંધ-કુમુમે' પૂજે, દાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
 પૂપ રૂપ જિતકો પદ વામે, ફર દળે દુઃખ જોડિ-ભાવ૦
 મહાનંદ પત મન વતિ',^૧ ભક્તિ યાજમાં જોડિ-ભાવ૦
 જાનપ્રદીપ જગાપી જો તે, આરાત્રિક કર જોડિ-ભાવ૦
 હૃદયપરે પૂજા કરી જિનજીવી, કાઠે મિથ્યા ઓડી-ભાવ૦
 ન્યાયસાગર મધુ મુખરા મહોદય, વાર્ષ હોડાહોડી-ભા૦

ક

(૫૩૨) (૨૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જૈનકો મારગ મસ્ત હે, મુષ્ણે અરથી^૧ લોકે

અદૃશ્ય^૨ દ્રવ્ય વર્જિત દેવા,

અભિનંદન વર ધન્ય હૈ—મુષ્ણ૦ (૧)

કુવિધ પરિમલ ન ધરે કબલ્લુ,^૩

ગુરુ^૪ કાંતિ ચોંભત તન્ય હૈ—મુષ્ણ૦ (૨)

ખંત્યાદિક દશ ગુણ ગુણિ દેહા,

ધર્મ ભુવનમે' મન્ય હૈ—મુષ્ણ૦ (૩)

મિરયામતિ નિત હિંસામયલો,^૫

ફર તલ્યો વ્યુ' મન્ય^૬ હૈ—મુષ્ણ૦ (૪)

ગુહધરમ તેરોહી જ આચો,

જગ ઉપમ નહિ અન્ય હૈ—મુષ્ણ૦ (૫)

ગર-પ્રભુ ભગને ચક્રતિ,

જન દિન વધતે વન્ય હૈ—મુષ્ણ૦ (૬)

ક

(૫૩૦) (૨૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(નીલીપીલી પામરી નં-એ દેશી)

વિજયાનંદન આહિળ વંદો, ભાવ ભવિયા આહી
ગજલંછન કંચનવાન કાયા, ચિત્ત ધારુ આહી
અમકે જોરે બની છે રે, આંધજોરે ગુણી છે —(૧)

દેશર ઘોરે ધમ્મી ગુણિ ચંદન, લેઈ વસ્તુ ઉદાર
અંગી અંગી અવલંબનાઈ, મેલવી ધનસાર —૩૦ (૨)

ભઈ ભુઈ ચંપક મરુઓ, દેતકી મચકુંદ

બોલસિરી વર દમણો આહી, પૂજ્યે જિલંદ —૩૦ (૩)

મસ્તક મુગટ પ્રગટ વિરાજે, હાર હિયે આર

કાને કુંડલ સૂરજમંડલ, બાળીયે મનુહાર —૩૦ (૪)

દ્રવ્યસ્તવ ઈમ પૂરણ વિશ્વી, ભાવો ભાવ ઉદાર

અલખ નિરંજન જન-મનરંજન, પૂજનાં ભવપાર —૩૧

ચિદાનંદ પૂરણ ગુણ-પાવન, ન્યાયસાગર ઈશ

પરમ પુરૂષ પરમાત્મ નિરમલ-ધ્યાણ્યે જગદીશ —૩૦ (૫)

૫

(૫૩૧) (૨૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(હાનિકામાં રાજ કરે રબુછોડ-એ દેશી)

સંભવજિન મનમંદિર તેડી, મુક્ત દેવ ચિરં મોડી

ભાવ પૂજા નિત કરો કર ભેડી (૬)

શમરમ મંગા-જગ નવરાવો, ભાવ તનિ નદિ ખોડિ-ભા.

બહિરાગ કેશર ચર્ચ મુખડ, આરમ્મીઓ મન મોડિ-ભા.

યાન 'સુગંધ-કુસુમે' પૂજે, ટાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
 ૫ ૩૫ જિનકો ઘટ વાસો, દૂર ટળે દુઃખ જોડિ-ભાવ૦
 મહાનંદ ધૃત મન વતિ,^૨ ભક્તિ યાજમાં છોડિ-ભાવ૦
 યાનપ્રદીપ જગાવી જો તે, આરાત્રિક કર જોડિ-ભાવ૦
 ભિપરે પૂત કરી જિનજીકી, કાઢે મિથ્યા ઝોડી-ભાવ૦
 યાચસાગર પ્રભુ સુચર મહોદય, વાધે હોડાહોડી-ભા૦

ક

(૫૩૨) (૨૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જેનકો મારગ મસ્ત હો, મુણો અરથી^૧ લોકો

મદદશ^૨ દૂપણ વજિંત દેવા,

અભિનંદન વર ધન હૈ—મુણો૦ (૧)

વિધ પરિશદ ન ધરે કબહું,

સુર^૩ કાંતિ ચોંભત તન હૈ—મુણો૦ (૨)

મંત્રપાદિક હથ સુણ સુખિ દેહા,

ધર્મ જીવનમેં મન હૈ—મુણો૦ (૩)

મેશ્યામતિ નિત હિંસામયકો,^૪

દૂર તલચો જયું મુન્ન^૫ હૈ—મુણો૦ (૪)

પુદ્ધધરમ તેરોહી જ સાથો,

જગ ઉપમ નહિ અન્ન હૈ—મુણો૦ (૫)

યાચસાગર પ્રભુ ભજને શક્તિ,

દિન દિન વધતે વન્ન હૈ—મુણો૦ (૬)

ક

(૫૩૦) (૨૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(નીલીપીલી પામરી નં-એ દેશી)

વિજયાનંદન સાહિબ વંદો, ભાવ ભવિયા આણી
ગજલ છન કંચનવાન કાયા, ચિત્ત ધારુ આણી
અબકાં ભેર જની છે રે, આઈભેર શુભી છે —(૧)
કેશર ધોર ઘસી શુચિ ચંદન, લેઈ વસ્તુ ઉકાર
આંગી ચાંગી અવલજનાઈ, મેલવી ઘનસાર —અ (૨)

ભઈ શુઈ ચંપક મરુઓ, કેતકી મચકુંદ
બોલસિરી વર હમજો આણી, પૂજ્યે જિજુંદ —અ (૩)
મરુતક સુગટ પ્રગટ વિરાજે, હાર હિયે ચાર
કાને કુંડલ સૂરજમંડલ, બાળીયે મનુહાર —અ (૪)

દ્રવ્યસ્તવ ઈમ પૂરણ વિરચી, ભાવો ભાવ ઉકાર
અલખ નિરંજન જન-મનરંજન, પૂજતાં ભવપાર —અ
ચિદાનંદ પૂરણ શુભ-પાવન, ન્યાયસાગર ઈશ
પરમ પુરૂષ પરમાત્મ નિરમલ-ધ્યાઈયે જગદીશ —અ (૫)

ક

(૫૩૧) (૨૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(હારિકામાં રાજ કરે રણછોડ-એ દેશી)

સંભવજિન મનમંદિર તેડી. સકળ દેવ શિવો મોટી
ભાવ પૂજા નિત કરો કર ભેડી (૧)
અમરમ ગ ગા-જગ નવરાવો, ભાવ તલિ નમિ ખોડિ-સા
બહિરાગ કેશર ધઈ સુખડ, ઓરસીઓ મન મોડિ-સા

ધ્યાન મુગંધ-પ્રમુખે પૂજે, દાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
 મૂષ રૂપ જિનકો ષટ વાસો, ફર દળે દુઃખ ભેદિ-ભાવ૦
 મહાનંદ પુન મન વર્તિ,^૨ ભક્ષિ ધાળમાં છોદિ-ભાવ૦
 નાનપ્રદીપ જગાવી ભે તે, આરાત્રિક કર ભેદિ-ભાવ૦
 દર્શિપદે પૂજ કરી જિનશુકી, કાઠે મિથ્યા એટી-ભાવ૦
 ન્યાયસાગર પ્રભુ મુખરા મહોદય, વાપિ હોડાહોડી-ભા૦

ક

(૫૩૨) (૨૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જૈનકો મારગ મસ્ત હે, મુણે અરથી^૧ લોકો

અદશ^૨ દ્રવ્ય વર્જિત દેવા,

અભિનંદન વર ધન્ય હે—મુણેા૦ (૧)

દુષિષ પરિશદ ન પદે કળદું,

શુદ્ધ^૩ કાંતિ શોભત તન્ય હે—મુણેા૦ (૨)

ખંત્યાદિક દશ શુભ શુચિ દેહા,

ધર્મ ભુવનમે^૪ મન્ય હે—મુણેા૦ (૩)

મિથ્યામતિ નિત દિંશામયસો,^૫

ફર તલ્લ્યો જ્યુ^૬ સ્તન^૭ હે—મુણેા૦ (૪)

શુદ્ધધરમ તોરોહી જ સાચો,

જગ ઉપમ નહિ અન્ય હે—મુણેા૦ (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ જગને ચક્રતિ,

દિન દિન વધતે વન્ય હે—મુણેા૦ (૬)

ક

(૫૩૩) (૨૩-૫) શ્રી મુમતિનાગ-જિન સ્તવન
 યોધા ખારણી-પાળો ખનાવે રે નાગર નંદના રે—એ રે
 કોઈ મુમતિ મુખારગ પાળે રે, આનમ-મોદનાં રે
 બનિ પદિમોદનાં રે, બનિઆનંદનાં રે; શીતલચંદના રે—
 પરમ-નિરંજન દરગાહ પાળે. મુમતિ-૧૫ વર પાળે રે—
 એધ-નૃપતિ-મુન અગર પાળે.

મુમતિ મળિય વપાવે રે—આનમ (૧)
 વિપવ-કપાળે કમુનિય પરા મુર,

તેદમુ કિમ દિત બાવે રે—આનમ (૨)
 અપય ખળનો નાદરો જગમાં,

નું દીવે વડ દાવે રે—આનમ (૩)
 ન્યાયમાગર પ્રમુ પદ-કમ-એવા,

ન્યોનિશું ન્યોનિ મિલાવે રે—આનમ (૪)

(૫૩૪) (૨૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(છપ્પો રાગ કાફી—રાગિણી પંબળી)

અરે બોલ ! તું નિમાણાં, અપણા પ્યારે માલ બોલ—(૧)
 દંમળ નાળ ચરણ બદુ મૂલે,

ચલ દુરે સો બોલ—(૩)—નિ
 ખરિદાર ખાત્રી દે દુનિયાં, મુત્તિ લહેદા બોલ—(૩)

ખીચ દલાલ સાંઈ હે વેગે, પદ્મપ્રભ નહિ તોલ—(૩)
 નરભવ નિરૂપમ શહેર વડા દે,

યાદિં મુનિકી બોલ—(૩)—નિ

ન્યાયસાગર પ્રભુ પદકજ સેવા,

રંગે રાતો ચોલ—(૩)—નિં (૫)

ક

(૫૩૫) (૨૩-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(આદ્યોજ પાધરીવાટે રોકે છે રપાને માટે—એ કેશી)

સાંભળો સ્વામી રે ! મીઠા મોહન ! હાથ સાથે રયો લેદ ?

એકને આપયો સિદ્ધને સિદ્ધિ, એકને કાલસ્યો ખેદ (૧)

આપોને પાધરી^૧ વાતે, સ્વામીને આવશે ધાતે^૨ રે

આખર તો આપયો જોરે^૩,

આવે છે ચિત્તડે મોરેરે—આપોં (૨)

સરવને સ્વારિખા પરખીજ ભાળો, આંકરી ચાકરી સ્વામી

ચાકરી વાળો ચિત્તડે ધાલો,

રાખવું તેહવું નામ—આપોં (૩)

એક તો આંકરી ચાકરી વાળો, દ્રવ્યથી ભાવથી ગૌજ

એક તો ભાવથી ભાવથી ઉંચો, મૂકયો રાખયો કોલ—આપોં

એકલી દ્રવ્યની ચાકરી માફ, ભાખરી પાવયો મોલે

દ્રવ્યના ભાવથી ચાકરીવાળો,

આવશે આપ રો તોલે ?—આપોં (૫)

હાથ લે સારીઓ હાથીઓ ચાલે, હેમને રૂયડે વાન

ન્યાયસાગર પ્રભુ દાનને વહિલું,

દીછ્યે મુઝિ દાન—આપોં (૬)

ક

કુણુ કરે અવરની સેવ હો—જિનં
રાત-દિવસ જિણુ જિણુ સંભારૂં,

વિસારૂં પતક ન એક હો—જિનં
માહરે દિલ તો તુહિજ વસિયો,

જગજીવન જગપ-એક હો—જિનં
પ્રીત પુરાણી કહિયેં ન હોવે, દેહડી છરણુ યાવ હો—જિનં

જરકસી^૧ નુની કબહિ હોવે, પિણુ સોના રંગ ન જાય હો જિં
શ્રીઅનંતજિન સાહિજ માહરે,

યાંગુ અવિહદ નેહ હો—જિનં
દેહયો તો કિમ ફીટેલાગો, જિમ પથર^૨-ચિર રેહ હો—જિનં

શુણુ અનંત પ્રભુ તાહરા ઘટમેં,
કહેતાં ન આવે પાર હો—જિં (૯)

ન્યાયભાગર પ્રભુ સેવક ખાસો,
ખાંદિ જહીને તાર હો—જિં (૧૦)

✽

(૫૪૩) (૨૦-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
ધર્મજિનંદ^૧ ! તેરે ધર્મકી ખેરા,^૧ મેટલ હે ભવભવકા દેશ;
પરમ ધરમ દે સાહિજ તેરા—પરમ. (૧)

ધર ધર હુંડલ સબહી મેં હેરયા,^૨
જેસા ન ધરમ-મરમકા બેરા^૩—પરમ (૨)

નામધરમ કહુ હામ ન આવે,
ઠવણુધરમ તિમ સિદ્ધિ ન પાવે—પરમ. (૩)

કુણુ કરે અવરની સેવ હો—જિનં
રાત-દિવસ ખિણુ ખિણુ સંભારું,

વિસારું પલક ન એક હો—જિનં
માહરે દિલ તો તુહિજ વસિયો,

જગજીવન જગપ-ઝેક હો—જિનં
પ્રીત પુરાણી કહિયે ન હોવે, દેહડી દુરણુ ઘાય હો—જિનં
જરકસી^૧ગુની કબહિ હોવે, પિણુ સોના રંગ ન જાય હો જિં
શ્રીઅનંતજિન સાહિબ માહરે,

યાંચું અવિહત નેહ હો—જિનં
દેહ્યો તો કિમ ફીટેલાગો, જિમ પથર^૨-થિર રેહ હો—જિનં
શુણુ અનંત પ્રભુ તાહરા ઘટમે,
કહેતાં ન આવે પાર હા—જિં (૯)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવક ખાસો,
ખાંહિ શહીને તાર હો—જિં (૧૦)

✽

(૫૪૩) (૨૩-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
ધર્મજિનંદ ! તેરે ધર્મકી બેરા,^૧ મેટત હે ભવભવકા દેરા;
પરમ ધરમ હે સાહિબ તેરા—પરમં (૧)

ધર ધર હુંહત સખહી મેં હેરયા,^૨
એસા ન ધરમ-મરમકા બેરા^૩—પરમં (૨)

નામધરમ કણુ કામ ન આવે,
કવણુધરમ તિમ સિદ્ધિ ન પાવે—પરમં (૩)

દ્રવ્યધરમ પણ મુક્તિ ન દેવે,
 ભાવધરમ પિણ કોઈક સેવે—પરમં (૧)
 શબ્દધરમ જિહ્વા કામ મુધારે,
 દુરગતિ પડતા નિજ કરી ધારે—પરમં (૨)
 ઉત્તમ થાનિક ઉનહિકું ભેટે,
 પાપ કરમ સવિ ઉનકે તોડે—પરમં (૩)
 ભાવધરમ તે સહી જે સાચે,
 મેરા મન ઉનહિમેં રાચે—પરમં (૪)
 મિશ્રામતિ મોહ જૂઠેઈ માચે,
 પણ ઉન ધર્મ'મુ' કર્મ નિકાચે—પરમં (૫)
 ભાવધરમ નિજ આતમ દેખે,
 કષ્ટક્રિયા મળહી તળ લેખે—પરમં (૬)
 ઉત્તમસાગર સાહિબ આગે,
 ન્યાયસાગર શિવ પદવી માગે—પરમં (૭)

૪

(૫૪૪) (૨૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન ૨

(આજિમ ! કળ મિલે પરદેશી માતા હો—એ દેશ
 સાહિબ ! કળ મિલે સસનેદી પ્યારા હો—સા.
 કાયા કામિની છડસેં ન્યારા, એસા કરત વિચારા હો—
 મુન સાંઈ ! જળ આન મિલારેં,

તવ હમ મોહનગારા હો—સા.
 મં તો તુમારી ખિજમતગારી,
 જૂઠ નહિ જે લારા હો—મા. (૧)

ધમલુ કહે સુત જૈન^૨ હમ્મરા,

ઠારો વિષય-વિકારા હો—સાં (૪)

સંયમ પાળો નિજ તન ગાળો,

લેઈ અનુભવ લારા હો—ગ્રાં (૫)

ચિઠ્ઠે સાથે હમ મન નાથે, ઘટમેં દ્યોત ઉભરા હો—સાં

કહી નાકીના સંયમ લીના, ન રહ્યા કરન ઉધારા હો—સાં

ચેદ ઉછેરી જાતી અમેરી, મેલે શાંતિ મુધારા હો—ગ્રાં (૮)

અધિરાનંદન રીતલ ચંદન,

ન્યાયસાગર મુખકારા હો—સાં (૯)

✽

(૫૪૫) (૨૩-૧૭) શ્રી કુંયુનાથ-જિન સ્તવન

(તુમ રહોરે આજિમ ! હો હરિયાં-એ દેશી)

તુમ્હે રહોરે પ્રીતમ ! પાપ પરિયાં

રૂપે રતિ શ્રીરાની-ભયાં,

અરજ કરેં અંતેજરીયાં—તુમેં (૧)

સુર નૃપતિ કે ઘોટે મોટે,

કયું ન કરો હમ દિલ^૨ વરીયાં—તુમેં (૨)

નાહ વિવાહ ઉછાહ કરીઆએ,

અવગુન જિન કયું પરિહરિયાં—તુમેં (૩)

ખટ ખંડ છતી અરિ વશ કીને,

ભુંજે જિન કયું ફલ હરિયાં^૩—તુમેં (૪)

વિલપતી નેહ-લીવાથી લલના,

ત્યહ જિન સંયમ-શ્રી વરીયાં—તુમેં (૫)

કેવલ પામી ત્રિમડે બેઠે,

વાની મુનિ ભવિ દિલ કરીયાં—તુમેં (૬)

ન્યાયસાગર પ્રભુ લીલા બદુલી,

મહાનંદ પદ અનુસરિયાં—જીમેં (૧)

જ

(૫૪૬) (૨૩-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તાવન

(ગિરિશજી સદા મેરી વંદના એ-દેશી)

અરનાથજી સદા મેરી વંદના, જગ નાથજી સદા જિનસાથે
જગ ઉપગારી ધન^૧ જ્યૌ^૨ વરમે,

વાળી રીતણ-ચંદના રે—જિન૦ (૧)

રૂપે રંભા રાણી શ્રીદેવી,

ભૂપ મુદશનનંદનારે—જિન૦ (૨)

બાવ બગતિગું અહનિશિ સેવે,

દુરિત હરે બરે રૂંદના રે—જિન૦ (૩)

જી અંદ સાધી દેધા^૩ દીધી,

દુઝ્ય શત્રુ નિકંદનારે—જિન૦ (૪)

ન્યાયસાગર પ્રભુ મેવા મેવા,

માંગે પરમાનંદના રે—જિન૦ (૫)

(૫૪૭) (૨૩-૧૮) શ્રીમલ્લિનાથ-જિન સ્તાવન

(કોન બરે રી જલ કીજ બરે હલ વાદસોરો પાત્રી
બરે એ-દેશી)

કોન રમે જિન કોન રમે.

મલ્લિનાથજી જિના જિન કોન રં

કામ કુંભ જિમ કામિત^૧ પૂર,

કુંભ લાંછન જિન મુખ નમે—મસ્તિ^૦ (૨)

મિથિજ્ઞાનયરી જનમ પ્રભુકો,

દશન દેખન દુઃખ શમે—મસ્તિ^૦ (૩)

યેબર ભોજન સરસાં પીરસ્વાં,

કુકસ^૧ બાકસ^૧ કીજી જિમે ?—મસ્તિ^૦ (૪)

નીલ વરણ પ્રભુ કાંતિ કે આગે,

મરકત મણિ છમિ દૂર ભમે—મસ્તિ^૦ (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ જનનો પામી,

હરિ હર બ્રહ્મા કીજી નમે ?—મસ્તિ^૦ (૬)

(૫૪૮) (૨૩-૨૦) શ્રી મુનિમુખત-જિન સ્તવન

(જિનમુખ દેખન બાઉં રે પ્રભુકો જનમ ભયોલે-એ દેશી)

દિલ બરી દરિયન પાઉં રે, પ્રભુકો બન્યો હે

પદમાનંદન હરિકૃતવંદન^૧,

ચરનકમલ બલિ^૨ બાઉં રે—પ્રભુ^૦ (૧)

નીલકમલદલ કેમલ વાને, સેવનમેં ચિત લાઉં રે—પ્રભુ^૦ (૨)

ચુની ચુની કલીયાં ચંપકડી,

હાથસેં માલ બનાઉં રે—પ્રભુ^૦ (૩)

શ્રી મુનિમુખત મુખત સેવી,

નાથ સમાન કહાઉં રે—પ્રભુ^૦ (૪)

ન્યાયસાગર પ્રભુ મુખત સેવા,

નિયત ફળે દિલ બાઉં રે—પ્રભુ^૦ (૫)

(૫૪૯) (૨૩-૨૧) શ્રી નમિનાય-જિન સ્તવ

(મોનીડા બિરાજે ગોરી થારા નયમાં—એ હેસો)
પુરોત્તમ મહા ગુણ ગોરી થારા નયમાં
જમાન દનવંદન કીજે નુજ ગમ અવર ન વાલેવડમાં—
દગિ દર ગણા પુરંદર ગમડા,

મમન દુઆ ગોરી અવરડમાં—પુર
કપામ હોય પગ તાડરી જવન,

જિની કરાવી અરિયડમાં—પુર
પીતરામ મા નુજ નનુ આખે,

નમરન વરડે અવિવડમાં—પુર
વિજયનુપાનિમા નવા જિનુમા,

આવે મેલ અવડમાં—પુર
આપસાચરે પગ મડજ ગિલાની,

અજર અમર લડી રાપડા—પુર

(૫૫૦) (૨૩-૨૨) શ્રી નેમિનાય-જિન સ્તવ

(ના ગો અનુવા માણીમાં પાગ ગો કાવજ સુખો મેલ
લીક અનુવા હો વિવાન કંઈને હે હેસો),

અડ અડ નુન માં રજ પાડીજ નરને અવ માં પે
મા અનુવા હે વિવાન કંઈને હે હેસો

અનુ અનુ નુન મેલ રજ પાડીજ નરને
અનુ અનુ નુન મેલ રજ પાડીજ નરને

અનુ અનુ નુન મેલ રજ પાડીજ નરને
અનુ અનુ નુન મેલ રજ પાડીજ નરને

એ તો દિવિ દિવિ જાણેછ.
દુઃખ અણી નુ દેવિ દે—કવ ૧૫
ચોરસી દુઃખ દેવિ નુ જાણેછ.
દુઃખ અણી જાણે, દેવિ દે—કવ ૧૬
જાણવ-વિદે અણી દેવિ જાણેછ.
અણી જાણ દેવિ દે—કવ ૧૭
નેમ-પ્રાણુવ દિવિ દેવિ જાણેછ.
જાણવ-વિદે દુઃખ દેવિ દે—કવ ૧૮

૪

(૫૫૧) (૨૨-૨૬) શ્રી પાર્શ્વનાથ-વિજય સ્તવ
(મનુષ્ય ખરખં સંકરી, મંત્રાવ કૃષ્ણે સ્વરસે-એ રસી)
ચિંતામણુ પાકેછ જાણે દે, પાકેછ રસે દે—(૧)
જાણેછ મનુષ્ય રસે દે
પ્રદ હી પ્રભુ મુજાં લીકે, દુઃખ જાણે દે-ચિંતા (૨)
ચિંતામણી પદે કામિત પૂરે દુઃખ જાણે—ચિંતા (૨)
ત્રિભુવન-નાયક મુરપતિ પાવક, કામ જાણે દે—ચિંતા (૩)
પામી અમૃત-લોચન કુશ્મ, કોણ જાણે ?—ચિંતા (૪)
સાહિબ સમરથ સમક્ષિ પામી, કોણ જાણે દે—ચિંતા (૫)
મિથ્યા મૂકી મુજાં મન રાજે, શુદ્ધ ધરમે દે—ચિંતા (૬)
અધિકું ઓણું સેવક બાણે, સ્વામી જાણે દે—ચિંતા (૭)
ન્યાયસાગર પ્રભુ અહનિય ચરતે-શીય જાણે—ચિંતા (૮)

તે ધન માણી રે જિવે તુમ દેશના રે, સમયે નિરખ્યું નર,
 કલંકધોલેરે વાણીની મુધારે, પીધી જેલે જરૂર-મોડું (૪)
 હું તો તરશું રે તુમચા ધ્યાનથી રે, અનોખમ એક ઉપાય,
 ન્યાયસાગરે શુભ આગર સાદિલા રે,

લગીલગી નમે નિનુ પાપ—મોડું (૫)

✽

(૫૫૪) (૨૪-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
 (મખીરે મયાની માદિખ ! મખીરે મયાની-એ દેશી)

અજિતજિલુંદા સાદિખ ! અજિતજિલુંદા,

તું મેરા સાદિખ મેં તેરા જાંદા, સાદિખ અજિતજિલુંદા,

જિતશત્રુ-નૃપ વિજયારે-નંદા,

લંછન ચરણે સોડે અવંદા—સાં (૧)

મહાગ કરમ છતી અ-જિત કદાયા,

આપ જગે મયા નિહ સહાયા—સાં

મોદનૃપનિ જે અટલ અદારે,

તુમ આગે ન રહ્યો નમ્ર ચારે—સાં (૨)

વિપય-કપાય જે જગને નડિયા,

તુમ આજ્ઞાનલ શલજાં જ્યું પડીઆ—સાં

દુશ્મન દાવ ન કોઈ ફાવે,

તિજુધી અજિત તુમ નામ મુહાવે—સાં (૩)

અજિત યાઈ હું તુમચે નામ,

બહોત વધારે પ્રભુ જગમાંહિ મામ—સાપં

ન્યાયસાગરની વિનતિ—અરિં

સુષો ત્રિદુષ્કગના સ્વામ—ભગ૦ (૫)

(૫૬૩) (૨૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ—જિન સ્તવન
(દેશી વીંછીયાની—રાગ સિંધુ)

શ્રેયાંસજિણુંદ ઈચારમા, તેહરયું મુજ લાગ્યું મનરે
તે અગયું કહિયે નવિ રહે, જિમ ભાત^૧પટોળે વનરે—કે૦
પ્રભુ નિરાગી જાણી કરી, મેં જોડયું એ એકંગરે
હવે એક રૂપ જે એ હોયે, એટલે અમે નાદા ગંગરે

શુભ ધ્યાનના ગંગ તરંગરે શ્રેયાંસ૦ (૨)

વિપ્રભૂષ વિપ્રભાવડી, નંદન ગુજમણિ—ખાગિરે
એકલમહત્તના ઉપમાનથી, ખડગીનુ^૨લંછન જાણિરે—કે૦
પ્રભુ ચાગરંગ નવિ જિતરે, જાયે તે રંગ પતંગરે,
ઓછા કાચા જાહુ કરે. ગિરૂઆ હોયે મહજ અભંગરે—કે૦
ઈમ જાણી નિજ દામને, નિજ સમ શુભ કીજે નાયે
એતી ન્યાયસાગર વિનતી, તારો મુજને શહી હાયરે—કે૦

જ

(૫૬૪) (૨૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી—જિન સ્તવન
(દેશી પારધીયાની—રાગ મહદાર)

શ્રીવાસુપૂજ્ય જિનરાજ્યા રે,

આવો મુજ મનમાંડિરે—મનવસિય,

મુદ્દ કરી છે ભૂમિકારે, મિથ્યાકંટક નાહીરે—ગિવરમીયા
સમજાગુણ મુદ્દદષ્ટિ છે રે, કિરિયાદૃષ્ટિ મુજ વામરે^૩ મન

નિરતિચારિત્ર સિંહાસને'રે, મૈત્રીપદ ખિચાયરે-શિવ૦
 ન પરમરસ સ્વાદનારે, પાર ન જોલ્યા જાય રે-મન૦
 ટે આજુ' જાણ્યો રે, તુમ આંખે સર્વ સુહાય રે-શિવ૦
 લેવાસુપૂજ્ય નરેસરૂ રે, જ્યારાણી જસ માયરે-મન૦
 હિય જેમનું જાણીયે' રે, સેવે પદ જિમ રાયરે-શિવ૦
 નંદન મુખકારિયો રે, ખટવિધ છવ નિકાયરે-મન૦
 જીલજી શિર નાંખી કહે રે, ન્યાયસાગર કવિરાયરે-શિવ૦

ક

(૬૫) (૨૪-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી યોગનાની-ઈંદર આંખા આંખડીને

રાગ-સારંગ મહાર)

વિમલજિનેસર ! તાહરો રે, અતુલ અચિંત પ્રભાવ
 યુરૂ પશુ નિજ પર સમ કહ્યા રે, તરવા ભવજળ નાવ
 વિમલજિન ! તુમશું ધર્મ સનેહ (૧)
 જિમ ચાતકને મેહ-વિં, જિમ પ્રાણી ને દેહ-વિમલ૦
 અબુધા વિબુધા કરે તુરતમાં રે, રૂપી અરૂપી કીધ;
 કરમી અકરમી કરે રે, યોગી અયોગી સિદ્ધ-વિં (૨)
 લંછન મિત્રિ' સેવા કરે' રે, વિનતિ કરણ વરાહ
 ભૂમિ ભારથી હલગો રે, દિગ્ધો મુખ નિતુ જગનાહ-વિં
 શ્રીકૃતવર્મ' નૃપ નંદનો રે, સ્થામા માતા જાત
 વિમલ મતિ પ્રભુ ધ્યાઈયે' રે, તો હોયે વિમલ અવદાત-વિં
 તેર ક્રિયા ટાળી જિણે રે, તેરસમા જિનબાણ
 ન્યાયસાગર કહે ભવ-ભવે રે,
 ચિર ધરૂં તેહની આણ-વિમલ૦ (૫)

ક

(૫૬૬) (૨૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિનરે
(દેશી કઠખાની—આરણ્યકી)

શ્રી અનંતપ્રભો અંતઃકરણે વિભો !

ગુણ અનંતા રહે ધ્યાન રૂપા
અતિશયવંત મહંત જિનરાજ્યા,

વાજિયા પરિ મહા સુકળ રૂપા—શ્રી
જ્ઞાનજ્યોતિ મુખ અમકિતાખય—ધતિ,

અરૂપી અવગ્રાહના અખય ભારે
વીર્ય અનંત એ અષ્ટક ઉપનું,

આડ દૂત કમં કેરે અભારે—શ્રી
રથેન નિજ દૂરતા દાગવા તુમ પરે,

લંછન મિમિ રથો સેવ મારે
સદયતા મુખગતાદિક ગુણ તુમ તણી,

સેવના પાવનાને આધારે—શ્રી
મિલમેન ભૂપ મુજસા તાંજા નંદનો,

ચૌદમે ચૌદ ભૂયગામ પાળે,
લડે ગુણગણ મોપાનરે સદી નિજ ગુણ,

આવના આપમાંલિ મંભાળે—શ્રી
અનંતજિન—સેવથી અનંત-જિનવર તણી,

ભક્તિની ભક્ત નિજ શક્તિ
ન્યાયસાગર કહે અવનિરળે ભેવનાં,

એક મમ અવર નહી કેવ તારે—શ્રી

(૫૨૭) (૨૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
 (બેઝે બાર ઘણે છે રાજ ! વાનાં કેમ હશે છે !-એ દેશી)
 ધર્મજિનેમર ધર્મ તુમારો, જગજનને લીધાવેં
 દર્શન જ્ઞાન ચરિત તપ ચક્રવિધ, એ વિનુ ખવર દિલ નાવે
 જિનછા ! યેં છે ! મોટા રાજ ! જગજનને ઉપજારી
 નેશ પાપ નમું દું આજ, બડું મેં બલિકારી
 કુશલિ પદનાં પ્રાણી રાખે, ધર્મ ખર્ચ તે આપ્યા
 નામ ધર્મ પરિણામ હલુપિત, તે પામી મન રાધો—જિં (૨)
 મુવનાનંદન મુવત ધર્મે, વરતે તે તો મુગતું
 ભાનુમૂપ મુન કમં નમ ત્રાખે,
 એ પળ પદ મુન લગતું—જિં (૩)
 ભવભવ-જમણ હણપિ ન દેાવેં, ધર્મ મરણ ને રાખે
 ઉદ્ધ મદા સેવા મિમિ લાંછન
 વજ્ર તપું નિલે રાખે—જિં (૪)
 પનરે બેરે મિદ્દ રેખાવે, પન્નરમે જિન લીધે
 ન્યાયસાગર હરે ધર્મ પમાયેં,
 મગજ વિધનને છપે—જિં (૫)

(૫૨૮) (૨૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
 (ત્રિભુવનગારજી તીર્થ પામ ચિંતામણી રે-એ દેશી)
 મમ-મરદાર !
 શાંતિનેજિનેમરદેવ દયાળુ પિરેામણિ રે, કે દયાળુપિરેામણિ,
 મોહરે જિનવર પંચમ ઘડી જગપતિ રે,
 કે ઘડી જગપતિ (૧)

(૫૬૬) (૨૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવ

(દેશી કડખાની—આર્યાઉરી)

શ્રી અનંતપ્રભો સંતહૃદયે વિભો !

ગુણ અનંતા રહે ધ્યાન રૂપા

અતિશયવંત મહંત જિનશાશ્વયા,

વાજિયા પરિ સદા મુક્ત રૂપા—શ્રી

જ્ઞાનદર્શન મુખ સમક્રિતાખય—ધિતિ,

અરૂપી અવગાદના અખય ભાવે

વીર અનંત એ અષ્ટક ઉપનું,

આડ કૃત કર્મ કેરે અભાવે—શ્રી

રથેન નિજ કૂરતા દાગવા લુપ પદે,

લંછન મિસિ રથો મેવ મારે

સદયના મુખગતાદિક ગુણ લુપ તળી,

મેવના પાવનાને આધારે—શ્રી

સિંદમેન ભૂપ મુજસા તળો નંદનો,

ચોદમે ચોદ ભૂયગામ પાળે,

ચક્ર ગુણકાળ મોપાન ચક્રી નિજ ગુણ,

આવના આપમાંદિ મંભાળે—શ્રી

અનંતજિન—મેવથી અનંત-જિનવર તજી,

ભજિની બદ્ધ નિજ શક્તિ નહીં

ન્યાયમાગર કદે અવનિત્યે મેવનાં,

એક મમ અવર નહીં કોય તાર—શ્રી

(૫૩૭) (૨૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
 બેઠે બાર ઘણે છે રાજ ! વાતાં કેમ દુઝે છે ?-એ દેશી
 ધર્મજિનેશ્વર ધર્મ તુમારો, જગજનને દીપાવે
 દુઝાન જ્ઞાન ચરિત તપ ચઢવિધ. એ વિનુ અવર દિલ નાવે
 જિનજી ! યેં છે ! મોટા રાજ ! જગજનને ઉપગારી
 તોરા પાપ નમું દું આજ, બડું મેં બલિહારી
 કુગતિ પડતાં પ્રાણી રાખે, ધર્મ અર્થ તે આચો
 નામ ધર્મ પરિભ્રામ કહુપિન, તે પામી મત રાચો-જિં (૨)
 મુમતાનંદન મુમત ધર્મે, વરતે તે તો મુગતું
 બાનુભૂપ મુત કમં તમ ત્રાસે,

એ પણ પડ તુન લગતું-જિં (૩)
 ભવભવ-જમલુ કહાપિ ન હોવે, ધર્મ ગરબુ ને રાખે
 ઇંદ્ર સંદા સેવા મિત્રિ લંછન,
 વજ્ર તલુ નિલે દાખે-જિં (૪)
 પનરે ભેદ ત્રિદ દેખાવે, પન્નરમે જિન દીપે
 ન્યાયસાગર કહે ધર્મ પમાયે,
 સકળ વિધનને છપે-જિં (૫)

(૫૬૮) (૨૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
 (ત્રિભુવનનારબુ તીરથ પામ ચિંતામણી રે-એ દેશી
 રાગ-મહદાર.)
 શાંતિજિનેશ્વરદેવ દયાળ જિશમણિ રે, કે દયાળશિરોમણિ,
 સોજમે જિનવર પંચમ ચક્રી જગધણી રે,
 કે ચક્રી જગધણી (૧)

(૫૭૧) (૨૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવ
(જાંઝરીયા મુનિવર ! મન્ય મન્ય તુમ અવતાર-એ રીતી
રાગ ગોડી-મિત્ર)

મલ્લિનાથ મુજ વિનતિછ, અવધારે અરિહંત
હંભ વિના હં હાખગુંછ, અગરિજ એહ અત્યંત
ગુણવંતા સાદિત્ર ! દર્શન-જ્ઞાનનિધાન
તે આપીને કીછયેંછ, સેવક આપ ગ્રમાન—ગુણ૦ (૧)
વીનરાગતા હાખવેંછ, રંભે સવિ ભવિચિત
અ-પરિશ્રદી ત્રિગટે વસેંછ, ભોગવે મુરનાં વિત—ગુણ૦ (૨)
કુંભ કરે પડે મેવનાજ, લંછન મિત્રિ પ્રભુ પાપ
તેં તારક ગુણ આપીએંછ, ઘટમાં તુલ્ય પસાય—ગુણ૦ (૩)
કુંભધકી જે ઉપનોછ, મુનિપતિ મહિમાંહિ
પ્રભાવતીનો નંદનોછ, મહિમાવંત અથાહ—ગુણ૦ (૪)
લીલાલક્ષ્મી દિયેં ધણીછ, નીલ વાને અદીન
ન્યાયસાગર પ્રભુ પદકજેછ, મનમધુકર લલચીન—ગુણ૦ (૫)

(૫૭૨) (૨૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવ
(દેશી-ફાગની)

મુનિસુવ્રત વીરમા, વિશ્રમિયા મનમાંહિ
જિમ નંદનવન સુરતરૂ, સુરતરૂ સમ જસ બાંહિ (૧)
કરછપ લંછન બાણીયેં, ચરબોન્નત ગુણહાર
પામિએ પામીએ સેવે, પાયકમળ મનોહાર (૨)
જયું ધન મોર ચકોર, ચણી ચકવા દિનકાર
પાવસ પંથી ગેહા, કુલવંતી ભરતાર (૩)

- મધુકર માલતી પંકજ, ગજ દેવા જિમ પ્રીતિ
ગૌરી ગિરીશ હરિ કમળા, કમળાસુત રતિ પ્રીતિ (૪)
- ચાતક મેહા નેહા, એ સુઘળા ઉપચાર
પ્રેમ તણા એ ઉપમ નહી, તિમ અંતર ચાર (૫)
- પણ પ્રભુશું એક તાન, જે રાની લહે નિરધાર
એક સૂર્યે ધ્યાઈયે, પાઈયે તે નિરધાર (૬)
- પદ્માનંદન વંદન, કીજે યર્થ સાવધાન
મુનિમ નરેશ્વર વંશે, મુકતાફળ ઉપમાન (૭)
- તું મુજ શંકર કિંકર, હું તુમચો નિશદીશ
ન્યાયસાગર પ્રભુ-ધ્યાને, પામે અધિક જગીસ (૮)

(૫૭૩) (૨૪-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી હુબકડાની)

શ્રીનમિનાથ સોહામણા, નમિયે અતિ આણંદ-સલ્લો સાહિબો
અવર દેવ તુમ અંતરો, છમ મુરતડ પિયુમંદ
—સોલાગી સાહિબો (૧)

પાંચર કાય-મણિ પદ્યરા, જિમ દિનકર-ખયોત—સો
ખીરસિંધુ ને છીલડ, જિમ મૂગપતિ મૂગપોત—સલ્લો (૨)

વપ્રાસણી નંદનો, વિજયનરેસર જાત સો
નીલકમળદળ લાંછનો, કંચન વાન વિખ્યાત—સો (૩)

અરિ નમિયા તિણે કારણે, નામ કંયું નમિનાથ—સો
જલંથડી મહિમા ધર્યો, સો સાહિબ શિવસાય—સો (૪)

તો ધ્યાને અંતર નથી, કિમ રહે નિશ્ચય એક—સો
ન્યાયસાગર નમિનાથને, દંરિયાણુ મુખ અછેક—સો (૫)

હિંદુ જાતનું જીવન જાણા. નિહારજનનું જાણા
 ગિદારજનનું જાણા, નિમગ્નજનની માણા—૧૬૦
 તપુજનની જેલું મેંડુ જાણા, ગીર જેનાજ દરણા
 દુર્ધર મોડ જેલું જેનીને,

જ્યોતિમે જ્યોતિ મિત્રાણ—૧૬૦

જમ ગામનગી ખડ દ્રવ્ય જાણા, આદ્યાર ગમનજાણ
 અમિતજ નંદનાનની જાણા, દર્શન જ્ઞાન ઉપાયા—૧૬૦
 ભગ વજ્ર છે ગૌતમજાણા, તત્ત્વનિખાન મન બાણ
 ન્યાયસાગર પ્રગુણ ગુણ જાણા.

મુજ્જશ મુજ્જશ સવાણ—૧૬૦

૩

કેલશ

ધોષીશ જિનવર ભવિક દિતકર, સકળ મંમળ મુરાર
 વિવિધ દેશી બંધી જાણા, ભક્તિ-વશથી મુંદર
 તપગચ્છ શોભા કરણ કવિવર, ઉત્તમસાગર પઠકર
 રસિક મધુકર ન્યાયસાગર શીવ જિનગુણને ભજે,

શ્રી ઘડ્ડમાનમ્વાસીને નમઃ

શ્રી પદ્મવિજયછ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી (પહેલી)

[૨૫]

(૫૭૭) (૨૫-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(મહાવિદેહ ખેત્ર સોહામણ—એ દેશી)

જગચિંતામણિ જગશુર, જગત ચરણ આધાર-લાલ રે
અક્ષર કોઠાકોઠી આગરે, પરમ ચલાવણહાર-લાલ રે

—જગ૦ (૧)

આસાહ વદિ ચોથે પ્રભુ, સ્વર્ગથી લિચે અવતાર-લાલ રે
કીતર વદિ આઠમ દિને, જનમ્યા જમદાધાર-લાલ રે

—જગ૦ (૨)

પાંચમે પનુપની દેહી, સોવન વરણ ચરીર-લાલ રે

નવ લાખ કોડી સાગર તણે,

અંતર ગુણગુણમણિ-જેઠ ૩—સેવો. (૧)

અન્યા આવણુ મુદિ બીજને દિને, સૂચિત ચૌદ મુખને જેઠ ૩
ગૈશાખ મુદિ આઠમે જનમીયા,

ત્રણજ્ઞાન-સદિત વર જેઠ ૩—સેવો. (૨)

ભિંચી કાયા ત્રણસે ધનુષની, સોવન વન્ન અતિ અવદાત ૩
મુદિ ગૈશાખ નવમીયે' મત લીયે',

દેઈ દાન સંવહરી ખ્યાત ૩—સેવો. (૩)

ચૈતર મુદિ અગીઆરમું દિને, લક્ષ્મી પ્રભુજી પંચમનાણ ૩
ચૈતર મુદિ નવમીયે' શિવ વર્ધા,

પૂર્વ લાખ આઝીશ આયુ લાણ ૩—સેવો. (૪)

એ તો જિનવર જગગુરૂ મીડડે,

માહરા આતમચો આધાર ૩

ભવ ભવ પ્રભુ શરણે રાખજો,

કહે પદ્મવિજય ધરી ખ્યાર ૩—સેવો. (૫)

(૫૮૨) (૨૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(સાહેલડીયાં—એ દેશી)

પદ્મપ્રભ છટ્ટા નમો—સાહેલડીયાં,

મુમતિ-પદ્મ વિશે જેઠ ૩—ગુણવેલડીયાં

જેઠ સહસ કોડી અચરનો^૧—સા.

અંતર બણે જેઠ ૩—ગુણ. (૧)

આમુ દશ લાખ પૂરવ ધરીયાછ—અડુ અનિજન વારી
 કોઈ અપુરવ ચંદ્રમા એકછ—તંછને અનિકારી,
 નરિ રાડુ અડુ કરે જોડછ—નિવ ઉચોનકારી
 નરિ મેઘ આવે જસ આમેછ—કાંનિ શોભા કારી,
 નરિ ખાંડિત હોય કોઈ આમેછ—મડુ નમે નિરખારી
 ન માલિય જગનો દીવોછ—અંધકાર વારી,
 કાશ્તમાળા નંદન ગિરંછનોછ—જગમોહનકારી
 પદે પદ્મવિજય કરું મેવાછ—મર્વ દૂરે કારી,
 જમ તરિવે શિવગુણ મેવાછ—અનોપમ અવધારી

॥

(૫૮૫) (૨૫-૯) શ્રી સુવિધિનામ-જિન સ્નાન

(૧) પાણી પૂરી આનિ બદી મન ભખરાયે—કો રંગી
 સુવિધિ જિનપણિ મેલીને—મનમોહન મેરે,
 અંતર અવિધિ રહંદ—મન
 નેત્ર કાંઠે વાનવનવું—મન

અનુના અનિજન હંદ—મન
 ક હંદ વડી નવની મળ્યા મન, કામા ઉપદેશ
 ન નિન્દ વડી પાંચે જીવ્યા—મન

ક પાણી, સુગ્રીવનંદ મન
 મેંદર, અનુના જવા બદી—મન

વનંદ નંદ અનુના મન
 નાનંદ વદ: હંદે મની—મન

શ્રી ૧૧ નંદનનંદ—મન

મુદી ઠારતિક ત્રીજે થયા-મન૦ લોકાલોકના જલ્મ-મન૦
ભાદ્રવા મુદી નવમી દિને-મન૦

પ્રભુ પામ્યા નિરવાણુ-મન૦ (૪)

રોય લાખ પૂરવ તણું-મન૦ જિનવર ઉત્તમ આય-મ૦
પદ્મવિજય કહે પ્રભુમતાં-મન૦ આપદ દૂર પલાય-મ૦(૫)

❧
(૫૮૬) (૨૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(વારી હું ગામી પાસની-એ દેશી)

શીતલનાથ મુહંકરું, નમતાં જવજવ જાય-મોહન
મુવિધિ-શીતલ વિચે આંતરો,

નવ કોટી સામર થાય-મો૦ (૧)

દેશાખ વહિ છઠે અંબા, મહા વહિ બારસે જન્મ-મો૦
નેઉ ધનુષ સોવન વાને,

નવિ બાંધે કોઈ કમ્મ-મો૦ શી૦ (૨)

મહા વહિ બારસે આદરી, દીક્ષા દક્ષ જિનંદ-મો૦

પોસ અંધારી ચોદગે, ઉચ્ચે જ્ઞાનદિવંદ-મો૦ શી૦

લાખ પૂરવનું આઉણું, બીજ દેશાખ વહિ મામુ-મો૦

અજરામર મુખિયા થયા,

હેધો જવજવ પાય-મો૦ શી૦ (૩)

એ જિન-ઉત્તમ પ્રભુમતાં, અજરામર હોયે આપ-મો૦

પદ્મવિજય પ્રભુ આમમે,

એદવી દીધી છાપ-મો૦ શી૦ (૫)

અગાઉ વદિ આતમે વર્યા ત્રિદિ,

પરગટ કીધી આતમરિદ્ધિ—સાં (૪)

શરણાગતવત્સલ જિનરાજ,

સુજ શરણાગતની તુમ્હ લાજ—સાં

નિજ ઉત્તમ મેવકને તારો,

પદમ કહે વિનતિ અવધારો—સાં (૫)

જ

(૫૯૦) (૨૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવ

(જાંઝરીયા મુનીવર ધન ધન તુમ અવતાર—એ રેશી)

અનંત-જિનેસર ચોદમાજી, આપો મ્યાર અનંત

અનંત-વિમલ વચ્ચે આંતરોજી, સાગર નવ તે કંકંત

સોભાગી જિનશુ' સુજ મન લાગો રંગ (૧)

શાવળ વાંદ માતમ દિનેજી, અવનકથ્યાણક બાસ

વૈશાખ વરિની તેરસેજી, જનમે જગતપ્રકાશ—મેાં (૨)

ધનુષ પચાશની દેહડીજી, કંચન વરણ શરીર

વૈશાખ વદિ ચોદશ દિનેજી, મંજમ માદમ ખીર—મેાં

વૈશાખ વરિની ચોદમે'જી, પામ્યા જ્ઞાન અનંત

ઘેનર મુરિની પાંચમેજી, મોક્ષ ગયા બગરંત—મેાં (૩)

ત્રીયક્ષાખ વરમ તલુ'જી, ભોગમ્યુ' ઉત્તમ આય

પદમવિજય કહે માદિબાજી, તુમ તુઠે ગિવ થાય-નેાં

(૫૯૧) (૨૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હુવે અતિ ઉજસો રે-એ દેશી)

ધરમનિષ્ઠું ધરમ ધણી રે, વજ્રો^૧ સેવે પાય
વજ્ર લાંછન જિન આંતરું રે, ચ્યાર આગરનું ધાય રે
પ્રાણી ! સેવો શ્રી જિનરાજ, એહિ જ ભવજલ જહાજ રે
—પ્રાણી૦ (૧)

ઘેથાખ મુદિ સાતમે ચબ્યા રે, જનમ્યા માહા મુદિ ત્રીજ
કાયા પિસ્તાલીસ ધનુષની રે, લેહથી લહે બોધિબીજ રે
—પ્રાણી૦ (૨)

કનકવરણ કંચન તણ રે, માહ મુદિ તેરસે દીખ
વર પોસ મુદિ પૂનમે રે, જ્ઞાન લહી દીયે^૨ શીખ રે
—પ્રાણી૦ (૩)

દશ લાખ વરસનું આઉખું રે, તારી બહુ નર નાર
જેઠ મુદિ પાંચમે શિવ વર્ષા રે, અજરામર અ-વિકાર રે
—પ્રાણી૦ (૪)

તું સાહિબ સાથો લહી રે, જિનવરે ઉત્તમ દેવ
પદમવિજય હહે અવરની રે, ન કરું સુપને સેવ રે
—પ્રાણી૦ (૫)

(૫૯૨) (૨૫-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(મુજ મેરી સજની રજની ન બવે રે-એ દેશી)

શાંતિનિનેશ્વર સોજમો સ્વામી રે,
એક ભવમાં દોય પહવી પાંખી રે

લાલા ! વરિયા ચિવવપૂ આર—જિલે૦ (૩)
 છ હો ! નીવરવણ તનુ નેહનું,

લાલા ! યોત્રીય અતિયય પાર
 છ હો ! પજુપીય ધનુષ ઠાયા કદી,

લાલા ! વર્જિત રોષ અદાર—જિલે૦ (૪)
 છ હો ! ચોસઃ ઇંદ્ર સેવા કરે, લાલા ! જિન-ઉત્તમ નિનમેર
 છ હો ! મુજ સેવક કરી લેખરો,

લાલા ! પદમવિજય કહે દેવ—જિલે૦ (૫)

ક

(૫૯૬)(૨૫-૨૦) શ્રી મુનિમુવ્રતસ્વામી—જિન રતવન
 (આપા આમ પધારો પૂજ્ય ! અમ ઘર વરદોરણ વેદતા—
 એ દેશી)

મુનિમુવ્રત ! જિન મહેર કરીને, સેવક સનમુખ રહેા,
 ચોપન લાખ વરસનું અંતર, મસ્તિશ્વજીવંતી પરખો—
 ભવિજન ! ભાવ ધરીને એક અતિ આદર કરી પૂને,
 આપણ સુદિ પૂનમ પ્રભુ ચવિયા, જનમ આક્રમ નેક વદિ
 વીચ ધનુષની દેહ વિરાજે, રૂપનળી દુવે હદિ—ભ૦(૧)
 ફાગુણ સુદિ બારસે દિન દીપ્તા, ચામળ વરણો સોહે
 ફાગુણ વદિ બારસ દિને પ્રભુજી, ફાગડ મેળી આરોહે—ભ૦
 લહે જાન ને દીપી દેશના, ભવિજનને ઉપમારે
 ત્રીશહજાર વરસ લોગવીઉં, આયુ સુદિ પ્રકારે—ભ૦
 આપ નેક વદિ નવમીથે વરિયા, જિન-ઉત્તમ વરસિદિ
 પદમવિજય કહે પરગટ પ્રીધી, આપ અનંતી રિદિ—ભ૦

(૫૯૮) (૨૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(ભાલિડા રે હંઆ વિષય ન રાચિયે—એ દેશી)

નેમિજિનેસર નમિયે નેહરસું, બ્રહ્મચારી ભગવાન
 પાંચ લાખ વરસનું આંતરૂ, રયામ વરણુ તનુ વાન—ને૦
 કારતિક વહિ બારસ અવિયા પ્રણુ, માત શિવાદે મહ્કાર
 જન્મ્યા શ્રાવણુ સુદી પાંચમ દિને. દશ ધનુષક્રયા ઉદાર—ને૦
 શ્રાવણુ સુદી છઠ દીક્ષા ગ્રહી, આસો અમાસે રે નાણુ
 આષાઠ સુદી આઠમે સિદ્ધિ વર્યા,

વરસ સહસ આયુ પ્રમાણુ—ને૦ (૩)

હરિ—પટરાણી સાંખ—પ્રધુમ્ન વલી—તિમ વસુદેવની નાર
 ગજસુકુમાલ પ્રમુખ મુનિરાજિઆ,

પહેંઆડયા ભવપાર—ને૦ (૪)

રાજિમતી પ્રમુખ પરિવારને, તાયેં કરૂણા રે આણુ
 પદમવિજય કહે નિજ પર મત કરો,

મુજ તારો તો પ્રમાણુ—ને૦ (૫)

ક

(૫૯૯) (૨૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(સાગ—ધમાલ)

પાસ પ્રણુ તેવીસમા રે, સહસ ત્યારીસય સાત-લગના
 પચાસ ઉપર વરસનું રે, આંતરુ અતિહિ વિખ્યાત

સુખકારક સાહજ સેવીયે' હો

અહો ! મેરે ! લલનાં રે ! સેવતાં શિવમુખ યાય-મુખ
 કીત્ર વહી ચોથે ચંચા રે, કરવા ભવિ ઉપગાર-વૃત્ત
 પોય વહી દશમ અગિયારસે રે,

જનમ ને યયા અભુગાર—મુ

નવ કર જોહની દેહડી રે, નીલ વરણ તનુ કાંતિ-ભ
 કીત્ર વહી ચોથે લક્ષ્મી રે, ક્ષાયિક જ્ઞાન નિર્જાંતિ-મુ
 આવણ મુઠી આઠમ દિને રે, પામ્યા ભવનો પાર-ક
 આઉખું સો વરસાતણું રે, અશ્વમેધ-મુગ માર—
 આદેય-નામ તણો ધણી રે, મહિમાવંત મદંત-ક
 પદ્મવિજય પુણ્યે કરી રે,

પામ્યો એહ ભગવંત-વૃત્તના—મુ

(૬૦૦)(૨૫-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન રે

(સંભવ-જિન અવધારીયે—એ દેસી)

ચરમ જિજ્ઞંસ ચાવીશનો, સાગન નાયક સ્વામી-દ
 વરસ અટ્ટીમેં આતરું, પ્રભુનો નિજ દિગ્ગામી-મ
 આપાદ મુઠી છઠે ચંચા, પ્રાણતત્ત્વગેંથી જોદ—સ
 જનમ્યા કીતર મુઠી તેરમેં, માન લાય પ્રભુ દેદ-સ
 ઓવન વરણ નોદામણો, બોનેર વરમનું આવ—મ
 માગશિર વહી દશમી દિને, સંવમગું ચિત તાય-મ
 ગૈયાખ મુઠી દશમી પ્રભુ, પામ્યા દેવગનાન—મ
 કાતી અમાવાસને દિદાડે, લલિઆ પ્રભુ નિરવાણ-વ
 રીવાત્રી એ જિન યત્રી, ઉત્તમ દિવસ કદાવ—સ
 પદ્મવિજય કરે પ્રભુમતાં, ભવ-ભવના દુ ખ અવ-વ

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી પદ્મવિજયભ મ.

કૃત

સ્તવન-ચૌવીશી (ખીલ)

(૬૦૧) (૨૬-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(અરણિક મુનિવર આલ્યા ગાયત્રી-એ દેશી)

ઋષભજિનેસર વૃષભ-લંછન-ધર, ઉંચા જે સાત રાનેછ,
નિરલંછન પદને પ્રભુ પામીયા, શિવપુરનો સામ્રાજ્યોછ-ઋ૦
અબ્યથ અચલ અચિંત અનંત છે, અશરીરી અજાહારીછ
અવિનાશી સાધત-મુખનો ધણી, પર પરિણતિ નિવારીછ૦
જ્ઞાન અનંત અનંત દરશનમયી, લોકાલોક-સ્વભાવોછ,
દેખે કર-આમળ પરે, પણ નહીં, રમતા જે પરભાવોછ-ઋ૦
નિવરૂપે રમણ કરતા સદા, સાદિ-અનંતહ ભાગોછ
અબ્યાભાધ અજર અજ જે યયા, પુદગલ ભાવ નિમંગોછ-ઋ૦
પુદગલ-રહિતપણે સુખ ઉપનું, તે કિમ જલે કહાયોછ,
વરણાદિક નહી બસ સ્વરૂપ છે, ભોગાવીત જિનરાયોછ-ઋ૦

દેઈ ઉપદેશ ભવિ-લોકને, દીધો કમનિ ત્રાસ—હો ! મિત !
કમંચકી અલગો થયો, સિદ્ધિ વિશે ગયો ખામ—હો !
મિત ! કમુ'ં (૧)

ક્રિમ તુજ-મુજ અંતર પડ્યો,
ક્રિમ ભાજે ભગવંત ?—હો ! મિત
પણ ભાણું તાદરી પડે, માધનાં ભાજશે તંત—હો !
મિત કમુ'ં (૨)

તપ કર્યાં નિજ આત્મનો, ભેઃકના પત્ન તમ થાય—હો ! મિત
તુજ-મુજ અંતર મવિ દળે, મવિ માંગતિજ બની જાય
—હો ! મિત ! કમુ'ં (૩)

અજરામર તમ મુખ દોયે, નિલમે અનંતી રિદ્ધિ—હો ! મિત
ઉત્તમ ગુરૂનેવા લાંબે, પદ્મમવિજય ક્રિમ નિહા—હો !
મિત ! કમુ'ં (૪)

મ

(૬૦૬) (૨૬-૪) શ્રી અભિનંદન-ગિત ૨૧મી

નુમ્હે ભેજ્યો ભેજ્યો રે જનને ભજાવે નુમ્હે-એ !
નુમ્હે ભેજ્યો ભેજ્યો રે, વાળીને. પ્રકાશ-નુમ્હે
જે છે અખંડ-ધ્વનિ, ભેજ્યો નંભાગાય
નંભાગાય રેવ આપણી, નંદુ આપા મમત્રી જાય—નુમ્હે
કમ દિગ દેવી કરીને, તવ નિખેરે મૂન
જ નંદુ રેવના થઈ, કોઈ અંગે નંદુ અનુભવ—નુમ્હે
પવ મૂન, નેં દિગ-ધ્વનિ, દેવી જાયે નંભા
પવ મૂન નંભાગાય, મૂડી રિવે તવ—નુમ્હે (૧)

શુભ પાંત્રીય અલંકરી, અભિનંદનજિન વાણી
 સંશય છેદે મન તણા, પ્રભુ કેવલજ્ઞાને જાણી—તુમ્હેં (૪)
 વાણી જે નર સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ
 નિઃશય ને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિઃ-પર ભાવ—તુમ્હેં (૫)
 સાધ્ય-સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર
 હેય-જેય-ઉપાદેય જાણે, તત્વાતત્વ-વિચાર—તુમ્હેં (૬)
 નરક સ્વરગ અપવર્ગ જાણે, ચિર વ્યય ને ઉત્પાદ
 રાગ-દ્વેષ અતુભંધ જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ—તુમ્હેં (૭)
 નિઃ સ્વરૂપને જોખખીને, અવલંબે સ્વરૂપ
 ચિદાનંદ-ધન આતમને, યાચે જિન-શુભ-ભૂપ—તુમ્હેં (૮)
 વિનયથી જિન-ઉત્તમકેરા, અવલંબે પદ-પદ
 નિયમા તે પર-ભાવ તણને,
 પામે શિવપુર-સદ્મ—તુમ્હેં (૯)

(૬૦૫) (૨૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 (સાહેલડીની-દેશી)

પંચમ જગપતિ વંદિયે—સાહેલડીયાં
 સુમતિ-જિનેસર દેવ—શુભવેલડીયાં
 સુમતિતણે દાયક પ્રભુ—સાં
 જોહુ સેવો નિતમેવ—શુભ૦ (૧)
 જોહુને જનમં-મરણ નહિં—સાં
 આર્તધ્યાન નવિ હોય—શુભ૦
 દુરગતિ સનમુખ નવિ હોયે—સાં
 ભવદુખ આમું ન જોય—શુભ૦ (૨)

(૬૧૫) (૨૬-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-ગિંદણીની)

શ્રીધર્મ-જિનેશ્વર દેવા, બીજાની ન કરું હેવા^૧ હો.
—સાહિબ અરજ સુણો.

તે તો કાચ^૨ ચકલના જેહવા,
તું ચિંતામણિ દુઃખ હરેવા—હો સાં (૧)

તે નવિ લક્ષ્મી આપે ધર્મ,
તસે સેવા કિમ દિયે શર્મ હો—સાં
તું તો ધર્મતણો અધિકારી,
ધર્મીજનને સુખકારી હો—સાં (૨)

નિજ જેહ જેહ અનંતા ધર્મ,
કયા પરગટ છંડી કર્મ હો—સાં
સુજ પલ જેહ ધર્મ અનંતા,
મગટ કરવા કરું ચિંતા હો—સાં (૩)

તસે તું પ્રભુ ? કારણ મિલિઓ,
હવે તરીયો ભવજલ-દરિયો હો સાં
તુજ મૂરતિ સૂરતમાંહિ, મનોહર દીકી ઉચ્છાહિ હો—સાં (૪)
તેહથી તુજ પ્રત્યય આવ્યો,

જિન-ઉત્તમ ભાવે ભાવ્યો—હો—સાં
કહે પદ્મવિજય પ્રભુ સેવા, કરવા અક્ષયપદ લેવા હો—સાં (૫)

જાંધ ઉદયને સત્તા નહિ રે,

નિજ ગુણના થયા ભૂપ-લાલ—જિં લાલ (૬)
 મુજ આતમ તુજ આરિખોરે, કરવાને ઉભાળ-લાલ
 તે જિન-ઉત્તમ સેવથી રે, પદ્મને મંગળમાળ-લાલ
 —જિં લાલ (૭)

જ

(૬૧૮) (૨૬-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(ઘડીએક ઘોને રાણી મુંબરો-એ દેશી)

શ્રીઅરનાથજી સાંભળો, સેવકની અરદાસ,
 ભવ-અટવીમાંહિ હું ભગ્યો, જાંધાણો મોહપાશ—શ્રીં (૧)
 મોહરાયના રાજ્યમાં, બહુખું કટક જણાય,
 મિથ્યા-મહેતો તિહાં અછે, મંત્રી કુખુદ્ધિ કહાય—શ્રીં (૧)
 અમંગા^૧ સિપાઈ અતિ ઘણા, કહેતાં નાવે પાર,
 તોપણ અધિકારીતણા, નામ કહું નિરધાર—શ્રીં (૩)
 ક્રોધ માયા લોભ માન તે, મૂકે ન માહરો મંગ,
 મુજ પળ તે વાહુડા, નવિ મૂકું રંગ—શ્રીં (૪)
 રાગ-દ્રેષ દોષ મસ્ત વગી, જાંધ્યા જાંધિ મરોડ,
 હવે પ્રભુ તુમ્હ આગળ રદી, વિનનિ કહું કરજોડ—શ્રીં (૫)
 જાંધનમાંહિથી છોડવી, ઉતારો ભવપાર
 હરિ-હર દેવ મેઘ્યા ઘણા, નવિ પામ્યો હું માર—શ્રીં (૬)

મહામવજન^૨ ન રતવી ગડે નજ પાડે મંગલ અપાર

નિમ રચણાકાર રત્નનો, નવિ વિલસે પાર—શ્રી૦ (૭)

અચરિત પંડિત ઘણા, સત્યવિજય ગુરુચ

કુપૂરવિજય તસ પાટવી, ભવિજનને સુખ થાય—શ્રી૦ (૮)

ખિમાવિજય તસ પાટવી, જિનવિજય સુપસાય

પંડિત ઉત્તમવિજયનો પદ્મવિજય ગુણ ગાય—શ્રી૦ (૯)

卐

(૬૧૯) (૨૬-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ—જિન સ્તવન

(પાંચમે મંગળવાર પ્રભાતે ચાલવું રે લો-એ દેશી)

સાહિબા ! મહિજિનેસર ! નાથ ! અનાથ તણે ધણી રે લો

સા૦ વસ્તુ સ્વભાવ-પ્રકાશક ભાસક દિનમણિ રે લો

સા૦ ધર્મ અનંતા સુખ દેતાં પરગટ થયો રે લો,

સા૦ વસ્તુ સરવ પર્યાવસ ભાખી જિન ગયા રે લો (૧)

સા૦ યુગપદ્મભાવી ને કમભાવી પર્યાવ ઠહ્યા રે લો,

સા૦ જ્ઞાનાદિક યુગપદ્મભાવી પણે સંમદ્યા રે લો,

સા૦ નવ-છણાદિક થાય તે કમભાવી મુણે રે લો,

સા૦ શબ્દ-અરથથી તે પણ દ્વિવિધ પડે મુણે રે લો (૨)

સા૦ ઇંદ્ર હરિ ઇત્યાદિક શબ્દ તણા ભલા રે લો,

સા૦ જે અભિભાર નહિ તે અર્થપર્યાવ-કળા રે લો,

સા૦ તે પણ દ્વિ-વિધ ઠહી જે સ્વ-પર ભેદે કરી રે લો,

સા૦ તે પણ સ્વભાવિ કે આપેશિકથી વરી રે લો (૩)

સા૦ સર્વ અતીત અનાગત સાંપ્રત કાળથી રે લો

સા૦ મન્યાદિક નિજ બધે કરો સંભાળથી રે લો,

જેહના ગુણ અતિ અદ્ભુત ને—નિતં (૧)
 અવયવી-અવયવ રૂપ છે ને, જે અસ્તિ-નાસ્તિ-સ્વભાવ ને
 વળી ગુણાતીત ને જે ગુણીને,

રૂપાતીત સ્વરૂપી ભાવ ને—નિતં (૨)
 વ્યય-ઉત્પત્તિ મુખ જેહ છે ને, જે વેદી-અવેદી વિચાર ને
 બિન્ન-અબિન્નપણે કરી ને,

નિત્ય ભોગવે મુખ શ્રીકાર ને—નિતં (૩)
 કર્તા અ-કર્તા જેહ છે ને, વળી ભોક્તા અ-ભોક્તા જેહ ને
 સક્રિય અને અક્રિય વળી ને,

પરિણામ ઈતર ગુણ-જેહ ને—નિતં (૪)
 યોગાતીત યોગીસરજે, વર્ણાતીત ને તદ્વતંત્ર ને
 સ્વાદવાદે એળીપદે કરી ને,

તું સિદ્ધસ્વરૂપ ભગવંત ને—નિતં (૫)
 ઈશ જિનવરને ઓલખી ને, જે ધિર મન કરી સેવ ને
 ઉત્તમ ભવિજનને હોવે ને,

કહે પદ્મવિજય પોતે દેવ ને—નિતં (૬)

(૬૨૨) (૨૬-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 (મુખ્ય ગોવાલણી ગારમડાવાળી રે ઉભી રહેન-અં દેશી)
 ચામગીયા લાલ ! તોરણથી રથ ફેરવો કારણ કહેને
 ગુણ-ગિર્યા ! લાલ ! મુજને મૂકી ચાલ્યા દરિયાણુ ધોને
 ' હું નારી તે તમારી, તુમ્હમે પ્રીતિ મુકી અમ્હારી,
 તુમ્હે સંયમથી મનમાં ધારી—ચામં (૧)

તુમ્હે પશુ ઉપર કિરપા આળી, તુમ્હે માહરી વાત ન કેા બળી
 તુમ્હ વિણ પરણું નદીં કેા પ્રાણી—શામ૦ (૨)
 આઠ બવોની પ્રીતલડી, મૂકીને આસ્થા રોતલડી.

નદીં સજ્જનની એ રીતલડી—શામ૦ (૩)
 નવિ કીધો દ્વાય ઉપર હાથે, તો ઠર મૂઠણું હું માથે,
 પણ જાણું પ્રભુજી આથે—શામ૦ (૪)
 ઈમ કદી પ્રભુ હાથે મત લીધું, પોતાણું કારજ અવિ કીધું
 પકડ્યો મારગ એલે સિવ સીધા—શામ૦ (૫)
 ચોપન દિન પ્રભુજી તપ કરીઓ.

પણપન્ને કેવલ વર ધરીઓ
 પણ સન છત્રીશયું શિવ વરીઓ—શામ૦ (૬)
 ઈમ ત્રણ કથ્યાણુક ગિરનારે,
 પામ્યા તે જિન ઉત્તમ તારે૦
 જો પાદ-પદ્મ તણ સિર ધારે—શામ૦ (૭)

✽

(૬૨૩) (૨૬-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (આથા આમ પધારો! પૂજ્ય! અમ ઘર વોહોરણુ નહેલા
 ઝે—દેશી)

પરવાદી ઉલૂકો^૧ પરિ હરિ^૨ સમ, હરિ^૩ સેવે જસ પાયા
 હરિતવાને^૪ પ્રભુની નતિ ગજ સમ,
 હરિ^૫ સેવે જમ પાયા૦

પ્રભુજી ! મહેર કરી મહારાજ !

મજ આજ મજ સારો૦ (૧)

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરીય

કૃત

સ્તવન-ચોવીસી

[૨૭]

(૬૨૫) (૨૭-૧) શ્રી ક્રમલહેવ-જિન સ્તવન

(અરજ અરજ મુજોને રૂડા ગાલ્યા હોય—એ રેશી)

ક્રમલ (૨) જિલ્લુંદ નિરખી લોયલે હોય,

અભિનવ ઉદયો આજંદ

જિનવર (૨) મુખકર ગાલિયો હોય,

પરમેશ્વર મુનિશંદ—ક્રમલ (૧)

અનોપમ (૨) રમણતા તાહરે હો, જ્ઞાનવિજ્ઞામી મપલ

અવિચલ (૨) મ્યાનક પામીને હોય,

અનુભવ શિવપુર-રાજ—ક્રમ (૨)

અનેક (૨) મુગુલમય મુંદર હોય, નિઃશંગી નિરમલ

આવમ (૨) અસંખ્ય પ્રદેશમાં હોય,

અક્ષયધર્મ અગાધ

સ્વરૂપ (૨) સ્થાનથી એકતા હોય, શુદ્ધતા

ચોગ (૨) રહિત અકંપતા હોય,

અનેક ત્રિભંગી અનૂપ

અશરણ (૨) શરણ હરણ ભવભય તણે હોય

અવિશ્વાસિત

અનિશ્ચય (૨) ધારી શુભ વળી હોય,

તત્ત્વ વિદ્યાથી જગનિત

પ્રભુશુભ (૨) રંગી ધર્મ ચેતના હોય, અવિ

કારણ (૨) કતાં પળે આરોપીને હોય,

વિષ્ટે અનાદિ કુલે

દેવવિધ (૨) પરમી સ્વામીને હોય.

આદેશ ગુણ પ્ર

સૌભાગ્ય (૨) હૃદયમીસૂદી જિન ધરી હોય

પામે દર્શન ગુણદાન

૩

(૬૨૬) (૨૭-૨) શ્રી અનિતનાથ—

(પત્તિ પત્તિ પત્તિ પત્તિ—એ રસ)

વિજયારો નાંદન સરણ સુરત્ત હાંદ

મમોદિત પૂરે વૃદ્ધે દુરિ

સુરપતિ નરપતિ મુનિવર જાંચ,

સરણવિદ્યાથી હોયે મુખ—મુરિ

સુહૃમ બાયર પુઠવી જલણ સમીર,

જલ વલ્લસર્ધ વિગલેદ્રિમાં સદીજી

નરય તિરય મુર નર કર્મસંયોગ.

ભુવન પાવન જિનસેવા નવિ લહીજી (૨)

ચક્રગર્ધ ભમનાં સુકૃતનૃપતિ પસાય,

આરજ દેશ નિરમળ કુળ લક્ષ્મીજી

દોષવિલામી આશીભાવ નિવારી,

માનસહસંપરે તુમ પદ પ્રદ્યાજી (૩)

વીતરાગ સુખ-દુઃખ ગત સેસ,

તેહથી અસંગત કિમ ફળ કામિએજી

ઈમ મન ચિંત્યુ જેમ મુશમળિ માર,

અચિંત્યપણે પળ ચિંતિત પામીએજી (૪)

પિંડ-પદ્મ-રૂપસ્થ ક્યાને હો લીન,

જિનજીના ચરણ-સરોજ જિજ્ઞે પ્રદ્યાજી

આતમતત્ત્વ રમણતા પ્રગટે હો તાન,

ક્યાન-અનલથી કર્મ ઇંધણ દહ્યાંજી (૫)

અજિત અમિત-શુભ ચરણ-નિવાસ,

સમજિત-રોધક રોધક કર્મનેજી

શ્રીભાગ્યવલ્લભીસૂરી જગભાણ,

ક્યાન-પ્રભાવે વલે શિવ-સમનેજી (૬)

(૬૨૭) (૨૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(અજિતજિન તારજ્યો દે-એ દેશી)

નિરૂપાધિકતા તાહરે દે, પ્રભુરમણતા તાહરે અનંત
વ્યાપ વ્યાપકતા શુદ્ધતા દે, સદા શુભ શુભ વિલસંત
સંભવજિન ! તારજ્યો દે, તારજ્યો દીનદયાળ-સં
વેવક કરો નિહાલ-સંભવ, તાહરો છે વિસવાસ-સં
તું મોટો માહારાજ-સંભવ, તું હવ હવન આધાર-સં
રમણુ તારજ્યો દે, ઉતારો ભવપાર-સંભવ (૧)
હવ્ય રહિત દુદ્ધિવંતછો દે, પ્રભુ વિકસિત વીર્ય અક્ષેભ
વગત કપાય વયરી હણ્યો દે,

અભિરામી જ્યોતિ અલોભ-સં (૨)

ગુરુ નહીં ત્રિભુવન ગુરુ દે, તારક દેવાધિદેવ
તારી ભોક્તા સર્વનો દે, સહજ આણંદ નિત મેવ-સં (૩)
અનંત અક્ષય અધ્યાતમી દે, પ્રભુ અચરીરી અનાહાર
વર્ણશક્તિ નિરાવરણતા દે, અતુલ ધૃતિ અનાકાર-સં (૪)
નિરાગી નિરામયી દે, અસંગી તું દ્રવ્યનય એક
મેક સમયમાં તાહરે દે, શુભ-પર્યાય અનેક-સં
ચિર ચારુ શુભ સાંભળી દે, રૂચિ ઉપની સુખકંદ
પટ કારણ જિન ! તું લહી દે,

સાધક સાધ્ય અમંદ-સં (૬)

પટાલંબન આદરી દે, ચેતન કરો શુભગ્રામ
રમાનંદ સ્વરૂપથી દે, લહરયો સમાધિ મુક્તામ-સં (૭)
પ્રસાગર સત્તારસી દે, ત્રિભુવનગુરુ અધિરાજ
વક નિજ પદ અરથીઓ દે, ધ્યાવો એહ મહારાજ-સં (૮)

પુણ્યેતર જીવાદિક ભાવા, ધૂમાકારી ॥ સર્મ રે

જલંથલ ગિરિ પાદપ સર્વિ આતમ,

અદ્વૈતવાદિનો મર્મ રે—પદ્ય૦ (૪)

નિત્ય-અનિત્ય એકાંતે કોઈક, એમ-અનેક મત જાહે રે
પરીચો તત્વ અ^૧-લહતો પેખી,

જગજુર તત્વને આલેર રે—પદ્ય૦ (૫)

ક્ષણિક તો ત્રિલોકાળ સ્વરૂપને, જાણે નહિ કદાપિ રે
શુભાશુભનો જો કર્તા ઈશ્વર,

ફળભોગતા તમુ બ્યાપી રે—પદ્ય૦ (૬)

એક આતમ તો ત્રણ બુવનમાં, મુખ લહે સમકાળે રે
શૂન્યે વસ્તુ દષ્ટિ જોળવતાં,

ન તાંમેકે બંધ્યા માહલે રે—પદ્ય૦ (૭)

અદ્વૈતવાદી જડ-ચેતન એકજ; નિત્ય-અનિત્ય એકાંત રે
કૃતવિનાશ-અકૃતાગમ દ્રવ્ય,

કો નવિ દોષ અનેકાંતિ રે—પદ્ય૦ (૮)

દ્રવ્ય-પર્યાય નિત્ય-અનિત્ય એ, એક-અનેક ઉપયોગી રે
પક્ષપાત સર્વિ દૂરે કરી કહે,

જગજુર ગુણભોગી રે—પદ્ય૦ (૯)

અમભાવે એ પક્ષ મહે તે, ફીરિ સંસાર તન કામે રે

સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ બિન-કરૂણાથી,

પરમાનંદ પદ જામે રે—પદ્ય૦ (૧૦)

શિલુ શિલુ શુદ્ધ થતો થકોણ, અંતરકરણ પદ્મ,
કર્મમુક્ત અરી છતીનેંણ,

વિષ્ટે રે મિથ્યા અનિહ—ગુણ૦ (૩)

ઉપશમાદિ સમક્રિત લહેણ, તુજ સુપત્રાય રે નાથ,
તવ સ્તવના વિષે જોગ્યતાણ,

હોયે તે છવ મનાથ—ગુણ૦ (૪)

અમલ અખંડ અલિપ્તતાણ, સ્વરૂપરમણ અવિનાશી,
વાસવ મુરનર મુનિવરૂણ, આછવિન મુપ્રયાસી—ગુણ૦ (૫)

શુભસ્તવના પ્રતિદિન કરેણ, તદપિ ન પામે રે પાર,
દ્રવ્યસ્તવના વચનાદિહેણ, ભાવથી તન્મય આર—ગુણ૦ (૬)

સાધક મિદ્ધતા હેતુનેણ, અવજાંબે રે મતિવંત,
એક મિટે પ્રગટે મહાણ, સૌભાગ્ય-લક્ષ્મી અનંત-ગુ૦ (૭)

(૬૩૪) (૨૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(આપા આમ પધારો પૂજ્ય અમપર બ્હોરણ વેણ-એ દેથી)
શીતલ જિન વિષુ આતમ શુદ્ધતા, સકલ દ્રવ્યથી ન્યારી,
જમ શુભ ગ્યાન તજે અનુગારે, સર્વ પરાર્થ પ્રચારી,

પારો વિનતિ શીતલદેવા, નેહનિજરથી નિદાહો—(૧)
ધર્મ અધર્મ આકાશ સુમય વગી, પુત્રગણ યેનન એક,
પંચ અધેનન એક જ યેનન,

જસ નદી આદિ ન છેદ—પારો૦ (૨)

મતિયિતિ હેતુ ધર્મ અધર્મ, છવ પુત્રગણે હોવે,
સર્વ દ્રવ્ય અવશયન^૧કરણ,તેહ આકાશ કદાવે—પારો૦(૩)

‘(૬૩૭) (૨૭-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(અરણીક મુનિવર આદ્યા ગાયરી-એ દેશી)

વિમલજિણેસર નિજ કારજ કરે, છંડીને સોપાધિભાવેલ,
એકપણે સર્વિ શુભમાં મળી રહ્યો,

પરમાનંદ સ્વભાવેલ—વિમલ૦ (૧)

સુમનસા-કાંતારે વિજમરોચિતા, જસુ માનસ ન હોભાવેલ,
મંદારભાષેરે સર્વિ મુર છતિયા,

તું તો છતેંદ્રી સ્વભાવેલ—વિમલ૦ (૨)

ત્રિભુવન બંધુ રે અતિશય પૂરણે,

દોષ અભાવે ગત તાંતિછ^૧૦

દીર્ઘાંગ (૧) અરિહા મિટે ભવર્ષહા,

અતુલદાયક મુજ સાંતિ રે—વિમલ૦ (૩)

નિઃપ્રતિબંધ અબંધક મેં સ્તવ્યો,

અપવર્ગ પદવીનો ભૂપો છ૦

નિકટ કરે જનને મન મુંદરું,

દેખે તે મહજ સ્વરૂપો છ—વિમલ૦ (૪)

વિમલ-જિણુંદથી રે કુવપદરાગીયા,

નિરમલ કરે નિજ શક્તિ છ૦

સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસુરિ અવલભેલી લહે,

પૂર્ણાનંદ પદ વ્યક્તિ છ—વિ૦ (૫)

છે રે ! વિગતવિકાર કિરતાર,

અજરામર નિર્ગુણ ગુણી—છેજીં (૧)

છે રે ! પ્રજ્ઞા વિધાતા મહેશ, ચેતના અચલ^૧—સુતાપતિ—જીં

છે રે ! શબ્દથી શંભુ જનમાંડ, ગુણથી જેન વેદિકૃતિ—જીં (૨)

છે રે ! હરી હર શક નાગેશ,

તેહનો જેના રતિ^૨પતિ સુરયો—જીં

છે રે ! અચિંત્ય બળે કરી નાય,

ક્ષણમાં તે મદન દહન સુરયો—જીં (૩)

છે રે ! સદાશિવ વિધિ વિપ્લુ, વિપ્લુ પુર્યોત્તમ સ્વયં^૩પ્રભુ—જીં

છે રે ! દમી ક્ષમી નિરદંભ, અંતરભમી નાગી વિભુ—જીં (૪)

છે રે ! અનેક કલ્પના ભાળ,

વરજિત પ્યેય અવિનય સ્વરૂપ—જીં

છે રે ! સિદ્ધ ભુદ્ધ નિર્લેપ,

અલખ અભોગી વિશ્વંસરૂ—જીં (૫)

છે રે ! અગમ અરૂઝ મહાગોપ, સનાતન અગરૂણધુ—જીં

છે રે ! તીરથાધિપ ભગવાન, પામી તુરીય દયાનધુ—જીં (૬)

છે રે ! માધવ^૪ વરૂણ બિડીમ^૫, નીલકંઠ સુરચરૂ ગુણી—જીં

છે રે ! ત્રિવિધ ભેગે પ્રભુમંત,

તેહજધામ તું જગમણી—જીં (૭)

૧. અચલ=હિમાલય, તેની સુતા=પાર્વતી, તેના પતિ=મહાદેવ ૨. કામદેવ ૩. કૃષ્ણ ૪. ઇંદ્ર

કાળસ્વભાવ નિયતિ વિના, કર્મહેતુ સત્ય રૂપ રે
સુર નર કુંજરાદિક ગતિ, દાયકર્મ એક ભૂપ રે-મા૦ (૧)
કહે ઉદ્ધમ પ્રતિવાદીને, ઉદ્ધમાધીન સર્વિ કામ રે
નહિ હોયે વૃપતિ અન્ન દેખીને,

એક પ્રયાસ ગુણધામ રે-મા૦ (૭)

પંચ નય નિજ મત ચાપતા, લહી લુજ પદ તરૂછાંચ રે
મિથ્યામતિ દૂરે કરી ધારીયે,

મન વિષે પંચ સમવાય રે-મા૦ (૮)

નિયતવસે કર્મ અપાવીને, ભવચિતિ તણે પરીપાકે રે
વીર્યપંદિત ભવ્ય-ભાવથી, મિટે ભવદોહગ છાકે રે-મા૦ (૯)
કુંદુગ્નિન ચરણ સેવનયક્રી, પામી શુભ કારણ ભોગ રે
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ સુખ લહે,

પરમ સમાધિ સંયોગ રે-મા૦ (૧૦)

■

(૬૪૨) (૨૭-૧૮) શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન

('પંચકો નિદાહુ' રે બીજા જિનતણે-એ દેશી)

અરજિન દર્શન નિજ દર્શન તણે, નિમિત્ત છે ગુણગેહ
જિમ દર્પણની નિર્મલતા વિષે, નિજ પ્રતિબિંબ નિરેહ,
દરિસણ કીચેરે અરજિનરાજનું રે (૧)

દર્શણ દર્શણ જગમાં સહુ વહેરે, દર્શન ભેદ ન લહંત
તકં સિંધુ-કદ્ધોલે ચપલવારે, ચિત્ત ચિંતન વરતંત-દરિ૦ (૨)

સામાન્ય દર્શન તે ગુણ વાહારા, તિમ સાધિક ગુણ દષ્ટ

છવ અછવ ઉભયતણો, સકેતન માત્ર ને સખંદ રે
તદરથ વિશ્લુ વતે સદા,

મતિ નામનિશેષે એ લદ્દ રે—મતિ૦ અનુપ૦ (૨)

સદરથ વિરહિત આકૃતિ, સાકાર નિરાકાર ભેદ રે
ચિત્ર અક્ષાદિકમાં સહી,

ધાપના નિશેષ અછેદ રે—ધાપ૦ અનુપ૦ (૩)

ભૂત ભાવી ને ભાવનો, હેતુ તે દ્રવ્ય નિશેષ રે
નિશેષયોગ અથવા સહિ, હોવે તિહાં દ્રવ્ય આશેપ રે—

હોવે૦ અનુપ૦ (૪)

મૂલ અરથમાં પરિણુચ્યો. અનુભવન કિયાનો તે ભાવ રે
પરમ અરથમય શુણુ વદે,

એહ સુરિય—નિશેષાનો દાવ રે—એહ૦ અનુપ૦ (૫)

નામાકાર દ્રવ્ય ત્રિણુ કહ્યા, એક ભાવના સાધન હોય રે
ભાવ તે કારજ શુદ્ધ છે. તેહસ્થુ ગુણીને ૨૬ હોય રે—

તેહ૦ અનુપ૦ (૬)

સર્વ પદારથ વિશ્વમાં, હોય આર પર્યાય સંયુક્ત રે
પૂણુ આહક તે જિનમતિ, જિહાં નહી એકાંત મતીયુક્ત રે—

જિહાં૦ અનુપ૦ (૭)

નામથી મહિસજિન પ્રણુ, સ્થાપનાથી તુજ પ્રતિબિંબરે
છઉમધ્ય ભાવે દ્રવ્યથી; ત્રિગટે સ્થિતિ ભાવાલંબ રે

—ત્રિ૦ અનુપ૦ (૮)

ગુજ આગમ ચક્રી મતિલહી, અશ્વો ચક્રવિધ આતમરામ ?
 સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિપ્રતે, પ્રગટે શુભચય મુખધામ ?
 પ્ર૦ અનુપ૦ (ક)

જ

(૬૪૪) (૨૭-૨૦) શ્રીમુનિસુમત-જિન સ્તવન
 (અજિત જિહ્વંદરયુ પ્રીતદી-એકેશી)

શ્રીમુનિસુમતજિન ગુણનીસો,
 ચરણાદિક હો અનંત ગુણકં ?
 કેવળી પણ એક સમયના,
 ગુણ ભણે હો ? નદી કેલવા અમંદ કે—શ્રી૦ (૧)

વચન અગોચર ગુણ ચક્રી,
 ભાંગે અનંત હો હોયે ખડુ વાચ ?
 શ્રુતધર કેવળી સારિખા,
 તેદમાં પણ હો કાંઈક કહેવાય કે—શ્રી૦ (૨)

ત્રિભોવન છવ ગણરા વિરે, સપ્રયામીલો વતે સમજાગ ?
 અનંત ભાવે પિળ સિલકનાં,

કરેના અસમચ્ચહો ગુણ હીન કયાલ કે—શ્રી
 અમંજ્ય પ્રદેશ આનમનયા, તેદમાં પણ હો કોઈક ?
 અસિ તારિત નિત્યાદિકે,

ધર્મપદંબદો ગુણ અનંત આવેશ કે—શ્રી

સંખ્યાનીન નિજ દેશમાં, ગુણ અનંતના હો મમાગી
 હોઈ પ્રદેશ અમંજ્ય વિરે, દ્રવ્ય પદંબદો મમાને ?

—શ્રી૦ ૧

જિમ વ્યજિપત્ને શુભ તાહરે,
 તિમ શક્તિથી હો માહરે છે નાય કે,
 ઉપાદાન સમરે સદી,
 શુભ હેતુથી હો પ્રગટે નિજ આય કે—શ્રીં (૬)
 લોહમિટે પારસ ફરસથી, અભોષવાહો તિમ મનથી અપ કે
 સૌભાગ્ય—લક્ષ્મીમૂરિ શુભનિધિ
 અવલંબતા હો ! ત-મયપદ યાય કે—શ્રીં (૭)

(૬૪૫) (૨૭-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી આઉકાસની)

શ્રીનમિજિયુંદ દયાળ, અનુભવ લોગ રસાળ,
 આહે લાલ ! જમવંદન જિન લેટીયેલ. (૧)
 અંબુજ-દલપરે નયણ, દુર્ગમ છત્યો મયણ,
 આહે લાલ ! વયણસવણ પરે મુખકરૂલ. (૨)
 લક્ષ્મણ શોભિત અંગ, અહસિય સહસ ઉત્તંગ,
 આહે લાલ ! અભ્યંતર અમણિત સદાલ. (૩)
 લાલ્યો શયિ મુખ ભેય, તપન—ખણત સમ હોય,
 આહે લાલ ! અધર અરૂણોદય સમ પ્રભાલ. (૪)
 અષ્ટમી શશિ સમ ભાળ, ઇદ્ર નાગેંદ્ર નિહાળ,
 આહે લાલ ! ચકિત નયણે તે જુયેલ. (૫)
 સહજ અદ્ભુત રૂપકાંતિ, નિરખી હરવે જિન ખાંતિ,
 આહે લાલ ! કાંત એકાંત નહીં તુમ સમોલ. (૬)

- ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર, કિન્નર અનંગ દિલુંદ,
આછે લાલ ! ઉપમ સવિ તુજ પદ નમેજી. (૭)
- મિટે નિરૂપમ જિનરાજ, ચિદાનંદધન સાજ,
આછે લાલ ! શોક રહિત ચિતિ નિત રહેજી. (૮)
- વિધન નિવારક દેહ, ક્યેય સ્વરૂપી ગુણગેહ,
આછે લાલ ! શિવગામી નામી સાહિબેજી. (૯)
- અનુકમે શ્રદ્ધી ગુણહાણ, પામ્યા કેવળ ગુણખાણ,
આછે લાલ ! તે મુજ સાહિબ નમિજિનાજી. (૧૦)
- એહ વિનતિ ચિતધાર, આપવો સમકિત માર,
આછે લાલ ! સેવક-સાવ નિવારીયે જી. (૧૧)
- ગિરૂઆ ગરીબનિવાજ, મહિર કરી મહારાજ,
આછે લાલ ! સૌભાગ્યલક્ષ્મીસુરિ મુખ દીએજી. (૧૨)

૩

(૬૪૬) (૨૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિનર
ધારા માદસા ઉપર મેદ સમૂકે વીજસી માદેમજી-૨
શ્રી નેમિજિનવર અભયંકર પદમેવના—માલિજ
પ્રભુ મહોદય કારજુ વારણુ ભરભયવામના—મા
જિનવર સેવન તેદીજ નિજસેવન ભાણીયે—મા
પ્રભુ શરી અવસોકન નયનકાંતિ જિમ માનીયે—મા
પ્રભુ પરકૂન મેવનવાંછા દુમંછા તુજ નદી—સા
જે દોષવિલામી વાંછા અજામી ભવમહિ—સા
પ્રભુજીવ અજાવ વિભાવ અજાવે નિપનો—સા
પૂર્વાનંદમય પૂજ્ય નયમુખ દીપનો—સા

પ્રભુરંદન ચંદન સુમનાદિકે દ્રવ્યપૂજના—સાં
 તુજ ગુણ એકનાને બાવે બહુમાને સુજના—સાં
 સ્વરૂપથી દીમે સાવધ નિરવધ અનુભંધીરે—સાં
 વિધિશેગે દિંસાખિંસા વિભું શિવ સંધિરે—સાં (૩)
 પ્રભુ સમયમાં પૂજન દ્રવ્ય બાવભેડે લક્ષ્યો—સાં
 જિન-આજ્ઞા—ભેગે આગાર અજનારે તે નિરવધ્યો—સાં
 સુખ દ્રવ્યથી રવગં લહે અપવગં તે બારથી—સાં
 ઈમ દલ દો દાખ્યા બાખ્યા સમયાનુભાવથી—સાં (૪)
 અંગાદિકે ત્રિવિધ અડવિધ અડતાદિકે બેદ રે—સાં
 ઈમ ગુણ દસ ઈમવિશ કીજે પૂજા અખેદ રે—સાં
 જિનવર અનુરાગ રંગી સંગી કરી ચેતના—સાં
 શુભકરણી કીજે લીજે અનુભવ-નિકેતના—સાં (૫)
 ઈમ પૂજ્ય પૂજન પૂજક ત્રિકોગ સંયોગરે—સાં
 મિટે સેવકભાવ અનાદિનો પ્રગટે સંભોગરે—સાં
 ઈમ વિનતિ પ્રકારે અઘ્યાસે સૌભાગ્યસૂરિ શિવરે—સાં
 પ્રભુ સવિ દુખ ચૂરે પૂરે અયલ જગીય રે—સાં (૬)

ક

(૬૪૭) (૨૭-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(વીરે વખાણી રાણી ચેત્તજાણ—એ દેરાણી)

પાર્શ્વજિન પૂર્વતા તાહરી જી, શુભ-ચિરતામાં સમાય
 પરમ-ઈશ્વર વિજુ જિનવર જી, સહજ આનંદ વીયરાય—
 પાર્શ્વં (૧)

શુદ્ધ-શુદ્ધાતમે રાજતા છ, કર્મ—રહિત મદારાવ
 પામી અગ્રુબને વામના છ, નિરીક્ષણે મુખવાય-પા ૧૦ (૩)
 નિમનાયક તુંદી મારહી છ, ત્યાગી બોગી જિનરાજ
 મડે ભંખને પ્રભુ છંડીને છ, મયો માદરો ગિરનાજ
 —પા ૧૦ (૩)

અગિરિશબંજન—પતી મમો છ, તારક મિરુદ ધરાય
 અમરપતિ નિત્ય નમે તુજ પદે છ, બાવ ધરી નિરમાય
 —પા ૧૦ (૪)

અમ મરીયા જે મોલે મલયા છ, તેડને તુંદી મગાય
 મીમાયક કાફમીચૂરિ પદવરે છ, જેડ તુજને નિતુપાયા
 —પા ૧૦ (૫)

■

(૧૬૮) (૨૭-૨૮) શ્રી મહાવીર રવામી-કિંતુ રવામ
 (રાવ મળ્યાથી)

આજ ૨૬૨૨ મનુષ્યો મલ્લુ ૩ મુલે, મેલ ૧૫ કરીને આપો
 આજ ૨૬૨૨ મનુષ્યો મલ્લુ ૩ મલ્લુ કરીને મેલ ૧૫ મલ્લુ નિલે
 ૨૬૨૨ ૧૫૦ મલ્લુ કરીને, અગિયાર મુખ બુધામેલ આજ (૧)
 આજ ૨૬૨૨ ૧૫૦ મલ્લુ કરીને, વિનુપાનલાથે રવામેલ
 આજ ૨૬૨૨ આજ ૧૫૦ મલ્લુ કરીને, ૨૬૨૨ ૧૫૦ મલ્લુ કરીને, આજ ૧૫૦
 વિનુપાન ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ આજ ૧૫૦, આજ ૧૫૦ આજ ૧૫૦
 ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ આજ ૧૫૦, ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ આજ ૧૫૦

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

હામાદળ મહાચારથી અવિતથ, અપનો બિરુદ સંભાળો
 તદ્દ-અભ્યંતર અરિમળ ભેદો, વ્યસન વિધન બધ ટાળો

—આત્મ ૦ (૪)

હી તમદર તરણી સરિખા, અનેક બિરુદના ધારી
 ત્યા પ્રતિવાદી નિજ મતથી, સકલતાયક યશકારી આ ૦ (૫)
 સકારક થકે વેદનાધારક, છવાદિ સત્તા ન પારે
 તુજ મુખ-દિનકર નિરખજીથી, મિથ્યા-તિમિર પરજાલે

—આત્મ ૦ (૬)

લિકા-ભમરી યાચે જિનેસર, આપ સમાન તે કીધા
 મે અનેક યશ ત્રિશલાનંદન, ત્રિભુવનમાં હે પ્રસિદ્ધા.

—આત્મ ૦ (૭)

જ મન ગિરિકંદરમાં વસીએ, વીર પરમ જિન સિંહ
 ને કુમત-ભાતંગનાર ગળથી, ત્રિવિધ યોગે મિટી બીહ

—આત્મ ૦ (૮)

અતિમન રાગે શુભ ઉપયોગે, ગાતાં જિન જગદીશ
 સ્ત્રીભાગ્યસૂરિ શિષ્ય લક્ષ્મીસૂરિ લહે,

પ્રતિદિન સયલ જગીસ—આત્મ ૦ (૯)

શ્રી વર્ધમાનહામિને નમઃ

શ્રી કીર્તિવિમલજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮-૧] શ્રી જગદેવ-ગિન સ્તવન

મન-માદન તું સાધિયો, માફેલી માલ મલકાર—તા. ૩ ૧
નામિરાધા-કુલ ચંદ્રો, ભરનાદિક મુન સાર—તા. ૧ ૧
મન ૧ (૧)

મુગતાધમં નિવારણો, તું મોટો મલકાર—તા. ૩ ૧
જગત-દાવિદ્રવ-ચુરણો, મારો દેવે મુજ કાજ—તા. ૧ ૧
મન ૧ (૧)

જગત લંછન મોદામણો, તું જગનો આધાર—તા. ૩ ૧
જવ-જવ-બીજા પ્રાણીને, ગિન-ગુણનો દાનાર—તા. ૩ ૧
મન ૧ (૧)

મનન-મુલુ-મઝિ-ભામર, તું પ્રભુ હીન દયાળ—તા. ૩ ૧
મેવક જનની વિનનિ, જ-મ-મરણ દુખ દાળ—તા. ૩ ૧
મન ૧ (૧)

મુરતરૂ-ચિંતામણિ સખા, જે તુમ સેવે પાપ—લાલ રે
 જદિ અનંતિ તે લહે, વગી કીર્તિ અનંતી યાપ—લાલ રે
 મન૦ (૫)

✽

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન
 અનિત જિજ્ઞંસી અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
 તું આદિજ સોદામણો, હું છું તારો દાસો રે—અનિત૦(૧)
 જિતરાત્રુ રાધ કુલ-તિલો, વિજયા માત મરદારો રે
 નયરી અયોધ્યા અવતર્યા, ગજ લાંછન અતિ સારો રે
 —અનિત૦ (૨)

જગજીવન જગનો ધણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે
 નામ તુમ્હારું જે જપે, તે પામે મુખ વિશાળો રે
 —અનિત૦ (૩)

મુર-તરૂ-મણિ-મુરલતા, વાંછિત પૂરે એહો રે
 તેહથી તુમ સેવા ભલી, શિવ-મુખ આપે નેહો રે
 —અનિત૦ (૪)

જે ભવિ તુમ્હ સેવા કરે, તે લહે કોડિ કમ્યાણો રે
 જદિ સિદ્ધિ કીર્તિ ધણી, તસ ધરે મુખ-મંડાણો રે
 —અનિત૦ (૫)

✽

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
 સંભવજિન ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
 તું જિનજી સોદામણો, પુણ્ય પામ્યો ખાસો રે—સં૦(૧)

શ્રી યર્વમાનસામિને નમઃ

શ્રી કીર્તિવિમલ મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮-૧] શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

મન-મોહન તું સાક્ષિઓ, માણેથી માત મજ્જાર-ભાગ ૧
નાભિરાયા-કૃત ચંદ્રો, બરનાદિક મુન સાર-ભાગ ૧
મન ૦ (૧)

યુગસાધમં નિવારણો, તું મોટો મહારાજ-ભાગ ૧
જગત-દારિદ્ર્ય-ચૂરણો, મારો હવે મુજ કાજ-ભાગ ૧
મન ૦ (૨)

ઋષભ લાંછન સોદામણો, તું જગનો આધાર-ભાગ ૧
બવ-બવ-બીના પ્રાણીને, ગિવ-મુખનો દાતાર-ભાગ ૧
મન ૦ (૩)

અનંત-મુખ-મણિ-આતર, તું પ્રભુ હીન દયાળ-ભાગ ૧
નેવક જનની વિનનિ, જ-મ-મરણ દુ-ખ દાત-ભાગ ૧
મન ૦ (૪)

મુરત્ત-ચિંતામણિ સખા, જે તુમ સેવે પાપ—ભાવ રે
 ઋદિ અનંતિ તે હરે, વગી ઠીતિ જનની યાપ—ભાવ રે
 મન ૦ (૫)

✽

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અનિતનાથ-જિન સ્તવન
 અનિત જિલ્દા અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
 તું આદિજ મોદામણો, હું છું તારો દાસો રે—અનિત ૦ (૧)
 જિતરાત્રુ રાધ કુલ-તિલો, વિજયા માન મરદારો રે
 નવરી અયોધ્યા અવતર્યા, મજ લાંબન અતિ આરો રે
 —અનિત ૦ (૨)

જગજીવન જમનો ધણી, તું છે જમ પ્રતિપાળો રે
 નામ તુમ્હારું જે જપે, તે પામે મુખ વિદ્યાળો રે
 —અનિત ૦ (૩)

મુર-તર-મણિ-મુરલતા, વાંછિત પૂરે જોડો રે
 તેદથી તુમ મેવા બહી, શિવ-મુખ આપે જોડો રે
 —અનિત ૦ (૪)

જે ભવિ તુમ્હ સેવા કરે, તે હરે કોડિ કમ્યાળો રે
 ઋદિ સિદ્ધિ ઠીતિ ધણી, તમ પરે મુખ-મંડાળો રે
 —અનિત ૦ (૫)

✽

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
 સંભવજિન ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
 તું જિનજી મોદામણો, પુણે પામ્યો ખાસો રે—સં ૦ (૧)

શ્રી યશ્વંતરાયમિતે નમઃ

શ્રી કીર્તિવિમલ મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮-૧] શ્રી કામભદ્રેવ-જિન સ્તવન

મન-મોહન તું આલિંગો, માફદેવી માત મહદાર—ભાગ ૧
નાભિરાયા-કુલ અંદરો, બરનાદિક સુખ સાર—ભાગ ૧
મન ૦ (૧)

યુગસાધમં નિવારણો, તું મોટો મહારાજ—ભાગ ૧
જગત-દારિદ્ર્ય-ચૂરણો, મારો દેવે મુજ કાજ—ભાગ ૧
મન ૦ (૨)

કમલ સંછન સોદામણો, તું જગનો આધાર—ભાગ ૧
બવ-બવ-લીના પ્રાણીને, જિવ-મુખનો દાનાર—ભાગ ૧
મન ૦ (૩)

અનંત-મુખ-મણિ-નામક, તું પ્રભુ હીન દયાળ—ભાગ ૧
નેવક જનની વિનનિ, જ-મ-મરણ દુઃખ દાગ—ભાગ ૧
મન ૦ (૪)

સુરતરૂ-ચિંતામણિ સમા, જે તુમ સેવે પાય—લાલ રે
 ઋદ્ધિ અનંતિ તે લહે, વળી કીર્તિ અનંતી થાય—લાલ રે
 મન૦ (૫)

ક

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અજિતનાથ—જિન સ્તવન
 અજિત જિહ્વંદા? અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
 તું સાહિબ સોહામણો, હું છું તારો દાસો રે—અજિત૦(૧)
 જિતરાત્રુ રાય કુસ-તિલો, વિજયા માત મહારો રે
 નયરી અયોધ્યા અવતર્યા, ગજ લંછન અતિ સારો રે
 —અજિત૦ (૨)

જગજીવન જગનો ધણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે
 નામ તુમહારું જે જપે, તે પામે સુખ વિશાળો રે
 —અજિત૦ (૩)

સુર-તરૂ-મણિ-સુરલતા, વંછિત પૂરે એહો રે
 તેહથી તુમ સેવા ભલી, શિવ-સુખ આપે જેહો રે
 —અજિત૦ (૪)

જે ભવિ તુમહ સેવા કરે, તે લહે કોડિ કમ્પાણો રે
 ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ધણી, તસ ઘરે શુભ-મંડાણો રે
 —અજિત૦ (૫)

ક

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવન
 સંભવજિન ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
 તું જિનજી સોહામણો, પુણ્ય પામ્યો ખાસો રે—સં૦(૧)

(૬૫૪) (૨૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 શ્રી પદ્મપ્રભ જિનરાજ શોભે, વદન ચારદ-ચંદ રે
 ભવિક છવ-ચકોર નિરખી, પામે પરમાનંદ રે
 —શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૧)

તુજ કપ-કાંતિ અતિ હી રાજે, મોહે મુર-નર—વૃંદ રે
 તુજ ગુણ-કથા સુવિ બ્યથા ભાંજે, ધ્યાન મુરતરૂ કંદરે
 —શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૨)

પદ્મવરણી કાયા શોભે, પદ્મ મેવે પાયરે
 પદ્મપ્રભ જિન સેવા કરતાં, અવિચલ—પદ્મા ધાય રે
 —શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૩)

ધન્ય મુક્તીમા માતા આયો, ધરરાય કુલ-મંડળ^૧ રે
 નયરી કીશાંબી ધન્ય જિહાં, દુઝો જન્મ-કલ્યાણ રે
 —શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૪)

જન્મ પાવન આજ દુઝો, જિનરાજ તાહરે ધ્યાન રે
 હવે મહિદિ કીર્તિ અનંત આપો,
 થાપો મુખ પદ્મનિર્વાણ રે શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૫)

ક

(૬૫૫) (૨૮-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 શ્રી સુપાત્ર જિન મું-કદો-આહેલગ્રીવાં,
 અનિ અનુપમ રંગ-ગુજ વેલગ્રીવાં

૧ શાશ્વતલક્ષ્મીવાળો, ૨ શોભારૂપ, ૩ સ્થાન,

એહ રંગ હીણો નહિં-સાં બીજો હીણો પતંગ^૧-ગુણં(૧)
 તું સાહિબ સોહામણો-સાં, બીજો નાવે કાય^૨-ગુણં
 એહ રંગ સદા હોજો-સાં જ્યાં લગે શિવ પદ યાય-ગુણં(૨)
 ભવ અનંત ભમતાં યકાં-સાં પુણ્યે પામ્યો આજ-ગુણં
 તો મુજ મનવંછિત રચ્યો સાં સિધ્યાં, સધળાં કાજ-ગુણં(૩)
 રાગ-રહિત પ્રભુ તું કહ્યો-સાં મુજને તુજ શું રાગ-ગુણં
 સરીખા વિજ પ્રભુ ગોકડી સાં કેમ બની આવે લાગ^૩-ગુણં(૪)
 કૃપા નજરે સાહેબ તણી-સાં સેવકનાં દુઃખ જાય-ગુણં
 અનંત અર્ધિ કીર્તિ પણી-સાં જગમાં જસ બહુ યાય-ગુણં(૫)

ક

(૬૫૬) (૨૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્ર પ્રભ જિન સાહિબા, તું છે ચતુર મુજલ-મહારાજ
 સેવક-જનની વિનવી, એ તું દિલમાં આણ-મહારાજ-ચં(૧)
 કાલ અનાદિ હું ભમ્યો, કહેતાં નાવે પાર-મહારાજ
 એકેંદ્રિની જાતિમાં, અનંત, કાલ અવધાર-મહારાજ-ચં(૨)
 એમ વિકલેંદ્રિની જાતિમાં, વસીઓ કાલ અસંખ્ય-મહારાજ
 ઉદન-સેદન વેદના, સહી તે અસંખ્ય-મહારાજ-ચં(૩)
 પુણ્ય-ભેગ વધી પામીઓ, પંચેંદ્રિની જાતિ-મહારાજ
 તે માંહે અતિ-દોહિલી, માનવની લલી જાતિ-મહારાજ-ચં(૪)

૧. હજાર જેવો ૨. ઈંટ, ૩. મેળ,

તુજ ધ્યાને મુખ-સંપદા રે લાલ, સેવે સુર-નર પાય મેરેં

રોગ-સોગ-ઉપદ્રવા રે લાલ,

દૂરે સર્વ બહાયે—મેરેં વાસું (૩)

ચંપાનયરી અતિ લહી રે લાલ,

જિહાં ઉપજ્યા જિનરાય—મેરેં

ઐશ્વર્ય-રંગ વધામણા રે લાલ,

ધરે ધરે મંગલમાલ—મેરેં વાસું (૪)

બારમા જિનવર સાંભળો રે લાલ, સેવકની અરદાસ—મેરેં

ઋદ્ધિ—કીર્તિ અનંતી હીજયે રે લાલ,

પુરો એ મુજ આસ-મેરેં વાસું (૫)

ક

(૬૬૧) ૨૮-૧૩ શ્રી વિમલનાથ—જિન સ્તવન

વિમલ જિનવર! વિમલ જિનવર! વિમલ તાહરું નામ રે

વિમલ જિનવર ધ્યાન ધરતાં, વિમલ લહીયે ઠામ રે—

વિમલં(૧)

વિમલ-જ્ઞાને તુમ્હ શોભે, વિમલ-મતિ વિસ્તાર રે

વિમલમૂર્તિ નિરખતાં પ્રભુ,

પામે લવનો પાર રે—વિમલં(૨)

વિમલ-મહાવ્રતનો પછી તું, વિમલ પ્રભુ નિર્વાણ રે

વિમલ-લેરયા તુજ પાસે,

વિમલ-શુકલ ધ્યાન રે—વિમલં(૩)

વિમલ-તેજે તુમ્હ શોભે, વિમલ-દરશન તુજ રે.

વિમલ-મુરત તાહરી પ્રભુ,

વિમલ કરો હો મુજ રે—વિમલ૦(૪)

શુભ અનંતા તાહરા પ્રભુ, કિમ દુઃ દુઃ મતિમંદ રે

અદ્ધિ-કીર્તિ અનંતી છે જિહાં તે,

આપો શિવ-મુખકંદરે. વિમલ૦ (૧)

ક

(૬૬૨) (૨૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન રે

શ્રી અનંતજિન આદિઆ રે,

તુમે છો દીન-દયાળ મનના મા

તણ જગત બેતાં મકા રે,

પામ્યો પ્રભુજી મયાલ-મનના માન્યા

આપો ! આપો ! ઉત્તમ શુભ-રાગી,

પ્રભુ-શુભ ગાવા મતિ બાગી;

દુઃ પામ્યો આનંદ પૂર-મનના માન્યા. (૧)

સિંહસેન-કુલ-દિનમણિ રે, મુખશા માતા ઉરકંઠ—મન

અયોધ્યા નગરીનો રાજિયો રે, અપલ શુભ-અવનંત—

મનના૦ આપો૦(૨)

વરસીદાન દેઈ કરી રે, દાલે દારિદ્ર-દુઃખ—મનના૦

ચારિત્ર લેઈ અહમ-બૂપશુ રે, હેતા છવને મુખ

—મનના૦ આપો૦(૩)

દેવગજાન પામી કરી રે, દે બલિને ઉપદેશ—મનના૦

દાન સીવજ તપ આવના રે, કરો બલિ શુભ લેશ—

મનના૦ આપો૦(૪)

દેમે શુભદાણે ચઢી રે, ચૌદમા જિને શિવ લીધ—મનનાં
કર્મ-કીર્તિ પદવી, યાપીને રે, આપો અમૃતસિદ્ધ—
મનનાં આવોં(૫)

ક

(૬૩) (૨૮-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

ધર્મજિનેશ્વર પંદરમા, અવધારો અરદાસ—રંગીલે આતમા
પરણાથી હું આવીઓ,

રાખો ચરણે દાસ—રંગીલેં ધર્મં (૧)
ધર્મ-પાવક ઉઠે થકે, બાળેપુણ્યતું જેત—રંગીલેં

ધાન-મતંગજ જે ચઢયા,

તેહને દીધો દુઃખ સંકેત—રંગીલેં ધર્મં (૨)
માયા-સાપણ જે ડશી, તે ન જણે મિત્ત-અમિત્ત—રંગીલેં
લોક-પિશાચ જે અત્યા,

તે નિશ-દિન ચાહે ચિત્ત—રંગીલેં ધર્મં (૩)
ધર્મા માહંવ આજંવ શુભે, સંતોષ સુખદ કરો હાથ—રંગીલેં

કીધાદિક ચાર નવિ રહે, સિંહ-નાદે ગજ સાથ—રંગીલેં
ધર્મં (૪)

ધર્મીં સેવે ધર્મનાથને, ન્યાયે સેવે જેમ ન્યાય—રંગીલેં

કર્મ-કીર્તિ અનંતી આપો,

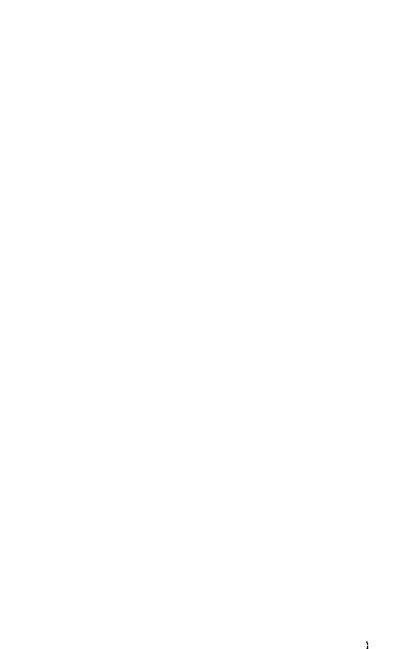
જિમ અમૃત પદ મુજ થાય રંગીલેં ધર્મં (૫)

ક

(૬૬૪) (૨૮-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

હરે । મારે-શાંતિ જિનેસર દેવ,

અરજ સુણો પ્રભુ માહરી

ચિંતામણિ કામધેનુ-પ્રભુ નિત્યે ખરી રે,—પ્રભુ
 : કમપદ્મ કામધેનુ-પ્રમાણી ચિત્ત ધરી રે.—સમાણી૦ (૧)
 તેહથી અધિકી સેવ, સ્વામીનો બાણીએ રે,—સ્વામી૦
 , તેહમાં નહિ ચંદેહ કે, મનમાં આણીએ રે;—મન૦
 ગુમ્ફ સેવાથી રાજ જહિ સંપદ સવિ રે,—જહિ૦
 વળી મુર-મુર-ઉદ્ગાદિક પદવી હરી રે.—ઉદ્ગા૦ (૨)
 તીર્થંકર-પદવી લહે, સેવાથી જના રે,—સેવાથી૦
 જિમ યેણિક નરનાથ, પામ્યો પ્રભુ મામના રે—પામ્યો૦
 રાવણુ નામ નરેન્દ્ર અપ્પાપદ આવીયો રે,—અપ્પા૦
 , તે પામ્યો જિન પદવી, નાટક બાવીઓ રે—નાટક૦ (૩)
 જિહાં નહિ રોગને શોક, જન્મ મરણ નહિ રે—જન્મ૦
 અનંત જ્ઞાન દયન, મુખ વીધં તે સહી રે—મુખ૦
 ચિદ્વપુરી એને નામે-લોકાંતે અતિ બહી રે,—લોકાંતે૦
 પ્રભુ ચરણ-સેવાથી આતમ પામીય તે બહી રે—પામીય૦ (૪)
 સુર રાજ જસ તાત-શ્રીમાતા બાણીએ રે,—શ્રીમાતા૦
 દેહ કંથનમય પાંત્રીય, ધનુષ વખાણીએ રે,—ધનુ૦
 ઇંગ લંછન મુખકારક, ગજપુરે રાજિયો રે,—ગજ૦
 જહિ-કીર્તિ મુખ આપશે, સેવક દુઃખ બાજિઓ રે.
 —સેવક૦ (૫)

ક

(૬૬૬) (૨૮-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

ગજપુર-નરેંદ્ર રે; સેવે સવિ-ઈલા રે,

મુખ સોહે પુનમ ચંદ્ર, સવિ-મન મોહતો રે (૧)

૧(૬૭૧) (૨૮-૨૩): શ્રી. પાર્શ્વનાથ-ચિન સ્તવનં)

વામાનંદન પાસ જિહ્વંદ, ...

પામ્યો પૂરવ પુર્યે આલુંદ-પ્રભુ એ ભલો.

પામી નરભવ જે જપે પાસ,

પહોંચે સઘળી તેહની આશ-પ્રભુ ૦ (૧)

શોગ શોગ ન હોય મારિ હરિ,

મેં વિ આવે પાસે કુનારી-પ્રભુ ૦

પાસ પ્રભુનો જે કરે જપ,

ના આવે પાસે અરિ-કરિ-સાપ-પ્રભુ ૦ (૨)

આધિ-બાધિ ન થાય દુકાલ,

જે પાસ જાપ કરે ત્રિકાલ-પ્રભુ ૦

શાકલ્ય-હાકલ્ય ભૂત-પ્રેત,

જાયે નાહા દુઃલ-સંકેત-પ્રભુ ૦ (૩)

કામકુંભને જે સુર નર,

વશ થાય પાસ ધ્યાને વતકાલ-પ્રભુ ૦

વિઘારેવી વશ પાસને નામ,

સમરાણી સવિ કરે પ્રભામ-પ્રભુ ૦ (૪)

ત્રેવીસમે શ્રી પાર્શ્વનાથ,

સાચો લલો મેં મુક્તિનો સાથ-પ્રભુ ૦

સજ્જિને કીર્તિ પ્રભુથી યાય,

અમૃતપદનો એહ ઉપાય-પ્રભુ ૦ (૫)

- (૬૭૫) (૨૯-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
 સંભવ-જિનવર સ્વામીજી, ઝોળગડી અવધાર-પ્રભુજી
 મહેર નજરશુ નિરખીએ,
 તો હુએ ચિત્ત કરાર-પ્રભુજી. સંભવ૦ (૧)
 દોલતીયા દીદારની, ચાકરની ચિત્ત કોડી-પ્રભુજી
 ચિત્ત વિમામી દીજતી,
 લાગે કો નહીં જોડ-પ્રભુજી સંભવ૦ (૨)
 ભગવંત આગલ ભંગતીથી, બાલક બોલે બોલ-પ્રભુજી
 પ્રતિપાલક બાલક તણા,
 તેહનો બોલ અમોલ-પ્રભુજી સંભવ૦ (૩)
 શુકલ પખીનો ચંદ્રમા, નિતનિત નવલે તેજ-પ્રભુજી
 નિરખી હરખ.ધરી ઉગતે,
 સાગરને વળી હેજ-પ્રભુજી સંભવ૦ (૪)
 સેવકને નિજ વાતનો, દાન દીયો સુખ સાત-પ્રભુજી
 ઝોલગ સ્થિર ચિત્ત રાખ્યો,
 વિમલ મને એહ વાત-પ્રભુજી સંભવ૦ (૫)

૪

- (૭૭૬) (૨૯-૪) શ્રી અભિનંદનસ્વામી-જિન સ્તવન
 અભિનંદન જિન દેવ, સેવા મેં જો લહી
 મીઠ્યાં તો સુવિ કાજ, રાજદર્યાન સહી. (૧)
 કરું વિનતિ કર જોડી, કોડી મન તાહરે,
 શુ-હો કરો હવે માફ બાપજી માહરે. (૨)

શબ્દ નિરહો મન શાગો-જિન૦, 'એ નયણ નાણા મેલાય કે
 પ્રીછતવા કરેયો કિમ્મો-જિન૦, મરી જાણેયો આપ કે (૩)
 તારી રે વાન જમવારની-જિન૦, મીઠી દ્રાશા મમાન કે
 ખીજી મન ભાવે નહિ-જિન૦, મોજ ભત્રી મદિરાણ કે (૪)
 મન લાગ્યું જિનશું ખરું-જિન૦, અગર ન આવે માન કે
 વિમલ મમુદ આનક તળી-જિન૦, ધ્યાને જલધર હાન કે (૫)

✽

(૬૮૦) (૨૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્ર નણી પેરે, શીતલ જોડની કાંતિ
 મુક્તિ ન વળી નિરખી મિત્રતાતળી, ભાજી ભવની જાંતિ (૧)
 કર જોડીને કરું હું વિનતિ, મન તે કરે વારંવાર
 તું હુઃખ-દાલક પાલક જો મુખ્યા, સરજાગત આધાર (૨)
 વિષયાતુરથી ગહિલો જિમ ભગ્યો, ગમ્યો કાલ અનંત
 સંત દશામાં પામી તાહરું, મુખ દેખી ગુણવંત (૩)
 શબ્દ એક દિલથી તું નવિ ઉતરે, જીવન તું જગદીશ
 દીકે મીઠી આંખ જ ઉઘટે, સાહિબ વિસવાવીશ (૪)
 લાલચ એક છે મારે મન ખરી, હાખશે મુખનો હામ
 રમે હાનવિમલ મયા કરી, પહાંચશે સઘળી હામ (૫)

✽

(૬૮૧) (૨૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

જિનેશ્વર સાહિબા, વિનતંત્રી હે મારી અવધાર કે
 કરો હવે માહરી, ચિત્ત ચોખે હે નિજ નયણ નિહાલ કે
 —સુવિધિ (૧)

મહુ સ્વારથીઓ જગ અછે, વિષુ સ્વારથ હે દુઃખનો કોણુ જાણુ કે.
તું વિણુ બીજે કો નહીં, પરમારથ હે પદનો અહિકાણુ કે
—સુવિધિં (૨)

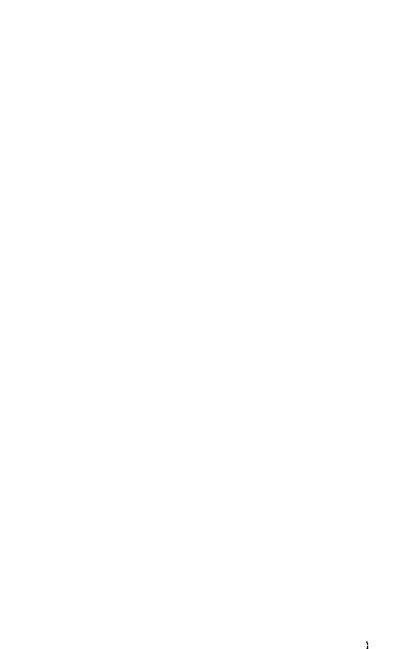
તું માંજે શીર માંજતે, આશ પરની હે કરવી શું કામ કે
છાંપડી ખાવલ કો લીએ, સુખદાયક હે છાંહ સુરતરુ પામી કે
—સુવિધિં (૩)

મીઠી જૂઠી વાતની, સંકલના હે નવિ જાણે જાલ કે
ખોલ અખોલ કરે પિતા, જગમાંઠી હે તું લીલ ભૂપાલ કે
—સુવિધિં (૪)

વાનો વિમલ વધારથો, સેવકને હે તું વાંછયું દેઈ દાન કે
ભજિવથે કહે જાલ હે, ભજિવચ્છલ હે બિરુદ સુથો કાન કે
—સુવિધિં (૫)

ક

(૬૮૨) (૨૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
શીતળ જિનવર સ્વામીજી, હું તો જાડિં તુજ બલિકારી રે
ગર્ભ થકી નિજ વાતની, તેં તો વેદના વાપ નિવારી રે (૧)
મીઠી વાણી વાહરી જાણે, શાંત સુધારસ ધારા રે
પર મત મીઠા ખોલના, એ આગલે શા તસ આરા રે (૨)
પેખી વદન નવણું કરે, જેમ દર્શન ચંદ ચકોરા રે
કહે તો કહીને દાખવું, ઈલુ છલે સાહિબ મારા રે (૩)
જાણુ આગળ કહેવો કિસ્સો, નહીં જસ વાત અજાણી રે
લોકાલોક વિચારણા, મારક કેવળ નાણી રે (૪)

તુજ મુખ ઉપદેશ લેયથી, પામી જે મુખ સાત હે—રાય૦
 ગજમુખથી કલ્પ પામીને, કીડી પોપે જાત હે—રાય જોઈ૦ (૪)
 કહેવો તો છે મો વસુ, સાંભળવો તુમ્હ હાય હે—રાય
 વિમલ ચિત્ત પરી રાખ્યો,
 તો દાનચંદ્ર સનાય હે—રાય જોઈ૦ (૪)

✽

(૬૮૮) (૨૯-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

શાંતિ જિનેશ્વર તાહરી, મૂરતિ અતિ મીઠી
 જગ પારખી જોતાં થકાં, એકવી નવિ દીકી—શાંતિ૦ (૧)
 સહજ મહુજા શાંતિજી, વિનતડી અવધારે
 બાંધ મહીને બાપજી, ભવ દુહર તારે—શાંતિ૦ (૨)
 આઠ પહોર અદેસડી, ધ્યાન તાહરું મનમાં
 સજ્જ એક દિલથી ન વિસરે,
 જીવ જ્યાં લગી તનમાં—શાંતિ૦ (૩)

શુ' સાહેબ સેવક મુખે, કહાવે કહે તું
 પલ એકમાં કહી નવિ શકું, વીતક દુઃખ જે તું—શાંતિ૦ (૪)
 તારી જાણ પળાં તણી, વાત બચી અસમાન
 જાણું છું વિમલે દીલ જરી, દેશે વાંછિત દાન—શાંતિ૦ (૫)

✽

(૬૮૯) (૨૯-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

કુંથુ જિનેશ્વર વિનતિ-મુજ મનનીજી
 વિનતી કરું વારંવાર—મુજો ભવભવનીજી. (૧)

(૬૯૧) (૨૯-૧૯) શ્રી મહિનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી મહિ જિનેશ્વર આંબળો, ડરું વિનતી મૂકી આમળો
વાત મીઠી તુજ મુજ દુદય મલી,

જાણે દુધમાંડે સાકર બળી (૧)

ભાવે મન મારે તુજ સેવા, વિંધ્યાચલ હાથી જિમ રેવા

મન મારું રે તુજ પદ કમલ રમે,

ભમરો જિમ કમલે કમલ બમે (૨)

છવ બાંધ્યો તુજશું સહી આટે, જિમ દીપક તેલ મિથ્યા વાટે

તુજ રંગ-લાલ્યો વિષટે નહિ,

જિમ ચોલ રંગે ફીટકી લહી (૩)

છયે મિત્ર પૂર્વના પ્રતિબોધી, પહોંચાડયા સ્વર્ગપુરી સુધી

તુજ મિરૂદપલું સહી તો રહેશે,

મુજ સરીખો સેવક મુખ લેશે. (૪)

એક તાન કરી પ્રભુ શું રહું, તુજ આજ સહા શિર શું વહું

તિલુ દીયો વંછિતઃ મુખ દાન,

નિરાબાધ લહું લંબલ સ્થાન (૫)

ક

(૬૯૨) (૨૯-૨૦) શ્રી મુનિસુત્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

મુનિમુદત જિન પ્રભુજી-બળો રે,

સેવક વિનતિ, મનમાં આણો રે.

આજે અણી પગે-જગે રોપી રે,

તારી-મીઠી વાણીની આજ ન લોપે રે—મુનિ (૧)

વજ્રા સુરવે તુલ્ય પામીયો-મુખસાતાજી

મુખ પદ્મ દીદાર જઈ મન શાતાજી. (૨)

મેં નિશ્ચય મેની તું ધરો-ગિન હરખેજી

નાજીં વર્ષ જેમ કોઈ ખરો-નિજ પરખેજી. (૩)

કંઠન પગોડી શાનનાં-ખડું જોડું જી

નિમ તુંદી જ મુજ જ્યામી-મારજીં જોડુંજી. (૪)

પ્રેમ પરીને નિશ્ચયો-મુખ જ્યામીજી

મીઠી મંદર જરીરે, નર્વાનપ પામીજી. (૫)

■

(૬૯૦) (૨૯-૨૮) શ્રી અરનામ-જિન સ્તવન

અરજ સુખો અરનાથજી, દામ ધરો મેં તારો રે

આથ મરોં શ્રી નાથનો,

અરજ મરોં મદી મારો રે—અરજ૦ (૧)

તું આદિજ સ્વપ્નાંતરે, અરજો નદિ દિશમાંદી રે

દીલજરી દીલ દુવે સદા, લોકરીનિજ આંદી રે—અરજ૦ (૨)

આપ રૂખે પાર પામને, તો મું આદિજ આડ રે

માંગ્યા પુતનું સૂરમું, જમવાનાં શા લાડ રે—અરજ૦ (૩)

આપે આપ વિચારતા, જે પોતામાં હોવે રે

ન ગણે રાજ ન રાંકને, લોક ન કોઈ વગોવે રે—અરજ૦ (૪)

માંગુ આદિજ ઉપરે, મીઠી વાતો દાખો રે

દાનવિમલ પદ યુગ તણી, સેવામાહે રાખો રે—અરજ૦ (૫)

■

(૬૯૧) (૨૯-૧૯) શ્રી મહિનાય-જિન સ્તવન

શ્રી મહિ જિનેશ્વર સાંભળો, કરું વિનવી મૂકી આમળો
વાત મીઠી તુજ મુજ દુઃખ મટી,

જાણે દુધમાઠે સાકર બળી (૧)

ભાવે મન મારે તુજ સેવા, વિઘ્નાશ્વર હાથી જિમ રેવા
મન મારું રે તુજ પદ કમલ રમે,

બમરો જિમ કમલે કમલ બમે (૨)

છવ બાંધ્યો તુજશું મહી આરે, જિમ રીપક તેલ મિથ્યા વાટે
તુજ રંગ લાગ્યો વિષટે નહિ,

જિમ ચાલ રંગે ફીટકી લહી (૩)

છએ મિત્ર પૂર્વના પ્રતિભાધી, પદોંઆડયા સ્વર્ગપુરી મુખી
તુજ બિરૂપણું મહી તો રહેયો,

મુજ મરીજો સેવક મુખ લેયો. (૪)

એક તાન કરી પ્રભુ શું રહું, તુજ આજ મહા શિર શું વહું
તિજ દીધો વંછિતઃ મુખ દાન,

નિરાભાધ લહું વિમલ સ્થાન (૫)

❦

(૬૯૨) (૨૯-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

મુનિમુવ્રત જિન પ્રભુજી બળો રે,

સેવક વિનવતિ મનમાં આણો રે.

આજે અણી પગે બગે રાખી રે,

તારી-મીઠી વાણીની આજ ન લોપે રે—મુનિ૦ (૧)

સમરથ સાહિજ તું જગે પૂરો રે, કિણહી વાતે નહિ અધુરો રે
શે સેવક નવિ પૂરો આચા રે,

હીજે હવે મુહ માગ્યા પાસા રે—મુનિ૦ (૨)

રીઝવી રાખું દિલ ઠેરી જાંતિ રે, ફર કપૂર ન પૂજે વાતિ રે
હાથ ધરીને જો હરખાવો રે,

તો નિરવથ મારગ ઠામ હીખાવો રે—મુનિ૦ (૩)

કેવળનાથે કહેતા જાણીરે, ન કર્યો પટંતર દ્વંધ ને પાણી રે
વડિલ કરી અણુજોલે રહેયો રે,

જિન સાખાથી તો કિમ લેયો રે ?—મુનિ૦ (૪)

સમરતી સુરતી કીધી થાંભી રે,

તેમ તુજ સ્મરણ મુજ મન લાખી રે

વંછિત દાન દયા કરી આપો રે,

તેમ વિમલ મને કરી સેવક સ્થાપો રે—મુનિ૦ (૫)

૩

(૬૯૩) (૨૯-૨૧) શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન
નમિ જિનેશ્વર સાંભળોજી, કહું વિનતિ કર જોડ,
મીંઢવતા મીઠી પરેજી, કુણ કરે તુમહ હોડ

જિનેશ્વરે ! વોરૂં ? લાધ્યો તુમ દિદાર૦ (૧)

હરખિત તોરે ઉવારણેજી, જાઉં વાર હજાર
નજરે મુજરો કરી કરીજી, પામીય દુઃખનો પાર, જિને૦ (૨)
કહેતાં પણ ન શકું કહીજી, તારા ગુણનો આમ

જિમ તિમ બોલે બોલવાઈ, કરવા તુમ્હ મનોહાર
 કહેવાથી કરતું ઘણુંઈ, એહ અરજ અવધાર, જિનેં (૪)
 દેવક લાજ ધરે કરીઈ, કહેવાં વિમલ સ્વરૂપ
 દાન મો પોં દાખણેઈ, વાંછિત મોહ અનુપ, જિનેં (૫)

ક

(૬૯૪) (૨૯-૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન
 નેમિ જિણેશ્વર આહિજા-મુલુ સ્વામીઈ, કહું વિનતિ
 કરજોડ ખરી
 દાજે પલુ રતનાકિઓ-મુલુંદિશ્વરંજન દીદાર સરી, નેમિં (૧)
 વિલુ પૂછે ઉત્તર દીધો-મુલું કહેવાં આવે લાજ ધણી
 પૂછ્યા વિલુ કહો કિમ સરે-મુલું
 તુંહિ જ ઉત્તર યોગ્ય ધણી, નેમિં (૨)
 ભર ભમતાં આ દુઃખનો-મુલું પામીય પાર દું કિમ કહો
 હનવોકે ભારે અણું-મુલુંદા પલુ કરીને જિમ લહો, નેમિં (૩)
 ઘણું વિચારી નેવતાં-મુલું તુંહિ જ મુખનો દામ મિલે
 મન પલુ સ્થિર નહિ તેહવો-મુલું
 તાની વિલુ કહો દુલુ કલે, નેમિં (૪)
 દાવક મુખના દાનનો-મુલું વિમલ દુદવમાં તુંહી વાશે
 મીઠી જાત પાવમાં-મુલું તિલમાં પરિમલ તેક જિસ્તે
 —નેમિં (૫)

શ્રી વર્વમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી વિનીતવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી

[૩૦]

(૬૯૭) (૩૦-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

મુંદર મૂરતિ સાહિબ સેવીયે, ઋષભજિભોસર રંગ

—મુગુળ નર

પરતત' પરતા પૂરે મુજ પ્રભુ, દીકે ઉજ્જડ અંગ-વાલેસર

મુંદર મૂરતિ સાહિબ સેવીયે—વાલે મુગુળ (૧)

અંતરજાત્રી આદિ જિભોસર, અવધારે અરદાસ-મુગુળ

નેહનજર કરી નિરખો દામને,

પૂરો મનગળી આશ—વાલે મુગુળ (૨)

ત્રિભુવન તારણ શિવમુખકારણ, દુઃખહર દીનદયાળ-મુગુળ

મહિર કરી નિજ સેવક મન રખો,

કોકિલ જેમ રસાળ^૧—વાલે મુગુળ (૩)

આજ સવિ મનવંછિત મુજ ફળ્યાં, નાહાં લવહુઃખ દૂર-મુગુણું
આજ અમીમેહુ વુદયો આંગણે, પ્રગટયો પુણ્ય-અંકુર
—વાલેં મુંદર (૪)

આજથકી દિન વળીઓ માહરો, ફળીઓ ધર સહકાર-મુગુણું
ભાવહમંજલુ ભેટયો જગધણી, મરૂદેવી-ભાત મહાર
—વાલેં મુંદર (૫)

બહુ ફળદાયક હોવે દિન દિને, તુજ સેવા મુરવેલ-મુગુણું
સીંચી જે પ્રભુ ને નિજ સેવકે, ભગતિ અમીરસરેલ
—વાલેં મુંદર (૬)

સોળકળા સંપૂરણ અંદ્રમા, મુંદર તુજ મુખ ભેય-મુગુણું
અંગે આણુંદ ઉપજે માહરે,
હરીઆં લોચન દોય—વાલેં મુંદર (૭)

ઈશ્વાગ વંશે વિમલ વિભૂષણ, વિમલાચલ તુજ વાસુ-મુગુણું
શિવમુંદરીશુ પ્રભુ મુજ આપને,
અવિહુડ સૌખ્ય-વિલાસ—વાલેં મુંદર (૮)

સકલ પંડિત મુંદર શિર સેહરો,
લાવણ્ય વિજય ગુરુસય-મુગુણું
પંડિત મેરૂવિજય ગુરૂ સેવક,

વિનીતવિજય ગુણુ ગાય—વાલેં મુંદર (૯)

(૬૯૮) (૩૦-૨) શ્રી અભિતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-વીંછીવાની)

આરદ સાર દયા કરી, ભાત આપો અવિરલ વાણી હો

(૬૯૯) (૩૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(હુ'ગાંડી લકડી બનુ' ગઠિંગાંઠિલી લાલન ગઠિલી-એ દેશી.)

વંદો લલિકા સંભવનાથ જિલુંદા

જિતારિ-નરવર વંસે ઉગ્યો દિલુંદા-લાલન ઉગ્યો
માત સેના દેવી ઉદરી અવતરિયા,

કરમ ખપાવી પ્રભુ લવજળ તરિયા-લાલન લવજળ૦ (૧)

અનોપમ સાહિબ તોરી સેવા મેં પામી,
તો લહી વંછિત સુખ સંપદ સ્વામી-લાલન સંપદ૦

તાહરો દરિયાલુ જિનજી લાગે છે ખ્યારો,
એકંવાર મોહિ મેહ નિજરે નિહાળો-લાલન નિજરે૦ (૨)

જિમ દિનકર ઉગ્યે કમળ વિકાસે,
તિમ તુમ દીઠે મોઝં મનકું હીસે;-લાલન મનકું૦

તુમે નિશાગી માહરા મનકાના રાગી,
તુમશું પુરવ લવની પ્રીતડી બગી-લાલન પ્રીતડી૦ (૩)

તું મેરો દિલકો બની તુંડી છે જ્ઞાની,
માહરા પ્રભુજી તાહરી અકળ કહાની;-લાલન અકળ૦

અકળ-સરૂપ નિરંજન કહીયે,
તાહરી આલુ સદા ચિર વહીયે-લાલન સદા૦ (૪)

વાહાલ ધરી સાહિબ ચાકરી કીજે,
તો મન મનાવ્યા વિલુ કિમ રીઝે-લાલન વિલુ૦

પંડિત-મેરૂવિજય ગુરૂ ચરણે,
સેવક વિનીત કહે રાખો યરણે લાલન-રાખો૦ (૫)

(૭૦૦) (૩૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(મનમધુકર મોહી રક્ષો-એ દેરી)

શ્રી અભિનંદનજિન તાહરી, મૂરતિ મોહન વેલી રે
બહુ શુભકૃમ્ય પરિમલ બરી, મનમધુકર કરે કેલી રે
—અભિ૦ (૧)

ભવિજન ભગતિ અતિ અમીરસે, સીંચીજે નિતમેવ રે
મનવંછિત રૂળ પામીયે, સુખસંયોગ સનેહ રે-અભિ૦ (૨)
દેખતલી દિલમાં વસી, માહરા નયન હુભાણા બય રે
માલતી મધુકરની પદે, અવર ન આવે દાય રે
—અભિ૦ (૩)

અંદ અકોરા પ્રીતડી, ઘન ગરબરવ મોર રે
એકપખો ઈમ નેહલો, તે દુખ દિલ દિયે ભર રે
—અભિ૦ (૪)

પરમ હયાળ હયા કરી, હમ તુમ અંતર ટાળો રે
મેરૂવિજય શુરૂ શિખને, વિનીતવિજય પ્રતિપાળો રે
—અભિ૦ (૫)

ક

(૭૦૧) (૩૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(હંદર આંખા આંખલી રે-એ દેરી)

સુમતિજિજ્ઞેસર સાહિબો રે, સુમતિ તણો કાતાર
સેવંતાં સંપદ મિલે રે, કુમતિ તણો પરિહાર.-જિજ્ઞેસરાય
માહરે તુમશ્યું નેહ, જિમ બપીયડા મેહ-જિજ્ઞેસર
આવો મુજમન જેહ-જિજ્ઞેસર (૧)

ત્રિગટે બેઠા સોહીયે રે, ઉદયાચળ નિમ્ન લાણ
 દુરિતભિર દૂરે હરે રે, અનુપમ કેવળનાણ-નિર્ણંદ૦ (૨)
 રતનચિંહાસણ બેસણે રે, છત્ર-ત્રય શિર સાર;
 ચંદ્રકિરણ પરે ભિજળા રે, ચમર હળે જયકાર-નિર્ણંદ૦ (૩)
 વાણી જ્ઞેજન ગામિની રે, સ્વરસ સુધારસ સાર
 દેવધનિ તિહાં દીપતો રે, લવિજન મન સુખકાર-નિર્ણંદ૦ (૪)
 અશોકવૃક્ષ મુરતરૂપમે રે, નવપદ્મવ શીતળ છાંહ
 દેવદુંદુભિ ગયણગણે રે, ગાળે પ્રભુ સુપસાધ-નિર્ણંદ૦ (૫)
 કૃત્તપગર પરિમત્ત ભરેરે; મહકે દશ દિશિ સાર,
 પંદિત મેરુવિજય તણોરે,

વિનીત વિજય જયકાર-નિર્ણંદ૦ (૬)

ક

(૭૦૨) (૩૦-૬) શ્રી પદ્મપ્રભાકર સ્તવન

(દેશી-નાદના નાદશાની)

પદ્મપ્રભુ નિનવર જ્યો રે, પદમ મુકોમળ ગાત
 નિનજ વાલડો રે
 પદ્મલંછન સોહામણ રે, માતમુસીમા ભાત-નિનજ૦ (૧)
 વદન-પદમ મનમમરવો રે, લીનો ગુણ-મકરંદ-નિનજ૦
 પ્રભુ ચરણ-પદમ ચરણે સદા રે, રાખો તોડે નિર્ણંદ
 -નિનજ૦ (૨)

અદીસેં ધનુષની રેહી રે, પદમવરણ સોહાય-નિનજ૦
 ત્રીશ પૂરવ લખ આઉણ રે, મુરપદમિની ગુણ ગાય.
 -નિનજ૦ (૩)

ધરનર વર-કુળ દિનમણિ રે, મુરમણિ વંછિતદાન-જિનજી૦
 મુજ મનમંદિર તું વચ્ચે રે, જિમ કમળા^૧ મન ઠહાન.^૨
 -જિનજી૦ (૪)

નમતાં નવનિધિ સંપન્નેરે, પ્રભુ સમરતાં સ્ત્રીજે કાજ-જિનજી૦
 મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્યને રે, દીજે અવિચળ રાજ-જિનજી૦(૫)
 જ

(૭૦૩) (૩૦-૭) શ્રી સુપાશ્વનાથ-જિન સ્તાવન
 (દેશી-છંદખડાની)

શ્રીસુપાશ્વજિન ગાઇયે, પાઇયે હરખ ઉહાસ-સનેહી સાહિબા
 પ્રતિષ્ઠ નરપતિ કુળતિલો, પૂરવે મનની આશ.-સ૦(૧)
 પૃથવી માત ઉદરે ધર્યો જિમ માનસ-સરહંસ-સનેહી૦
 નિજગુણમણિ પરકાશ કે, અનુભાવ્યો. નિજ વાસ.-સ૦(૨)
 ઇદ્રચંદ્ર ચક્રવર્તિ^૧ જે, તે મહુ તાહરા દાસ-સનેહી૦
 હું સેવક છું તાહરો, ચરણે આભ્યો કરી આશ-સ૦(૩)
 આશ કરી જે આવિયા, તાસ ન કીજે નિરાશ-સનેહી૦
 આશ પૂરો પ્રભુ દાસની, જિમ લહીયે લીલવિલાસ-સ૦(૪)
 તાહરું ધ્યાન સદા ધરું, જિમમૃગમદ^૩ ગુણ વાસ^૪-સનેહી૦
 પંડિત મેરૂવિજય તણો, વિનીતવિજય એહ ભાસ-સ૦(૫)

જ

રપતિવંશ ઉદયો અગ્નિવ દીવડો રે-જિન૦
નાથ શિવસાથ, શીતલ દરિયાણુ દીકડો રે-સા૦(૪)
સોવનવાન શરીર, નેત્રું ધનુષનું જાણીયે રે-જિન૦
જય ગુરુશિષ્ય, વિનીતવિજયને માનીયે રે-સા૦(૫)

૩) (૩૦-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(દેશો-અક્ષમેજાની)

સજિન સાહિબા રે લાલ,
મોરી અરજ સુણો એકંત—ભઈંવારી રે
તું માહરે લાલ,
તુજ સમ અવર ન સંત—ભઈંંશ્રી(૧)
માહરી રે લાલ, તે કિમ નિમ્જળ બાપ—ભઈંં
કરો રે લાલ, મન મોટે કરી મુપસાથ
—ભઈંંશ્રી(૨)

વિના રે લાલ, કિણ આગળ કહીયે બાપ—ભ૦
વાતડી રે લાલ,
કલા પાજે તું વળે આપ—ભઈંંંશ્રી(૩)
નેહડોરે લાલ, કિમકીને કિરતાઈ—ભઈંં
તે માહરું રે
જિણ ન રહે
—ભઈંંંશ્રી(૪)

રામારાણી ઉરે જાગે, જિમ મુખનાશી સીધે નિપનેરે
મગ્ધીર નરવરકુત-અવતંગ રે.

અવિક કમલ વનરાય હંસ રે-નવમાં(૨)

તુજ વિજ અવર ન કોઈ રસીયો રે,

માહરા મનમાં તું કીજ વસિઓ રે

તુજ દીડે દિયડો ઉજ્જમીયો રે.

જિમ ચંદ્ર દીડે ગાયર ધમ્મીયો રે-નવમાં(૩)

ધન રમણી વજ્રભ મંયોગે રે, દેવમનુજ ગતિના વર ભોગ રે

તું તુઠે સ્વામી પામીએ રે, તાહરી સેવ નિરંતર કીજે રે

—નવમાં(૪)

એકસો ધનુષનું દેહ પ્રમાણ રે, હો પૂરવ લખ આઉખું ભણ રે

પંડિત મેરૂવિજય મુળભૂરે,

વિનીતવિજય કરે મુણ વખાણ રે-નવમાં(૫)

(૭૦૬) (૩૦-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(કેશી-પાડુજીમની).

સાહેબજી રે તું નિસનેહી દેવ, નેહ નવલ હોયે કિમ સહી રે

જિનવરજી રે જલ્લીજલી મરે રે પતંગ,

દીપકકે મનમાં નહીં રે-સાં(૧)

જિમ કુસુમ માંહિ વાસ, જિમ ચંદન શીતલપંથુ રે-જિન૦

જિમ પૂતમહિ સનેહ, ઈમ રહીયે તો મુખ પથુ રે-સાં(૨)

તુમ શુભ માલતી ફૂલ, મુજમન ભમરો મોહી રહ્યો રે-જિન૦

નંદામાતા નંદ, જગદાનંદન તું કહ્યો રે-સાં(૩)

દહરથનરપતિપંથ ઉદયો અગ્નિનવ દીવડો રે-જિન૦
 શીતકુનાથ શિવસાથ, શીતલ દરિયણ દીકડો રે-સા૦(૪)
 તાહડું સોવનપાન ચરીર, નેવું ધનુષનું બણીયે રે-જિન૦
 મેરૂવિજય ગુરૂશિખ્ય, વિનીતવિજયને માનીયે રે-સા૦(૫)

(૭૦૭) (૩૦-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી-અક્ષમેજાની)

શ્રીશ્રેયાંસજિન સાહિબા રે લાલ,
 મોરી અરજ સુણો એકંત—ભઈંવારી રે
 પ્રાણ-વલ્લભ તું માહરે લાલ,
 તુજ સમ અવર ન સંત—ભઈંંશ્રી(૧)
 મોંટા પ્રભુની થાકરી રે લાલ, તે કિમ નિષ્ફળ ભય—ભઈંં
 સેવકને સુખીયો કરો રે લાલ, મન મોટે કરી સુપસાથ
 —ભઈંંશ્રી(૨)

આંતરભમી તુલક વિના રે લાલ, કિણ આગળ કહીયે બાપ—ભ૦
 દિલભીતરની વાતકી રે લાલ,
 કલા પાખે તું બલે બાપ—ભઈંંશ્રી(૩)
 પરમેશ્વરશું નેહડોરે લાલ, કિમકીજે કિરતાર—ભઈંં
 અંશળ મન તે માહડું રે લાલ,
 ખિણ ન રહે ચિર નિરધાર—ભઈંંશ્રી(૪)
 વિષ્ણુનંદન વંદના માહરી રે લાલ, તુમ્હે માનજો વારંવાર—ભ૦
 મેરૂવિજય વિષ્ણુધત્તો રે લાલ,
 શિખ્ય-વિનીતનાં વિધન નિવાર—ભઈંંશ્રી

(૭૦૮) (૩૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

મુગુણ લા રે ! માહરા આતમરામ કે,

પ્રાણવલ્લભ પ્રભુ માહરી,

જો મુણી વિનતિ રે એક સ્વામી, સારકે,

મુમતિ-નારી હું તાહરી

પાહુણુઠો રે એક અતુલ પિછાણ કે,

અનોપમ શુણ છે જોહના

મનમંદિર રે હું તેડીય તેહ કે,

અપચર ગુણ ગાયે તેહના—(૧)

વળાતું જોલે રે આતમ પિઉ એમ કે,

મંદિર શુચિ કરો મુંદરી !

ઉપશ-જલેરે નિરમલ કરી દેહ કે, સ્નાનરતન ભૂષણ ધરી
પંચવરણા રે મત ચરણા ચીર કે, વિવેક-હીપકં વર કીજીરે
કુલસભ્યારે સમતામય જાણકે, એહશું લાહો લીજીયે—(૨)

ભલી ભગતે રે રીઝવેલો એહ કે, ચતુર-ચકોર તું ગોરડી
વડવખતેરે શુણ નારી મુજાણ કે, એહશું પાત્રી છે ગોડડી.
વસુપૂજ્ય રાજેન્દ્રનો રે નંદન એહકે,

ચંદન શીતલ વયળડાં,

એહનાં મુણીયે રે ગળીયે સફળ સંચાર કે,

નિરખત નેહી નમણડાં—(૩)

પુર્યોત્તમ રે તું પુર્ય-પ્રધાન કે, પુર્ય રતન-જુડામળી,
મુગતિ રમણી રે તેં પરણી સારકે, સોભા ગિણી સોહામળી.

કરમનાં રે હજ માંડયા બેણ કે,
અવિચલ જયલખમી વરી,
લંછન રે સ્વામી વિદ્યુમવાન કે,
મયણુ છત્યો રૂપે કરી—(૪)
કુઠેરે સ્વામી વંછિત કોડ કે, તન મન-ધન સુખ સંપન્ને,
પિંદ રે પ્રભુ દેવ-દયાળ કે, તુમ્હ પસાયે નીપન્ને
તમન રે શિરમુકુટ સમાન કે, મેરૂવિજય ગુરરાજના,
મલે રે મધુકર નિતમેવ કે,
વિનીત વયણુ માનો સાજના (૫)

ક

૯) (૩૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(બન્ધો રે વિદ્યાછનો કલપડો-એ દેશી.)
લ-જિજ્ઞેસર વંદીયે, નિકંદીયે પાપનો ફંદ રે-બહિન
મર્મા કુળ અવતર્યો, શ્યામારાણીનો નંદરે-બ વિ૦ (૧)
નાં વિમલ નયન ચમરસ ભર્યા,
બલ્લે સ્યલુકચોલાં દોયરે-બ૦
ભૂખ-તૃષ્ણા સખ વિસરી,
અખિયાં આશોક ભગાડી ભેથ રે-બ૦ વિ૦ (૨)
તું વિમલવદન પૂરણચંદ્રો,
હું તો ભેઈ ભેઈ રહીશ રે-બ૦
કરશે તે તેહવું પામશે,
હું તો એહવું પ્રેમ ધરીશ રે-બ૦ વિ૦ (૩)

માતા મુજસાનો નંદલોરે, સાચો મુરતરૂકંદ—મનનાં
મેરૂવિજય શિખ ધ્રુવ કહે રે,

એહ ગાતાં પરમ આનંદ—મનનાં (૪)

卐

(૭૧૧) (૩૦-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
(આદિજિલ્દ મયા કરો-એ દેશી)

ધર્મમૂરતિ ધર્મનાથજી, વાત મુજો એક મોરી રે
તું કરપદ્મ અવતર્યો, અનોપમ કરણી તોરી રે—ધર્મં(૧)
દેવિધ ધરમ તેં ભાખીઓ, તે દોય શિવપુર પંથ રે
નિહાં રાગ-દ્વેષ દોય રાક્ષસા,

વળી ચોર ભેર મનમથ રે—ધર્મં(૨)

ગુજ પસાય નર પામીયા, ભવઅટવીનો પારો રે
નર-મુર સંપદ ભોગવી,

ધયા શિવનમરી-સણગારે રે—ધર્મં(૩)

જે તુજ આજ્ઞા—આહિરા, તે નરગ નિગોદ ભમંત રે
દીધ-લોભ-મોહ-કામના, દુઃખ અનેક સહંતા રે—ધર્મં(૪)

જે તુજ વાણી-રાતડા, ધન ધન તે નર નાર રે
મેરૂવિજય ગુરુસાધનો, વિનીત વાંછેત જયકાર રે

—ધર્મં(૫)

卐

(૭૧૨) (૩૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ—જિન સ્તવન
(દેશી-પરધિવાની)

સકળ મનોરથ મુરમળી રે, મોગમુગો જિજ્ઞાસુ રે,

મન વખીઓ

ચક્રીય અતિથય રાજતા, સેવે પરખદ બાર-લાલ રે
 મેરવિજય ગુર-ચિધને,
 દીજે રિદ્ધિ રસાલ-લાલ રે—કુંથુ(૫)

ક

(૭૧૪) (૩૦-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
 (મુજ્જ બહિની પિંડડા પરદેશી-એ દેશી)

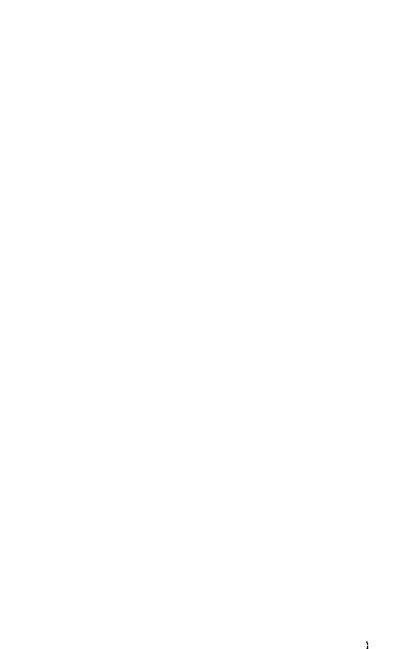
મુજ્જ મેરી બહિની ! એ જિન સાથો,
 રતન ચિંતામણિ બથો રે
 શાય-મુદશનને કુળ દીવો,
 દેવી-મુત ચિરંજીવો રે—મુજ્જુ (૧)

એ સાહિબ મોરા દિલમાં વસિઓ,
 જિમ કમળે' બમરો રસિઓ રે
 એહજ સમણ સદા નિરવડીયે,
 જિમ કુમુમમાં પરિમળ વહિયે રે—મુજ્જુ (૨)

તાહરી સૂરતિદી બલિહારી, દેખતહી કિલ ખ્યારી રે
 મેં પાપ સંતાપ કેતાં અવગાહમાં,
 આજ મુખાકુંડમાં નાહયા રે—મુજ્જુ (૩)

નાથ મેરો અરનાથ મુહાવે,
 જસ સેવે સુર-નર-નાથો રે
 દાન સંવતસરી બહુ પન દીધાં,
 સુરતરૂસમ વડહાથો રે—મુજ્જુ (૪)

ત્યાગી લોગી ને' સોભાગી, લોગીસર વેરાગી રે

પિંડ ! બોલે રાજુલ નાર કે,
વાંલિમં-વિરહે આકળી રે—મન૦ (૨)

પિંડ ! જોવનના દિન જાય કે,
અવસર લાહે લીજયેરે—મન૦

પિંડ ! અવસર ઉચિત અબલુ કે,
પશુ ઉપમ તસ દીજયે રે—મન૦ (૩)

પિંડ ! ફુલમાળા મુકુમાળ, કે,
કુમત્રાયે તુજ કામિની રે—મન૦

પિંડ ! દિન જાંયે જનવાત કે,
પણ નવિ જાયે યામિની રે—મન૦ (૪)

પિંડ ! શિવાદેવી-માત મદ્દારે કે,
સાર કરે અજળાતણી રે—મન૦

પિંડ ! યદુપતિ નેમિ કુમાર કે,
આયે મંદિર અમ જાગી રે—મન૦ (૫)

પિંડ ! જોવાયા શ્રીજગદીશ કે,
વીશ વિસવા તુમે જાવજો રે—મન૦

પિયા ! એ સંસાર અસાર કે,
મુગતિ મંદિરમાં આવજો રે—મન૦ (૬)

પિયા ! રાજુલ નેમિ જિજ્ઞંસ કે,
અવિહડ શિવમુખ દીકડા રે—મન૦

પિંડ ! મેરૂવિજય ગુરુ-શિષ્ય કે,
વિનીતવિજય મન મીઠડા રે—મન૦ (૭)

અહનિશિ ચરણકમલ આરાહુ,

બલિ બઈં તો સુખ પાઈં રે—મા૦ (૧)

શ્રીશાવણ્યવિજય ગુફરાયા. પાસ પરમેશ્વર ખાયા રે—મા૦.

પંડિત મેરૂવિજય—ગુરૂ, શિષ્યે,

વિનીતવિજય ગુણ ગાય રે;—મા૦ (૭)

■

(૭૨૦) (૩૦-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી—જિન સ્તવન

(છરે મારે ભાષો કુંવર ભમ-એદેસી)

આજ મારે મુરતરૂં દુર્ગાઓ આર, ઘર આંગણિયોભા કઈં—છરેછ

આજ! મેં ત્રિશક્તી-નંદન દેવ, હીદો દેવ હયા કઈં—છ૦ (૧)

જિનછ! તાહરા ગુણ અવદાત, અંગતરંગ પરે નિરમળા—છ૦

જિનછ! સંભારૂં દિન-રાત, ગુડી મનના આમળા—છ૦ (૨)

જિનછ! ઉત્તમ-જનમું રંગ, ચોળ-મછક તણી પરે—છ૦

જિનછ! તુમમું અવિહક નેહ, નિરવહએ રૂડીપરે—છ૦ (૩)

જિનછ! તાહરી ગુણ, મણિમાળ, કઠે જે ભવિ ધારશે—છ૦

જિનછ! ધન ધન તસ અવતાર,

જે તાહરૂં નામ સંભારશે—છ૦ (૪)

જિનછ! મેરૂવિજય ગુરૂશિષ્ય વિનીતવિજયનાં વધણડાં—છ૦

જિનછ! જે ચિત્ત ધરશે નિત્ય, તસ ઘર રંગ-વધામણાં—છ(૫)

શ્રી યર્ધમાનસામિને નમઃ

શ્રી અમૃતવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૩૧]

(૭૨૧) (૩૧-૧) શ્રી ક્ષયભદ્રેવ-જિન સ્તવન
(રાગ-દેવગંધાર)

તેરો હરસ ભલો પાચો, રિયભજી? મેં તેરો હરસ
કાલ અનંતહિ ભટકત, પ્રુપ્ત અનંતે મિત્રાચો—રિં (૧)
જિનપતિ નરપતિ સુનિપતિ પહેલો, ઐઓ ગિરૂક પરાચો
માનું તુંહી નમિ-મયા-અવતારી,

જગત ઉધારન આચો—રિં (૨)

તેં પ્રભુ જગકી આદિ નિવારી, સજ વ્યવહાર સિખાચો
લિખન-ચિત્રપ શત ગણિત બતાચો,

તાતે જગે ચલાચો—રિં (૩)

યા શુભમેં તુમ નહી ઓરે; અવસર્પિણીએ કહાચો

અધર કોઠાકોટિ આગર અંતર,

તેં પ્રભુ ધર્મ દિખાવો—રિં (૪)

લાખ પંથાસત કોઠીઆગર લગ, મુખકર ચામન હાવો

તુજ રત્નાકર વંશ વિનૂપજ, અમો કેન મુનાવો—રિં (૫)

કરનાકર ઠાકર તું મેરો. હું તુમ ચરને આવો

યો પદસેવા અમૃત મેવા, ઈતને નવનિધ પાવો—રિં (૬)

✽

(૭૨૨) (૩૧-૨) શ્રી અજિતનાથ-ગિત સ્તવન
(રામ-ખખાચી)

તું મત મેરી જાને, ગિતજી-તું

મેં તો જગવાસી પ્રભુ ચઢી દુખસચિ,

સો તો તુંમસે ન જાને—તું (૧)

સખ હોકન મેં ને હકીકી ચતા,

દેખત દરિયન - જાને—તું (૨)

ઈન કારન કહી તુમમેં કેદવો,

કહીએ તોન મુનો જાને—તું (૩)

અપનોહીજ જાન નિવાજસ કીજે,

દેઈ સમકિત જાને—તું (૪)

માનો અજિતપ્રભુ ! અરજ એ ઈતની,

જયુ અમૃત મન માને—તું (૫)

(૭૨૩) (૩૧-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(સાગ-કાફી)

તાગી મોરી પ્રીત-પ્રભુઓમાં-તાગી
અગી બની જિનજી મોરે નોખો,

જગી જગમીન પ્રાની-પ્રભુ (૧)
ધરી-ધરી પત-પત નું ગિન આને, જયોં મન શપથ-સીત
સાગન તાગી મોરી જયોં ૧૨ છટે, ગંદ-ચરેનગી રીત-પ્ર (૨)
દિત મિતારી પ્રભુ? તમ ગુણવારી, જયોં આનુષ-પન ચિત
પરમાં તોરીએ નમને ભેરી, આતની-મધુર મિત-પ્ર (૩)
યા બિધ પ્રીત બર્ષ નમમે, કહ્યા કહ્યું કરી ગીત
અપનો મન સ્ત્રીસંભવજિનની, તારિએ અમૃત પતિત-પ્ર (૪)

✽

(૭૨૪) (૩૧-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(સાગ-નદ)

તેર નેનોંકી મેં બલિધારી, માનું છકી સમતા મતવારી તે
ચંચલતા ગતિ મીનકી હારી,

અંજન વાર હજાર ઉવારી—તે (૧)
જીતી ચકોરકી ચોભા સારી,
તાસોં બખે અગનીદુખ વારી—તે (૨)
લાજ્યો પંકજ અલિકુલ ગુનધારી,
બખે ઉદાસ દુખે જલવારી—તે (૩)

૧. બીજથી, ૨. તોડી

પ્રાસિત દરન નથન મુખ છારી,

તપમી દોન ચલે ઉભરી—તેં (૪)

જેલી ૧૬૦ ઉનકો ઉપમારી,

અભિનંદન જિન પર સખ વારી—તેં (૫)

અમી મુખમતા કામનમારી.

હીજે અમૃતદેગમે અવનારી—તેં (૬)

✽

(૭૨૫) (૩૧-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-એએવંતી)

તુંહી એક પ્યારો પ્રાન, તિહારોહી જ્ઞાન, -ધ્યાન

સખ સુનકો નિધાન, તેરોહી શરન હે—તું (૧)

તુમ હો અનાથ-નાથ, મોક્ષમે અલાવે માથ

જિને મુખ કીના હાથ, મુખકો કરન હે—તું (૨)

તું મેરો આતમશમ, નામ તેરો આઠો અમ

ઠકું હું તો મુખઆમ, હુખકો કરન હે—તું (૩)

મુમતિ મુમતિ તેરે, દરસ પરસ કેરે

કહેત અમૃત મેરે લઉકો કરન હે—તું (૪)

✽

(૭૨૬) (૩૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(રાગ-અમતરભાષ)

મહું ! તેરી મુરતિ મોહનમારી-પ્રભુ

સમતા શીતલજરીદોય અખીયાં, કમલપંખરીયાં વારી
આનન તે રાકા? થંહસો રાજે,

બાની મુધારજી સારી—પ્રભુ૦ (૨)

લરછન અંગ બર્ષો તન તેરો, સહસ અઠોત્તર ધારી
મીતર ગુનકો પાર ન પાવે,

જો કોઈ કદત બિચારી—પ્રભુ૦ (૩)

શશિ રવિ ગિરિ હરીકો ગુન લેઈ, નિરમિત ગાત્ર સમારી
બખત? ભુલંક કાંદાંસોં આચો,

થે અચરજ મુજ બારી—પ્રભુ૦ (૪)

થો ગુણ અનંત ભરી છત્રી ખ્યારી, પરમ પરમ દિતખારી
કવિ અમૃત કહે ચિન અવનારી,

જિમરત નાંદી જિગારી—પ્રભુ૦ (૫)

✽

(૭૨૭) (૩૧-૭) શ્રી મુપાર્થનાથ-જિન સ્તવન
(ગા-૨૧૩)

એરી! મોરે ખ્યારો મુપામકો નામ—એ૦

વંછિતપૂરણ નામ તિહારો, નમ મુખકો જિમરામ—એ૦ (૧)

ભવમયજંજન જનમનરંજન, ગંજન પાપકો કામ

મુખનિ નરપતિ અદનિગિ મેવ,

જિવમુખકો એક દામ—એ૦ (૨)

પાકે શિર કલિયાદો: (!) મોદિએ, મે દન ગુણમધિપામ

૧. પૂનમન: ૨. કંદુષ બ.અ

જગજનતારન ભવદુખવારન, ભક્તવત્સલ ભગવાન.—એ૦(૩)
 ભેગાસુન ધરે ભેગીસ્વરકુ, જયો મહા મંત્રસો કામ
 તૈસે સમરન તેરો અહનિશિ, કરતે અમૃત ગુનઆમ—એ૦(૪)

ક

(૭૨૮) (૩૧-૮) શ્રી ચંદ્રમલ-જિન સ્તવન
 (રાગ-રેહી)

એ દેખી તેરી લીલા, તેરી લીલા બરતી ન બાત મોચે !

સુર નરપતિ સેવે બકે ચરન.—એ૦ (૧)

તખતી જગત જડયો, શિરપર છત ધર્યો

તાકે ખીચ બેઠે સોહે, નભમે રતન—એ૦ (૨)

દેવનકો તુંહી દેવ, ત્રિભુવન સારે સેવ

એસે જિનરાજ, દેખો ચિતકો કરન.—એ૦ (૩)

લક્ષ્મણાનંદ તેરો, ચંદ જેસો ગાત તેરો

કહે અમૃત સુખ મુખકો કરન.—એ૦ (૪)

ક

(૭૨૯) (૩૧-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ-પરજ)

ધરીએ ધરીએ યાદ આવે, દિલોદા પ્યારા સાંઈ સહોના-ધરીએ
 રામાનંદ દિલસોં નબિસરે,

કહા જુ કીઓ કષુ ટોના—દિ. (૧)

તો જિન મો મન પલ પલ છિને છિને,

હોતકે લિનાદના.—દિ. (૨)

સરસ સુધારસ અમરસ મિલજેતે,

કેાન ચખે જડ લોના.—દિ૦ (૩)

રાગ ભયો પ્રભુસોં યોં મેરે,

પાન સોપારી કાથા ચૂના.—દિ૦ (૪)

ઈન કારન અમૃત દિલ વસિયે,

નૃપદહરથકે છોના.—દિ૦ (૫)

ક

(૭૩૦) (૩૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-રામકલી)

આજ મેં દેખે નંદાજીકે નંદાં;.....આજ૦

સુરપાદમ સુરમણિ સુરધટ સોં, પાયો દરમ સુખકંદા—આજ૦(૧)

નવનિધિ અઠ મહા સિદ્ધિ પ્રગટી, નિરખત તુજ સુખચંદા

કરમભરમ—તમ દૂર પલાએ, ઉદયો જ્ઞાનદિનંદા—આજ૦(૨)

અખ સુજ કારજ સિદ્ધ ભએ સખ, ફરસત પયઅરખિંદા

શીતલજિન કરૂણા કરદીએ, અમૃતપદ બકસંદા^૧—આજ૦(૩)

ક

(૭૩૧) (૩૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-ખંભાતી)

મેરો મન કિતહી ન લાગે; મેરો૦

સુખકર શ્રી શ્રેયાંસજિનંદ સોં,

પ્રેમ બઢયો ગુનરાગે—મે

૧. બક્ષિય કરો.

સમગ્ર જરી તુજ સુરત નીકી, દેખવરી દિત બગે
લગન લગી અટકયો રહે અદનિયિ,

અલ્લિ બધોં કમલપરાગે—મેરો ૦ (૨)

એતી નિવાજસા કરત મેં રાજી, તુમ મુન એક વિભાગે
કહે અમૃત ધતનો હી રીજે,

કહુઅ ન થાદું આગે—મેરો ૦ (૩)

જ

(૭૩૨) (૩૧-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તાવન
(રાગ-કાફી)

એસો નહિ કોઈ ત્રિભુવનમેં, સખ દેવનમેં;—એસો ૦
જાકે જનમ સમયે અમરી, આઈ છપ્પન દિશિયકુમરી;
નિજ નિજ કૃત કરે પ્રભુ લાઈ, કેલીસદનમેં—એસો ૦ (૧)

બોસક હરી આગે, પ્રભુ લે મેરૂશિખર ઠાગે
કરી જનમેાસવ ભક્તિ બનાયે, પાંદુક બનમેં—એસો ૦ (૨)

તણ ધર આશ્રમ સંગમ ઠાગે, લપક એલિ ચહી કેવલ પાયે
છદમે ધર્મકથા કહે આયે, સમેાવસરનમેં—એમો ૦ (૩)

હેમો માત જયાકો ઇના, લાલમલિ તન સેહેજ સલોના^૩
મુર નરપતિ સખ રીશ, નમાએ જાકો પ્રનમેં—એસો ૦ (૪)

દુઃખલજન જનરંજન દેવા, પાઉં ભવ ભવ ધતની સેવા
કહે અમૃત મુજ રખલે સાયે, તેરી શરનમેં.—એસો ૦ (૫)

(૭૩૩) (૩૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ સોરઠ)

અબ લિધાર્યો અહિયે, વિમલજિન અગાં
દીનદયાલ દયાનિધિ આગે, અપને દુખ કી કહિયે—વિં (૧)
ભતિ થોનિ કુળકોડિ નામે, કેતે ભવદુખ અહિયે
દેશ વિદેશ પુર ઠામ નયે અબ, કરતે કિરતે રહિએ—વિં (૨)
એસોન રઘો એકું થાનક, મરન બિના કયો પૈએ
વાંહા કિર સૂક્ષ્મ બાદર પુદ્ગલ-પરાવત્ત-સોં ગહિયે—વિં (૩)
કાલચક્ર અંનતે ભટકત, પાયો ભવ થા મહિયે
અત્રી સાહેબ મુજ પર શુજરી,
કયાં કહું જોહોત અબહિયે—વિં (૪)
મોસો પાપી પતિન નહિ દૂલે, જગમાં કાઉ નહી લહિયે
પતિત-ઉધારન બિરૂદ તિહારો,
કહે અમૃત નિરવહિયે—વિં (૫)

જા

(૭૩૪) (૩૧-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ કાફી જંગલો)

એસે જિનવર પ્યાઈએ પ્રાણી! એસે.
જ્યેં નિજ પ્રભુતા પાઈએ—પ્રાની—એં (૧)
મુજસાનંદ પરજેપગારી, જગનારનકું ભયે અવતારી—એં (૨)
વરજિત દોષ અઠારે ભારી, મહિમાવંત બડે શિરદારી—એં (૩)
અનપમ ઉપકી આગ દારી.

- અનંત ચતુષ્ઠય અધિકારી,
ગુણપર્યાય રહે વિસ્તારી—ઐ૦ (૫)
- સેદેજ વિહારી કેવળ પારી,
અતિશયવંત કમલ સંચારી.—અ૦ (૬)
- યા દેવનકી ખિજમતગારી,
કરિહોં જન પિછાન સુધારી.—ઐ૦ (૭)
- બગસો^૧ અપનો પદ સુખકારી,
વા સાહેબસોં કીજે ધારી.—અ૦ (૮)
- કહે અમૃત મોકુ^૨ અધિકારી,
કીજે અનંતજિન આપ સ્વીકારી—ઐ૦ (૯)

❧

(૭૩૫) (૩૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
(રાગ-યમન)

- ઐસે^૧ કૈસે^૨ જસ પઈ એહો લાલન—જસ પઈ એહો લાલન
તુમ તો બાકર બેઠે સુખ ભેરી—ઐ૦ (૧)
- સંબહી હોર મોસો^૩ નિપટ લલાઈ,
પ્રથમ કીની કૈસે^૪ કરતોરી—ઐ૦ (૨)
- ધતિહિ આન તુમ રહૌ છિપાઈ,
કવન કીની તોસોં હમ ચોરી—ઐ૦ (૩)
- કહેત અમૃત કવિ ધરમપ્રભુસોં,
ચરનસેવા દીજે અમ તોરી—ઐ૦ (૪)

- ઘેડી રીની ઊનમે વાલમ,
 નિગરો પાન નપોં ચોલિકસો—કો.૦(૩)
 રે! મુગનયની ચંદાવદની,
 અરજ કરે નર્થ સેનસો—કો.૦(૪)
 નિરહ દિવાની રાજુલસની,
 પોહોલી પ્રિયાસંગ પ્રેમસોં—કો.૦(૫)
 અંજમ આપી પદસોં યાપી,
 શિવમુખ અમૃત બેનસોં—કો.૦(૬)

■

(૭૪૪) (૩૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (રામ-અરગમે.)

- વારી જાઉંરે ચિંતામજિ પાસકી—વારી૦ (૧)
 નરક-નિગોદમેં બહુ દુખ પાયો,
 ખખર લીની નહી દાસકી—વારી૦ (૨)
 ભમત ભમત તોરે ચરને આયો,
 દો સેવા પદ આપકી—વારી૦ (૩)
 અબહી ટેલી ગતિ ન ઊડું,
 લાગી સુરત પરઆસકી—વારી૦ (૪)
 દિલકે મન તું દિલકી બને,
 કયા કહું બચન વિલાસકી—વારી૦ (૫)
 અખય ચિદાનંદ અમૃતકીલા,
 દેઈ ગુનપદ રાસકી—વારી૦ (૬)

- ૨ ૮૫,૦૦ આ. શ્રી લલિતમૂર્તીશ્વરજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
બેંગ્લોર જીનસંઘ
૨. ૫૧,૦૦ ચીમનલાલ ભાવચંદ ખેડાવાળા
૨. ૧૫,૦૦ પૂ. પં શ્રી ઠંચનસાગરજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
શ્રી વલસાડ જીન સંઘ

ચાણુરમા

- ૧૧-૦૦ શ્રી જીનપાણના ચાણુરમા ૧૧-૦૦ હીરાચંદ અમયાચંદ
૬. ગુણવત્તાલ
૧૧-૦૦ „ ગોવિંદજી કરમચંદભાઈ	૧૧-૦૦ નેસિંગવાળ ચુનીલાલ
૧૧-૦૦ „ સુરજમલ પુનમચંદભાઈ	૧૧-૦૦ બાણુલાલ માણેકલાલ
૧૧-૦૦ „ રાવચંદ કુવચંદભાઈ	૧૧-૦૦ સોમચંદ ચુનીલાલ
૧૧-૦૦ „ પોપટલાલ વાડીલાલ	૧૧-૦૦ દેવજીભાઈ જનવાલ
૧૧-૦૦ „ ત્રીકમલાલ વાડીલાલ	૧૧-૦૦ જોડાલાલ લહેરચંદભાઈ
૧૧-૦૦ „ પોપટલાલ મોનીચંદભાઈ	૧૧-૦૦ અમૃતલાલ ઇલાલાલ
૧૧-૦૦ „ શીવલાલ તારાચંદભાઈ	૧૧-૦૦ કસ્તુરચંદ પ્રેમચંદ
૧૧-૦૦ „ જ્યોતિલાલ પુનમભાઈ	૧૧-૦૦ વલ્લભલાલ કાંતિલાલ
૧૧-૦૦ „ ચમરચંદ શીવલાલ	૧૧-૦૦ સોમચંદ ચમરચંદ
૧૧-૦૦ „ દેવલાલ વસ્તાચંદ	૧૧-૦૦ દેવલાલ રવચંદભાઈ
૧૧-૦૦ „ પોપટલાલ કુવચંદભાઈ	૧૧-૦૦ અમૃતલાલ રવચંદભાઈ
૧૧-૦૦ „ વિદુષલાલ જીનમચંદ	૧૧-૦૦ તેજલાલ ત્રીકમલાલ
૧૧-૦૦ „ રતીલાલ મોહનલાલ	૧૧-૦૦ ચીમનલાલ જીનમચંદ
૧૧-૦૦ „ અમૃતલાલ ચતુરચંદ	૧૧-૦૦ જયજયનલાલ નરસિંહચંદ
૧૧-૦૦ „ ચમરચંદ નાગરાલ	૧૧-૦૦ અરવિંદકુમાર અમૃતલાલ
૬. અમૃતલાલ

